

STUDIA GRAECA ET LATINA
GOTHOBURGENSIA

1

ACHILLES TATIUS
LEUCIPPE AND
CLITOPHONON

Edited by

EBBE VILBORG

85

CONTENTS

	Page
Preface	V
Bibliography	VII
Editions	VII
Translations	VII
Other literature	IX
THE SOURCES OF THE TEXT	XV
The papyri	XV
Chronological table of the manuscripts	XVII
The manuscripts	XVIII
The indirect tradition	XXXII
THE TRANSMISSION	XXXV
The papyri and the medieval tradition	XXXV
The archetype	XLV
The main branches of the tradition	XLVII
Familia Orientalis (α)	LI
Familia Italica (β)	LVI
Codex F	LXVII
Stemma codicum	LXXII
A short history of the text	LXXIII
The editions	LXXVIII
The present edition	LXXXV
THE TEXT	LXXXVIII
Conspectus siglorum	LXXXVIII
<i>ΑΧΙΛΛΕΩΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΣ ΤΑΤΙΟΥ ΤΩΝ ΚΑΤΑ</i> <i>ΑΕΥΚΙΝΙΗΝ ΚΑΙ ΚΛΕΙΤΟΦΩΝΤΑ ΛΟΓΟΙ Α'—Η'</i>	1—161
TESTIMONIA	163
INDICES	169
Index nominum	169
Index verborum	172
Comparative table of the editions Jacobs-Hirschig-Hercher	179

GÖTEBORG 1955

ELANDERS BOKTRYCKERI AKTIEBOLAG

Preface

A modern critical edition of »The Adventures of Leucippe and Clitophon» by Achilles Tatius has for a considerable time been a philological desideratum,¹⁾ since the other extant Greek romances have been satisfactorily edited during the last few decades (Charito by Blake in 1938, Heliodorus by Rattenbury-Lumb in 1935—1943 and by Colonna in 1938, Longus by Dalmeyda in 1934, and Xenophon Ephesius by Dalmeyda in 1926). It is made the more necessary as the number of manuscripts preserving the text of Achilles Tatius is relatively great.

The present edition is based on a complete collation of all the known manuscripts, made by means of microfilm copies. Thanks to a Swedish State scholarship I was also able to collate the Italian MSS on the spot in the years 1952—1953.

On the completion of the work my thanks are due above all to my teacher, Professor Ingemar Düring. His unfailing interest during the process of my work has been of very great help, and I owe him quite a number of valuable suggestions as to the text.

I also thank Mr. C. L. Barber for correcting my English and my friend Mr. G. Kjellmer for valuable help in reading the proofs.

Finally, I acknowledge my debt of gratitude to the librarians of the City Library in Göteborg and the Biblioteca Apostolica Vaticana in Rome for constantly being ready to comply with my different wishes.

I am quite conscious that many of the textual problems met with in this romance ought to be more fully discussed and the proposed solutions justified, and I hope soon to be able to publish a commentary as a supplement to this edition.

Göteborg, April 1955.

Ebbe Vilborg

¹⁾ Cf. Gaselee's ed. of Ach. Tat., Introduction, p. xi; Enciclopedia Italiana I, 317; Year's Work in Class. Studies 1938, p. 92.

Bibliography

Editions

- Achillis Tatii de Clitophontis & Leucippes amoribus lib. VIII. Longi Sophistae de Daphnidis & Chloes amoribus lib. IV. Parthenii Nicaeensis de amatoriis affectibus lib. I. (Ed. by I. and N. Bonnavitius.) Ex officina Commeliniana, Heidelberg 1601. *Editio princeps*. 2 vols. — Reprinted 1606.
- Ἐρωτικῶν Ἀχιλλέως Τατίου* sive de Clitophontis & Leucippes amoribus libri VIII opera et studio Cl. Salmasii. Lugduni Batavorum 1640.
- Ἀχιλλέως Τατίου Ἀλεξανδρέως Ἐρωτικῶν* sive de Clitophontis et Leucippes amoribus libri VIII . . . illustrati a B. G. L. Boden. Lipsiae 1776.
- Ἀχιλλέως Τατίου Ἀλεξανδρέως Ἐρωτικῶν βιβλία η'*. Achillis Tatii Alexandrini de Clitophontis et Leucippes amoribus libri VIII. Textum recognovit . . . C. G. Mitscherlich. Biponti 1792. (Scriptores Erotici Graeci. Vol. I.)
- Achillis Tatii Alexandrini de Leucippes et Clitophontis amoribus libri octo. Textum . . . recensuit . . . F. Jacobs. Lipsiae 1821.
- Ἐρωτικῶν λόγων συγγραφεῖς*. Erotici scriptores . . . ex nova recensione G. A. Hirschig. Parisiis (Didot) 1856. [Achilles Tatius pp. 27—127.]
- Ἐρωτικῶν λόγων συγγραφεῖς*. Erotici scriptores graeci. Recognovit R. Hercher. Lipsiae (Teubner) 1858—1859. 2 vols. [Achilles Tatius in tom. I, pp. 37—213.]
- Achilles Tatius. With an English translation by S. Gaselee. London, Cambridge (Mass.) 1917. (Loeb Classical Library.) — Reprinted 1947.

Translations

Latin:

- Narrationis amatoriae fragmentum e graeco in latinum conversum Annibale Cruceio (= A. della Croce) interprete. Lugduni 1544.¹⁾
- Achillis Statii Alexandrini de Clitophontis et Leucippes amoribus libri VIII e graecis latini facti a L. Annibale Cruceio. Basileae 1554.²⁾

¹⁾ The fragment contained the last four books of the romance. See further p. LXXV.

²⁾ The translation of della Croce was reproduced in the editio princeps (1601), in the editions by Salmasius (1640), Boden (1776), Mitscherlich (1792), Jacobs (1821) and, with some modifications, in that by Hirschig (1856).

Dutch:

De Grieksche Venus. Vertoonende de beroemde voyagien van Clitophon en Leucippe, Ismenias en Ismene, Leander en Hero, uyt 't Grieksch vertaald en by een gevoegt door A. van Nispen. 3 vols. Dordregt 1652.

English:

The most delectable and plesant historye of Clitophon and Leucippe . . . nowe newlie translated into English by W. B. [= William Burton]. London 1597.

— Reprint: *The Loves of Clitophon and Leucippe*. Translated . . . by William Burton. Ed. by S. Gaselee and H. F. B. Brett-Smith. Oxford 1923.

The Loves of Clitophon and Leucippe. A most elegant history, written in Greeke by Achilles Tatius, and now Englished . . . [Transl. by A. H. = Anthony Hodges.] Oxford 1638.

The amours of Clitophon and Leucippe illustrated in six novels. [Anonymous.] London 1720.

The Loves of Clitopho and Leucippe . . . translated by Rowland Smith. London 1889. (Bohn's Classical Library.)

Achilles Tatius, literally and completely translated from the Greek. [Anonymous.] Athens 1897. (Greek and English text.) (The Athenian society's publications. VI.)¹⁾

Leucippe and Clitophon. [Anonymous.] Illustrations by M. Méaulle. Philadelphia 1902. (Greek and English text.)²⁾

Achilles Tatius. With an English translation by S. Gaselee. London, Cambridge (Mass.) 1917. (Loeb Classical Library.) — Reprinted 1947.

French:

Propos amoureux contenant le discours des amours et mariage du Seigneur Clitophant & Damoiselle Leusippe. [Transl. by Jacques de Rochemaure.] Lyon 1572. — Reprinted 1573.

Les amours de Clitophon et de Leucippe, escrits jadis en grec par Achilles Statius Alexandrin . . . nouvellement traduits en langue François par B. Comingeols [= F. de Belleforest?]. Paris 1575.

Les Amours de Clitophon et Leucippe . . . nouvellement traduits en langage François, par L. Annibal, Italien. Lyon 1586.³⁾

Les amours de Clytophon et de Leucippe. Traduction nouvelle tirée du Grec d'Achilles Tatius. [Transl. by I. B. = Jean Baudouin.] Paris 1635.

Les Amours de Leucippe et de Clitophon traduits du Grec d'Achille Tatius. [Transl. by L. A. du Perron de Castera.] Amsterdam 1733. — Reprinted in *Bibliothèque universelle des Dames*, tom. 5, Paris 1785 (another ed. 1796); in *Bibliothèque des romans grecs traduits en français*, tom. 2—3, Paris 1797; and as No. XX in the collection 'Antiqua', Paris 1930 (2 vols.).

¹⁾ This edition was privately printed for the Athenian society and issued in 250 copies not offered for sale.

²⁾ The edition was limited to 1000 numbered copies.

³⁾ This is a translation by F. de Belleforest following the Latin of Cruceius.

Les Amours de Clitophon et de Leucippe. Traduction libre du Grec d'Achilles Tatius . . . par le Sieur D*** D*** [= C. P. de Monthenault d'Egley]. Paris 1734. La Haye 1735.

Amours de Leucippe et de Clitophon, nouvellement trad. du Grec d'Achille Tatius . . . par Jean-Marie-Bernard Clément. Paris 1800.

Romans grecs, traduits en français par M. C. Zevort, 1re série (tom. I): *Daphnis et Chloé de Longus, Leucippe et Clitophon d'Achille Tatius, Anthia et Habrocome de Xénophon d'Éphèse, Histoire véritable de Lucien*. Paris 1856.

Leucippe et Clitophon. Traduction de A. Pons. Gravures de M. Méaulle. Paris 1880.

German:

Die sehr artliche und ergetzliche Histori von keuscher . . . Liebe Clitophonis und Leucippe . . . im Teutsch übersetzt. [Anonymous.] Frankfurt a. M. 1644. (Theatrum amoris. 4.)

Liebesgeschichte des Clitophon und der Leukippe. Aus dem Griech. übers. von D. C. Seybold. Lemgo 1772.

Leukippe. Ein Roman aus dem Griech. übers. von F. Ast. Leipzig 1802.

Italian:

Amorosi ragionamenti. Dialogo nel quale si racconta un compassionevole amore di due amanti, tradotto per M. Lodovico Dolce dal fragmento d'uno antico scrittore greco. Vinegia 1546.¹⁾ — Reprinted 1547.

Achille Tatío Alessandrino. Dell'amore di Leucippe et di Clitofonte, nuovamente tradotto dalla lingua greca. [Transl. by F. A. Coccio.] Venetia 1551. Reprinted (with slightly altered titles) Venetia 1560, 1563, 1568, 1578, 1608; Florenza 1598, 1617; Trivigi 1600; and in *Collezione degli Erotici Greci*, vol. 1: *Gli amori di Leucippe e Clitofonte di Achille Tazio*, volgarizzati da A. Coccio, illustrati e corretti da . . . P. Ciampi, Crisopoli 1814 (reprinted Firenze 1833).

Spanish:

Los mas fieles amantes Leucipe y Clitofonte. Historia griega por Aquiles Tacio Alexandrino, trad. . . . por Diego de Agreda y Vargas. Madrid 1617.

Other literature

In addition to the special studies on Achilles Tatius I have included in this list some works about the Greek romances in general, which treat our author in some detail. Cf. also the articles in Pauly-Wissowa, *Realencyclopädie I* (1894), coll. 245—247, and Christ-Schmid-Stählin, *Gesch. der griech. Litt.* II: 2, pp. 1046—1048.

¹⁾ The translation by Dolce contains the last four books. About this and the other Italian version cf. p. LXXVI.

- ALTHEIM, P., *Literatur und Gesellschaft im ausgehenden Altertum*. Bd. 1—2. Halle-Saale 1948. [Bd. 1, pp. 121—124.]
- BODEN, B. G. L., *De Achille Tatio*. Wittenberg 1773.
- BOLL, F., *Paralipomena I: Philologus*, Bd. LXIX [= N. F. Bd. XXIII] (1910), pp. 161—177. [pp. 173—175.]
- *Zum griechischen Roman*. 2. Bardesanes und Achilleus Tatios: *Philologus*, Bd. LXVI [= N. F. Bd. XX] (1907), pp. 11—15. — Cf. *Bursians Jahresbericht* 149, p. 200.
- BONNER, C., *Harpokrates (Zeus Kasios) of Pelusium: Hesperia*, vol. XV (1946), pp. 51—59. [Cf. *Ach. Tat.* III, 6.]
- BRINKMANN, A., *Klassische Reminiszenzen: Rheinisches Museum*, N. F. Bd. 60 (1905), pp. 630—635. [p. 633.]
- CALDERINI, A., P. O. 1250: *Studi della scuola papirologica (Regia Accademia Scientifico-letteraria in Milano)*, vol. I (1915), pp. 82—84.
- CARPZOVIVUS, I. B., *Observationum philologicarum in Palaephatum periculum*. *Accedunt aliae animadversiones in nonnulla Musaei et Achillis Tatii loca*. Lipsiae 1743.
- CASIGLIONI, L., *Studi intorno ai romanzieri greci. II Achille Tazio: Byzantinisch-neugriech. Jahrbücher*, Bd. 4 (1923), pp. 18—50.
- CATAUDELLA, Q., *Giovanni Crisostomo «imitatore» di Aristofane: Athenaeum*, N. S. anno XVIII (1940), pp. 236—243. [Cf. *Ach. Tat.* VIII, 9.]
- CHAUVIN, V., *Les romanciers grecs et latins*. Paris 1862. [pp. 107—119: Achille Tattius.]
- COBET, C. G., *Novae lectiones quibus continentur observationes criticae in scriptores graecos*. Lugduni Batavorum 1858. [pp. 378, 487.]
- Colonna = COLONNA, A., *Due papiri di Achille Tazio: Bollettino del Comitato per la preparazione dell'Edizione nazionale dei Classici greci e latini, fasc. I* (= *Atti della Reale Accademia d'Italia. Rendiconti della classe di scienze morali e storiche, serie VII, supplemento al vol. I*), Roma 1940, pp. 61—83.
- DOBREE, P. P., *Adversaria critica*. Ed. Guil. Wagner. P. III, Berolini 1874, pp. 8—9. (Calvary's philologische und archaeologische Bibliothek. 19. Bd.)
- DÖRRIE = DÖRRIE, H., *De Longi Achillis Tatii Heliodori memoria*. (Diss.) Göttingen 1935. — Cf. *Gnomon* 13 (1937), pp. 358—365.
- *Die griechischen Romane und das Christentum: Philologus*, Bd. XCIII [= N. F. Bd. XLVII] (1937), pp. 273—276.
- DUNLOP, J. C., *History of Prose Fiction*. A new ed. by H. Wilson. 2 vols. London 1911. [Vol. I, pp. 37—45: Leucippe and Clitophon.]
- DURHAM, D. B., *Parody in Achilles Tattius: Classical Philology*, vol. XXXIII (1938), pp. 1—19. — Abstract in: *Transactions and proceedings of the American Philological Association*, vol. LXIV (1933), p. XLV.
- GARIN, F., *Le avventure di Leucippe e Clitofonte nel papiro di Oxyrhynchus* 1250: *Rivista di filologia e di istruzione classica*, anno XLVII (1919), pp. 351—357.

- GARIN, F., *Su i romanzi greci: Studi italiani di filologia classica*, vol. XVII (1909), pp. 423—460. [Parte I: pp. 433—437 Caritone ed Achille Tazio; pp. 437—440 Longo ed Achille Tazio; pp. 447—450 Heliodoro ed Achille Tazio; pp. 450—452 Senofonte ed Achille Tazio. Parte II: pp. 459—460 Achille Tazio.]
- GÖTTLING, C. G., *Animadversiones criticae in Callimachi epigrammata et Achillem Tattium*. Jenae 1811.
- GRENFELL, B. P., and HUNT, A. S., *The Oxyrhynchus Papyri*. Part X, London 1914. [pp. 135—142.]
- GROENEBOOM, P., *Varia III: Mnemosyne*, N. S. vol. XLVI (1918), pp. 165—171. [p. 171.]
- HAIGHT, E. H., *Essays on the Greek Romances*. New York 1943. [pp. 95—118: *The Adventures of Leucippe and Clitophon* by Achilles Tattius.]
- HAUPT, M., *Varia: Hermes*, vol. V (1871), pp. 174—191. [p. 183.]
- HEADLAM, W., *Emendations and explanations: The Journal of Philology*, vol. XXXI (1910), pp. 1—13. [p. 12: Achilles Tattius.]
- *Various conjectures III: The Journal of Philology*, vol. XXIII (1895), pp. 260—323. [p. 265.]
- HELM, R., *Der antike Roman*. Berlin 1948. (*Handbuch der griechischen und lateinischen Philologie*.) [pp. 45—47.]
- HELMBOLD, W. C., *Atakta: Mnemosyne*, III. series, vol. VIII (1940), p. 255.
- H(ER)CHER, R., *Zu Achilles Tattius: Hermes*, vol. I (1866), p. 322.
- HIRSCHIG, G. A., *Emendationes in Achille Tatio: Miscellanea philologica*, N. S., fasc. II, Amstelodami 1851.
- HURT, P.-D., *Traité de l'origine des romans*. (8e éd. Paris 1711.) *Édition critique* par A. Kok. Amsterdam 1942. [pp. 159—162.]
- JACKSON, J., *The Greek novelists. Miscellanea: Classical Quarterly*, vol. XXIX (1935), pp. 52—57, 96—112.
- JACOBI, B., *Elizabeth Barrett Browning als Übersetzerin antiker Dichtungen*. (Diss.) Münster in Westfalen 1908. [pp. 72—73, cf. *Ach. Tat.* II, 1.]
- JACOBS, F., *Additamenta animadversionum in Athenaei Deipnosophistas*. Jenae 1809. [pp. 95—96, 142, 213, 291.]
- *Coniecturae de locis nonnullis Achillis Tatii, Xenophontis Ephesii, Callistrati, aliorum*. In: WOLF, F. A., *Literarische Analekten*, Bd. 4, Berlin 1820, pp. 26—46.
- *Animadversiones atque emendationes ad Achillem Tattium*. In: R. PORSONI *Adversaria*, Lipsiae 1814, p. 305 sqq.
- *Bemerkungen zu Achilles Tattius, Libanius, Himerius*. In: SEEBODE, G., *Kritische Bibliothek*. Bd. 1 (Hildesheim 1821), p. 456 sqq.
- JEGUNOV, A., Егунув, А., *Заметки к Ахиллу Татию и Гелиодору*. [Notes sur Achille Tattius et Héliodore]: *Доклады Академии Наук СССР* [Comptes rendus de l'Académie des sciences de l'URSS], 1928, No 4, pp. 59—64. — Reprinted in: *ΣΕΠΤΑΕΜΟΣ* [Mélanges I. Tolstoï], Leningrad 1928, pp. 7—12. Cf. *Gnomon* 6 (1930), pp. 170—171.

- KERÉNYI, K., Die griechisch-orientalische Romanliteratur in religionsgeschichtlicher Beleuchtung. Tübingen 1927. [passim.]
- LEHMANN, W., De Achillis Tatli aetate. Accedit corollarium de Achillis Tatli studiis Lucianels. (Diss.) Vratislaviae 1910.
- LUMB, T. W., Notes on Achilles Tatius: Classical Quarterly, vol. XIV (1920), pp. 147—149.
- Some readings in Achilles Tatius: Classical Review, vol. XXXIV (1920), pp. 93—94.
- MANSO, J. C. F., Über Achilles Tatius. In: Vermischte Schriften, 2. Bd., Leipzig 1801, p. 199 sqq.
- MATZURA, K., Zwei griechische Romane: Wiener Blätter für die Freunde der Antike, IV. Jahrgang (1927), pp. 37—41.
- MEHLER, E., Ad S. A. Naber epistula critica: Mnemosyne, N. S., vol. VI (1878), pp. 387—412. [pp. 401—402.]
- MOREL, W., Zu den griechischen Romanschriftstellern. II. Zwei Vermutungen zu Achilles Tatius: Mnemosyne, III. series, vol. IX (1941), pp. 282—283.
- NABER, S. A., Observationes criticae in Achilleo Tatio: Mnemosyne, N. S., vol. IV (1876), pp. 324—352.
- Observationes criticae in Heliodorum: Mnemosyne, N. S., vol. I (1873), pp. 145—169, 313—353. [pp. 167, 313—314, 318, 320, 321, 331—332, 336—337.]
- NEIMKE, P., Quaestiones Heliodoreae. (Diss.) Halis Saxonum 1889. [pp. 22—57: III. De Achille Tatio Heliodori imitatore.]
- NICOLAI, A., Ueber Entstehung und Wesen des griechischen Romans. Berlin 1867. [pp. 24—35.]
- NICOLE, J., A propos d'une récente supercherie littéraire: Revue des études grecques, t. XVIII (1905), pp. 277—284. (Article originally published in Journal de Genève, March 13, 1905.)
- NORDEN, E., Die antike Kunstprosa vom VI. Jahrhundert v. Chr. bis in die Zeit der Renaissance. 2. Abdruck. Bd. 1—2. Leipzig-Berlin 1909. [Bd. 1, pp. 439—442.]
- ORELLI, J. K., Conjecturen zu Achilles Tatius. In: *Ἰσοκράτους λόγος περὶ τῆς ἀντιδόσεως* ... mit Anm. begleitet von J. K. Orelli. Zürich 1814.
- PASSOW, F., Achilles Tatius. In: Allgemeine Encyclopädie der Wissenschaften, hrsgg. von J. S. ERSCH und J. G. GRUBER, 1. Theil, Leipzig 1818, pp. 304—306.
- RADERMACHER, L., Analecta: Philologus, Bd. LIX (N. F. Bd. XIII) (1900), pp. 161—185. [p. 175.]
- RICHARDS, H., Notes on the Erotici Graeci: Classical Review, vol. XX (1906), pp. 20—22. [pp. 20—21: Achilles Tatius.]
- ROHDE, E., Der griechische Roman und seine Vorläufer. 3. Aufl. Leipzig 1914. [pp. 498—517.]
- ROMMEL, H., Die naturwissenschaftlich-paradoxographischen Exkurse bei Philostratos, Heliodoros und Achilleus Tatios. Stuttgart 1923. [pp. 64—82: III. Achilleus Tatios.]

- DE SALVERTE, F., Le roman dans la Grèce ancienne. Paris 1894. [III. 4: Xénophon d'Éphèse et Achille Tatios.]
- SCHISSEL, O., 'Digenis Akritis' und Achilleus Tatios: Neophilologus, vol. XXVII (1942), pp. 143—145.
- SCHISSEL VON FLESCHEBERG, O., Die Technik des Bildeinsatzes: Philologus, Bd. LXXII (N. F. Bd. XXVI) (1913), pp. 83—114.
- Entwicklungsgeschichte des griechischen Romanes im Altertum. Halle a. S. 1913. [pp. 62—81.]
- SCHMIDT, F. W., Beiträge zur Kritik der griechischen Erotiker. (Progr.) Neustrelitz 1880. [pp. 32—48: IV. Zu Achilles Tatius.]
- Schubart = SCHUBART, W., Griechische literarische Papyri. Berlin 1950. (Berichte über die Verhandlungen der Sächsischen Akademie der Wissenschaften zu Leipzig. Phil.-hist. Klasse. Bd. 97: 5.) [pp. 59—60: 30. Kleitophon und Leukippe.]
- SEXAUER, H., Der Sprachgebrauch des Romanschriftstellers Achilles Tatius. (Diss.) Karlsruhe 1899.
- SINKO, T., De ordine quo erotici scriptores graeci sibi successisse videantur: Eos, vol. XLI (1940—1946), fasc. I, 1, pp. 23—45. [pp. 38—41.]
- STRAVOSKIADIS, A., Achilles Tatius ein Nachahmer des Plato, Aristoteles, Plutarch und Aelian. (Diss. Erlangen.) Athen 1889.
- SULZE, H., Die Gartenschilderungen bei Achilleus Tatios und ihr Gegenstück in den römischen Gartenfresken: Die höhere Schule in Sachsen, IV (1926), pp. 121—123.
- TODD, F. A., Some Ancient Novels. Oxford 1940. [pp. 1—33: 'Leucippe and Clitophon'.]
- Vogliano = VOGLIANO, A., Un papiro di Achille Tazio: Studi italiani di filologia classica, N. S. vol. XV: 2 (1938), pp. 121—130.
- WELLMAN, M., Übersehenes: Hermes, Bd. 52 (1917), pp. 125—128.
- WIFSTRAND, A., *Εἰσὶν*. Emendationen und Interpretationen zu griechischen Prosaikern der Kaiserzeit. V. Zu den Romanschriftstellern. Lund 1945. (Kungl. Humanistiska Vetenskapssamfundets i Lund årsberättelse 1944—1945, II.) [pp. 21—26.]
- WILHELM, F., Zu Achilles Tatius: Rhein. Museum für Philologie, N. F., 57. Bd. (1902), pp. 55—75.
- WOLFF, S. L., The Greek Romances in Elizabethan Prose Fiction. New York 1912. [pp. 43—110: Achilles Tatius: Clitophon and Leucippe.]
- WYTTENBACH, D., Bibliotheca critica, tom. I, pars II, Amstelodami 1779 [pp. 44—62].

The sources of the text

The papyri

Pap. Oxyrhynch. 1250 (now in the Bodleian Library, Oxford, MS Gr. II¹ class. d. 97 (P)), 24.5×22.5 cm, saec. IV in. ?
Grenfell, B. P., and Hunt, A. S., *The Oxyrhynchus Papyri*, Pt. X (London 1914), pp. 135—142.¹⁾

This papyrus has on the recto three columns with 124 lines in all (41, 42 and 41 respectively). The first column is almost intact and the third also is preserved in a good condition, but the middle column has been badly damaged. The columns contain a fragment from the second book: II,2,1 ἦν γὰρ (p. 22.3) — II,3,2 γεωργῆ (p. 24.1) and II,7,7 δέομαι (p. 26.20) — II,9,3 συνῆκεν δτι (p. 27.17), but the passages are arranged in the following order: 1) p. 26.20 δέομαι — p. 27.9 ἐρωτικῶ; 2) p. 22.3 ἦν γὰρ — p. 24.1 γεωργῆ; 3) p. 27.10 ἐπειδή — p. 27.17 συνῆκεν δτι. Thus chapters 2 and 3 (§§ 1—2) of book II have been placed between chapters 8 and 9. At the junction of the first two passages the papyrus inserts a transitional phrase.²⁾

The letters are round upright uncials of medium size. There are no accents and almost no punctuation: only one paragraphus and one high point are to be seen. Grenfell and Hunt already pointed out that this papyrus resembled the *Pap. Oxyrh. No. 412*,³⁾ which contains a fragment of the *Κεστοί* of Julius Africanus. As the latter is certainly anterior to 275/6, it seems obvious to assume that *No. 1250* dates from about the same time (so M. Norsa in *Dörrie* p. 21). The editors, however, proposed a somewhat later date: early fourth century. The importance of this papyrus for the dating of Achilles Tatius is diminished by the finding of a still earlier papyrus fragment (*II*³, see below).

¹⁾ Cf. plate VI, on which col. I—II are reproduced.

²⁾ Cf. the apparatus criticus to 27.9.

³⁾ *Oxyrh. Pap.*, III, pp. 36—41 and plate V.

II² *Pap. Schubart 30*, saec. III?

Schubart, W., *Griechische literarische Papyri* (Berlin 1950), pp. 59–60.

This fragment now seems to be lost; it once belonged to the Berlin collection of papyri,¹⁾ but what happened to it later is not known.²⁾ Not even the editor had it at hand when he published it; he possessed only an incomplete copy.³⁾ Accordingly we lack information about many of its readings,⁴⁾ and its exact shape and state of preservation cannot be settled. The following facts are taken exclusively from the account of Prof. Schubart. The fragment was found at Hermoupolis and came from the second half of a papyrus codex. Both sides were written on; the recto contained II,2,4 καὶ ὁ βοῦς (p. 22.14) — II,2,5 καταδορόν (for -θορόν p. 23.7), the verso II,14,5 πτόρθους (p. 32.3) — II,14,7 ὥσπερ (for οἰόντες p. 32.12). The writing was careless and the form of the letters similar to that of the professional book-hand. There were a few marks of punctuation. Schubart ascribed the fragment to the 3rd century at the latest.

II³ *Pap. Mediolanensis* (now at the Castello Sforzesco, Milan), 9×4 cm, saec. II ex.

Vogliano, A., *Un papiro di Achille Tazio*: Stud. it. fil. class., N. S., vol. XV (Firenze 1938), pp. 121–130.⁵⁾

It is not known where this fragment was found; Vogliano acquired it in Cairo.⁶⁾ It has been part of a papyrus codex; there is text on both recto and verso. No line, however, is complete; the fullest lines on the preserved scrap comprise only about half of their original length. The recto contains part of VI,14 and the beginning of VI,15; it begins δεσμ]ωτη[ρ] (p. 120.7) and ends εν (possibly from εἶνεν]εν p. 120.23). The verso contains the end of VI,16 and the beginning of VI,17: it starts (if we leave out of account

¹⁾ Prof. Schubart wrote me: »Das Papyrusbruchstück aus Kleitophon und Leukippe war in der Berliner Papyrussammlung».

²⁾ It is not to be found in Berlin at present, as Mr. R. Zimmermann has informed me by letter.

³⁾ Schubart, p. 59.

⁴⁾ Cf. the apparatus criticus to 22.15; 23.5; 23.6; 32.3; 32.7.

⁵⁾ The papyrus is reproduced on a photograph facing p. 128.

⁶⁾ Vogliano, p. 124.

two single letters) with μῆ] τ[ό (p. 121.21) and ends with σε (probably from ἐπλή]σε[ται p. 122.4).

The letters are small and lean a little towards the right; the handwriting is elegant and regular. There are no marks of punctuation or accentuation. Undoubtedly this fragment is much earlier than II¹, and Vogliano did not hesitate to assign it to the 2nd century. Both Schubart¹⁾ and Colonna²⁾ supported this opinion.

Chronological table of the manuscripts

Siglum		Saec.
W	Vaticanus Graecus 1349	XII
M	Marcianus Graecus 409	XIII in.?
F	Laurentianus conv. soppr. 627	XIII
V	Vaticanus Graecus 114	XIII ex.
D	Vaticanus Graecus 914	XIV
G	Marcianus Graecus 607	XV
E	Ambrosianus Graecus 394	XV(I)
X	Parisinus Graecus 2895	XVI in.
A	Anglicanus Graecus 16 D.xviii	XVI
B	Monacensis Graecus 96	XVI
C	Palatinus Graecus 52	XVI
R	Vaticanus Graecus 1348	XVI
T	Tubingensis Mb 16	XVI
U	Vaticanus Graecus 1347	XVI (1553)
O	Reginensis Graecus 101	XVI (1553)
Q	Palatinus Graecus 418	XVI
Z	Parisinus Graecus 2903	XVI
H	Vaticanus Graecus 1350	XVI
S	Vaticanus Graecus 2367	XVI
N	Parisinus Suppl. Gr. 249	XVI
P	Parisinus Graecus 2913	XVI
L	Vindobonensis Phil. Gr. 329	XVI
K	Cantabrigiensis Gg.6.43	XVII

¹⁾ Vogliano, p. 125.

²⁾ Colonna, p. 74. He compares its writing to that of the Pap. Oxyrh. 842, also generally thought to be from the 2nd century.

The manuscripts

There are 23 preserved MSS of Achilles Tatius, but only 12 of them give the romance in full, I,1–VIII,19 (namely, W V G A B R O Q H S P K.¹) Four MSS (X T U Z) contain only a part of book I, and three (D N L) merely excerpts. As is seen from the above chronological table, most of the MSS are from the 16th century.

I have refrained from giving a detailed account of the contents of the MSS, but in each case I have indicated where a fuller description can be found.

I have been obliged to use new sigla to distinguish the MSS. Only one (almost) complete list of the Achilles Tatius manuscripts has been published (Dörrie, p. 66), and I could not use its sigla because they are founded on Dörrie's views about the relationship of the different MSS, which on several points² I cannot share. Moreover, there would be no place in his system for the MSS not listed by him (Par. Suppl. Gr. 249, Vat. Gr. 914, Vat. Gr. 2367). — For the four oldest MSS I have chosen sigla which should be easy to memorize: F for Florentinus, M for Marcianus and VW for the two Vatican.

Cambridge (University Library).

K *Cantabrigiensis* Gg.6.43, chart., 20×16 cm, ff. 82, saec. XVII.

Luard, H. R., A catalogue of the manuscripts preserved in the Library of the University of Cambridge, t. III, p. 234.

ff. 1^r–81^r Achilles Tatius I,1–VIII,19 (title: 'Αχιλλέως 'Αλεξανδρέως Τατίου τῶν ἐπὶ Λευκίππῃ καὶ Κλειτοφῶντα).

This MS is copied from the editio princeps (see p. LVII) and consequently written after the year 1601. It contains only Achilles Tatius. It was in the possession of John Moore, bishop of Ely (1646–1714); after his death it was presented in 1715 to Cambridge University by King George I.

¹) For the sigla used, see the chronological table.

²) E. g., Palat. Gr. 418 is called by Dörrie s₂ as if directly copied from his s₁ (= Vat. Gr. 114), but I regard it as copied from Reg. Gr. 101. Further, he calls Tub. Mb16 u as if it were a copy of U (= Vat. Gr. 1347), but their relation is probably the opposite. Etc.

Florence (Biblioteca Laurenziana).

Laurentianus conv. soppr. 627, chart., 17×13 cm, ff. 140, saec. F XIII.

Rostagno, E., e Festa, N., *Indice dei Codici Greci Laurenziani non compresi nel catalogo del Bandini: Stud. ital. di fil. class.* I (1893), p. 172 sq.

ff. 36^r–47^r Achilles Tatius I,1–IV,4 (title: 'Αχιλλέως 'Αλεξανδρέως Τατίου τῶν περὶ Λευκίππῃ καὶ Κλειτοφῶντος). The text shows two lacunae where leaves have fallen out (after f. 38 and f. 39), the first comprising chapters I,13–I,19 (p. 15.13 ἐπὶ ἐκπλήξεως — p. 20.6 ἀστράπτων), the second II,7–II,14 (p. 26.16 συνήκεν δ — p. 32.15 ἀκοῦσαι). The text ends with the words μεταξὺ δέ (IV,4,4 p. 73.5); the remaining space down to the end of f. 47^r (ca. eight lines) is left blank.

This famous MS is the only one which has preserved to us the romances of Charito and Xenophon Ephesius and which gives us the text of Longus in full. These three romances together with the part of Achilles Tatius are inserted between theological works.

The same hand has written the whole book, in very small letters. In the process of time the text of Achilles Tatius has been badly damaged so that it is often illegible at the top and bottom of a page. A later hand (F²) has in some cases tried to restore the original reading on the basis of the remaining traces, mostly without success.¹)

Earlier the MS was preserved in the Montecassino monastery, where Montfaucon saw it.²) It was numbered Abbazia Fiorentina 2728.

London (British Museum).

Anglicanus 16 D. XVIII, chart., 34×25 cm, ff. 149, saec. XVI. A Warner, G. F., and Gilson, J. P., British Museum. Catalogue of Western MSS in the Old Royal and King's Collections, London 1921, p. 194.

ff. 60^r–127^v Achilles Tatius I,1–VIII,19 (title: 'Αχιλλέως 'Αλεξανδρέως Τατίου τῶν περὶ Λευκίππῃ καὶ Κλειτοφῶντα λόγος πρῶτος etc.).

¹) See, e. g., the apparatus criticus to 12.18; 15.1; 15.5; 22.2.

²) Bibl., t. I, p. 414.

The MS consists of two parts (ff. 1–59 and 60–149), originally separated. The text is clear and elegant; the margins of the Achilles Tatius text are richly furnished with various readings made by different hands, among which it is possible to recognize those of two of its owners, Henricus Stephanus and Isaac Casaubon (see p. LVI). The codex came to the British Museum from the Royal Library.¹

Milan (Biblioteca Ambrosiana).

E *Ambrosianus Graecus* 394, chart., 22×14.5 cm, ff. 210, saec. XV(I). Martini, Æm., et Bassi, D., *Catalogus codicum graecorum Bibliothecae Ambrosianae*, t. I (Mediolani 1906), p. 470.

ff. 122^r–210^v Achilles Tatius I,1–VII,9 (no title). The continuous text ends f. 210^v fin. with the words *πιστεύσαντας μανίας* (VII,9,14 p. 134.6). The bottom part of f. 210^v is broken off, and after f. 210 there are remains of ca. 20 other leaves, from which it is seen that the Achilles Tatius text was once complete.

The MS is made up from two different parts combined into one (ff. 1–120 and ff. 121–fin.). Its last part was damaged before its being moved to the Ambrosian Library, as is seen from a note on f. I^r.

This MS is one of the best single authorities for the text of our romance (cf. p. LXI).

Munich (Bayerische Staatsbibliothek).

B *Monacensis Graecus* 96, chart., 34.5×24.5 cm, ff. 322, saec. XVI. Hardt, I., *Catalogus codicum manuscriptorum graecorum bibliothecae regiae Bavaricae*, t. I (Monachii 1806), pp. 504–511.

ff. 150^v–229^v Achilles Tatius I,1–VIII,19 (title: *Ἀχιλλέως Ἀλεξανδρέως Τατίου τῶν περὶ Λευκίππην καὶ Κλειτοφῶντα*). The text originally ended f. 228^r with the words *ἔρριψαν ὁμοίως* (VIII,16,3 p. 158.22) and the marginal note *ζήτει τὰ λοιπὰ*. The rest of this leaf is blank, but f. 229^r the text starts over again with the words *καὶ στήσαντες αὐτήν* (VIII,16,2 p. 158.18) and then goes on to the end of the romance. A few words are thus repeated at the join.

¹) Cf. Dörrie, p. 6.

Different scribes have written the book. The part that contains Achilles Tatius is very clearly written. Of the Erotici, the codex also comprises the first three books of Heliodorus, and its date can be fixed at a time shortly after 1534 (the year when the editio princeps of Heliodorus was published) owing to the following note at the end of the text: *ἐξισώθησαν λόγοι τρεῖς τῶν Ἡλιοδώρου Αἰθιοπικῶν. οἱ δὲ λοιποὶ οὐ μετεγράφησαν ἐπειδὴ εὐρίσκονται ἐκτυπούμενοι· διὰ λάθος γὰρ καὶ αὐτοὶ μετεγράφησαν.*

Paris (Bibliothèque Nationale).

Parisinus Graecus 2895, chart., 34×23 cm, ff. 106, saec. XVI in. Omont, H., *Inventaire sommaire des manuscrits grecs de la Bibliothèque Nationale*, t. III (Paris 1888), p. 56.

ff. 39^v–48^v Achilles Tatius I,1–I,10 (title: *Ἀχιλλέως Ἀλεξανδρέως Στατίου τῶν κατὰ Λευκίππην καὶ Κλειτοφῶντα λόγος α'*). The text ends with the word *ῥήμασιν* (I,10,3 p. 12.26) and was never completed.

This book was among those sent to Paris in 1529 by Jerome Foudulo by order of Francis I.¹ It must have been written just before that year, because the watermark dates the paper to the second quarter of the 16th century, and Dörrie²) conjectures that Foudulo had the book written in Rome. — Its handwriting is clear and elegant.

Parisinus Graecus 2903, chart., 19.5×13.5 cm, ff. 70, saec. XVI. **Z** Omont, H., *Inventaire sommaire des manuscrits grecs de la Bibliothèque Nationale*, t. III (Paris 1888), p. 57.

ff. 62^v–70^v Achilles Tatius I,1–I,10 (title: *Ἀχιλλέως Ἀλεξανδρέως Στατίου τῶν κατὰ Λευκίππην καὶ Κλειτοφῶντα λόγος α'*). The codex comprises the same part of the romance as X (cf. supra); the text ends with the word *ῥήμασιν* (I,10,3 p. 12.26).

The watermark of the paper proves to be from the middle of the 16th century³) and since this codex is copied from T (see p. LXV), it

¹) See Omont, H., *Catalogues des manuscrits grecs de Fontainebleau*, p. 119.

²) Dörrie, p. 11.

³) Dörrie, p. 17.

must have been written after 1553. The text is clear and carefully written.

P *Parisinus Graecus 2913*, chart., 13.5×10 cm, ff. 53 et pp. 199, saec. XVI ex.

Omout, H., Inventaire sommaire des manuscrits grecs de la Bibliothèque Nationale, t. III (Paris 1888), p. 58.

pp. 1—199 Achilles Tatius I,1—VIII,19 (no title).

The first part of this codex contains Longus, written by the same hand as Achilles Tatius. The MS was written near the end of the 16th century, as is seen from the watermark¹⁾ and this note at the end of the Longus text: »Romae ad Fulvii Ursini exemplar emendatus 1597». The Orsini MS referred to is our U, Vat. Gr. 1347. Also the Achilles Tatius text has a great number of variants and a few scholia in the margin (all by the original hand). The handwriting is rather careless.

The MS was in the possession of Cardinal Ridolfi and, later, of Queen Catherine de Medici.

N *Parisinus Suppl. Graec. 249*, chart., 14×8.5 cm, ff. 406, saec. XVI. Omout, H., Inventaire sommaire des manuscrits du Supplément Grec de la Bibliothèque Nationale (Paris 1883), p. 31.

ff. 241^r—243^r the following excerpts from the first book of Achilles Tatius (title: ἐκ τοῦ Ἀχιλλέως Ἀλεξανδρέως Τατίου (sic) περὶ τῶν κατὰ (sic) Λευκίππην καὶ Κλειτοφῶντα lib. 1): 1) p. 4.24 φιλεῖ δὲ — p. 5.6 εἶχον. 2) p. 5.26 ἐν μέσῳ δέ — p. 6.15 αἱ μὲν δὴ. 3) p. 7.7 τοῦτό μου — p. 8.12 γλυκύν. 4) p. 4.15 ἐμοὶ Φωνίκη — p. 4.24 τὸ δαιμόνιον. 5) p. 5.6 ἐπεὶ γὰρ — p. 5.26 γυνὴ μεγάλη. 6) p. 6.15 αἱ μὲν δὴ — p. 6.23 ἐρείσας δέ. (= I,3,1—I,5,3 and I,5,5—I,6,5.)

Several of the texts in the codex are dated 1568 or 1569.²⁾ But we cannot ascertain whether these years constitute a *terminus ante quem* for the Achilles Tatius excerpts, as there is no absolute con-

¹⁾ Dörrie, p. 14.

²⁾ See Omout, H., Les mss. grecs datés des XVe & XVIe s., Revue des Bibliothèques 2 (1892), pp. 195—196. The year 1569 is written on f. 28 and f. 331^v, 1568 on f. 91.

tinuity between the dated parts and the ff. 241—243. — The MS has been shown to have come to the Bibliothèque Nationale in the 1760's from the Jesuit College of Clermont.¹⁾

R o m e (Biblioteca Apostolica Vaticana).

Palatinus Graecus 52, chart., 32×23 cm, ff. 165, saec. XVI.

Stevenson, H., Codices manuscripti Palatini Graeci Bibliothecae Vaticanae descripti (Romae 1885), p. 27.

ff. 62^r—131^v Achilles Tatius I,1—VIII,16,3 (title: Ἀχιλλέως Ἀλεξανδρέως Τατίου τῶν περὶ Λευκίππην καὶ Κλειτοφῶντα: λόγος πρῶτος etc.). The last words of the text are ἐξορίαν ὁμοίως (p. 158.22).

The text is copied from M, Marcianus Graecus 409; it ends with the same words as this MS, and it further shows the same transpositions of entire passages as the latter (see p. xxviii).

The text of Achilles Tatius is carefully written. The *manus prima* has made some corrections and additions in the margin; there are also some few marginal remarks by a *manus recentior*.

While this MS still belonged to the Palatine Library, it was collated by H. Commelinus, who based on it his editio princeps of Achilles Tatius (see p. lxxviii).

Palatinus Graecus 418, chart., 22.5×17 cm, ff. 205, saec. XVI.

Stevenson, H., Codices manuscripti Palatini Graeci Bibliothecae Vaticanae descripti (Romae 1885), p. 271.

ff. 1^r—115^v Achilles Tatius I,1—VIII,19 (title: Ἀχιλλέως Ἀλεξανδρέως Τατίου (sic) τῶν κατὰ Λευκίππην καὶ Κλειτοφῶντα, λόγος πρῶτος etc.).

This is a twin MS of O, Reginensis Gr. 101. Both are written by the same hand, and each page begins and ends with the same words in both MSS. As O can be dated 1553 (cf. infra), the date of this MS would be approximately the same, possibly somewhat later.

The handwriting is rather neat and very easy to read. Very few notes in the margin in hand 1.

¹⁾ See Omout, l. c.

- O *Reginensis Graecus* 101, chart., 23×16.5 cm, ff. 115, anni 1553.
Stevenson, H., *Codices manuscripti Graeci Reginae Suecorum et Pii PP. II Bibliothecae Vaticanae descripti* (Romae 1888), p. 73.

ff. 1^r—115^v Achilles Tatius I,1—VIII,19 (title: 'Αχιλλεύς 'Αλεξανδρέως Τατίου (sic) τῶν κατὰ Λευκίππην καὶ Κλειτοφῶντα, λόγος πρῶτος etc.).

This MS contains only Achilles Tatius. After the text the following note appears: τὸ πρωτότυπὸν ἐστὶν ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ πανευκρήμου Πέτρου τοῦ ἀποστόλου ἐν Ῥώμῃ. συνεργία τοῦ σοφοτάτου κυροῦ Νικολ. Μαϊοράνου ἐτελειόθη (sic) δὲ τῷ ματῶ μὲν τοῦ ἀργυρίου (= 1553). (This prototype in the Vatican Library is V, Vat. Gr. 114.) Q, Pal. Gr. 418, was also written by the same scribe and possibly at the same time (cf. supra). O has a great many variant readings in the margin by *manus prima* and a few by a *manus recentior*.

The codex once belonged to the Parisian Senator A. Petau and then to Queen Christina of Sweden. Her library was acquired by the Vatican in 1690.

- V *Vaticanus Graecus* 114, chart., 20×15 cm, ff. 160, saec. XIII ex.
Mercati, J., et de' Cavalieri, P. F., *Codices Vaticani Graeci*, t. I (Romae 1823), No. 114.

ff. 53^v—98^v Achilles Tatius I,1—VIII,19 (title: 'Αχιλλεύς 'Αλεξανδρέως Τατίου (sic) τῶν κατὰ Λευκίππην καὶ Κλειτοφῶντα, λόγος πρῶτος etc.).

The codex consists of several booklets, written by various hands. The Achilles Tatius text is written in minute characters and highly abbreviated, so that it is sometimes difficult to ascertain the exact reading. This is one of the most important codices for the text of our romance, being the oldest MS of the β family.

- D *Vaticanus Graecus* 914, chart., 21.5×14 cm, ff. 193, saec. XIV.
(No description of this codex has been published.)

ff. 12^r—20^r Achilles Tatius, Book I (title: ἐκ τοῦ συγγράμματος τοῦ ῥήτορος Πηλέως (sic) τοῦ ἐπιγεγραμμένου κατὰ Λευκίππην καὶ Κλειτοφῶντα) and the following excerpts: p. 24.2 Ἔρω — p. 24.5 τροφή (II,3,3); p. 27.4 τὸ στόμα — p. 27.9 ἐρωτικῶ (II,

8,2—3); p. 29.13 ἦν χρόνος — p. 30.2 βαφῆς (II,11,4—8); p. 30.21 τοσαύτη — p. 30.23 ὀφθαλμοί (II,13,1); p. 32.9 τὸ τῆς — p. 33.3 ἀλιεύεται (II,14,7—10); p. 36.23 ὁ λέων — p. 38.16 χιτῶν (II,21—II,22); p. 38.29 εἰσήειν — p. 39.4 τὸ λυπ. ἔχαιρεν (II,23,3—4); p. 41.16 ἡ δὲ Λευκίππη — p. 42.7 πεφουσημέναι (II,29,1—5); p. 57.19 πολλάκις γὰρ ὁ λόγος — p. 57.21 θυμούμενον (III,10,2); p. 52.5 οἱ μεγάλοι — νόμον (III,3,5); p. 58.6 τοῦτο ἴδιον — p. 58.14 τὸ τρ. ποιεῖ (III,11,1—2); p. 60.12 συμπαθῆς — p. 60.16 συλλέγει (III,14,3); p. 68.20 Φοῖνιξ — p. 69.18 ταφῇ (III,25); p. 71.11 ἔτυχον — p. 71.20 τριπλάσιον (IV,2,1—3); p. 72.1 καὶ ἔστι μὲν — p. 72.13 Ἰνδικοῦ (IV,3,2—5); p. 72.18 κύει — p. 74.15 πηγῇ (IV,4,2—IV,5,3); p. 86.11 εἶδον — p. 87.11 αὐλήν (for δλκήν) (IV,19). Apparently the excerptor has elected to copy the scientific and philosophical excursions; sometimes he has added captions (e. g. to III,25 περὶ τοῦ Φοίνικος ὁρνίθος ὃς ὀκταετής γίνεταί, to IV, 19 περὶ τοῦ κροκοδείλου).

The MS also contains some of the works of Aristides (ff. 67—135), Libanius (ff. 144—161), Lucianus (ff. 162—179) and a great number of miscellaneous fragments. It has hitherto not been registered in the list of Achilles Tatius MSS. The excerptor (or his predecessor and prototype) has, however, treated the text very freely and sometimes he paraphrases rather than copies it (see p. LVII). The writing is in exceedingly small letters; abbreviations are numerous.

- Vaticanus Graecus* 1347, chart., 23×16 cm, ff. 254, saec. XVI. U
de Nolhac, P., *La bibliothèque de Fulvio Orsini*: Bibl. de l'école des hautes études 74 (Paris 1887), p. 186.

ff. 76^v—80^v Achilles Tatius I,1—I,10 (title: 'Αχιλλεύς 'Αλεξανδρέως Τατίου τῶν κατὰ Λευκίππην καὶ Κλειτοφῶντα λόγος α^{ος}) to the word ῥήμασι (p. 12.26), i. e. the same fragment of the romance as contained in XZT. After the end of the text we read: τέλος. καὶ γὰρ τὰ ἐπεξῆς οὐχ εἶδον ἐν ἀντιγράφοις ὥστε καὶ γὰρ ἀνάγκη παρέλιπον. εἰ δὲ εἶδον οὐκ ἂν ἀπώκησα γράφειν, ὥσπερ οὐδὲ τὰ πρῶτα. ὅστις δὲ ἐντεύξας τῷ βιβλίῳ τούτῳ οὕτως ἀτελεῖ, συγγνώμην ἔχτω. εἰ δὲ μὴ αὐτὸς ἐαντῷ ἄλλον μεταγραφῆτω οὐκ ἔνδεα. ἐγὼ δὲ τούτοις ἀκοῦμαι, χαίρετωσαν γοῦν οἱ ἄλλοι.

A miscellaneous MS, wholly written by Fulvio Orsini himself. It also contains, *int.al.*, a copy of the romance of Longus. After the

latter the following words are written: τέλος τῶν λόγων τούτων τῶν ποιμενικῶν παρ' ἐμοῦ Φουλβίου Οὐρσίνου τοῦ Ῥωμαίου μεταγεγραμμένων ἐν Ῥώμῃ σπουδάζοντος ἐπὶ τῇ Ἑλληνικῇ γλώσσῃ ἔτει ἀπὸ κυρίου γενέσεως χιλιοστῷ πεντακοσιοστῷ πεντηκοστῷ τρίτῳ μηνὸς μαιμακτηριῶνος ιθ'. We can thus date this part of the MS exactly to 1553. In the margin of the Achilles Tatius text Orsini added some emendations of his own (also found in T, cf. p. LXV).

R *Vaticanus Graecus* 1348, chart., 16.5×11.5 cm, ff. 297, saec. XVI. de Nollhac, P., La bibliothèque de Fulvio Orsini: Bibl. de l'école des hautes études 74 (Paris 1887), p. 164.

ff. 96^r–297^r Achilles Tatius I,1–VIII,19 (title: Ἀχιλλέως Ἀλεξανδρέως Τατίου (changed into Στατίου) τῶν κατὰ Λευκίππην καὶ Κλειτοφῶντα, λόγος α' etc.).

Because of the watermarks¹⁾ and the handwriting this MS must be ascribed to the middle of the 16th century. It is obvious that two hands have written the Achilles Tatius text, the first (which Colonna thought was that of Zacharias Calliergi¹⁾) up to f. 169^v (Book III, in fine), the second from f. 170^r on. The first and the second book have various marginal readings, some in the original hand and some added by a later corrector. The MS once belonged to the library of Fulvio Orsini.²⁾ This MS, together with E, preserves the text of the β-tradition in its purest form and, despite its relatively late date, it is perhaps the best Achilles Tatius manuscript.

W *Vaticanus Graecus* 1349, membr., 19×14 cm, ff. 69, saec. XII. de Nollhac, P., La bibliothèque de Fulvio Orsini: Bibl. de l'école des hautes études 74 (Paris 1887), p. 190.

ff. 1^r–69^r Achilles Tatius I,1–VIII,19 (title: Ἀχιλλέως Ἀλεξανδρέως Στατίου τῶν περὶ Λευκίππην καὶ Κλειτοφῶντα λόγος πρῶτος etc.).

This is probably the oldest of the extant Achilles Tatius MSS, written with utmost elegance and clarity. As is seen from the facts given above, it contains only Achilles Tatius. This MS too once

¹⁾ Colonna, p. 64.

²⁾ Autograph on f. VII^v: Ex Libris Fulvii Ursini.

belonged to Fulvio Orsini.¹⁾ In the margin we find a few scholia by the first hand and (very few) corrections by another hand.

Vaticanus Graecus 1350, chart., 32.5×22 cm, ff. 112, saec. XVI. **H** de Nollhac, P., La bibliothèque de Fulvio Orsini: Bibl. de l'école des hautes études 74 (Paris 1887), p. 164.

ff. 48^r–87^r Achilles Tatius I,1–VIII,19 (title: Ἀχιλλέως Ἀλεξανδρέως Στατίου τῶν κατὰ Λευκίππην καὶ Κλειτοφῶντα λόγος πρῶτος etc.).

A very elegant and neatly written codex, in which Fulvio Orsini¹⁾ collected three of the Erotici (Eustathius, Achilles Tatius, Longus). On his orders it was written by Johannes Honorius²⁾ (who also wrote the codices S and T, cf. infra); the exact date is not known. In the margin Honorius made some corrections, and another hand (Orsini?) added variant readings (from W).

Vaticanus Graecus 2367, chart. 33.5×22.5 cm, ff. 165, saec. XVI. **S** Colonna, A., in: Bollettino del Comitato per la preparazione dell' Edizione nazionale dei Classici Greci e Latini, fasc. I (Roma 1940), p. 63.

ff. 112^r–163^v Achilles Tatius I,1–VIII,19 (title: Ἀχιλλέως Ἀλεξανδρέως Στατίου τῶν περὶ Λευκίππην καὶ Κλειτοφῶντα λόγος πρῶτος etc.).

This MS is not included in Dörrie's list. It seems to be a counterpart of H and like this contains three of the Erotic romances: Eustathius, Longus and Achilles Tatius, but copied from W with marginal notes from H. Accordingly, it must be later than H. The handwriting is, according to Colonna, that of Johannes Honorius. It may be that this codex too was copied by the order of Fulvio Orsini, but it is not listed in the inventory of his library.³⁾

¹⁾ Autograph on f. 1^r: Ex Libris Fulvii Ursini.

²⁾ See Vogel, M., und Gardthausen, V., Die griechischen Schreiber des Mittelalters und der Renaissance. XXXIII. Beiheft zum Zentralblatt für Bibliothekswesen, Leipzig 1909, p. 183.

³⁾ de Nollhac, op. cit., pp. 334–350.

Tübingen (Universitätsbibliothek).

T *Tubingensis Mb 16*, chart., 17.5×11.5 cm, pp. 92, saec. XVI.

Schmid, W., Verzeichnis der griech. Handschriften der K. Universitätsbibliothek zu Tübingen (Univ. Pr. Tübingen 1902), p. 39.

pp. 80—92 Achilles Tatius I,1—I,10 (title: Ἀχιλλέως Ἀλεξανδρέως Σταύρου τῶν κατὰ Λευκίππην καὶ Κλειτοφῶντα λόγος α^{ος}). The text ends ἐήμασιν (I,10,3 p. 12.26); it is thus the same fragment of the romance as in the codices UXZ.

This MS was written by Johannes Honorius¹⁾ for Fulvio Orsini (cf. above H and S), as is seen from a leaf attached to the first folio:²⁾ «Codice di Longo fatto copiare da Fulvio Orsini su di un codice che sta alla Vaticana sul principio della stampa. Il codice di Longo del sig. A. Astori è scritto da Giovanni Onorio Greco di cui si serviva il chiarissimo Fulvio Orsini come si può rilevare da molti altri codici della Vaticana.» It is not known how this MS came to the library in Tübingen. — The text is provided with Orsini's emendations, cf. p. LXV.

Venice (Biblioteca Nazionale di San Marco).

M *Marcianus Graecus 409*, membr. et chart., 28.5×19 cm, ff. 262, saec. XIII in?

Zanetti, A. M., Graeca D. Marci Bibliotheca codicum mss. per titulos digesta (Venetiis 1740), t. II, p. 199.

ff. 164^r—262^v Achilles Tatius I,1—VIII,16 (title: λόγος πρῶτος Ἀχιλλέως Ἀλεξανδρέως Ταύρου τῶν περὶ Λευκίππην καὶ Κλειτοφῶντα). The text ends on the last line of f. 262^v with the words ἐρριψαν ὁμοίως (p. 158.22). Probably it was complete at an earlier stage; the codex was afterwards damaged, cf. infra. A later hand has added: *λείπει φύλλα τινά*. — Ten leaves, ff. 244—253, have been inserted in the wrong place, so that the continuity of the text is broken in the beginning of the sixth book. After VI,4,2 (f. 233) follows VII,4,3—VIII,6,2 (ff. 234—243), then VI,4,3—VII,4,3 (ff. 244—253), and finally VIII,6,3—VIII,16,3 (ff. 254—262). The numeration of the leaves thus takes no account of the transposition. The mistake was probably made when the codex was repaired, cf.

¹⁾ Vogel-Gardthausen, op. cit., p. 184.

²⁾ This leaf is recent, but it is a copy of an older leaf now removed.

infra. Of the codd. ABC copied from this MS, only C, however, shows the same inverted order of the text.

The folios 1—19 are of parchment (ff. 16—19 actually palimpsests) and are probably a substitute for paper leaves which had been damaged. (The old catalogue of the Bessarion MSS¹⁾ shows that for a long time the codex lay unbound.) A different hand has written these folios, but the handwriting is as old as from the 13th century.

The history of this MS is obscure and its date much disputed. It has the seal of the Bibliothèque Nationale of Paris; it was given to the library in Venice by Cardinal Bessarion in 1468. It carries no indication whatsoever as to its age. Undoubtedly the paper is very old, and Colonna²⁾ ascribes to it a date as early as the 11th century, but this is contested by Dörrie,³⁾ who observes that Greek paper MSS before 1200 are not known.⁴⁾ Colonna made a detailed investigation of the different hands that wrote the codex and found three hands⁵⁾ in the paper part. One of these wrote both ff. 20—124 (= the greatest part of Heliodorus' romance) and the Achilles Tatius text. This copyist is characterized especially by many errors owing to itacism. The form of the letters makes, I think, the beginning of the 13th century a probable date. — In the margin there are a few remarks by the *manus prima* and a *manus recentior*.

Marcianus Graecus 607, chart., 22×14.5 cm, ff. 310, saec. XV.

Zanetti, A. M., Graeca D. Marci Bibliotheca codicum mss. per titulos digesta, t. II (Venetiis 1740), p. 314.

ff. 146^r—242^v Achilles Tatius I,1—VIII,19 (the original hand wrote no title; a corrector later added the following erroneous title: Ἀγαθίου σχολαστικοῦ δαφνιακῶν βιβλία ἐννέα). The text has two considerable lacunae in the sixth book (space is left for the missing passages): the lowest part of f. 211 and the whole of f. 212 is

¹⁾ Omont, H., Inventaire des manuscrits grecs et latins donnés à St-Marc de Venise par le Cardinal Bessarion: Revue des Bibliothèques 4 (1894), p. 162.

²⁾ Heliodori Aethiopica, rec. A. Colonna (Romae 1938), p. XIII.

³⁾ Dörrie, p. 3.

⁴⁾ But cf. Gardthausen, V., Griechische Paläographie², I, p. 117 sq.

⁵⁾ See facsimile on p. XII of his edition of Heliodorus; the hand named Z is that which wrote Achilles Tatius.

blank (the text des. *παρεῖναι* VI,3,3 (p. 112.29), inc. *τούτω* VI,5,1 (p. 114.3). The other lacuna begins f. 217^v middle, and goes up to 218^v middle; the text ends with *πέπεικεν* VI,16,3 (p. 121.12), and begins again *γὰρ οἱ ἐρωῶντες* VI,18,3 (p. 122.19).

Two hands have written this MS, which contains three Erotici: one wrote Achilles Tatius and Eustathius, the other one Heliodorus. The Achilles Tatius text is carelessly written and full of errors of itacism and accentuation. The corrector (cf. supra) added a few variants in the margin.

The MS was acquired by Giacomo Galliccio¹⁾ in Constantinople and presented by him to Venice in 1624.²⁾

Vienna (Österreichische Nationalbibliothek)

L. *Vindobonensis Phil. Gr.* 329, chart., 16×11.5 cm, ff. 112, saec. XVI. Nessel, D., *Catalogus... Codicum Manuscriptorum Graecorum... Augustissimae Bibliothecae... Caesariae Vindobonensis*, pars IV (Wien 1690), p. 157.

ff. 1—56, 65—96, 105—112 several excerpts from Achilles Tatius. There is no title at the beginning (a later hand added: *quis sit auctor nescitur*). Several quires have been destroyed so that two of the Achilles Tatius excerpts are incomplete (and almost all of the romance of Eustathius, also originally contained in the codex, has been lost). The remaining quires are in disorder and should be rearranged in the following way: ff. 1—3^r (excerpt 1: I,1,1—I,1,8 *δραμεῖν* p. 2.27); ff. 3^v—8^v, 25—32, 49—56, 17—24, 81—88, 65—67^v (= excerpt 2: I,15,1 *εὐθύς* p. 16.21—II,23,4 *ταράξας* p. 39.6); ff. 67^v—72^v, 89—96, 9—10^r (= excerpt 3: IV,9,1 *σκοπούντων* p. 76.23—IV,19,6 *ὀλίγη* p. 87.11. One quire is however lost, so we have a lacuna from *ἐκαστος* p. 79.6 to *προελθοῦσι* p. 83.4); ff. 10^r—16^v (= excerpt 4: IV,2,1 *ἐνυχον* p. 71.11—IV,6,1 *μεταπέμψεται* p. 74.18); ff. 16^v, 105^r—106^v (= excerpt 5: III,25,1 *Φοῖνιξ* p. 68.20—III,25,7 *ταφῆ* p. 69.18); [ff. 106^v—112, 97—104, 57—64 Eustathius]; ff. 41^r—48^v, 73^r—77^v (= excerpt 6: III,1,6 *καὶ πολλάκις* p. 50.4—III,14,1 *καρὸς* p. 60.2; the excerpt is mutilated in its

¹⁾ On a slip of paper attached to the codex is written: *Provenienza: Galliccio Giac.o.*

²⁾ Cf. Valentinelli, *Bibl. manuscripta ad S. Marci Venetiarum*, I (1868), p. 65.

beginning and has a lacuna from *γὰρ* p. 54.2 to *με δεῖ* p. 57.23); ff. 78^r—80^v, 33^r—38^r (= excerpt 7: VI,18,3 *γὰρ* p. 122.19—VII,1,4 *πεφρονευμένη* p. 126.14); ff. 38^r—40^r (= excerpt 8: VII,4,4 *ὥσπερ* p. 129.8—VII,5,1 *ἡδονή* p. 130.3).

The text is written in a very slovenly way. — On f. 112^v we read: *Augerius de Busbecke¹⁾ comparavit Constantinopoli.*

We have information concerning two MSS of Achilles Tatius no longer extant. They are:

Codex Thuanus

This MS was in the possession of the French statesman de Thou (Thuanus) who associated with Orsini when in Rome. Salmasius says²⁾ that he used the MS for his edition, but he gives no description of it. Jungermann mentioned some of its readings in his edition of Pollux. When Jacobs prepared his edition of Achilles Tatius (published in 1821), the codex was apparently lost. Jacobs, however, found a copy of the editio princeps (which had belonged to Schaefer and was then in the Leipzig University Library) with annotated variant readings, some of which were marked *Θ* or *ms Thuan.*³⁾ He concluded that they originated from the Codex Thuanus and cited them in his commentary. This copy has not been returned to the library in Leipzig,⁴⁾ and consequently the readings of this MS can be judged only from the critical notes of Jacobs.

Codex Escorialensis VII. Z. 4

Graux, C., *Essai sur les origines du fonds Grec de l'Escorial*. *Bibl. de l'école des hautes études*, fasc. 46 (Paris 1880), pp. 270—271.

This MS was destroyed when the Escorial was burnt down in 1671. It is mentioned (with the signature given above) in the catalogue of the Escorial Greek MSS, made about 1600 by Nicolas de la Torre.⁵⁾

¹⁾ Ogier-Ghislain de Busbecq, ambassador of Venice to the Sultan 1555—1562.

²⁾ In his *ad Lectorem*: *Istum etiam Achillem emendam ex libro Thuanae Bibliothecae.*

³⁾ *Prolegg.* p. LXXIII sqq.

⁴⁾ Dörrie, p. 27.

⁵⁾ This catalogue is now No. X. I. 16 in the Escorial.

It was brought there in 1576 together with all the books in the library of Don Diego Hurtado de Mendoza¹⁾ (who in the middle of the 16th century was ambassador in Venice). We have no notes of the readings of this codex.

The indirect tradition

Some anthologies and collections of sentences have excerpted a few passages from Achilles Tatius. They are:

Anthologia Palatina: XIV,34 = Ach. Tat. p. 31.11 νῆσος — p. 31.14 Ἡρακλεῖ (II,14,1).

Antonius Melissa (ed. Migne, vol. 136):

col. 789 B = Ach. Tat. p. 106.1 τὰ γάρ — p. 106.2 ἐλπῖσιν (V,22,8).

col. 813 A = Ach. Tat. p. 7.8 ἐπέκτανμα — p. 7.9 ἐρωτικός (I,5,6).

col. 961 D = Ach. Tat. p. 6.7 κάλλος — p. 6.8 καταρρεῖ (I,4,4).

col. 989 B = Ach. Tat. p. 58.6 τοῦτο — p. 58.7 καταρρεῖ(ν) (III,11,1).

col. 1136 A-B = Ach. Tat. p. 41.21 ἡ λύπη — p. 41.23 ἀφρῶ (II,29,2).

Apostolius (Corpus Paroemiographorum Graecorum, ed. Leutsch, Göttingen 1851, t. II):

Cent. XIII,79 b (p. 597) = Ach. Tat. p. 12.1 ὀφθαλμός — p. 12.2 αἰδεσιμώτερον (I,9,5).

Cent. XIII,79 c (p. 597) = Ach. Tat. p. 11.19 ὀφθαλμοί — p. 11.20 εἶδωλα (I,9,4).

Cent. XVI,10 g (p. 659) = Ach. Tat. p. 106.1 τὰ γάρ — p. 106.2 ἐλπῖσιν (V,22,8).

Cent. XVII,61 c (p. 701) = Ach. Tat. p. 7.8 ἐπέκτανμα — p. 7.9 τρωτικός (for ἐρωτικός) (I,5,6).

Cent. XVII,81 e (p. 710) = Ach. Tat. p. 4.24 φιλεῖ — p. 5.3 φέρωσι (I,3,2).

Cent. XVIII,34 e (p. 726) = Ach. Tat. p. 120.3 χρηστότης — p. 120.4 ἐρεθίζεται (VI,13,4).

¹⁾ Memorial de los libros griegos de mano de la librería del Sr Don Diego Hurtado de Mendoza (now Brit. Mus. ms. Egerton No. 602); in this list our MS has No. 253.

Arsenius (Corpus Paroemiographorum Graecorum, ed. Leutsch, Göttingen 1851, t. II):

XLII,13: see Apostolius XIII,79 b.

XLII,14: » » XIII,79 c.

XLVIII,83: » » XVI,10 g.

LI,72: » » XVII,61 c.

LII,26: » » XVII,81 e.

LIV,21: » » XVIII,34 e.

Eustathius Antiochenus, Commentary to Hexaëmeron (ed. Migne, vol. 18):

col. 725 C: the text corresponds¹⁾ to Ach. Tat. p. 86.12 προκόδειλος — p. 87.7 χάσμα (IV,19,1-5).

col. 725 D sq.: the text corresponds to Ach. Tat. p. 71.12 καὶ ἔστι μὲν ἵππος — p. 71.20 ὡς σὸς (the MSS have ὡς ἵππος, cf. the app. crit. ad locum) and p. 72.1 ἔστι — p. 72.8 ἐπικλείειν (IV,2,2-3 and IV,3,2-4).

col. 729 B: the text corresponds to Ach. Tat. I,16,2-3.

col. 729 C: the text corresponds to Ach. Tat. p. 68.21 μέγεθος — p. 68.25 κομῇ (III,25,1-3).

col. 741 D: the text corresponds to Ach. Tat. p. 72.18 νέει — p. 72.21 γένηται (IV,4,2).

Georgidis Gnomologium (ed. Boissonade, Anecdota graeca, Parisiis 1829, vol. I):

p. 91 = Ach. Tat. p. 106.1 τὰ ἡδέα — p. 106.2 ἐλπῖσιν (V,22,8).

Maximus Confessor, Capita theologica (ed. Migne, vol. 91):

col. 744 C = Ach. Tat. p. 7.8 ἐπέκτανμα — p. 7.9 ἐρωτικός (I,5,6).

col. 877 C = Ach. Tat. p. 58.6 τοῦτο — p. 58.7 καταρρεῖ (III,11,1).

col. 909 B = Ach. Tat. p. 106.1 τὰ γάρ — p. 106.2 ἐλπῖσιν (V,22,8).

col. 909 B = Ach. Tat. p. 147.25 ἡ γάρ — p. 147.26 παραιρεῖται (VIII,8,2).

col. 909 B = Ach. Tat. p. 39.1 ὁ μὲν γάρ — p. 39.4 λυπούμενον (II,23,4).

¹⁾ Eustathius does not quote Achilles Tatius literally but paraphrases the excerpted passages, yet throughout using a great number of the characteristic expressions found in the text of the model.

col. 928 A—B = Ach. Tat. p. 12.1 ὀφθαλμός — p. 12.2 αἰδεσι-
μώτερον (I,9,5).

col. 928 B = Ach. Tat. p. 11.19 ὀφθαλμοί — p. 11.20 εἰδωλα (I,9,4).

col. 961 B = Ach. Tat. p. 118.21 ζηλοτυπία — p. 118.22 ἐστι(ν)
(VI,11,1).

col. 973 B = Ach. Tat. p. 120.3 χρηστότης — p. 120.4 ἐρεθίζεται
(VI,13,4).

col. 1000 B = Ach. Tat. p. 4.24 φιλεῖ — p. 5.3 φέρωσιν (I,3,2).

I have included the variants of these excerpts in my apparatus
criticus.

The transmission

The papyri and the medieval tradition

It can be said almost certainly that none of the papyri hitherto
found represents the same branch of tradition as the archetype of
our medieval MSS.

The Oxyrhynchus papyrus (Π¹) displays a considerable number Π¹
of variant readings as compared with the MSS:

	Π ¹	codd.
Π,2,1 p. 22.3	τον γαρ	γὰρ τόν
2,2 p. 22.7-8	Χειον εκλευκον	Χῖον τὸν ἐκ Λακαίνης
22.8	Ικαρ[ι]ου	Ἰκάρου
22.9	om.	φῦναι
2,3 p. 22.10	τινα φιλοξενον [π]οιμενα	φιλόξενόν τινα βοιμάλον
22.11	τον	τοῦτον
22.13	τρεφει	φέρει
	μαζ[οι]	μαζα
2,4 p. 23.1	ποιμενα	βοιμάλον
	ποτος	ποτόν
2,5 p. 23.5	ες	εἰς
23.6	ευφραν[.]	εὐφραίνει
23.7	ηδ[ον]ης πυρ	πῦρ ἡδονῆς
23.9	βοτρως	βοτρώων
2,6 p. 23.11	οινος	om.
3,1 p. 23.13	φιλοφρονουμ[ενος]	φιλοτιμούμενος
23.15	παρε]θηκατο	παρέθηκε τόν
	πολυτε]λη	om.
3,2 p. 23.19	εφ ο]σον (?)	δσον
	εστιν	ἦν
23.20	οινου	οἶνον
23.21	δε	τε
24,1	πλησιον	om.
	οινω	om.

	Π ¹	codd.
II,7,7 p. 26.21	καταπαυσον	κατέπαυσον
	και	μή
8,1 p. 27.1	ειχεν	om.
27.2	ως	ὥσπερ
	εφυλασσον	ἐφύλαττον
	αληθως	ἀκριβῶς
27.3	οπερ	δ
	om.	ἐραστῇ
8,2 p. 27.6	και εκ[π]εμπονσαι	καὶ πέμπονσαι, καταπέμπονσαι
	κατω	διὰ (κατὰ) τῶν στέγων
27.7	ανω	om.
II,8,3 p. 27.8	ου[δ]εν	μηδέν
9,1 p. 27.10	ποτου	δείκνυν
27.11	ημιν ο Σατυρος	δὲ δ Σάτυρος ἡμῖν
	ποι]ει πραγμα	τι ποιεῖ
	εν[αλλασ]σει	διαλλάσσει
27.12	προτιθησι	προστίθῃσι
27.13	κερασαμενος	ἐγκερασάμενος
9,2 p. 27.14	επετηρ[η]σα	ἐπιτηρήσας
27.15	προσεθ]ηκεν	προσέθιγεν
	ενα[ρ]μο[...].]ρεπεινον	ἐναρμολάμενος ἔπεινον
9,3 p. 27.16	η δε ως] ειδεν	ὥς δὲ εἶδεν ἡ παρθένος

Of the papyrus readings, only a few are definite improvements: p. 22.3 the papyrus corrects the meaningless word order of the MSS; p. 22.13 it gives a good alternative to the meaningless *ἀμαξα* of the MSS; p. 23.11 and 24.1 it supplies a necessary word which the MSS omit; in the passage p. 27.5–7, which is rather confused in the MSS, it gives an elegant and clear reading. The cases where the papyrus is certainly wrong are also few: p. 22.9; 23.1 *πότος*; 26.21. Most of the points, however, are open to discussion, and the result of this discussion will be decisive for our evaluation of the papyrus text.¹⁾

¹⁾ The value of Π¹ has been estimated very differently. Gaselee found that it «presents a better text» (see his Introduction, p. XII). Colonna (p. 72) also thought that its text was superior to that of the MSS, while Dörrie regarded it as «praeter modum . . . vitiatam» (p. 78).

In my opinion, these are the instances where the papyrus gives us the right text:¹⁾

p. 22.10 *τινα φιλόξενον ποιμένα*: I regard the word order of the papyrus as the *lectio difficilior*;

p. 22.13: *τρέφει* goes better together with *γῇ* and *μαζοί*; *φέρει* was probably introduced after the wrong reading *ἀμαξα* had appeared;

p. 23.1 *ποιμένα*: it seems probable that Achilles Tatius varied his expression, writing *ποιμένα*—*βουκόλον*—*ποιμένα* (22.12; 23.1.9); the MSS, in an attempt to smooth out the text, substituted *βουκόλον*.

p. 23.9 *βότρυνος*: the collective singular is very common in Achilles Tatius, and it is here the *lectio difficilior*; the *βοτρώων* of the MSS may have been influenced by the same form in l. 10.

p. 23.13 *φιλοφρονούμενος*: the *-τιμούμενος* of the MSS may easily have been suggested by the word *πολυτελέστερα* in the same sentence.

p. 23.15 *παρεθήκατο*: the middle is *lectio difficilior* and gives excellent meaning; the MSS preserve a vestige of it in the form of the article *τόν*, here unnecessary.

p. 23.20 *οἶνον*: more difficult than the accusative; Achilles Tatius uses this genitive with the verb *ἐγγχεῖν* p. 38.23.

p. 24.1: *οἶνω* is clearly *lectio difficilior* (it may have been omitted in the archetype as unintelligible) and indicates that Dionysus makes the grapes ripen *by means of* the wine poured in (cf. 23.20).

p. 26.21: *καί* of the papyrus gives a better construction than the double *μή* of the MSS.

p. 27.1 *εἶχεν*: a verb is almost necessary.

p. 27.3 the papyrus omits *ἐραστῇ*, and this word is possibly a gloss inserted to make the reader understand the text more easily. As the sentence stands in Π¹, it has a general import: «is the sweetest of all things» (cf. ll. 8-9).

p. 27.12: *προτιθῃσι* gives a slightly better sense than *προσ-*.

On the other hand, the MSS are probably right in the following cases:

p. 22.7 *Χῖον* [τόν] *ἐκ Λακαίωνης*, where the papyrus has *Χεῖον ἐκ λευκον*. Neither of these readings can have arisen out of the other, but one of them must be an intentional alteration. There is little doubt that the more difficult reading is that of the MSS. I regard

¹⁾ A fuller discussion will be found in the commentary.

it as a quotation from Aristophanes (see Ath. XI,484), coming aptly after the allusions to Hesiod (τὸν τῆς Βιβλίας ἀμπέλον) and to Homer (τὸν Μάκρωνος τὸν Θράκιον).¹⁾

p. 22.11 τοῦτον : the τὸν of the papyrus can hardly be accepted.

p. 23.1 ποτόν is corroborated by Π^1 against the πότος of Π^1 .

p. 27.8 μηδέν seems to be *lectio difficilior*, since οὐδέν would here be the normal form. μή and its compounds are often used by Achilles Tatius as a stronger negative in places where the classical usage would require οὐ.²⁾

This would give us 17 instances where the papyrus is superior to the MSS, and 7 points where the MSS provide the best reading, leaving the rest of the differences undecided. This result makes it possible to state that Π^1 presents a text considerably better than that of our archetype. I am therefore inclined to follow the papyrus also in the cases where the arguments for both readings seem to be equally good.³⁾

No relation can be discovered between the papyrus and either of the manuscript families. The papyrus shows the following points of agreement with the α -family:⁴⁾

$\Pi^1 + \alpha$	β
p. 23.15 πολυτελέστερα	πολυτελέστερον
p. 23.17 ἀπ' αὐτοῦ τοῦ	ἀπὸ τοῦ
p. 23.18 περικρεμάμενοι	κρεμάμενοι
p. 27.10 ὁμοίως	om.

There are however also some signs of affinity with the β -group:

$\Pi^1 + \beta$	α
p. 22.4 ἐαυτῶν	ἐαυτοῖς
p. 22.8 τούτους	τούς
p. 27.1 ἡσθόμην	ἡσθανόμην
p. 27.6 κινούμεναι	κινρόμεναι

¹⁾ On this very difficult passage cf. Dörrie, p. 76; J. Jackson in *Class. Quart.* XXIX, p. 52; Jacobs' notes (in his edition of Ach. Tat.) p. 492 sq.

²⁾ E. g. II,31,6; III,7,1; IV,12,2; VIII,1,1.

³⁾ So I have also followed Π^1 at p. 23.5; 23.7; 23.15; 23.20; 23.21; 27.11; 27.13; 27.16.

⁴⁾ About the families, see p. XLVII.

Only on one point does the papyrus agree with F against the other MSS:

$\Pi^1 + F$	cett.
p. 23.6 τὰς εἵνας εὐφρ.	εὐφρ. τὰς εἵνας

In the cases where one of the readings is clearly better (p. 22.4; 23.17), we find that the papyrus supports the true reading, and in no case can we observe an error common to the papyrus and one of the families.

These facts suggest the theory that the papyrus originates from a text source different from that of our MSS. There are, however, two coincidences between the papyrus and the codex M (but not its relative W1), which made Dörrie¹⁾ assume an influence in M from another tradition related to that of the papyrus:

$\Pi^1 + M$	
p. 22.5 πω	ποτε WβF
p. 22.12 πᾶν . . . δοκεῖ	πατέρα . . . δοκεῖν Wβ

P. 22.12 F too has the reading πᾶν . . . δοκεῖ. Dörrie assumed that M here preserved readings from an old codex alien to the tradition of our archetype. But we cannot trace in M other vestiges of such old genuine readings (see p. xx), and the points mentioned are in my opinion inconclusive. The errors common to Π^1 and M (F) might have arisen independently in the different branches: in the first case, a following *δπον μήπω* (22.6) made the change of *οὐκ εἶναι ποτε* into *οὐκ εἶναι πω* very easy; in the second case, the error might be explained as a misinterpretation of the uncials $\Pi PA > \Pi AN$ that may well have been made twice or more, especially as the following *δσον* easily suggests the combination *πᾶν δσον* 'all this'.

The textual differences of the papyrus and the MSS are, as we have seen, important; but a still more distinctive feature is the different order of the chapters: ch. 2 and §§ 1–2 of ch. 3 are in the papyrus placed between chs. 8 and 9.²⁾

¹⁾ Dörrie, p. 85. Cf. p. LV.

²⁾ Cf. the description of Π^1 , p. xv.

I give first a résumé of the beginning of Book II as it stands in the MSS:

- Ch. 1 Leucippe sings to the cither.
- Ch. 2 The feast of Dionysus in Tyre. The invention of wine.
- Ch. 3 (§§ 1-2) Description of a cup belonging to Clitophon's father; (§ 3) Cupid and Dionysus allied.
- Ch. 4 Satyrus gives advice to Clitophon.
- Ch. 5 Clitophon exhorts himself to be courageous.
- Ch. 6 He meets Leucippe and begins to speak to her.
- Ch. 7 Pretending that he is stung by a bee, Clitophon persuades Leucippe to kiss the wound on his lips.
- Ch. 8 Clitophon's thoughts about this episode.
- Ch. 9 At a banquet Satyrus teaches Clitophon and Leucippe to drink from the same cup.

This narration is not free from difficulties: First, Book I in the MSS ends with a sentence¹⁾ which is entirely inconsistent with the beginning of Book II (and which has been excluded in the editions since Jacobs). Then, the transition from ch. 1 to ch. 2 is too abrupt, and since the opening words of ch. 2 are omitted in the family α , it can be suspected that the text of the archetype had a lacuna here (perhaps filled by a marginal note?). Further, there is another disconnected passage from § 2 to § 3 of ch. 3, from the description of the cup to the continuation of the banquet and to the reflections about Cupid and Dionysus.

In the papyrus, however, the order of the narration is as follows:

- Ch. 7 ... (§ 7) Clitophon persuades Leucippe to kiss him.
- Ch. 8 Clitophon's thoughts about the episode of the bee.
- Ch. 2 The feast of Dionysus. The invention of wine.
- Ch. 3 (§§ 1-2) Description of a cup belonging to Clitophon's father.
- Ch. 9 At the banquet Satyrus teaches Leucippe and Clitophon to drink from the same cup.

¹⁾ καὶ μετὰ μικρὸν τοῦ δελτινοῦ καιρὸς ἦν, καὶ πάλιν ὁμοίως συνεπινομεν (p. 20.16).

In this way the two *δελτινα* which the archetype mentions (ch. 2-3 and ch. 9) are reduced to one in the papyrus (described in chapters 2, 3, 9). The order of the papyrus has evident advantages; it avoids the disconnected passages mentioned above, and it presents the trick of Satyrus (ch. 9), which in the MSS comes rather unexpectedly, as happening at the feast of Dionysus. These seem to be strong reasons for accepting the order of the papyrus, and we now proceed to investigate the different possibilities of rearrangement. They are as follows:

1) We could keep the beginning of Book II as it stands and present the chapters in the following order: 1, 3 (§ 3), 4, 5, 6, 7, 8, 2, 3 (§ 1-2), 9 etc. But this would leave us with a gap between ch. 1 and § 3 of ch. 3, which is not easily filled.

2) We could declare ch. 1 of Book II spurious and from the end of Book I proceed to ch. 3, § 3. This would give good sense to the final sentence of Book I and would be, on the whole, perhaps the best arrangement, if we were to follow the papyrus text. But after careful examination I do not think that the text of *II*¹⁾, which consists of the same elements as that of our archetype, justifies our cutting off a chapter which from the point of style is very characteristic of Achilles Tatius.

3) We could cut off both ch. 1 and § 3 of ch. 3.¹⁾ Book II would then begin with ch. 4, 5, 6, 7 etc. But a transition from the end of Book I to ch. 4 of II is also very abrupt.

4) We could keep ch. 1 of Book II but move § 3 of ch. 3 to the end of ch. 9.²⁾ Then Book II would open thus: ch. 1, 4, 5, 6, 7, 8, 2, 3 (§§ 1-2), 9, 3 (§ 3).

As a matter of fact, however, I do not think that an editor of Achilles Tatius could adopt any of these solutions without serious objections. The papyrus is too small to afford enough insight into how the chapters in this part of the romance were arranged. If we adopted one of the alternatives mentioned above, we should have to change the text considerably. We should in fact change a text which is possibly in disorder, into one which is completely arbitrary and uncertain. I have therefore decided to preserve the traditional order

¹⁾ So Calderini, *Studi della Scuola papirologica I* (Milano 1915), p. 83.

²⁾ So Garin, *Riv. fil. istr. class.*, XLVII (1919), p. 353.

of the MSS — that is, the only one of which we have reliable knowledge — but I am well aware that from the point of view of continuity the papyrus order is superior.

To explain the different disposition of the text in the papyrus and the MSS two theories were advanced already by the first editors Grenfell and Hunt¹⁾: a) there existed two versions of the romance,²⁾ the papyrus representing one and the archetype of the MSS the other; b) a leaf containing ch. 2 and §§ 1—2 of ch. 3 fell out from a codex older than our archetype and was afterwards copied in the wrong place. I have little doubt that the second of these theories is the more probable. We can observe that there are no modifications in the papyrus text as compared with the MSS, no significant additions, no omissions. We can take it for granted that the different order in *Π*¹ depends only on a transposition and not on a re-moulding of the story. Moreover, the passage transferred is such as could well be contained on one leaf.³⁾ This theory would also explain the change of *Π*¹ *πότον* p. 27.10 (quite natural in its context) into MSS *δέλπνον*; and the suspect *ἦν*. *ἦν* p. 22.3 would not be original, because the sentence *καὶ πάλιν δέλπνον καιρὸς ἦν* could be an addition in the archetype. But even so there remains as a difficult problem the position of ch. 1. If it were possible to regard this chapter as a later interpolation, nothing, I think, would prevent our adopting the order of the papyrus. But nothing in the language of this chapter indicates that it is spurious.

*Π*² It is of particular interest that a short text passage is common to *Π*¹ and *Π*² (namely, p. 22.14 *καὶ ὁ βοῦς* — p. 23.7 *καταθορόν*). But its value is diminished by the fact that we know the readings of *Π*² only at a few points (cf. p. xvi). At one point the two papyri together differ from our MSS:

<i>Π</i> ¹ <i>Π</i> ²	codd.
II,2,4 p. 23.1 <i>ποιμενα</i>	<i>βουκόλον</i>

¹⁾ Oxyrh. Pap. X, p. 136.

²⁾ This theory was first advanced by Salmassius as an explanation of the differences between the families *α* and *β*; it was later revived, in another sense, after the discovery of the papyri, by Calderini, op. cit., p. 84.

³⁾ It contains ca. 360 words.

But even the two papyri may have a different origin, as can be conjectured from a couple of discrepancies:

<i>Π</i> ¹	<i>Π</i> ²
II,2,4 p. 22.15 <i>ο Διονυσος</i>	<i>ο</i> [...] <i>ς</i> (= <i>ὁ δὲ θεός?</i>)
p. 23.1 <i>ποτος</i>	<i>ποτον</i>
(II,2,5 p. 23.7 <i>καταθορ[ον]</i>	<i>καταδορον</i>)

Concerning the relative value of the papyrus texts no conclusions can be drawn from so scanty a material. The MSS follow *Π*¹ in the first of the above cases and *Π*² in the second.

In the passage of *Π*² which is not found in *Π*¹ (that is, p. 32.3 *πατόρους* — p. 32.12 *οἰόνπερ*) we meet some strange discrepancies from the MSS which suggest that the text in *Π*² was very different from that preserved in the medieval tradition. The following variant readings occur:

<i>Π</i> ²	codd.
II,14,6 p. 32.5 <i>Ἡφαιστον περὰ του το[πον?]</i>	<i>Ἡφαιστον Ἀθηνᾶ</i>
p. 32.6 <i>πατρος εν</i>	<i>πατρόθεν ἦν</i>
<i>εκθι[αζ]ωσιν</i>	<i>ἐκθειάζων</i>
II,14,7 p. 32.12 <i>ωσπερ</i>	<i>οἰόνπερ</i>

In this case too an exact judgment of the papyrus readings is made impossible because we possess no complete copy of it. Its readings cannot be reconciled with our text of the romance and, unless we accept the very improbable hypothesis that the text of *Π*² belongs to another version of the romance, we must conclude that it is a copy made very negligently. This would explain readings such as *πατρός εν* for *πατρόθεν ἦν* and *ἐκθιάζωσιν* for *ἐκθειάζων* (there is no place for a plural here); cf. also the mistake *καταδορόν* p. 23.7 and the *lectio facilior* *ὥσπερ* p. 32.12.

As regards *Π*², too, the material for an evaluation is scarce. It *Π*² disagrees with the MSS in the following instances:

II^a

codd.

VI,14,2 p. 120.13	πρ]ος την εω	περὶ τὴν ἔω
VI,15,1 p. 120.18	Σωσθενη	Σωσθέτην
p. 120.19	εαυτον	αὐτόν
VI,16,6 p. 121.23	φε]ρε [πε]ριθ[ωμαι	φέρει πάλιν περιθωμαι
VI,17,1 p. 121.26	οια ω[δυρατο	δσα ὠδύρατο
VI,17,3 p. 122.4	οσ[ον?	πολλῶ

At 121.23 the papyrus is probably right (πάλιν is not strictly necessary for the meaning); it may possibly be right at 121.29 and 122.4, but εαυτόν 120.19 is undoubtedly wrong.

Certain facts indicate that there may have been further considerable modifications of the text of the papyrus. As the fragment gives us only half lines (at most), we have to reconstruct its text on the basis of the text known to us. If we do so, we get 41—52 letters in the lines of the recto. But the eighth line would have only 30 letters (line 7 πρ]ος την εω σπουδη, line 8 τ]ης Μελιτης διη; the archetype had between these passages the words πρὸς με ἦκειν καὶ τάς), and as it is improbable that two πρὸς had their place so near each other in the papyrus, its text was presumably different here.

In one case the papyrus follows *α* against *β*: p. 120.8 . . .] αὐτους (*α* has πρὸς αὐτούς, *β* αὐτοῖς); but on the other hand it confirms the spelling *Μελίτη* of *β* against *Μελίττη* of *α*.

As is seen, the variants in II^a concern only single words or phrases; on the whole the text of II^a suggests the same disposition of the passage as that in our medieval MSS.

If we sum up the evidence of the papyri, we can state that the text of II¹ and II^a gives no factual support for the theory of two versions of the romance. If we disregard the transposition in II¹, the text of these papyri is essentially the same as that of the archetype of the MSS. The testimony of II^a is uncertain, but there is reason to think that it is an inferior copy.

As to the establishment of the text, II^a is of practically no value, but the readings of II¹ and II^a must be considered on their intrinsic value in each case. I have accepted several of their readings.¹⁾

¹⁾ The readings from II¹, see p. XXXVII and note 3 on p. XXXVIII. From II^a I have taken only the reading p. 121.23.

The archetype

All the medieval MSS trace their origin from one common archetype. This is proved by their general agreement as compared to the papyrus II¹ (see p. xxxv) and by a great number of common errors, among which these are the most conspicuous:

II,7,5	δτι φιλῶ	δτι	for δτι φιλῶ
13,3	βλαν	ζημίαν	
22,4	ἔτι πως καὶ	ἐτίτρωσκε	
34,3	ἀλλάξας	ἀνέξας?	
36,1	τοῖς ἄλλοις	τὸ κάλλος?	
38,2	φιλημάτων	φαρμάκων?	
38,5	εἶναι μωρὸν	σινάμωρον	
III,2,2	ἀπ' αὐτῆς	ἀστραπῆς	
17,2	ἐξεκούφισε	ἐξεκώφησε	
21,3	ὁ σίδηρος	ποδήρει?	
24,3	ἀνάγκη δ' ἦσαν	ἀνάγκη δ' ἦν?	
25,5	εἰς	κλείσας	
IV,11,3	κέρας σύρος	Κερκάσωρος	
12,1	τροπαιον	δρέπανον?	
19,3	ἐν ὁστοῦν	ἐνὸς ὁστοῦ	
V,5,4	ᾤνησεν	ἤνυσεν	
VI,5,4	αἰτία	αἰκία	
20,1	ἡδονάς	ἡνίας	
22,1	εἰ παρθένος	ἡ παρθένος?	
VIII,5,5	ἐτέρως	ἐρωτικῶς?	
6,7	εἶχεν κρῖνειν	εὐχὴν κινεῖν?	
8,3	λογιζόμενος ἡ	λογιζόμεναι?	
10,3	πέμψει	μέμψεις?	
11,3	καὶ ὦν λέγεις καὶ ὦν	καθ' ὃν λέγεις καιρόν?	

A comparison of the archetype with the largest papyrus fragment (p. xxxv) gives an indication of some common types of errors in the archetype. There are errors of itacism (p. 27.15; cf. VI,22,1 in the above list) and of altered word order (22.10; 23.7; 27.11; 27.16), replacement of a word by a synonym (23.1; 27.11), substitution of a more common construction for a more unusual one (23.9; 23.20), insertion of glosses (27.3; 27.16). As an uncial error we have to

regard the erroneous word division p. 23.15 *παρέθηκε τόν < παρεθή-
κατο*; another evident uncial error is II,36.1 *τοῖς ἄλλοις* in the
above list, if the conjecture is right. But the most characteristic
mistake of the archetype seems to be its inclination to omit whole
words. Even in the rather brief passage preserved also in the papyrus
we find six examples of such omissions: p. 23.11 *οἶνος*; p. 23.15
πολυτελή; p. 24.1 *πλησόν*; p. 24.1 *οἶνω*; p. 27.1 *εἶχεν*; p. 27.7
ἄνω. In the following passages too, we almost certainly have a one-
word lacuna:

- I,15,5 <ἴον> καὶ νάρκισσος καὶ ῥόδον
II,14,1 νῆσός τις <πόλις> ἐστὶ
25,1 τοιοῦτων ῥημάτων <ἄξιον>
III,2,7 μέγεθος οἶον <ῥος>
V,3,2 ληστῶν ὁμοτέχνων <ῥχλον>
6,3 ἀνέτελλεν ἄλλος <ἥλιος>
10,2 προηγορεύκειν <λέγειν>
12,1 ὁ δὲ ἔρωσ αἰδῶ <προξενεῖ>
23,6 ἐγὼ δὲ . . . μηδὲν <ἥδεν>
VII,9,13 <ἐν> ὁδῶ
VIII,11,1 ἀλλ' οὐκ . . . λόγων <δεῖ>

It is interesting to note that the same characteristic of the archetype
is indicated also by the indirect tradition.¹⁾ In the first line of the
Byzantine oracle (II,14,1, p. 31.11), the Palatine Anthology gives
us the missing word *πόλις*. The passages repeated in Pseudo-Eusta-
thius (see p. xx) also show several words not extant in our arche-
type (e. g. p. 18.11 *ὥσπερ*, p. 72.2 *τοιαύτη*, cf. the apparatus cri-
ticus), some of which possibly reflect the true tradition.²⁾

Thus the text has several small lacunae, but I doubt the existence
in our text of greater lacunae such as especially Jacobs (I,10,6;
II,11,1; V,23,2 and 3; VIII,11,3) and Jackson (e. g. IV,12,4; VIII,
7,1) assumed.³⁾ We have, however, one almost certain example of
omission of a phrase owing to homoeoteleuton: II,14,2 p. 31.20.

¹⁾ Cf. Dörrie, p. 80.

²⁾ Yet I have adopted none of these readings in the text, owing to the ten-
dency of Eustathius to paraphrase rather than quote.

³⁾ Cf. in each case the apparatus criticus.

The archetype was provided with glosses, as is seen from the
following examples:

- II,4,2 ἡ τύχη (gloss explaining τὸ αὐτόματον)
II,10,3 τοῦ φωτός (gloss explaining τῆς αὐγῆς)
19,3 ὁδός (gloss explaining στενωπός)
III,7,1 ἡ γραφή (lemma)
8,6 τὸ βέλος (lemma?)

There are also traces of some double readings in the archetype:

- III,7,9 ἡμίσει / ἡμῖν
IV,13,6 μεθίησι / ἀφίησι
V,10,6 ὦσιν / ὄντες
25,8 κάλλους / καλοῦ
VIII,10,9 αἰχμημα / ἀνέχημα

In other respects very little can be said about the archetype.
There are a few circumstances which may point to its having been
written in uncials: the hyparchetypes show certain disagreement as
to accentuation of words (a good example p. 16.17) and mistakes in
word division (e. g. p. 67.20), and finally they use *νϋ* *ἐφελευστικόν*
in different ways (see below p. L).

The main branches of the tradition

The MSS can be divided into two large groups: one, which I denote
α, comprises the MSS WMD (SPABCK); the other one, denoted *β*,¹⁾
the MSS VERGTX (HOQNLUZ). A third branch is formed by the
MS F alone.²⁾ The readings peculiar to the families *α* and *β* are very
numerous. The following list is intended to show some examples of
characteristic discriminative readings.

¹⁾ Dörrie called the *α*-group «familia Orientalis», the *β*-group «familia Italica»
(see Dörrie, p. 66). These terms could be kept for convenience' sake; but there
are no good reasons for these names: cf. p. LXXIV.

²⁾ See further p. LXXVII.

	α	β	Best reading
I,4,3	Σελήτην	Εὐρώπην	α
8,10	ζητήσομεν	τηρήσομεν	α
9,6	ἔρωτα	ἀντέρωτα	β
10,6	ταῖς συνθήκαις	τις συνθήκη	β
12,5	ῥώμη	ῥύμη	β
14,3	οὐκ ἦδοῦ	οὐχ ἦδον	β
15,6	χειροποίητος	χειροποίητω	α
	τῷ ῥεύματι	ῥεύματι	
18,1	Ἀλφειός	Ἡλεῖος	β
II,4,3	ὀμμάτων μόνων	ὀφθαλμῶν	β?
9,3	συμφορήσας	συμφύραςας	α
12,3	μέσης	μεσούσης	β
14,10	ἀγρεύεται	ἀλιεύεται	β
18,2	λουομένων	γενομένων	β
21,5	γνούς	συνεῖς	β
30,1	ξένων	ξένων	β
III,4,6	διελύθησαν	διεφθίροντο	β?
14,3	τῆς λύπης	καὶ τὴν λύπην εἰς	β
20,6	ῥέει	ῥοῖ	β?
IV,5,1	ἐπικάθηται	ἀεὶ κάθηται	α
9,2	ἐπυθανόμην	ἀνεπυθόμην	β
9,5	οὐ γὰρ φέρω	τί γάρ με καὶ ζῆν	β
	ζῆν ἔτι	ἔτι δεῖ	
15,1	προπολουμένην	πυρπολουμένην(ν)	β
15,3	θεῶν	δαίμων	β
18,3	τέρψεως	ὄψεως	β
19,1	πέφυκεν	μέγας μὲν	β
V,8,2	ἐπισχών	ἐπιστρέφει	β
9,3	κατήγαγεν	ἤγεν	α
17,10	ἀπέπασεν	ἀπέσπασεν	α
21,1	βουλῆς	λύπης	β
22,5	σιδηρός . . . ξύλον	σιδηροῦς . . . ξύλινος	α
26,4	ἐπηγγέλω	ὤμοσας	β
VI,3,1	εὐθὺς παραντίκα	εὐθὺς παρελθόντα	β
6,1	ἔρχεται	ἵεται	β
9,5	φίλιτος	ἔσχατος	β

	α	β	Best reading
13,3	τὴν ἀμείνω	τί ἀμεινον	β
19,6	καταπαλάσειν	καταμαλάττειν	β
VII,2,4	τὸν νοῦν	τούτων	β
10,2	θεραπείας ἤγαγεν	θεραπεινίδας ἐδίδον	β
12,1	κατειπόντα φόνον	θάνατον κατειπόντα	α
VIII,1,1	φωνῇ	βοῇ	α
4,1	συνεῖς	συνειδώς	β
7,4	τρόπον	φόβον	β
10,6	ὁπότερος	ὁποτέρα	β
14,3	δι' αὐτῆς καὶ	δὲ ἔστηκεν	?
14,6	νικήσαντες	γενόμενοι	β

There is no great difference of quality between these two families, but the above examples show the slight superiority of the β-tradition,¹⁾ which made me follow β in cases where the variants of the families are equally good.²⁾ In such cases F can often be used to establish the right reading (in the first three books).³⁾

It should be observed that α shows a tendency to optative forms in the Oratio obliqua:

	α	β
II,7,4	παταχθείην	ἐπατάχθην
III,2,3	ἀνοιχθείη	ἀνοιχθῇ
V,8,3	περιγένοιτο	περιεγένετο
VIII,17,3	εἴη . . διημαρτηθείη	ἦν . . διημαρτήθη
	W (M deest)	

In these cases I have, though hesitantly, followed α (as it seems improbable that a medieval scribe would introduce the older optative forms).

There are remarkably few lacunae in both families; especially those in α are insignificant. The larger ones are almost exclusively due to haplography:

¹⁾ Dörrie, who, however, examined only the passage II,2—II,14, found that the α-tradition was superior (Dörrie, p. 70).

²⁾ Cf. p. LXXXV.

³⁾ Cf. p. LXXXV.

lacunae α

- II,2,1 καὶ — κῆταρισμάτων
 III,2,8 καὶ κωκυτῶν ἀνάμειστα
 22,1 γλυκὺς δὲ θάνατος
 IV,6,2 μισθὸς δὲ σοὶ μὲν
 9,3 καὶ τέχνην ἐπ' αὐτόν
 14,2 εἰς δὲ σαλεύεται
 14,7 ὥστε ταχέως ἡλίσκετο
 VIII,6,11 καὶ συνήθως — μηδεμίαν
 8,4 μᾶλλον δὲ καθ' ὑμῶν

lacunae β

- II,34,3 καὶ τὸ μειράκιον — δρόμῳ
 III,1,5 εἰς τὸ ἀντίτροπον καθελεῖν
 IV,13,1 πάντας — ἐπιθέντες
 V,10,1 δύο δέ — ἤκομεν
 10,4 ἔθηκε — γράμματα
 22,4 τί γὰρ οὐ λέγουσα;
 VI,21,1 φερέτω — τεινέτω
 VII,15,4 καὶ οἱ — παρήσαν

Very common minor divergencies are different cases,¹⁾ numbers,²⁾ moods,³⁾ tenses,⁴⁾ prepositions,⁵⁾ affixes,⁶⁾ word order,⁷⁾ choice of words.⁸⁾

In orthographical matters the families also show a somewhat different character: α writes ττ for σσ more often than β;⁹⁾ α puts the νῦ ἐφελευστικόν even before a consonant;¹⁰⁾ α uses elided forms more often than β.¹¹⁾

¹⁾ E. g. I,14,3; I,15,6; I,17,5; I,19,1; II,9,3.

²⁾ E. g. I,3,5; I,6,6; I,8,3; I,16,1; I,17,5.

³⁾ E. g. I,10,2; I,10,4; II,7,4; II,27,3.

⁴⁾ E. g. I,12,2; I,12,6; II,4,5; II,8,1; II,11,4; II,11,6.

⁵⁾ E. g. II,8,2; V,16,8.

⁶⁾ E. g. I,12,6; I,15,8; II,9,3; II,12,3; II,17,3.

⁷⁾ E. g. I,1,2; I,1,6; I,1,8; I,2,2; I,5,5; II,1,2; II,4,6.

⁸⁾ E. g. I,12,4; I,13,6; II,15,1; II,21,5; II,27,2.

⁹⁾ See further p. LXXXVI.

¹⁰⁾ E. g. I,3,2 φέρωσιν; I,3,3 κατεβάπτισεν; I,7,4 εἶπεν; I,12,6 γνωρίσειεν; I,15,6 ἀνέβλυζεν.

¹¹⁾ E. g. I,3,4 δ' ἐντεῦθεν; I,12,5 ὁ δ' ὥς.

There are very few traces of glosses or variants in the hyparchetypes:

- In α: II,12,1 τρέκλινον (gloss explaining ἀνδρῶνα)
 VII,2,4 τὸν νοῦν (gloss explaining προσεῖχον)
 VIII,14,6 νικήσαντες (gloss explaining κατὰ κράτος γενόμενοι)
 In β: II,11,6 variants ἡ χεῖρ / ἡ γῆ
 III,10,5 variants παρακαθεύδει / παρακαθέζεται
 18,5 θεῶν in mg.

Reference should also be made to the account in Dörrie p. 61, where it is maintained that β was the archetype of the Longus text.¹⁾

The truest copies of the respective hyparchetypes seem to be in the α-group W and in the β-group R.

Familia Orientalis (α)

The α-family splits up into three classes:

- 1) W and its descendants SP.
- 2) M and its descendants ABCK.
- 3) D.

W has *inter alia* the following significant readings:

W

I,8,9 add. μὴ δέομαι Χαρίκλεις	
12,4 ἱππασίας	for ἱππείας
II,11,3 συνεφαίνετο! ²⁾	συνεφαίνετο
14,2 τί	τίνι
III,6,2 μυστικόν	μαντικόν
IV,10,2 προστάγματα!	πράγματα
II,3 ἄλλο	κάτω
14,6 στρατεύματα	τραύματα
V,1,5 add. δ' οὐκ ἤθελον	
8,3 σκοπός!	σκοπόν
18,5 ἐμοί	ἡμῖν
20,4 ἀντιγράφω	ἀλλὰ τί γράφω

¹⁾ Of the Achilles Tatius codices, SPHRXTUZF contain also the Longus text.

²⁾ The passages marked ! are those where the MS in question alone seems to be right.

VI,8,3 ἦν σάδαμοῦ	ὥς ἤκουσε
21,3 Ἀλέξανδρος	ὁ Θέρσανδρος
22,2 παρθένους	βουκόλους
VIII,5,5 καὶ ξήρον	ἐξήρον
6,12 πῶς	παῖς
9,2 γένος	γε νέος
11,4 προστιμῆσαι!	προτιμῆσαι

Omissions:

I,15,4 διὰ τῆς ὁπῆς — βόστρυχος
II,13,2 τῆς παιδὸς τὸ κάλλος
26,1 ἦσαν — θυρωρός
III,17,7 καὶ συνέφηνεν — κατεπέσομεν
IV,7,3 βέλος ἔχων
18,4 ἀμιλλώμενον καὶ τὸ ἔκπωμα
V,15,4 ἐξήλθομεν — δρους
16,2 γάμος ἐπὶ κύματος
VI,16,5 πρώτου — Βυζάντιον

The text of W gives only few examples of new readings or changes of the text and can thus be regarded as the best representative of the α-tradition. In the few cases where only W is right against all the other MSS (II,11,3; II,14,2; IV,10,2; V,8,3; VIII,11,4), we may assume conjectural emendation.

The original hand in W added in the margin several notes to the text, consisting of lemmata (e. g. I,15,1 ἔκφρασις κήπου; III,6,1 περὶ τοῦ ἐν τῷ Πηλουσίῳ Διὸς Κασίου ἀγαλμα), corrections of mistakes made in the process of writing, and a few scholia (notably a Musaeus quotation to I,4,4: κάλλος γὰρ περιττονιστον ἀμωμήτοιο γυναικὸς ὁξύτερον τελειεῖ (sic) πτερόεντος διστοῦ, ὀφθαλμοῖο βολάων κάλλος ὀλισθαίνει καὶ ἐς φρένας ἀνδρὸς ὁδεύει). The codex was in the possession of Fulvio Orsini,¹⁾ who had Johannes Honorius restore it.²⁾ The addition II,2,1 καὶ ἄρτι πέπαντο τῶν κιθαρισμάτων may have been made by his hand.

¹⁾ Cf. the description p. xxvii.

²⁾ de Nollhac, op. cit., p. 190.

The special readings of W are found also in SP, and these two SP MSS can accordingly be regarded as copies of W. They follow W also in punctuation and accentuation. In some cases we can observe that misinterpretation of W has caused new mistakes in S and P, e. g. I,8,7 (οὐ κάλλος) οὐ κάλλος W > οὐκ ἄλλος SP; III,10,2 (τύχωμεν) τύχωμ. W > τύχωμαι SP; V,10,3 (κεκοσμημένα) κεκοσμημένα W > κεκοσμημένα SP. S and P are so exactly alike that they can be treated as twin MSS; they show throughout the same readings (and the same marginal variants, cf. infra). There are, however, some minor variants which show that P is secondary to S: e. g., III,25,4 P om. σμύρης γὰρ — ταφῆν (= one line in S).

S and P have numerous marginal variants. That these are derived from H (a MS like S written by Joh. Honorius),¹⁾ is proved by passages like these: I,7,3 σωμάτων H, SP mg. — σκωμμάτων cett.; I,8,4 φιλομήτης H, SP mg. — Φιλομήλας cett.; I,12,4 κυζιστῶν H, SP mg. — κυβιστῶν cett.; I,17,4 αὖ H, SP mg. — οὖν cett.

In S Honorius also added some lexical and mythological scholia (these too are copied in P), e. g. I,11,3 (το δικάσαι) ἀντὶ τοῦ δίκαια δοῦναι; II,15,3 (το κυκλομένης) ἀντὶ τοῦ εἰς κύκλον περιεγαγομένης; II,37,4 (το τρεῖς ὅλους ἡλίους) ἐν τρισὶ γὰρ ἡμέραις γεγέννητο — διὸ καὶ τριέσπερος λέγεται.

In M we find the following discriminative readings:

M

I,1,12 ὥσπερ τῷ πέπλῳ ἰστίῳ	cett. ὥσπερ ἰστίῳ τῷ πέπλῳ
6,4 ταχέως	τότε τὰ τέως
7,5 ἐκδίδωμι	ἐκδίδομαι
14,1 σπένδων	ἐσπένδετο
II,14,6 χρήσιμον	ἔφη τὸν χρησμόν W, τὸν χρησμόν εἶπεν β
22,4 ἔθιγέ πως	ἔτι πως καὶ
29,5 ῥημάτων	συμφορῶν
32,1 καλωδίων	κάλων
34,7 ταῦτα	Πάτροκλον πρόφασιν
36,1 Κλεινία	Κλειτορῶν
37,5 εὐγενοῦς γυναικὸς	εὐνῆς γυναικὸς W, cf. app. crit.

¹⁾ Cf. the description p. xxvii.

III,5,3	ἔφον	ἐφρούμενον
20,6	τραχύτατον	βραχύτατον
22,6	τὴν κόρην	αὐτήν
IV,8,1	add. τούτου post ἐστὶ	
9,3	κομίσαντες δὲ τὴν ἀθλίαν ἔδησαν	κομίσαντες οὖν βρόχους ἔδησαν τὴν ἀθλίαν
14,3	ᾧχοντο	ᾧγκοῦντο
V,3,8	σώματος	πτώματος
5,5	ἄλλον	ἀγγελον
5,8	σπάσας τὸ ξίφος	σπάται τὸ ξίφος καὶ
VI,7,7	Λευκίππη	κάκελνη
VII,2,1	ἀνοίξας	ἀνοιμώξας
9,11	εὐρών	ἐρωμένην οὖσαν
VIII,2,1	ἔφη	ἔτι
5,5	ἄκοντος	ἀκούοντος
6,2	πῦρ	παρ'
7,2	εἴημεν	δοκώμεν εἶναι
8,5	φέρειν	γράφειν W, γραφήν β
14,5	ὥς	πύρρωθεν

But M is especially characterized by omissions of whole *cola* or parts of phrases:

I,12,6	ὁ δὲ ἵππος — πτώματι	(8 words)
II,16,1	ὥς ἄν — προσελθεῖν	(16 words)
22,7	μακρότερον — κύκλον	(7 words)
23,5	καὶ καταθέμενον — γαστέρα	(9 words)
III,6,1	Ἀπόλλωνι — εἶχε	(7 words)
6,3	ἐγγέγραπτο — γραφεύς	(5 words)
7,5	ὥσπερ — κεκοσμημένη	(4 words)
16,2	ἔχων — ξίφος	(12 words)
17,4	τὸ δέ — ξίφος	(6 words)
21,6	ἀναμνησκῶν — κοινῆς	(6 words)
25,3	ῥόδοις — κομᾶ	(7 words)
IV,9,6	ἵνα ναυάγια δυστυχήσωμεν	
18,4	ἐν μέτρῳ τῆς ἡδονῆς	
V,10,4	οὐδέν — ἐγγένοι	(4 words)
11,2	ἦν — νεκρῶν	(6 words)

VIII,3,1	τῶν — παρόντων	(5 words)
6,4	μελῶν ὁ μετὰ τοῦτον	
6,10	ὥς τῆς κόρης — φιλῶν	(18 words)
8,5	λέγε — δόγμα	(11 words)

These omissions would normally indicate that the M text is inferior to that of W, and undoubtedly M is also in other respects marred by more corruptions than W. Nevertheless, there are several instances where M alone seems to be right against all other MSS. These are:

M	cett.
II,36,4 οὐδεμία	οὐδεῖς
IV,8,5 ἀποτεινόμενος	ἀποτιμώμενος
V,13,5 τροφή	τροφή
18,6 ἀποτίσης	ἀπιστήσης
19,2 ἔφηβον	ἔφη
VI,17,2 ὄφελον γενέσθαι	ὄφελον γένωμαι

These cases could be alleged in support of Dörrie's assumption that M sometimes presents readings which do not belong to our tradition but are derived from an older codex alien to our archetype (see p. xxxix). But I do not think that the material is sufficient for drawing such a far-reaching conclusion; the same thing might be said about some readings in W (cf. p. 11), in R (p. lxii) and in G (p. lxiii). We must assume that a single MS can sometimes present conjectures which strike the right note.

The more recent MSS ABC reproduce accurately the special ABC readings and omissions of M cited above.¹⁾ One of them, C, also has the same transposition of certain passages as M (see p. xxiii) and ends with the same words (*ἐρρωσαν ὁμοίως*, p. 158.22). The other

¹⁾ Examples of errors made in copying M: III,25,5 (for ἡλίου) ἡλιού M > ἡμοῦ A; IV,12,6 (for πεποικνωμένοι) πεποικνωμένοι M > πεποιημένοι A; V,10,2 (for εἰ τὰ) εἰ τα M > εἰτα AB; V,12,2 (for τοῦτο) τοῦ | τοῦτο M (new line) > τοῦτοῦτο AB; VIII,12,7 (for οὐ) οὐ M > οὐ A.

The text of Heliodorus in B is also copied from M, see the edition by Rattenbury-Lumb, 1, p. xxiv.

two present, however, a full text of the romance¹⁾ and have thus been completed from another MS. Their readings in these last chapters (VIII,16,3—VIII,19) prove that this MS must have belonged to the «familia Italica» (β),²⁾ and the following readings make it probable that V (Vat. Gr. 114) was their source in this part:

cett.	V	AB
VIII,17,5 μετελθόν	μετελθ'	μετελθεῖν
17,7 ἀκόλαστος	ἀκόλαστο	ἀκόλαστον
18,3 ἐθελήσῃ μοι δοῦναι τὴν κόρην cett.	ἐθελήσ' μοι δοῦναι αὐτὴν κόρην V	
	ἐθέλης μοι δοῦναι αὐτὴν κόρην AB	
19,2 ἦν νεῶς	ἦν' ὥς	ἦν ὥς

The margin of A is richly provided with variants by two different hands. The variants in the older hand (Stephanus? cf. p. xx) are marked F or R. Those signed F are taken from our F (Laur. conv. soppr. 627): I,1,7 δεσμούμενοι F; I,1,10 μέχρ' αἰδοῦς F; I,1,13 γεγράφθαι F; I,2,1 ἐδείκνυν F etc. Those signed R derive from our R (Vat. Gr. 1348), as is seen from e. g. I,11,2 με πλούτῳ (so R; cett. πλούτῳ με). In the last four books where F is not extant, the variants are unmarked, but that they come from R is proved by readings like IV,4,7 ἀνέθηκε (so R, but corrected); IV,14,9 παρώξυνται; IV,15,2 θεόπομπον; VII,10,2 ἤξιον. The later hand (Casaubon's according to Salmasius) supplemented the variants from R with others taken from another β manuscript which cannot with certainty be identified. It presents some readings not extant in any one of our MSS,³⁾ some of which are clearly errors and not conjectures (e. g. I,15,1 χωροκίωνων for χορῶ κίωνων; II,29,2 περιλακτοῦσα for περιύλακτοῦσα; III,2,8 ἐπάφριζε for ἐπάφλαζε). Moreover, a third hand, in the outermost part of the margin, added some lemmata, summaries (in Latin) and *loca parallela*. These notes are very hard to decipher; for the Greek text, however, they are of no importance.

¹⁾ The text of B ends f. 228^r with the words ἐρριψαν ὁμοίως, but on f. 229^r it starts again; A has after ἐρριψαν ὁμοίως the sign [but the same writer has then continued to the end.

²⁾ E. g. p. 158.29; 159.19; 159.28.

³⁾ Cf. the apparatus criticus to p. 100.19; 126.6.

From C was copied the editio princeps of 1601, see further p. LXXVIII. **Ed. princ.**

In this context mention should also be made of our latest Achilles **K** Tatius manuscript, K. This MS is nothing but a copy of the first printed edition, which it follows both before and after the great lacuna in VIII,16 (cf. p. LXXIX). The peculiar errors of the edition are reproduced in K, e. g. III,2,3 ἀναχοεῖη (for ἀνοιχθεῖη); III,5,4 εἰ ἡμᾶς ἰχθηρά (for εἰς ἡμᾶς ἰχθύς).

The excerpt MS D forms a class of its own. It cannot have been **D** copied from W or M, as these omissions prove:

I,12,6 δ δὲ ἵππος — πτόματι WD, om. M

I,15,4 διὰ τῆς ὁπῆς — βόστρυχος MD, om. W

When W and M are divided, D follows now one, now the other.¹⁾ The peculiar title in D²⁾ may have been caused by an obscure reading in its prototype. It has a text which is extremely inexact. Some of its readings are given here:

I,1,5 ἄλλων φνῶν	for ἀνθῶν
2,2 add. δι' ἔρωτος	post πέπονθας
6,2 ἀρρωσῆματα	τραύματα
13,6 διαδοχῆς	δαδουχίας
15,8 ὠδῆν	ἐδῆν
19,1 μὴ ἐρωτικῶς	οὐκ ἀηδῶς

The text of D has in itself no value, but it sometimes helps one to ascertain the original reading of α, when W and M differ.³⁾

Familia Italica (β)

Within the β-family four groups of MSS may be distinguished:

- 1) V and its descendants HOQN.
- 2) ER.
- 3) G and its descendant L.
- 4) the fragmentary MSS UTXZ which contain only the first ten chapters of the first book.

¹⁾ In the first book it follows W at 49 points, M at 46 (at 9 points it shows readings of its own which are different from both W and M).

²⁾ See the description p. XXIV.

³⁾ E. g. p. 1.8; 2.19; 8.4—5; 14.21.

V The oldest representative of this family is Vaticanus 114, V. We find in this codex *inter alia* the following significant readings:

V	cett.
I,1,11 ὀφθαλμός	ὀμφαλός
2,3 τόπον	θώκου
9,3 κεκόμικεν	νενόμικεν
12,3 γνρώσας	σιμώσας
17,1 add. καὶ θηρῶν post ἐρπετῶν	
II,14,9 ἰλύι	πίσση
18,3 καὶ ποπτευθεῖεν	ὑποπτευθεῖεν
III,19,1 πόλιν	κόμην
25,6 σκοπῶν!	σκοποῦ
IV,4,5 βοσκάς	τροφάς
12,2 ἀποδημίας	ἐπιδημίας
V,19,3 ἐνός!	ἐν σοί, ἐντός
22,5 αἰτήσεις	δεήσεις
VI,12,3 πληροῦντα	ληροῦντα
VII,13,2 ἔρχεται	ἔχεται
VIII,8,5 δὲς	δός

Omissions:

II,6,2 δτι συνῆκε
30,1 δέομαι
III,4,4 τοῦ θανάτου
7,1 τοῦ λίθου
14,2 ἐπιτεύειν
20,7 τὸ μικρὸν ἐκεῖνο ξίφος
IV,4,2 καὶ γὰρ ἄγομεν σχολήν
13,1 ἐπιτάττουσι
V,22,7 ἀνερευνήσειν
27,4 εἰς Ἀφροδίτην
VII,12,1 οὐκ εἰδέναι
VIII,5,9 ἀλλὰ σύ γε — εἰπὼν

Transpositions of one or two words are common in V:

I,17,5 φοίνικος θήλεος
IV,14,4 λόγχαις διαπεύρουσιν

V,24,2 εὐθέως τὴν καρδίαν
25,2 ἤθελεν ἐλπεῖν
VI,5,2 λαβὼν καιρὸν
9,4 ἐπὶ ταύτης τῆς νῆος Θέρσανδρος
VII,4,4 μετὰ δὲ ταῦτα

V presents a text almost free from conjectures and innovations.

The discriminative readings and omissions listed above are found also in H¹) and in the twin MSS O and Q. V is undoubtedly the source of these three MSS.²) They follow V also in mis-spellings (e. g. IV,4,6 μάστιγιξ) and mistakes in the accentuation. The writing of V is highly compressed and abbreviated (especially the endings are often left out), and this circumstance has caused a great number of errors by the scribes who copied HOQ (e. g. I,12,2 πρῶ^τ (= πρῶτα) V > πρῶτον H).

The twin MSS OQ are written by the same hand and show the same disposition of the pages.³) But it seems probable that only O was copied directly from V, while Q was later transcribed from O. The facts which indicate this are the following:

a) Q shows some smaller omissions which are not found in O, e. g. p. 7.6 καί²; p. 8.17 τήν; p. 31.18 ὅ; p. 51.26 γὰρ; p. 64.8 ὥς; p. 115.2 γῆν. At IV,17,4 the words Κλειτοφῶν — αὐτῇ (= one line in O) are omitted in the Q text but supplied in the margin.

b) Some erroneous readings in Q can be explained by the handwriting in O, e. g. I,3,1 ἄρχεται τοῦ λέγειν ὧδε (in mg.: διήγησις) VO — ἄρχεται τοῦ λόγου ὧδε διήγησις Q; I,5,3 τί μὲν οὖν V — εὐ μὲν οὖν (in mg.: εὐθύς) O — εὐθύς μὲν οὖν Q; II,3,3 οἶνον V — οἶνον O — οἶον Q; II,7,7 ἠνείχετο V — ἦν εἶχετο O — ἦν εἶχετο Q.

c) The note about the prototype in the Vatican Library occurs only in O.

I have therefore in the *stemma codicum* placed Q as a copy of O.

From one of these MSS, probably from O, are taken the excerpts N in N. Note the following coincidences with OQ: I,4,1 ἐντρέχει (for

¹) For H, the accordance with V is not applicable to the first ten chapters, cf. *infra* p. LX.

²) There is a note in O which states that its prototype was to be found in the Vatican Library, see p. xxiv.

³) Cf. p. xxiii.

ἐκ-); I,5,3 εὐ μὲν σὺν (= O, cf. supra); I,5,6 εἰ γάρ (cett. ἡ γάρ); I,5,7 om. καὶ ἐρῶν — παρθένον; I,6,1 γεμησθελς.

Θ Among the descendants of V in this group we must also place the lost codex Thuaneus, Θ (see p. xxxi), the readings of which are preserved in the edition of Jacobs. In its errors it agrees almost totally with OQ. Noteworthy corruptions common to OQ Θ are e. g. I,18,2 ἐλκυρῶ for ἀλμυρῶ; II,11,4 κόκος for κόσμος; II,22,3 γάμου for γάρ μου; II,31,1 διακανομονμένον for διακονούμενος. Θ cannot have been the model of the two others, as is shown by omissions like these: I,4,1 ἦν OQ — om. Θ; I,15,5 ἡ κάλυξ OQ — om. Θ. We may also compare cases like I,6,1 γεμισθελς V > γεμησθελς OQ > γεμηθελς Θ. Accordingly, Θ must be copied from one of the others, and a detailed investigation shows a closer affinity of Θ to Q than to O: I,10,1 ἀρτίτοκαι Q Θ — ἀρτίτοκα O; I,15,4 ἐκατέρονθεν Θ Q — ἐκατέροθεν O; I,15,8 νεόμενος Q Θ — νεμόμενος O. To these examples should be added the cases under b) p. LIX, where Θ follows Q against O. It must thus be classed as a copy of Q. This collocation of Θ enables us to assign it to the second half of the 16th century: the *terminus post quem* is 1553, the year when O was written.¹⁾ Cf. also the history of the text, p. LXXVII.

H As to H, it shows in the beginning (ff. 40^r–42^v, containing I,1–I,10,3 ῥήμασιν) a complete agreement with the fragmentary group of MSS, TUXZ. It presents all their characteristic readings (listed below, p. LXIV), and as none of these readings can be explained through obscure writing in V, we must conclude that in this part of the romance H depends on one of the fragmentary MSS. This particular MS is shown to be U by the following common errors: I,3,5 γράμματα UH — γεγραμμένα TXZ; I,9,7 ἐραστήν σε UH — ἐρᾶσθαι TXZ. — Both U and H belonged to Fulvio Orsini.²⁾ U is a copy made by himself from a model which contained only I,1–I,10.³⁾ When, later on, a complete Achilles Tattius MS became known in Rome (namely, V),⁴⁾ Orsini had Joh. Honorius make a copy of it. This copy is H. But in the first ten chapters of the first book Honorius did not use V as his model but the fragmentary text U, earlier written by

Orsini himself. The cause is evident: the text of U is much clearer and more easily legible than that of V, and consequently it was an advantage for a copyist to use U.

H is a collection of romances which Orsini had made by copying V; in it his scribe Honorius transcribed also the variants of the α-family (certainly from W, which was also in Orsini's possession).

The second class in the β-family consists of the MSS ER. These ER have the following readings in common:

II,10,2 ἀπεσπάσθη	cett. ἀπεσπᾶτο
I,5,3 ὄρθριον	ὄρθιον
23,5 μέσον	μέσην
III,9,3 ὥς	εἰς
IV,15,2 θεόπομπον	θεόπεμπτον

As far as can be judged from a comparison with the other classes of β, this class ER (= ε) has preserved the readings of the hyparchetype in their purest form. As a whole it offers a better text than V and is not marred by the omissions and transpositions of this older MS (cf. p. LVIII). Since the β-readings are generally better than those of α (cf. p. XLIX), this means that the two ε-manuscripts are the best single authorities for the text.

Their special readings show that neither of them is copied from the other. Accordingly they have a common prototype.

Readings found only in E:

I,4,5 πράγματι	cett. πείσματι
II,4,6 λάβω	ἴδω
II,2 πολύ	πάν
21,2 om. ἔχεις	
29,1 add. ταῦτα post τολα	
III,6,3 om. τύχη	
19,2 ναυμαχία	ναναγία
IV,8,3 ἔστω	ἐστὶ
17,1 αὐτῇ πειν	πειν αὐτήν
17,1 transp. τὸ φάρμακον ἐκείνο τὸ βάρβαρον καὶ ἄγριον	
V,10,3 om. πεμφθέντα παρὰ	

¹⁾ Cf. the description of O, p. XXIV.

²⁾ Cf. the description pp. XXV and XXVII.

³⁾ Note in U by Orsini's hand, see p. XXV.

⁴⁾ Cf. the history of the text, p. LXXVI.

- 20,3 om. *Μελίτης*
 VI,2,1 om. *τῆς οἰκίας*
 VII,2,2 om. *καθ' εαυτόν — τί εἴη*

Readings found only in R:

I,4,5 <i>τραύματι</i>	cett. <i>πελοματι</i>
II,22,5 <i>σκευάζων!</i>	<i>σκάζων</i>
III,13,3 <i>βώλον</i>	<i>λίθον</i>
20,6 <i>ἀνά</i>	<i>ἔχον</i>
IV,14,5 <i>νικηθέντες</i>	<i>κινηθέντες</i>
14,9 <i>παρωξύνεται!</i>	<i>παρωξύνεται</i>
V,7,2 om. <i>ἱεμαι</i>	
17,6 <i>δάκρυσι</i>	<i>δείκνυσι</i>
VI,15,1 om. <i>πρός</i>	
VII,10,2 <i>ἡξιόν</i>	<i>ἡξιόν</i>
10,3 <i>ἔπ'</i>	<i>ἐπ'</i>
- VIII,9,12 add. *ἦν μὲν γὰρ ἀπέκτεινε*

These two MSS seem to be almost equal in quality, but as R is almost free from omissions and transpositions (cf. the examples above), we may consider it slightly better than E.

R is collated with a MS from the α-group, the variants of which are introduced in the margin by another hand (probably Orsini's). This α MS is undoubtedly W (the readings of which Orsini transferred also into H, cf. supra), as is seen from some of the readings (e. g. I,12,4 *ἑπασίας* for *ἑπείας*) and the copied scholia (e. g. I,5,4 to *ὑπολιγνῆας* : *ἀπὸ τοῦ λιγαίνω*). In the last books the variants appear very sparingly.

G Marcianus 607 (G) is the chief representative of the third class in β. Dörrie placed it within the «familia Orientalis», but this is clearly a mistake, since at all points which divide the two families (examples, see p. XLVIII) G follows the other MSS of the β-tradition. The most conspicuous characteristic of G is the lacuna VI,3,3 *παρεῖναι* — VI,5,1 *τούτω*.¹⁾ That this lacuna existed already in the prototype is shown by the arrangement of the text: it stops in the

¹⁾ Cf. the description p. XXIX.

middle of f. 222^v (about 6 lines are left to the end of the page), then follows a blank leaf, and on the next leaf, which has been given No. 223, the text starts again.

Among the special readings of G the following may be mentioned:

I,1,11 <i>κάτω μεταβαίνων</i>	cett. <i>καταβαῖνον</i>
6,1 <i>ἀκορέστον θεάματος</i>	<i>ἀκράτῳ θεάματι</i>
8,4 <i>γάμων</i>	<i>γυναικῶν</i>
15,5 <i>φίλλα</i>	<i>φιάλη</i>
II,10,3 <i>νεανικῶς</i>	<i>νενικηκῶς</i>
14,5 <i>φαιδρὸν ἐν</i>	<i>φαιδροῖς</i>
17,1 <i>δοκοίη!</i>	<i>δοκοῖεν</i>
III,4,2 <i>ἀποπειρώμενοι πηδᾶν</i>	<i>ἀποπηδᾶν πειρώμενοι</i>
6,2 <i>συμβόλαιον</i>	<i>σύμβολον</i>
7,2 <i>ἦν ξένον</i>	<i>καὶ ἔοικε</i>
15,1 <i>πληθυντικός</i>	<i>πλησίον</i>
IV,1,4 <i>γενήσομαι</i>	<i>παρέσομαι</i>
8,3 add. <i>καὶ φανερώσω</i> post	<i>ἐξορχήσομαι</i> (gloss)
14,1 <i>τοὺς πολεμίους</i>	<i>πάν</i>
19,4 <i>βλοσυρωτέρα σώματος!</i>	<i>βλοσυρώτερος τὰ σώματα</i>
V,21,3 <i>θάνατον</i>	<i>θάλαμον</i>
VI,12,4 <i>Μενάνδρου</i>	<i>Κόδρου</i>
VII,12,1 <i>πρώτον</i>	<i>βασιλικῷ</i>
VIII,17,8 <i>ἑπηλασίας</i>	<i>ἑπασίας</i>

Omissions:

II,38,4 <i>ἀλλ' ἀντιτυπεῖ — ἀθλεῖ</i>
VI,13,1 <i>ἔα με — δοκεῖς μοι</i>
18,5 <i>ὁ δέ — ἀντικατεδύετο</i>
VII,4,4 <i>ἀλλά — ἀνέθορε</i>
VIII,6,9 <i>ἐπεὶ δέ — ἐρωμένην</i>
8,3 <i>τοὺς ἀλλοτρίους οἰκέτας οἱ μοιχοί</i>

Not infrequently the peculiar readings of G are due to conjecture:

I,11,1 <i>ἐπιστρέφει</i>	cett. <i>ἐπιτρέφη</i>
II,8,3 <i>ἡσθεῖς τὴν καρδίαν</i>	<i>ἡσθείσης τῆς καρδίας</i>
35,4 <i>πῇ</i>	<i>ποῖ</i>

IV,3,2 ἀφροδικώτατον	ἀδηφαγώτατον
19,6 ἐρείδει	αἶρεϊ, ἐρεϊ
V,10,1 Ξενοδάμας!	Ξενοδάμας
12,1 προξενεῖ	om.

It should also be mentioned that G sometimes introduces un-Attic forms, e. g. I,15,7 αἰδόντες (for ἄδοντες); II,2,4 ξείνε (ξένε); III,12,1 λαοῦ (στρατοῦ).

G conveys the impression of being a MS written by a scribe who intentionally altered the text on many points. The copying is not done very carefully; as is said in the description,¹⁾ G abounds in errors of itacism and accentuation.

L The excerpts in L are copied from G. The errors in G have been reproduced accurately in L (e. g. IV,2,2 σχήζει for σχίζει; IV,2,2 οὐρά βραχεία etc.).

Probably the excerptor chose his passages by means of the marginal lemmata in G; where an excerpt begins, there is usually a lemma in G. In some cases L has copied the lemma too (e. g. III,25 περὶ πολυκίος ὀρνέου; IV,2 περὶ θηρίου τινός καὶ ἐλέφαντος).

UTXZ The extent of the text in the four fragmentary MSS U T X Z already suggests that these should form one class, and a closer examination of their readings proves this to be true.²⁾ In spite of the shortness of their text they have a fair number of significant readings:

I,1,12 τοῦ ταύρου	cett. τῷ ταύρῳ
1,13 ἐγγέγραπται	ἐγγεγράφθαι, ἀνα-
2,1 transp. παθὼν τοσαύτας ὕβρεις ἐξ ἔρωτος	
6,3 ἀντιπερισχόντα	ἀντιπεριάγοντα
6,4 τὰ τότε	τότε τὰ τέως
7,4 om. γάμον	
8,7 φονεύειν	φονευθῆναι
9,1 ταῦτα	πάντα, πάντοτε

¹⁾ p. xxx.

²⁾ The Longus text in these four MSS also has the same source, according to Dörrie (p. 53).

Besides, there are three examples of substitution of a simple verb for a compound (I,4,1 τρέχει for ἐκτρέχει; I,5,2 ἐφίλησα for κατεφίλησα; I,7,3 τρέχει for εἰστρέχει) and three examples of an added article (I,1,1 ὁ λιμήν; I,7,2 τῆς ἐρωτικῆς ἡδονῆς; I,8,4 αἱ γυναῖκες). Incidentally these readings are also found in H, see p. LX.

The prototype of these MSS was probably mutilated, for the word τέλος occurs after the fragment in all the four books and thus probably occurred in the model too.

The four MSS U T X Z date from the 16th century; the oldest of them is X (written before 1529).¹⁾ X seems to have no close connection with the three other MSS in the group. It shows some orthographical peculiarities which we do not find in U T Z (e. g. it never writes double λ: ἄλος, ἄλά, κάλος, μάλον).

Two of the others, U and T, were made on Fulvio Orsini's initiative;²⁾ U was written by himself, T by Joh. Honorius on his account. It would be natural to assume that Orsini himself first copied the fragmentary prototype and then had Honorius copy his copy. Then T would be a copy of U.³⁾ But a thorough examination shows that U cannot be the model of T; as a matter of fact, we have to regard T as the prototype of both U and Z. The reasons for this classification are:

1. T and Z have the following common errors:

I,1,7 ὤρεγον	for ὠρεγον
I,8 om. γῆν	
I,12 διέταντο	διετέταντο
2,2 καίτοι	καὶ τί
2,3 ἄλσον	ἄλσους
4,3 βλάπτει	βάπτει etc.

In a few cases it is possible to ascertain that Z is secondary in relation to T: I,3,3 (for προσπεσόν) προσπεσῶ T — προσπεσῶν Z (misunderstood abbreviation); I,5,4 (for ὑπολογίνας) ὑπολογίνας T — ὑπολογίνας Z. Most of these obvious mistakes made by Honorius in writing T are, however, corrected in the MS by Orsini himself

¹⁾ See p. xxi.

²⁾ Cf. the description, p. xxv and p. xxviii.

³⁾ So actually Dörrie, p. 33.

(in the margin or above the line). His marginal notes are preceded by ἰσως (e. g. I,1,8 ἰσως γῆν; I,4,3 ἰσως βάπτει); accordingly they do not derive from another MS but are conjectures of his own. Incidentally this gives us an interesting glimpse of the literary activity of the grand-seigneurs of this time.

2. That U is secondary in relation to T is proved by its peculiar errors:

U	T (and X Z)
I,3,2 om. οὐχ ἵνα — φέρωσι	
3,5 γράμματα	γεγραμμένα
9,2 γεγονέναι	γένονεν
9,7 ἐραστήν σε	ἐρᾶσθαι

But U does not show the errors of T which have been transferred into Z, and thus it must have been copied from T *after* the emendations (cf. supra) were introduced there. This is proved to be true by e. g. I,2,1, where the original reading was οἶον; Orsini conjectured in T ὁἶον and introduced this conjecture into U: τοῖον. At I,3,5 (cf. the list above), the error is due to the writing in T: γε γραμμ^a U. T > γράμματα U.

As U and Z both derive from T, a comparison between T and X is sufficient to establish the readings of the common ancestor (by me called ξ) of these four MSS.

Ve An examination of the internal relations between the four classes discussed above shows a close connection between V and ε (ER). These groups have many errors in common:

Ve	G(ξ) + cett.
I,2,3 καθίσας . . καὶ αὐτὸν παρακαθισάμενος	καθίσας αὐτόν . . καὶ αὐτὸς παρακαθισάμενος
8,1 om. εἶπεν	
II,10,2 διαλλάττοντες	διαλαχόντες
23,6 θυρίδων	θυρῶν
III,3,2 ἔσπευδον	ἔσπευδε
13,3 βέλους V: βέλου E: βόλου R	λίθου
17,7 om. ἅμα — κάτωθεν	
IV,18,5 ποτοῦ εἰ: ποτῶ V	ποταμοῦ
18,6 κλείει τε	καὶ κλείεται

V,11,5 τῷ γένει	τὸ γένος
20,2 εὐθελας	εὐηθείας
22,1 παραλείπειν	παραλιπεῖν

This points to the conclusion that V and ε have a common ancestor. On the other hand, no close relations can be established between G and ξ, since these groups have no conclusive errors in common. In the stemma codicum I have shown the ancestor of Vε (see p. LXXII), but as it is of little practical importance for the constitution of the text, I have thought it an unnecessary complication to designate this branch with a special sign.

Codex F

F

Compared with the MSS belonging to the two families α and β, the codex F (Laurentianus c. s. 627) appears as a typical *codex mixtus*. If we record the readings where it agrees with one of the two families, we get the following result:

	Agrees with α	Agrees with β
Book I	28 times	26 times
Book II	33	90
Book III	80	41
Book IV ¹⁾	8	3
	149	160

But F in addition has more than 200 special readings differing from both α and β. The value of the F text must be determined by our judgment of the quality of these readings. In the following list I have endeavoured to collect some of its most characteristic variants:

I,1,3 συνέχεια	cett. συμπλοκή
1,7 δεσμούμενοι	δεδεμένοι, διδόμενοι, διαδόμενοι
2,1 ἐδείκνυν	εἰδείην
2,3 ἄρχεται	ἐρχεται
3,6 περιλαμβάνει	περιελαύνει
5,3 βλέπων . . τὴν θέαν	κλέπτων . . τὴν θέαν

¹⁾ Cod. F des. IV,4,4.

I,6,3 μένει καὶ τότε	γενομένη
8,1 πεδηθῆς	δεθῆς
8,7 ἐπουράνιον	οὐράνιον
8,8 περί	ἐπὶ
9,2 ἄλλω τινί	ἄλλο
12,1 αὐτοῦ λέγοντος	αὐτῷ λέγοντι
12,3 φρίξας τε	καὶ φρίξας
II,1,1 καλῆς	ἀπαλῆς
2,2 οὐπω	δπου μήπω
4,1 λαθεῖν	λανθάνειν
5,2 ἀντιπράττει	ἀντιπαρατάττει
6,3 θεός	Ζεὺς
7,4 παύσουσα	ἐπάσουσα
18,1 νύκτα	νύκτωρ
18,3 ᾤψεθα	ᾤόμεθα
19,1 κατὰ τὰ προοίμια	καλὰ τὰ προοίμια
19,3 διῆγε	διεῖργε
20,1 προαχθῆ	πραχθῆ
25,2 ἐκεῖνη	ἐκέλεμν δέ
26,2 τρέχουσιν	θέουσιν
27,3 ἐπομένων	ἐσομένων
34,5 ἄλλως πως	ἄλλως ὥς
37,6 πως ἐγκείμενον	ὁ συγγινόμενος
III,2,2 φόβος	φόφος
5,5 μακρόν	μικρόν
12,1 ἡμέρα	ἡώς
12,1 ὁ ἵππος . . εἶχε	ἄστρωτος . . ἔχων
14,3 προξενεῖ	συλλέγει
15,4 πετάλων	πατιτάλων
15,5 ἐθεώρουν	ἐθεώμην
16,3 σύγγονον	γέγονεν
18,2 στέρα	στέρα
19,2 ἔρχομαι	ἄγομαι
20,2 πλέουσιν	πλανηθεῖσαν
21,2 χῶμα	σχῆμα
22,3 λέγοντος	μέλλοντος
IV,2,2 λωπὸν	πᾶν
4,3 ἀποτελεῖται	γίνεται

Omissions are not numerous; apart from one-word lacunae (e. g. II, 22,1 καλλίων; II,38,1 περιεργίας) there are these:

- III,9,1 ποιήσασθαι — τάχα τοὺς
 17,7 καὶ ἄμφω κατεπέσομεν
 IV,1,7 τὴν μορφὴν ἔχουσιν

Changes of word order are common:

- I,3,2 τὸ μᾶλλον (sic) ἀνθρώποις νύκτωρ πολλάκις
 6,1 προσώπων τῆς κόρης
 12,2 transp. περιελθὼν
 II,18,6 τῶν γάμων παραδόξως
 19,2 transp. θαλάμῳ
 21,4 transp. ἔτι
 35,1 τὸν Μενέλαον ἔγωγε
 III,13,6 ἀναιρεῖν ἐπεχείρουν
 IV,4,2 v. app. crit.
 4,4 αὐτὸ τὸ στόμα διπλοῦν

Frequently we find in F additions which help to give a more easily understandable text:

- I,2,2 οὐ μακρὰν ὄντα τῆς τελετῆς τοῦ θεοῦ
 2,3 ὁ τόπος . . ἄξιός ἐστι
 8,4 ιδιώτης . . μουσικῆς γνῶσεως
 III,2,5 τὸ κυρτούμενον μέρος τῆς θαλάσσης
 14,1 ἐπεὶ οὖν τὰ ἐμὰ ἔμαθεν ἅπαντα
 15,5 ἐκ περιωπῆς καθήμενος ἐθεώμην
 23,3 τὸν μετὰ Λευκίπην δεύτερον ἐμὸν δεσπότην

It is noteworthy that F often prefers a simple verb to a compound:

I,1,3 ἐκάθητο	for ἐπεκάθητο
I,13 γεγράφθαι	ἐγγεγράφθαι, ἀνα-
6,3 παύηται	ἀναπαύηται
6,3 κούφίζει	ἐπικουφίζει
II,23,4 ἐκάλυπτεν	ἐπεκάλυπτεν
III,12,2 ἄγουσιν	ἀπάγουσιν
15,5 ἐλκύσαντες	ἐξελκύσαντες
15,6 ἐβρόντησε	ἐνεβρόντησε

The cases where F alone is right are rather few. In the following passages, however, I regard the superiority of F as probable:

I,9,1	πάντοτε	cett. πάντα
II,1,2	κάμπας	κάλυκας
15,2	ποικίλη	πολλή
III,8,6	om. τὸ βέλος	
IV,4,1	τὸν τρόπον	τὴν φύσιν (gloss?)

Without parallel in the other MSS are several alternative readings in F:

I,1,12	νεώς	suprascr. ηο
8,4	ἄλλω	suprascr. οἰς
II,5,2	μου	suprascr. με (om. cett.)
7,4	ἐπιπολύ	suprascr. ἕως
16,1	καλῶς	suprascr. κ (cett. μαλακῶς)
III,7,5	ἐοικῶς	suprascr. ο
23,3	ἀνεκώκυσα	suprascr. ον (cett. -α)

Among minor characteristics of F may be mentioned the fact that F often disagrees with the other MSS in the use of particles (e. g. p. 2.13 add. *δέ*; p. 3.27 om. *μέν*; p. 4.8 om. *τε*; p. 5.10 *δέ* for *δή* etc.), and that F avoids crasis (e. g. II,4,2 *προεσνήσεν* for *προῦ*; III,20,7 *τὸ ἔμπαλιν* for *τοῦμπαλιν*).

The general disagreement with the two families α and β is so great that we have to presume for F a tradition different from that of $\alpha\beta$. But I do not think it necessary to assume that F originates from another archetype: I particularly wish to emphasize the agreement of all the MSS against the papyrus *II*¹ (see p. xxxv), and the many cases where F agrees with one of the other families.¹) It seems to me more likely that F represents a third branch of our medieval Achilles Tatius tradition. This branch has preserved some true readings which have been corrupted in the other families (e. g. I,9,1; II,1,2; II,15,2). But the above material also shows clearly that the writer of F (or of its prototype) used his own judgment in interpreting and emending the text (intentional emendations are certainly II,37,6; III,14,3; IV,2,2). F is therefore probably to be regarded as an early Byzantine *διόρθωσις* of the text. This redac-

¹) See the table p. LXVII.

tion of the text implied a certain normalization of the language (e. g. I,9,7 insertion of *ἀν*; II,1,1 *ἡδονάμην* — cett. *ἐ*—; II,16,2 *ὑπό* — cett. *ἐκ*), but it also included changes of word order (cf. the examples p. LXIX), replacement of words by synonyms (cf. I,1,3; II,26,2; III,12,1; III,15,5; III,20,2) etc. The object of these changes was to present an easier text.

On the other hand we cannot fail to observe that the copyist who wrote F seems to have worked with great carelessness. It is therefore not probable that he was identical with the *διορθωτής* who was responsible for the revised text of F. Throughout the text there are many readings which appear to have arisen through a slip of the pen: cf. I,2,3; II,2,2; II,5,2; II,7,4; II,19,1; II,19,3; II,20,1; II,25,2; III,5,5; III,15,4; III,16,3; III,18,2; III,21,2. It is worth mentioning that the same can be said about the Longus text in F (see Dörrie, p. 48, and Dalmeyda's edition of Longus, p. LIII).

The Oxyrhynchus papyrus, *II*¹, gives an interesting indication of the untrustworthiness of F. The papyrus agrees 4 times with α , 4 times with β but only once with F (the word order II,2,5): see p. xxxix.

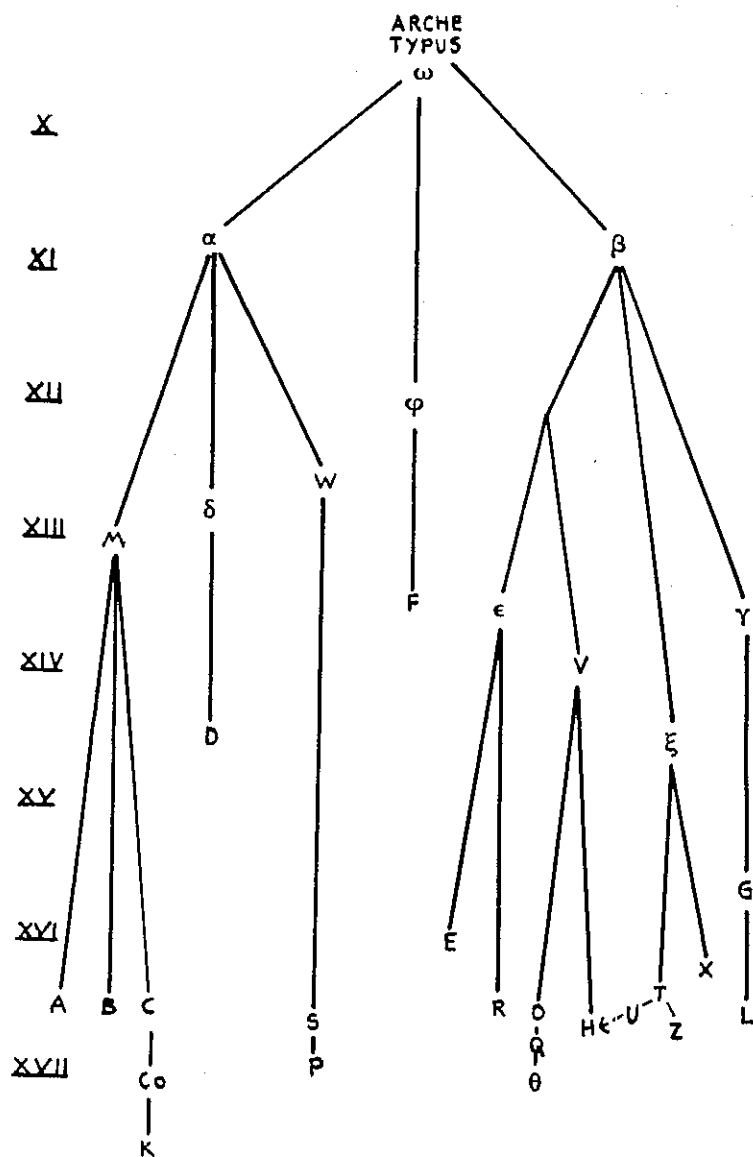
In such circumstances it is obvious that the text of F must be treated with great cautiousness. A reading which is found only in F cannot be accepted in the text except for very strong reasons.¹) F is, however, important as a mediator between α and β ; in general, the reading supported by F proves to be the better one.²) Thus the text of F is by no means bad, although it is often intentionally or perhaps accidentally altered.

The restorations in F by a later hand (F²) have been mentioned in the description of the MS, p. xix; they are of no importance whatsoever for the text.

¹) In addition to the cases cited on p. LXX I have followed F at these points: p. 1.7—8; 7.7; 8.8; 8.23; 9.16; 11.8; 12.9; 14.18; 46.17, because the readings of the other MSS did not seem to give a satisfactory meaning or construction.

²) See e. g. p. 13.23; 15.8; 33.9; 52.15.

Stemma codicum

A short history of the text

The oldest papyrus fragment (*II*³) proves that the romance about Leucippe and Clitophon was written as early as the 2nd century A. D. As appears from the three separate papyri, the romance was widely spread even if it is not mentioned in the contemporary literature. The papyri do not point to a double redaction of the story¹⁾ but warn us that — as is natural in a work of this kind — the text showed small variations already at an early stage. A sign of popularity is also its contribution to ancient gnomology, from which the sentences have made their way into later anthologies.

But the influence of this kind of literature diminished as Christianity advanced. Many of the ancient romances were wholly exterminated. Both Heliodorus' and Achilles Tatius' works perhaps owed their preservation to the current opinion that their authors were Christians. The tradition which identified Heliodorus with a bishop of Tricca is well-known;²⁾ Achilles Tatius, too, was later said to have been Christian and a bishop,³⁾ and the names of his heroes Clitophon and Leucippe were given to the parents of St. Galaction.⁴⁾ Perhaps this is why the commentary to the *Hexaëmeron*, ascribed to Eustathius, also quotes Achilles Tatius. The other anthologies in our indirect tradition are much later, but we may assume that through their predecessors they reflect ancient readings. The support they give us for our text is, however, not very important.⁵⁾

There is no doubt that our medieval manuscript tradition originates from one archetype. If this was written in uncials, as we have assumed above (p. XLVII), it was made in the 9th century at the latest. The archetype of Heliodorus is supposed to be from about the same time.⁶⁾ During the ninth, tenth and eleventh centuries we can trace an increasing interest in the Greek romances among Byzantine scholars (cf. Photius, test. II, III, IV; Suidas, test. V; Psellus, test. VI).

¹⁾ Cf. p. XLIV.

²⁾ Socrates, *Historia ecclesiastica*, V, 22.

³⁾ See test. V, p. 165 (Suidas).

⁴⁾ See Dörrie, *Die griechischen Romane und das Christentum*: Philol. XCIII (1937), p. 273 sqq.

⁵⁾ Thanks to Eustathius we are able to correct a haplography IV, 19, 3; some of the others help us to discover a gloss in the α -family V, 22, 8.

⁶⁾ Cf. Dörrie, p. 106; *Heliodori Aethiopica*, rec. A. Colonna (Romae 1938), p. LIX.

The descendants of the archetype are divided into three lines, the hyparchetypes of which were certainly written in minuscles. Of these, α and β were more or less true copies of the archetype, while the prototype of F, which we may call φ , was a Byzantine revision of the original.¹⁾

As we have seen,²⁾ Dörrie called the two large families «familia Orientalis» (α) and «familia Italica» (β). The reasons for these denominations were, according to himself, that the main MSS of the α -family were all written in the Orient, while the β -family derived from a MS preserved in some Italian monastery.³⁾ But there is in fact very little evidence to support such a theory. Only one of our MSS has been proved to have come from Constantinople, namely G — and G does not belong to the «familia Orientalis».⁴⁾ As a matter of fact, we know almost nothing about the history of our oldest Achilles Tatius MSS. The oldest Venetian codex, M (Marc. 409), was brought from Paris and given to St. Mark's Library by Cardinal Bessarion in 1468. The other old MS of the α -family, W (Vat. 1349), later belonged to Fulvio Orsini, but it is not known from where he got it. Neither do we know from where or when the Vat. 114, V, came to the Vatican Library. F, Laur. c. s. 627, (by Dörrie assigned to the familia Italica) was originally preserved at Montecassino.

The 12th and 13th century had thus produced four different Achilles Tatius MSS: W M F V. It is uncertain how many of the lost prototypes δ (of D), ϵ (of ER), γ (of G) and ξ (of TX) we should ascribe to the same centuries.

During the following two centuries (14th and 15th), as far as we can judge from our preserved MSS, less interest was shown in our romance. The only new texts in these centuries were D (excerpts) and G, the latter written in Constantinople.

The 16th century produced a great many new texts of Achilles Tatius, almost all of which were due to the work of the two humanists

¹⁾ See p. LXX.

²⁾ p. XLVII.

³⁾ Dörrie, p. 66: ... nam illos omnes (sc. M W G) in Oriente exscriptos esse scimus, hi autem (sc. F V R E U X) ex antiquo libro derivati esse videntur quod per Medium aevum in quodam Italiae monasterio iacuit.

⁴⁾ See p. LXII.

Fulvio Orsini and Henricus Stephanus. We can state that at the beginning of the century there were at least three Achilles Tatius MSS in Rome (VW and the fragmentary ξ), one in Venice (M), one near Florence (F) and one in Constantinople (G).

It should be mentioned that the MS E (Ambros. 394) was written about 1500, but we have no information whatever as to its history. Its nearest relative among the MSS is R (Vat. 1348), the history of which also is obscure.

Another new MS dating from this century is the fragmentary text X (now Paris. 2895). It was among the books which H. Fondulo sent from Rome to Paris in 1529 on the orders of Francis I. Since the codex was written shortly before that year, it is probable that Fondulo had it made in Rome. This means that its prototype ξ then was preserved there. X also contains Longus (from the same source), and from it the well-known translation of Longus by Amyot was later made (published in 1549).

Henricus Stephanus visited Italy several times, searching for and collecting ancient manuscripts in the Italian libraries. In Venice he apparently read M. As the Achilles Tatius codex which he possessed himself (A, Angl. 16 D. xviii) is a copy of this, it is probable that he had this copy made there. B (Monac. 96) and C (Palat. 52) are also copies of M, and we cannot exclude the possibility that these too were made on Stephanus' initiative. In 1547 he discovered the codex F in a Benedictine monastery near Florence and transcribed its readings into his A. When he stayed in Rome, he collated a Roman MS (probably R) and copied its variants in A; moreover he completed the mutilated last book of the romance by means of Vat. 114, V. B was also restored in the same manner; this fact supports the hypothesis that B is also due to Stephanus.

Many years before the Greek text of Achilles Tatius was printed, the romance was available in Latin and in Italian. In 1544 Hannibal Cruceius (Annibale della Croce) published his fragmentary translation (Books V—VIII). It is not known from which codex he translated the text; none of our MSS contains only the four last books. But as his translation is dedicated to Don Diego Hurtado y Mendoza, Imperial ambassador in Venice, it is plausible to assume that the MS he used was Σ (now lost) which was in the possession of Mendoza. This codex may well have been fragmentary; we have no information

as to the extent of its text. Another Venetian, the poet L. Dolce, translated the text into Italian (1546), but he used the Latin text of Cruceius as his model.¹⁾ Both these translations were published without the author's name, which was missing in the codex.

The first translation from a complete MS appeared in 1551 in Venice. The translator was the Venetian Angelo de Coccio. His text shows that he followed a MS belonging to the group of Marc. 409, M;²⁾ probably he had exactly this MS at his disposal.

The great Roman collector of MSS Fulvio Orsini had for a long time been looking for an Achilles Tatius text³⁾ but had found only the fragmentary ξ. From this he had two copies made: first, he had his scribe Joh. Honorius write T (now Tub. Mb 16); then he copied T himself. His copy is our codex U (Vat. 1347), made in 1553.

But apparently in the same year it became known that a complete Achilles Tatius text (viz. V) existed in Rome, for its copy O (Reg. 101) is dated 1553 (and the twin MS, Palat. 418, Q, was certainly made at about the same time). According to a note in O,⁴⁾ permission was given through the compliance of the prefect of the Vatican Library, Nic. Maioranus, to copy the text of Codex V. He left Rome in that year to assume the episcopate of Malfetta, and Dörrie conjectured that on this occasion he gave the *literati* admission to his collections.⁵⁾

O and Q were not written on Orsini's initiative. But of course Orsini availed himself of the opportunity and acquired a full text of our romance. He had Honorius make a collection of the Erotici whose texts he now possessed: this volume is H (Vat. 1350), containing Achilles Tatius, Eustathius (both copied from V)⁶⁾ and Longus (from ξ).

Through the intervention of P. Archintus, Bishop of Saluzzo, the translator Cruceius was informed of the codex found in Rome.⁷⁾ He then translated the first four books also, and his complete version was published in 1554.

¹⁾ See Jacobs, Prolegg. p. xxv.

²⁾ E. g. I,6,4 *allhora tutte le cose addormentate subitamente si destano*; I,15,8 *cantando il letto di Io*; II,11,4 *in rotondo et occulto luogo*.

³⁾ See the note in his MS U (p. xxv).

⁴⁾ See p. xxiv.

⁵⁾ Dörrie, p. 38.

⁶⁾ But cf. p. LX.

⁷⁾ See Jacobs, Prolegg. p. xxvi.

Orsini later on succeeded in finding the oldest of our Achilles Tatius MSS now preserved, namely W (Vat. 1349). He was well aware of the value of this MS, as is seen by the fact that he transcribed its variants into his other MSS H and R. Certainly his planned edition¹⁾ of Achilles Tatius would have been based upon this old codex. Since the letter from which we learn about his plans is dated 1569, we can presume that by that time he had W in his possession. Two copies of W were made: Joh. Honorius wrote S (Vat. 2367) with variants from H — though this book does not seem to have belonged to the library of Orsini —; and towards the end of the century our P (Paris. 2913) was copied from S. The scribe who wrote P is anonymous but can be recognized by the phrase «amore amoris tui», with which he marked his manuscripts.²⁾ Both these MSS also contain Longus (from H).

The history of R (Vat. 1348) is obscure. It must be ascribed to the middle of the 16th century. We do not know if it was Orsini who had this MS written (and we have no information about its prototype, ε), but we know for certain that it once belonged to Orsini's library. Honorius transcribed in it variants from U. This scribe is nowhere mentioned after 1555.³⁾ and we are probably right in assuming that the MS was part of Orsini's collection before that year.

At least part of the MS N (Par. Suppl. Gr. 249) can be dated to 1568—1569. It contains fragments of Achilles Tatius copied from O.

In 1574 the French statesman de Thou (Thuanus) arrived in Rome. He was a friend of Orsini's⁴⁾ and both had profound literary interests. It is probable that the codex Thuanus (now lost) was written for him on Orsini's orders. Its prototype was probably Q.

The codex G lay in Constantinople during the whole century; not until 1624 was it brought to Venice. In the 16th century the excerpts in L were copied from it (thus in Constantinople). This MS was bought by the ambassador de Busbecq and came to Vienna in the 1560's.

During the last few years of the 16th century the first printed edition of Achilles Tatius was prepared, but it did not appear until 1601.

¹⁾ Cf. *infra*, p. LXXVIII.

²⁾ Cf. Dörrie, p. 39.

³⁾ Cf. Vogel-Gardthausen, *op. cit.*, p. 181.

⁴⁾ de Nohac, *op. cit.*, pp. 68—69.

The editions

The first to plan an edition of the Greek text of Achilles Tatius was F. Orsini. We know this from a letter to him from the printer Plantin, dated March 1569.¹⁾ Orsini possessed, as we have seen, several Achilles Tatius MSS, among them W, the oldest and best representative of the α -group, and had his plan been carried out, we should probably have had a text very much superior to that which actually was published a long time later.

Co The editio princeps of our author was, however, not published before 1601. This edition was prepared by the well-known Heidelberg printer, H. Commelinus. He had found the Greek text in a MS in the Palatine Library²⁾ and decided to publish it. Translations into Latin and Italian were already available, as we have seen above. But Commelinus died before this work was finished (probably in 1598),³⁾ and his nephews I. and N. Bonnivius took over the task and finished the edition. At the same time and together with Achilles Tatius, Longus and Parthenius were also published.

It cannot be doubted that the text of the editio princeps was taken from our MS C (Palat. Gr. 52, now in the Vatican). Here are some of the errors common to C and Co:

I,11,2	οὕτω	for	πλούτῳ
II,22,4	καταβαλὼν		καταυλὼν
29,5	οἰδοῦ		οἰδοῦσι
35,4	οἶχω		οἶχεται
III,6,3	ἀπισθόμενον		ἀπισθόδομον
7,7	πέτρον		πετροῦ
VI,19,4	περιδήσας		πεδήσας
VII,4,5	ψυχῆς		λύπης

Both C and Co are marred by numerous omissions, the most important of which are the following:

- II,11,4-5 ἐκάλυπτε — ταύτην. καὶ
 14,8 ποταμός — κρείττων ἐστὶ
 34,7-35,1 τὸν Χαρικλέα — οὐδὲν ἐγώ

¹⁾ Correspondance de Plantin, t. II, p. 45; cf. de Nollac, op. cit., p. 190.

²⁾ See the *Praefatio* of his edition.

³⁾ Cf. Allgem. Deutsche Biographie, vol. 4, p. 436.

- IV,1,3 ἀποχρησώμεθα — ἐπισχεῖν
 9,2 ἀναπηδήσασα — οἶός τε ἦν
 18,2 ἐστρατεύετο — ἐν ταῖς ναυσὶ
 V,3,6 τὰς κόμας — κατέρρηκτο
 5,3 ἐραστῆς — ποιεῖται τήν
 6,1 ὁ Χαριέας — εἶχομεν
 VIII,10,10 ὦ μοιχείας — μεμερισμένης

The text of C ends VIII,16,3 with the words *ἐρριψαν ὁμολῶς*. After these words the edition has a lacuna of one and a half pages; its text then goes on from *ἦν δέ* (VIII,17,4) to the end of the romance. This last passage in Co is probably taken from one of the MSS S or P, from which the Co text has borrowed a couple of characteristic readings (p. 160.7 *τότε ὥς* for *τὸ τέως*, p. 161.12 *ἐφρουν* for *ἐφρουν*). At the sole point where S and P disagree in this passage, Co has the reading of S (p. 160.15 *ὑπερέβαλεν* S — *ὑπέρβαλεν* P), but this may of course be a correction by the editor. The error in Co p. 161.27 *ἐσμούς* for *ἐμούς* is better explained as a misinterpretation of the handwriting in P. In one case Co presents the reading of the β -family (except the accent): p. 161.1 *ἐποιησάμην*, but this reading is to be found in the margin both in S and in P.

The edition abounds in minor errors, some of which are due to misunderstood abbreviations in C (e. g. IV,5,1 for *πρῶτον* : *πρῶ* C > *πρωτ* Co; III,10,2 *ληστ* C > *ληστῶν* Co), but most of them are undoubtedly misprints.

The Latin translation by Cruceius¹⁾ runs parallel with the Greek text.

The productive French humanist C. Salmasius (Saumaise) found Sa. time also to make an edition of Achilles Tatius (1640).²⁾ This was the first edition which was based on a comparison between the readings of different MSS. According to his preface, Salmasius used the codex Thuani (= our Θ , see p. xxxi) and a copy of the editio princeps, in which F. L. Huillier had recorded the variants of two *codices regii*. Later on, when his text was already constituted, he

¹⁾ See p. LXXVI.

²⁾ Cf. *ad Lectorem*: „... hanc opellam, subito mihi & inter alias occupationes natam...“

borrowed from P. Young the codex Anglicanus (A) with its collations made by H. Stephanus.¹⁾ The «codex Palatinus», which Salmasius occasionally mentions in his notes, is simply the readings of Co.

Which were the «codices regii»? This name cannot refer to one of the MSS in the former Bibliothèque royale (now Bibl. Nationale) of Paris: two of the Achilles Tatius MSS preserved there are fragmentary and therefore out of the question, and the readings of the third do not at all agree with those cited by Salmasius. The readings marked «regii» are in no case unique: some of them are typical of F (e.g. I,1,3 *συνέχεια*; I,2,3 *ἀρχεται*; I,6,3 *μένει καὶ τότε*); others are found in our α - and β -groups (as II,28,1 *συσκενήν* = $\text{Ve} + \text{W}$) or in $\beta + \text{F}$ (as II,4,3 *μέχρι τῶν ὀφθαλμῶν*). There is only one of our MSS which presents such a variety of readings, namely A, and when we observe that the very distinctive error in A I,5,5 *ἀσθενοῦσαν* (for *ἄσθεν*) is given as the reading of the «regii», we must conclude that somehow these variants derive from A. This MS was then preserved in the Royal Library, which would explain the name. L'Huillier probably used the plural because the MS was collated with other codices. Salmasius himself had never seen the «regii»; he cites their readings exclusively from the notes of L'Huillier.

The Salmasian edition presented a greatly improved text. It was free from many small and large lacunae which marred the editio princeps. Salmasius admitted conjectures into his text very sparingly, but he succeeded in correcting some passages in a manner which has been accepted by editors ever since.²⁾ Misprints are, however, very numerous, and Salmasius complains in his notes that in many places a certain corrector and the type-setters introduced other readings than those which he had recommended.³⁾

By means of Θ and the marginal variants of A the readings of the β -tradition were for the first time taken into consideration. The great disagreement between these readings and those of A and Co (= our α -tradition) led Salmasius to the assumption that the author himself had published two *ἐκδόσεις* of the romance.⁴⁾ In choosing

¹⁾ Cf. the description of this MS, p. xx.

²⁾ See e.g. p. 103.16; 114.13; 144.22.

³⁾ Cf. *ad Lectorem*: «... hanc opellam, ... paene importunitate Typographorum extortam...»

⁴⁾ Cf. p. XLII.

between these two «recensions» Salmasius mostly preferred the text given by Co.

To the text Salmasius added a commentary. His discussion deals more with textual explanations and literary parallels than with criticism of the different variants.

Salmasius also added the Latin version of Cruceius to the Greek text.

More than a century passed before a new edition was published **Bo** by B. G. L. Boden, professor at Wittenberg. His edition of Achilles Tatius was intended to be the first book in a series of the *Erotici*. It appeared in 1776. Boden accepted Salmasius' theory of two «recensions» and developed it further: one group of MSS was supposed to have come from the author's own manuscript, the other one from a dictated prototype.

Boden had, however, fewer resources than Salmasius at his disposal. He was the first to make use of the MS in Munich (Monac. Gr. 96, B). This seems to be the only codex which he had seen himself; from others he received the readings of C, A (by means of a copy of the ed. princ., collated with this MS) and the «libri Italicis».¹⁾ But the readings of these Italian MSS are nowhere cited and, as Fr. Jacobs has shown in a detailed criticism of this edition,²⁾ Boden certainly had no other knowledge of them than the information contained in the notes of Salmasius about the readings of «Romanus» and «Florentinus». Moreover he valued the translation of Cruceius, which he too printed together with the Greek text, higher than his predecessors. He thought that Cruceius had been able to use a better MS than those known to him and treated it *codicis instar*.

Boden's text is essentially not superior to that of Salmasius. As a matter of fact, he did not very often alter the Salmasian text, and the only new codex which he used for his edition, B, did not help him to restore any corrupted passages. Boden contributed almost no emendations to the text, and those which he proposed in the notes are mostly without value.³⁾ Boden's text is the first in which the books are divided into chapters.

¹⁾ See his *Praefatio*, p. x.

²⁾ Jacobs, *Prolegg.* pp. LIV—LXI.

³⁾ See Jacobs, *Prolegg.* p. LX.

The notes of this edition are fairly exhaustive: according to contemporary practice, Boden reprinted most of the notes of Salmassius, adding those of Carpzow and Berger and his own comments.

Mi In the years 1792–1794 appeared a corpus of the *Erotici Graeci* at Zweibrücken, edited by G. Mitscherlich. The first in this series was a new edition of Achilles Tatius. Little needs to be said about this edition. Mitscherlich did not use any new sources, and his text is virtually a copy of Boden; from the latter he even inherited a lot of misprints. As regards punctuation, however, he often corrected Boden. His notes are few, and where he cites readings of MSS, he takes his information from the older editions. One or two of his own conjectures have won general acceptance.¹⁾

Mitscherlich, too, made use of the Cruceius Latin version, which, however, he silently altered and corrected.

Ja The first edition provided with a critical apparatus is that of F. Jacobs, published in 1821. Jacobs had felt the need of a new edition of Achilles Tatius while working on the *Palatine Anthology*.²⁾ He searched systematically for all the material he could find about the text. He collated B himself, and from other scholars he got complete collations of the MSS A P; V E X Z; F. The readings of the Thuanicus (Θ) he got from an annotated copy of the editio princeps.³⁾ From the Senate Library in Hamburg he received a collation (by him called «*Collatio Hamburgensis*») of an unknown codex.⁴⁾ Finally he had the MSS W M G collated on certain points. By these means⁵⁾ Jacobs was able to give the text a much surer basis than the earlier editors, and his text has ever since remained the standard. He saw clearly that the MSS were divided into two families, but he refrained from trying to give a detailed account of the relationships of the MSS. He overrated the qualities of the Florentinus (F), which he considered the best individual MS. Thus he wholly based the text of the

¹⁾ See e. g. p. 96.24; 133.11.

²⁾ Prolegg. p. LXVIII.

³⁾ Cf. p. XXXI.

⁴⁾ The readings seem to be taken from P. A distinctive example is III,7,7 γοργόνος Coll. Hamb., P (but γόνος W and S). Those marked by Jacobs «Coll. Hamb. m. f.» are found in the margin of P.

⁵⁾ As a matter of fact, he knew all the MSS except SKD; QNTU.

first half of the romance (I,1–IV,4) upon the readings of F; in the last books, where the text of F is not available, he usually preferred V E Θ to B A P (that is, β to α). He was anxious not to admit conjectures into the text if he did not regard them certain absolutely, but in his notes he proposed a great many good emendations which all subsequent editions have accepted.¹⁾ His commentary is erudite and exhaustive; he summarized all the earlier literature and also published some manuscript notes, of which those of Götting (who had himself intended to edit Achilles Tatius²⁾ and Guyet are valuable. His *Prolegomena* are also very exhaustive from the point of view of literary criticism. He was the first to collect the ancient testimonia about our text. His Latin translation is that of Cruceius, which he scrupulously gave in its original form.

Two more editions of Achilles Tatius were published in the 19th **Hi He** century, but they added nothing to the work of Jacobs. They were both part of romance collections and appeared almost at the same time: that of W. Hirschig (*Erotici Scriptores*, Didot) in 1856, and that of R. Hercher (*Erotici Scriptores Graeci*, Teubner) in 1858. The text in both of these editions is essentially that of Jacobs, thus following F in the first part and the β-tradition in the second. They have, however, also individual characteristics. Hirschig's edition is characterized by the numerous corrections of C. G. Cobet, which were left to the editor's disposal.³⁾ Cobet's proposals are mainly changes of grammar and orthography in order to make the text conform more closely to Attic standards.⁴⁾ They are almost without exception incorporated into Hirschig's text. Cobet had also collated the Florentinus in Italy, and the readings of F are given before the text. But, as is usual in a Didot edition, Hirschig has no critical apparatus and cites no other MSS. His own conjectures are few. He added the translation of Cruceius but altered it on many points so that it followed his Greek text better.

The Teubner edition opens with an *Adnotatio critica*, which, as

¹⁾ E. g. p. 17.14; 38.5; 91.22; 143.14.

²⁾ See Jacobs, Prolegg. p. LXXVI.

³⁾ See Hirschig's *Praefatio*, p. IV.

⁴⁾ See e. g. II,12,1 (add. δν); II,23,5 (ἀνατέμνειν for ἀνατεμεῖν); III,3,5 (ἐξωλλίσθανον for ἐξωλλίσθαιον); V,26,12 (del. ἔνεκεν); VII,9,8 (μισοίη, φιλοίη for μισοί, φιλοί).

regards Achilles Tatius, is valuable for its clear arrangement but only contains excerpts from the notes of Jacobs and the text of Hirschig. Hercher himself added a number of conjectures and proposals of his own, most of which he adopted in his text. In particular he expunged many *cola* as glosses.¹⁾ Moreover he accepted most of the emendations of Cobet. The result is that his text is rather different from that of Jacobs, but in many critical passages where the MS families are divided he still accepts F as the best tradition. In his desire to reject everything that he regarded as an interpolation Hercher certainly went too far. This is now sufficiently proved by the testimony of the Oxyrhynchus papyrus which does not in the least support his drastic proposals.²⁾

Hercher divided the chapters into paragraphs, a practical arrangement which has been adopted by Gaselee and by the present editor. On some points he altered the extension of the chapters to get a more natural division.³⁾

Ga The latest edition of Achilles Tatius was published in 1917 in the Loeb Classical Library by S. Gaselee.⁴⁾ This edition is characterized by the editor himself as an *interim* work.⁵⁾ The text is eclectic; it stands nearer to Jacobs' text than the Teubner edition and avoids Hercher's exaggerations. Gaselee himself made no collations; yet his edition presents an interesting addition to the sources used by earlier editors: he was the first who was able to exploit for his text the Oxyrhynchus papyrus, from which he incorporated several readings. As in most of the Loeb editions, there is no critical apparatus, but many disputed points are discussed in elaborate footnotes. Gaselee's own conjectures are few. — Parallel to the Greek text runs an excellent English translation, which, besides its correctness, has the merit of making readable even the most ludicrous rhetorical passages of the romance.

¹⁾ E. g. I,8,10; II,19,1; II,29,5; II,34,5; II,36,2; IV,2,2; V,14,4.

²⁾ The papyrus proves e. g. that the phrases II,2,3 *ὅσον Ἀττικὸν εἶναι δοκεῖ(ν)*; II,2,4 *πόθεν οὕτως εἶδες αἶμα γλυκὺ*; II,2,5 *τοῦτό ἐστιν αἶμα βοτρυών*, all expunged by Hercher, are to be kept.

³⁾ My edition follows in this regard the older division, represented by Boden, Mitscherlich, Jacobs, Hirschig and Gaselee.

⁴⁾ This edition is reviewed in *Class. Phil.* XVI (1921), p. 89 (Shorey) and in *Class. Review* XXXII (1918), p. 132 (Heseltine).

⁵⁾ Introduction p. xii.

The present edition

Since, as a result of my examination of the MS tradition, I have found that the β -family presents the best text, I have based my edition upon this family. But the superiority of β is neither absolute nor undisputed. The α -tradition must everywhere be taken into consideration. We must further take into account that the fragmentary codex F represents a third line of our tradition. Though its text is often unreliable, it is usually a good arbitrator between α and β ; where αF or βF agree I have generally accepted their reading.

Within the families we can of course entirely disregard the copies of other preserved MSS. These are in the α -family S P (copied from W) and A B C K (from M), in the β -family H O Q N (from V), L (from G) and U Z (from T). The readings of these are not cited in the apparatus criticus except in some few cases where one of them presents a good conjecture.

As independent MSS there remain in the α -family W M D, in the β -family V E R G T X. These are, in principle, completely recorded in my apparatus. Only as regards D have I found it unnecessary to register its readings everywhere; its sole value consists in its position between W and M, and I have cited it where W and M disagree.

The MSS are always cited in the following order: α (W M D), β (V E R G ξ), F.

I have endeavoured to reach a text as near as possible to the archetype. This implies that I have avoided adopting conjectures where the tradition gives an intelligible text, even in cases where, from the point of view of language or sense, the conjecture is an improvement. I have not seen as the object of this edition to improve the text of the writer but to establish the best ancient tradition. Only in passages where the traditional text can with certainty be regarded as corrupt have I treated the text more freely. My own conjectures are, however, rather few, and only about twenty of them have been taken into the text.¹⁾

¹⁾ p. 2.1; 6.4; 17.14; 18.9; 21.12; 27.15; 47.14; 53.29; 68.17; 75.24; 79.5; 81.4; 81.8; 84.20; 84.26; 92.13; 106.7; 117.26; 131.11; 145.1; 147.23; 148.4; 154.3; 157.22; 158.13.

Here mention should also be made of some principles of orthography applied in this edition:

1. $\sigma\sigma$ - $\tau\tau$. This problem concerns in the main the word $\theta\acute{\alpha}\lambda\alpha\sigma\sigma\alpha$, which occurs 83 times. The variation in the MSS on this point is very great, and I have no doubt that the archetype vacillated between $\sigma\sigma$ and $\tau\tau$. Certainly the $\sigma\sigma$ -forms preponderate (only in dat. and acc. in the α -family is $\tau\tau$ more frequent,¹⁾ and of course it would have been easy to generalize $\sigma\sigma$.²⁾ But in point of principle I consider it wrong to write $\sigma\sigma$ where *all* our MSS give $\tau\tau$. In most cases it is possible to deduce which reading the archetype presented. Thus I have followed the majority of the MSS; in the part IV,4—VIII,19 where a majority decision is impossible because F is not extant, I have followed β when the families are divided. But as I think it important to state the facts at each point, I have in the apparatus also noted divergencies in this matter.

What I have said about the choice of $\sigma\sigma$ or $\tau\tau$ applies also in other similar cases: variation between $\rho\rho$ and $\rho\sigma$,³⁾ $\gamma\acute{\iota}\nu\omicron\mu\alpha\iota$ and $\gamma\acute{\iota}\gamma\omicron\mu\alpha\iota$,⁴⁾ $\epsilon\zeta$ and $\epsilon\iota\zeta$,⁵⁾ $\kappa\alpha\lambda\omicron\mu\alpha\iota$ and $\kappa\acute{\alpha}\omicron\mu\alpha\iota$,⁶⁾ $\kappa\lambda\alpha\acute{\iota}\omega$ and $\kappa\lambda\acute{\alpha}\omega$,⁷⁾ $\nu\alpha\acute{\omicron}\varsigma$ and $\nu\epsilon\acute{\omicron}\varsigma$,⁸⁾ (gen.) $\nu\epsilon\acute{\omicron}\varsigma$ and $\nu\eta\acute{\omicron}\varsigma$,⁹⁾ $\omicron\iota\delta\alpha\varsigma$ and $\omicron\iota\sigma\theta\alpha$,¹⁰⁾ $\chi\rho\omicron\iota\acute{\alpha}$ and $\chi\rho\acute{\omicron}\alpha$.¹¹⁾ In all these cases my text tries to reproduce as faithfully as possible the reading of the archetype in each passage.

¹⁾ The numbers are for $\theta\acute{\alpha}\lambda\alpha\sigma\sigma\alpha$ (first, forms with $\sigma\sigma$):

	α	β	F
nom.	9—1	10—0	7—0
gen.	24—9	29—4	10—2
dat.	7—10	14—4	4—4
acc.	3—16	14—5	4—5
voc.	2—1	3—0	1—1

²⁾ So Gaselee; the few forms left with $\tau\tau$ seem to be unintentional slips.

³⁾ $\rho\rho$ in the word $\theta\alpha\rho\rho\acute{\epsilon}\omega$ 11 times, $\rho\sigma$ 5 times.

⁴⁾ $\gamma\acute{\iota}\gamma\omicron\mu\alpha\iota$ only in single MSS except II,10,4; II,14,10; III,23,1.

⁵⁾ The MSS show majority for $\epsilon\zeta$ 10 times.

⁶⁾ $\kappa\acute{\alpha}\omicron\mu\alpha\iota$ only in single MSS.

⁷⁾ $\kappa\lambda\alpha\acute{\iota}\omega$ in the MSS 8 times, $\kappa\lambda\acute{\alpha}\omega$ 6 times.

⁸⁾ $\nu\epsilon\acute{\omicron}\varsigma$ in the MSS 7 times, $\nu\alpha\acute{\omicron}\varsigma$ 4 times.

⁹⁾ gen. $\nu\epsilon\acute{\omicron}\varsigma$ in the MSS 15 times, $\nu\eta\acute{\omicron}\varsigma$ 12 times.

¹⁰⁾ $\omicron\iota\delta\alpha\varsigma$ in the MSS twice, $\omicron\iota\sigma\theta\alpha$ also twice.

¹¹⁾ $\chi\rho\acute{\omicron}\alpha$ only in β I,15,8.

2. $\nu\tilde{\upsilon}$ $\xi\phi\epsilon\lambda\kappa\nu\sigma\tau\iota\kappa\acute{\omicron}\nu$. As already stated,¹⁾ the families treat this letter differently: the α -family has generalized it, the β -family (and F) uses it only before a vowel. In this matter I have applied the same principles as the earlier editions: I write ν before a following vowel and in words occurring at the end of a chapter.

3. Elision and crasis. The MSS use elision very sparingly, and I have introduced elided words (most frequently δ') into the text only where the MSS agree unanimously. I have applied the same principle concerning crasis; my edition therefore shows fewer cases of crasis than my predecessors. Discrepancies between different MSS in the matter of crasis are recorded in the apparatus.

I have paid special attention to the punctuation, trying to make the text easily readable. I have avoided commas after a participle construction beginning a phrase; in such a case they hinder the understanding rather than promote it.

The apparatus is generally positive, but when only one or two MSS (or groups of MSS) differ from the others, I have refrained from mentioning the reading of the majority.

I have endeavoured to give a fairly full account of the conjectures proposed. It will perhaps be argued that I have gone too far in this respect. Yet the study of the textual criticism of Achilles Tatius shows many cases of conjectures repeated from time to time owing to ignorance of the work of other scholars in the same field. I have thought it important therefore to register all conjectures which seem to have at least some probability. When a reading proposed as a conjecture occurs in a MS formerly not used for the text (such cases are not altogether unusual), I have refrained from mentioning the name of the scholar who proposed the conjecture.

I have not found it necessary to record the readings of the previous editions, as my text is founded directly on the codices. But naturally I have put into the apparatus the conjectures proposed by the previous editors. In these cases I have made a distinction between emendations received into the text of the different editions (e. g. the sign »He« means that the reading in question occurs in the text of Hercher's edition) and proposals made by the editors in notes, commentaries etc. (e. g. »Hercher« means that the reading is proposed in Hercher's *Adnotatio critica* but not taken into the text).

¹⁾ p. I.

The text

Conspectus siglorum

Papyri:

- II¹ Pap. Oxyrhynch. 1250, saec. IV in.
 II² Pap. Schubart 30, saec. III?
 II³ Pap. Mediolanensis (Stud. it. fil. class. N. S. XV, p. 121),
 saec. II ex.

Codices:

- W Vaticanus Graecus 1349, saec. XII
 M Marcianus Graecus 409, saec. XIII?
 V Vaticanus Graecus 114, saec. XIII
 E Ambrosianus Graecus 394, saec. XV(I)
 R Vaticanus Graecus 1348, saec. XVI
 G Marcianus Graecus 607, saec. XV
 F Laurentianus conv. soppr. 627, saec. XIII
 α consensus codicum WM
 β consensus codicum VERG (ξ)
 ε consensus codicum ER
 ξ consensus codicum TX

Perraro citantur:

- A Anglicanus 16 D. XVIII, saec. XVI
 D Vaticanus Graecus 914, saec. XIV
 H Vaticanus Graecus 1350, saec. XVI
 O Reginensis Graecus 101, anni 1553
 P Parisinus Graecus 2913, saec. XVI
 Q Palatinus Graecus 418, saec. XVI
 U Vaticanus Graecus 1347, saec. XVI
 Θ Thuaneus deperditus

Coll. Hamb. Collatio Hamburgensis, v. p. LXXXII

G² (etc.) = manus secunda in G

V^{7p} (etc.) = varia lectio codicis V cum nota γράφεται

Notae editionum:

- Co Commelinus (1601)
 Sa Salmasius (1640)
 Bo Boden (1776)
 Mi Mitscherlich (1792)
 Ja Jacobs (1821)
 Hi Hirschig (1856)
 He Hercher (1858)
 Ga Gaselee (1917)

Coniecturae virorum doctorum ex his fontibus haustae sunt:

- Abresch ex editione Jacobs
 Ast Leukippe. Aus dem Griech. von F. Ast. Leipzig 1802.
 Berger ex editione Boden
 Bergler Alciphronis epistulae. Rec. S. Bergler. Lipsiae 1715.
 Boden e notis editionis eius, v. p. LXXXVII
 Boissonade Nicetae Eugeniani narrationem. ed. J. F. Boissonade.
 Parisiis 1819.
 Castiglioni Byzantinisch-neugriech. Jahrbücher, Bd. 4 (1923), pp.
 18—50.
 Cobet ex editione Hirschig
 — Novae lectiones quibus continentur observationes
 criticae in scriptores graecos, Lugd. Bat. 1858, pp. 378,
 487.
 Colonna Boll. del Comitato per la prep. dell' Edizione nazionale
 dei Classici, fasc. I (1940), pp. 61—83.
 Dindorf Thesaurus linguae graecae, ss. vv. ἀσμβολέω, σχο-
 λάζω, ἐπολιγάνω.
 Dübner ex editione Hercher
 Festa Boll. del Comitato per la prep. dell' Edizione nazionale
 dei Classici, fasc. I (1940), p. 66.
 Fritzsche ex editione Hercher
 Gaselee e notis editionis eius, v. p. LXXXVII
 Götting Animadversiones criticae in Callimachi epigrammata
 et Achillem Tatium. Jenae 1811.
 Grenfell-Hunt The Oxyrhynchus Papyri, Pt. X., pp. 135—142.
 Groeneboom Mnem., N. S. XLVI (1918), p. 171.

- Guyet ex editione Jacobs
Hase ex editione Jacobs
Haupt Hermes V (1871), p. 183.
Headlam Journ. of Phil. XXIII (1895), p. 265 et XXXI (1910), pp. 1—13.
Helmbold Mnem., III. series, VIII (1940), p. 255.
Hemsterhuis Xenophontis Ephesii . . Ephesiacorum libri V. Rec. P. H. Peerlkamp. Harleml 1818.
Hercher ex adnotatione critica editionis eius, v. p. LXXVII
— Hermes I (1866), p. 322.
Jackson Class. Quarterly XXIX (1935), pp. 52—57 et 96—112.
Jacobs ex animadversionibus editionis eius, v. p. LXXXVII
Knox ex editione Gaselee
Koen Gregorii Corinthii . . libri de dialectis linguae graecae, ed. G. H. Schaefer, Lipsiae 1811, p. 663.
Lobeck Phrynici Eclogae nominum et verborum Atticorum, ed. C. A. Lobeck. Lipsiae 1820.
Lumb Class. Quarterly XIV (1920), pp. 147—149.
— Class. Review XXXIV (1920), pp. 93—94.
Mehler Mnem., N. S. VI (1878), p. 401.
Mitscherlich e notis editionis eius, v. p. LXXXVII.
Morel Mnem., III. series, IX (1941), pp. 282—283.
Naber Mnem., N. S. I (1873), pp. 145—169 et 313—353.
— Mnem., N. S. IV (1876), pp. 324—352.
Orelli Ἰσοκράτους λόγος περὶ τῆς ἀντιδόσεως . . . mit Anm. begl. von J. K. Orelli. Zürich 1814.
Peerlkamp Xenophontis Ephesii . . Ephesiacorum libri V. Rec. P. H. Peerlkamp. Harleml 1818.
Pierson Codex MS. Lugdunensis B. P. L. 551, ff. 188—190.
Radermacher Philol. LIX (N. F. XIII) (1900), p. 175.
Richards Class. Review XX (1906), pp. 20—22.
Rouse ex editione Gaselee
Salmasius e notis editionis eius, v. p. LXXXVII.
Scaliger ex editione Hirschig
Schaefer v. p. XXXI
Schmidt Beiträge zur Kritik der griech. Erotiker, Neustrelitz 1880, pp. 32—48.

- Schneider [Aristotelis] De animalibus hist. libri X. Rec. J. G. Schneider. Lipsiae 1811.
Schubart Griechische literarische Papyri, Berlin 1950, pp. 59—60.
Seybold ex editione Jacobs
Spitzner De versu Graecorum heroico. Lipsiae 1816.
Valckenaer Codex MS. Lugdunensis B. P. L. 407, f. 3.
Valley Über den Sprachgebrauch des Longus. Diss. Uppsala 1926.
Villoison Longi Pastoralia ex rec. J. B. C. de Villoison. Parisiis 1788.
Wesseling Herodoti . . historiarum libri IX. Ed. cur. P. Wesselingius. Amstelodami 1763.
Wifstrand EIKOTA. Emendationen und Interpretationen zu griech. Prosaikern der Kaiserzeit. V, Lund 1945, pp. 21—26.
Wytttenbach Bibliotheca critica, tom. I, pars II, Amstelodami 1779, pp. 44—62.

ΑΧΙΛΛΕΩΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΣ ΤΑΤΙΟΥ

ΤΩΝ ΚΑΤΑ

ΛΕΥΚΙΠΠΗΝ ΚΑΙ ΚΛΕΙΤΟΦΩΝΤΑ

ΛΟΓΟΣ Α'

1. Σιδῶν ἐπὶ θαλάττῃ πόλις· Συρίων ἡ θάλασσα μήτηρ Φοινίκων ἡ πόλις· Θηβαίων ὁ δῆμος πατήρ· δίδυμος λιμὴν ἐν κόλπῳ πλατύς, ἡρέμα κλειὼν τὸ πέλαγος· ἥ γὰρ ὁ κόλπος κατὰ πλευρὰν ἐπὶ δεξιὰ κοιλαίνεται, στόμα δεύτερον δρώρεται, καὶ τὸ ὕδωρ αἰθίς εισρεῖ, 5 καὶ γίνεταί τοῦ λιμένος ἄλλος λιμὴν, ὥς χειμάζειν μὲν ταύτῃ τὰς ὀλκάδας ἐν γαλήνῃ, θερίζειν δὲ τοῦ λιμένος εἰς τὸ προκόλπιον. 2 ἐν- ταῦθα ἦκων ἐκ πολλοῦ χειμῶνος σῶστρα ἔθνον ἐμαντοῦ τῇ τῶν Φοινίκων θεᾷ· Ἀστάρτην αὐτὴν καλοῦσιν οἱ Σιδῶνιοι. περιῶν οὖν καὶ τὴν ἄλλην πόλιν καὶ περισκοπῶν τὰ ἀναθήματα δρῶ γραφήν

ΤΙΤ. Ἀχιλλέως Ἀλεξανδρέως Στατίου τῶν περὶ Λευκίππην καὶ Κλειτοφῶντα λόγος πρῶτος W : λόγος πρῶτος Ἀχιλλέως Ἀλεξανδρέως Τατίου τῶν περὶ Λευκίππην καὶ Κλειτοφῶντα M : Ἀχιλλέως Ἀλεξανδρέως Τατίου (sic) τῶν κατὰ Λευκίππην καὶ Κλειτοφῶντα λόγος πρῶτος V : Ἀχιλλέως Ἀλεξανδρέως Τατίου τῶν κατὰ Λευκίππην καὶ Κλειτοφῶντα λόγος α^{ος} R (Στατίου corr. R³) : Ἀχιλλέως Ἀλεξανδρέως Στατίου τῶν κατὰ Λευκίππην καὶ Κλειτοφῶντα λόγος α^{ος} ξ : Ἀχιλλέως Ἀλεξανδρέως Τατίου τῶν περὶ Λευκίππης καὶ Κλειτοφῶντος F : Ἀγαθίου σχολαστικοῦ δαφνιακῶν βιβλία ἐννέα G³ : titulo caret E

1 <ῆ> πόλις Richards || Συρίων scripsi : Ἀσσυρίων codd. 2 ὁ λιμὴν ξ 3 δεξιὰ WDeξF : δεξιᾷ MG : sine accentu V 5 ὥς : καὶ V || μὲν ταύτῃ DβF : μὲν ἐν ταύτῃ W : ἐν ταύτῃ M 6 ἐς ε 7-8 σῶστρα ἔθνον ἐμ. τῇ τῶν Φοινίκων θεᾷ F : σῶστρα τε ἔθνον ἐμ. τῇ τῶν Φοινίκων cett. 8 Ἀστάρτην αὐτὴν καλοῦσιν οἱ Σιδῶνιοι β : Ἀστ. αὐτὴν οἱ Σιδ. καλ. F : καλ. Ἀστ. αὐτὴν οἱ Σιδ. W : καλ. αὐτὴν Ἀστ. οἱ Σιδ. MD 9 τὰ ἀναθήματα περισκοπῶν transp. W

ἀνακειμένην γῆς ἅμα καὶ θαλάττης. Εὐρώπης ἡ γραφή· Φοινίκων ἡ
θάλασσα· Σιδῶνος ἡ γῆ. 3 ἐν τῇ γῇ λειμῶν καὶ χορὸς παρθένων.
ἐν τῇ θαλάττῃ ταῦρος ἐπενήχeto, καὶ τοῖς νώτοις καλὴ παρθένος ἐπεκά-
θητο, ἐπὶ Κρήτην τῷ ταύρῳ πλέουσα. ἐκόμα πολλοῖς ἄνθεσιν ὁ
λειμῶν δένδρων αὐτοῖς ἀνεμέμικτο φάλαγξ καὶ φυτῶν. συνεχῇ τὰ
δένδρα· συνηρεφῇ τὰ πέταλα· συνηπτον οἱ πτόρθοι τὰ φύλλα, καὶ
ἐγίνετο τοῖς ἄνθεσιν ὄροφος ἡ τῶν φύλλων συμπλοκή. 4 ἔγραψεν ὁ
τεχνίτης ὑπὸ τὰ πέταλα καὶ τὴν σκιάν, καὶ ὁ ἥλιος ἡρέμα τοῦ λειμῶ-
νος κάτω σποράδην διέρρει, ὅσον τὸ συνηρεφές τῆς τῶν φύλλων
κόμης ἀνέφωξεν ὁ γραφεύς. 5 ὅλον ἐτελίζει τὸν λειμῶνα περιβολή·
εἶσω δὲ τοῦ τῶν ὁρόφων στεφανώματος ὁ λειμῶν ἐκάθητο. αἱ δὲ
πρασiai τῶν ἀνθέων ὑπὸ τὰ πέταλα τῶν φυτῶν στιχηδὸν ἐπεφύκεσαν,
νάρκισσος καὶ ῥόδα καὶ μυρρίναι. ἔδωρ κατὰ μέσον ἔρρει τοῦ λειμῶ-
νος τῆς γραφῆς, τὸ μὲν ἀναβλύζον κάτωθεν ἀπὸ τῆς γῆς, τὸ δὲ τοῖς
ἄνθεσι καὶ τοῖς φυτοῖς περιχεόμενον. 6 ὀχετηγὸς τις ἐγγράπτο
δίκελλαν κατέχων καὶ περὶ μίαν ἀμάραν κεκυφώς καὶ ἀνοίγων τὴν
ὁδὸν τῷ ῥεύματι. ἐν δὲ τῷ τοῦ λειμῶνος τέλει πρὸς ταῖς ἐπὶ θάλατταν
τῆς γῆς ἐκβολαῖς τὰς παρθένας ἔταξεν ὁ τεχνίτης. 7 τὸ σχῆμα ταῖς
παρθένοις καὶ χαρᾶς καὶ φόβου. στέφανοι περὶ τοῖς μετώποις δεδε-
μένοι· κόμαι κατὰ τῶν ὤμων λελυμέναι· τὸ σκέλος ἅπαν γεγυμνω-
μέναι, τὸ μὲν ἄνω τοῦ χιτῶνος, τὸ δὲ κάτω τοῦ πεδίλου· τὸ γὰρ
ζῶσμα μέχρι γόνατος ἀνείλκε τὸν χιτῶνα. τὸ πρόσωπον ὠχραί-
σσηρνύει τὰς παρειάς· τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀνοίξασαι πρὸς τὴν θάλασσαν
μικρὸν ὑποκεχηρνύει τὸ στόμα, ὥσπερ ἀφήσειν ὑπὸ φόβον μέλλουσαι
καὶ βοῆν· τὰς χεῖρας ὡς ἐπὶ τὸν βούν ὠρεγον. 8 ἐπέβαινον ἄκρας
τῆς θαλάσσης, ὅσον ὑπεράνω μικρὸν τῶν ταρσῶν ὑπερέχειν τὸ κύμα·
ἐώκεσαν δὲ βούλεσθαι μὲν ὡς ἐπὶ τὸν ταῦρον δραμεῖν, φοβεῖσθαι δὲ
τῇ θαλάττῃ προσελθεῖν. τῆς δὲ θαλάσσης ἡ χροιά διπλῇ· τὸ μὲν

1 θαλάττης βF : θαλάσσης α 3 ἐπενήχeto : ἐνήχeto Cobet || ἐκάθητο F 6 οἱ
om. α 7 συμπλοκή : συνέχεια F 8 τὴν om. β 12 ἀνθέων β : ἀνθῶν αF || στιχη-
δὸν αGF : στοιχηδὸν Veξ 13 μυρρίναι : μυρρίνη W : σμύρναι E || δὲ post ἔδωρ
add. F 14 τῆς om. W 16 καὶ om. V || περὶ : πρὸς Rξ 17-18 θάλατταν τῆς γῆς
ἐκβολαῖς αF : θάλατταν ἐκβολαῖς τῆς γῆς εGξ : θαλάττης ἐκβολαῖς τῆς γῆς V
19 φόβον καὶ χαρᾶς transp. G || δεδεμένοι Veξ : διδόμενοι WD : διαδομένοι MG :
δεσμούμενοι F 20 ἅπαν αGF : πᾶν Veξ || γεγυμνωμένοι Jackson 23 θάλασσαν βF :
θάλατταν α 24 <φωνήν> ante ἀφήσειν Richards 25 καὶ del. Castiglioni 26 θαλά-
σης βF : θαλάττης α || μικρὸν ὑπεράνω transp. He || τὸν ταρσόν V 27 ἐώκεισαν M
28 θαλάττῃ αεξ : θαλάσση VGF || προσελθεῖν : πρόσω ἐλθεῖν M || θαλάσσης
εGξF : θαλάττης αV

γὰρ πρὸς τὴν γῆν ὑπέρυθρον, κυάνεον δὲ τὸ πρὸς τὸ πέλαγος. 9 ἄφροδ
ἐπεποίητο καὶ πέτραι καὶ κύματα· αἱ πέτραι τῆς γῆς ὑπερβεβλη-
μέναι, ὁ ἄφροδ περιλευκαίνων τὰς πέτρας, τὸ κύμα κορυφούμενον καὶ
περὶ τὰς πέτρας λυόμενον εἰς τοὺς ἀφρούς. ταῦρος ἐν μέσῃ τῇ θαλάσ-
σῃ ἐγγράπτο τοῖς κύμασιν ἐποχούμενος, ὡς ὄρους ἀναβαίνοντος
τοῦ κύματος, ἐνθα καμπτόμενον τοῦ βόδς κυρτοῦται τὸ σκέλος. 10 ἡ
παρθένος μέσοις ἐπεκάθητο τοῖς νώτοις τοῦ βόδς, οὐ περιβάδην,
ἀλλὰ κατὰ πλευράν, ἐπὶ δεξιᾷ συμβᾶσα τῷ πόδε, τῇ λαίᾳ τοῦ κέρως
ἐχομένη, ὥσπερ ἡνίοχος χαλινού· καὶ γὰρ ὁ βόδς ἐπέστραπτο ταύτῃ
μᾶλλον πρὸς τὸ τῆς χειρὸς ἔλκον ἡνιοχούμενος. χιτῶν ἀμφὶ τὰ στέρνα
τῆς παρθένου μέχρις αἰδοῦς· τοῦντεῦθεν ἐπεκάλυπτε χλαῖνα τὰ κάτω
τοῦ σώματος. λευκὸς ὁ χιτῶν· ἡ χλαῖνα πορφυρεῖ· τὸ δὲ σῶμα διὰ
τῆς ἐσθῆτος ὑπεφαίνεται. 11 βαθὺς ὀμφαλὸς· γαστήρ τεταμένη·
λαπάρα στενὴ· τὸ στενὸν εἰς ἰξὺν καταβαῖνον ἡδύρνετο. μαζοὶ τῶν
στερνῶν ἡρέμα προκύπτοντες· ἡ συνάγουσα ζώνη τὸν χιτῶνα καὶ
τοὺς μαζοὺς ἔκλειε, καὶ ἐγίνετο τοῦ σώματος κάτοπτρον ὁ χιτῶν.
12 αἱ χεῖρες ἀμφω διετέταντο, ἡ μὲν ἐπὶ κέρως, ἡ δὲ ἐπ' οὐράν·
ἡρητο δὲ ἀμφοῖν ἐκατέρωθεν ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν ἡ καλύπτρα κύκλω
τῶν νώτων ἐμπιπτασμένη· ὁ δὲ κόλπος τοῦ πέπλου πάντοθεν ἐτέ-
τατο κυρτούμενος· καὶ ἦν οὗτος ἀνεμος τοῦ ζωγράφου. ἡ δὲ δίκην
ἐπεκάθητο τῷ ταύρῳ πλεούσης νηός, ὥσπερ ἰστίῳ τῷ πέπλῳ χρω-
μένη. 13 περὶ δὲ τὸν βούν ὠρχοῦντο δελφίνες, ἔπαιζον Ἐρωτες·
εἶλες ἂν αὐτῶν ἐγγεγράφθαι καὶ τὰ κινήματα. Ἐρως εἶλκε τὸν
βούν· Ἐρως, μικρὸν παιδίον, ἡπλώκει τὸ πτερόν, ἡρητο φαρέτραν,
ἐκράτει τὸ πῦρ· μετέστραπτο δὲ ὡς ἐπὶ τὸν Δία καὶ ὑπεμεῖδία,
ὥσπερ αὐτοῦ καταγελαῶν, ὅτι δι' αὐτὸν γέγονε βούς.

2. Ἐγὼ δὲ καὶ τὰ ἄλλα μὲν ἐπὶ γῆς τῆς γραφῆς, ἅτε δὲ ὦν
ἐρωτικὸς περιεργότερον ἐβλεπον τὸν ἄγοντα τὸν βούν Ἐρωτα καί,

1 ὑπέρυθρον· κυάνεον δὲ τὸ πρὸς βF : ὑπέρυθρον καὶ κυάνεον τὸ δὲ πρὸς
α || <δὲ> post ἄφροδ He 4 <δ> ταῦρος He || τῇ om. G || θαλάσση βF : θαλάττῃ α
6 ἐνθεν F 8 δεξιᾷ WVeξ : δεξιᾷ MGF : δεξιᾷ D 11 μέχρις αἰδοῦς F : μέχρις εἰς
αἰδῶ Mβ : μέχρις εἰς αἰδῶ W : μέχρις αἰδῶ D 13 ὑπεφαίνεται αεξF : ἐφαίνεται VeG ||
ὀμφαλὸς : ὀφθαλμός V 14 ἰξὺν Wξ : δέξυ cett. || καταβαῖνον : κάτω μεταβαῖνον G
14-15 ἡρέμα τῶν στερνῶν transp. Rξ 15-16 τοὺς μαζοὺς καὶ τὸν χιτῶνα M
16 μαστοὺς VGξ 18 δὲ om. W || ἡ om. VeG 20 οὗτος : αἰτίας Schmidt || δίκην
post ταύρῳ transp. He 21 τοῦ ταύρου ξ || νηός : νεώς suprascr. ηο F ||
ὥσπερ τῷ πέπλῳ ἰστίῳ χρωμένη M 23 ἐγγεγράφθαι WVeG : ἐγγράπται
ξ : ἀναγεγράφθαι MD : γεγράφθαι F || τὴν βούν ξ 24 <τὴν> φαρέτραν He
25 ἐπέστραπτο F 26 γέγονε om. G 27 μὲν om. F

“Οἶον,” εἶπον, “ἄρχει βρέφος οὐρανοῦ καὶ γῆς καὶ θαλάσσης.” ταῦτά μου λέγοντος νεανίσκος καὶ αὐτὸς παρεστώς, “Εγὼ ταῦτα ἂν εἰδείην,” ἔφη, “τοσαύτας ὕβρεις ἐξ ἔρωτος παθών.” 2 “Καὶ τί πέπονθας,” εἶπον, “ὦ ἀγαθέ; καὶ γὰρ ὄρω σου τὴν ὕψιν οὐ μακρὰν τῆς τοῦ θεοῦ τελετῆς.” “Σμῆνος ἀνεγείρεις,” εἶπε, “λόγων” τὰ γὰρ 5 ἐμὰ μύθοις ἔοικε.” “Μὴ κατοκνήσης, ὦ βέλτιστε,” ἔφη, “πρὸς τοῦ Διὸς καὶ τοῦ Ἑρωτος αὐτοῦ, ταύτη μᾶλλον ἦσιν, εἰ καὶ μύθοις ἔοικε.” 3 καὶ ταῦτα δὴ λέγων δεξιούμεαι τε αὐτὸν καὶ ἐπὶ τινος ἄλλους ἄγω γείτονος, ἐνθα πλάτανοι μὲν ἐπεφύκεσαν πολλοὶ καὶ 10 πυκναί, παρέρρει δὲ ὕδωρ ψυχρόν τε καὶ διανγές, οἷον ἀπὸ χιόνος ἄρτι λυθείσης ἔρχεται. καθίσας οὖν αὐτὸν ἐπὶ τινος θώκου χαμαιζήλου καὶ αὐτὸς παρακαθισάμενος, “Ὡρα σοι,” ἔφη, “τῆς τῶν λόγων ἀκροάσεως· πάντως δὲ ὁ τοιοῦτος τόπος ἡδὺς καὶ μύθων ἄξιος ἐρωτικῶν.”

3. Ὁ δὲ ἀρχεται τοῦ λέγειν ὧδε· Ἐμοὶ Φοινίκη γένος, Τύρος 15 ἢ πατρίς, ὄνομα Κλειτοφῶν, πατὴρ Ἰππίας, ἀδελφὸς πατρὸς Σώστρατος, οὐ πάντα δὲ ἀδελφός, ἀλλ’ ὅσον ἀμφοῖν εἰς πατὴρ· αἱ γὰρ μητέρες, τῷ μὲν ἦν Βυζαντία, τῷ δὲ ἐμῷ πατρὶ Τυρία. ὁ μὲν οὖν τὸν πάντα χρόνον εἶχεν ἐν Βυζαντίῳ· πολὺς γὰρ ὁ τῆς μητρὸς κληρὸς ἦν αὐτῷ· ὁ δὲ ἐμὸς πατὴρ ἐν Τύρῳ κατῴκει. 2 τὴν δὲ μητέρα 20 οὐκ οἶδα τὴν ἐμήν· ἐπὶ νηπίῳ γὰρ μοι τέθηκεν. ἐδέξεν οὖν τῷ πατρὶ γυναικὸς ἑτέρας, ἐξ ἧς ἀδελφὴ μοι Καλλιγόνῃ γίνεται. καὶ ἐδόκει μὲν τῷ πατρὶ συνάψαι μᾶλλον ἡμᾶς γάμῳ· αἱ δὲ Μοῖραι τῶν ἀνθρώπων κρείττονες ἄλλην ἐτήρουν μοι γυναῖκα. φιλεῖ δὲ τὸ δαι-

24 sqq. Cf. Apostol., cent. XVII: 81e; Arsen. cap. LII, 26; Maxim. Conf., Migne vol. 91, col. 1000

1 θαλάσσης βF : θαλάττης α 2 ἐγὼ : κάγω Schmidt 3 εἰδείην : εἰδεῖανον F || παθών αF (παθών ante τοσαύτας transp. ξ) : ζέων παθών G : ζέων Ve 4 ὦ ἀγαθέ αF : ὠγαθέ β || σου : σε Jacobs || ὄντα post μακρὰν add. F 5 τῆς τοῦ θεοῦ τελετῆς βF : τῆς τελετῆς τοῦ θεοῦ α 7 ἦσιν Ve : ἦσαν Richards : ἦσεις Naber : ὀνήσειν αGξF 8 ταῦτα δὴ WVεξ : ταῦτ’ ἦδη MD : ταυτί δὲ F : ταῦτα G || τε om. F 9 μὲν om. ξ 11 ἔρχεται : ἀρχεται F 11 θώκον : θάκον W : τόπον V 11-12 οὖν αὐτὸν ... καὶ αὐτὸς παρακαθισάμενος αGξF : οὖν ... καὶ αὐτὸν παρακαθ. Ve 12 σοι αF : μοι VG : μὲν E : ἄρα R : τοῖνον H1 || ἔφη : ἔφη M : ἦδη E : om. R 13 τοιοῦτος secl. Scallger || τόπος om. M || ὑπάρχει post ἄξιος add. F 15 τοῦ om. α 16 ἢ om. D 17 ἀδελφός : ἀδελφοί F 19 εἶχεν : ἦγεν Naber 21 εἶδα F 23 μᾶλλον secl. He : κάλλιον Radermacher

μόνιον πολλάκις ἀνθρώποις τὸ μέλλον νύκτωρ λαλεῖν, οὐχ ἵνα φυλάξωνται μὴ παθεῖν (οὐ γὰρ εἰμαρμένης δύνανται κρατεῖν), ἀλλ’ ἵνα κοινότερον πάσχοντες φέρωσι. 3 τὸ μὲν γὰρ ἐξαίτης 5 ἀθρόον καὶ ἀπροσδόκητον ἐκπλήσσει τὴν ψυχὴν ἄφνω προσπεσόν καὶ κατεβάπτισε, τὸ δὲ πρὸ τοῦ παθεῖν προσδοκώμενον προκατηγάλωσε κατὰ μικρὸν μελετώμενον τοῦ πάθους τὴν ἀκμὴν. ἐπεὶ γὰρ εἶχον 10 ἑνατον ἔτος ἐπὶ τοῖς δέκα καὶ παρεσκευάζεν ὁ πατὴρ εἰς νέωτα ποιήσων τοὺς γάμους, ἤρχετο τοῦ δράματος ἡ Τύχη. 4 ὅναρ ἐδόκουν συμφῶναι τῇ παρθένῳ τὰ κάτω μέρη μέχρις ὀμφαλοῦ, δύο δὲ ἐντεῦθεν 15 τὰ ἄνω σώματα. ἐφίσταται δὴ μοι γυνὴ φοβερὰ καὶ μεγάλη, τὸ πρόσωπον ἀγρία· ὀφθαλμοὶ ἐν αἵματι, βλοσυραὶ παρειαί, ὄφεις αἱ κόμαι. ἀρπὴν ἐκράτει τῇ δεξιᾷ, δῆδα τῇ λαίᾳ. ἐπιπесоῦσα οὖν μοι θυμῷ καὶ ἀνατείνασα τὴν ἀρτὴν καταφέρει τῆς ἰξύος, ἐνθα τῶν δύο σωμάτων ἦσαν αἱ συμβολαί, καὶ ἀποκόπτει μοι τὴν παρθένον. 5 πε- 20 ριέτης οὖν ἀναθορῶν ἐκ τοῦ δειλίου φράζω μὲν πρὸς οὐδένα, κατ’ ἐμαυτὸν δὲ πονηρὰ ἐσκεπτόμην. ἐν δὲ τούτῳ συμβαίνει τοιάδε. ἦν ἀδελφός, ὡς ἔφη, τοῦ πατρὸς Σώστρατος. παρὰ τούτου τις ἔρχεται κομίζων ἐπιστολὴν ἀπὸ Βυζαντίου, καὶ ἦν τὰ γεγραμμένα τοιάδε·

6 “Ἰππία τῷ ἀδελφῷ χαίρειν Σώστρατος. 20 “Ἦκουσι πρὸς σέ θυγάτηρ ἐμὴ Λευκίππη καὶ Πάνθεια γυνή· πόλεμος γὰρ περιελαίνει Βυζαντίους Θρακικούς. σῶζε δέ μοι τὰ φίλτατα τοῦ γένους μέχρι τῆς τοῦ πολέμου τύχης.”

4. Ταῦτα ὁ πατὴρ ἀναγνὼς ἀναπηδᾷ καὶ ἐπὶ τὴν θάλασσαν ἐκτρέχει καὶ μικρὸν ὕστερον αὖθις ἐπανῆκεν. εἰπετο δὲ αὐτῷ κα- 25 τόπιν πολὺ πλῆθος οἰκετῶν καὶ θεραπαινίδων, ἃς συνεκπέμψας ὁ Σώστρατος ἔνυχε ταῖς γυναῖξιν. ἐν μέσοις δὲ ἦν γυνὴ μεγάλη καὶ πλουσία τῇ στολῇ. 2 ὡς δὲ ἐνέτεινα τοὺς ὀφθαλμοὺς κατ’ αὐτήν, ἐν ἀριστερᾷ παρθένος ἐκφαίνεται μοι καὶ καταστράπτει μου τοὺς

1 τὸ μᾶλλον (sic) ἀνθρώποις νύκτωρ πολλάκις transp. F || <τοῖς> ἀνθρώποις He 5 προκατηγάλωσε βF : προκατανάλωσε α 6 προμελετώμενον Wξ 7 ἑνατον VE 8 ποιῆσαι F 10 δὴ : δέ F 13 τὴν om. F 14 μοι : μοι F 15 ἐκ τοῦ δειλίου secl. He 16 πονηρὰ : τὸν δειλίου Schmidt 18 ἐπιστολὴν αF : ἐπιστολὰς β 20 ἐμῇ : ἐμοὶ ξF || Πάνθεια H1 : Πανθία codd. (ut semper) 21 περιελαίνει : περιλαμβάνει F || δέ αEGF : δὴ VRξ || μοι : μου G 22 τύχης : τελευτῆς Naber 23 θάλασσαν VGF : θάλατταν αεξ 24 ἐκτρέχει : τρέχει ξ || εἰπετο αF : εἶποντο β 25 πλῆθος οἰκετῶν κατόπιν πολὺς G 26 ἔνυχε : ἐτύγχανε F || μέσοις αF : μέσῳ VeG || δέ MD : δὴ cett. 27 τὴν στολὴν G || ἐνέτεινα αξ : ἐπέτεινα VeGF || κατ’ ἐπ’ F 27 sqq. κατ’ αὐτήν ... ὀφθαλμοὺς om. R 28 ἐκφαίνεται MG

ὀφθαλμοὺς τῷ προσώπῳ. 3 τοιαύτην εἶδον ἐγὼ ποτε ἐπὶ ταύρῳ γεγραμμένην Σελήνην· ὄμμα γοργὸν ἐν ἡδονῇ· κόμη ξανθή, τὸ ξανθὸν οὐλὸν· ὀφρὺς μέλαινα, τὸ μέλαν ἀκρατον· λευκὴ παρειά, τὸ λευκὸν εἰς μέσον ἐφοινίσσεται καὶ ἐμμεῖτο πορφύραν, εἰς οἷαν τὸν ἐλέφαντα Λυδία βάπτει γυνή· τὸ στόμα ῥόδων ἄνθος ἦν, ὅταν ἀρχῇται τὸ ῥόδον ἀνοίγειν τῶν φύλλων τὰ χεῖλη. 4 ὥς δὲ εἶδον, εὐθὺς ἀπωλώλειν· κάλλος γὰρ ὀξύτερον τιτρώσκει βέλους καὶ διὰ τῶν ὀφθαλμῶν εἰς τὴν ψυχὴν καταρρεῖ· ὀφθαλμὸς γὰρ ὁδὸς ἐρωτικῷ τραύματι. 5 πάντα δὲ με εἶχεν ὁμοῦ, ἔπαινος, ἐκπληξίς, τρόμος, αἰδώς, ἀναιδεια. ἐπήνον τὸ μέγεθος, ἐκπεπλήγμην τὸ κάλλος, 10 ἔτρεμον τὴν καρδίαν, ἔβλεπον ἀναιδῶς, ἡδούμην ἁλῶναι. τοὺς δὲ ὀφθαλμοὺς ἀφέλκειν μὲν ἀπὸ τῆς κόρης ἐβιαζόμην· οἱ δὲ οὐκ ἤθελον, ἀλλ' ἀνθεῖλλον ἑαυτοὺς ἐκεῖ τῷ τοῦ κάλλους ἐλκόμενοι πείσματι, καὶ τέλος ἐνέκησαν.

5. Αἱ μὲν δὴ κατήγοντο πρὸς ἡμᾶς, καὶ αὐταῖς ὁ πατήρ μερος 15 τι τῆς οἰκίας ἀποτεμύμενος εὐτρεπίζει δεῖπνον. καὶ ἐπεὶ καιρὸς ἦν, συνεπίνομεν κατὰ δύο τὰς κλῖνας διαλαχόντες (οὕτω γὰρ ἔταξεν ὁ πατήρ), αὐτὸς κἀγὼ τὴν μέσην, αἱ μητέρες αἱ δύο τὴν ἐν ἀριστερᾷ· τὴν δεξιὰν εἶχον αἱ παρθέναι. 2 ἐγὼ δὲ ὥς ταύτην ἤκουσα τὴν εὐταξίαν, μικροῦ προσελθὼν τὸν πατέρα κατεφίλησα, ὅτι μου κατ' 20 ὀφθαλμοὺς ἀνέκλινε τὴν παρθένον. 3 τί μὲν οὖν ἔφαγον, μὰ τοῦς θεοῦς, ἔγωγε οὐκ ᾔδειν· ἐφύκειν γὰρ τοῖς ἐν ὀνείροις ἐσθίουσιν. ἐρείσας δὲ κατὰ τῆς στρωμνῆς τὸν ἀγκῶνα καὶ ἐγκλῖνας ἑμαυτὸν ὅλοις ἔβλεπον τὴν κόρην τοῖς προσώποις, κλέπτων ἅμα τὴν θέαν· τοῦτο γὰρ μου ἦν τὸ δεῖπνον. 4 ὥς δὲ ἤμην ἀπὸ τοῦ δεῖπνον, παῖς 25

7-8 Cf. Anton. Meliss., Migne vol. 136, col. 961

2 Σελήνην αF : Εὐρώπην β : Σιδωνίαν Lumb || <τὸ γοργόν> ante ἐν Naber
4 εἰς¹ : εἰς M || εἰς οἷαν scripsi : οἷαν(οἷον W) εἰς codd. : εἰς del. Wifstrand
5 Λυδία WF : Λυδία MDVεξ : Λυβία G 7 ἀπωλώλειν Wεξ 8 ἐξ ξ 9 με :
μοι Wεξ 11 ἡδούμην ἁλῶναι ante ἔβλεπον transp. Groeneboom 12 ἀφέλκειν F
13 ἀνθεῖλλον βF : εἶλλον α || πείσματι E : τραύματι R 20 τὸν πατέρα
κατεφίλησα αGF : κατεφίλησα τ. π. Ve : ἐφίλησα τ. π. ξ || μου : μοι H :
om. G || κατ' βF : κατὰ τοὺς α 21 ἀνέκλινε : ἐνέκλινε F : κατέκλινε Naber ||
τί : εἰ G 23 ἑμαυτὸν : ἑαυτὸν M 24 κλέπτων : βλέπων F 25 μου : μοι F
|| ἦν ante μου transp. ξ || τὸ δεῖπνον ante ἦν transp. G || ἤμην DβF : ἴμεν
M : εἶμεν W : ἤμην Cobet || παῖς : Σάτυρος Götting

ἔρχεται κιθάραν ὁρμωσάμενος, τοῦ πατρὸς οἰκέτης, καὶ ψιλαῖς τὸ
πρῶτον διατινάξας ταῖς χερσὶ τὰς χορδὰς ἔκρουε· καὶ τι κρουμάτιον
ὑπολιγνῆρας ὑποπιθυροῖζονσι τοῖς δακτύλοις, μετὰ τοῦτο ἤδη τῷ πλήκ-
τρῳ τὰς χορδὰς ἔκρουε καὶ ὀλίγον ὅσον κιθαρίσας συνῆδε τοῖς κρού-
μασι. 5 τὸ δὲ ἄσμα ἦν Ἀπόλλων μεμφόμενος τὴν Δάφνην φεύγου-
σαν καὶ διώκων ἅμα καὶ μέλλον καταλαμβάνειν, καὶ γινομένη φυτόν
ἢ κόρη, καὶ Ἀπόλλων τὸ φυτόν στεφανούμενος. τοῦτό μοι μᾶλλον
ἄσθην τὴν ψυχὴν ἐξέκλινεν· 6 ὑπέκκαυμα γὰρ ἐπιθυμίας λόγος
ἐρωτικός. κἀν εἰς σωφροσύνην τις ἑαυτὸν νοουθετῇ, τῷ παραδείγματι
πρὸς τὴν μίμησιν ἐρεθίζεται, μάλιστα ὅταν ἐκ τοῦ κρείττονος ἢ τὸ
παράδειγμα· ἢ γὰρ ὧν ἁμαρτάνει τις αἰδῶς τῷ τοῦ βελτιονος ἀξιώ-
ματι παρηγοία γίνεται. 7 καὶ ταῦτα πρὸς ἑμαυτὸν ἔλεγον· “Ἴδὸν
καὶ Ἀπόλλων ἐρᾷ, κἀκεῖνος παρθένον, καὶ ἐρῶν οὐκ αἰσχύνεται,
ἀλλὰ διώκει τὴν παρθένον· σὸ δὲ ὀκνεῖς καὶ αἰδῇ καὶ ἀκαίρως σω-
φρονεῖς· μὴ κρείττων εἶ τοῦ θεοῦ;”

6. Ὡς δὲ ἦν ἐσπέρα, πρότεροι μὲν πρὸς ὕπνον ἐτρέπησαν αἱ
γυναῖκες, μικρόν δὲ ὕστερον καὶ ἡμεῖς· οἱ μὲν δὴ ἄλλοι τῇ γαστρὶ
μετρήσαντες τὴν ἡδονήν, ἐγὼ δὲ τὴν εὐωχίαν ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς
φέρων τῶν τε τῆς κόρης προσώπων γεμισθεὶς καὶ ἀκράτῳ θεάματι
καὶ μέχρι κόρου προελθὼν ἀπῆλθον μεθύων ἐρωτι. 2 ὥς δὲ εἰς τὸ
δωμάτιον παρήλθον, ἔνθα μοι καθέδρην ἔθος ἦν, οὐδὲ ὕπνον τυχεῖν
ἡδυνάμην. ἔστι μὲν γὰρ φύσει καὶ τὰ ἄλλα νοσήματα καὶ τὰ τοῦ
σώματος τραύματα <ἐν> νυκτὶ χαλεπώτερα καὶ ἐπαισίσταται μᾶλλον
ἡμῖν ἡσυχάζουσι καὶ ἐρεθίζει τὰς ἀλγηδόνας· 3 ὅταν γὰρ ἀναπαύη-
ται τὸ σῶμα, τότε σχολάζει τὸ ἔλκος νοσεῖν· τὰ δὲ τῆς ψυχῆς τραύ-
ματα, μὴ κινουμένου τοῦ σώματος, πολὺ μᾶλλον ὀδυνᾷ. ἐν ἡμέρᾳ

8-9 Cf. Anton. Meliss., Migne vol. 136, col. 813; Apostol., cent. XVII: 61c;
Arsen. cap. LI,72; Maxim. Conf., Migne vol. 91, col. 744

1 εἰσέρχεται Cobet 2 ταῖς om. F || κρουσμάτιον WG 3 ὑπολιγνῆρας αEF:
ὑπολιγνῆρας VRGεξ : λιγνῆρας Dindorf 4 κρούσματος G 5 τὴν Δάφνην φεύγουσαν
βF : φεύγ. τὴν Δ. α 7 τῷ φντῷ M || μοι F : μου cett. 8 ἄσθην del. He ||
εἰς τέλος post ἄσθην add. F, post ἐνέκλινεν (sic) D 9 τραυτικός Apostol. Arsen.
10 καὶ ante μάλιστα add. MVeG 13-14 αἰσχύνεται διώκειν F 16 μὲν om. β
17 δὴ secl. He 18 ἦσαν post ἡδονήν add. G 19 προσώπων τῆς κόρης transp.
F || ἀκράτῳ θεάματι : ἀκροέστον θεάματος G 21 οὐδὲ Jacobs : οὐτε codd.
22 ἡδυνάμην G 23 <ἐν> νυκτὶ Cobet : νυκτός Hercher 24 ἐρεθίζουσι F ||
ἀναπαύεται : παύεται F

μὲν γὰρ ὀφθαλμοὶ καὶ ὅτα πολλῆς γεμιζόμενα περιεργίας ἐπικουφίζει τῆς νόσου τὴν ἀκμήν, ἀντιπεριμάχοντα τὴν ψυχὴν τῆς εἰς τὸ πονεῖν σχολῆς· ἂν δὲ ἡσυχία τὸ σῶμα πεδηθῇ, καθ' ἑαυτὴν ἡ ψυχὴ γενομένη τῷ κακῷ κυμαίνεται. 4 πάντα γὰρ ἐξεγείρεται τότε τὰ τέως κοιμώμενα· τοῖς πενθοῦσιν αἱ λῦπαι, τοῖς μεριμνῶσιν αἱ φροντίδες, τοῖς κινδυνεύουσιν οἱ φόβοι, τοῖς ἐρώσιν τὸ πῦρ. περὶ δὲ τὴν ἐξ μολίς ἐλεήσας μέ τις ὕπνος ἀνέπαυσεν ὀλίγον. 5 ἀλλ' οὐδὲ τότε μου τῆς ψυχῆς ἀπελθεῖν ἤθελεν· ἡ κόρη· πάντα γὰρ ἦν μοι Λευκίππη τὰ ἐνύπνια· διελεγόμην αὐτῇ, συνέπαιζον, συνεδείκνουν, ἡπτόμην, πλείονα εἶχον ἀγαθὰ τῆς ἡμέρας· καὶ γὰρ κατεφίλησα, καὶ ἦν τὸ φίλημα ἀληθινόν· ὥστε ἐπειδὴ με ἡγειρεν ὁ οἰκέτης, ἐλοιδορούμην αὐτῷ τῆς ἀκακίας, ἀπολέσας ὕπνον οὕτω γλυκύν. 6 ἀναστὰς οὖν ἐβράδιζον ἐξεπίτηδες εἴσω τῆς οἰκίας κατὰ πρόσωπον τῆς κόρης, βιβλίων ἅμα κρατῶν, καὶ ἐγκεκυφώς ἀνεγίνωσκον· τὸν δὲ ὀφθαλμόν, εἰ κατὰ τὰς θύρας γενόμην, ὑπέλιπτον κάτωθεν, καὶ τινες ἐμπεριπατήσας διαύλους καὶ ἐποχτενυσάμενος ἐκ τῆς θεάς ἔρωτα σαφῶς ἀπῆειν ἔχων τὴν ψυχὴν κακῶς. καὶ ταῦτά μοι τριῶν ἡμερῶν ἐπυρσεύετο.

7. Ἦν δέ μοι Κλεινίας ἀνεψιός, ὄρφανός καὶ νέος, δύο ἀναβεβηκώς ἔτη τῆς ἡλικίας τῆς ἐμῆς, ἔρωτι τετελεσμένος· μειρακίου δὲ ὁ ἔρως ἦν. οὕτω δὲ εἶχε φιλοτιμίαν πρὸς αὐτό, ὥστε καὶ ἵππον προάμενος, ἐπεὶ θεασάμενον τὸ μειράκιον ἐπήνεσεν, εὐθὺς ἐχαρίσατο φέρων αὐτῷ τὸν ἵππον. 2 ἔσκωπτον οὖν αὐτὸν αἰετὶ τῆς ἀμεριμνίας, ὅτι σχολάζει φιλεῖν καὶ δοῦλός ἐστιν ἐρωτικῆς ἡδονῆς. ὁ δέ μοι μειδιών καὶ τὴν κεφαλὴν ἐπισείων ἔλεγεν· “Ἔσθι καὶ σὺ μοι ποτὲ δοῦλος.” 3 ταχὺ πρὸς τοῦτον ἀπιὼν καὶ ἀσπασάμενος καὶ παρακαθισάμενος, “Ἐδωκα,” ἔφην, “Κλεινία, σοὶ δίκην τῶν σκαμμάτων. δοῦλος γέγονα καγὼ.” ἀνακροτήσας οὖν τὰς χεῖρας ἐξεγέ-

1 μὲν om. MF || ἐπικουφίζει : κομφίζει F 2 ἀντιπεριμάχοντα : ἀντιπερισχόντα ξ : ἀντιπεριπλόντα He 3 ἂν aF : εἰν β || ἑαυτὴν βF : αὐτὴν α 4 γενομένη : μένει καὶ τότε F 4-5 τότε τὰ τέως WDVe : τὰ τέως τότε G : τὰ τότε ξF : ταχέως M 8 γὰρ F : δὲ cett. 9 αὐτὴν V 12 ὡς ante ἀπολέσας add. VeG 14 τὸν δὲ ὀφθαλμόν α : καὶ τὸν ὀφθαλμόν F : τοὺς δὲ ὀφθαλμοὺς β 15 τὰς om. M || ὑπέλιπτον WD || περικατησας He 20 τῆς ἐμῆς ἡλικίας G 21 αὐτό : αὐτὸν Wξ 23 καὶ ante τὸν ἵππον add. codd. praeter F || αὐτὸν : αὐτῷ ὃν V || αἰετὶ om. VeG 24 τῆς ἐρ. ἡδ. ξ 25-26 καὶ σὺ μοι ποτὲ δοῦλος. ταχὺ aF : καὶ σὺ ποτὲ μοι δοῦλος. ταχὺ G : ποτὲ καὶ σὺ μοι δοῦλος ταχὺ. Veξ 28 δὲ post ταχὺ add. F 27 δὲ Κλεινία V

λασε καὶ ἀναστὰς κατεφίλησέ μου τὸ πρόσωπον ἐμφαῖνον ἐρωτικῇ ἀγρυπνίᾳ καὶ, “Ἐρῆς,” εἶπεν, “ἐρῆς ἀληθῶς· οἱ ὀφθαλμοὶ σου λέγουσιν.” ἄρτι δὲ λέγοντος αὐτοῦ Χαρικλῆς εἰστρέχει (τοῦτο γὰρ ἦν ὄνομα τῷ μειρακίῳ) τεθορυβημένος, “Οἴχομαί σοι,” λέγων, “Κλεινία.” 4 καὶ συνεστέναξεν ὁ Κλεινίας, ὥσπερ ἐκ τῆς ἐκείνου ψυχῆς κρεμάμενος· καὶ τῇ φωνῇ τρέμων, “Ἀποκτενεῖς,” εἶπε, “σιωπῶν· τί σε λυπεῖ; τί νιν δεῖ μάχεσθαι;” καὶ ὁ Χαρικλῆς, “Γάμον,” εἶπεν, “ὁ πατήρ μοι προξενεῖ, καὶ γάμον ἀμόρφον κόρης, ἵνα διπλῶ συνοικῶ τῷ κακῷ. πονηρόν μὲν γὰρ γυνή, κἂν εὐμορφος ᾖ· ἐὰν δὲ καὶ ἀμορφίαν δυστυχῇ, τὸ κακὸν διπλοῦν. 5 ἀλλὰ πρὸς τὸν πλοῦτον ὁ πατήρ ἀποβλέπων σπουδάζει τὸ κῆδος. ἐκδίδομαι ὁ δυστυχὴς τοῖς ἐκείνης χρήμασιν, ἵνα γήμω πωλούμενος.”

8. Ὡς οὖν ταῦτα ἤκουσεν ὁ Κλεινίας, ὠχρίασεν. ἐπιπαρώξυνεν οὖν τὸ μειράκιον ἀποθέσθαι τὸν γάμον, τὸ τῶν γυναικῶν γένος λοιδορῶν. “Γάμον,” εἶπεν, “ἤδη σοὶ δίδωσιν ὁ πατήρ; τί γὰρ ἡδίκησας, ἵνα καὶ πεδηθῇς; 2 οὐκ ἀκούεις τοῦ Διὸς λέγοντος

‘Τοῖς δ’ ἐγὼ ἀντὶ πυρὸς δώσω κακόν, ὃ κεν ἅπαντες

τέρπονται κατὰ θυμόν, ἐὼν κακὸν ἀμφαγαπῶντες;’

αὕτη γυναικῶν ἡδονή, καὶ ἔοικε τῇ τῶν Σειρήνων φύσει· κακεῖναί γὰρ ἡδονῇ φονεύουσιν ὥδης. 3 ἔστι δέ σοι συνιέναι τὸ μέγεθος τοῦ κακοῦ καὶ ἀπ’ αὐτῆς τῆς τοῦ γάμου παρασκευῆς· βόμβος αὐλῶν, δικλίδων κτύπος, πυρσῶν θρόνουχία. ἐρεῖ τις ἰδὼν τοσοῦτον κινδουμένον· “Ἀτυχῆς ὁ μέλλων γαμεῖν· ἐπὶ πόλεμον, δοκῶ μοι, πέμπεται.” 4 ἀλλ’ εἰ μὲν ἰδιώτης ἦσθα μουσικῆς, ἡγνόμενος ἂν τὰ τῶν γυναικῶν δράματα· νῦν δὲ κἂν ἄλλοις λέγοις, ὅσων ἐνέπλησαν μύθων γυναῖκες τὴν σκηνὴν· <ὁ> ὄρμος Ἐριφύλης, Φιλομήλας ἡ τράπεζα, Σθενεβοίας

17-18 Hesiod. Op. 57-58

2 εἶπεν : ἔφην G 3 τρέχει ξ 4 σοι : σου F 6 ἀποκτενεῖς MVeG : ἀποκτείνεις Wξ : ἀποκτενείας DF : ἀποκταλείς Hi 7 γάμον om. ξ 9 τῷ om. Vξ 10 ἀμορφίαν : ἀμορφίας V : ἀμορφίδης ξ (corr. in mg.) || δυστυχῇ : τυχῇ ξ || διπλοῦν τὸ κακόν transp. GF 11 ἐκδίδωμι MD 14 ἀποθέσθαι : ἀποθεῖσθαι Salmasius 15 εἶπεν om. Ve || σοι om. V || ἡδίκησας F 16 καὶ om. F || πεδηθῇς F : δεθῇς cett. || τοῦ Διὸς λέγοντος β : λέγοντος τοῦ Διὸς aF 18 τέρπονται U, Hesiodi edd. : τέρπονται cett. 19 γυναικῶν Götting : κακῶν codd. 20 ὥδαις M || συνιέναι : συνειναι WD 21 αὐλῶν β : αὐλοῦ aF 23 ἀτυχεῖς M 24 γνώσεως post μουσικῆς add. F || ἂν om. W || γυναικῶν : γάμων G 25 ἄλλοις β : ἄλλως α : ἄλλω suprascr. οἱς F || λέγοις : λόγοις ξ : λέγω F || αἱ γυναῖκες ξ 26 <ὁ> ὄρμος Cobet

ἡ διαβολή, Ἀερόπτης ἡ κλοπή, Πρόκνης ἡ σφαγή. 5 ἂν τὸ Χρῆσιδος κάλλος Ἀγαμέμνων ποθῇ, λοιμὸν τοῖς Ἕλλησι ποιεῖ· ἂν τὸ Βοιωτῆδος κάλλος Ἀχιλλεύς ποθῇ, πένθος αὐτῷ προξενεῖ· ἂν ἔχη γυναῖκα Κανδαύλης καλὴν, φονεῦει Κανδαύλην ἢ γυνή. 6 τὸ μὲν γὰρ Ἑλένης τῶν γάμων πῦρ ἀνῆψε κατὰ τῆς Τροίας ἄλλο πῦρ· ὁ δὲ Πηνελόπτης γάμος τῆς σὺφρονος πόσους νυμφίους ἀπώλεσεν; ἀπέκτεινεν Ἰππόλυτον φιλοῦσα Φαίδρα, Κλυταιμῆστρα δὲ Ἀγαμέμνονα μὴ φιλοῦσα. 7 ὦ πάντα τολμῶσαι γυναῖκες· κἂν φιλῶσι, φονεύουσιν· κἂν μὴ φιλῶσι, φονεύουσιν. Ἀγαμέμνονα ἔδει φονευθῆναι τὸν καλόν, οὗ κάλλος οὐράνιον ἦν,

ὄμματα καὶ κεφαλὴν Ἰκελος Διὶ τερπικεραύνῳ· καὶ ταύτην ἀπέκοψεν, ὦ Ζεῦ, τὴν κεφαλὴν γυνή. 8 καὶ ταῦτα μὲν ἐπὶ τῶν εὐμόρφων τις ἂν εἴποι γυναικῶν, ἐνθα καὶ μέτριον τὸ ἀτόχημα. τὸ γὰρ κάλλος ἔχει τινὰ παρηγορίαν τῶν κακῶν, καὶ τοῦτο ἔστιν ἐν ἀτυχήμασιν εὐτυχεῖν· εἰ δὲ μὴδὲ εὐμορφος, ὥς φῆς, ἡ συμφορὰ διπλῇ. καὶ πῶς ἂν τις ἀνάσχοιτο, καὶ ταῦτα μειράκιον οὕτω καλόν; 9 μή, πρὸς θεῶν, Χαρίκλεις, μήπω μοι δοῦλος γένῃ, μὴδὲ τὸ ἄνθος πρὸ καιροῦ τῆς ἡβης ἀπολέσῃς· πρὸς γὰρ τοῖς ἄλλοις καὶ τοῦτο ἔστι τοῦ γάμου τὸ ἀτύχημα· μαραίνει τὴν ἀκμήν. μή, δέομαι, Χαρίκλεις, μήπω μοι μαραινθῇς· μὴ παραδῶς εὐμορφον τρυγῆσαι τὴν ὁδὸν ἀμόρφῳ γεωργῷ. 10 καὶ ὁ Χαρίκλεις, “Ταῦτα μὲν,” ἔφη, “καὶ θεοὶ καὶ ἐμοὶ μελήσει· καὶ γὰρ εἰς τὴν προθεσμίαν τῶν γάμων χρόνος ἐστὶν ἡμερῶν, πολλὰ δ’ ἂν γένοιτο καὶ ἐν νυκτὶ μὲν· καὶ κατὰ σχολὴν ζητήσομεν. 11 τὸ δὲ νῦν ἔχον, ἐφ’ ἵππασίαν ἄπειμι. ἐξ οὗ γὰρ μοι τὸν ἵππον ἐχαρίσω τὸν καλόν, οὕτω σου τῶν δώρων ἀπῆλυνσα. ἐπικονφιεῖ δέ μοι τὸ γυμνάσιον τῆς ψυχῆς τὸ λυπούμενον.”

11 Hom. II. 2.478

3 ποθῇ : ἐρᾷ G : del. Cobet || αὐτῷ Sa : αὐτῷ codd. 4 ἡ om. M || γὰρ secl. He 5 τῆς om. α || ἄλλον F 7 Κλυταιμῆστρα WV : Κλυταιμῆστρα cett. || μὴ om. F 8 ὦ : ὡς G || τολμῶσι G 9 ἔδει φονευθῆναι : δὲ ἔδει φονεῦειν ξ 10 οὐράνιον : ἐπουράνιον F 11 Ἰκελος βF : εἰκελος α 12 καὶ om. β 13 ἐπὶ : περὶ F || τις ἂν εἴποι αξ : εἴποι τις ἂν G : τις εἴποι εF : εἴποι τις V 14 τινὰ Headlam : τὴν αF : om. β 15 εὐτυχεῖν : εὐτύχημα Cobet || μὴδὲ : μὴ VF 18 καιροῦ om. W 19 μαραινέει βF : μαραίνειν α 19-20 μὴ δέομαι Χαρίκλεις bis in W 20 μοι : μὴ GF 21 γεωργῷ : γυναικὶ V (corr. in mg.) 22 καὶ om. VeG 23 <ὀλίγων> post ἡμερῶν Naber || μὲν om. VeG 23-24 καὶ ... ζητήσομεν del. He 24 ζητήσομεν Mξ : ζητήσωμεν WD : τηρήσομεν VeF : τηρήσωμεν G 25 οὗ : οὗ F 26 ἀπῆλυνσα W || μοι : μου F

ὁ μὲν οὖν ἀπῆγει τὴν τελευταίαν ὁδὸν, ὕστατα καὶ πρῶτα μελλήσων ἱππάζεσθαι.

9. Ἐγὼ δὲ πρὸς τὸν Κλεινίαν καταλέγω μου τὸ δρᾶμα πῶς ἐγένετο, πῶς πάθοιμι, πῶς ἴδοιμι, τὴν καταγωγὴν, τὸ δεῖπνον, τὸ κάλλος τῆς κόρης. τελευταίων δὲ τῷ λόγῳ συνίεν ἀσχημονῶν, “Οὐ φέρω,” λέγων, “Κλεινία, τὴν ἀνίαν· ὁλος γὰρ μοι προσέπεσεν ὁ ἔρως καὶ αὐτόν μου διώκει τὸν ἵππον τῶν ὀμμάτων· πάντοτε Λευκίππην φαντάζομαι. 2 οὐ γέγονεν ἄλλῳ τινὶ τοιοῦτον ἀτύχημα· τὸ γὰρ κακόν μοι καὶ συνοικεῖ.” καὶ ὁ Κλεινίας, “Ἀηρεῖς,” εἶπεν, “οὕτως εἰς ἔρωτα εὐτυχῶν. οὐ γὰρ ἐπ’ ἄλλοτριάς θύρας ἔλθειν σε δεῖ οὐδὲ διάκονον παρακαλεῖν· αὐτὴν σοι δέδωκε τὴν ἐρωμένην ἢ τύχη καὶ φέρουσα ἐνδον ἵδρυσεν. 3 ἄλλῳ μὲν γὰρ ἐραστῇ καὶ βλέμμα μόνον ἤρκεσε τηρουμένης παρθένου, καὶ μέγιστον τοῦτο ἀγαθὸν νενόμικεν ἐραστής, ἂν καὶ μέχρι τῶν ὀμμάτων εὐτυχῇ, οἱ δὲ εὐδαιμονέστεροι τῶν ἐραστῶν, ἂν τύχῃσι κἂν ῥήματος μόνου. σὺ δὲ βλέπεις αἰεὶ καὶ ἀκούεις αἰεὶ καὶ συνδευπνεῖς καὶ συμπίνεις. 4 καὶ ταῦτα εὐτυχῶν ἐγκαλεῖς· ἀχάριστος εἰ πρὸς ἔρωτος δωρεάν. οὐκ οἶδας οἷόν ἐστιν ἐρωμένη βλεπομένη· μείζονα τῶν ἔργων ἔχει τὴν ἡδονήν. ὀφθαλμοὶ γὰρ ἀλλήλοις ἀντανακλῶμενοι ἀπομάττονται ὥς ἐν κατόπτρῳ τῶν σωμάτων τὰ εἰδῶλα· ἡ δὲ τοῦ κάλλους ἀπορροή, δι’ αὐτῶν εἰς τὴν ψυχὴν καταρρέουσα, ἔχει τινὰ μίξιν ἐν ἀποστάσει. 5 καὶ ὀλίγον ἐστὶ τῆς τῶν σωμάτων μίξεως· καινὴ γὰρ ἐστὶ σωμάτων συμπλοκή. ἐγὼ δὲ σοὶ καὶ τὸ ἔργον ἔσεσθαι ταχὺ μαντεύομαι. μέγιστον γὰρ ἐστὶν ἐφόδιον εἰς πειθὺ συνεχῆς πρὸς ἐρωμένην ὀμιλία.

19-20 Cf. Apostol., cent. XIII: 79c; Arsen. cap. XLII, 14; Maxim. Conf., Migne vol. 91, col. 928

1 ὁ : οὗτω F || οὖν om. VeG || μελλήσων MD : μελήσων VeF : μέλλων WGξ 4 πῶς ἴδοιμι πῶς πάθοιμι transp. He 5 δὲ om. E || συνίεν MD : συνήεν GF : συνίην WVeξ 6 ἀνίαν : ἀνοίαν W : ἀνοίαν F 7 πάντοτε F : πάντα αVeG : ταῦτα ξ 8 ἄλλῳ τινὶ F : ἄλλο cett. 10 σε om. VeG 12 ἐραστῇ secl. Castiglioni || τὸ βλέμμα V 13 τηρουμένης : τῆς ἐρουμένης (sic) Co || νενόμικεν : ἐνόμικεν G : κεκόμικεν V 14 ὁ ἐραστής ξ || καὶ μέχρι β : μέχρι καὶ α F 15 κἂν MF : καὶ cett. || μόνου VeξF : μόνου αG || καὶ post σὺ δὲ add. Wξ 15-16 βλέπεις ... ἀκούεις : ἀκούεις ... βλέπεις ξ 16 ταῦτα : τούτοις F 18 καὶ ante βλεπομένη add. β || ἔχεις F 21 μίξιν βF : μίξιν α || ἐν : κἂν Castiglioni 22 ὀλίγον αVEF : ὀλίγων G : ὀλίγιστον R : παρ’ ὀλίγων Knox : γλυκίων Götting : ἢ καλλίων Schmidt (deleto καὶ) || ἐστὶ : ἀπεστι Guyet || καινὴ αGF : καινὴ Veξ 23 καὶ om. M || μαντεύομαι β : μαντεύσομαι αF

ὀφθαλμὸς γὰρ φιλίας πρόξενος καὶ τὸ σύνθηες τῆς κοινωνίας εἰς χάριν ἀνωσιμώτερον. 6 εἰ γὰρ τὰ ἄγρια τῶν θηρίων συνηθεία τιθασεύεται, πολὺ μᾶλλον ταύτη μαλαχθεῖ καὶ γυνή. ἔχει δέ τι πρὸς παρθένον ἐπαγωγὸν ἡλικιωτῆς ἐρῶν· τὸ δὲ ἐν ὥρᾳ τῆς ἀκμῆς ἐπεῖγον εἰς τὴν φύσιν καὶ τὸ συνεῖδός τοῦ φιλεῖσθαι τίκει πολλάκις ἀντέ- 5 ρωτα. θέλει γὰρ ἐκάστη τῶν παρθένων εἶναι καλή, καὶ φιλονύκτη χαίρει καὶ ἐπαινεῖ τῆς μαρτυρίας τὸν φιλοῦντα· κἂν μὴ φιλήσῃ τις αὐτήν, οὕτω πεπλυσταμένη εἶναι καλή. 7 ἐν οὖν σοι παραινῶ μόνον· ἐρᾶσθαι πιστευσάτω, καὶ ταχέως σε μιμήσεται. "Πῶς οὖν ἂν," εἶπον, "γένοιτο τοῦτο τὸ μάντευμα; δὸς μοι τὰς ἀφορμὰς· σὺ γὰρ 10 ἀρχαιότερος μύστης ἐμοῦ καὶ συνηθέστερος ἤδη τῇ τελετῇ τοῦ θεοῦ. τί λέγω; τί ποιῶ; πῶς ἂν τύχοιμι τῆς ἐρωμένης; οὐκ οἶδα γὰρ ἐγὼ τὰς ὁδοὺς."

10. "Μηδὲν," εἶπεν ὁ Κλεινίας, "πρὸς ταῦτα ζητεῖ παρ' ἄλλου μαθεῖν· αὐτοδίδακτος γὰρ ἐστὶν ὁ θεὸς σοφιστής. ὥσπερ γὰρ τὰ 15 ἀρτίτοκα τῶν βρεφῶν οὐδεὶς διδάσκει τὴν τροφήν, αὐτόματα δὲ ἐκμανθάνει καὶ οἶδεν ἐν τοῖς μαζοῖς οὖσαν αὐτοῖς τὴν τράπεζαν, οὕτω καὶ νεανίσκος ἐρωτὸς πρωτοκύμων οὐ δεῖται διδασκαλίας πρὸς τὸν τοκετόν. 2 ἐὰν γὰρ ἡ ὥδις παραγένηται καὶ ἐνστη τῆς ἀνάγκης ἢ προθεσμία, μηδὲν πλανηθείς, κἂν πρωτοκύμων ᾖ, εὐρήσεις τεκεῖν, 20 ὑπ' αὐτοῦ μαιωθείς τοῦ θεοῦ. ὅσα δὲ ἐστὶ κοινὰ καὶ μὴ τῆς εὐκαίρου τύχης δεόμενα, ταῦτα ἀκούσας μάθε. σὺ μηδὲν μὲν εἰπὴς πρὸς τὴν παρθένον Ἀφροδίαιον, τὸ δὲ ἔργον ζητεῖ πῶς γένηται σιωπῇ. 3 παῖς γὰρ καὶ παρθένος ὅμοιοι μὲν εἰσιν εἰς αἰδῶν· πρὸς δὲ τὴν τῆς Ἀφρο- 25 δίτης χάριν κἂν γνώμης ἔχωσιν, ἃ πάσχουσιν ἀκούειν οὐ θέλουσι· τὴν γὰρ αἰσχύνην κείσθαι νομίζουσιν ἐν τοῖς ὅρμασι. 4 γυναῖκας

1-2 Cf. Apostol., cent. XIII: 79b; Arsen. cap. XLII, 13; Maxim. Conf., Migne vol. 91, col. 928

2 ἀνωσιμώτερον Wyttenbach : ἀλδισιμώτερον codd. Apostol. Arsen. Maxim. || τιθασεύεται Cobet : τιθασσεύεται codd. 3 πολὺ : πολλῶ F || μᾶλλον om. VeG || <ἂν> post μαλαχθεῖ He 5 ἀντέρωτα βF : ἐρωτα α 9 ἂν F : om. cett. : ante οὖν transp. Cobet 10 εἶπον om. V 14 ταῦτα om. ξ 16 δέ : γὰρ F 17 αὐτοῖς : τούτοις F : αὐτοῖς Sa || τὴν : τοῖς F : om. ξ 18 πρωτοκύμων : πρωτονύμων F^a 19 τὸν om. V || ἐὰν : ἐπὶ W || καὶ post γὰρ add. E 20 ἡ om. MDF || πλανηθείς Q : πλανηθῆς cett. 22 σὺ om. F || δὲ post σὺ add. M || μὲν om. VM || τὴν om. ξ 23 γένηται VeξF : γένοιτο α : γίνεταί G 24 εἰσιν om. Ve 25 γνώμης : γνώμην Jacobs (<τὴν> γνώμην He) : γνώμης <τι> Ga : ὁρμή Schmidt 26 ὅρμασι desinit ξ

μὲν γὰρ εὐφραίνει καὶ τὰ ὅρματα· παρθένος δὲ τοὺς μὲν ἐξωθεν ἀκροβολισμοὺς τῶν ἐραστῶν εἰς πείραν φέρει καὶ ἄφνω συντίθεται τοῖς νεύμασιν· ἐὰν δὲ αἰτήσης τὸ ἔργον προσελθὼν, ἐκπλήξεις αὐτῆς τὰ ὅτα τῇ φωνῇ, καὶ ἐρυθριᾷ καὶ μισεῖ τὸ ὅρμα καὶ λουδορεῖσθαι 5 δοκεῖ· κἂν ὑποσχέσθαι θέλῃ τὴν χάριν, αἰσχύνεται. τότε γὰρ πάσχειν νομίζει τὸ ἔργον, ὅτε μᾶλλον τὴν πείραν ἐκ τῆς τῶν λόγων ἡδονῆς ἀκούει. 5 ἐὰν δέ, τὴν πείραν προσάγων τὴν ἄλλην καὶ εὐάγων αὐτὴν κατασκευάσας, ἡδέως ἤδη προσέρχῃ, σιώπα μὲν οὖν τὰ πολλὰ ὥς ἐν μυστηρίοις, φλήσῃ δὲ προσελθὼν ἡρέμα· τὸ γὰρ ἐραστοῦ 10 φλήμα πρὸς ἐρωμένην θέλουσαν μὲν παρέχειν αἰτησίς ἐστι σιωπῇ, πρὸς ἀπειθοῦσαν δέ, ἱκετηρία. 6 κἂν μὲν προσῇ τις συνθήκη τῆς πράξεως, πολλάκις δὲ καὶ ἐκοῦσαι πρὸς τὸ ἔργον ἐρχόμεναι θέλουσι βιάζεσθαι δοκεῖν, ἵνα τῇ δόξῃ τῆς ἀνάγκης ἀποτρέπωνται τῆς αἰσχύνης τὸ ἐκούσιον. μὴ τοίνυν ὀκνήσης, ἐὰν ἀνθισταμένην αὐτὴν 15 ἴδῃς, ἀλλ' ἐπιτήρει πῶς ἀνθίσταται· σοφίας γὰρ κἀνταῦθα δεῖ. 7 κἂν μὲν προσκαρτερῇ, ἐπίσχες τὴν βίαν· οὕτω γὰρ πείθεται· ἐὰν δὲ μαλθακώτερον ἦδῃ θέλῃ, χορήγησον τὴν ὑπόκρισιν, μὴ ἀπολέσης σου τὸ δρᾶμα."

11. Κἀγὼ δέ, "Μεγάλα μὲν," ἔφην, "ἐφόδιά μοι δέδωκας καὶ 20 εὐχομαι τυχεῖν, Κλεινία. φοβοῦμαι δ' ὅμως μὴ κακῶν μοι γένηται τὸ εὐτύχημα μειζόνων ἀρχῇ καὶ ἐπιτρολήν με πρὸς ἐρωτα πλείονα. ἂν οὖν αὐξηθῇ μοι τὸ δεινόν, τί δράσω; 2 γαμεῖν μὲν οὐκ ἂν δυναίμην. ἄλλῃ γὰρ δέδομαι παρθένῳ. ἐπικεῖται δέ μοι πρὸς τοῦτον τὸν γάμον ὁ πατήρ, δίκαια αἰτῶν, οὐ ξένῃ οὐδὲ αἰσχρᾷ γῆμαι κόρην, 25 οὐδ' ὥς Χαρικλέα πλούτῳ με πωλεῖ, ἀλλ' αὐτοῦ μοι δίδωσι θυγατέρα, καλὴν μὲν, ὃ θεοί, πρὶν Λευκίπτην ἰδεῖν· νῦν δὲ καὶ πρὸς τὸ κάλλος αὐτῆς τυφλώττω καὶ πρὸς Λευκίπτην μόνῃν τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχω. 3 ἐν μεθορίῳ κείμει δύο ἐναντίων· Ἐρως ἀνταγωνίζεται καὶ πατήρ.

3 ἐκπλήσεις Richards 6-7 ὅτε... ἀκούει αF : ὅταν... ἀκούη β 6 μᾶλλον secl. He 8 παρασκευάσας M || ἡδέως : ἀδεῶς Berger 9 μυστηρίῳ F 10 σιωπῇ secl. Ja : σιωπηλή Castiglioni 11 δέ ante ἀπειθοῦσαν transp. G || μὲν αF : μὴ β || τις συνθήκη β : ταῖς συνθήκαις αF 12 post πράξεως lac. ind. Jacobs || καὶ : μὴ R : om. W || ἐκοῦσαι : δοκοῦσαι R 13 δοκεῖ F 14 αὐτὴν om. β 17 μαλθακώτερον... θέλῃ codd. (μαλθακωτέρα D) : μαλθακωτέραν... θέλῃς Sa : μαλθακωτέραν... βλέπῃς Richards || ἀπολέσης βF : ἀπολέσαι α 18 σου : μου G : om. R 19 δέ om. β || ἔφην om. V 20 ὃ Κλεινία M || γένηται μοι transp. F 21 ἐπιτρολήν : ἐπιστρέφει G : ἐπιτρολήν Berger 22 οὖν : γοῦν F || αὐξηθῇ : αὐξήθη F 23 δέδομαι αF : δέδεμαι β || τοῦτον om. F 25 με πλούτῳ R (secl. corr.) || αὐτοῦ Ja : αὐτοῦ codd. || μοι om. β 26 καλὴ V || καὶ om. MD

ὁ μὲν ἔστηκεν αἰδοῖ κρατῶν, ὁ δὲ κάθηται πυρπολῶν. πῶς κρίνω τὴν δίκην; ἀνάγκη μάχεται καὶ φύσις. καὶ θέλω μὲν σοὶ δικάσαι, πάτερ, ἀλλ' ἀντιδίκον ἔχω χαλεπώτερον. βασανίζει τὸν δικαστὴν, ἔστηκε μετὰ βελῶν, κρίνεται μετὰ πυρός. ἂν ἀπειθήσω, πάτερ, αὐτῷ καίνομαι τῷ πυρλί.”

12. Ἡμεῖς μὲν οὖν ταῦτα ἐφιλοσοφοῦμεν περὶ τοῦ θεοῦ· ἐξαίφνης δὲ παῖς εἰστρέχει τῶν τοῦ Χαρικλέους οἰκετῶν, ἔχων ἐπὶ τοῦ προσωποῦ τὴν ἀγγελίαν τοῦ κακοῦ, ὡς καὶ τὸν Κλεινίαν εὐθὺς ἀνακραγεῖν θεασάμενον· “Κακὸν τι γέγονε Χαρικλεῖ.” ἅμα δὲ αὐτῷ λέγοντι συνεξεφώνησεν ὁ οἰκέτης· “Τέθνηκε Χαρικλῆς.” 2 τὸν μὲν δὴ 10 Κλεινίαν πρὸς τὴν ἀγγελίαν ἀφῆκεν ἡ φωνὴ καὶ ἔμενεν ἀκίνητος, ὥσπερ τυφῶν βεβλημένος τῷ λόγῳ. ὁ δὲ οἰκέτης διηγείται· “Ἐπὶ τὸν ἵππον τὸν σὸν ἐκάθισεν, ὦ Κλεινία, δς τὰ πρῶτα μὲν ἤλανεον ἡρέμα, δύο δὲ περιελθὼν ἡ τρεῖς δρόμους τὴν ἵππασίαν ἐπέσχε καὶ τὸν ἵππον ἰδρῶντα κατέφα καθήμενος, τοῦ ἑντῆρος ἀμελήσας. 15 3 ἀπομάττοντος δὲ τῆς ἑδρας τοὺς ἰδρῶτας ψόφος κατόπιν γίνεται, καὶ ὁ ἵππος ἐκταραχθεὶς πηδᾷ ὀρθίως ἀρθεὶς καὶ ἀλογίστως ἐφέρετο. τὸν γὰρ χαλινὸν δακὼν καὶ τὸν αὐχένα σιμώσας φρέζας τε τὴν κόμην, οἰστροηθεὶς τῷ φόβῳ διαέριος ἵπτατο. τῶν δὲ ποδῶν οἱ μὲν ἐμπροσθεν ἤλλοντο, οἱ δὲ ὀπισθεν τοὺς πρόσθεν ἐπειγόμενοι φθάσαι 20 τὸν δρόμον ἐπέσπευδον, διώκοντες τὸν ἵππον. 4 ὁ δὲ ἵππος τῇ τῶν ποδῶν κυρτούμενος ἀμίλλῃ ἄνω τε καὶ κάτω πηδῶν πρὸς τὴν ἐκατέρωθεν σπουδὴν δίκην νεῶς χειμαζομένης τοῖς νώτοις ἐκυμάλνετο. ὁ δὲ κακοδαίμων Χαρικλῆς ὑπὸ τοῦ τῆς ἵππειας ταλαντούμενος κύματος ἐκ τῆς ἑδρας ἐσφαιρίζετο, ποτὲ μὲν ἐπ' οὐρὰν κατολισθαίνων, ποτὲ 25 δὲ ἐπὶ τραχήλῳ κυβιστῶν· ὁ δὲ τοῦ κλύδωνος ἐπίζεν αὐτὸν χειμῶν.

1 αἰδοῖ DβF : αἰδῶ suprascr. οἱ M : αἰδῶ W 2 καὶ³ om. α 3 πατήρ M ||
 ἔχεις Richards 4 κρίνεται : κρίνει He || ὦ πάτερ W 5 αὐτῷ : αὐτοῦ Ga ||
 κάμαι E 6 οὖν om. F 7 παῖς : τις H1 || τοῦ¹ om. M 8 καὶ del. He 9 αὐτοῦ
 λέγοντος F 10 δὴ : οὖν F 11 ἔμενεν αF : ἔμεινεν β 12 ὥσπερ : ὡς F ||
 τυφῶν W || μὲν post ἐπὶ add. M 13 πρῶτα μὲν αF : μὲν πρῶτα β || ἤλανεον
 MDVEG : ἔλανεον WRF 14 ἡ τρεῖς δρόμους περιελθὼν transp. F || καὶ post
 ἡ add. G 17 ὀρθίως Bergler : ὀρθίον codd. 18 δακὼν : ἐνδακὼν Cobet ||
 σιμώσας : γυρώσας V || φρέζας τε F : καὶ φρέζας cett. 19 διαέριος Wβ :
 δι' αέρος MDF 20 πρόσθεν : ἐμπροσθεν F 21 ἐπέσπευδον MDF : ἐσπευδον Wβ ||
 διώκοντες τὸν ἵππον glossema indicavit anonymus ap. Jacobs 23 νεῶς βF :
 νηὸς α 24 ἵππειας : ἵππασίας W || ταλαντούμενος αF : ταλαντεύμενος β
 25 κατολισθαίνων Cobet 26 τραχήλῳ M

5 τῶν δὲ ἑντῆρων οὐκέτι κρατεῖν δυνάμενος, δοὺς δὲ ἑαυτὸν ὅλως τῷ τοῦ δρόμου πνεύματι, τῆς τύχης ἦν. ὁ δὲ ἵππος ῥύμη θέων ἐκτρέπεται τῆς λεωφόρου καὶ ἐς ὄλην ἐπήδησε καὶ εὐθὺς τὸν ἄθλιον Χαρικλέα περιρρηγνύει δένδρῳ. ὁ δὲ, ὡς ἀπὸ μηχανῆς προσαραχθεὶς, 5 ἐκκρούεται μὲν τῆς ἑδρας, ὑπὸ δὲ τῶν τοῦ δένδρου κλάδων τὸ πρόσωπον αἰσχύνεται καὶ τοσοῦτοις περιδρῦπτεται τραύμασιν, ὅσαι τῶν κλάδων ἦσαν αἱ αἰχμαί. 6 οἱ δὲ ἑντῆρες αὐτῷ περιδεθέντες οὐκ ἤθελον ἀφεῖναι τὸ σῶμα, ἀλλ' ἀνθεῖλλον αὐτόν, περισφύροντες θανάτου τρέβον. ὁ δὲ ἵππος ἔτι μᾶλλον ἐκταραχθεὶς τῷ πτώματι καὶ ἐμποδι- 10 ζόμενος εἰς τὸν δρόμον τῷ σώματι κατεπάτει τὸν ἄθλιον, ἐκλακτίζων τὸν δεσμόν τῆς φυγῆς· ὥστε οὐκ ἂν αὐτόν τις ἰδὼν οὐδὲ γνωρίσειεν.”

13. Ταῦτα μὲν οὖν ἀκούων ὁ Κλεινίας ἐσίγα τινὰ χρόνον ὑπὸ ἐκπλήξεως· μεταξὺ δὲ νήψας ἐκ τοῦ κακοῦ διωλύγιον ἐκώκυσε καὶ ἐκδραμεῖν ἐπὶ τὸ σῶμα μὲν ἠπείλετο· ἐπηκολούθουν δὲ κἀγώ, 15 παρηγορῶν ὡς ἡδυνάμην. 2 καὶ ἐν τούτῳ φοράδην Χαρικλῆς ἐκομίζετο, θέαμα οἰκτιστὸν καὶ ἐλεεινόν· ὅλος γὰρ τραῦμα ἦν, ὥστε μηδένα τῶν παρόντων κατασχεῖν τὰ δάκρυα. ἐξῆρχε δὲ τοῦ θρήνου ὁ πατήρ πολυτάρακτον βοῶν· “Ὀῖος ἀπ' ἐμοῦ προελθὼν, οἷος ἐπανερχῇ μοι, τέκνον· ὦ πονηρῶν ἵππασμάτων. οὐδὲ κοινῷ μοι 20 θανάτῳ τέθνηκας· οὐδὲ εὐσχήμων φαίνῃ νεκρός. 3 τοῖς μὲν γὰρ ἄλλοις τῶν ἀποθανόντων κἂν ἵχνος τῶν γνωρισμάτων διασώζεται· κἂν τὸ ἄνθος τις τῶν προσώπων ἀπολέσῃ, τηρεῖ τὸ εἶδωλον καὶ παρηγορεῖ τὸ λυπούμενον καθεύδοντα μιμούμενος· τὴν μὲν γὰρ ψυχὴν ἐξέλειν ὁ θάνατος, ἐν δὲ τῷ σώματι τηρεῖ τὸν ἄνθρωπον. 4 σοῦ δὲ 25 ὁμοῦ καὶ ταῦτα διέφθειρεν ἡ τύχη, καὶ μοι τέθνηκας θάνατον διπλοῦν, ψυχῇ καὶ σώματι. οὕτως σου τέθνηκε καὶ τῆς εἰκόνης ἡ σικιά· ἡ μὲν γὰρ ψυχὴ σου πέφευγεν, οὐχ εὐρίσκω δὲ σε οὐδὲ ἐν τῷ σώματι. 5 πότε μοι, τέκνον, γαμεῖς; πότε σου θύσω τοὺς γάμους, ἵππεῦ καὶ

1 ὅλως Boissonade : ὅμως codd. (τῷ μὲν F²) : ὅλος (ante τῆς τύχης) Salmasius : del. He 2 ῥύμη β : ῥύμη αF 4 προσαραχθεὶς M : προσαραχθεὶς cett. 5 ἐκκρούεται : ἐκρούειν F² || κλάδων : δένδρων V 7 αἱ om. V || αἰχμαί : αἰμαί F 8 ἀφεῖναι αF : ἀφήσειν β || αὐτόν : αὐτό F || περισφύροντες βF : ἐπισφύροντες α 9 ὁ δὲ ... πτώματι om. M 11 οὐδὲ om. VG 12 οὖν om. V 12-13 ὑπὸ ἐκπλ... expl. F f. 38^v; f. 39^r inc. ἀστράπτων p. 20.6 14 ἐκδραμεῖν α : ἐκδραμὼν β || μὲν om. ε 15 ἡδυνάμην G 18 πολυτάρακτον G 21 κἂν : τὸ Ga 23 τὸ λυπ. β : τὸν λυπ. α 24 σοῦ : fortasse σοὶ 26 ψυχῆς καὶ σώματος He || σθτω(ς) codd. : ὄντως He 27 οὐδὲ M : οὕτε cett. 28 σου : σοι WD || θύσω D : θύω cett.

νυμφίε; νυμφίε μὲν ἀτελές, ἱππεὺ δὲ δυστυχές. τάφος μὲν σοι, τέκνον, ὁ θάλαμος, γάμος δὲ ὁ θάνατος, θρήνος δὲ ὁ ὑμέναιος, ὁ δὲ κωκυτός οὗτος τῶν γάμων ᾧδαί. 6 ἄλλο σοι, τέκνον, προσεδόκων πῦρ ἀνάφαι· ἀλλὰ τοῦτο μὲν ἔσβησεν ἡ φθονερά τύχη μετὰ σοῦ· ἀνάπτει δὲ σοι δάδας κακῶν. ὦ πονηρὰς ταύτης δαδουχίας· ἡ νυμφική σοι δαδουχία 5 ταφή γίνεται.”

14. Ταῦτα μὲν οὖν οὕτως ἐκώκυεν ὁ πατήρ, ἐτέρωθεν δὲ καθ’ αὐτόν ὁ Κλεινίας (καὶ ἦν θρήνων ἄμιλλα, ἐραστοῦ καὶ πατρός)· “Εγὼ μὲν τὸν δεσπότην ἀπολώλεκα. τί γὰρ αὐτῷ τοιοῦτον δῶρον ἐχαρίζομαι; φιάλη γὰρ οὐκ ἦν χρυσή, ἴν’ ἐσπένδετο πίνων καὶ ἐχρηττό 10 μου τῷ δῶρῳ τρυφῶν; 2 ἐγὼ δὲ ὁ κακοδαίμων ἐχαρίζομαι θηρίον μειρακίῳ καλῷ, ἐκαλλώπιζον δὲ καὶ τὸ πονηρὸν θηρίον προστερινιδίοις, προμετωπιδίοις, φαλάροις ἀργυροῖς, χρυσαῖς ἡνίαις. οἴμοι Χαρίκλειε· ἐκόσμησά σου τὸν φονέα χρυσῷ. ἔπλε πάντων θηρίων ἀγριώτατε, πονηρὲ καὶ ἀχάριστε καὶ ἀναίσθητε κάλλους· 3 ὁ μὲν 15 κατέφα σου τοὺς ἰδρωτάς καὶ τροφὰς ἐπηγγέλλετο πλείονας καὶ ἐπῆρει τὸν δρόμον, σὺ δὲ ἀπέκτεινας ἐπαινούμενος. οὐχ ἦδον προσ-απτομένον σου τοιούτου σώματος, οὐκ ἦν σοι τοιοῦτος ἱππεὺς τρυφή, ἀλλ’ ἐρριψας, ἄστοργε, τὸ κάλλος χαμαί. οἴμοι δυστυχής· ἐγὼ δὲ 20 σου τὸν φονέα, τὸν ἀνδροφόνον ἐωνησάμην.”

15. Μετὰ δὲ τὴν ταφήν εὐθὺς ἔσπευδον ἐπὶ τὴν κόρην· ἡ δὲ ἦν ἐν τῷ παραδείσῳ τῆς οἰκίας. ὁ δὲ παράδεισος ἄλσος ἦν, μέγα τι χρῆμα πρὸς ὀφθαλμῶν ἡδονήν· καὶ περὶ τὸ ἄλσος τειχίον ἦν αὐταρκές 25 εἰς ὕψος καὶ ἐκάστη πλευρὰ τειχίου (τέσσαρες δὲ ἦσαν πλευραὶ) κατάστεγος ὑπὸ χορῷ κίωνων· ὑπὸ δὲ τοῖς κίοσιν ἔνδον ἦν ἡ τῶν δένδρων πανήγυρις. 2 ἔβαλλον οἱ κλάδοι, συνέπιπτον ἀλλήλοις ἄλλος ἐπ’ ἄλλον γείτονες αἱ τῶν πετάλων περιπλοκαί, τῶν φύλλων περι-βολαί, τῶν καρπῶν συμπλοκαί. τοσαύτη τις ἦν ὀμίλια τῶν φυτῶν.

1 ἀτελές... δυστυχές anonymus ap. Schaefer : ἀτελές... δυστυχής G : ἀτελής... δυστυχής A : ἀτελή... δυστυχῇ cett. || μὴ post ἀτελή add. V 2 δὲ² om. a 3 οὗτος τῶν γάμων Guyet : τῶν γάμων οὗτος codd. : οὗτος secl. Castiglioni || ἀνάφαι Cobet 4 φθονερά β : πονηρά α || ἀνάπτει α : ἀνθάπτει β 5 ταύτης om. V spatia relicto 6 γίνεται M 7 οὖν om. WDVe 10 ἴν’ : ἡ M || ἐσπένδετο : σπένδων M || καὶ ἐχρηττό Salmasius : καὶ ἐχράτο W : χρηττό M : χρησθω D : χρησθαι β 13 προμετωπιόις W 14 Χαρίκλειε β : Χαρίκλῆς α 15 ἀγριώ-τατε α : ἀγριώτερε β || καί¹ om. R 17 οὐχ ἦδον β : οὐκ ἦδού α 18 σου : σοι W 19 δὲ om. M 20 σου β : σοι α 22 ἐν om. M 24 <τοῦ> τειχίου He || αἱ πλευραὶ G 27 γείτονες αἱ Guyet : αἱ γείτονες codd. : ἐγίνοντο He 28 τοιαύτη Cobet

3 ἐνίοις δὲ τῶν δένδρων τῶν ἁδρότερον κιντὸς καὶ σμίλαξ παρεπε-φύκει· ἡ μὲν ἐξηρητημένη πλατάνου καὶ περιστυκάζουσα ῥαδιῇ τῇ κόμῃ· ὁ δὲ κιντὸς περὶ πεύκην ἐλιχθεὶς ᾠκειοῦτο τὸ δένδρον ταῖς περιπλοκαῖς, καὶ ἐγίνετο τῷ κιντῷ ὄχημα τὸ φυτόν, στέφανος δὲ ὁ 5 κιντὸς τοῦ φυτοῦ. 4 ἄμπελοι δὲ ἐκατέρωθεν τοῦ δένδρου, καλάμοις ἐποχομέναι, τοῖς φύλλοις ἔβαλλον, καὶ ὁ καρπὸς ὥραιαν εἶχε τὴν ἀνθὴν καὶ διὰ τῆς ὀπῆς τῶν καλάμων ἐξεκρέματο καὶ ἦν βόστρυχος τοῦ φυτοῦ· τῶν δὲ φύλλων ἄνωθεν αἰωρουμένων ὑφ’ ἡλίου πρὸς 10 ἀνεμον συμμιγεί ὥχραν ἐμάρμαιεν ἡ γῆ τὴν σκιάν. 5 τὰ δὲ ἀνθή ποικίλῃν ἔχοντα τὴν χροιάν ἐν μέρει συνεξέφαινε τὸ κάλλος, καὶ ἦν τοῦτο τῆς γῆς πορφύρα, <ἴον> καὶ νάρκισσος καὶ ῥόδον. μία μὲν τῷ ῥόδῳ καὶ τῷ νάρκισσῳ ἡ κάλυξ ὅσον εἰς περιγραφὴν, καὶ ἦν φιάλη τοῦ φυτοῦ. ἡ χροιά δὲ τῶν περὶ τὴν κάλυκα φύλλων ἐσχι-σμένων τῷ ῥόδῳ μὲν αἵματος τὸ ἄνω καὶ γάλακτος τὸ κάτω τοῦ 15 φύλλου, καὶ ὁ νάρκισσος ἦν τὸ πᾶν ὁμοῖος τῷ κάτω τοῦ ῥόδου. 6 τῷ <δ> ἴω κάλυξ μὲν οὐδαμοῦ, χροιά δὲ οἶαν ἡ τῆς θαλάσσης ἀστράπτει γαλήνῃ. ἐν μέσοις δὲ τοῖς ἄνθεσι πηγὴ ἀνέβλυζε καὶ περιεγέγραπτο τετράγωνος χαράδρα χειροποίητος τῷ ῥεύματι. τὸ δὲ ὕδωρ τῶν ἀνθῶν ἦν κάτοπτρον, ὥς δοκεῖν τὸ ἄλσος εἶναι διπλοῦν, τὸ μὲν τῆς 20 ἀληθείας, τὸ δὲ τῆς σκιάς. 7 ὄρνιθες δέ, οἱ μὲν χειροήθεις περὶ τὸ ἄλσος ἐνέμοντο, οὓς ἐκολάκευον αἱ τῶν ἀνθρώπων τροφαί, οἱ δὲ ἐλεύθερον ἔχοντες τὸ πτερόν περὶ τὰς τῶν δένδρων κορυφὰς ἐπαιζον· οἱ μὲν ἄδοντες τὰ ὀρνίθων ἄσματα, οἱ δὲ τῇ τῶν πτερῶν ἀγλαΐζό-μενοι στολῇ. 8 οἱ ᾧδοι δέ, τέττιγες καὶ χελιδόνες· οἱ μὲν τὴν 25 Ἡοῦς ἄδοντες εὐνήν, αἱ δὲ τὴν Τηρέως τράπεζαν. οἱ δὲ χειροήθεις, ταῶς καὶ κύκνος καὶ ψιττακός· ὁ κύκνος περὶ τὰς τῶν ὑδάτων πίδακας νεμόμενος, ὁ ψιττακός ἐν οἰκίσκῳ περὶ δένδρον κρεμάμενος,

1 μίλαξ W || περιεπεφύκει He 2 ῥαδιῇ : ῥάδιον G 3 ἐλιχθεὶς V : ἐλιχθεὶς αG : ἐλινθεὶς E : ἐλλιχθεὶς R 4 ἐγίνετο R 7 διὰ... βόστρυχος om. W 9 συμμιγεί Vε : συμμιγῇ αG 10 συνεξέφαινε Jackson 10-11 ἦν τοῦτο : ἐν ταῦτῳ Lumb 11 <ἴον> Jacobs : <ἴα> Lumb : <ἴον ἡ πορφύρα> Jackson 13 φιάλη : φιάλα G || δὲ om. G 14 τὸ ἄνω scripsi : ὁμοῦ codd. : ἄνωθεν Lumb || ἴον post ὁμοῦ add. codd. : secl. Ja || τὸ κάτω : τῷ κάτω G 15 τὸ πᾶν ἦν transp. G || ὁμοῖος He : ὁμοῖον codd. || τῷ κάτω MeG : τὸ κάτω WV : om. D 15-16 τῷ ἴω β : τὸ ἴον α : <δὲ> inseruit He 16 χροιά β : χροιά α || θαλάττης M 18 χειροποίητος τῷ ῥεύματι α : χειροποίητῳ ῥεύματι β 19 ἀνθῶν WD || ἄλσος : ἄνθος G 21 καὶ ante οὓς add. V 23 ἀείδοντες G || τὰ om. W 24 δὲ om. V 25 Ἡοῦς : Ἰοῦς M || αἱ δὲ β : οἱ δὲ α 27 περὶ : παρὰ G

ὁ ταῶς τοῖς ἄνθεσι περισύρων τὸ πτερόν. ἀντέλαμπε δὲ ἡ τῶν ἀνθέων θέα τῇ τῶν ὀρνίθων χροίᾳ, καὶ ἦν ἄνθη πτερῶν.

16. Βουλόμενος οὖν ἐγὼ εὐάγων τὴν κόρην εἰς ἔρωτα παρασκευάσαι, λόγων πρὸς τὸν Σάτυρον ἡρχόμεν, ἀπὸ τοῦ ὀρνίθου λαβὼν τὴν εὐκαιρίαν. διαβαδίζουσα γὰρ ἔτυχεν ἄμα τῇ Κλειοῖ καὶ ἐπιστάσα 5 τῷ ταῷ καταντίον. 2 ἔτυχε γὰρ τύχη τινὶ συμβάν τότε τὸν ὀρνίθον ἀναπτέρωσαι τὸ κάλλος καὶ τὸ θέατρον ἐπιδεικνύναι τῶν πτερῶν. "Τοῦτο μέντοι οὐκ ἄνευ τέχνης ὁ ὀρνίς," ἔφην, "ποιεῖ· ἀλλ' ἔστι γὰρ ἐρωτικός. ὅταν οὖν ἐπαγαγέσθαι θέλῃ τὴν ἐρωμένην, τότε οὕτως καλλωπίζεται. 3 ὁρᾷς ἐκείνην τὴν τῆς πλατάνου πλησίον;" (δεῖξας 10 θήλειαν ταῶνα)· "ταύτη νῦν οὗτος τὸ κάλλος ἐπιδείκνυται λειμῶνα πτερῶν. ὁ δὲ τοῦ ταῷ λειμῶν εὐανθέστερος· πεφύττειται γὰρ αὐτῷ καὶ χρυσὸς ἐν τοῖς πτεροῖς, κύκλῳ δὲ τὸ ἄλουργές τὸν χρυσὸν περιθεῖε τὸν ἴσον κύκλον, καὶ ἔστιν ὀφθαλμὸς ἐν τῷ πτερῷ."

17. Καὶ ὁ Σάτυρος συνεῖς τοῦ λόγου μου τὴν ὑπόθεσιν, ἵνα μαι 15 μᾶλλον εἴη περὶ τούτου λέγειν, "Ἡ γὰρ ὁ Ἔρως," ἔφην, "τοσαύτην ἔχει τὴν ἰσχύν, ὥς καὶ μέχρις ὀρνίθων πέμπειν τὸ πῦρ;" "Οὐ μέχρις ὀρνίθων," ἔφην, "τοῦτο γὰρ οὐ θαυμαστόν, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς ἔχει πτερόν, ἀλλὰ καὶ ἐρπετῶν καὶ φυτῶν, ἐγὼ δὲ δοκῶ μοι, καὶ λίθων. 2 ἐρᾷ γούν ἡ Μαγνησία λίθος τοῦ σιδήρου· κἂν μόνον ἴδῃ καὶ θίγῃ, πρὸς 20 αὐτὴν εἰλκυσεν, ὥσπερ ἐρωτικὸν ἔνδον ἔχουσα πῦρ. καὶ μὴ τι τοῦτο ἔστιν ἐρώσης λίθου καὶ ἐρωμένου σιδήρου φίλημα; 3 περὶ δὲ φυτῶν λέγουσι παῖδες σοφῶν· καὶ μῦθον ἔλεγον <ἄν> τὸν λόγον εἶναι, εἰ μὴ καὶ παῖδες ἔλεγον γεωργῶν. ὁ δὲ λόγος· ἄλλο μὲν ἄλλου φυτὸν ἐρᾷ, τῷ δὲ φοίνικι τὸν ἔρωτα μᾶλλον ἐνοχλεῖν. λέγουσι δὲ τὸν μὲν 25

6-14 Cf. Eustath. Comm. in Hexaem., Migne vol. 18, col. 729

1 περισύρων β : ἐπισύρων α || τη suprascr. ε post ἀντέλαμπε add. V 2 ἀνθέων β : ἀνθῶν α || χροίᾳ α : χροῖα β 3 ἐγὼ om. M 4 λόγων Vε : λέγων G : λόγον α 5 βαδίζουσα V || Κλειω suprascr. οἱ M 6 καταντίον Jacobs : κατ' αὐτόν αVε : κατὰ ταῦτόν G || τότε : τόνδε G 7 ἀναπετάσαι Guyet 8 ποιεῖν G 9 οὖν scripsi : γὰρ β : om. α 10 γούν HI 11 ταύτην G || νῦν α : οὖν β || ὥσπερ ante λειμῶνα Eustath. 12 post εὐανθ. lac. ind. Jacobs || περιπεφύττειται Eustath. 14 καὶ ὑπὸ τοῦ χρυσοῦ περιλείπεται ante τὸν ἴσον κύκλον add. Eustath. 16 εἴη om. R || ἔφην om. V 17 μέχρις β : μέχρι α 19 καὶ θηρῶν post ἐρπετῶν add. V || μοι om. α 20 καὶ θίγῃ del. He : φιλεῖ καὶ Schmidt 21 αὐτὴν R : αὐτὴν cett. || ἐρωτικὸν ἔνδον ἔχουσα πῦρ Wβ (τὸ πῦρ D) : πῦρ om. M : ἐρωτικὸν τι ἔνδον ἔχουσα Co 22 τῶν φυτῶν M 23 <ἄν> Cobet 24 καὶ W : om. cett. || ἄλλο : ἄλλου V

ἄρρενα τῶν φοινίκων, τὸν δὲ θῆλυν. 4 ὁ ἄρρην οὖν τοῦ θήλεος ἐρᾷ· κἂν ὁ θῆλυς ἀπωμισμένος ἢ τῇ τῆς φυτείας στάσει, ὁ ἐραστής ὁ ἄρρην αὐαίνεται. συνήσιν οὖν ὁ γεωργὸς τὴν λίπην τοῦ φυτοῦ, καὶ εἰς τὴν τοῦ χωρίου περιωπήν ἀνελθὼν ἐφορᾷ ποῦ νένευκε· κλινε- 5 ται γὰρ εἰς τὸ ἐρώμενον. καὶ μαθὼν θεραπεύει τοῦ φυτοῦ τὴν νόσον· 5 πτόρθον γὰρ τοῦ θήλεος φοινίκος λαβὼν εἰς τὴν τοῦ ἄρρενος καρδίαν ἐντίθησι. καὶ ἀνένυξε μὲν ἡ ψυχὴ τοῦ φυτοῦ, τὸ δὲ σῶμα ἀποθνήσκον πάλιν ἀνεζωπύρησε καὶ ἐξανέστη, χαίρων ἐπὶ τῇ τῆς ἐρωμένης συμπολοκῇ. καὶ τοῦτο ἔστι γάμος φυτῶν.

18. Γίνεται δὲ καὶ γάμος ἄλλος ὑδάτων διαπόντιος. καὶ ἔστιν ὁ μὲν ἐραστής ποταμὸς Ἡλεῖος, ἡ δὲ ἐρωμένη κρήνη Σικελική. διὰ γὰρ τῆς θαλάσσης ὁ ποταμὸς ὥς διὰ πεδίου τρέχει. 2 ἡ δὲ οὐκ ἀφανίζει γλυκὺν ἐραστὴν ἄλμυρῷ κύματι, σχίζεται δὲ αὐτῷ ῥέοντι, καὶ τὸ σχίσμα τῆς θαλάσσης χαράδρα τῷ ποταμῷ γίνεται καὶ ἐπὶ 15 τὴν Ἀρέθουσαν οὕτω τὸν Ἀλφειὸν νυμφοστολεῖ. ὅταν οὖν ἢ <ἡ> τῶν Ὀλυμπίων ἐορτῇ, πολλοὶ μὲν εἰς τὰς δῖνας τοῦ ποταμοῦ καθι- 15 ᾶσιν ἄλλος ἄλλα δῶρα· ὁ δὲ εὐθὺς πρὸς τὴν ἐρωμένην κομίζει, καὶ ταῦτά ἐστιν ἔδνα ποταμοῦ. 3 γίνεται δὲ καὶ ἐν τοῖς ἐρπετοῖς ἄλλο ἐρωτος μυστήριον, οὐ τοῖς ὁμογενέσι μόνον πρὸς ἄλληλα, ἀλλὰ καὶ 20 τοῖς ἄλλοφύλοις. ὁ ἔχισ ὁ τῆς γῆς ὄφις εἰς τὴν σμύραιναν οἰστροεῖ· ἡ δὲ σμύραινά ἐστιν ἄλλος ὄφις θαλάσσιος, εἰς μὲν τὴν μορφὴν ὄφις, εἰς δὲ τὴν χρῆσιν ἰχθύς. 4 ὅταν οὖν εἰς τὸν γάμον ἐθέλωσιν ἀλλήλοις συνελθεῖν, ὁ μὲν εἰς τὸν αἰγιαλὸν ἐλθὼν συρρίζει πρὸς τὴν θάλασσαν τῇ σμυραίνῃ σύμβολον, ἡ δὲ γνωρίζει τὸ σύνθημα καὶ ἐκ τῶν κυμάτων 25 ἀναδύεται. ἀλλ' οὐκ εὐθέως πρὸς τὸν νυμφίον ἐξέρχεται (οἶδε γάρ, ὅτι θάνατον ἐν τοῖς ὁδοῦσι φέρει), ἀλλ' ἀνείσιν εἰς τὴν πέτρην καὶ περιμένει τὸν νυμφίον καθᾶραι τὸ στόμα. 5 ἐστᾶσιν οὖν ἀμφό- 25 τεροι πρὸς ἀλλήλους βλέποντες, ὁ μὲν ἡπειρώτης ἐραστής, ἡ δὲ ἐρωμένη νησιώτις. ὅταν οὖν ὁ ἐραστής ἐξεμέσῃ τῆς νύμφης τὸν

1 τὸ δὲ θῆλυ M 2 ἢ Cobet : εἴη codd. 2-3 ὁ ἄρρην ut glossam del. Cobet 4 ποῦ : ποι Cobet 6 φοινίκος θήλεος transp. V 7 ἡ ψυχὴ β : τὴν ψυχὴν α 8 πάλιν : μᾶλλον V 9 φυτῶν β : φυτοῦ α 11 Ἡλεῖος β : Ἀλφειός α || Σικελική MD 12 θαλάσσης β : θαλάττης α 13 <τὸν> ante γλυκὺν He 14 σχίσμα : σχῆμα G || θαλάσσης β : θαλάττης α 15 <ἡ> Jacobs 19 ὁμοιογενέσι D 20 σμύραιναν α (ut semper) : μύραιναν suprascr. σ ε (infra σμ-) : μύραιναν VG (ut semper) 22 τὸν om. M 23 θάλασσαν β : θάλατταν α 24 ἐκ om. M 25 ἐξέρχεται α : ἐρχεται β 26 τὴν del. He 27 καθᾶραι Cobet 28 ἐραστής ἡπειρώτης transp. WG

φόβον, ἡ δὲ ἐρριμμένον ἴδῃ τὸν θάνατον χαμαί, τότε καταβαίνει τῆς πέτρας καὶ εἰς τὴν ἡπειρὸν ἐξέρχεται καὶ τὸν ἐραστὴν περιπτύσσεται καὶ οὐκέτι φοβεῖται τὰ φιλήματα.”

19. Ταῦτα λέγων ἐβλεπον ἅμα τὴν κόρη, πῶς ἔχει πρὸς τὴν ἀκρόασιν τὴν ἐρωτικήν· ἡ δὲ ὑπεσήμεναι οὐκ ἀηδῶς ἀκούειν. τὸ δὲ κάλλος ἀστράπτει τοῦ ταῶ ἦντον ἐδόκει μοι τοῦ Λευκίπτης εἶναι προσώπον. τὸ γὰρ τοῦ σώματος κάλλος αὐτῆς πρὸς τὰ τοῦ λειμῶνος ἤριζεν ἄνθη. ναρκίσσου μὲν τὸ πρόσωπον ἔστιλβε χροιά, ῥόδον δὲ ἀνέτελλεν ἐκ τῆς παρειᾶς, ἴον δὲ ἡ τῶν ὀφθαλμῶν ἐμάρμαιρεν αὐγή, αἱ δὲ κόμαι βοστρυχούμεναι μᾶλλον εἰλίττοντο κιττοῦ· 2 τοιοῦτος ἦν Λευκίπτης ἐπὶ τῶν προσώπων ὁ λειμῶν. ἡ μὲν οὖν μετὰ μικρὸν ἀπιοῦσα ὄχρετο· τῆς γὰρ κιθάρας αὐτὴν ὁ καιρὸς ἐκάλει. ἐμοὶ δὲ ἐδόκει παρῆναι ἀπελθοῦσα γὰρ τὴν μορφήν ἐπαφῆκέ μου τοῖς ὀφθαλμοῖς. 3 ἑαυτοῦς οὖν ἐπηνούμεν ἐγὼ τε καὶ ὁ Σάτυρος, ἐγὼ μὲν ἑμμαντὸν τῆς μυθολογίας, ὁ δὲ ὅτι μοι τὰς ἀφορμὰς παρέσχε· 15 [καὶ μετὰ μικρὸν τοῦ δέλπου καιρὸς ἦν, καὶ πάλιν ὁμοίως συνεπίνομεν.]

4 ἐβλεπον . . τὴν κόρη β : ἐβλεπον . . τῇ κόρη α : ἐνέβλεπον . . τῇ κόρη Jacobs || ἅμα post ταῦτα transp. He 5 μὲν post ὑπεσήμεναι add. M 6 ἀστράπτει inc. denuo F f. 39^r || <τῆς> Λευκίπτης He 9 ἡ om. W 10 εἰλίττοντο Ve : εἰλίττοντο GF : εἰλίσσοντο W : εἰλίσσοντο MD || κιττοῦ W || τοιοῦτος Jacobs : τοιοῦτος codd. 11 ἦν : ἡ F || μετὰ : κατὰ F 13 ἐπαφῆκέ VEGF : ἐναφῆκέ aR 16-17 καὶ μετὰ μικρὸν . . . συνεπίνομεν secl. Ja, cf. p. XL.

τέλος τοῦ πρώτου λόγου R

ΛΟΓΟΣ Β'

1. "Αμα δὲ ἑαυτοῦς ἐπαινοῦντες ἐπὶ τὸ δωματίον ἐβαδίζομεν τῆς κόρης, ἀκροασόμενοι δῆθεν τῶν κιθαρισμάτων· οὐ γὰρ ἐδυνάμην ἑμμαντοῦ κἂν ἐπ' ὀλίγον κρατεῖν τοῦ μὴ ὁρᾶν τὴν κόρη. ἡ δὲ πρῶτον μὲν ἦσεν Ὀμήρου τὴν πρὸς τὸν λέοντα τοῦ σνός μάχην. ἔπειτά τι 5 καὶ τῆς ἀπαλῆς μούσης ἐλίγαινε· ῥόδον γὰρ ἐπῆρει τὸ ἥσμα. 2 εἴ τις τὰς καμπὰς τῆς ὥδης περιελὼν φυλὸν ἔλεγεν ἁρμονίας τὸν λόγον, οὕτως ἂν εἶχεν ὁ λόγος· "Εἰ τοῖς ἀνθεσιν ἤθελεν ὁ Ζεὺς ἐπιθεῖναι βασιλέα, τὸ ῥόδον ἂν τῶν ἀνθέων ἐβασίλευε. γῆς ἐστὶ κόσμος, φυτῶν ἀγλαῖσμα, ὀφθαλμὸς ἀνθέων, λειμῶνος ἐρύθημα, κάλλος ἀστράπτειν 10 3 ἔρωτος πνέει, Ἀφροδίτην προξενεῖ, εὐώδεσι φύλλοις κομᾷ, εὐκινήτοις πετάλοις τρυφᾷ, τὸ πέταλον τῷ Ζεφύρῳ γελᾷ." ἡ μὲν ταῦτα ἦδεν· ἐγὼ δὲ ἐδόκουν τὸ ῥόδον ἐπὶ τῶν χειλέων αὐτῆς <ὁρᾶν>, ὥς

4 V. Hom. II. 16.823—826

Ἀχιλλέως λόγος β' W : λόγος δεύτερος M : λόγος βος V : Ἀχιλλέως Τατίου Ἀλεξανδρέως τῶν κατὰ Λευκίπτην καὶ Κλειτοφῶντα λόγος βος R : Ἀχιλλέως Τατίου τῶν περὶ Λευκίπτην καὶ Κλειτοφῶντα λόγος δεύτερος F : βιβλίον βον G³ in mg. : sine inscr. E

2 οὐ : οὐδὲ M || ἡδυνάμην F 3 ἑμμαντὸν G || τοῦ αG : τὸ ε : τῷ V : om. F 4 Ὀμήρου . . . μάχην om. G || τι aRGF : δέ τι E : τε V 5 ἀπαλῆς : καλῆς F || ἐλίγαινε : ἔλεγεν F³ || ἐν ante ῥόδον add. F³ 5-6 εἴ τις VeF : εἴ τι G : ἦ τις M : δ εἴ τις W 6 καμπὰς Ja ex κάμπας F : κάλυκας cett. || περιελὼν om. M 7 ἤθελεν ὁ Ζεὺς βF : ὁ Ζ. ἤθελεν α 8 ἀνθῶν W || ἐβασίλευσε(ν) WF³ 9 ἀνθέων βF : ἀνθῶν α || κάλλος ἀστράπτειν del. He || ἀστράπτειν W 10 εὐώδεσι βF : εὐειδέσι α 12 χειλέων M || <ὁρᾶν> scripsi : <ἰδεῖν> Sa 12 sq. ὥς εἴ τις W : εἴ τις βM : ἦ τις F

εἰ τις τῆς κάλυκος τὸ περιφερὲς εἰς τὴν τοῦ στόματος ἔκλεισε μορφήν.

2. Καὶ ἄρτι πέπαντο τῶν καθαρισμάτων, καὶ πάλιν δέλπνου καιρὸς ἦν. ἦν γὰρ ἑορτὴ προτρογαίου Διονύσου τότε. τὸν γὰρ Διόνυσον Τύριοι νομίζουσιν ἑαυτῶν, ἐπεὶ καὶ τὸν Κάδμου μῦθον ἄδουσι. 2 καὶ τῆς ἑορτῆς διηγοῦνται πατέρα μῦθον, οἶνον οὐκ εἶναι ποτε παρ' ἀνθρώποις δπου μήπω παρ' αὐτοῖς, οὐ τὸν μέλανα τὸν ἀνθοσμίας, οὐ τὸν τῆς Βιβλίας ἀμπέλου, οὐ τὸν Μάρωνος τὸν Θράκιον, οὐ Χίον ἐκ Λακαίνης, οὐ τὸν Ἰκάρου τὸν νησιώτην, ἀλλὰ τούτους μὲν ἀπαντας ἀποίκους εἶναι Τυρίων οἶνων, τὴν δὲ πρῶτην παρ' αὐτοῖς φῦναι τῶν οἶνων μητέρα. 3 εἶναι γὰρ ἐκεῖ τινα φιλοξέον ποιμένα, οἶον 10 Ἀθηναῖοι τὸν Ἰκάριον λέγουσι, καὶ τοῦτον ἐνταῦθα τοῦ μύθου γενέσθαι πατέρα, ὅσον Ἀττικὸν εἶναι δοκεῖν. ἐπὶ τοῦτον ἦκεν ὁ Διόνυσος τὸν βουκόλον· ὁ δὲ αὐτῷ παρατίθῃσιν ὅσα γῇ τρέφει καὶ μαζοὶ βοῶν. ποτὸν δὲ ἦν παρ' αὐτοῖς οἶον καὶ ὁ βοῦς ἐπινεν· οὕτω γὰρ τὸ ἀμπέλινον ἦν. 4 <καὶ> ὁ Διόνυσος ἐπαινεῖ τῆς φιλοφροσύνης τὸν 15

7 V. Hesiod. Op. 587; Theocr. XIV, 15

7 V. Hom. Od. 9.197

7-8 V. Athen. XI, 484

1 στόματος GF : σώματος cett. || μορφήν : ὁμοιογῆν Schmidt 2 καὶ ... καθαρισμάτων om. α || πέπαντο : τε ταυτὸν ἐπὶ F^a || τοῦ δέλπνου εG 3 ἦν om. β (ras. in V) || ἦν γὰρ : his verbis incipit Π¹ col. i, l. 33 (hac autem narrationis parte post 27.9 posita, v. Prolegg. p. xv) || ...] ε τον γὰρ Π¹ : τότε γὰρ τὸν codd. 4 ἑαυτῶν Π¹β : ἑαυτοῖς αF || Κάδμου G || ἀδουσι Π¹ 5 διηγοῦνται : ἡγοῦνται M || ποτε WβF : πω Π¹M 6 δπου μήπω παρ' αὐτοῖς αβ : οπ[...]ω παρ' αὐτοῖς Π¹ (δπου vel ὅτε integraverunt Grenfell-Hunt) : οὕτω παρ' αὐτοῖς F : οὐ φῦναι πω παρ' αὐτοῖς Lumb : secl. Hl 7 Βιβλίας Π¹aR : Βυβλίας VEG : Βιβλίνης He || Θρακιον Π¹ 7-8 Χίον ἐκ Λακαίνης Jackson : Χίον τὸν ἐκ Λακαίνης codd. : Χειον εκλεικον Π¹ : <τὸν> ante Χίον Jacobs || Ἰκαρ[ι]ου Π¹ 8 τούτους Π¹βF : τοὺς α 9 οἶνων Valckenaer : ἀνθρώπων Π¹ codd. (fortasse ex ἀνῶν ortum) : ἀμπέλων Jacobs || φῦναι om. Π¹ 10 τινα φιλοξέον [ποιμένα Π¹ : φιλόξενον τινα βουκόλον codd. 11 τὸν Ἰκάριον Ἀθηναῖοι transp. W || τοῦτον codd. : τὸν Π¹ || γενέσθαι : λέγεσθαι G 12 πατέρα Wβ : πᾶν Π¹MF || δοκεῖν Wβ : δοκεῖ Π¹MF || ὅσον ... δοκεῖν exp. He 13 τρέφει Π¹ : φέρει codd. || μαζ[...] Π¹ (μαζοὶ integraverunt Grenfell-Hunt, μαζὸς Castiglioni) : ἀμαζα codd. 14 ποτὸν suprascr. ὅς F || καὶ inc. Π¹ recto || ὁ om. MGF || ἐπινεν Π¹ || τὸ om. V 15 ἀμπέλινον : ἀμπέλιον ε : ἀμπέλων F || <καὶ> Colonna propter spatium in Π¹ relictum || ὁ Διόνυσος Π¹Wβ : ὁ δὲ Διόνυσος M : ο[...]ς Π¹ (ὁ[δὲ θεός] suppl. Schubart) || καὶ ante ἐπαινεῖ add. M || φιλοφροσύνης : φιλοφροσῆσεως R

ποιμένα καὶ αὐτῷ προτείνει κύλικα φιλοτησίαν. τὸ δὲ ποτὸν οἶνος ἦν. ὁ δὲ πῶν ὑφ' ἡδονῆς βακχεύεται καὶ λέγει πρὸς τὸν θεόν· “Πόθεν, ὦ ξένη, σοὶ τὸ ὕδωρ τοῦτο τὸ πορφυροῦν; πόθεν οὕτως εὐρες αἷμα γλυκὺ; οὐ γὰρ ἐστὶν ἐκεῖνο τὸ χαμαὶ ῥέον. 5 τὸ μὲν γὰρ ἐς τὰ στέρνα καταβαίνει καὶ λεπτήν ἔχει τὴν ἡδονήν, τοῦτο δὲ καὶ πρὸ τοῦ στόματος τὰς ῥίνας εὐφραίνει καὶ θιγόντι μὲν ψυχρόν ἐστίν, εἰς τὴν γαστέρα δὲ καταθορόν ἀναπνεῖ κάτωθεν ἡδονῆς πῦρ.” καὶ ὁ Διόνυσος ἔφη· “Τοῦτό ἐστιν ὁπώρας ὕδωρ, τοῦτό ἐστιν αἷμα βότρυος.” 6 ἄγει πρὸς τὴν ἀμπελον ὁ θεὸς τὸν βουκόλον, καὶ τῶν 10 βοτρυῶν λαβὼν ἄμα καὶ θλίβων καὶ δεικνὺς τὴν ἀμπελον, “Τοῦτο μὲν ἐστίν,” ἔφη, “τὸ ὕδωρ, τοῦτο δὲ ἡ πηγὴ.” ὁ μὲν οὖν οἶνος οὕτως ἐς ἀνθρώπους παρήλθεν, ὥς ὁ Τυρίων λόγος.

3. Ἑορτὴν δὲ ἄγουσιν ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἐκείνῳ τῷ θεῷ. φιλοφρονούμενος οὖν ὁ πατήρ τά τε ἄλλα παρασκευάσας ἐς τὸ δεῖπνον 15 ἔτυχε πολυτελέστερα καὶ κρατῆρα παρεθήκατο ἱερὸν τοῦ θεοῦ πολυτελεῖ, μετὰ τὸν Γλαύκον τοῦ Χίου δεύτερον. ὕδλον μὲν τὸ πᾶν ἔργον ὁρῶν γυμνῆς· 2 κύκλῳ δὲ αὐτὸν ἀμπελοι περιέστεφον ἀπ' αὐτοῦ τοῦ κρατῆρος πεφυτευμένοι. οἱ δὲ βότρυες πάντῃ περικερμάμενοι ὁμφαξ μὲν αὐτῶν ἕκαστος <ἐφ'> ὅσον ἐστὶν κενὸς ὁ κρατῆρ· 20 ἐὰν δὲ ἐγγέης οἶνον, κατὰ μικρὸν ὁ βότρυς ὑποπερκαίεται καὶ σταφυλὴν τὸν ὁμφακα ποιεῖ. Διόνυσος δὲ ἐντετύπεται τῶν βοτρυῶν

1 ποιμένα Π¹ Π¹ : βουκόλον codd. || προτείνει codd. : προτεινι Π¹ : προ[...]νει Π¹ : προπίνει Cobet || ποτὸν Π¹ codd. : ποτος Π¹ 3 ξένη G 3-4 πόθεν ... γλυκὺ del. He 4 αἷμα : νᾶμα Schmidt 5 ἐς Π¹ : εἰς codd. || τοῦτο α : τὸ β (evan. F, deest Π¹) 6 τὰς ῥίνας εὐφραίνει F : τὰς ρεῖνας εὐφρανε[...] Π¹ (εὐφρανεῖ integraverunt Grenfell-Hunt, εὐφρανεν Festa) : εὐφραίνει τὰς ῥίνας cett. 7 καταθορόν : καταθορόν WG : καταθοροῦν F : καταθορ[...] Π¹ : καταδορόν Π¹ (post hanc vocem desinit Π¹ recto) || ἀναπνεῖ codd. : ...]πνει Π¹ : ἀνάπτει Cobet || ἡδ[ον]ης πυρ Π¹ : πῦρ ἡδονῆς codd. 8 αἷμα : νᾶμα Schmidt 9 βοτρυος Π¹ : βοτρυῶν codd. 10 θλίβων Π¹ || δεικνὺς Π¹ 11 οἶνος Π¹ : om. codd. 12 οὕτως om. M || εἰς G 13 φιλοφρο- νούμενος Π¹ : φιλοτιμούμενος codd. 14 τε om. GF || ἐς Π¹VEF : εἰς aRG 15 πολυτελέστερα αF : ...]λυτελέστερα Π¹ : πολυτελέστερον β || παρεβήκατο Π¹ : παρεθήκατο τὸν codd. || ...]λη Π¹ (πολυτε[...]λή integraverunt Grenfell-Hunt) : om. codd. 16 τὸν Γλαύκον τοῦ Χίου αβ : τὸν Γλανκου το[...] Π¹ : Γλαύκον Χίου F || ὕδλον Π¹ G : ὕαλον cett. || μὲν τὸ βF : μὲν τι α (deest Π¹) || πᾶν om. R 17-18 ἀπ' αὐτοῦ τοῦ Π¹aG : ἀπὸ τοῦ VeF 18 περικε- ρμάμενοι Π¹aGF : κρεμάμενοι Ve 19 ἕκαστος [...]σον Π ([ἐφ' δ]σον suppl. Grenfell-Hunt) : ἕκαστος ὅσον codd. || ἐστὶν Π¹ : ἦν codd. 20 οἶνον Π¹ : οἶνον codd. || ὑπερπερκαίεται G 21 τὸν ὁμφακα Π¹aeG : τὴν δ. VF || δε Π¹ : τε codd.

πλησίον, ἵνα τὴν ἀμπελον οἶνω γεωργῇ. 3 τοῦ δὲ πότου προϊόντος ἤδη καὶ ἀναυσχόντως ἐς αὐτὴν ἑώρων. Ἐρως δὲ καὶ Διώνυσος, δύο βλαιοὶ θεοί, ψυχὴν κατασχόντες ἐκμαίνουσιν εἰς ἀναυσχυντίαν, ὃ μὲν καίων αὐτὴν τῷ συνήθει πυρὶ, ὃ δὲ τὸν οἶνον ἐπέκκαυμα φέρων οἶνος γὰρ ἔρωτος τροφή. ἤδη δὲ καὶ αὐτὴ περιεργότερον εἰς ἐμὲ 5 βλέπειν ἐθρασύνετο. καὶ ταῦτα μὲν ἡμῖν ἡμερῶν ἐπράττετο δέκα· καὶ πλέον τῶν ὁμμάτων ἐκερδαίνομεν ἢ ἐτολμῶμεν οὐδέν.

4. Κοινοῦμαι δὴ τῷ Σατύρῳ τὸ πᾶν καὶ συμπαράττειν ἡξίουν· ὃ δὲ ἔλεγε καὶ αὐτὸς μὲν ἐγνωσκέναι πρὶν παρ' ἐμοῦ μαθεῖν, ὁκνεῖν δὲ ἐλέγχειν βουλόμενον λαθάνειν. ὃ γὰρ μετὰ κλοπῆς ἐρῶν ἂν ἐλεγχθῇ 10 πρὸς τινος, ὡς ὀνειδίζοντα τὸν ἐλέγχοντα μισεῖ. 2 "Ἦδη δέ," ἔφη, "καὶ τὸ αὐτόματον ἡμῶν προδόνῃσιν. ἡ γὰρ τὸν θάλαμον αὐτῆς πεπιστευμένη Κλειὼ κεκοινώνηκέ μοι καὶ ἔχει πρὸς με ὡς ἑραστήν. ταύτην παρασκευάσω κατὰ μικρὸν πρὸς ἡμᾶς οὕτως ἔχειν, ὡς καὶ συναίρεσθαι πρὸς τὸ ἔργον. 3 δεῖ δὲ σε καὶ τὴν κόρην μὴ μέχει 15 τῶν ὀφθαλμῶν πειρᾶν, ἀλλὰ καὶ ῥῆμα δριμύτερον εἰπεῖν. τότε δὲ πρόσσευγε τὴν δευτέραν μηχανήν. 4 θίγε χειρὸς, θλίψον δάκτυλον, θάλβων στέναξον. ἦν δὲ ταῦτά σου ποιοῦντος καρτερῇ καὶ προσήνται, σὸν ἔργον ἤδη δέσποιναν τε καλεῖν καὶ φιλεῖναι τράχηλον." "Πιθανῶς μὲν," ἔφη, "νῆ τὴν Ἀθηναίαν, ἐς τὸ ἔργον παιδοτριβεῖς· δέδοικα δὲ 20 μὴ ἀτολμος ὢν καὶ δειλὸς ἔρωτος ἀθλητῆς γένωμαι." 5 "Ἐρως, ὦ γενναῖε," ἔφη, "δειλίας οὐκ ἀνέχεται. ὀρᾷς αὐτοῦ τὸ σχῆμα ὡς ἔστι στρατιωτικόν· τόξα καὶ φαρέτρα καὶ βέλη καὶ πῦρ, ἀνδρεία πάντα καὶ τόλμης γέμοντα. τοιοῦτον οὐδὲν ἐν σεαυτῷ θεὸν ἔχων δειλὸς εἰ καὶ φοβῇ; δρα μὴ καταφεύδῃ τοῦ θεοῦ. 6 ἀρχὴν δὲ ἐγὼ σοι παρέξω. 25 τὴν Κλειὼν γὰρ ἀπάξω μάλιστα δταν ἐπιτήδειον ἴδω καιρὸν τοῦ σε τῇ παρθένῳ δύνασθαι καθ' αὐτὸν συνεῖναι μόνῃ."

1 πλησίον Π¹ : om. codd. || οἶνω Π¹ : om. codd. || post γεωργ[ῇ] Π¹ ad 27.10 transit || πότου βF : ποτοῦ α 2 ἐς αG : εἰς VeF 3 εἰς : πρὸς G 4 τῷ om. W 5 αὐτὴν E 6 μὲν om. α || ἡμερῶν om. V 8 δὴ : δὲ RF 10 λαθάνειν : λαθεῖν F || ἐλεγχθῇ VG 11 ὡς om. W || ἐλέγχοντα V || ἔφη om. M 12 προσηνέσθην F || ἡ τύχη post προσηνέσθην add. codd. : ut glossam secl. Berger : ἡ τύχη Lumb 14 ταύτην : ταῦτα W || ὁμᾶς V 15 καὶ del. He : ante σε transp. Jacobs 16 μὴ : οὐ W 18 ὀφθαλμῶν βF : ὁμμάτων μόνων W : ὁμμάτων μόνον M || δὲ : δὴ F 18 δὲ om. W 20 εἰς MG 20-21 δὲ μὴ : μὴ δὲ W 21 ὢν del. Cobet 22-23 ὡς ἔστι στρατιωτικόν τὸ σχῆμα transp. M 23 τόξα βF : τόξον α || φαρέτραν F || πῦρ καὶ βέλη transp. V || ἀνδρεία : ἀνδρίας G 24-25 φοβῇ καὶ δειλὸς εἰ transp. E 25 καταφεύδῃ βF : καταφεύσῃ α || δὲ ἐγὼ σοι αF : δέ σοι ἐγὼ β 26 ἴδω : ἰδὼ W : εἰδὼ M : λάβω E 27 αὐτὸν : ἐαυτὸν G : αὐτὴν (sic) F || συνεῖναι : εἶναι MF

5. Ταῦτα εἰπὼν ἐχώρησεν ἔξω τῶν θυρῶν. ἐγὼ δὲ κατ' ἐμαυτὸν γενόμενος καὶ ὑπὸ τοῦ Σατύρου παροξυνθεὶς ἤσκουν ἐμαυτὸν εἰς εὐτολμίαν ἐπὶ τὴν παρθένον. "Μέχρι τίνος, ἄνδρες, σιγᾶς; τί δὲ δειλὸς εἰ στρατιώτης ἀνδρείου θεοῦ; τὴν κόρην προσελθεῖν σοὶ περι- 5 μένεις;" 2 εἰτα προσετίθην. "Τί γάρ, ὦ κακὸδαιμον, οὐ σωφρονεῖς; τί δὲ οὐκ ἐρᾷς ὢν σε δεῖ; παρθένον ἔνδον ἔχεις ἄλλην καλὴν· ταύτης ἔρα, ταύτην βλέπε, ταύτην ἐξεστὶ σοὶ γαμεῖν." ἐδόκουν πεπεισθαι· κάτωθεν δὲ ὥσπερ ἐκ τῆς καρδίας ὃ Ἐρως ἀντεφθέγγετο. "Ναί, 10 τολμηρέ, κατ' ἐμοῦ στρατεῦν καὶ ἀντιπαρατάττει; ἵπταμαι καὶ τοξεύω καὶ φλέγω· πῶς δυνήσῃ φυγεῖν; ἂν φυλάξῃ μου τὸ τόξον, οὐκ ἔχεις φυλάξασθαι τὸ πῦρ. ἂν δὲ καὶ ταύτην κατασβέσης σωφροσύνη τὴν φλόγα, αὐτῷ σε καταλήφομαι τῷ περῷ."

6. Ταῦτα διαλεγόμενος ἔλαθον ἐπιστάς ἀπροοράτως τῇ κόρῃ καὶ ὠχρίασά τε ἰδὼν ἐξαίφνης, εἴτ' ἐφοινίχθη. μόνῃ δ' ἦν καὶ οὐδὲ ἡ 15 Κλειὼ συμπαρῇ. ὁμοῦς οὖν, ὡς ἂν τεθορυβημένος οὐκ ἔχων τί εἰπω, "Χαῖρε," ἔφη, "δέσποινα." 2 ἡ δὲ μειδιάσασα γλυκὴ καὶ ἐμφανίσασα διὰ τοῦ γέλωτος, ὅτι συνῆκε πῶς εἶπον τὸ "Χαῖρε, δέσποινα," εἶπεν. "Εγὼ σή; μὴ τοῦτο εἴπης." "Καὶ μὴν πέπρακέν με τίς σοι θεῶν ὥσπερ τὸν Ἡρακλέα τῇ Ὀμφάλῃ." 3 "Τὸν Ἑρμῆν λέγεις; 20 τοῦτ' ἔστιν πρᾶσιν ἐκέλευσεν ὁ Ζεὺς," καὶ ἅμα ἐγέλασε. "Ποῖον Ἑρμῆν; τί ληρεῖς," εἶπον, "εἰδὺν ἰσαφῶς ὁ λέγω;" ὡς δὲ περιέπλεον λόγους ἐκ λόγων, τὸ αὐτόματόν μοι συνήρρησεν.

7. Ἐτυχε τῇ προτεραιᾷ ταύτης ἡμέρᾳ περὶ μεσημβρίαν ἡ παῖς ψάλλονσα κιθάρα, ἐπιπαρῇ δὲ αὐτῇ καὶ ἡ Κλειὼ καὶ παρεκάθητο, 25 διεβιάδιζον δὲ ἐγὼ καὶ τις ἐξαίφνης μέλιττά ποθεν ἱπτάσα τῆς Κλειοῦς ἐπάταξε τὴν χεῖρα. 2 καὶ ἡ μὲν ἀνέκραγεν, ἡ δὲ παῖς ἀναθοροῦσα καὶ καταθεμένη τὴν κιθάραν κατενόει τὴν πληγὴν καὶ

2 εἰς om. V 3 ἐπὶ : πρὸς Sa 5 προσετίθην αF : προσετίθον β 6 καλὴν : καλεῖς G 7 ταύτην¹ : ταύτης V 8 κάτωθεν : κάτω F || ναί : μὴ Jacobs 9 ἀντιπαρατάττει : ἀντιπράττει F : παρατάττει V 10 μου suprascr. με post δυνήσῃ add. F 11 καὶ ταύτην α : ταύτην G : om. VeF 12 καταλήφομαι G 14 τε del. He 15 <δ> οὐδὲν He || τί βF : δ τι α 17 ὅτι συνῆκε om. V 18 μέ . . σοι Ve (in F σοι solum legi potest) : μέ (om. σοι) G : σέ . . μοι α 19 καὶ post ὥσπερ add. α 20 τοῦτ' : τοῦτων MF || Ζεὺς : θεός F 22 ἐκ τῶν λόγων V || μοι : μου G || συνήρρησεν : συνήρειεν G 23 μεσημβρίας V 24 καί² om. VM 25 ἱπτάσα : ἱπτάσα V : ἐπιπτάσα Cobet

ἄμα παρήνει, λέγουσα μηδὲν ἄχθεσθαι παύσειν γὰρ αὐτὴν τῆς ἀλγηδόνος δύο ἐπάσασαν ῥήματα· διδαχθῆναι γὰρ αὐτὴν ὑπὸ τινος Αἰγυπτίας εἰς πληγὰς σφηκῶν καὶ μελιττῶν. 3 καὶ ἄμα ἐπῆδε· καὶ ἔλεγεν ἡ Κλειώ μετὰ μικρὸν ῥῶν γεγονέναι. τότε οὖν—κατὰ τύχην 5 μέλιττά τις ἡ σφήξ περιβομβήσασα κύκλῳ μου τὸ πρόσωπον παρέπτη· κἀγὼ λαμβάνω τὸ ἐνθύμιον καὶ τὴν χεῖρα ἐπιβαλὼν τοῖς προσώποις προσεποιούμην πεπληχθαι καὶ ἀλγεῖν. 4 ἡ δὲ παῖς προσελθοῦσα εἶλκε τὴν χεῖρα καὶ ἐπυνθάνετο ποῖ παταχθεῖν. κἀγὼ, “Κατὰ τοῦ χείλους,” ἔφη. “ἀλλὰ τί οὐκ ἐπάρδεις, φιλάττη;” ἡ δὲ προσήλθέ τε καὶ ἐνέθηκεν ὡς ἐπάρδουσα τὸ στόμα, καὶ τι ἐπιθύριζεν, ἐπιπολῆς 10 φανούσά μου τῶν χειλέων. 5 κἀγὼ κατεφίλουν σιωπῇ, κλέπτων τῶν φιλημάτων τὸν φόβον, ἡ δὲ ἀνοίγουσα καὶ κλείουσα τῶν χειλέων τὴν συμβολὴν τῷ τῆς ἐπωδῆς ψιθυρίσματος φιλήματα ἐποiei τῇ ἐπωδῇ. κἀγὼ τότε ἤδη περιβαλὼν φανερώς κατεφίλουν· ἡ δὲ διασχοῦσα, “Τί ποιεῖς;” ἔφη. “καὶ σὺ κατεπάρδεις;” “Τὴν ἐπωδόν,” 15 εἶπον, “φιλῶ, ὅτι μου τὴν ὁδύνην λάσω.” 6 ὡς δὲ συνῆκεν δὲ λέγων καὶ ἐμειδίασε, θαρσύνσας εἶπον “Οἴμοι, φιλάττη, πάλιν τέτρωμαι χαλεπώτερον· ἐπὶ γὰρ τὴν καρδίαν κατέρρευσε τὸ τραῦμα καὶ ζητεῖ σὺ τὴν ἐπωδόν. ἡ πού καὶ σὺ μέλιτταν ἐπὶ τοῦ στόματος φέρεις· καὶ γὰρ μέλιτος γέμεις, καὶ τιτρώσκει σὺ τὰ φιλήματα. 7 ἀλλὰ δέομαι, 20 κατέπασον αὖθις καὶ μὴ ταχὺ τὴν ἐπωδὴν παραδράμης καὶ πάλιν ἀγριάνῃς τὸ τραῦμα.” καὶ ἄμα λέγων τὴν χεῖρα βιαιότερον περιέβαλλον καὶ ἐφίλουν ἐλευθερώτερον· ἡ δὲ ἠνείχετο, κωλύουσα δῆθεν.

8. Ἐν τούτῳ πόρρωθεν ἰδόντες προσιοῦσαν τὴν θεράπαιναν διελύθημεν, ἐγὼ μὲν ἄκων καὶ λυπούμενος, ἡ δὲ οὐκ οἶδ’ ὅπως 25

1 ἄχθεσθαι F || αὐτὴν : αὐτὰ He 3 μελιττῶν αF : μελισσῶν β 4 μετὰ : κατὰ V 5 τις om. G || παρέπτη : περιέπτη Cobet 6 τὸ βF : τι α || τὸ ἐνθ. λαμβ. transp. V || ἐπιβαλὼν WF : ἐπιβάλλον MVe : ἐπιβάλω G 8 ποῖ αVeF : πῇ G : ποῦ Cobet || παταχθεῖν α : ἐπατάχθην βF 10 ἐνέθηκεν : ἀνέθηκεν Bo : ἐπέθηκεν Castiglioni : ἀντέθηκεν He || ἐπάρδουσα WVe : ἐπάρδουσα G : ἐπαύσουσα M : παύσουσα F || ἐπιπολῆς Ve : ἐξ ἐπιπολῆς α : ἐπὶ πολὺ G : ἐπιπολὺ suprascr. ἕως F 11 κλέπτων : κλεπτόντων G 14 διασχοῦσα VeF : γνοῦσα αG 15 ἐπωδὴν MG 16 ὅτι ante φιλῶ add. codd. praeter G || post συνῆκεν δ deest F usque ad 32.15 17 θαρσύνσας G 19 ἡ : εἰ M || τοῦ om. G 20 γέμει Castiglioni || δέομαι incipit Π¹ col. 1, l. 1 21 κατέπασον codd. : καταπαυσον Π¹ || καὶ Π¹ : μὴ codd. 22 περιέβαλον WG 23 ἐλευθερώτερον Cobet : ἐλευθεριώτερον Π¹ codd. || δῆθεν : μηδὲν Schmidt 24 ἐν : καὶ α : κἀν He 25 διελύσαμεν R || δε Π¹ : δ’ codd.

εἶχεν. ῥῶν οὖν ἐγεγόνειν καὶ μεστὸς ἐλπίδων ἡσθόμην δὲ ἐπικα-
θημένον μοι τοῦ φιλήματος ὥσπερ σώματος καὶ ἐφύλαττον ἀκριβῶς
ὡς θησαυρὸν τὸ φίλημα τηρῶν ἡδονῆς, δὲ πρῶτον ἐστὶ γλυκὺ. 2 καὶ
γὰρ ἀπὸ τοῦ καλλίστου τῶν τοῦ σώματος ὀργάνων τίκεται· στόμα
5 γὰρ φωνῆς ὄργανον· φωνὴ δὲ ψυχῆς σκιά. αἱ γὰρ τῶν στομάτων
συμβολαὶ κινούμεναι καὶ ἐκπέμπουσιν κάτω τὴν ἡδονὴν ἔλκουσι τὰς
φυγὰς ἄνω πρὸς τὰ φιλήματα. 3 οὐκ οἶδα δὲ οὕτω πρότερον ἡσθεί-
σης τῆς καρδίας· καὶ τότε πρῶτον ἔμαθον ὅτι μηδὲν ἐρῶζει πρὸς
ἡδονὴν φιλήματι ἐρωτικῷ.

9. Ἐπειδὴ δὲ τοῦ δελτίνου καιρὸς ἦν, πάλιν ὁμοίως συνεπίνομεν.
ῥωνοχόει δὲ ὁ Σάτυρος ἡμῖν καὶ τι ποιεῖ πρᾶγμα ἐρωτικόν. ἐναλλάσ-
σει τὰ ἐκπώματα καὶ τὸ μὲν ἐμὸν τῇ κόρῃ προτίθῃσι, τὸ δὲ ἐκείνης
ἐμοί, καὶ ἐγγέων ἀμφοτέροις καὶ κερασάμενος ὄρεγεν. 2 ἐγὼ δὲ
ἐπιτηρήσας τὸ μέρος τοῦ ἐκπώματος, ἔνθα τὸ χεῖλος ἡ κόρη πίνουσα
15 προσέθηκεν, ἐναρμολάμενος τὸ ἐμὸν ἔπινον, ἀποστολιμαῖον τοῦτο
φίλημα ποιῶν, καὶ ἄμα κατεφίλουν τὸ ἐκπώμα. 3 ἡ δὲ ὡς εἶδεν,
συνῆκεν ὅτι τοῦ χείλους αὐτῆς καταφιλῶ καὶ τὴν σκιά. ἀλλ’ ὁ γε

1 εἶχεν Π¹ : om. codd. || ῥῶν W || ἡσθόμην Π¹β : ἡσθανόμην α || δὲ :
μὲν W 2 ὥσπερ codd. : ὡς Π¹ || σώματος : σήματος Schmidt || ἐφύλαττον
codd. : ἐφυλάσσον Π¹ || ἀκριβῶς codd. : ἀληθῶς Π¹ 3 δ codd. : ὅπερ Π¹ ||
ἐραστῇ ante γλυκὺ add. codd. : om. Π¹ 4 γὰρ om. G || τῶν καλλίστων
ὀργάνων τοῦ σώματος V || τῶν ante τοῦ σώμ. om. εG 5 σωμαίων V
6 κινούμεναι Π¹β : κινώμεναι M : κινώμεναι WD || καὶ ἐκ[π]έμπουσιν Π¹ :
καὶ πέμπουσιν Ve : καὶ καταπέμπουσιν G : καταπέμπουσι α || κάτω Π¹ : κατὰ
τῶν στέγων α : διὰ τῶν στέγων β || καὶ ante ἔλκουσι add. α 7 ἄνω Π¹ : om.
codd. 7-8 ἡσθείσης τῆς καρδίας Π¹αVe : ἡσθείς τὴν καρδίαν G : ἡσθείς ἐκ τῆς
καρδίας Cobet 8 μηδὲν codd. : οὐ[δ]εν Π¹ 9 post ἐρωτικ[ω] Π¹ col. 1, l. 32
verbis [ε]σπερας δε γενομένης πάλιν [ο]μοίως συνεπίνομεν interiectis ad
22.3 transit 10 [ε]πειδὴ δε του in Π¹ col. 3, l. 110 || δελτίνου codd. : ποτου
Π¹ || ὁμοίως Π¹ α : om. β 11 δὲ ὁ Σάτυρος ἡμῖν codd. : ἡμῖν ο Σάτυρος Π¹
|| καὶ τι ποιεῖ πρᾶγμα cum Colonna scripsi ex Π¹ κα[...].]ει πρᾶγμα :
καὶ τι ποιεῖ (om. πρᾶγμα) codd. || ἐρ[α]λλάσσει Π¹ : διαλλάσσει codd.
12 προτίθῃσι Π¹ε : προστίθῃσι cett. 13 κερασάμενος Π¹ : ἐγκερασάμενος
codd. 14 ἐπιτηρήσας codd. : ἐπιτηρῆσα Π¹ || τὸ μέρος om. G 15 προσέθ[η]κεν
Π¹ : προσέθιγεν codd. || ἐναρμολάμενος τὸ ἐμὸν ἔπινον scripsi : ἐναρμολάμενος
ἔπινον codd. : ἐναρμολ[ο]μο[...].]νεπίνον Π¹ (ἐναρμολ[ο]σάμενος δὲ
ἐ[ν]έπινον vel ἐναρμολ[ο]σας δὲ τὸ ἐμὸν ἔπινον suppl. Grenfell-Hunt) ||
ἀποστολιμαῖον codd. : ἀπο[...].] Π¹ : ἐπιστολιμαῖον Cobet 16 [ἡ δε ὡς] εἶδεν
Π¹ : ὡς δὲ εἶδεν ἡ παρθένος codd. 17 συνῆκεν ο[...].] desinit Π¹ || καὶ
om. G

Σάτυρος συμφορήσας πάλιν τὰ ἐκπώματα ἐνήλλαξεν ἡμῖν. τότε ἤδη καὶ τὴν κόρην εἶδον τὰ ἐμὰ μιμουμένην καὶ τὰ αὐτὰ πίνουσιν, καὶ ἔχαιρον ἤδη πλέον. καὶ τρίτον ἐγένετο τοῦτο καὶ τέταρτον καὶ τὸ λοιπὸν τῆς ἡμέρας οὕτως ἀλλήλοις προεπίνονεν τὰ φιλήματα.

10. Μετὰ δὲ τὸ δεῖπνον ὁ Σάτυρός μοι προσελθὼν ἔφη· “Νῦν 5 μὲν ἀνδρίζεσθαι καιρός. ἡ γὰρ μήτηρ τῆς κόρης, ὡς οἶσθα, μαλακίζεται καὶ καθ’ ἑαυτὴν ἀναπαύεται· μόνη δὲ ἡ παῖς βαδιεῖται κατὰ τὰ εἰθισμένα τῆς Κλειοῦς ἐπομένης, πρὶν ἐπὶ τὸν ὕπνον τραπῆναι. 2 ἐγὼ δὲ σοὶ καὶ ταύτην ἀπάξω διαλεγόμενος.” ταῦτα εἰπὼν τῇ Κλειοῖ μὲν αὐτός, ἐγὼ δὲ τῇ παιδί διαλαχόντες ἐφηδρεύομεν. καὶ 10 οὕτως ἐγένετο. ἀπεσπᾶτο μὲν ἡ Κλειώ, ἡ δὲ παρθένος ἐν τῷ περιπάτῳ κατελέλειπτο. 3 ἐπιτηρήσας οὖν δτε τὸ πολὺ τῆς αὐγῆς ἐμαραινέτο, πρόσειμι θρασύτερος γενόμενος πρὸς αὐτὴν ἐκ τῆς πρώτης προσβολῆς, ὥσπερ στρατιώτης ἤδη νενικηκώς καὶ τοῦ πολέμου καταπεφρονηκώς· πολλὰ γὰρ ἦν τὰ τότε ὀπλίζοντά με θαρρεῖν 15 οἶνος, ἔρωτος, ἐλπίδος, ἐρημίας. καὶ οὐδὲν εἰπὼν, ἀλλ’ ὡς ἐπὶ συγκείμενον ἔργον ὡς εἶχον περιχυθεὶς τὴν κόρην κατεφίλου. 4 ὡς δὲ καὶ ἐπεχειρῶν τι προῦργον ποιεῖν, φόφος τις ἡμῶν κατόπιν γίνεσθαι καὶ ταραχθέντες ἀνεπηδήσαμεν. καὶ ἡ μὲν ἐπέκεινα τρέπεται τὴν ἐπὶ τὸ δωμάτιον αὐτῆς, ἐγὼ δὲ ἐπὶ θάτερα, σφόδρα ἀνιώμενος, ἔργον 20 οὕτω καλὸν ἀπολέσας, καὶ τὸν φόφον λουδορῶν. 5 ἐν τούτῳ δὲ καὶ ὁ Σάτυρος ὑπαντιάζει με φαιδρῶ τῷ προσώπῳ· καθορᾶν γὰρ μοι ἐδόκει ὅσα ἐπράττομεν, ὑπὸ τινι τῶν δένδρων λοχῶν μή τις ἡμῖν ἐπέλθῃ· καὶ αὐτὸς ἦν ὁ ποιήσας τὸν φόφον, προσιόντα θεασάμενός τινα. 25

11. Ὀλίγων δὲ ἡμερῶν διελθουσῶν ὁ πατὴρ μοι τοὺς γάμους συνεκρότει θάπτον ἢ διεγνώκει. ἐνύπνια γὰρ αὐτὸν διετάραττε πολλὰ, ἔδοξεν ἄγειν ἡμῶν τοὺς γάμους, ἤδη δὲ ἄφρατος αὐτοῦ τὰς δᾶδας

1 συμφορήσας α : συμφορᾶσας β : συμφορησας Jacobs : συμφορησας Ga : συμφοράς Cobet || ἐνήλλαξεν β : διήλλαξεν α || ἡμῖν β : ἡμῶν α || ἤδη : δὴ Cobet 2 <κατὰ> ταῦτά Jacobs 3 ἤδη secl. He 7 ἑαυτὴν β : αὐτὴν α 9 καὶ del. He 10 διαλαχόντες αG : διαλλάττοντες Ve 11 ἀπεσπᾶτο : ἀπεσπᾶσθαι ε : ἀπέσπαστο Jackson 12 κατελέλειπτο WVe : καταλέλειπτο M : κατελείπετο G || τοῦ φωτός ante τὸ πολὺ add. codd. : glossam deprehendit Spitzner 13 πρὸς αὐτὴν post πρόσειμι transp. Ga : secl. He 14 νενικηκώς : νενικηκώς G 16 εἶπον W || συγκείμενον : κείμενον E 16-17 ἀπὸ συγκειμένου λόγου He 18 γίνεσθαι VEG : γίνεσθαι aR 19 τὴν : τῆς G : om. Co 20 αὐτῆς Sa : αὐτῆς codd. 21 καὶ¹ om. Ve 22 με : μοι Cobet 24 δὲ post προσιόντα add. W 27 συνεκρόκει V

ἀποσβεσθῆναι τὸ πῦρ· ἢ καὶ μᾶλλον ἠπειλεγτο συναγαγεῖν ἡμᾶς. 2 τοῦτο δὲ εἰς τὴν ὑστεραίαν παρεσκευάζετο. ἑώγητο δὲ τῇ κόρῃ τὰ πρὸς τὸν γάμον· περιδέραιον μὲν λίθων ποικίλων, ἐσθῆτα δὲ τὸ πᾶν μὲν πορφυρεῶν, ἔνθα δὲ ταῖς ἄλλαις ἐσθῆσιν ἡ χώρα τῆς πορφύρας, ἐκεῖ χρυσός ἦν. ἤριζον δὲ πρὸς ἀλλήλους οἱ λίθοι. 3 ὑάκινθος μὲν ῥόδον ἦν ἐν λίθῳ, ἀμέθυστος δὲ ἐπορφύρετο τοῦ χρυσοῦ πλησίον. ἐν μέσῳ δὲ τρεῖς ἦσαν λίθοι, τὴν χροιάν ἐπάλληλοι· συγκείμενοι δὲ ἦσαν οἱ τρεῖς· μέλαινα μὲν ἡ κρηπίς τοῦ λίθου, τὸ δὲ μέσον σῶμα λευκὸν τῷ μέλανι συνυφαίνετο, ἐξῆς δὲ τῷ λευκῷ τὸ λοιπὸν ἐντυρρία 10 κορυφούμενον· ὁ λίθος δὲ τῷ χρυσῷ στεφανούμενος ὀφθαλμὸν ἐμίμεῖτο χρυσοῦν. 4 τῆς δὲ ἐσθῆτος οὐ πάρεργον εἶχεν ἡ πορφύρα τὴν βαφήν, ἀλλ’ οἶαν μυθολογοῦσι Τύριοι τοῦ ποιμένου εὐρεῖν τὸν κύνα, ἢ καὶ μέχρι τούτου βάπτουσιν Ἀφροδίτης τὸν πέπλον. ἦν γὰρ χρόνος 15 δτε τῆς πορφύρας ὁ κόσμος ἀνθρώποις ἀπόρρητος ἦν· μικρὸς δὲ αὐτὴν ἐκάλυπτε κόχλος ἐν κόλλῳ μυχῶ. 5 ἄλιεὺς ἀγρεύει τὴν ἄγρην ταύτην. καὶ ὁ μὲν ἰχθὺν προσεδόκησεν, ὡς δὲ εἶδε τοῦ κόχλου τὴν τραχύτητα, ἐλουδῶρει τὴν ἄγρην καὶ ἔρριπεν ὡς θαλάσσης σκύβαλον. εὐρίσκει δὲ κύων τὸ ἔρμαιον καὶ καταθραύει τοῖς ὁδοῦσι, καὶ τῷ στόματι τοῦ κυνὸς περιορᾷ τοῦ ἄνθους τὸ αἶμα, καὶ βάπτει τὸ αἶμα 20 τὴν γέννην καὶ ὑφαίνει τοῖς χεῖλεσι τὴν πορφύραν. 6 ὁ ποιμὴν δὲ τὰ χεῖλη τοῦ κυνὸς ἡμαγμένα καὶ τραῦμα νομίσας τὴν βαφήν προσήκει καὶ ἀπέπλυνε τῇ θαλάσσῃ, καὶ τὸ αἶμα λαμπρότερον ἐπορφύρετο· ὡς δὲ καὶ ταῖς χερσὶν ἔθιγε, τὴν πορφύραν εἶχεν ἡ χεὶρ. 7 συνήκεν οὖν τοῦ κόχλου τὴν φύσιν ὁ ποιμὴν, ὅτι φάρμακον ἔχει κάλλους 25 πεφυτευμένον· καὶ λαβὼν μαλλὸν ἐρίον καθήκεν εἰς τὸν χηραμὸν αὐτοῦ τὸ ἔριον, ζητῶν τοῦ κόχλου τὰ μυστήρια· τὸ δὲ κατὰ τὴν γέννην τοῦ κυνὸς ἡμάσσετο· καὶ τότε τὴν εἰκόνα τῆς πορφύρας ἐδιδάσκετο. 8 λαβὼν δὲ τινὰς λίθους περιθραύει τὸ τεῖχος τοῦ φα-

1 post τὸ πῦρ lac. ind. Ja || ἢ Ve : ἡ αG 2 δὲ αG : δὴ Ve 3 περιδέραιον α 4 πᾶν : πολλὸν E || μὲν : ἦν G 6 ἀμέθυστος Co 7 δὲ β : δὴ α 9 συνυφαίνετο W : συνεφαίνετο cett. 11 εἶχεν β : ἔσχεν α 12 βαφήν : γραφήν G || οἶαν G : οἶον cett. 15 ἐν κόλλῳ β : ἐν κύκλῳ WD : ἐγκύκλιῳ M || ἄλιεὺς : ποιμὴν Sa 16 καὶ om. α || δὲ : δὴ V 18-19 τῷ στόματι : τὸ στόμα Jackson 19 περιορᾷ G 21 προσήκει β : πρόσσει α 23 καὶ om. β || καὶ ante ἡ χεὶρ Ja ex Coll. Hamb. || ἡ χεὶρ αRG (R mg. : γρ. καὶ ἡ γῆ) : ἡ γῆ V (mg. : γρ. ἡ χεὶρ) E (mg. : γρ. καὶ ἡ χεὶρ) 25 <ἐμ>πεφυτευμένον Castiglioni || μαλλὸν : μάλλον G : μάλλον W || 26 τὸ δὲ β : τὰ δὲ α 27 τὴν εἰκόνα : τὴν μήκωνα Jackson : τὸν οἶκον He : τὴν οἰκίαν Knox

μάκον καὶ τὸ ἄδυτον ἀνοίγει τῆς πορφύρας καὶ θησαυρὸν εὗρίσκει βαφῆς.

12. Ἔθνευ οὖν τότε ὁ πατὴρ προτέλεια τῶν γάμων. ὥς δὲ ἤκουσα, ἀπωλώλιν καὶ ἐξήτουν μηχανὴν δι' ἧς δυναίμην ἀναβαλέσθαι τὸν γάμον. σκοποῦντος δὲ μου θόρυβος ἐξαίφνης γίνεται κατὰ τὸν 5 ἀνδρῶνα τῆς οἰκίας. ἐγεγόνει δὲ τι τοιοῦτον 2 ἐπειδὴ θυσάμενος ὁ πατὴρ ἔτυχε καὶ τὰ θύματα ἐπέκειτο τοῖς βωμοῖς, ἀετὸς ἀνωθεν καταπτὰς ἀρπάζει τὸ ἱερεῖον· σοβούντων δὲ πλέον οὐδὲν ἦν· ὁ γὰρ ὄρνις ὄχετο φέρων τὴν ἄγραν. ἐδόκει τοίνυν οὐκ ἀγαθὸν εἶναι καὶ δὴ ἐπέσχον ἐκείνην τὴν ἡμέραν τοὺς γάμους. καλεσάμενος δὲ μάντις 10 ὁ πατὴρ καὶ τερατοσκόπους τὸν οἰωνὸν διηγείται. 3 οἱ δὲ ἔφασαν δεῖν καλλιεργῆσαι Ξενίῳ Διὶ νυκτὸς μεσοῦσης ἐπὶ θάλατταν ἤκοντας· ὁ γὰρ ὄρνις ἔτυχεν ἱπτάμενος ἐκεῖ. τὸ δὲ ἔργον εὐθὺς ἀπέβη· τὸν γὰρ ἀετὸν ἀναπτάντα ἐπὶ τὴν θάλασσαν συνέβη φανῆναι μηκέτι. ἐγὼ δὲ ταῦτα ὥς ἐγένετο τὸν ἀετὸν ὑπερεπήρουν καὶ δικαίως ἔλεγον 15 ἀπάντων ὀρνίθων εἶναι βασιλέα. οὐκ εἰς μακρὰν δὲ ἀπέβη τοῦ τέρατος τὸ ἔργον.

13. Νεανίσκος ἦν Βυζάντιος, ὄνομα Καλλισθένης, ὄρφανός καὶ πλούσιος, ἄσωτος δὲ καὶ πολυτελής. οὗτος ἀκούων τὴν Σωστράτου θυγατέρα εἶναι καλήν, ἰδὼν δὲ οὐδέποτε, ἤθελεν αὐτῷ ταύτην γενέ- 20 σθαι γυναῖκα. καὶ ἦν ἐξ ἀκοῆς ἐραστής· τοσαύτη γὰρ τοῖς ἀκολάστοις ὕβρις, ὥς καὶ τοῖς ὦσιν εἰς ἔρωτα τρυφᾷ καὶ ταῦτα πάσχειν ἀπὸ ῥημάτων, ἃ τῇ ψυχῇ τρωθέντες διακονοῦσιν ὀφθαλμοί. 2 προσελθὼν οὖν τῷ Σωστράτῳ πρὶν ἢ τὸν πόλεμον τοῖς Βυζαντίοις ἐπιπτεσεῖν, ῥητεῖτο τὴν κόρην· ὁ δὲ βδελυττόμενος τοῦ βίου τὴν ἀκολασίαν ἡγή- 25 σατο. θυμὸς ἴσχει τὸν Καλλισθένην καὶ ἡτιμᾶσθαι νομίσαντα ὑπὸ τοῦ Σωστράτου καὶ ἄλλως ἐρῶντα ἀναπλάττων γὰρ ἑαυτῷ τῆς

3 <τά> προτέλεια He || προτέλεια : πρωτοτέλεια M : πρωτόλεια G 4 ἀπωλώλιν WG || <ἄν> post ἧς add. Cobet || δυναίμην ἀναβαλέσθαι β : ἀναβάλλεσθαι δυναίμην α 5-6 τὸν ἀνδρῶνα W (mg. : τρέβλινον) εG : τὸν ἀνδρῶν V : τὸν τρέβλινον M 6 τῆς οἰκίας del. He || ἐγεγόνει : ἐγένετο G 10 προσκαλεσάμενος G 12 Διὶ Ξενίῳ transp. G || μεσοῦσης β : μέσης α 13 εὐθὺς post ἔτυχεν add. G 13-14 τὸ δὲ ἔργον . . . οὐκέτι ut glossema secl. Ja 14 ἀναπτάντα β : διαπτάντα α || θάλασσαν β : θάλατταν α || μηκέτι α : οὐκέτι β 15 δὲ om. G 19 τὴν Σωστράτου β : τοῦ Σωστράτου W : τῷ Σωστράτῳ M 20 αὐτῷ Sa : αὐτῷ codd. 22 ταῦτα M || ἀπὸ : ὑπὸ Cobet 23 τρωθέντες διακονοῦσιν β : διακ. τρωθ. α 24 ἦ om. Ve 25 βδελυσσόμενος G || αὐτοῦ ante τοῦ βίου add. M || ἡγήσατο : ἡσχύνετο G 27 ἄλλως codd. : ἀδόλως He : ἀθλῶς Jacobs : ἀληθῶς Seybold || ἑαυτῷ om. V

παιδὸς τὸ κάλλος καὶ φανταζόμενος τὰ ἄορατα ἔλαθε σφόδρα κακῶς διακείμενος. 3 ἐπιβουλεύει δ' οὖν καὶ τὸν Σώστρατον ἀμύνασθαι τῆς ὕβρεως καὶ αὐτῷ τὴν ἐπιθυμίαν τελέσαι. νόμον γὰρ ὄντος Βυζαντίοις, εἴ τις ἀρπάσας παρθένον φθάσας ποιήσῃ γυναῖκα, γάμον ἔχει τὴν 5 ζημίαν, προσεῖχε τούτῳ τῷ νόμῳ. καὶ ὁ μὲν ἐξίτηι καιρὸν πρὸς τὸ ἔργον.

14. Ἐν τούτῳ δὲ τοῦ πολέμου περιστάντος καὶ τῆς παιδὸς εἰς ἡμᾶς ἐκκειμένης μεμαθήκει μὲν ἕκαστα τούτων, οὐδὲν δὲ ἤττον τῆς ἐπιβουλῆς εἶχετο. καὶ τοιοῦτό τι αὐτῷ συνήργησε. χρησμὸν ἴσχου- 10 σιν οἱ Βυζάντιοι τοιόνδε·

Νῆσός τις πόλις ἐστὶ φντώνυμον αἶμα λαχοῦσα,
ισθμὸν ὁμοῦ καὶ πορθμὸν ἐπ' ἡπείροιο φέρουσα,
ἐνθ' Ἑφαιστος ἔχων χαίρει γλανκῶπιν Ἀθήνην
κεῖθι θνητολὴν σε φέρειν κέλομαι Ἡρακλεῖ.

2 ἀπορούντων δὲ αὐτῶν τί λέγει τὸ μάντευμα, Σώστρατος (τοῦ πολέμου γὰρ, ὥς ἔφην, στρατηγὸς ἦν οὗτος), “Ὡρα πέμπειν ἡμᾶς θυσίαν εἰς Τύρον,” εἶπεν, “Ἡρακλεῖ· τὰ μὲν γὰρ τοῦ χρησμοῦ ἐστὶ πάντα ἐνταῦθα. φντώνυμον γὰρ ὁ θεὸς εἶπεν αὐτήν, ἐπεὶ Φοινίκων ἡ νῆσος· ὁ δὲ φοῖνιξ φντόν. ἐρίζει δὲ περὶ ταύτης γῆ καὶ θάλασσα. 20 ἔλκει <μὲν ἢ θάλασσα, ἔλκει> δὲ ἢ γῆ, ἢ δὲ εἰς ἀμφοτέρω αὐτὴν ἤρμωσε. 3 καὶ γὰρ ἐν θαλάσῃ κάθηται καὶ οὐκ ἀφῆκε τὴν γῆν· συνδεῖ γὰρ αὐτὴν πρὸς τὴν ἡπειρὸν στενὸς ἀσκήν, καὶ ἐστὶν ὥσπερ τῆς νήσου τράχηλος. 4 οὐκ ἐρρῖζωται δὲ κατὰ τῆς θαλάσσης, ἀλλὰ τὸ ὕδωρ ὑπορρεῖ κάτωθεν. ὑπόκειται δὲ πορθμὸς κάτωθεν ἰσθμῷ· καὶ 25 γίνεται τὸ θέαμα καινόν, πόλις ἐν θαλάσῃ καὶ νῆσος ἐν γῇ. 5 Ἀθη- νᾶν δὲ Ἑφαιστον ἔχειν· εἰς τὴν ἐλαίαν ἡνίκατο καὶ τὸ πῦρ, ἃ παρ’

11-14 Cf. Anth. Pal. XIV, 34

1 τῆς παιδὸς τὸ κάλλος om. W 2 δ' οὖν β : δὴ α 3 αὐτῷ Hi : αὐτῷ codd. 4 φθάσας ποιήσῃ Cobet : φθάσας ποιήσει α : φθάσει ποιῆσαι Ve : φθάσῃ ποιήσας G || τὴν del. He 5 ζημίαν Cobet : βίαν codd. 8 ἐπεκκειμένης Cobet 9 εἶχετο : ἤρχετο Ve || τοιοῦτό τι αὐτῷ β : τοιοῦτον αὐτῷ τι α || ἴσχουσιν : ἔχουσιν W 11 πόλις Anth. Pal. : om. codd. || αἶμα : ὄνομα G 12-13 inter has lineas Anth. Pal. ἐνθ' ἀπ' ἐμῆς ἐστ' αἶμα ὁμοῦ καὶ Κέκροπος αἶμα inseruit 13 ἔχων χαίρει : ἔχει χαίρων Anth. Pal. || γλανκῶπιδ' V 14 σε φέρειν κέλομαι : πέμπειν κελόμην Anth. Pal. || Ἡρακλεῖ α 15 τί W : τίτι cett. 16 ὥς : ὅν Götting 17 μὲν om. V || γὰρ om. G 19 δὲ om. W 20 <καὶ> ante ἔλκει He || <μὲν ἢ θάλασσα ἔλκει> Cobet 20-21 αὐτὴν ἤρμωσε : ὥρμωσεν αὐτήν G 24 <τῷ> ἰσθμῷ He 26 Ἑφαιστον ἔχειν Wβ : Ἑφαιστος ἔχειν M : Ἑφαιστος ἔχει A || εἰς τὴν om. α || τὸ om. α || δ Sa : δ codd.

ἡμῖν ἀλλήλοις συνοικεῖ. τὸ δὲ χωρίον ἱερὸν ἐν περιβόλῳ· ἐλαία μὲν ἀναβάλλει φαιδροῖς τοῖς κλάδοις, πεφύτευται δὲ σὺν αὐτῇ τὸ πῦρ καὶ ἀνάπτει περὶ τοὺς πτόρθους πολλὴν τὴν φλόγα· ἡ δὲ τοῦ πυρὸς αἰθάλη τὸ φυτὸν γεωργεῖ. 6 αὕτη πυρὸς φίλα καὶ φυτοῦ· οὕτως οὐ φεύγει τὸν Ἡφαιστον Ἀθηναῖα. καὶ ὁ Χαιρεφῶν συστράτηγος ἂν τοῦ Σωστράτου μελίων, ἐπεὶ πατρόθεν ἦν Τύριος, ἐκθειάζων αὐτόν, 5 “Πάντα μὲν τὸν χρησμόν,” εἶπεν, “ἐξηγήσω καλῶς· μὴ μέντοι θαύμαζε τὴν τοῦ πυρὸς μόνον, ἀλλὰ καὶ τὴν τοῦ ὕδατος φύσιν. 7 ἔθεασάμην γὰρ ἐγὼ τοιαῦτα μυστήρια. τὸ γοῦν τῆς Σικελικῆς πηγῆς ὕδωρ κεκερασμένον ἔχει πῦρ· καὶ φλόγα μὲν ὄφει κατάθεν 10 ἀπ’ αὐτῆς ἄλλομένην ἄνω· θιγόντι δὲ σοι τὸ ὕδωρ ψυχρόν ἐστιν οἰόντιερ χιών, καὶ οὕτε τὸ πῦρ ὑπὸ τοῦ ὕδατος κατασβέννυται οὕτε τὸ ὕδωρ ὑπὸ τοῦ πυρὸς φλέγεται, ἀλλ’ ὕδατός εἰσιν ἐν τῇ κρήνῃ καὶ πυρὸς σπονδαί. 8 ἐπεὶ καὶ ποταμὸς Ἰβηρικὸς, εἰ μὲν ἴδοις 15 αὐτὸν εὐθύς, οὐδὲν ἄλλου κρείττων ἐστὶ ποταμοῦ· ἦν δὲ ἀκούσαι θέλης τοῦ ὕδατος λαλοῦντος, μικρὸν ἀνάμεινον ἐκπετάσας τὰ ὕδατα. ἐὰν γὰρ ὀλίγος ἄνεμος εἰς τὰς δίνας ἐμπέσῃ, τὸ μὲν ὕδωρ ὡς χορδὴ κρούεται, τὸ δὲ πνεῦμα τοῦ ὕδατος πληκτικρον γίνεται, τὸ ῥεῦμα δὲ ὡς κιθάρα λαλεῖ. 9 ἀλλὰ καὶ λίμνη Λιβυκὴ μιμεῖται γῆν Ἰνδικήν, καὶ ἴσασιν αὐτῆς τὸ ἀπόρητον αἱ Λιβύων παρθέναι, 20 ὅτι τὸ ὕδωρ ἔχει πλούσιον. ὁ δὲ πλούτος ταύτῃ κάτω τεταμέναι τῇ τῶν ὕδατων ἰλύϊ δεδεμένος, καὶ ἔστιν ἐκεῖ χρυσοῦ πηγὴ. κοντὸν οὖν εἰς τὸ ὕδωρ βαπτίζουσι πλοῖα πεφαρμαγμένον ἀνοίγουσιν τε τοῦ ποταμοῦ τὰ κλειθρα. 10 ὁ δὲ κοντὸς πρὸς τὸν χρυσὸν οἷον πρὸς ἰχθὺν ἀγκιστρῶν 25 γίνεται, ἀγρεύει γὰρ αὐτόν· ἡ δὲ πλοῖα δέλεαρ γίνεται τῆς ἄγρας·

1 ἐλαίαν MV 2 φαιδροῖς : φαιδρὸν ἐν G 3 πτορθους inc. Π^a verso || τὴν α : τινα β 5 Ἡφαιστον Ἀθηναῖα codd. : Ἡφαιστον περὰ του το[που] Π^a 6 πατρόθεν ἦν codd. : πατρός ἐν Π^a || Τύριος : Βυζάντιος Jacobs || ἐκθειάζων αὐτόν codd. : ἐκθειάζουσιν αὐτόν Π^a 7 πάντα : πάντων M || τὸν χρησμόν εἶπεν β : ἔφη τὸν χρησμόν W : χρησίμον M || καὶ ante καλῶς add. α 9 γὰρ om. α || Σικελικῆς M 10 πηγῆς om. α : post ὕδωρ transp. G 11 ἄνω Salmasius : ἄνωθεν codd. 12 οἰόντιερ codd. : ὡςπιερ Π^a ; post hanc vocem desinit Π^a verso || ὑπὸ : ἀπὸ V 13 ἐστιν W 14 ἴδοις αG : ἴδης Ve 15 οὐδενός Cobet || ἀκούσαι inc. F f. 40 17 ἐὰν : ἦν G || ἐς WD 18 τὸ ῥεῦμα δὲ : καὶ τὸ ῥεῦμα G 19 μιμεῖται γῆν Ἰνδικήν : γῆν μιμ. τὴν Ἰνδ. G : μιμ. τὴν Ἰνδ. M 20 Λιβύων βF : Λιβύης α || ὅτι : ὅταν M || τὸ om. F 21 ταύτῃ βF : αὐτῇ α || κάτω : κάτωθεν F || τε post κάτω add. E || ταμέναι G || τῇ om. F 22 χρυσοῦ : χρυσοῦ He || πηγαί F 23 πλοῖα : ἰλύϊ V || ἀνοίγουσιν R (corr. in mg.) || ἀνοίγουσιν τε βF : καὶ ἀνοίγουσιν α 24 τὸν ἰχθύν M 25 γίνεται¹ : γήγεται αR

ὅ τι γὰρ ἂν εἰς αὐτὴν ἐμπέσῃ τῆς τοῦ χρυσοῦ γονῆς, τὸ μὲν προσήψατο μόνον, ἡ πλοῖα δὲ εἰς τὴν ἡπειρὸν ἤρπασε τὴν ἄγραν. οὕτως ἐκ ποταμοῦ Λιβυκοῦ χρυσὸς ἀλιεύεται.”

15. Ταῦτα εἰπὼν τὴν θυσίαν ἐπὶ τὴν Τύρον ἐπεμπε, καὶ τῇ πόλει 5 συνδοκοῦν. ὁ οὖν Καλλιθένης διαπράττεται τῶν θεωρῶν εἰς γενέσθαι καὶ ταχὺ καταπλεύσας εἰς τὴν Τύρον καὶ ἐκμαθὼν τὴν τοῦ πατρὸς οἰκίαν ἐφήρκευε ταῖς γυναιξίν. αἱ δὲ ὀφόμεναι τὴν θυσίαν ἐξήεσαν καὶ γὰρ ἦν πολυτελής. 2 πολλὴ μὲν ἡ τῶν θυμιαμάτων πομπή, ποικίλη δὲ ἡ τῶν ἀνθέων συμπλοκή. τὰ θυμιάματα, κασσία 10 καὶ λιβανωτὸς καὶ κρόκος· τὰ ἄνθη, νάρκισσος καὶ ῥόδα καὶ μυρρίναι· ἡ δὲ τῶν ἀνθέων ἀναπνοὴ πρὸς τὴν τῶν θυμιαμάτων ἡριζεν ὁσμὴν. τὸ δὲ πνεῦμα ἀναπνεύμενον εἰς τὸν ἀέρα τὴν ὁσμὴν ἐκεράννυε, καὶ ἦν ἄνεμος ἡδονῆς. 3 τὰ δὲ ἱερεῖα πολλὰ μὲν ἦν καὶ ποικίλα, διέπρεπον δὲ ἐν αὐτοῖς οἱ τοῦ Νείλου βόες. βοῦς γὰρ Αἰγύπτιος οὐ 15 τὸ μέγεθος μόνον ἀλλὰ καὶ τὴν χροιάν εὐτυχεῖ· τὸ μὲν γὰρ μέγεθος πάνν μέγας, τὸν αὐχένα παχύς, τὸν νῶτον πλατύς, τὴν γαστέρα πολὺς, τὸ κέρασ οὐχ ὡς ὁ Σικελικὸς εὐτελής οὐδ’ ὡς ὁ Κύπριος δυσεϊδής, ἀλλ’ ἐκ τῶν κροτάφων ὀρθιον ἀναβαῖνον, κατὰ μικρὸν ἐκατέρωθεν κυρτούμενον τὰς κορυφὰς συνάγει τοσοῦτον, ὅσον αἱ 20 τῶν κεράτων διεστᾶσιν ἀρχαί· καὶ τὸ θέαμα κυκλονμένης σελήνης ἐστὶν εἰκὼν. ἡ χροιά δὲ οἷαν Ὀμηρὸς τοὺς τοῦ Θρακὸς ἵππους ἐπαινεῖ. 4 βαδίζει δὲ ταῦρος ὑφανγενῶν καὶ ὥσπερ ἐπιδεικνύμενος ὅτι τῶν ἄλλων βοῶν ἐστὶ βασιλεὺς. εἰ δὲ ὁ μῦθος Εὐρώπης ἀληθής, Αἰγύπτιον βοῦν ὁ Ζεὺς ἐμιμήσατο.

25 16. Ἐτυχεν οὖν ἡ μὲν ἐμὴ μήτηρ τότε μαλακῶς ἔχουσα· σκηναμένη δὲ καὶ ἡ Λευκίππη νοσεῖν ἔνδον ὑπέμεινε (συνέκειτο γὰρ ἡμῖν εἰς ταῦτόν ἐλθεῖν, ὡς ἂν τῶν πολλῶν ἐξιόντων), ὥστε συνέβη τὴν

21 V. Hom. II. 10.435 sqq.

1 χρυσοῦ βF : χρυσοῦ α 2 εἰς : πρὸς F 3 ἀλιεύεται βF : ἀγρεύεται α 5 οὖν αVe : γοῦν F : δὲ G || διαπράττεται Berger : διαπλάττεται β : πλάττεται αF 8 θυμιαμάτων β : θυμάτων αF 9 ποικίλη εF : πολλὴ αV : πολὺ G || ἀνθέων βF : ἀνθράπων α || κασσία : κασία M : κασιὰ W 10 νάρκισσος α : νάρκισσοι βF 12 τὴν ὁσμὴν βF : ἡδονῆς α 13 ἄνεμος ἡδονῆς : ἀτμός εὐώδης Schmidt 14 ἐν om. F 16 πάνν Jacobs : πάντῃ codd. 17 Σικελικὸς MGF : Σικελὸς WVe || δ³ om. F 18 ὀρθιον ε || ἀναβαίνων G 20 διεστᾶσιν β : διστάσιν αF 21 <ἐν> τοῖς . ἵπποις He 25 μὲν ante οὖν add. α || ἐμὴ om. αF || μαλακῶς : καλῶς suprascr. κ F 26 καὶ om. F || ὑπέμεινε βF : ἐμεινεν α 27 εἰς ταῦτόν βF : ἐς ταῦτόν W : ἐπ’ αὐτόν M 27 sq. ὡς ἂν . . . προελθεῖν om. M

ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν μετὰ τῆς Λευκίπτης μητρὸς προελθεῖν. 2 ὁ δὲ Καλλιस्थένης τὴν μὲν Λευκίπτην οὐχ ἑωρακώς ποτε, τὴν δὲ Καλλιγόνην ἰδὼν τὴν ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν, νομίσας Λευκίπτην εἶναι (ἐγνώρισε γὰρ τοῦ Σωστράτου τὴν γυναῖκα), πυθόμενος οὐδὲν (ἦν γὰρ ἑαλωκὸς ἐκ τῆς θέας), δείκνυσιν ἐνὶ τῶν οἰκετῶν τὴν κόρην, 5 ὃς ἦν αὐτῷ πιστότατος, καὶ κελεύει ληστὰς ἐπ' αὐτὴν συγκροτῆσαι, καταλέξας τὸν τρόπον τῆς ἀρπαγῆς. πανηγυρίαι δὲ ἐπέκειτο, καθ' ἣν ἡκηκόει πάσας τὰς παρθένους ἀπαντᾶν ἐπὶ θάλατταν. ὁ μὲν οὖν ταῦτα εἰπὼν καὶ τὴν θεωρίαν ἀφωσιωμένος ἀπῆλθεν.

17. Ναῦν δὲ εἶχεν ἰδίαν, τοῦτο προκατασκευάσας οἰκοθεν εἰ 10 τύχοι τῆς ἐπιχειρήσεως. οἱ μὲν δὲ ἄλλοι θεωροὶ ἀπέπλευσαν, αὐτὸς δὲ μικρὸν ἀπεσάλευε τῆς γῆς, ἅμα μὲν ὥς δοκοῖη τοῖς πολίταις ἐπεσθαι, ἅμα δὲ ἵνα μή, πλησίον τῆς Τύρου τοῦ σκάφους ὄντος, κατάφωρος γένοιτο μετὰ τὴν ἀρπαγὴν. 2 ἐπεὶ δὲ ἐγένετο κατὰ Σάραπτα κόμην Τυρίων ἐπὶ θαλάττῃ κειμένην, ἐνταῦθα προσπορεύ- 15 ζεται λέμβον, δίδωσι δὲ τῷ Ζήνωνι τοῦτο γὰρ ἦν ὄνομα τῷ οἰκέτῃ, ὃν ἐπὶ τὴν ἀρπαγὴν παρεσκευάκει. 3 ὁ δὲ (ἦν γὰρ καὶ ἄλλως εὖρωστος τὸ σῶμα καὶ φύσει πειρατικός) ταχὺ μὲν ἐξεῦρε ληστὰς ἁλiviς ἀπὸ τῆς κόμης ἐκεῖνης καὶ δῆτα ἀπέπλευσεν ἐπὶ τὴν Τύρον. ἔστι δὲ μικρὸν ἐπὶ τῶν Τυρίων, νησιδίων ἀπέχον ὀλίγον τῆς Τύρου 20 (Ῥοδόπης αὐτὸ τάφον οἱ Τύριοι λέγουσιν), ἐνθα ὁ λέμβος ἐφῆδρευσεν.

18. Πρὸ δὲ τῆς πανηγύρεως, ἣν ὁ Καλλιस्थένης προσεδόκα, γίνεται δὴ τὰ τοῦ αἵτου καὶ τῶν μάντεων καὶ εἰς τὴν ὑστεραίαν παρεσκευαζόμεθα νύκτωρ ὥς θυσόμενοι τῷ θεῷ. τούτων δὲ τῶν Ζήνωνα ἐλάνθανεν οὐδέν· ἀλλ' ἐπειδὴ καιρὸς ἦν βαθείας ἐσπέρας, 25 ἡμεῖς μὲν προήλθομεν, ὁ δὲ εἶπετο. 2 ἄρτι δὲ γενομένων ἡμῶν ἐπὶ

1 Λευκίπτης μητρὸς WF : μητρὸς Λευκίπτης β (deest M) 3 τὴν ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν : δὲ ante ἀδελφὴν add. M : τὴν ἐμὴν ἀδελφὴν V 4-5 γὰρ ἦν transp. W 5 ἐκ : ὑπὸ F 8 τὰς om. βF 9 ἀφωσιωμένος VεF : ἀφωσιωμένος M : ἀφωσιούμενος W : ἀφωσιωσάμενος G 11 τύχοι : τύχη GF 12 ἀπεσάλευσε MG || δοκοῖη G : δοκοῖεν cett. || πολίταις : πολλοῖς V 13 ἐπεσθαι : ἔσεσθαι W || τὸ σκάφος G 14 γένηται G || ἐπεὶ δὲ βF : ἐπειδὴ W : ἐπειδὴ δὲ M 15 Σάραπτα : Σαραπτά W : evan. F (ῶραπτα F*) 16 δὲ post λέμβον transp. W || ἦν om. αE (evan. F) 17 ἐπὶ : ὑπὸ F || παρασκευάζει VG || καὶ om. W 18 τὸ σῶμα om. α || καὶ om. W 19 ἀπέπλευσεν βF : ἀνέπλευσεν α 21 Ῥοδόπης αG : Ῥοδώπης F (mg. : δρᾶ Ῥοδώπιδος) : Ῥοδώπιδος V (mg. : γρ. Ῥοδόπης) ε (in R suprascr. Ῥοδόπης) 22 καὶ ante προσεδόκα add. codd. : del. anonymus ap. Schaefer 23 γίνεσθαι W || δὴ τὰ : δῆτα M : δὴ om. W : evan. F 24 νύκτα F || τοῦτον G 26 ὁ δὲ VεF : οἱ δὲ G : αὐτὸς δὲ α || εἶποντο G ex corr. || γενομένων βF : λουομένων α

τῷ χελεῖ τῆς θαλάσσης, ὁ μὲν τὸ συγκείμενον ἀνέτεινε σημεῖον, ὁ δὲ λέμβος ἐξαίφνης προσέπλει, καὶ ἐπεὶ πλησίον ἐγένετο, ἦσαν ἐν αὐτῷ νεανίσκοι δέκα. 3 ὁκτὼ δὲ ἑτέρους ἐπὶ τῆς γῆς εἶχον προ- 5 λοχίσαντες, οἱ γυναῖκας μὲν εἶχον ἐσθῆτας καὶ τῶν γενεῶν ἐφί- λωντο τὰς τρίχας· ἔφερον δὲ ἕκαστος ὑπὸ κόλπῳ ξίφος, ἐκόμενον δὲ καὶ αὐτοὶ θυρίαν, ὥς ἂν ἥμισυ ὑποπτευθεῖεν· ἡμεῖς δὲ φόμεθα γυναῖκας εἶναι. 4 ἐπεὶ δὲ συνετίθεμεν τὴν πυράν, ἐξαίφνης βοῶντες συντρέχουσι καὶ τὰς μὲν δᾶδας ἡμῶν ἀποσβεννύουσι, φευγόντων δὲ ἀτάκτως ὑπὸ τῆς ἐκπλήξεως, τὰ ξίφη γυμνώσαντες ἀρπάξουσι τὴν 10 ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν καὶ ἐνθέμενοι τῷ σκάφει, ἐμβάντες εὐθὺς ὄρνιθος δίκην ἀφίστανται. 5 ἡμῶν δὲ οἱ μὲν ἐφευγον, οὐδὲν οὔτε εἰδότες οὔτε ἑωρακότες, οἱ δὲ ἅμα τε εἶδον καὶ ἐβόων· “Λησταὶ Καλλιγόνην ἔχουσι.” τὸ δὲ πλοῖον ἤδη μέσσην ἐπέραινε τὴν θάλασσαν. ὥς δὲ τοῖς Σαραπτοῖς προσέσχον, πόρρωθεν ὁ Καλλιस्थένης τὸ σημεῖον 15 ἰδὼν ὑπήντησεν ἐπιπλεύσας καὶ δέχεται μὲν τὴν κόρην, πλεῖ δὲ εὐθὺς πελάγιος. 6 ἐγὼ δὲ ἀνέπνευσα μὲν οὕτω διαλυθέντων μοι παραδόξως τῶν γάμων, ἡχθόμην δὲ ὅμως ὑπὲρ ἀδελφῆς περιπεσούσης τοιαύτῃ συμφορᾷ.

19. Ὀλίγας δὲ ἡμέρας διαλιπὼν πρὸς τὴν Λευκίπτην διελεγόμην· 20 “Μέχρι τίνος ἐπὶ τῶν φιλημάτων ἰστάμεθα, φιλήτῃ; καλὰ τὰ προοίμια· προσθῶμεν ἤδη τι καὶ ἐρωτικόν. φέρε ἀνάγκη ἀλλήλοις ἐπιθῶμεν πιστεως. ἂν γὰρ ἡμᾶς Ἀφροδίτῃ μυσταγωγῇ, οὐ μὴ τις ἄλλος κρείττων γένηται τῆς θεοῦ.” 2 ταῦτα πολλάκις κατεπά- δων ἐπεπείκειν τὴν κόρην ὑποδέξασθαι με τῷ θαλάμῳ νυκτός, τῆς 25 Κλειοῦς συνεργούσης, ἥτις ἦν αὐτῇ θαλαμηπόλος. εἶχε δὲ ὁ θάλαμος αὐτῆς οὕτως· 3 χωρίον ἦν μέγα τέτταρα οἰκήματα ἔχον, δύο μὲν ἐπὶ δεξιᾷ, δύο δὲ ἐπὶ θάτερα· μέσος δὲ διεῖργε στενωπὸς τὰ οἰκή- ματα· θύρα δὲ ἐν ἀρχῇ τοῦ στενωποῦ μία ἐκλείετο· 4 ταύτην εἶχον

1 ἐνέτεινε F 2 ἦσαν : ἐφάνησαν Cobet 3 προλοχίσαντες M : προλοχίσαντες cett. 6 ὑποπτευθεῖεν : καὶ ποπτευθεῖεν (sic) V || φόμεθα F 7 γυναῖκας εἶναι β : εἶναι γυν. αF 9 τὰ ξίφη γυμνώσαντες βF : γυμν. τὰ ξίφη α 11 ἐφευγον VEF : ἐφηνον αRG || εἰδότες : ἰδόντες MF 14 τοῖς Σαραπτοῖς F : τοῖς Σαραπτοῖς W : τοῖς Σαραπτοῖς M : τῇ Σαραπτῇ Vε : τῇ Σάραπτα G 15 ὑπήντησεν βF : ὑπήντησεν α 17 τῶν γάμων παραδόξως transp. F || ὅμως β : οὕτως αF 20 καλὰ : κατὰ F || καλὰ τὰ προοίμια ut glossam del. He 21 ἐρωτικόν : ἐρωτικώτερον He : ἐποπτικόν Lumb || ἀλλήλοις ἀνάγκη transp. G 22 καὶ ante ἡμᾶς add. W || ἡμᾶς om. F 23 τοῦ θεοῦ EGF 24 ἐπεπείκειν : ἐπ' ἐκείνην G || νυκτός τῷ θαλάμῳ transp. F 27 δεξιᾷ MG || μέσον M || διεῖργε : διῆγε F || ὁδὸς ἐπὶ post στενωπὸς add. codd. : del. He 28 ἐκλείετο : ἐπέκειτο H1 || ταύτην F

τὴν καταγωγὴν αἱ γυναῖκες. καὶ τὰ μὲν ἐνδοτέρω τῶν οἰκημάτων ἢ τε παρθένος καὶ ἢ μήτηρ αὐτῆς διειλήφεσαν, ἑκάτερα τὰ ἀντικρὺ, τὰ δὲ ἔξω δύο τὰ πρὸς τὴν εἰσοδον, τὸ μὲν ἢ Κλειῶν τὸ κατὰ τὴν παρθένον, τὸ δὲ ταμείον ἦν. 5 κατακοιμίζουσα δὲ αἶν τὴν Λευκίππην ἢ μήτηρ ἔκλειεν ἐνδοθεν τὴν ἐπὶ τοῦ στενωποῦ θύραν· ἔξωθεν δὲ τις ἕτερος ἐπέκλειε καὶ τὰς κλεῖς ἔβαλλε διὰ τῆς ὀπῆς· ἢ δὲ λαβοῦσα ἐφύλαττε καὶ περὶ τὴν ζω καλέσασα τὸν εἰς τοῦτο ἐπιτεταγμένον διέβαλλε πάλιν τὰς κλεῖς, ὅπως ἀνοίξειε. 6 ταύταις οὖν ἴσας μηχανησάμενος ὁ Σάτυρος γενέσθαι τὴν ἀνοξιν πειράται καὶ ὡς εἶρε δυνατὴν, τὴν Κλειῶν ἐπεπεικεῖ, καὶ τῆς κόρης συνειδυίας, 10 μὴδὲν ἀντιπράξαι τῇ τέχνῃ. ταῦτα ἦν τὰ συγκείμενα.

20. Ἦν δὲ τις αὐτῶν οἰκίτης πολυπράγμων καὶ λάλος καὶ λίχνος καὶ πᾶν ὃ τι ἂν εἴποι τις, ὄνομα Κώνωψ. οὗτός μοι ἐδόκει πόρρωθεν ἐπιτηρεῖν τὰ πραττόμενα ἡμῖν· μάλιστα δέ, ὅπερ ἦν, ὑποπτεύσας μὴ τι νύκτωρ ἡμῖν προαχθῇ, διενυκτέρευε μέχρι πόρρω τῆς ἐσπέρας, 15 ἀναπειτάσας τοῦ δωματίου τὰς θύρας, ὥστε ἔργον ἦν αὐτὸν λαβεῖν. 2 ὁ οὖν Σάτυρος, βουλόμενος αὐτὸν εἰς φιλίαν ἀγαγεῖν, προσέπαιζε πολλάκις καὶ κώνωπα ἐκάλει καὶ ἔσκωπτε τοῦτομα σὺν γέλωτι. καὶ οὗτος εἰδὼς τοῦ Σατύρου τὴν τέχνην προσεποιεῖτο μὲν ἀντιπαίζειν καὶ αὐτός, ἐνετιθεῖ δὲ τῇ παιδιᾷ τῆς γνώμης τὸ ἄσπονδον. 20 3 λέγει δὴ πρὸς αὐτόν· “Ἐπειδὴ καταμωκᾷ μου καὶ τοῦτομα, φέρε σοι μῦθον ἀπὸ κώνωπος εἶπω.”

21. “Ὁ λέων κατεμέμφετο τὸν Προμηθεᾶ πολλάκις, ὅτι μέγαν μὲν αὐτὸν ἐπλάσε καὶ καλὸν καὶ τὴν μὲν γένυν ὥπλισε τοῖς ὁδοῦσι, τοὺς δὲ πόδας ἐκράτνε τοῖς ὄνυξιν ἐποίησέ τε τῶν ἄλλων θηρίων 25 δυνατώτερον. “Ὁ δὲ τοιοῦτος,” ἔφασκε, “τὸν ἀλεκτρούνα φοβοῦμαι.” 2 καὶ ὁ Προμηθεὺς ἐπιστάς ἔφη· “Τί με μάτην αἰτιᾷ; τὰ μὲν γὰρ ἐμὰ πάντα ἔχεις ὅσα πλάττειν ἡδυνάμην, ἢ δὲ σὴ ψυχὴ πρὸς τοῦτα μόνον μαλακίζεται.” ἔκλαιεν οὖν ἐαυτὸν ὁ λέων καὶ τῆς δειλίας κατεμέμφετο καὶ τέλος ἀποθανεῖν ἤθελεν. 3 οὕτω δὲ γνώμης ἔχων 30

1 τὰ μὲν : τοὺς μὲν V || ἐνδοτέρα F 2 διειλήφεσαν Cobet 3 τὸ ante κατὰ om. M 4 ταμείον W 5 ἔξωθεν F 6 ἐπέκλειε VF : ἀπέκλειε cett. || ἔβαλε GF 8 διέβαλλε(ν) ae : διέβαλε VGF 9 πειράται καὶ β : πειράσας F : om. α 10 τε post Κλειῶ add. codd. : del. Jacobs || καὶ del. Jacobs || συνειδυίας β : συνειδυίας αF 11 κόρη ante τέχνη add. codd. : del. Jacobs 13 ὅτι : ὁ F 15 προαχθῇ : προαχθῇ F || διενυκτέρευσε W 17 οὖν : γοῦν G 21 δὴ : δὲ EGF || καταμωκᾷ β : καταμωμᾷ αF 23 μέγα WD 24 αὐτόν om. V 26 φοβοῦμαι : φοβεῖσθαι M (mg. : γρ. φοβοῦμαι) 27 γὰρ om. F 28 ἔχεις om. E || ἡδυνάμην αF : ἐδυνάμην β || σὴ βF : σου α

ἐλέφαντι περιτυγχάνει καὶ προσαγορεύσας εἰσθήκει διαλεγόμενος. καὶ ὄρων διὰ παντός τὰ ὄντα κινουῖντα, “Τί πάσχεις;” ἔφη· “καὶ τί δὴ ποτε οὐδὲ μικρὸν ἀτρεμεῖ σου τὸ οὖς;” 4 καὶ ὁ ἐλέφας, κατὰ τύχην παραπτάντος αὐτῷ κώνωπος, “Ὁρᾷς,” ἔφη, “τοῦτο τὸ βραχὺ τὸ 5 βομβοῦν; ἦν εἰσδύη μου τῇ τῆς ἀκοῆς ὁδῷ, τέθνηκα.” καὶ ὁ λέων, “Τί οὖν ἐτι ἀποθνήσκεις,” ἔφη, “με δεῖ, τοσοῦτον ὄντα καὶ ἐλέφαντος εὐτυχέστερον, ὅσον κρείττων κώνωπος ἀλεκτρούων;” ὁρᾷς, ὅσον ἰσχύος ὁ κώνωψ ἔχει, ὡς καὶ ἐλέφαντα φοβεῖν.” 5 συνεῖς οὖν ὁ Σάτυρος τὸ ὑπουλον αὐτοῦ τῶν λόγων, ἡρέμα μειδιῶν, “Ἀκουσον κἀμοῦ τινα 10 λόγον,” εἶπεν, “ἀπὸ κώνωπος καὶ λέοντος, ὃν ἀκήκοά τινος τῶν φιλοσόφων” χαρίζομαι δέ σοι τοῦ μύθου τὸν ἐλέφαντα.”

22. “Λέγει τοῖνυν κώνωψ ἀλαζὼν ποτε πρὸς τὸν λέοντα· “Εἴτα κἀμοῦ βασιλεύειν νομίζεις ὡς καὶ τῶν ἄλλων θηρίων; ἀλλ’ οὔτε μου καλλίων οὔτε ἀλκιμώτερος ἔφης οὔτε μείζων. ἐπεὶ τί σοι πρῶτόν 15 ἐστὶν ἀλήκη; 2 ἀμύσσεις τοῖς ὄνυξι καὶ δάκνεις τοῖς ὁδοῦσι. ταῦτα γὰρ οὐ ποιεῖ μαχομένη γυνή; ποῖον δὲ μέγεθος ἢ κάλλος σε κοσμεῖ; στέρον πλατὺ, ὅμοι παχεῖς καὶ πολλὴ περὶ τὸν ἀνχένα κόμη. τὴν κατόπιν οὖν αἰσχύνῃ οὐχ ὁρᾷς; ἐμοὶ δὲ μέγεθος μὲν ὁ ἀήρ ὅλος, ὅσον μου καταλαμβάνει τὸ πτερόν, κάλλος δὲ αἱ τῶν λειμώνων 20 κόμαι· αἱ μὲν γὰρ εἰσὶν ὥσπερ ἐσθῆτες, ἃς δταν θέλω παῦσαι τὴν πτῆσιν ἐνδύομαι. 3 τὴν δὲ ἀνδρείαν μου μὴ καὶ γελοῖον ἢ καταλέγειν· ὄργανον γὰρ ὅλος εἰμὶ πολέμου. μετὰ μὲν σάλπιγγος παρατάττομαι, σάλπιγξ δὲ μοι καὶ βέλος τὸ στόμα· ὥστε εἰμὶ καὶ ἀθλητῆς καὶ τοξότης. ἔμαντοῦ δὲ διστός καὶ τόξον γίνομαι· τοξεύει γὰρ με 25 διαέριον τὸ πτερόν, ἐμπεισὼν δὲ ὡς ἀπὸ βέλους ποιῶ τὸ τραῦμα· ὁ δὲ παταχθεὶς ἐξαιφνης βοᾷ καὶ τὸν τετρωκότα ζητεῖ. ἐγὼ δὲ παρὼν οὐ πάρεμι. ὁμοῦ δὲ καὶ φεύγω καὶ μένω, καὶ περιῦπτεῦν τὸν ἄνθρωπον τῷ πτερῷ, γελῶ δὲ αὐτὸν βλέπων περὶ τοῖς τραύμασιν ὀρχούμενον. 4 ἀλλὰ τί δεῖ λόγων; ἀρχώμεθα μάχης.” ἄμα λέγων

2 δὴ om. WD 4 αὐτῷ : αὐτῷ Jackson : αὐτόν He || ὁρᾷς : ὁρῶ VE || τοῦτο : τουτί M : evan. F 5 μου : με He 6 ἐτι om. G : post ἀποθνήσκεις transp. F 7 ὅσον β : πόσον F : πόσῳ α 8 συνεῖς βF : γνωὺς α 10 εἶπεν om. G 11 σοι : σου W 12 ποτε om. α || τὸν om. G || εἴτα : εἶπε F 13 καὶ om. αF || μου : ἐμοῦ Ja ex Coll. Hamb. 14 καλλίων om. F || τί : τίς Ja ex Coll. Hamb. || πρῶτόν : πρότερον M 15 ἐστὶν om. M || δάκνεις G || ταῦτα Hi 18 ὅλος om. G 19 μου : μοι F 21 ἦ : ἦν MF 22 εἰμὶ om. V || <καὶ βέλους> ante παρατάττομαι He : post παρατ. lac. ind. Jackson 23 μοι : μου G 24 γίνομαι R || με Jacobs versionem Cruceii secutus : μου codd. 25 τὸ om. α 27 καὶ om. G 29 ἀρχώμεθα VeF : ἀρχόμεθα αG || καὶ ante ἄμα add. G

ἐμπίπτει τῷ λέοντι καὶ εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐμπηδᾷ καὶ εἴ τι ἄλλα
 ἄτριχον τῶν προσώπων, περιϋπτάμενος ἅμα καὶ τῷ βόμβῳ καταυλῶν.
 ὁ δὲ λέων ἡγριαίνεται καὶ μετεστρέφετο πάντη καὶ τὸν ἄερα περιέχα-
 σκεν· ὁ δὲ κώνωψ ταύτη πλέον τὴν ὀργὴν ἐτίθετο παιδιὰν καὶ ἐπὶ
 αὐτοῖς ἐτίτρωσκε τοῖς χεῖλεσιν. 5 καὶ ὁ μὲν ἐκλινεν εἰς τὸ λυποῦν
 μέρος, ἀνακάμπτων ἔνθα τοῦ τραύματος ἡ πληγὴ, ὁ δὲ ὥσπερ πα-
 λαιοστῆς τὸ σῶμα σκευάζων εἰς τὴν συμπλοκὴν ἀπέρρει τῶν τοῦ
 λέοντος ὀδόντων, αὐτὴν μέσσην διαπτὰς κλειομένην τὴν γένυν. 6 οἱ
 δὲ ὀδόντες κενοὶ τῆς θήρας περὶ ἑαυτοὺς ἐκροτάλιζον. ἤδη τοίνυν ὁ
 λέων ἐκεκμήκει σκιαμαχῶν πρὸς τὸν ἄερα τοῖς ὁδοῦσι καὶ εἰστήκει 10
 παρειμένος ὀργῇ. ὁ δὲ κώνωψ περιϋπτάμενος αὐτοῦ τὴν κόμην
 ἐπηύλει μέλος ἐπιπίκιον. 7 μακρότερον δὲ ποιούμενος τῆς πτήσεως
 τὸν κύκλον ὑπὸ περιττῆς ἀπειροκαλλίας ἀράχνης λανθάνει νήμασιν
 ἐμπλακεῖς, καὶ τὴν ἀράχνην οὐκ ἔλαθεν ἐμπεσών. ὥς δὲ οὐκέτι εἶχε
 φυγεῖν, ἀδημονῶν εἶπεν· “ὦ τῆς ἀνοίας· προῦκαλούμην γὰρ ἐγὼ 15
 λέοντα, ὀλίγος δὲ με ἡγρευσεν ἀράχνης χιτῶν.” ταῦτα εἰπὼν,
 “ὦρα τοίνυν,” ἔφη, “καὶ σὲ τὰς ἀράχνας φοβεῖσθαι.” καὶ ἅμα
 ἐγέλασεν.

23. Καὶ ὀλίγας διαλιπὼν ἡμέρας, εἰδὼς αὐτὸν γαστρὸς ἡττώμε-
 νον, φάρμακον προιάμενος ὕπνου βαθέος ἐφ’ ἐστίασιν αὐτὸν ἐκάλεσεν. 20
 ὁ δὲ ὑπώπτευσεν μὲν τινα μηχανὴν καὶ ὤκει τὸ πρῶτον. ὥς δὲ ἡ
 βελτίστη γαστήρ κατανέγκασε, πείθεται. 2 ἐπεὶ δὲ ἦκε πρὸς τὸν
 Σάτυρον, εἶτα δειπνήσας ἐμελλεν ἀπύεσθαι, ἐγγχεῖ τοῦ φαρμάκου κατὰ
 τῆς τελευταίας κύλικος ὁ Σάτυρος αὐτῷ· καὶ ὁ μὲν ἔπιε, καὶ μικρὸν
 διαλιπὼν, ὅσον εἰς τὸ δωμάτιον αὐτοῦ φθάσαι, καταπεσὼν ἔκειτο, 25
 τὸν ὕπνον καθεύδων τοῦ φαρμάκου. 3 ὁ δὲ Σάτυρος εἰστρέχει πρὸς
 με καὶ λέγει· “Κεῖται σοι καθεύδων ὁ Κύκλωψ· σὺ δὲ ὅπως Ὀδυσ-
 σεὺς ἀγαθὸς γένῃ.” ἅμα ἔλεγε καὶ ἤκομεν ἐπὶ τὰς θύρας τῆς ἐρω-
 μένης. καὶ ὁ μὲν ὑπελείπετο, ἐγὼ δὲ εἰσήειν, ὑποδεχομένης με τῆς

1 ἐμπηδῶν Ve 2 καταυλῶν : περιανλῶν G 3 ἡγριαίνεται : ἡγριανέ τε Cobet
 4 ταύτη WF : ταύτην MDβ || πλέον βF : μᾶλλον α 5 ἐτίτρωσκε Ja : ἔτι πως
 καὶ WβF : ἔτιγέ πως M || λυποῦν : λοιπὸν M 7 σκευάζων R : σκάζων cett. ||
 ἀπέρρει βF : ἔρρει α 10 ἐκεκμήκει : κεκμηκώς ἦν καὶ G 12-13 μακρό-
 τερον . . . κύκλον om. M 13 οὐν post περιττῆς add. M || ἀράχνης : ἀράχων V
 (item l. 16) 14 τὴν αF : τὸν β 15 μὲν post προῦκαλούμην add. α 17 σὲ :
 σοὶ Cobet 21 ὑπώπτευσεν εF : ὑπόπτευσεν αG : ὑπόπτευσεν V 23 ἐγγχεῖ G
 25 αὐτοῦ : αὐτοῦ He 27 σοὶ : σου W || Κύκλωψ Götting : Κώνωψ codd.
 28 ἀγαθὸς : ἄλλος Schmidt || καὶ ante ἅμα add. M 29 ὑπελείπετο αGF :
 ὑπελείπετο Ve || εἰσήειν om. F

Κλειοῦς ἀνοφητί, τρέμων τρόμον διπλοῦν, χαρᾶς ἅμα καὶ φόβον. 4 ὁ
 μὲν γὰρ τοῦ κινδύνου φόβος ἐθορύβει τὰς τῆς ψυχῆς ἐλπίδας, ἡ δὲ
 ἐλπίς τοῦ τυχεῖν ἐπεκάλυπτεν ἡδονὴν τὸν φόβον· οὕτω καὶ τὸ ἐλπίζον
 ἐφοβεῖτό μου καὶ ἔχαιρε τὸ λυπούμενον. ἄρτι δὲ μου προσελθόντος
 5 εἴσω τοῦ θαλάμου τῆς παιδός, γίνεται τι τοιοῦτον περὶ τὴν τῆς κόρης
 μητέρα· ἔτυχεν ὄνειρος αὐτὴν ταράξας. 5 ἐδόκει τινὰ ληστήν μάχαι-
 ραν ἔχοντα γυμνὴν ἄγειν ἀρπασάμενον αὐτῆς τὴν θυγατέρα καὶ
 καταθέμενον ὑπὸ τῆς ἀνατεμεῖν τῇ μαχαίρᾳ τὴν γαστέρα, κάτω-
 θεν ἀρξάμενον ἀπὸ τῆς αἰδοῦς. ταραχθεῖσα οὖν ὑπὸ δειματός, ὥς
 10 εἶχεν ἀναπῆδᾷ καὶ ἐπὶ τὸν τῆς θυγατρὸς θάλαμον τρέχει (ἐγγὺς γὰρ
 ἦν), ἄρτι μου κατακλιθέντος. 6 ἐγὼ μὲν δὴ τὸν φόβον ἀκούσας
 ἀνοιγομένων τῶν θυρῶν, εὐθὺς ἀνεπήδησα· ἡ δὲ ἐπὶ τὴν κλινὴν
 παρῆν. συνελθὼν οὖν τὸ κακὸν ἐξάλλομαι καὶ διὰ τῶν θυρῶν ἱεμαι
 δρόμῳ, καὶ ὁ Σάτυρος ὑποδέχεται τρέμοντα καὶ τεταραγμένον. εἶτα 15
 ἐφεύγομεν διὰ τοῦ σκοτόους καὶ ἐπὶ τὸ δωμάτιον ἑαυτῶν ἤλθομεν.

24. Ἡ δὲ πρῶτον μὲν ὑπὸ ἡλίου κατέπεσεν, εἶτα ἀνενεγκοῦσα
 τὴν Κλειᾶ κατὰ κόρης ὥς εἶχε ῥαπίζει καὶ ἐπιλαβομένη τῶν τριχῶν
 ἅμα πρὸς τὴν θυγατέρα ἀνῶμωξεν, “Απώλεσάς μου,” λέγουσα,
 “Λευκίπτη, τὰς ἐλπίδας. 2 οἴμοι, Σώστρατε· σὺ μὲν ἐν Βυζαντίῳ
 20 πολεμεῖς ὑπὲρ ἄλλοτριων γάμων, ἐν Τύρῳ δὲ καταπεπολέμησαι καὶ
 τῆς θυγατρὸς σοῦ τις τοὺς γάμους σεσύληκεν. οἴμοι δειλαῖα, τοιού-
 τους σοὶ γάμους ὄφρεσθαι οὐ προσεδόκων. 3 ὄφελον ἔμεινας ἐν
 Βυζαντίῳ· ὄφελον ἔπαθες πολέμον νόμῳ τὴν ὕβριν· ὄφελόν σε κἂν
 25 θορᾶ νικήσας ὕβρισεν· οὐκ εἶχεν ἡ συμφορὰ διὰ τὴν ἀνάγκην ὄνει-
 ρος. νῦν δὲ, κακόδαιμον, ἀδοξεῖς ἐν οἷς δυστυχεῖς. 4 ἐπλάνα δὲ με
 καὶ τὰ τῶν ἐνυπνίων φαντάσματα, τὸν δὲ ἀληθέστερον ὄνειρον οὐκ
 ἔθεασάμην. νῦν ἀθλιώτερον ἀνετμήθης τὴν γαστέρα· αὕτη δυστυχε-
 στέρα τῆς μαχαίρας τομῇ· οὐδὲ εἶδον τὸν ὕβρισαντά σε, οὐδὲ οἶδά

1-4 Cf. Maxim. Conf., Migne vol. 91, col. 909

1 τρέμων GF || τρόμον : καὶ φόβον G 3 ἐπεκάλυπτεν : ἐκάλυπτεν F Maxim.
 4 μου om. Maxim. || προσελθόντος αF : προσελθόντος β : παρελθόντος Jacobs
 5 τοιοῦτο E 6 γὰρ post ἔτυχεν add. M 7-8 καὶ καταθέμενον . . . γαστέρα
 om. M 8 μέσση : μέσον ε || ἀνατέμειν Cobet 12 θυρῶν αGF : θυρῶν Ve
 16 τοῦ ἡλίου F 17 κόρης : κόρης V 18 ἀπώλεσας : ἀπώλεας G 21
 σεσύληκεν αF : ἐσύληκεν β 22 προσεδόκων β : προσεδόκουν αF 22, 23 ὄφελον
 V 24 διὰ om. αF 25 με : μοι G 27 δὲ post νῦν add. W || ἀν ἐτμήθης M

μου τῆς συμφορᾶς τὴν τύχην. οἷμοι τῶν κακῶν μὴ καὶ δοῦλος ᾦν·”

25. Ἐθάρσησεν οὖν ἡ παρθένος, ὥς ἂν ἐμοῦ διαπεφυγότες, καὶ λέγει· “Μὴ λουδοῖ μοι, μήτε, τὴν παρθενίαν οὐδὲν ἔργον μοι πέπρακται τοιούτων ῥημάτων <ἄξιον>, οὐδὲ οἶδα τοῦτον δοτις ᾦν, εἴτε δαίμων, εἴτε ἥρωας, εἴτε ληστής. 2 ἐκέλευν δὲ πεφοβημένη, μηδὲ ἀνακραγεῖν διὰ τὸν φόβον δυναμένη. φόβος γὰρ γλώττης ἐστὶ δεσμός. ἐν οἶδα μόνον, οὐδεὶς μοι τὴν παρθενίαν κατήσχυεν.” 3 καταπεσοῦσα οὖν ἡ Πάνθεια πάλιν ἔσπευεν. ἡμεῖς δὲ ἐσκοπιόμεν, καθ’ ἑαυτοὺς γενόμενοι, τί ποιητέον εἴη, καὶ ἐδόκει κράτιστον εἶναι φεύγειν, πρὶν ἢ ὡς γένηται καὶ τὸ πᾶν ἡ Κλειὼ βασανιζομένη κατέκρη.

26. Δόξαν οὖν οὕτως εἰχόμεθα ἔργον, σκηφόμενοι πρὸς τὸν θυρωρὸν ἀπιέναι πρὸς ἐρωμένην, καὶ ἐπὶ τὴν οἰκίαν ἐρχόμεθα τὴν Κλεινίου. ἦσαν δὲ λοιπὸν μέσαι νύκτες, ὥστε μόλις ὁ θυρωρὸς ἀνέφωξεν ἡμῖν. καὶ ὁ Κλεινίας, ἐν ὑπερώῳ γὰρ τὸν θάλαμον εἶχε, διαλεγόμενων ἡμῶν ἀκούσας κατατρέχει τεταραγμένος. 2 καὶ ἐν τούτῳ τὴν Κλειὼ κατόπιν ὁρῶμεν σπουδῇ θέουσαν ᾦν γὰρ δρασμὸν βεβουλεμένη. ἅμα τε οὖν ὁ Κλεινίας ἤκουσεν ἡμῶν ἃ πεπόνθαμεν καὶ τῆς Κλειοῦς ἡμεῖς, ὅπως φύγοι, καὶ πάλιν ἡμῶν ἡ Κλειὼ τί ποιεῖν μέλλομεν. 3 παρελθόντες οὖν εἰσω τῶν θυρῶν τῷ Κλεινίᾳ διηγοῦμεθα τὰ γεγονότα καὶ ὅτι φεύγειν διεγνώκαμεν. λέγει ἡ Κλειὼ· “Κἀγὼ σὺν ὑμῖν ᾦν γὰρ περιμένω τὴν ἔω, θάνατός μοι πρόκειται, τῶν βασάνων γλυκύτερος.”

27. Ὁ οὖν Κλεινίας τῆς χερσὸς μου λαβόμενος ἄγει τῆς Κλειοῦς μακρὰν καὶ λέγει· “Δοκῶ μοι καλλίστην γνώμην εὐρηκέναι, ταύτην μὲν ὑπεξαγαγεῖν, ἡμᾶς δὲ ὀλίγας ἡμέρας ἐπισχεῖν, κἂν οὕτω δοκῇ, 25 συσκευασμένους ἀπελθεῖν. 2 οὐδὲ γὰρ νῦν οἶδε τῆς κόρης ἡ μήτηρ τίνα κατέλαβεν, ὥς ὑμεῖς φατε, ὃ τε καταμνήσων οὐκ ἔσται, τῆς Κλειοῦς ἐκ μέσου γενομένης· τάχα δὲ καὶ τὴν κόρην συμφυγεῖν πείσετε.” ἔλεγε δὲ καὶ αὐτὸς ὅτι κοινωνὸς γενήσεται τῆς ἀποδημίας.

4 <ἄξιον> Cobet 5 ἥρωας Bodén : ἔρωας codd. || ἐκέλευν δὲ : ἐκέλευν F 10 ἥως : ἡ ἔως Götting 11 οὖν om. α || σκηφόμενοι βF : σκεφόμενοι α || δὲ post σκεφόμενοι add. M 12 καὶ post ἔργον (l. 11) transp. Castiglioni || τὴν^α αF : τοῦ β 13 ἦσαν ... θυρωρὸς om. W || λοιπὸν : σχεδὸν που Schmidt 14 γὰρ om. F || καὶ post εἶχε add. F 16 τούτῳ : τοσούτῳ F || θέουσαν : τρέχουσαν F || τὸν δρασμὸν V 17 οὖν om. M 18 καὶ¹ om. α || ἡμῶν : ἡμῖν M 19 οὖν : γὰρ Hl 21-22 θάνατός ... γλυκύτερος : βάσανοί μοι πρόκειται, ὃν θάνατος γλυκύτερος Schmidt 26 οὐδὲ : οὕτε He || οἶδε : εἶδε F 28 συμφεύγειν Cobet 29 γενήσεται βF : ἔσται α

3 ταῦτα ἔδοξε. καὶ τὴν μὲν Κλειὼ τῶν οἰκετῶν αὐτοῦ τινι παραδίδωσι, κελεύσας ἐμβαλέσθαι σκάφει, ἡμεῖς δὲ αὐτοῦ καταμεινάντες ἐφροντίζομεν περὶ τῶν ἐσομένων καὶ τέλος ἔδοξεν ἀποπειραθῆναι τῆς κόρης καί, εἰ μὲν θελήσει συμφυγεῖν, οὕτω πράττειν, εἰ δὲ μὴ, μένειν αὐτοῦ, παραδόντας ἑαυτοὺς τῇ τύχῃ. κοιμηθέντες οὖν ὀλίγον τῆς νυκτὸς ὅσον τὸ λοιπὸν, περὶ τὴν ἔω πάλιν ἐπὶ τὴν οἰκίαν ἐπανήλθομεν.

28. Ἡ οὖν Πάνθεια ἀναστᾶσα περὶ τὰς βασάνους τῆς Κλειοῦς ἠὲ τρεπίετο καὶ καλεῖν αὐτὴν ἐκέλευεν. ὥς δ’ ᾦν ἀφανής, πάλιν ἐπὶ τὴν θυγατέρα ἵεται καί, “Ὅκ ἐρεῖς,” ἔφη, “τὴν συσκευὴν τοῦ δράματος; ἰδοὺ καὶ ἡ Κλειὼ πέφευγεν.” 2 ἡ δὲ ἔτι μᾶλλον ἐθάρσησε καὶ λέγει· “Τί πλέον εἶπω σοι, τίνα δὲ ἄλλην προσαγάγω πίστιν τῆς ἀληθείας μέλινα; εἰ παρθενίας ἐστὶ τις δοκιμασία, δοκίμασον.” 3 “Ἐτι καὶ τοῦτο,” ἔφη ἡ Πάνθεια, “λείπεται, ἵνα καὶ μετὰ μαρτύρων δυστυχῶμεν.” ταῦτα ἅμα λέγουσα ἀνεπηδήσεν ἔξω.

29. Ἡ δὲ Λευκίππη καθ’ ἑαυτὴν γενομένη καὶ τῶν τῆς μητρὸς γεμισθεῖσα ῥημάτων παντοδαπὴ τις ᾦν ἤχθετο, ἡσχύνετο, ὠργίετο. ἤχθετο μὲν πεφωραμένη, ἡσχύνετο δὲ ὀνειδιζομένη, ὠργίετο δὲ ἀπιστομένη. αἰδῶς δὲ καὶ λύπη καὶ ὀργὴ τρία τῆς ψυχῆς κύματα· 2 ἡ μὲν γὰρ αἰδῶς διὰ τῶν ὀμμάτων εἰσρέουσα τὴν τῶν ὀφθαλμῶν ἑλευθερίαν καθαιρεῖ· ἡ λύπη δὲ περὶ τὰ στέρνα διανεμομένη κατατῆκε τῆς ψυχῆς τὸ ζωπυροῦν ἡ δὲ ὀργὴ περιῦλακτοῦσα τὴν καρδίαν ἐπικλύζει τὸν λογισμὸν τῷ τῆς μανίας ἀφρώ. 3 λόγος δὲ τούτων ἀπάντων πατήρ, καὶ ἔοικεν ἐπὶ σκοπῷ τόξον βάλλειν καὶ ἐπιτυγχάνειν καὶ ἐπὶ τὴν ψυχὴν πέμπειν τὰ βλήματα καὶ ποικίλα τοξέματα. τὸ μὲν ἐστὶν αὐτῷ λουδορίας βέλος, καὶ γίνεται τὸ ἔλκος ὀργῇ· τὸ δὲ ἐστὶν ἔλεγχος ἀτυχημάτων· ἐκ τούτου τοῦ βέλους λύπη γίνεται· τὸ δὲ, ὀνειδος ἁμαρτημάτων, καὶ καλοῦσιν αἰδῶ τὸ τραῦμα. 4 ἴδιον δὲ τούτων ἀπάντων τῶν βελῶν βαθέα μὲν τὰ βλήματα, ἀναιμία δὲ τὰ

21-23 Cf. Anton. Meliss., Migne vol. 136, col. 1136

1 αὐτοῦ Ja : αὐτοῦ codd. 3 ἐσομένων : ἐπομένων F 4 εἰ ... θελήσει β (ἡ pro εἰ G) F : ᾦν ... θελήσει α 5 ὀλίγον secl. He 6 λοιπὸν α : λείπον βF 10 συσκευὴν WVe : σκευὴν MG : κατασκευὴν F 12 προσαγάγω Ve : προσάγω GF : ἀγάγω α 15 ἀνεπήδησεν : ἀπεπήδησεν Castiglioni : ἐπήδησεν He 16 ἑαυτὴν βF : αὐτὴν α 17 ἤχθετο om. W (suppl. W²) 18 δὲ² : γὰρ F : om. E 19 ταῦτα post τρία add. E 21 καθαιρεῖ β : καθαίρει αF || δὲ om. α 24 ἐπὶ σκοπὸν τόξῳ Bodén 25 <τὰ> τοξέματα Jacobs (puncto post βλήματα posito) 26 λουδορίας Scaliger || ἔλκος : βέλος R (corr. R²) 27 γίνεταί R 29 τῶν om. αF

τοξεύματα. ἐν δὲ τούτων ἀπάντων φάρμακον, ἀμύνεσθαι τὸν βαλόντα τοῖς αὐτοῖς βλήμασι λόγος γὰρ γλώσσης βέλος ἄλλης γλώσσης βέλει θεραπεύεται· καὶ γὰρ τῆς καρδίας ἔπαινε τὸ θυμούμενον καὶ τῆς ψυχῆς ἐμάρανε τὸ λυπούμενον. 5 ἂν δὲ τις ἀνάγκη τοῦ κραί-
 5 τινος σιγήσῃ τὴν ἄμυναν, ἀλγεινότερα γίνεται τὰ ἔλκη τῇ σιωπῇ· αἱ γὰρ ὠδίνες τῶν ἐκ τοῦ λόγου κυμάτων, οὐκ ἀποπτύσασαι τὸν ἀφρόν, οἰδοῦσι περὶ ἐαυτὰς πεφνησμέναι. τοσοῦτον οὖν ἡ Λευκίππη γεμισθεῖσα συμφορῶν οὐκ ἔφερε τὴν προσβολήν.

30. Ἐν τούτῳ δὲ ἔτυχον πέμψαι τὸν Σάτυρον πρὸς τὴν κόρη ἀποπειρασόμενον τῆς φυγῆς. ἡ δὲ πρὶν ἀκοῦσαι πρὸς τὸν Σάτυρον, 10
 “Δέομαι,” ἔφη, “πρὸς θεῶν ξένων καὶ ἐγχαρίων, ἐξαρπάσατέ με τῶν τῆς μητρὸς ὀφθαλμῶν, ὅποι βούλεσθε. 2 εἰ δέ με ἀπελθόντες κατα-
 λπείτε, βρόχον πλεξαμένη τὴν ψυχὴν μου οὕτως ἀφήσω.” ἐγὼ δὲ ὥς ταῦτα ἤκουσα, τὸ πολὺ τῆς φροντίδος ἀπερριψάμην. δύο δὲ ἡμέ-
 15 ρας διαλείποντες, ὅτε καὶ ἀποδημῶν ἔτυχεν ὁ πατήρ, παρεσκευαζόμεθα πρὸς τὴν φυγὴν.

31. Εἶχε δὲ ὁ Σάτυρος τοῦ φαρμάκου λείψανον, ᾧ τὸν Κόνακτα ἦν κατακοιμίσας· τοῦτον διακονούμενος ἡμῖν ἐγχεῖ λαθὼν κατὰ τῆς κύλικος τῆς τελευταίας, ἣν τῇ Πανθείᾳ προσέφερεν· ἡ δὲ ἀναστὰσα 20
 ᾤχετο εἰς τὸν θάλαμον αὐτῆς καὶ εὐθὺς ἐκάθειδεν. 2 εἶχε δὲ ἑτέραν ἡ Λευκίππη θαλαμηπόλον, ἣν τῷ αὐτῷ φαρμάκῳ καταβαπτίσας ὁ Σάτυρος (προσεπεποίητο γὰρ καὶ αὐτῆς, ἐξ οὗ τῷ θαλάμῳ προσελη-
 20 λάθει, ἐρᾶν) ἐπὶ τὴν τρίτην θήραν ἔρχεται, ἐπὶ τὸν θυρωρόν. κάκει-
 νον βεβλήκει τῷ αὐτῷ πόματι. 3 ὄχημα δὲ εὐτρεπὲς ἡμᾶς πρὸ τῶν πυλῶν ἐξεδέχετο, ὅπερ ὁ Κλεινίας παρεσκεύασε, καὶ ἔφθασεν ἡμᾶς 25

1 ἀμύνεσθαι F || τὸν om. F || βαλόντα Ve : βαλλόντα G : βάλλοντα aF
 3 ἔπαινε : ἔπαινε V 7 ἐαυτὰς βF : αὐτὰς a || τοσοῦτον W 7-8 τοσοῦτων ...
 προσβολήν del. He 8 τῶν συμφορῶν V || συμφορῶν Wβ : ῥημάτων M : evan. F
 9 ἔτυχον πέμψαι codd. (ἔτυχε πέμψαι OQ) : ἔτυχον πέμψας Sa : ἔτυχε
 πέμψαι <με> Cobet 11 δέομαι om. V || ξένων βF : ξένων a 12 ὅποι : ὅπη
 F : ὅπου E || βούλεσθαι aE || καταλίπτετε β : καταλείπτετε a : καταλίπτετε
 F 14 ἀπερριψα Hercher 18 κατακοιμίσας MVe : κατακοιμίσας suprascr. ἡ
 F : κατακοιμήσας WG || τούτου : τοῦτο G 18-19 τῆς κύλικος τῆς τελευταίας
 βF : τῆς τελευταίας κύλικος a 20 αὐτῆς scripsi : αὐτῆς βF : ἐαυτῆς a
 22 προσεπεποίητο MVe : προσεποίητο W : προσεποιήτο G : προσεποιεῖτο F ||
 αὐτῆς : αὐτοῦ V 23 θήραν Boden : θύραν codd. : πείραν Jacobs || ἐπὶ* : πρὸς
 F : om. Q 24 βεβλήκει : ἐβεβλήκει F : βάλλει maluit Jacobs || πόματι codd.
 (ut semper) : πόματι Cobet || εὐτρεπὲς Ve : εὐπρεπὲς GF : om. a || ἡμᾶς
 om. F 25 ἐξεδέχετο : ἐδέχετο M || ὁ om. a || ἔφθασεν βF : ἐφθασεν a

ἐπ' αὐτοῦ περιμένων αὐτός. ἐπεὶ δὲ πάντες ἐκάθειδον, περὶ πρώτας
 νυκτὸς φυλακὰς προήειμεν ἀψοφητὶ, Λευκίππην τοῦ Σατύρου χειρα-
 γοοῦντος. 4 καὶ γὰρ ὁ Κώνων, ὅσπερ ἡμῖν ἐφῆδρενε, κατὰ τύχην
 ἐκείνην ἀπεδήμει τὴν ἡμέραν, τῇ δεσποίνῃ διακονησόμενος. ἀνοίγει
 5 δὴ τὰς θύρας ὁ Σάτυρος, καὶ προήλθομεν· ὥς δὲ παρήμεν ἐπὶ τὰς
 πύλας, ἐπέβημεν τοῦ ὀχήματος. 5 ἡμεν δὲ οἱ πάντες ἕξ, ἑμεῖς καὶ
 ὁ Κλεινίας καὶ δύο θεράποντες αὐτοῦ. ἐπελαύνομεν οὖν τὴν ἐπὶ
 Σιδῶνα καὶ περὶ μοῖρας τῆς νυκτὸς δύο παρήμεν ἐπὶ τὴν πόλιν καὶ
 εὐθὺς ἐπὶ Βηρυτὸν τὸν δρόμον ἐποιούμεθα, νομίζοντες εὐρήσειν ἐκεῖ
 10 αὐτὸν ἐφορμούσαν. 6 καὶ οὐκ ἠτυχήσαμεν· ὥς γὰρ ἐπὶ τοῦ Βηρυτιᾶν
 λιμένος ἤλθομεν, ἀναγόμενον σκάφος εὐρομεν, ἄρτι τὰ πρυμνήσια
 μέλλον ἀπολύειν. μηδὲν οὖν ἐρωτήσαντες ποῦ πλεῖ, μετεσκευαζόμεθα
 ἐπὶ τὴν θάλασσαν ἐκ τῆς γῆς, καὶ ἦν ὁ καιρὸς μικρὸν ἄνω τῆς ἑω.
 ἔπλει δὲ τὸ πλοῖον εἰς Ἀλεξάνδρειαν, τὴν μεγάλην τοῦ Νεῖλου πόλιν.

32. Ἐχαιρον δὲ τὸ πρῶτον ὁρῶν τὴν θάλασσαν, οὕτω πελαγίζον-
 15 τος τοῦ σκάφους ἄλλ' ἐπὶ τοῖς λιμέσιν ἐποχουμένον. ὥς δὲ ἔδοξεν
 οὐρίον εἶναι πρὸς ἀναγωγὴν τὸ πνεῦμα, θόρυβος ἦν πολλὸς κατὰ τὸ
 σκάφος, τῶν ναυτῶν διαθεινόντων, τοῦ κυβερνήτου κελεύοντος, ἑλκο-
 μένων τῶν κάλων· 2 ἡ κεφαλὰ περιήγετο, τὸ ἱστίον καθίετο, ἡ ναῦς
 20 ἀπεσαλεύετο, τὰς ἀγκύρας ἀνέσπων, ὁ λιμὴν κατελείπετο· τὴν γῆν
 ἐωρῶμεν ἀπὸ τῆς νηὸς κατὰ μικρὸν ἀναχωροῦσαν, ὥς αὐτὴν πλέου-
 σαν· παιανισμὸς ἦν καὶ πολλή τις εὐχή, θεοὺς σωτήρας καλοῦντες,
 εὐφημοῦντες αἰσιον τὸν πλοῦν γενέσθαι· τὸ πνεῦμα ἤρετο σφοδρότε-
 ρον, τὸ ἱστίον ἐκυρτοῦτο καὶ εἴλκε τὴν ναῦν.

33. Ἐτυχε δὲ τις ἡμῖν νεανίσκος παρασκηνῶν, ὅς, ἐπεὶ καιρὸς
 25 ἦν ἀρίστον, φιλοφρονούμενος ἡμᾶς συναριστᾶν ἤξλου. καὶ ἡμῖν δὲ ὁ
 Σάτυρος παρέφερεν· ὥστε εἰς μέσον καταθέμενοι ἃ εἶχομεν τὸ ἄρι-

1 αὐτός om. a 2 προήειμεν E mg. : προσήειμεν suprascr. in R : προσέειμεν
 Wβ : προέειμεν F : πρόσκειμεν M : προήκειμεν Jacobs : προέκειμεν Ja 3 ὅσπερ :
 ὅσπερ WG : ὅπερ M 4 διακονησόμενος Mβ : διακονησόμενος WF 5 παρήμεν
 βF : παρείμεν W : πάριμεν M : παρήμεν He 6 πύλας aF : θύρας β 7 οἱ
 δύο V || ἐλαύνομεν He 8 Σιδῶνος He || παρήμεν WβF : πάριμεν M : παρήμεν
 He 9 Βηρυτὸν βF : Βηρυτοῦ a 10 ἠτυχήσαμεν V 12 ποῦ : ποῖ Jacobs
 13 θάλασσαν βF : θάλατταν a 15 δὲ del. Hl || τὸ om. a || θάλασσαν βF :
 θάλατταν a 16 ἐπὶ : ἐπὶ Boden 19 κάλων WeF : καλῶν V : καλοδίων M
 || περιήγετο β : περιήγε aF 21 νεῶς R 22 παιανισμὸς βF : παιωνισμὸς W :
 παιωνισμὸς M || τις post παιανισμὸς add. F 22-23 καλοῦντες, εὐφημοῦντες :
 καλοῦντων, εὐφημοῦντων Guyet

στον ἐκοινωνοῦμεν, ἤδη δὲ καὶ λόγον. 2 λέγω δὴ πρῶτος· “Πόθεν, ὦ νεανίσκε, καὶ τίνα σε δεῖ καλεῖν;” “Εγὼ Μενέλαος,” εἶπεν, “τὸ δὲ γένος Αἰγύπτιος. τὰ δὲ ὑμέτερα τίνα;” 3 “Εγὼ Κλειτοφῶν, οὗτος Κλεινίας, Φοίνικες ἄμφω.” “Τίς οὖν ἡ πρόφασις ὑμῖν τῆς ἀποδημίας;” “Ἦν σὺ πρῶτος ἡμῖν φράσης, καὶ τὰ παρ’ ἡμῶν ἀκούσῃ.”

34. Λέγει οὖν ὁ Μενέλαος· “Τὸ μὲν κεφάλαιον τῆς ἐμῆς ἀποδημίας ἔρως βάσκανος καὶ θήρα δυστυχής. ἤρων μειρακίον καλοῦ· τὸ δὲ μειράκιον φιλόθηρον ἦν. ἐπεῖχον τὰ πολλά, κρατεῖν οὐκ ἠδυνάμην. ὥς δὲ οὐκ ἔπειθον, εἰσόμεν καὶ ἐπὶ τὰς ἀγρας. 2 ἐθηρώμεν οὖν ἱππεύοντες ἄμφω καὶ τὰ πρῶτα ἠτύχοῦμεν, τὰ λεπτὰ διώκοντες τῶν θηρίων. 3 ἐξαίρνης δὲ σὺς τῆς ὕλης προπηδᾷ, καὶ τὸ μειράκιον ἐδίωκε· καὶ ὁ σὺς ἐπιστρέφει τὴν γένυν καὶ ἀντιπρόσωπος ἐχώρει δρόμῳ, καὶ τὸ μειράκιον οὐκ ἐξετρέπετο, βοῶντος ἐμοῦ καὶ κεκραγόντος· “Ἐλκε τὸν ἵππον, μετένεγκε τὰς ἡρίας· πονηρὸν τὸ θηρίον.” ἀνάξας δὲ ὁ σὺς σπονδῇ ἔτρεχεν ὥς ἐπ’ αὐτόν. 4 καὶ οἱ μὲν σνέπιπτον ἀλλήλοις, ἐμὲ δὲ τρόμος, ὥς εἶδον, λαμβάνει· καὶ φοβούμενος μὴ φθάσῃ τὸ θηρίον καὶ πατάξῃ τὸν ἵππον, ἐναγκλωσάμενος τὸ ἀκόντιον, πρὶν ἀκριβῶς καταστοχάσασθαι τοῦ σκοποῦ, πέμπω τὸ βέλος· τὸ δὲ μειράκιον παραθέον ἀρπάζει τὴν βολήν. 5 τίνα οἶε με τότε ψυχὴν ἔχειν; εἰ καὶ ψυχὴν εἶχον ὅλως, ὥς ἂν ἄλλος τις ἀποθάνοι ζῶν. τὸ δὲ οἰκτρότερον, τὰς χεῖρας ὄρεγέ μοι μικρὸν ἔτι ἐμπνέων καὶ περιέβαλλε καὶ ἀποθνήσκων οὐκ ἐμίσει με τὸν πονηρὸν ὁ ὕπ’ ἐμοῦ πεφονευμένος, ἀλλὰ τὴν ψυχὴν ἀφῆκε τῇ φονευσάσῃ μου περιτλεκόμενος δεξιᾷ. 6 ἀγουσιν οὖν με ἐπὶ τὸ δικαστήριον οἱ τοῦ μειρακίου γονεῖς οὐκ ἄκοντα· καὶ γὰρ ἐπελθὼν ἀπελογούμενη οὐδέν,

1 ἐκοινωνοῦμεν· ἐκοινοῦμεν RF (corr. R¹) || δὲ om. M || λόγον F : λόγων cett. || πρῶτον F 5 πρῶτος F 9 δὲ Ve : om. aGF || <δὲ> post κρατεῖν Castiglioni || ἐδυνάμην G 10 καὶ γὰρ post ἀγρας transp. β 11 ἠτύχοῦμεν aF : ἐτύχοῦμεν β 12 δὲ om. F 12-14 καὶ τὸ ... δρόμῳ om. β 15 ἔλκε α : ἔλκειν βF || μετένεγκε M : μετένεγκε G : μετένεγκε W : μετένεγκε VEF : μετένεγκες R 16 (ἄμ) ἀνάξας vel (ἀλλ) ἤξας Jacobs : ἀλλάξας aVe : ἀλαλάξας GF || αὐτόν : αὐτό F 18 ἐναγκλωσάμενος aVe : ἐναγκλωσάμενος GF : γρ. καὶ ἐναγκλωσάμενος V mg. R mg. : ἐναγκλωσάμενος Jacobs 21 ὅλως ὥς : ἄλλως πῶς F 21-22 ὥς ... ζῶν exp. He 23 ἐμπνέων α : ἐμπνέων VeF : πνέων G || περιέβαλλε GF || με post περιέβαλλε add. G || ἀποθνήσκων αε : ἀποθνήσκων VGF 24 μου om. β 25 οὖν om. WF || τὸ om. α 26 ἐπελθὼν Salmasius : ἀπελθὼν codd. : παρελθὼν Jacobs || <μὲν> post ἀπελογούμενη Cobet

θανάτου δὲ ἐτιμώμην ἐμαντῷ. ἐλεήσαντες οὖν οἱ δικασταὶ προσετιμήσαντό μοι τριετὴ φυγὴν, ἧς νῦν τέλος ἐχούσης αἰθῆς ἐπὶ τὴν ἐμαντοῦ καταλῶ. 7 ἐπεδάκρυσεν ὁ Κλεινίας αὐτοῦ λέγοντος Πάτροκλον πρόφασιν, ἀναμνησθεῖς Χαρικλέους. καὶ ὁ Μενέλαος, “Τὰ μὰ δακρύεις,” ἔφη, “ἢ καὶ σέ τι τοιοῦτον ἐξήγαγε;” στενάξας οὖν ὁ Κλεινίας καταλέγει τὸν Χαρικλέα καὶ τὸν ἵππον, καὶ γὰρ τὰμαντοῦ.

35. Ὁρῶν οὖν ἐγὼ τὸν Μενέλαον κατηφῇ πάντων τῶν ἐαυτοῦ μεμνημένον, τὸν δὲ Κλεινίαν ὑποδακρύνοντα μνήμῃ Χαρικλέους, βουλόμενος αὐτοὺς τῆς λύπης ἀπαγαγεῖν, ἐμβάλλω λόγον ἐρωτικῆς ἐχόμενον ψυχαγωγίας· καὶ γὰρ οὐδὲ ἡ Λευκίππη παρῆν, ἀλλ’ ἐν μυκῷ ἐκάθευδε τῆς νηός. 2 λέγω δὴ πρὸς αὐτοὺς ὑπομειδιῶν· “Ὡς παρὰ πολὺ κρατεῖ μου Κλεινίας· ἐβούλετο γὰρ λέγειν κατὰ γυναικῶν, ὥσπερ εἰώθει. ῥᾶον δ’ ἂν εἴποι νῦν ἦτοι, ὥς κοινωνὸν ἐρωτος εὐρών. 3 οὐκ οἶδα γὰρ πῶς ἐπιχωριάζει νῦν ὁ εἰς τοὺς ἄρρενας ἔρως.” “Οὐ γὰρ πολὺ ἄμεινον,” ὁ Μενέλαος ἔφη, “τοῦτο ἐκείνου; καὶ γὰρ ἀπλούστεροι παῖδες γυναικῶν, καὶ τὸ κάλλος αὐτοῖς δριμύτερον εἰς ἡδονήν.” 4 “Πῶς δριμύτερον,” ἔφη, “ὅτι παρακύβαν μόνον οἴχεται καὶ οὐκ ἀπολαῦσαι δίδωσι τῷ φιλοῦντι, ἀλλ’ ἔοικε τῷ τοῦ Ταντάλου πόματι; 5 πολλάκις γὰρ ἐν ᾧ πίνεται πέφενγε, καὶ ἀπῆλθεν ὁ ἔραστης οὐχ εὐδὼν πιεῖν· τὸ δὲ ἔτι πινόμενον ἀρπάζεται πρὶν ὁ πίνων κορεσθῇ. καὶ οὐκ ἔστιν ἀπὸ παιδὸς ἀπελθεῖν ἐραστὴν ἄλπον ἔχοντα τὴν ἡδονήν· καταλείπει γὰρ ἔτι διψῶντα.”

36. Καὶ ὁ Μενέλαος, “Ἀγνοεῖς, ὦ Κλειτοφῶν,” ἔφη, “τὸ κεφάλαιον τῆς ἡδονῆς. ποθεινὸν γὰρ αἰεὶ τὸ ἀκόρεστον. τὸ μὲν γὰρ εἰς χρῆσιν χρονιώτερον τῷ κόρῳ μαραίνει τὸ τερπνόν· τὸ δὲ ἀρπαζόμενον καὶνὸν ἐστὶν αἰεὶ καὶ μᾶλλον ἀνθεῖ· οὐ γὰρ γεγηρακυῖαν ἔχει τὴν ἡδονήν· καὶ τὸ κάλλος ὅσον ἐλαττοῦται τῷ χρόνῳ, τοσοῦτον εἰς

1 θανάτου eGF : θάνατον aV || ἐμαντῷ α : ἐμαντόν βF || οὖν : δὲ Castiglioni || προσετιμήσαντό WVeF : προσετιμήσαντό MG : προσετιμήσαν Cobet 2 μοι α : με βF || φυγεῖν G 3 ἐπεδάκρυεν Castiglioni 3-4 Πάτροκλον πρόφασιν : ταῦτα M 5 τι om. G 7 ἐγὼ τὸν Μενέλαον : τὸν Μενέλαον ἔρωγε F || μεμνημένων F 9 τῆς λύπης βF : τῆς αὐτῆς M : ταύτης W || ἐμβάλλω E 11 δὴ : δὲ R 12 ἐβούλετο : εἰ βούλοιο Jacobs 13 εἰώθει G || ῥᾶον δ’ : ῥᾶβδον V || ἦτοι : ἦ τότε Cobet : del. Richards : ἦτοι ... εὐρών del. Castiglioni 15 ἔφη ὁ Μενέλαος transp. V || γὰρ om. M 17 πῶς F : ποῖ aVe : πῇ G || ἔφη MG || ὅτι : εἶγε He : ὅ γε Wytttenbach : τι del. Castiglioni 18 τοῦ om. F || Ταντάλου : λάντου W 19 γὰρ om. F 20<ἀν> post πρὶν Cobet 23 Κλειτοφῶν : Κλεινία M 27 τὸ κάλλος Lumb : τοῖς ἄλλοις codd. : del. He || ἐλαττοῦται βF : συνελαττοῦται α

μέγεθος ἐκτείνεται πόθῳ. 2 καὶ τὸ ῥόδον διὰ τοῦτο τῶν ἄλλων εὐμορφότερόν ἐστι φντῶν, ὅτι τὸ κάλλος αὐτοῦ φεύγει ταχύ. δὴ γὰρ ἐγὼ νομίζω κατ' ἀνθρώπους κάλλη πλαναῖσθαι, τὸ μὲν οὐράνιον, τὸ δὲ πάνδημον, ὥστε τοῦ κάλλους αἱ χορηγοὶ θεαί. 3 ἀλλὰ τὸ μὲν οὐράνιον ἄχθεται θνητῷ κάλλει δεδεμένον καὶ ζητεῖ πρὸς οὐρανόν 5 ταχὺ φεύγειν, τὸ δὲ πάνδημον ἔρριπται κάτω καὶ ἐγχρονίζει περὶ τοῖς σώμασιν. εἰ δὲ καὶ ποιητὴν δεῖ λαβεῖν μάρτυρα τῆς οὐρανίας τοῦ κάλλους ἀνόδου, ἀκουσον Ὀμήρου λέγοντος

Τὸν καὶ ἀνηρείφαντο θεοὶ Διὶ οἰνοχοεῦεν

κάλλεος εἴνεκα οἶο, ἢ ἀθανάτοισι μετεῖν.

4 οὐδεμία δὲ ἀνέβη ποτὲ εἰς οὐρανὸς διὰ κάλλος γυνή (καὶ γὰρ γυναιξὶ κεκοινώνηκεν ὁ Ζεὺς), ἀλλ' Ἀλκμήνην μὲν ἔχει πένθος καὶ φυγή, Δανάην δὲ λάραξ καὶ θάλασσα, Σεμέλη δὲ πυρὸς γέγονε τροφή. ἂν δὲ μειρακίου Φρυγὸς ἐρασθῇ, τὸν οὐρανὸν αὐτῷ δίδωσιν, ἵνα καὶ συνοικῇ καὶ οἰνοχόον ἔχη τοῦ νέκταρος· ἢ δὲ πρότερον διά- 15 κος τῆς τιμῆς ἐξέωσται ἢ γὰρ, οἶμαι, γυνή."

37. Ὑπολαβὼν οὖν ἐγώ, "Καὶ μὴν οὐράνιον," ἔφην, "ἔοικεν εἶναι τὸ τῶν γυναικῶν κάλλος, ὅσον μὴ ταχὺ φθείρεται· ἐγγὺς γὰρ τοῦ θείου τὸ ἀφθαρτον. τὸ δὲ κινούμενον ἐν φθορᾷ θνητὴν φύσιν μισούμενον, οὐκ οὐράνιον ἐστὶν ἀλλὰ πάνδημον. 2 ἡράσθη μειρακίου Φρυ- 20 γός, ἀνήγαγεν εἰς οὐρανὸς τὸν Φρύγα· τὸ δὲ κάλλος τῶν γυναικῶν αὐτὸν τὸν Δία κατήγαγεν ἐξ οὐρανοῦ. διὰ γυναικᾶ ποτε Ζεὺς ἐμυκήσατο, διὰ γυναικᾶ ποτε Σάτυρον ὠρχήσατο, καὶ χρυσὸν πεποίηκεν ἑαυτὸν ἄλλη γυναικί. 3 οἰνοχοεῖται μὲν Γανυμήδης, μετὰ δὲ τῶν θεῶν Ἡρα πινέτω, ἵνα ἔχη μειράκιον διάκονον γυνή. ἐλεῶ δὲ αὐτοῦ 25 καὶ τὴν ἀρπαγὴν· ὅστις ἐπ' αὐτὸν κατέβη ὠμηστής, ὁ δὲ ἀνάρπαστος

9-10 Hom. II. 20.234—235

1 <τῷ> πόθῳ Castiglioni || πόθῳ α : πόθον βF 2 τῶν φντῶν M 4 αἱ... θεαί : οἱ... θεοί W || ὥστε... θεαί exp. He 5 κάλλει : σκήρει Jacobs : ἀλόσει Lumb 6 περὶ om. G 8 ἀνόδου β : ὁδοῦ αF 10 κάλλεος : κάλλους V || μετεῖν : μετῆει GF 11 οὐδεμία M : οὐδεὶς WβF || οὐρανόν Cobet || κάλλος : κάλλους V 14 Φρυγός : παιδός G || τὸν om. α 17 οὖν om. W || ἔοικεν εἶναι F : εὐκείνῃ β : ἔοικε μάλλον εἶναι α 18 γένος κάλλος α : γένος βF : γένος del. Ja || μὴ om. F 19 φθορᾷ : φορᾷ Schmidt 20 <ποτὲ Ζεὺς> post ἡράσθη Richards : <Ζεὺς ἡράσθη> Jackson 21 οὐρανόν Cobet 22 αὐτὸν τὸν : τὸν αὐτὸν GF 23 Σάτυρον αVe : Σάτυρος GF 25 Ἡρα : Ἡβη Göttling || ἔχει (pro ἔχη) post διάκονον transp. G || μειράκιον διάκονον βF : διάκ. μειρ. α 26 καὶ del. He || καὶ ante ὅστις V in ras.

γενόμενος ὑβρίζεται καὶ ἔοικεν τυραννουμένῳ. καὶ τὸ θέαμά ἐστιν αἰσχιστον, μειράκιον ἐξ ὀνύχων κρεμάμενον. 4 Σεμέλην δὲ εἰς οὐρανὸς ἀνήγαγεν οὐκ ὄντις ὠμηστής, ἀλλὰ πῦρ. καὶ μὴ θαυμάσης, εἰ διὰ πυρὸς τις ἀναβαίνει εἰς οὐρανόν· οὕτως ἀνέβη Ἡρακλῆς. εἰ δὲ 5 Δανάης τὴν λάρακα γελᾷ, πῶς τὸν Περσέα σιωπᾷς; Ἀλκμήνη δὲ τοῦτο μόνον ὥρον ἀρκεῖ, ὅτι δι' αὐτὴν ἔκλεπεν ὁ Ζεὺς τρεῖς ὄλους ἡλούς. 5 εἰ δὲ δεῖ μεθέντα τὰς μυθολογίας αὐτὴν εἰπεῖν τὴν ἐν τοῖς ἔργοις ἡδονήν, ἐγὼ μὲν πρωτόπειρος ὢν εἰς γυναῖκας, ὅσον ὁμιλῆσαι ταῖς εἰς Ἀφροδίτην πωλουμέναις· ἄλλος γὰρ ἂν ἴσως εἰπεῖν 10 τι καὶ πλέον ἔχει μεμνημένος· εἰρήσεται δέ μοι, κἂν μετρίως ἔχω πείρας. 6 γυναικὶ μὲν οὖν ὕγρον μὲν τὸ σῶμα ἐν ταῖς συμπολοκαῖς, μαλθακὰ δὲ τὰ χεῖλη πρὸς τὰ φιλήματα. καὶ διὰ τοῦτο μὲν ἔχει τὸ σῶμα ἐν τοῖς ἀγκαλισμασιν, ἐν δὲ ταῖς σαρκὶν ὁλως ἐνηρμοσμένον, καὶ ὁ συγγινόμενος περιβάλλεται ἡδονῇ. 7 ἐγγίζει δὲ τοῖς χεί- 15 λεσιν ὥστε σφραγίδας τὰ φιλήματα, φιλεῖ δὲ τέχνη καὶ σκευάζει τὸ φίλημα γλυκύτερον. οὐ γὰρ μόνον ἐθέλει φιλεῖν τοῖς χείλεσιν, ἀλλὰ καὶ τοῖς ὁδοῦσι συμβάλλεται καὶ περὶ τὸ τοῦ φιλοῦντος στόμα βόσκεται καὶ δάκνει τὰ φιλήματα. ἔχει δὲ τινα καὶ μαστὸς ἐπαφώμενος ἰδίαν ἡδονήν. 8 ἐν δὲ τῇ τῆς Ἀφροδίτης ἀκμῇ οἰστρεῖ 20 μὲν ὕψ' ἡδονῆς, περικέχρηκε δὲ φιλοῦσα καὶ μαίνεται. αἱ δὲ γλῶτται τοῦτον τὸν χρόνον φοιτῶσιν ἀλλήλαις εἰς ὁμιλίαν καὶ ὥς δύνανται βιάζονται κάκεῖναι φιλεῖν· σὺ δὲ μελῖζονα ποιεῖς τὴν ἡδονὴν ἀνοίγων τὰ φιλήματα. 9 πρὸς δὲ τὸ τέρμα αὐτὸ τῆς Ἀφροδίτης ἢ γυνὴ γενομένη πέφυκεν ἀσθμαίνειν ὑπὸ καυματώδους ἡδονῆς, τὸ δὲ ἄσθμα 25 σὺν πνεύματι ἐρωτικῷ μέχρι τῶν τοῦ στόματος χειλέων ἀναθορὸν συντυγχάνει πλανωμένῳ τῷ φιλήματι καὶ ζητοῦντι καταβῆναι κάτω,

1 ὑβρίζετο V || τυραννουμένῳ : τυπανουμένῳ Morel : ἐσταυρωμένῳ Jacobs : κερανονουμένῳ Lumb 2 οὐρανὸς βF : οὐρανόν α 4 οὐρανὸς G || <καὶ> ante Ἡρακλῆς Jacobs 5 τὴν λ. αRGF : τὸν λ. VE 6 ὅτι om. α 8 ὢν εἰς γυναῖκας ὅσον β : ὢν ὅσον εἰς γυναῖκας F : εὐνῆς γυναικὸς ὅσον W : εὐγενοῦς γυναικὸς ὅσον M 9 ὁμιλήσας F || ἄλλος : ἄλλως V 10 τι om. F || καὶ om. α || μεμνη- μένος βF : μεμνημένος α 11 γυναικί He : γυναιξὶ codd. 13 σαρκὶν : συνέρξεσιν Naber 14 ὁ συγγινόμενος αβ : πῶς ἐγκείμενος F : πᾶσα ἐγκειμένη Jacobs : πῶς ἐγκειμένη Hercher (si lectionem codicis F retinere mals, lege mox τῇ ἡδονῇ) || περιβάλλεται ἡδονῇ scriptal : περιβάλλει τὴν ἡδονήν βF : προσβάλλει τὴν ἡδονήν α || ἐγγίζει : (ἐν)στίζει He : ἐμπνέζει Schmidt 15 σφραγίδας βF : σφραγίδες α 16 ἐθέλει βF : θέλει M : θέλη W 18 τινα βF : τι α || μαστὸς βF : μασθός α 19 ἰδίαν Me : ἡδεῖαν WVGf 21 ἀλλήλοισι W 23 τέρμα : τέλμα M || αὐτὸ Cobet : αὐτῆς codd. 24 γινόμενη GF 25 ἀναθορὸν αV : ἀναθορῶν εG : ἀναθορὸν F 26 πλανωμένα W

10 ἀναστρέφον τε σὺν τῷ ἄσθματι τὸ φίλημα καὶ μυχθὲν ἔπεται καὶ βάλλει τὴν καρδίαν· ἡ δὲ ταραχθεῖσα τῷ φιλήματι πάλλεται. εἰ δὲ μὴ τοῖς σπλάγχνοις ἦν δεδεμένη, ἠκολούθησεν ἂν καὶ ἀνείλκυσεν αὐτὴν ἄνω τοῖς φιλήμασι. παίδων δὲ φιλήματα μὲν ἀπαίδευτα, περιπλοκαὶ δὲ ἀμαθεῖς, Ἀφροδίτῃ δὲ ἀργή, ἡδονῆς δὲ οὐδέν.” 5

38. Καὶ ὁ Μενέλαος, “Ἀλλὰ σὺ μοι δοκεῖς,” ἔφη, “μὴ πρωτό-
πειρος ἀλλὰ γέρων εἰς Ἀφροδίτην τυγχάνειν, τοσαύτας ἡμῖν καταχέας
γυναικῶν περιεργίας. ἐν μέρει δὲ καὶ τὰ τῶν παίδων ἀντάκουσον.
2 γυναικὶ μὲν γὰρ πάντα ἐπιπλαστα, καὶ τὰ ῥήματα καὶ τὰ σχήματα
κἂν εἶναι δόξη καλή, τῶν ἀλειμμάτων ἢ πολυπράγμων μηχανή. καὶ 10
ἔστιν αὐτῆς τὸ κάλλος ἢ μύρων, ἢ τριχῶν βαφῆς, ἢ καὶ φαρμάκων·
ἂν δὲ τῶν πολλῶν τούτων γυμνώσεως δόλων, ἔοικε κολοῖψ γεγυμνω-
μένῳ τῶν τοῦ μύθου πτερῶν. 3 τὸ δὲ κάλλος τὸ παιδικὸν οὐκ
ἀρδεύεται μύρων ὁσφραῖς οὐδὲ δολεραῖς καὶ ἀλλοτρίαις ὁσμαῖς, πάσης
δὲ γυναικῶν μυραλοιφίας ἥδιον ἔδωκεν ὁ τῶν παίδων ἰδρώς. 4 ἔξεστι 15
δὲ αὐτῷ καὶ πρὸ τῆς ἐν Ἀφροδίτῃ συμπλοκῆς καὶ ἐν παλαιότερα
συμπεσεῖν καὶ φανερώς περιχυθῆναι, καὶ οὐκ ἔχουσιν αἰσχύνῃν αἱ
περιπλοκαί· καὶ οὐ μαλθάσει τὰς ἐν Ἀφροδίτῃ περιπλοκάς ὕγρό-
τητι σαρκῶν, ἀλλ’ ἀντιτυπεῖ πρὸς ἄλληλα τὰ σώματα καὶ περὶ τῆς
ἡδονῆς ἀθλεῖ. 5 τὰ δὲ φιλήματα σοφίαν μὲν οὐκ ἔχει γυναικεῖαν, 20
οὐδὲ μαγγανεύει τοῖς χεῖλεσι σινάμωρον ἀπάτην, ὥς δὲ οἶδε φιλεῖ,
καὶ οὐκ ἔστι τέχνης ἀλλὰ τῆς φύσεως τὰ φιλήματα. αὕτη δὲ παιδὸς
φιλήματος εἰκὼν· εἰ νέκταρ ἐπήγνυτο καὶ χεῖλος ἐγίνετο, τοιαῦτα
ἂν ἔσχευε τὰ φιλήματα. φιλῶν δὲ οὐκ ἂν ἔχοις κόρον, ἀλλ’ ὅσον
ἐμφορῇ, διψῆς ἔτι φιλεῖν, καὶ οὐκ ἂν ἀποσπάσειας τὸ στόμα, μέχρις 25
ἂν ὑφ’ ἡδονῆς ἐκφύγῃς τὰ φιλήματα.”

1 ἀναστρέφον τε Ja : ἀναστρέφον δὲ F : ἀναστρέφονται M : ἀναστρέφει τε
Ve : ἀναστρέφοντες W : ἀναστρέφοντι δὲ (et mox καταμυχθὲν pro καὶ μυχθὲν)
Schmidt 3-4 καὶ ἀνείλκυσεν αὐτὴν βF (αὐτὴν Ga) : ἐλκυσθεῖσα a 4 ἄνω om.
a 7 τυγχάνον G || ἡμῖν : ἡμῶν Cobet || καταχέας βF : κατέχεας a 8 περιεργίας
om. F || τὰ om. a 9 γυναικὶ βF : γυναιξὶ a 10 ἡ : αὕτη Castiglioni
11 φαρμάκων Knox : φιλημάτων codd. : φυκαμάτων Ga : ποικιλμάτων Lumb :
ἐντριμμάτων Jacobs 14 ὁσφραῖς αF : ὁσφραῖς β 15 ἥδιον : ἴδιον V || ἰδρώς :
χρώς Schmidt 16 αὐτῷ : αὐτοῖς He || καὶ² del. He 18 μαλθάσει G || ὕγρότης
G 19 ἀντιτυπεῖ : ἀντιτύπει M : ἀντιτυποῖ W || προσάλληλα MF 19-20 ἀλλ’ ...
ἀθλεῖ om. G 20 τὰ δὲ : καὶ τὰ G 21 σινάμωρον Jacobs : εἶναι μωρὸν
codd. 22 τῆς secl. He 22-24 αὕτη ... φιλήματα om. R 23 εἰ καὶ V 24 ἔσχευε
VBGF : ἔσχε α (deest R) 25 διψεῖς M 26 ἐκφύγῃς βF : ἐκφύγεις M : ἐκφύγεις W
Ἀχιλλέως λόγος δευτέρως W : τέλος τοῦ β^{ου} λόγου R

ΛΟΓΟΣ Γ'

1. Τρίτην δὲ ἡμέραν πλεόντων ἡμῶν ἐξ αἰθρίας πολλῆς αἰφνίδιον
ἀχλὺς περιχεῖται, καὶ τῆς ἡμέρας ἀπωλώλει τὸ φῶς. ἐγείρεται δὲ
κάτωθεν ἄνεμος ἐκ τῆς θαλάσσης κατὰ πρόσωπον τῆς νηός, καὶ
ὁ κυβερνήτης περιάγειν ἐκέλευε τὴν κεραῖαν. 2 καὶ σπονδῇ περιῆγον
5 οἱ ναῦται, πῇ μὲν τὴν δρόμην ἐπὶ θάτερα συνάγοντες ἄνω τοῦ κέρως
βία (τὸ γὰρ πνεῦμα σφοδρότερον ἐμπεσὼν ἀνθέλκειν οὐκ ἐπέτρεπε),
πῇ δὲ πρὸς θάτερον μέρος φυλάττοντες τοῦ πρόσθεν μέτρου καθ’ ὃ
συνέβαινε οὐρίον εἶναι τῇ περιαγωγῇ τὸ πνεῦμα. 3 κλίνεται δὴ
κοῖλον τοιχίσαν τὸ σκάφος καὶ ἐπὶ θάτερα μετεωρίζεται καὶ πάντῃ
10 πρηγὲς ἦν, καὶ ἐδόκει τοῖς πολλοῖς ἡμῶν αἰεὶ περιτραπήσεσθαι κα-
θάπαξ ἐμπίπτοντος τοῦ πνεύματος. μετεσκευαζόμεθα οὖν ἀπαντες
εἰς τὰ μετέωρα τῆς νηός, ὅπως τὸ μὲν βαπτιζόμενον τῆς νηός ἀνα-
κουφίσαιμεν, τὸ δὲ τῇ προσθήκῃ βιασάμενοι κατὰ μικρὸν καθέλαιμεν
εἰς τὸ ἀντίρροπον. 4 πλέον δὲ ἡνύομεν οὐδέν· ἀνέφερε γὰρ ἡμᾶς
15 μᾶλλον κορυφούμενον τὸ ἔδαφος τῆς νηός ἢ πρὸς ἡμῶν κατεβιβάζετο.
5 καὶ χρόνον μὲν τινα διαταλαντομένην οὕτω τὴν ναῦν τοῖς κύ-
μασιν ἐπαλαίμεν εἰς τὸ ἀντίρροπον καθελεῖν· αἰφνίδιον δὲ μεταλ-
λάττεται τὸ πνεῦμα ἐπὶ θάτερα τῆς νηός καὶ μικροῦ βαπτίζεται τὸ

Ἀχιλλέως λόγος τρίτος W : λόγος τρίτος M : Ἀχιλλέως Ἀλεξανδρέως Τα-
τίου τῶν κατὰ Λευκίππην καὶ Κλειτοφῶντα λόγος γ^{ος} R : λόγος τρίτος F :
βιβλίον τρίτον G¹ in mg. : sine inscr. VE

2 ἀπόλωλε G 3 νεὼς G 4 ἐκέλευσε H¹ 5 ἄνω om. Ve 7 καθ’ ὃ WVe : καὶ
δ F : καὶ ὥς M : καθ’ ὥς G 8 δὴ : δὲ F 9 κοῖλον post σκάφος transp. M
10 αἰεὶ om. M 12 τῆς νηός² om. V || νηός² : νεὼς G 14 ἡνύομεν WG 15 νεὼς
G || πρὸς : πρὸ W 16 οὕτω om. a 17 εἰς ... καθελεῖν om. βF || καθελεῖν a
(desunt βF) : κατέλκειν Headlam || μεταλλάττεται αVe : μεταβάλλεται GF

σκάφος, τοῦ μὲν τέως εἰς κῦμα κλιθέντος ἀναθορόντος ὀξεῖα ῥοπή, θατέρου δέ, ἢ ἥωρητο, καταραγέντος εἰς τὴν θάλατταν. 6 κακνυτὸς οὖν αἰρεται μέγας ἐκ τῆς νηός, καὶ μετοικία πάλιν καὶ δρόμος μετὰ βοῆς ἐπὶ τὰς ἀρχαίας ἑδρας. καὶ τρίτον καὶ τέταρτον καὶ πολλάκις τὸ αὐτὸ πάσχοντες κοινὴν ταύτην εἶχον ἐν τῷ σκάφει τὴν πλάνην. 5 πρὶν μὲν γὰρ μετασκευάσασθαι τὸ πρῶτον, διανύλος ἡμᾶς διαλαμβάνει δεύτερος.

2. Σκευοφοροῦντες οὖν κατὰ τὴν ναῦν διὰ πάσης ἡμέρας δόλιχόν τινα τοῦτον δρόμον μυρίον ἐπονοῦμεν, αἰετὸν θάνατον προσδοκῶντες· καὶ ἦν, ὡς εἰκός, οὐ μακράν. 2 περὶ γὰρ μεσημβρίαν δελιὴν ὁ μὲν 10 ἥλιος τέλεον ἀρπάζεται, ἐωρῶμεν δὲ ἑαυτοὺς ὡς ἐν σελήνῃ. πῦρ μὲν ἀστραπῆς ἵπταται, μυκάται δὲ βροντὴν οὐρανόσ καὶ τὸν ἀέρα γεμίζει βόμβος, ἀντεβόμβει δὲ κάτωθεν τῶν κυμάτων ἡ στάσις, μεταξὺ δὲ οὐρανοῦ καὶ θαλάσσης ἀνέμων ποικίλων ἐσύριζε φόφος. 3 καὶ ὁ μὲν ἄηρ εἶχε σάλπιγγος ἦχον· οἱ δὲ κάλοι περὶ τὴν θόνην 15 πλίουσιν, ἀντιπαταγοῦντες δὲ ἐτετρίγεσαν· ἐφόβει δὲ καὶ τὰ ξύλα τῆς νεῶς ῥηγνύμενα, μὴ κατὰ μικρὸν ἀνοιχθεῖν τὸ σκάφος τῶν γόμφων ἀποσπωμένων. γέγραα δὲ περὶ πᾶσαν τὴν ναῦν ἐκεκάλυπτο· 4 καὶ γὰρ ὄμβρος ἐπέκλυζε πολὺς. ἡμεῖς δὲ τὰ γέγραα ὑποδύντες ὥσπερ εἰς ἄντρον ἐμένομεν, παραδόντες ἑαυτοὺς τῇ τύχῃ, ῥίφοντες 20 τὰς ἐλπίδας. 5 τρικυμία δὲ πολλὰ πάντοθεν, αἱ μὲν κατὰ πρόσωπον, αἱ δὲ κατ' οὐρὰν τῆς νεῶς ἀλλήλαις ἀντέπιπτον. ἡ δὲ ναῦς αἰετὸς πρὸς μὲν τὸ κυρτούμενον τῆς θαλάσσης ἠγείρετο, πρὸς δὲ τὸ παράδρομον ἤδη καὶ χθαμαλὸν τοῦ κύματος κατεδύετο. ἐφκει δὲ τῶν κυμάτων τὰ μὲν ὄρεσι, τὰ δὲ χάσμασιν. 6 ἦν δὲ καὶ τὰ ἐγκάρ- 25 σια τῶν κυμάτων ἐκατέρωθεν φοβερώτερα· ἀναβαίνουσα μὲν γὰρ ἐπὶ

2 ἢ Wβ : γὰρ F : om. M : δ Cobet || ἡώρητο βF : ἡωρεῖτο M : ἐωρεῖτο W || τὴν om. G || θάλατταν αF : θάλασσαν β 3 νηός αF : νεός β || <ἦν> post πάλιν Castiglioni 4 ἐπὶ : περὶ G 5 κοινὴν β : κοινή αF || <ἐν> τῷ σκάφει He 6 μετασκευάσασθαι β : παρασκευάσασθαι αF || διαλαμβάνει : παραλαμβάνει F 8 δόλιχόν Ja : δολιχόν codd. 9 ἐπονοῦμεν : ἐποιοῦμεν Pierson 10 ἦν : οὖν F || μεσημβρίας VE 12 ἀστραπῆς HTP : ἀπ' αὐτῆς codd. : ἀπάντη Jacobs : ἀπαντοῖ Naber : διανγῆς Schmidt || βροντὴν : βροντῇ Jacobs : βροντῶν He || <ὁ> οὐρανόσ He 14 τοῦ οὐρανοῦ F || φόφος : φόβος F 15 μὲν om. G 16 πλίουσιν αF : πλίουσιν β || ἀντιπαταγοῦντες : ἀντιπατοῦντες F 17 νεῶς βF : νηός α || μὴ : καὶ G || ἀνοιχθεῖν α : ἀνοιχθῇ βF 18 ναῦν : γῆν W || ἐκεκάλυπτο : ἐκέκλυστο Naber 20 ἑαυτοὺς : αὐτοὺς G 21 καὶ post πολλὰ add. WF 22 νηός F 23 μέρος post κυρτούμενον add. F || ἠγείρετο : ἦρετο Guyet 24 τοῦ κύματος om. α

τὴν ναῦν ἢ θάλασσα διὰ τῶν γέγραων ἐκλύετο καὶ ἐκάλυπτε πᾶν τὸ σκάφος. 7 τὸ γὰρ κῦμα αἰρόμενον ὕψος, ψαῖον αὐτῶν τῶν νεφῶν, πόρρωθεν μὲν πρὸς ἀντιπρόσωπον ἐφαίνετο τῷ σκάφει μέγεθος οἶον <ὄρος>, προσιὼν δὲ βλέπων καταποθήσεσθαι τὴν ναῦν προσεδόκησας. 8 ἦν οὖν ἀνέμων μάχη καὶ κυμάτων. ἡμεῖς δὲ οὐκ ἐδυνάμεθα κατὰ 5 χώραν μένειν ὑπὸ τοῦ τῆς νηός σεισμοῦ. συμμιγῆς δὲ πάντων ἐγίνετο βοή· ἐρρόχθει τὸ κῦμα, ἐπάφλαζε τὸ πνεῦμα, ὀλολυγμός γυναικῶν, ἀλαλαγμός ἀνδρῶν, κελευσμός ναυτῶν, πάντα θηρίων καὶ κακνυτῶν ἀνάμεστα. 9 καὶ ὁ κυβερνήτης ἐκέλευε ῥίπτειν τὸν φόρτον. διά- 10 κρισις δὲ οὐκ ἦν ἀργύρου καὶ χρυσοῦ πρὸς ἄλλο τι τῶν εὐτελῶν, ἀλλὰ πάντα ὁμοίως ἠκοντίζομεν ἔξω τῆς νηός· πολλοὶ δὲ καὶ τῶν ἐμπόρων, αὐτοὶ τῶν οἰκειῶν λαμβάνοντες ἐν οἷς εἶχον τὰς ἐλπίδας, ὥθον ἐπειγόμενοι. καὶ ἦν ἤδη ἡ ναῦς τῶν ἐπίπλων γυμνή· ὁ δὲ χειμὼν οὐκ ἐσπένδετο.

3. Τέλος ὁ κυβερνήτης ἀπειπὼν ῥίπτει μὲν τὰ πηδάλια ἐκ τῶν χειρῶν, ἀφήσει δὲ τὸ σκάφος τῇ θαλάσῃ καὶ εὐτρεπίζει ἤδη τὴν ἐφορκίδα καὶ τοῖς ναύταις ἐμβαίνειν κελεύσας τῆς ἀποβάθρας ἦρχεν· οἱ δὲ εὐθὺς κατὰ πόδας ἐξήλλοντο. 2 ἔνθα δὴ καὶ τὰ δεινὰ ἦν, καὶ 15 ἦν μάχη χειροποιήτος. οἱ μὲν γὰρ ἐπιβάντες ἤδη τὸν κάλων ἐκοπτον, ὅς συνδέει τὴν ἐφορκίδα τῷ σκάφει· τῶν δὲ πλωτῆρων ἕκαστος ἐσπενδε μεταπηδᾶν ἔνθα καὶ τὸν κυβερνήτην ἐωράκεσαν ἐφέλκοντα τὸν κάλων· οἱ δὲ ἐκ τῆς ἐφορκίδος μεταβαίνειν οὐκ ἐπέτρεπον. 3 εἶχον δὲ καὶ πελέκεις καὶ μαχαίρας, καὶ πατάξιν ἠπειλῶν, εἰ 20 τις ἐπιβήσεται· πολλοὶ δὲ καὶ ἐκ τῆς νεῶς ὀπλισάμενοι τὸ δυνατόν, ὁ μὲν κόπης παλαιᾷς τρύφος ἀράμενος, ὁ δὲ τῶν τῆς νεῶς σελμάτων, ἡμύνετο. θάλασσα γὰρ εἶχε νόμον τὴν βίαν, καὶ ἦν ναυμαχίας καινὸς 25 τρόπος. 4 οἱ μὲν γὰρ ἐκ τῆς ἐφορκίδος δέει τοῦ καταδύναι τῷ τῶν ἐπεμβαινόντων ὄχλῳ πελέκεσι καὶ μαχαίραις τοὺς ἐξαλλομένους ἔπαιον· οἱ δὲ σκυτάλαις καὶ κόπαις ἄμα τῷ πηδήματι τὰς πληγὰς

1 γέγραων β : γεγραῶν αF 2 γὰρ αF : δὲ β || αἰρόμενον : αἰρούμενον F : ἐρώμενον G 3 πρὸς deletum maluit Hercher 3-4 post οἶον lac. ind. Ja : <ὄρος> Jacobs 4 καταποθήσεσθαι G 5 ἐδυνάμεθα βF : ἡδυνάμεθα α 5-6 κατὰ χώραν om. V 6 δὲ : γὰρ F 8-9 καὶ κακνυτῶν ἀνάμεστα om. αF 12 ὥθον Cobet 18 ἐξήλλοντο βF : ἦλλοντο α || καὶ τὰ : καινὰ Jacobs 19 ἦν secl. Castiglioni || ἡ μάχη V || τὸν κάλων VRF : τῶν κάλων EG : τὸν κάλων α 20 τὴν om. F 21 ἐσπενδε αGF : ἐσπενδον Ve 22 κάλων WVeF : κάλων MG 23 πατάξεις V 24 πολλοὶ δὲ καὶ WF : καὶ πολλοὶ M : πολλοὶ δὲ β 25 ἐλμάτων M 26 ἡμύνοντο He 27 ὁ μὲν F 28 ἐπεμβαινόντων αF : ἐμβαίνόντων β

κατεφέροντο· 5 οἱ δὲ καὶ ἄκρου φαίνοντες τοῦ σκάφους ἐξωλισθάνον·
ἐνιοὶ δὲ καὶ ἐπιβαίνοντες τοῖς ἐπὶ τῆς ἐφορκίδος ἤδη διεπάλαιον
φιλίας γὰρ ἢ αἰδοῦς οὐκ ἔτι θεσμός ἦν, ἀλλὰ τὸ οἰκεῖον ἕκαστος
σκοπῶν ἀσφαλὲς τὸ πρὸς τοὺς ἐτέρους εὐγνωμον οὐκ ἐλογίζετο.
οὕτως οἱ μεγάλοι κίνδυνοι καὶ τοὺς τῆς φιλίας λύουσι νόμους.

4. Ἐνθα δὴ τις ἀπὸ τῆς νεῶς νεανίσκος εὐρωστος λαμβάνεται
τοῦ κάλῳ καὶ ἐφέλκεται τὴν ἐφορκίδα· καὶ ἦν ἐγγὺς ἤδη τοῦ σκά-
φους, ἠδὲ πάλαι δὲ ἕκαστος ὥς, εἰ πελάσειε, πηδήσων ἐς αὐτήν.
2 καὶ δύο μὲν ἢ τρεῖς ἠδὲ πάλαι οὐκ ἀναιμωτῇ, πολλοὶ δὲ ἀποπηδᾶν
πειρώμενοι ἐξεκλύσθησαν τῆς νεῶς κατὰ τῆς θαλάσσης. ταχὺ γὰρ
τὴν ἐφορκίδα ἀπολύσαντες οἱ ναῦται, πελέκει κόψαντες τὸν κάλῳ,
τὸν πλοῦν εἶχον ἔνθα αὐτοὺς ἦγε τὸ πνεῦμα· οἱ δὲ ἐπὶ τῆς νηὸς
ἐπειρῶντο καταδύναι τὴν ἐφορκίδα. 3 τὸ δὲ σκάφος ἐκυβίστα περὶ
τοῖς κύμασιν ὀρχοῦμενον, λανθάνει δὴ προσερχθὲν ὑφάλῳ πέτρα καὶ
ῥήγνυται πᾶν. ἀπωσθείσης δὲ τῆς νηὸς ὁ ἰστός ἐπὶ θάτερα πεσὼν
τὸ μὲν τι κατέκλασε, τὸ δὲ τι κατέδυσε αὐτῆς. 4 ὅποσοι μὲν οὖν
παραχρῆμα τῆς ἄλμης πίνοντες κατεσχέθησαν, οὗτοι μετρωτέραν ὥς
ἐν κακοῖς ἔσχον τὴν συμφορὰν, οὐκ ἐνδιατρίψαντες τῷ τοῦ θανάτου
φόβῳ. ὁ γὰρ ἐν θαλάσσῃ θάνατος βραδὺς προαναίρει πρὸ τοῦ παθεῖν·
5 ὁ γὰρ ὀφθαλμὸς πελάγους γεμισθεὶς ἀόριστον ἔκτειναι τὸν φόβον,
ὥς καὶ διὰ τούτων θάνατον δυστυχεῖν πλείονα· ὅσον γὰρ τῆς θαλάσ-
σης τὸ μέγεθος, τοσοῦτος καὶ ὁ τοῦ θανάτου φόβος. 6 ἐνιοὶ δὲ
κολυμβᾶν πειρώμενοι, προσραγέντες ὑπὸ τοῦ κύματος τῇ πέτρᾳ διε-
φθείροντο· πολλοὶ δὲ καὶ ξύλοις ἀπερραγμένοι συμπεσόντες ἐπείροντο
δίκεν ἰχθύων· οἱ δὲ καὶ ἡμιθνήτες ἐνήχοντο.

5. Ἐπεὶ οὖν τὸ πλοῖον διελύθη, δαίμων τις ἀγαθὸς περιέσωσεν
ἡμῖν τῆς πρῶρας μέρος, ἔνθα περικαθίσαντες ἐγὼ τε καὶ ἡ Λευκίππη

1 κατεφέροντο : ἐπεφέροντο G : κατέφερον Cobet || φαίνοντες F || ἐξωλισθάνον
Cobet 2 καὶ om. G || τῆς : γῆς V 4 ἐτέρους MVEG : ἐταίρους WRF
6 νηὸς GF || λαμβάνεται βF : λαμβάνει α 7 κάλῳ β : κάλως F : κάλῳ α
8 πηδήσων αF : πηδήσειν β || εἰς G 9-10 ἀποπηδᾶν πειρώμενοι : ἀποπειρώμενοι
πηδᾶν G 10 ἐξεκλύσθησαν βF : ἐξεκλύσθησαν α || κατὰ : ἀπὸ W || τῆς om. G
11 κάλῳ βF : κάλῳ α 12 νηὸς αRGF : νεῶς VE 13 ἐπειρῶντο αRGF :
ἐπείρῶντο VE || περὶ : ἐπὶ Jacobs 14 δὴ : δὲ F 15 ἀπωσθείσης βF : ἀπλω-
σθείσης α || ἰστός : οἰστός M 16 μὲν τι : μέντοι F 17 παραχρῆμα : περὶ
χρῆμα V || τῆς ἄλμης πίνοντες βF : πίνοντες τῆς ἄλμης α 18 τοῦ θανάτου
om. V 19 θαλάσση βF : θαλάττῃ α || βραδὺς : βαρὺς F 21 τούτων : τοῦ-
των WG 23 διεφθείροντο βF : διελύθησαν α 24 ἐπείροντο : ἐπειρῶντο M
27 ἐπικαθίσαντες Castiglioni

κατὰ βροῦν ἐφερόμεθα τῆς θαλάσσης· ὁ δὲ Μενέλαος καὶ ὁ Σάτυρος
σὺν ἄλλοις τῶν πλωτῆρων ἐπιτυχόντες τοῦ ἰστοῦ καὶ ἐπιπεσόντες
ἐνήχοντο. 2 πλησίον δὲ καὶ τὸν Κλεινίαν ἐωρῶμεν περινηχόμενον
τῇ κεραίᾳ καὶ ταύτην ἠκούσαμεν αὐτοῦ τὴν βοήν· “Ἐχου τοῦ ξύλου,
5 Κλειτοφῶν.” ἅμα δὲ λέγοντα κύμα ἐπεκάλυπτε κατόπι· καὶ ἡμεῖς
ἐκωκύσαμεν. 3 κατὰ ταῦτό καὶ ἡμῖν ἐπεφέρετο κύμα· ἀλλὰ τύχη
τινὶ πλησίον γενόμενον ἡμῶν κάτωθεν παρατρέχει, ὥστε μόνον ὑφού-
μενον μετέωρον τὸ ξύλον κατὰ τὸν αὐχένα τοῦ κύματος καὶ τὸν
Κλεινίαν ἰδεῖν αἰθῆς. 4 ἀνοιμώξας οὖν, “Ἐλέησον,” ἔφη, “δέ-
10 σποτα Πόσειδον, καὶ σπεῖσαι πρὸς τὰ τῆς ναυαγίας σου λείψανα.
πολλοὺς ἤδη τῷ φόβῳ θανάτους ὑπεμείναμεν· εἰ δὲ ἡμᾶς ἀποκτεῖναι
θέλεις, μὴ διαστήσης ἡμῶν τὴν τελευτήν. ἐν ἡμᾶς κύμα καλυψάτω.
εἰ δὲ καὶ θηρίων ἡμᾶς βορὰν πέπωται γενέσθαι, εἰς ἡμᾶς ἰχθύς
ἀναλωσάτω, μία γαστήρ χωρησάτω, ἵνα καὶ ἐν ἰχθύσι κοινῇ ταφῶ-
15 μεν.” 5 μετὰ μικρὸν δὲ τῆς εὐχῆς τὸ πολὺ τοῦ πνεύματος περιεπέ-
παντο, τὸ δὲ ἄγριον ἐστόρεστο τοῦ κύματος· μεστὴ δὲ ἦν ἡ θάλασσα
νεκρῶν σωμάτων. τοὺς μὲν οὖν ἀμφὶ τὸν Μενέλαον θᾶπτον προσάγει
τῇ γῇ τὸ κύμα· καὶ ἦν ταῦτα τῆς Αἰγύπτου τὰ παράλια. κατεῖχον
δὲ τότε ληστὰι πᾶσαν τὴν ἐκεῖ χώραν. 6 ἡμεῖς δὲ περὶ δελφῶν
20 ἐσπέραν τύχη τινὶ τῷ Πηλουσίῳ προσίσχομεν καὶ ἄσμενοι γῆς λαβό-
μενοι τοὺς θεοὺς ἀνευφημοῦμεν· εἶτα ὠλοφυρόμεθα τὸν Κλεινίαν καὶ
τὸν Σάτυρον, νομίζοντες τούτους ἀπολωλέναι.

6. Ἔστι δὲ ἐν τῷ Πηλουσίῳ Διὸς ἱερὸν ἀγαλμα Κασίον. τὸ δὲ
ἀγαλμα νεανίσκος, Ἀπόλλωνι μᾶλλον ὁμοῦς· οὕτω γὰρ ἡλικίας εἶχε.
25 προβέβληται δὲ τὴν χεῖρα καὶ ἔχει βροῖαν ἐπ’ αὐτῇ· τῆς δὲ βροῖας ὁ
λόγος μυστικός. 2 προσευξάμενοι δὴ τῷ θεῷ καὶ περὶ τοῦ Κλεινίου
καὶ τοῦ Σατύρου σύμβολον ἐξαίτησαντες (καὶ γὰρ ἔλεγον μαντικὸν
εἶναι τὸν θεόν) περιήειμεν τὸν νεῶν. 3 κατὰ δὲ τὸν ὀπισθόδρομον
ὀρῶμεν εἰκόνα διπλῆν. καὶ ὁ γραφεὺς ἐγγέγραπτο. Ἐδάνθης μὲν ὁ

2 ἰστοῦ Sa : ἰστίου codd. 6 κατὰ ταῦτό β : κατ’ αὐτό α : κατὰ [...] τὸ F ||
<τὸ> κύμα Jacobs 7 γενομένων M || μόνον del. Jacobs || ὑφούμενον : ἔφον M
8 κατὰ om. αF 10 Ποσειδῶν M || τὰ om. W 15 μικρὸν : μακρὸν F || τὸ
om. G 16 ἐστόρεστο VG || θάλασσα βF : θάλαττα α 20 ἐσπέρης W || τύχη
τινὶ om. M 22 τούτους β : om. αF : αὐτοὺς Cobet 23 Κασίον αF : Κασίον β
24 Ἀπόλλωνι... εἶχε om. M || μᾶλλον : μάλιστα V 25 προβέβλητο G
26 Κλεινία F 27 συμβόλαιον G || ἐξαίτησαντες α : αἰτήσαντες βF || μαντικὸν :
μυστικὸν W 28 νεῶ M || ὀπισθόδρομον G 29 ἐγγέγραπτο scripsi : ἐγγέγραπτο
codd. (deest M) : ἐνεγγέγραπτο Salmasius : ἐπεγγέγραπτο He || 29 sq. ἐγέ-
γραπτο... γραφεὺς om. M

γραφεύς· ἡ δὲ εἰκὼν Ἀνδρομέδα καὶ Προμηθεύς, δεσμῶνται μὲν ἄμφω (διὰ τοῦτο γὰρ αὐτοὺς, οἶμαι, εἰς ἐν συνήγαγεν ὁ ζωγράφος)· ἀδελφαὶ δὲ καὶ τὴν ἄλλην τύχην αἱ γραφαί. 4 πέτραι μὲν ἄμφοιν τὸ δεσμοτήριον, θῆρες δὲ κατ' ἄμφοιν οἱ δῆμιοι, τῷ μὲν ἐξ ἁέρος, τῇ δὲ ἐκ θαλάσσης· ἐπικούρου δὲ αὐτοῖς Ἀργεῖοι δύο συγγενεῖς, τῷ μὲν Ἡρακλῆς, τῇ δὲ Περσεύς, ὁ μὲν τοξεύων τὸν ὄρνιν τοῦ Διὸς, ὁ δὲ ἐπὶ τὸ κῆτος τοῦ Ποσειδῶνος ἁθλῶν. ἀλλ' ὁ μὲν ἰδρύεται τοξαζόμενος ἐν γῇ, ὁ δὲ ἐξ ἁέρος κρέμαται τῷ πτερῷ.

7. Ὁρώμενται μὲν οὖν εἰς τὸ μέτρον τῆς κόρης ἡ πέτρα· θέλει δὲ τὸ ὄνυμα λέγειν ὅτι μὴ τις αὐτὸ πεποίηκε χεῖρ, ἀλλ' ἔστιν αὐτόχθον· ἐτράχυνε γὰρ τοῦ λίθου τὸν κόλπον ὁ γραφεύς, ὥς ἔτεκεν αὐτὸν ἡ γῆ. 2 ἡ δὲ ἐνίδρυται τῇ σκέπῃ· καὶ ἔοικε τὸ θέαμα, εἰ μὲν εἰς τὸ κάλλος ἀπιδούς, ἀγάλλματι καινῷ, εἰ δὲ εἰς τὰ δεσμὰ καὶ τὸ κῆτος, αὐτοσχεδίῳ τάφῳ. ἐπὶ δὲ τῶν προσώπων αὐτῆς κάλλος κεκράσται καὶ δέος· 3 ἐν μὲν γὰρ ταῖς παρειαῖς τὸ δέος κάθηται, ἐκ δὲ τῶν ὀφθαλμῶν ἀνθεῖ τὸ κάλλος. ἀλλ' οὕτε τῶν παρειών τὸ ὥχρον τέλει ἀφορνικτον ἦν, ἡρέμα δὲ τῷ ἐρεῦθει βέβαπται, οὕτε τὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἄνθος ἐστὶν ἀμέριμνον, ἀλλ' ἔοικε τοῖς ἄρτι μαραινομένοις ἴοις· οὕτως αὐτὴν ἐκόσμησεν ὁ ζωγράφος εὐμόρφῳ φόβῳ. 4 τὰς δὲ χεῖρας εἰς τὴν πέτρην ἐξεπέτασεν, ἄγχει δὲ ἄνω δεσμός· ἐκατέραν συνάπτων τῇ πέτρῃ· οἱ καρποὶ δὲ ὥσπερ ἀμπέλου βότρυες κρέμονται. καὶ αἱ μὲν ὠλέναι τῆς κόρης ἄκρατον ἔχουσιν τὸ λευκὸν εἰς τὸ πελιδνὸν μετέβαλον, καὶ εἰκόασιν ἀποθνήσκειν οἱ δάκτυλοι. 5 δέδεται μὲν οὕτω τὸν θάνατον ἐκδεχομένη· ἔσθηκε δὲ νυμφικῶς ἐστολισμένη, ὥσπερ Ἀἰδωνεὶ νύμφη κεκοσμημένη. ποδῆρης χιτῶν, λευκὸς ὁ χιτῶν· τὸ ὄφρασμα λεπτὸν, ἀραχνίων εἰκόας πλοκῇ, οὐ κατὰ τὴν τῶν προβατείων τριχῶν, ἀλλὰ κατὰ τὴν τῶν ἐρίων τῶν πτηνῶν, οἷον ἀπὸ δένδρων ἔλκουσαι νήματα γυναῖκες ὑφαίνουσιν Ἰνδαί. 6 τὸ δὲ κῆτος ἀντι-

1 μὲν : γὰρ G 2 γὰρ om. α 3 τύχην om. E : τέχνην Naber 4 κατ' : καὶ Jackson || <ἀλλά> ante τῷ μὲν add. Jackson 7 τὸ κῆτος : τοῦ κύματος G 10 αὐτόχθον He ex Coll. Hamb. : αὐτόχθων codd. 10-11 ἡ γραφή post αὐτόχθων add. codd. (deest M) : ἡ τάφῳ Jacobs : del. He || ἀλλ' ... γραφή om. M 11 τοῦ λίθου om. V 12 ἔοικε τὸ : ἦν ξένον G 15 ἐν βF : περὶ α 16 τέλειον M 17 ἐρεῖθει β : ἐρύθει αF || τὸ om. M 19 φόβῳ : βάρῳ G 21 ὁ καρπός M 22 μετέβαλον βF : μετέβαλλον α 23 δὲ post εἰκόασιν add. W || οὕτω WVeF : οὖν MG : οὖν οὕτω He 24-25 ὥσπερ ... κεκοσμημένη om. M 25 Ἀἰδωνεὶ β : Ἀδωνιδί WF (deest M) || <ὁ> ante χιτῶν¹ Ja 25-26 τὸ ὄφρασμα λεπτὸν om. M 26 ἀραχνίῳ V || εἰκόας VE : εἰκόας αRG : εἰκόας suprascr. ο F 27 τῇ om. G || πτηνῶν : Σηρικῶν Jacobs : λεπτοῦνων He : πτηνῶν Jackson

πρόσωπον τῆς κόρης κάτωθεν ἀναβαῖνον ἀνοίγει τὴν θάλασσαν· καὶ τὸ μὲν πολὺ τοῦ σώματος περιβέβληται τῷ κύματι, μόνῃ δὲ τῇ κεφαλῇ τὴν θάλατταν ἀποδύεται. ὑπὸ δὲ τὴν ἄλμην τοῦ κύματος ἡ τῶν νότων ἐγγέγραπτο φαινόμενη σκιά, τὰ τῶν φολίδων ἐπάρματα, τὰ τῶν αὐχένων κυρτώματα, ἡ λοφιὰ τῶν ἀκανθῶν, οἱ τῆς σφραῖς ἐλιγμοί. 7 γένος πολλὴ καὶ μακρά· ἀνέφκτο δὲ πᾶσα μέχρι τῆς τῶν ὤμων συμβολῆς, καὶ εὐθὺς ἡ γαστήρ. μεταξὺ δὲ τοῦ κῆτους καὶ τῆς κόρης ὁ Περσεὺς ἐγγέγραπτο καταβαίνων ἐξ ἁέρος· καταβαίνει δὲ ἐπὶ τὸ θηρίον γυμνὸς τὸ πᾶν· χλαμὺς ἀμφὶ τοῖς ὤμοις μόνον καὶ πέδιλον περὶ τῷ πόδε πλησίον τοῦ πτεροῦ. πῖλος δὲ αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν καλύπτει· ὁ πῖλος δὲ ὑψηλὸς τὴν Ἀἶδος κινέειν. τῇ λαῖᾳ τὴν τῆς Γοργοῦς κεφαλὴν κρατεῖ καὶ προβέβληται δίκην ἀσπίδος. ἡ δὲ ἐστὶ φοβερά καὶ ἐν τοῖς χρώμασι. 8 τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξεπέτασεν, ἐφριξε τὰς τρίχας τῶν κροτάφων, ἤγειρε τοὺς δράκοντας· οὕτως ἀπειλεῖ κἂν τῇ γραφῇ. ὄπλον μὲν τοῦτο τῇ λαῖᾳ τῷ Περσεῖ· ὥπλισται δὲ καὶ τὴν δεξιὰν διφνεῖ σιδήρῳ εἰς δρέπανον καὶ ξίφος ἐσχισμένῳ. 9 ἀρχεται μὲν γὰρ ἡ κόπη κάτωθεν ἄμφοιν ἐκ μιᾶς, καὶ ἔστιν ἐφ' ἡμῖσι τοῦ σιδήρου ξίφος, ἐντεῦθεν δὲ ἀπορραγὲν τὸ μὲν δξύνεται, τὸ δὲ ἐπικάμπτεται. καὶ τὸ μὲν ἀπωξυμένον μένει ξίφος, ὡς ἤρξατο, τὸ δὲ καμπτόμενον δρέπανον γίνεται, ἵνα μιᾷ πληγῇ τὸ μὲν ἐρεῖδῃ τὴν σφαγὴν, τὸ δὲ κρατῇ τὴν τομήν. τὸ μὲν τῆς Ἀνδρομέδας δρᾶμα τοῦτο.

8. Ἐξῆς δὲ τὸ τοῦ Προμηθέως ἐγεγόνει. δέδεται μὲν ὁ Προμηθεὺς σιδήρῳ καὶ πέτρῃ, ὥπλισται δὲ Ἡρακλῆς τόξῳ καὶ δόρατι. 25 ὄρνις ἐς τὴν τοῦ Προμηθέως γαστέρα τραπῇ· ἔσθηκε γὰρ αὐτὴν ἀνοίγων, ἥδη μὲν ἀνεωγμένην, 2 ἀλλὰ τὸ ῥάμφος ἐς τὸ ὄνυμα κεῖται, καὶ ἔοικεν ἐπορύττειν τὸ τραῦμα καὶ ζητεῖν τὸ ἥπαρ· τὸ

2 τῷ om. M 4 φαινόμενη βF : προφαινόμενη α 5 δὲ post τὰ add. V 6 ἡ γένος α || ἀνέφκτο βF : ἠνέφκτο α 8 ἐγγέγραπτο Wβ : γέγραπτο M : ἐγγέγραπτο F 10 πῖλον GF || δὲ om. F 12 Γοργοῦς : Γοργόνος M : γόνος W (corr. in mg.) 15 οὕτω F || τῷ Περσεῖ om. α 17 ἐσχισμένον EG 18 ἡμῖσι αE : ἡμίσει GF : ἡμῖσι suprascr. εἰ VR 19 ἀπωξυμένον EF : ἀποξυμένον VR : ἀπωξυμένον M : ἀποξυμένον W : ἀποξυμένον G 20 δὲ om. G || τῇ ante μιᾷ add. W 21 ἐρεῖδῃ : ἐρεῖσθ F || τῇ σφαγῇ GF || κρατῇ om. F 22 δρᾶμα : ἀγαλμα Schmidt 25 ἐς τὴν : δ' ἐστὶν W || τοῦ GF : om. cett. 26 <οὖν> post μὲν add. Headlam || ἀνεωγμένη G : ἠνεωγμένη W || ἀλλὰ : ἄμα Schmidt || εἰς G 27 κεῖται : καθεῖται He || ἐπορύττειν : ἀπορύττειν (sic) G : διορύττειν He : ἐξορύττειν vel ορύττειν Castiglioni : κατορύττειν Schmidt

δὲ ἐκφαίνεται τοσοῦτον, ὅσον ἀνέωξεν ὁ γραφεὺς τὸ διόρυγμα τοῦ τραύματος· ἐρεῖδει τῷ μηρῷ τῷ τοῦ Προμηθέως τὰς τῶν ὀνύχων ἀκμὰς. 3 ὁ δὲ ἀλγῶν πάντῃ συνέσταλται καὶ τὴν πλευρὰν συνέσπασται καὶ τὸν μηρὸν ἐγείρει καθ' αὐτοῦ· εἰς γὰρ τὸ ἥπαρ συνάγει τὸν ὄρνιν· ὁ δὲ ἕτερος αὐτῷ τοῖν ποδοῖν τὸν σπασμὸν ὄρθιον ἀντι- 5 τείνει κάτω καὶ εἰς τοὺς δακτύλους ἀποξύνεται. 4 τὸ δὲ ἄλλο σχῆμα δείκνυσιν τὸν πόνον· κεκύρτωται τὰς ὀφρὺς, συνέσταλται τὸ χεῖλος, φαίνει τοὺς ὀδόντας. ἡλέησας ἂν ὡς ἀλοῦσαν τὴν γραφήν. 5 ἀναφέρει δὲ λυπούμενον Ἡρακλῆς· ἔστηκε γὰρ τοξεύων τοῦ Προμηθέως τὸν δῆμιον· ἐνῆρμους τῷ τόξῳ βέλος, τῇ λαίᾳ προβέβληται τὸ 10 κέρας ὠθῶν, ἐπὶ μαζὸν ἔλκει τὴν δεξιάν, ἔλκων τὸ νεῦρον κεκύρτωται κατόπιν τὸν ἀγκῶνα. 6 πάντα οὖν ὁμοῦ πτόσσεται, τὸ τόξον, τὰ νεῦρον, ἡ δεξιὰ. συνάγεται μὲν ὑπὸ τοῦ νεύρου τὸ τόξον, διπλοῦται δὲ ὑπὸ τῆς χειρὸς τὸ νεῦρον, κλίνεται δὲ ἐπὶ μαζὸν ἡ χεὶρ. 7 ὁ δὲ Προμηθεὺς μεστός ἐστιν ἐλπίδος ἅμα καὶ φόβου· πῇ μὲν γὰρ εἰς τὸ 15 ἔλκος, πῇ δὲ εἰς τὸν Ἡρακλέα βλέπει, καὶ θέλει μὲν αὐτὸν ὅλοις τοῖς ὀφθαλμοῖς ἰδεῖν, ἔλκει δὲ τὸ ἥμισυ τοῦ βλέμματος ὁ πόνος.

9. Ἐνδιατρίψαντες οὖν ἡμερῶν δύο καὶ ἀναλαβόντες ἑαυτοὺς ἐκ τῶν κακῶν, ναὺν Αἰγυπτίαν μισθωσάμενοι (εἶχομεν δὲ ὀλίγον χρυσίον, ὅπερ ἐτύχομεν ἐξωσμένοι) διὰ τοῦ Νείλου πλοῦν ἐπ' Ἀλεξάν- 20 δρειαν ἐποιοῦμεθα, μάλιστα μὲν ἐκεῖ διεγνωκότες ποιήσασθαι τὴν διατριβὴν καὶ νομίζοντες ταύτῃ τάχα τοὺς φίλους εὐρήσειν προσενεχθέντας. 2 ἐπεὶ δὲ ἐγενόμεθα κατὰ τινα πόλιν, ἐξαίρνης βοῆς ἀκούομεν πολλῆς. καὶ ὁ ναύτης, εἰπὼν “Ὁ βουκόλος”, μεταστρέφει τὴν ναὺν ὡς ἐπαναπλεύσων εἰς τοῦπίσω. καὶ ἅμα πλήρης ἦν ἡ γῆ 25 φοβερῶν καὶ ἀγρίων ἀνθρώπων· μεγάλοι μὲν πάντες, μέλανες δὲ τὴν

1 ἡνέωξεν WF || διόρυγμα βF : διώρυγα α 2 ἐρεῖδει : ἐρεει δὲ M : ἐπερεῖδει He || τῷ* om. VG 3 ἀκμὰς βF : αἰχμὰς α (corr. in W mg.) || ἀλγῶν : ἀγαγῶν M || πάντῃ β : ταύτῃ WF : ταύτης M 4 ἐγείρει : ἐπαίρει Schmidt || συνάγει : συναίρει Schmidt 5 ὁ δὲ ἕτερος... ἀντιτείνει : ὁ δὲ ἕτερος... τῷ σπασμῷ ὄρθιος ἀντιτείνεται He : τὸν δὲ ἕτερον... ὁ σπασμὸς ὄρθιον ἀντιτείνει Jackson 6 ἀποξύνεται : παροξύνεται Jackson || ἄλλο : ὅλον Schmidt || σχῆμα βF : σῶμα α 8 <καὶ> ante τὴν He : <αὐτὴν> Schmidt 10 <τὸ> βέλος He || τὴν λαίαν Richards 11 ἔλκει : κέλκει Jackson 12 οὖν om. G 13 τὸ βέλος post τὸ νεῦρον add. codd. praeter F || ἡ δεξιὰ om. α 14 κλίνεται : κλείεται M || δὲ* om. M 18 ἡμερῶν : ἡμέρας M 20 τὸν ante τοῦ N. add. αGF || <τὸν> πλοῦν Götting 21-22 ποιήσασθαι... τοὺς om. F 22 προσενεχθέντας αGF : προσενεχθέντες Ve 25 ἡ γῆ om. V 26 ἀνθρώπων : ἀνδρῶν G || μὲν om. α || δὲ om. αG

χροιάν (οὐ κατὰ τὴν τῶν Ἰνδῶν τὴν ἄκρατον, ἀλλ' οἷος ἂν γένοιτο νόθος Αἰθίοψ), ψιλοὶ τὰς κεφαλὰς, λεπτοὶ τοὺς πόδας, τὸ σῶμα παχεῖς· ἐβαρβάριζον δὲ πάντες. 3 καὶ ὁ κυβερνήτης, εἰπὼν “Ἀπο- 5 λώλαμεν”, ἔστησε τὴν ναῦν, ὁ γὰρ ποταμὸς ταύτῃ στενώτατος, καὶ ἐπεμβάντες τῶν ληστῶν τέσσαρες πάντα μὲν τὰ ἐν τῇ γῇ λαμβάνουσι καὶ τὸ χρυσίον ἡμῶν ἀποφέρουσιν, ἡμᾶς δὲ δῆσαντες καὶ κατα- κλείσαντες εἰς τι δωμάτιον ἀπηλλάττοντο, φύλακας ἡμῖν καταλιπόν- 10 τες, ὡς τὴν ἐπιούσαν ἄζοντες ἡμᾶς εἰς τὸν βασιλέα· τοῦτω γὰρ ἐκάλουν τῷ ὀνόματι τὸν ληστὴν τὸν μελζονα. καὶ ἦν ὁδὸς ἡμερῶν δύο, ὡς παρὰ τῶν σὺν ἡμῖν ἐαλωκότων ἠκούσαμεν.

10. Ἐπεὶ οὖν νῆς ἐγένετο καὶ ἐκείμεθα ὡς ἦμεν δεδεμένοι καὶ ἐκάθευδον οἱ φρουροί, τότε, ὡς ἐξὸν ἦδη, κλαίειν ἤρχον τὴν Λευκίπ- 15 πην. καὶ δὴ λογισάμενος ὅσων αὐτῇ γέγονα κακῶν αἴτιος, κωκύσας ἐν τῇ ψυχῇ βύθιον, τῷ δὲ νῷ κλέψας τοῦ κωκυτοῦ τὸν νόφον, “Ὡ θεοὶ καὶ δαίμονες,” ἔφην, “εἴτερ ἔστέ που καὶ ἀκούετε, τί τηλι- κοῦτον ἡδίκησαμεν, ὡς ἐν ὀλίγαις ἡμέραις τοσοῦτω πλήθει βαπτι- σθῆναι κακῶν; 2 νῦν δὲ καὶ παραδεδώκατε ἡμᾶς λησταῖς Αἰγυπτίοις, ἵνα μηδὲ ἐλέους τύχωμεν. ληστὴν μὲν γὰρ Ἑλλήνα καὶ φωνὴ κατέκλασε καὶ δέησις ἐμάλαξεν· ὁ γὰρ λόγος πολλάκις τὸν ἔλεον προξενεῖ· τὸ 20 γὰρ ποιοῦν τῆς ψυχῆς ἡ γλῶττα πρὸς ἱκετηρίαν διακονομένη τῆς τῶν ἀκουόντων ψυχῆς ἡμεροῖ τὸ θυμολύμενον. 3 νῦν δὲ ποῖα μὲν φωνῇ δεηθῶμεν; τίνας δὲ δοκούς προτείνωμεν; κἂν Σειρήνων τις γένηται πιθανώτερος, ὁ ἀνδροφόνος οὐκ ἀκούει. μόνοις ἱκετεύειν με δεῖ τοῖς νεύμασι καὶ τὴν δέησιν δηλοῦν ταῖς χειρονομίαις. ὦ τῶν 25 ἀτυχημάτων· ἦδη τὸν θοῆνον δορξήσομαι. 4 τὰ μὲν οὖν ἐμὰ, κἂν ὑπερβολὴν ἔχη συμφορᾶς, ἦττον ἀλγῶ, τὰ σὰ δέ, Λευκίππη, ποῖα στόματι θορνήσω, ποίοις ὀμμασι δακρύσω; ὦ πιστὴ μὲν πρὸς ἀνάγκην ἔρωτος, χρηστὴ δὲ πρὸς ἔραστὴν δυστυχοῦντα. 5 ὡς καλὰ σου τῶν γάμων τὰ κοσμήματα· θάλαμος μὲν τὸ δεσμοτῆριον, εὐνὴ δὲ ἡ γῆ, 30 δορμὶ δὲ καὶ ψέλλια κάλοι καὶ βρόχος, καὶ σοὶ νυμφαγωγὸς ληστής

1 τῶν om. βF 8 εἰς ante τὴν ἐπ. add. M || ἄζοντες βF : ἄζοντας α || εἰς : ὡς ε 9 ἐκάλουν τῷ ὀνόματι : ὀνόματι ἐκάλουν W 11 οὖν : γοῦν F || ἤρχον Götting : εἶχον Mb : ἤχον W : εἶδον F 14 δὲ om. W 16 ἡδίκηκαμεν Cobet || καταβαπτισθῆναι M 17 παραδεδώκατε αF : παρεδώκατε β 18 ἐλέου Cobet || μὲν om. GF 19-20 τὸ... ποιοῦν αGF : τῷ... ποιοῦντι Ve 20 πρὸς ἱκετηρίαν διακονομένη βF : διακ. πρὸς ἐκ. α 21 μὲν om. V 22 δοκούς : λόγους He || προτείνωμεν M 25 τί ἦδη τῶν θοῆρων δορξήσομαι G || ἐδορξήσομαι Hl || κἂν : καὶ W 26 δὲ om. αF 28 ὡς om. αF 30 ψέλλια βF : ψέλλια α

παρακαθεύδει· ἀντὶ δὲ ὕμεναίων τίς σοι τὸν θρήνον ᾄδει. 6 μάτηρ σοι, ὦ θάλασσα, τὴν χάριν ὁμολογήσαμεν. μέμφομαι σου τῇ φιλερωπία· χρηστοτέρα γέγονας πρὸς οὓς ἀπέκτεινας, ἡμᾶς δὲ σώσασα μᾶλλον ἀπέκτεινας. ἐφθόνησας ἡμῖν ἀληστοῦτοις ἀποθανεῖν.”

11. Ταῦτα μὲν οὖν ἐθρήνον ἡσυχῇ, κλαίειν δὲ οὐκ ἠδυνάμην. 5 τοῦτο γὰρ ἴδιον τῶν ὀφθαλμῶν ἐν τοῖς μεγάλοις κακοῖς. ἐν μὲν γὰρ ταῖς μετρίαις συμφοραῖς ἀφρόνως τὰ δάκρυα καταρρεῖ καὶ ἔστι τοῖς πάσχουσιν εἰς τοὺς κολάζοντας ἱκετηρία, καὶ τοὺς ἀλγοῦντας, ὥσπερ ἀπὸ οἰδοῦντος τραύματος, ἐξεκένωσεν· ἐν δὲ τοῖς ὑπερβάλλουσι δεινοῖς φεύγει καὶ τὰ δάκρυα καὶ προδίδωσι καὶ τοὺς ὀφθαλμους. 2 ἐντυχούσα γὰρ αὐτοῖς ἀναβαίνουσιν ἡ λύπη ἱστησί τε τὴν ἀκμὴν καὶ μετοχετεύει καταφέρουσα σὺν αὐτῇ κάτω· τὰ δὲ ἐκτρέπόμενα τῆς ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμούς οδοῦ εἰς τὴν ψυχὴν καταρρεῖ καὶ χαλεπώτερον αὐτῆς ποιεῖ τὸ τραῦμα. λέγω οὖν πρὸς τὴν Λευκίππην πάντα σιγῶσαν· “Τί σιγᾷς, φιλότατη, καὶ οὐδὲν μοι λαλεῖς;” 15 “Ὅτι μοι,” ἔφη, “πρὸ τῆς ψυχῆς, Κλειτοφῶν, τέθηκεν ἡ φωνή.”

12. Ταῦθ' ἡμᾶς διαλεγόμενους ἔλαθεν ἡὼς γενομένη· καὶ τις ἵππον ἐπελαύνων ἔρχεται, κόμην ἔχων πολλὴν καὶ ἀγρίαν. ἐκόμα δὲ καὶ ὁ ἵππος· γυμνὸς ἦν, ἄστρωτος καὶ οὐκ ἔχων φάλαρα· τοιοῦτοι γὰρ τοῖς λησταῖς εἰσιν οἱ ἵπποι. ἀπὸ δὲ τοῦ ληστάρχου παρῆν καί, 20 “Εἴ τις,” ἔφη, “παρθένος ἐστὶν ἐν τοῖς εἰλημμένοις, ταύτην ἀπάγειν πρὸς τὸν θεόν, ἱερεῖον ἐσομένην καὶ καθάρσιον τοῦ στρατοῦ.” 2 οἱ δὲ ἐπὶ τὴν Λευκίππην εὐθὺς τρέπονται, ἡ δὲ εἰχέτο μὲν καὶ ἐξεκρέματο βοῶσα. τῶν δὲ ληστῶν οἱ μὲν ἀπέσπων, οἱ δὲ ἔτυπτον· ἀπέσπων μὲν τὴν Λευκίππην, ἔτυπτον δὲ ἐμέ. ἀράμενοι οὖν αὐτὴν με- 25 τέωρον ἀπάγουσιν, ἡμᾶς δὲ κατὰ σχολὴν ἦγον δεδεμένους.

6-7 Cf. Anton. Meliss., Migne vol. 136, col. 989; Maxim. Conf., Migne vol. 91, col. 877

1 παρακαθεύδει VGF (V mg. : γρ. καὶ παρακαθίζεται) : παρακαθίζεται as (R mg. : γρ. καὶ παρακαθεύδει) : προκαθεύδει Naber || τίς . . τὸν θρήνον : τί . . τῶν θρήνων G 5 οὖν om. aF || ἔδυνάμην G 9 ἀπὸ del. He || τραύματος om. G || ἐξεκένωσεν aGF : ἐξεκένωσεν ε : ἐπεκένωσεν V : ἐκένωσεν He 10 καὶ¹ del. Boissonade 12 ἀκμὴν : ἄλμην Schmidt || καταφέρουσα : μεταφέρουσα F || αὐτῇ R : αὐτῇ cett. (αὐτοῖς G) 14 αὐτῆς : αὐτοῖς V 15 πάντα : πάντη Jacobs 17 ἡὼς : ἡμέρα F 18 ἐλαύνων M 19 ἦν γυμνός transp. W || ἄστρωτος : ὁ ἵππος F : ut glossam secl. Ja || καὶ om. F || ἔχων : εἶχε F 21 εἴ : ἡ F || ἀπαγαγεῖν G 22 τὸν om. G || ἐσομένην βF : γενομένην α || στρατοῦ : λαοῦ G 28 ἄγουσιν F || ἦγον : εἶχον G

13. Καὶ ἐπεὶ δύο σταδίους τῆς κόμης προήλθομεν, ἀλαλαγμὸς ἀκούεται πολὺς καὶ σάλπιγγος ἤχος, καὶ ἐπιφαίνεται φάλαγξ στρατιωτική, πάντες ὀπλῖται. οἱ δὲ λησται κατιδόντες, ἡμᾶς μέσους διαλαβόντες ἔμενον ἐπιόντας ὡς αὐτοὺς ἀμυνόμενοι. 2 καὶ μετ' οὐ πολὺ παρῆσαν πεντήκοντα τὸν ἀριθμόν, οἱ μὲν ποδῆρεις ἔχοντες τὰς ἀσπίδας, οἱ δὲ πελτασταί· οἱ δὲ λησται πολὺ πλείους ὄντες, βώλους ἀπὸ τῆς γῆς λαμβάνοντες τοὺς στρατιώτας ἐβαλλον. 3 παντὸς δὲ λίθου χαλεπώτερος βῶλος Αἰγύπτιος, βαρὺς τε καὶ τραχὺς καὶ ἀνώμαλος· τὸ δὲ ἀνώμαλόν εἰσιν αἰχμαὶ τῶν λίθων. ὥστε βληθεὶς 10 διπλοῦν ποιεῖ ἐν ταύτῳ τὸ τραῦμα, καὶ οἰδημα ὡς ἀπὸ λίθου, καὶ τομὰς ὡς ἀπὸ βέλους. 4 ἀλλὰ ταῖς γε ἀσπίσιν ἐκδεχόμενοι τοὺς λίθους ὀλίγον τῶν βαλλόντων ἐφρόντιζον. ἐπεὶ οὖν ἔκαμον οἱ λησται βάλλοντες, ἀνοίγουσι μὲν οἱ στρατιῶται τὴν φάλαγγα, ἐκθέουσι δὲ ἀπὸ τῶν ὅπλων ἄνδρες κούφως ἐσταλμένοι, φέρον αἰχμὴν ἕκαστος 15 καὶ ξίφος, καὶ ἀκοντίζουσιν ἄμα, καὶ ἦν οὐδεὶς δὲ οὐκ ἐπέτυχεν. 5 εἴτα οἱ ὀπλῖται προσέρρεον· καὶ ἦν ἡ μάχη στερεὰ, πληγαὶ δὲ παρ' ἀμφοτέρων καὶ τραύματα καὶ σφαγαί. καὶ τὸ μὲν ἔμπειρον παρὰ τοῖς στρατιώταις ἀνεπλήρου τοῦ πλήθους τὸ ἐνδεές. ἡμεῖς δὲ ὅσοι τῶν αἰχμαλώτων ἦμεν, ἐπιτηρήσαντες τὸ πονοῦν τῶν ληστῶν 20 μέρος, ἄμα συνελθόντες διακόπτομεν τε αὐτῶν τὴν φάλαγγα καὶ ἐπὶ τοὺς ἐναντίους ἐκτρέχομεν. 6 οἱ δὲ στρατιῶται τὸ μὲν πρῶτον ἐπεχείρουν ἀναιρεῖν οὐκ εἰδότες, ὡς δὲ εἶδον γυμνοὺς καὶ δεσμὰ ἔχοντας, ὑπονοήσαντες τὴν ἀλήθειαν δέχονται τῶν ὅπλων εἴσω, καὶ ἐπ' οὐρὰν παραπέμπαντες εἶων ἡσυχάζειν. 7 ἐν τούτῳ δὲ καὶ ἱππεῖς 25 πλείους προσέρρεον· καὶ ἐπεὶ πλησίον ἐγένοντο, κατὰ κέρας ἐκάτερον ἐκτείναντες τὴν φάλαγγα περιέπτεον αὐτοὺς κύκλῳ, καὶ ἐν τούτῳ συναγαγόντες αὐτοὺς εἰς ὀλίγον κατεφόνεον. καὶ οἱ μὲν ἔκειντο

3 πάντες ὀπλῖται secl. Hi (cf. 1. 5) 4 ὡς αὐτοὺς ἀμυν. β : αὐτοὺς ὡς ἀμυν. αF || ἀμυνόμενοι VR : ἀμυνόμενοι aEGF 5 τὸν ἀριθμόν πεντήκοντα transp. F || post ἀριθμόν codd. add. ὀπλῖται πάντες (πάντες ὀπλῖται F) : secl. He (cf. 1. 3) 6 πελτασταί β : πελταστάς F : πεταστάς α : πέλτας anonymus ap. Schaefer || πολὺ α : πολλοὶ F : πολλῶ β || πλείους : πλείωνες G 8 λίθον aGF : βέλους V : βέλον E : βῶλον R 9 εἶων : ἐστιν F || <αἰ> αἰχμαὶ He 10 ταύτῳ βF : τούτῳ α 15 ἦν οὐδεὶς aGF : οὐδεὶς ἦν Vs 16 ἡ secl. Castiglioni || στερεὰ βF : στερεὰ α 18 παρὰ : περὶ V || τὸ πλήθος M 20 διεκόπτομεν F 22 ἀναιρεῖν ἐπεχείρουν transp. F || ἀναιρεῖν : ἀνελεῖν G || καὶ ante γυμνοὺς add. M 23 ἔχοντες F 24 δὲ βF : δὴ α 25 πλείους om. αF || κατὰ κέρας ἐκάτερον om. αF 26 ἐν ante κύκλῳ add. β 27 συναγαγόντες αF : συνάγοντες β || αὐτοὺς secl. Castiglioni || εἰς ὀλίγον κατεφόνεον : κατ' ὀλίγον ἐφόνεον G

τεθνηκότες, οἱ δὲ καὶ ἡμιθνήτες ἐμάχοντο· τοὺς δὲ λοιποὺς ἐξώγρησαν.

14. Ἦν δὲ περὶ δελφῶν ὁ καιρὸς· καὶ ὁ στρατηγὸς διαλαβὼν ἡμῶν ἕκαστον ἐπυνθάνετο τίνες εἴημεν καὶ πῶς ληφθῆμεν· διηγεῖτο δὲ ἄλλος ἄλλο τι, καὶ γὰρ τὰ ἐμὰ εἶπον. ἐπεὶ οὖν ἅπαντα ἐμαθεν, ἐκέλευσεν ἀκολουθεῖν, αὐτὸς δὲ ὄπλα δώσειν ὑπέσχετο. διεγνώκει γὰρ ἀναμείνας στρατιὰν ἐπελθεῖν τῷ μεγάλῳ λησιτηρίῳ· ἐλέγοντο δὲ ἀμφὶ τοὺς μυρίους εἶναι. 2 ἐγὼ δὲ ἵππων ἦτον, σφόδρα γὰρ ἦδειν ἵππευεῖν γεγυμνασμένος. ὥς δὲ τις παρῆν, περιάγων τὸν ἵππον ἐπεδεικνύμην ἐν ὄνυχῳ τὰ τῶν πολεμούντων σχήματα, ὥστε καὶ τὸν στρατηγὸν σφόδρα ἐπαινέσαι. ποιεῖται δὲ με ἐκείνην τὴν ἡμέραν 10 ὁμοτράπεζον καὶ παρὰ τὸ δεῖπνον ἐπυνθάνετο τὰμὰ καὶ ἀκούων ἡλέει. 3 συμπαθὴς δὲ πως εἰς ἔλεον ἄνθρωπος ἀκροατὴς ἀλλοτριῶν κακῶν, καὶ ὁ ἔλεος πολλάκις φίλαν προξενεῖ· ἡ γὰρ ψυχὴ μαλαχθεῖσα πρὸς τὴν ὃν ἤκουσε λύπην, συνδιαθεθεῖσα κατὰ μικρὸν τῇ τοῦ πάθους ἀκροάσει τὸν οἰκτον εἰς φίλαν καὶ τὴν λύπην εἰς τὸν ἔλεον 15 συλλέγει. 4 οὕτω γοῦν διέθηκα τὸν στρατηγὸν ἐκ τῆς ἀκροάσεως, ὥς καὶ αὐτὸν δάκρυα προαγαγεῖν· πλέον δὲ ποιεῖν εἴχομεν οὐδέν, τῆς Λευκίπτης ὑπὸ τῶν ληστῶν ἐχομένης. ἔδωκε δὲ μοι καὶ θεράποντα τὸν ἐπιμελησόμενον Αἰγύπτιον.

15. Τῇ δὲ ὑστεραίᾳ πρὸς τὴν διάβασιν παρεσκευάζετο καὶ ἐπεχείρει τὴν διώρυχα χῶσαι, ἥτις ἦν ἐμποδῶν. καὶ γὰρ ἐωρῶμεν τοὺς ληστὰς μετὰ πλειστής δυνάμεως ἐπὶ θάτερα τῆς διώρυχος ἐστῶτας ἐν τοῖς ὄπλοις. βωμὸς δὲ τις αὐτοῖς αὐτοσχέδιος ἦν πηλοῦ πεποιημένος καὶ σορὸς τοῦ βωμοῦ πλησίον. 2 ἄγουσι δὲ τινες δύο τὴν κόρην ὀπίσω τῷ χεῖρι δεδεμένην· καὶ αὐτοὺς μὲν οἵτινες ἦσαν οὐκ 25 εἶδον, ἦσαν γὰρ ὀπλισμένοι, τὴν δὲ κόρην Λευκίπτην οἶσαν ἐγνώρισα. 3 εἰτα κατὰ τῆς κεφαλῆς σπονδὴν περιχέαντες περιάγουσι τὸν

1 οἱ δὲ . . ἐμάχοντο secl. Schmidt 3 ἡμῶν : ἡμᾶς G || εἴημεν aF : ἦμεν β || καὶ πῶς ληφθῆμεν om. M || ληφθῆμεν WF : ἐλήφθημεν β (deest M) 4 τὰ ἐμὰ post οὖν add. F || ἐμαθεν ἅπαντα transp. F 7 ἀμφὶ om. F || ἦδειν : ἦμην Jacobs : ἦν Hercher 8 ἵππευεῖν om. V 9 πολεμούντων : πολεμούντων Schmidt 10 δὴ βF : δὲ α 11 παρὰ : περὶ G 12 εἰς ἔλεον secl. He 14 συνδιαθεθεῖσα : συνθεθεῖσα M || κατὰ om. G 15 καὶ τὴν λύπην εἰς β : τῆς λύπης aF || τὴν λύπην εἰς ἔλεον καὶ τὸν οἰκτον εἰς φίλαν transp. Jacobs || τὸν om. β 16 συλλέγει : προξενεῖ F || οὕτω aF : οὕτως β || γοῦν MRGF : οὖν VF : om. W 17 <εἰς> ante δάκρυα anonymus ap. Salmasium 19 τὸν om. W 22 θάτερα τῆς : θατέρᾳ τῇ F 23 αὐτοῖς om. G 24 πλησίον : πληθυντικός G || τὴν : τινα Schmidt 26 εἶδον aVe : οἶδον F : ἦδειν G 27 τῆς om. β || περιχέαντες : (κατα)χέαντες He : πέριξ χέαντες Lumh

βωμὸν κύκλῳ, καὶ ἐπηύλει τις αὐτῇ, καὶ ὁ ἱερεὺς ἦδεν, ὥς εἰκός, ᾧδὴν Αἰγυπτίαν· τὸ γὰρ σχῆμα τοῦ στόματος καὶ τῶν προσώπων τὸ διελευσμένον ὑπέφαινε ᾧδὴν. 4 εἰτα ἀπὸ συνθήματος πάντες ἀναχωροῦσι τοῦ βωμοῦ μακρὰν· τῶν δὲ νεανίσκων ὁ ἕτερος ἀνακλῖνας αὐτὴν ὑπτίαν ἔδρασε ἐκ πατάλων ἐπὶ τῆς γῆς ἐρηρεισμένων, οἷον ποιοῦσιν οἱ κοροπλάθοι τὸν Μαρσὺν ἐκ τοῦ φυτοῦ δεδεμένον. εἰτα λαβὼν ξίφος βάπτει κατὰ τῆς καρδίας καὶ διελεύσας τὸ ξίφος εἰς τὴν κάτω γαστέρα ῥήγνυσι. 5 τὰ σπλάγχνα δὲ εὐθὺς ἐξεπτήθησαν, ἃ ταῖς χερσὶν ἐξελεύσαντες ἐπιτιθέασιν τῷ βωμῷ, καὶ ἐπεὶ 10 ὠπτήθη, κατατεμόντες ἅπαντες εἰς μοίρας ἔφαγον. ταῦτα δὲ ὁρῶντες οἱ στρατιῶται καὶ ὁ στρατηγὸς καθ' ἐν τῶν πραττομένων ἀνεβρόν καὶ τὰς ὄψεις ἀπέστρεφον τῆς θεάς, ἐγὼ δὲ ἐκ παραλόγου καθήμενος ἐθεώμην. 6 τὸ δὲ ἦν ἐκπληξίς· μέτρον γὰρ οὐκ ἔχον τὸ κακὸν ἐνεβρόντησέ με. καὶ τάχα ὁ τῆς Νιόβης μῦθος οὐκ ἦν ψευδής, ἀλλὰ 15 κἀκεῖνη τοιοῦτόν τι παθοῦσα ἐπὶ τῇ τῶν παίδων ἀπωλείᾳ δόξαν παρέσχεν ἐκ τῆς ἀκινήσιος ὥσει λίθος γενομένη. ἐπεὶ δὲ τέλος εἶχεν, ὥς γε ὤμην, τὸ ἔργον, τὸ σῶμα ἐνθέντες τῇ σορῷ καταλείπουσι, πῶμα ἐπ' αὐτῆς ἐπιθέντες, τὸν δὲ βωμὸν καταστρέφαντες φεύγουσιν ἀμεταστρεπτί. οὕτω γὰρ αὐτοῖς ποιεῖν ἔτυχε μεμαντευμένος ὁ ἱερεὺς. 20 16. Ἐσπέρας δὲ γενομένης ἡ διώρυξ κέχωστο πᾶσα· οἱ δὲ στρατιῶται διαβάντες ἀλλίζονται μικρὸν ἄνω τῆς διώρυχος καὶ περὶ δεῖπνον ἦσαν. ὁ δὲ στρατηγὸς ἐπεχείρει με παρηγορεῖν ἀναρῶς ἔχοντα. 2 περὶ δὲ πρώτην νυκτὸς φυλακὴν πάντας ἐπιτηρήσας καθεύδοντας πρόειμι τὸ ξίφος ἔχων, ἐπικατασφάξω ἐμαντὸν τῇ σορῷ. 25 3 ἐπεὶ δὲ πλησίον ἐγενόμην, ἀνατείνω τὸ ξίφος, “Λευκίπτη,” λέγων, “ἄθλία καὶ πάντων ἀνθρώπων δυστυχεστάτη, οὐ τὸν θάνατον οὐδύρομαί σου μόνον, οὐδ' ὅτι τέθνηκας ἐπὶ ξένης, οὐδ' ὅτι σοι γέγονεν

1 ὥς εἰκός ante ἦδεν transp. F 2 στόματος β : σώματος aF 4 νεανίσκων WR : νεανίσκος cett. || ὁ ἕτερος W 5 πατάλων : πετάλων F || ἐπὶ aF : κατὰ β 8 κάτω om. G 9 ἃ ταῖς aF : αὐταῖς δὲ β (δὲ om. R) || ἐλεύσαντες GF 11 <μὲν> post οἱ Cobet 12 ἐκ περιουσίας post παραλόγου add. F 13 ἐθεώμην : ἐθεώρουν F 14 ἐνεβρόντησέ MVe : ἀνεβρόντησέ WG : ἐβρόντησέ F || τάχα : γὰρ F 15 τοιοῦτόν τι aF : τὸ τοιοῦτον β : τι τοιοῦτον He 17 τῇ : τινὶ Schmidt 18 αὐτῆς β : αὐτοῖς F : αὐτοῦ α 19 ἀμεταστρεπτί VeF : ἀμεταστρεπτεῖ M : ἀμεταστρεπτή G : ἀμετάστρεπτοι W || οὕτως : οὕτω γὰρ F || αὐτοῖς R : αὐτοῦς cett. || μεμαντευμένος G 20 κέχωστο aF : ἐκέχωστο β 21 διαβάντες : καταβάντες F || ἀλλίζοντες G 22 ὁρῶν post παρηγορεῖν add. β 24 πρόειμι He : πρόσειμι codd. || <ὥς> ante ἐπικατασφάξω Castiglioni || ἐμαντὸν WF : ἐαντὸν β (deest M) 24-25 ἔχων . . . ξίφος om. M 27 ξένους W || γέγονεν : σύγγονον F

ἐκ βίας σφαγή, ἀλλ' ὅτι ταῦτα τῶν σῶν ἀτυχημάτων παίγνια, ἀλλ' ὅτι καθάρσιον γέγονας ἀκαθάρτων σωμάτων καὶ σε ζῶσαν ἀνέτεμον, οἴμοι, καὶ βλέπουσαν ὅλην τὴν ἀνατομήν, ἀλλ' ὅτι σου τῆς γαστροῦ τὰ μυστήρια ἐμέρισαν καὶ τὴν ταφὴν κακοδαίμονι βωμῷ καὶ σορῷ. 4 καὶ τὸ μὲν σῶμα ταύτη κατατίθεται, τὰ δὲ σπλάγχνα ποῦ; εἰ 5 μὲν δεδαπανῇκε τὸ πῦρ, ἦττων ἢ συμφορὰ· νῦν δὲ ἡ τῶν σπλάγχνων σου ταφὴ ληστῶν γέγονε τροφή. ὦ πονηρὰς ἐπὶ βωμοῦ δαδονχίας· ὦ τροφῶν καὶνὰ μυστήρια. 5 καὶ ἐπὶ τοιούτοις θύμασιν ἔβλεπον ἀνωθεν οἱ θεοὶ καὶ οὐκ ἐσβέσθη τὸ πῦρ, ἀλλὰ μαινόμενον ἠνείχετο καὶ ἀνέφερε τοῖς θεοῖς τὴν κνίσαν. λαβὲ οὖν, Λευκίππη, τὰς πρε- 10 πούσας σοι παρ' ἐμοῦ χοάς."

17. Ταῦτα εἰπὼν ἀνατείνω τὸ ξίφος ἄνω ὡς καθήσων ἐμμαντῶ κατὰ τῆς σφαγῆς· καὶ ὁρῶ δύο τινὰς ἐξ ἐναντίας (σεληναία δὲ ἦν) σπονδιῇ θέοντας. ἐπέσχον οὖν ληστὰς εἶναι δοκῶν, ὡς ἂν ἐπ' αὐτῶν ἀποθάνοιμι. ἐν τούτῳ δὲ ἐγγὺς ἐγένοντο καὶ ἀναβοῶσιν ἄμφω. Με- 15 νέλαος δὲ ἦν καὶ ὁ Σάτυρος. 2 ἐγὼ δὲ ἄνδρας ἰδὼν ἐκ παραλόγου ζῶντας καὶ φίλους οὐτε περιεπτυσάμην οὐτε ἐξεπλάγην ἐφ' ἡδονῆς· τοσοῦτον ἡ λύπη με τῆς συμφορᾶς ἐξεκώφησε. 3 λαμβάνονται δὴ μου τῆς δεξιᾶς καὶ ἐπεχείρουν ἀφαιρεῖσθαι τὸ ξίφος· ἐγὼ δέ, "Πρὸς θεῶν," ἔφην, "μή μοι φθονήσητε θανάτου καλοῦ, μᾶλλον δὲ φαρμά- 20 κον τῶν κακῶν· οὐδὲ γὰρ ζῆν ἐτι δύναμαι, κἂν νῦν με βιάσῃσθε, Λευκίππη οὕτως ἀνηρημένης. 4 τοῦτο μὲν γὰρ ἀφαιρῆσεσθέ μου τὸ ξίφος, τὸ δὲ τῆς ἐμῆς λύπης ξίφος ἔκδον καταπέπληγε καὶ τέμνει κατ' ὀλίγον. ἀθανάτω σφαγῇ ἀποθνήσκειν με βούλεσθε;" λέγει οὖν ὁ Μενέλαος· "Ἀλλ' εἰ διὰ τοῦτο θέλεις ἀποθανεῖν, ὥρα σοι τὸ ξίφος 25 ἐπισχεῖν· Λευκίππη δέ σοι νῦν ἀναβιώσεται." 5 βλέψας οὖν πρὸς αὐτόν, "Ἐτι μου καταγελάς," ἔφην, "ἐπὶ τηλικούτῳ κακῷ; εὐ γε,

1 ἀλλ' αF : οὐδ' β || ταῦτα : τοιαῦτα Richards 2 πῶς post σε add. F 3 ἀνατομήν : ἀνατολήν W 4 καὶ : κατὰ Richards || <ἐν> ante κακοδαίμονι Jacobs 5 κατατίθεται VEF : κατατίθεται aRG 6 ἐδεδαπανῇκε G || <ἀν> post ἦττων Naber 8 τροφῶν : ταφῶν Castiglioni || τοιούτοις : τούτοις F 9 ἀνωθεν αF : ἄνω β || πῶς post καὶ add. G 10 κνίσαν αF : κνίσαν β || τὸ πῦρ post κνίσαν add. αF || λαβὲ scripsi : λάβε codd. 11 σοι παρ' ἐμοῦ χοάς α : σοι χοάς παρ' ἐμοῦ β : παρ' ἐμοῦ σοι χοάς F 12 τὸ ξίφος ἄνω αF : ἄνω τὸ ξίφος β || ἐμμαντοῦ Hercher 16 ὁ om. F 17 καὶ del. Cobet 18 με om. G || ἐξεκώφησε Hemsterhuis : ἐξεκώφισε codd. : ἐξεκώφισε Salmastius 19 τὸ ξίφος ante ἐπεχείρουν transp. G 20 θανάτου : τοῦ F 21 βιάσῃσθε G 23 τὸ δὲ ... ξίφος om. M || καταπέπληγε G 23-24 τέμνει κατ' : τεμεῖ μετ' Schmidt 24 <ἀρ> ante ἀθανάτω Naber || 26 νῦν om. MR || πρὸς αF : εἰς β

Μενέλαε, Ξενίου μέμνησαι Διός." ὁ δὲ κρούσας τὴν σορόν, "Ἐπεὶ τοίνυν ἀπιστεῖ Κλειτοφῶν," ἔφη, "σὺ μοι, Λευκίππη, μαρτύρησον, εἰ ζῆς." 6 ἅμα δὲ εἶπε καὶ δις πού καὶ τρίς ἐπάταξε τὴν σορόν, καὶ κάτωθεν ἀκούω φωνῆς πάνυ λεπτῆς. τρόμος οὖν εὐθὺς ἴσχει με 5 καὶ πρὸς τὸν Μενέλαον ἀπέβλεπον, μάγον εἶναι δοκῶν. 7 ὁ δὲ ἤνοιγεν ἅμα τὴν σορόν καὶ ἡ Λευκίππη κάτωθεν ἀνέβαινε, φοβερόν θέαμα, ὦ θεοί, καὶ φορικωδέστατον. ἀνέφικτο μὲν αὐτῆς ἡ γαστήρ πάσα καὶ ἦν ἐντῆρων κενή· ἐπιπεσοῦσα δέ μοι περιπλέκεται καὶ συνέφηνεν καὶ ἄμφω κατεπέσομεν.

18. Μόλις οὖν ἀναζωπυρήσας λέγω πρὸς τὸν Μενέλαον "Οὐκ ἐρεῖς μοι, τί ταῦτα; οὐχὶ Λευκίππην ὁρῶ; ταύτην οὐ κρατῶ καὶ ἀκούω λαλούσης; ἃ οὖν χθὲς ἐθεασάμην, τίνα ἦν; ἡ γὰρ ἐκεῖνὰ ἐστὶν ἡ ταῦτα ἐνόπνια. 2 ἀλλ' ἰδοὺ καὶ φίλημα ἀληθινὸν καὶ ζῶν, ὡς κάκεινο τὸ τῆς Λευκίππης γλυκὺ." "Ἀλλὰ νῦν," ὁ Μενέλαος ἔφη, 15 "καὶ τὰ σπλάγχνα ἀπολήφεται καὶ τὰ στέρνα συμφύσεται, καὶ ἄτρωτον ὄψει. ἀλλ' ἐπικάλυφαί σου τὸ πρόσωπον· καλῶ γὰρ τὴν Ἑκάτην ἐπὶ τὸ ἔργον." 3 ἐγὼ δὲ πιστεύσας ἐνεκαλυφάμην. ὁ δὲ ἄρχεται τερατεύεσθαι καὶ λόγον τινὰ καταλέγειν· ἅμα λέγων περιαιρεῖ τὰ μαγγανεύματα τὰ ἐπὶ τῇ γαστρὶ τῆς Λευκίππης καὶ ἀποκατέστησεν 20 εἰς τὸ ἀρχαῖον. λέγει δέ μοι "Ἀποκάλυφαί." 4 κἀγὼ μόλις μὲν καὶ φοβούμενος (ἀληθῶς γὰρ ὦμην τὴν Ἑκάτην παρεῖναι), δμως δ' οὖν ἀπέστησα τῶν ὀφθαλμῶν τὰς χεῖρας καὶ δλόκληρον τὴν Λευκίππην ὁρῶ. 5 ἐτι μᾶλλον οὖν ἐκπλαγείς ἐδεόμην Μενελάου, λέγων· "ὦ φίλτατε Μενέλαε, εἰ διάκονός τις εἰ θεῶν, δέομαι σου, ποῖ γῆς 25 εἰμι καὶ τί ποτε ταῦτα ὁρῶ;" καὶ ἡ Λευκίππη, "Παῦσαι," ἔφη, "Μενέλαε, δεδιττόμενος αὐτόν. λέγε δὲ πῶς τοὺς ληστὰς ἠπάτησας." 19. Ὁ οὖν Μενέλαος λέγει· "Οἶδας, ὡς Αἰγύπτίος εἰμι τὸ γένος·

2 ἀπιστεῖς F 3 τρίς VEF : τρεῖς aG 4 ἴσχει : εἶχε G 5 ἀπέβλεπον α : ἐπέβλεπον F : ἔβλεπον β 6 ἤνοιγε καὶ ἀνέβαινε Ve medlis omissis || μου post ἤνοιγεν add. W 7 <γάρ> post μὲν Castiglioni || ἡ γαστήρ αὐτῆς transp. F 8 ἐντῆρων G || ἐμπεριπλέκεται G 8-9 καὶ συνέφηνεν ... κατεπέσομεν om. W 9 καὶ ἄμφω κατεπέσομεν om. F || κατεπέσομεν β : κατεπέσαμεν M (desunt WF) 11 Λευκίππην κρατῶ; ταύτης οὐκ ὁρῶ transp. G || ταύτην αF : ταύτης β || οὐκ post καὶ add. M 12 λαλούσης αF : λερούσης β || οὖν : γοῦν G 14 τῆς om. αF || μὲν post πῦν add. M 15 στέρνα : στέρεα F 16 ἀραφαίνω post ὄψει add. G 18 <καὶ> ante ἅμα He || γὰρ post ἅμα add. G 19 ἀποκατέστησεν aRG : ἀπεκατέστησεν VEF 20 δὲ om. αF : τέ He 22 ἀπέστησα : ἀπέσπασα Mehler 23 τοῦ Μενελάου VG 24 θεῶν G Vmg. Rmg. : om. cett. || ποῖ αVεF : πῇ G : ποῦ Jacobs 25 τί ποτε αF : τί β : τίνα ποτέ Cobet 26 λέγε δὲ αF : ἀλλ' ἤδη λέγε β

φθάνω γάρ σοι ταῦτα εἰπὼν ἐπὶ τῆς νεώς. ἦν οὖν μοι τὰ πλεῖστα τῶν κτημάτων περὶ ταύτην τὴν κώμην καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῆς γνώριμοι. 2 ἔπει οὖν τῇ ναυαγίᾳ περιεπέσομεν, εἰτά με προσέειπε τὸ κύμα τοῖς τῆς Αἰγύπτου παραλίοις, λαμβάνομαι μετὰ τοῦ Σάτυρου πρὸς τῶν ταύτη παραφυλασσόντων ληστῶν. ὥς δὲ ἄγομαι πρὸς τὸν λήσταρχον, ταχύ με τῶν ληστῶν τινες γνωρίσαντες λύνουσι τὰ δεσμά θαρρεῖν τε ἐκέλευον καὶ συμπονεῖν αὐτοῖς, ὥς ἂν οἰκείον. 3 ἐξαιτούμαι δὴ καὶ τὸν Σάτυρον ὡς ἐμόν. οἱ δέ, "Ἄλλ' ὅμως," ἔφασαν, "ἐπιδείξον ἡμῖν σεαυτὸν τολμηρὸν πρῶτον." κἂν τούτῳ χρησὸν ἴσχωσι κόρην καταθῆσαι καὶ καθᾶραι τὸ ληστήριον καὶ τοῦ μὲν ἥπατος ἀπογεύσασθαι τυθείης, τὸ δὲ λοιπὸν σῶμα σορῶ παραδόντας ἀναχωρεῖν, ὥς ἂν τὸ τῶν ἐναντίων στρατόπεδον ὑπερβάλῃ τῆς θυσίας τὸν τόπον. λέγε δὴ τὰ ἐπιλοιπα, Σάτυρε· σὸς γὰρ ἐντεῦθεν ὁ λόγος."

20. Καὶ ὁ Σάτυρος λέγει. "Ἄμα δὲ βιαζόμενος ἐπὶ τὸ στρατόπεδον ἔκλαον, ὃ δέσποτα, καὶ ὠδυρόμην, τὰ περὶ τῆς Λευκίπτης πυθόμενος, καὶ ἐδεόμην Μενέλαον παντὶ τρόπῳ σῶσαι τὴν κόρην. 2 δαίμων δὲ τις ἀγαθὸς ἡμῖν συνήργησεν. ἐτύχομεν τῇ προτεραίᾳ τῆς θυσίας ἡμέρᾳ καθεζόμενοι πρὸς τῇ θαλάττῃ λυπούμενοι καὶ περὶ τούτων σκοποῦντες· τῶν δὲ ληστῶν τινες ναῦν ἰδόντες ἀγνοίᾳ πλανηθεῖσαν, ὥρμησαν ἐπ' αὐτήν. 3 οἱ δὲ ἐπὶ τῆς νεώς συνέντες οἱ τυχάνουσιν, ἐπεχείρουν ἐλαύνειν εἰς τοῦπίσω· ὥς δὲ φθάνουσιν οἱ λησταὶ καταλαβόντες, πρὸς ἄμυναν τρέπονται. 4 καὶ γὰρ τις ἐν αὐτοῖς ἦν τῶν τὰ Ὀμήρου τῷ στόματι δεικνύντων ἐν τοῖς θεάτροις τὴν Ὀμηρικὴν σκευὴν ὀπλισάμενός τε αὐτὸς καὶ τοὺς ἄμφ' αὐτὸν ὅττω σκευάσας ἐπεχείρουν μάχεσθαι. 5 πρὸς μὲν οὖν τοὺς πρώτους

1 μοι οὖν transp. F 2 κώμην : πόλιν V 3 οὖν : γούν G || περιεπέσομεν BF : περιεπέσαμεν a 3 ναυαγία E || 4 τῆς om. G || τοῦ om. GF 5 ταύτη Jacobs : ταύτην codd. || παραφυλασσόντων M : παραφυλαττόντων WF : φυλασσόντων β || ἄγομαι : ἔρχομαι F 6 μου post λύνουσι add. Vg 8 δὴ om. Vg || ὅμως : ὅπως Cobet || ἔφασαν aGF : ἔφησαν Vg || ἐπιδείξον β : ἐπιδείξει M : ἐπιδείξει WF : ἐπιδείξεις Cobet 9 σεαυτὸν : ἐαυτὸν F || post τούτῳ lac. ind. Cobet 10 καθῆραι GF || καὶ* om. W 11 σορῶ om. β || ἀναχωρεῖν : ἀναχωρήσαι F 12 ὑπερβάλῃ MVR : ὑπερβάλλῃ EG : ὑπερβάλλοι WF 12-13 τὸν τόπον A : τὸν τρόπον aF : ὁ τρόπος β : τὸ ἄτοπον Jacobs 14 δέ : δὴ Richards 15 ἔκλαον Mβ : ἔκλαον WF : τῆς om. M 16 πυθόμενος : πειθόμενος G 17 ἡμῖν WVeF : ἐν ἡμῖν M : om. G || προτεραίᾳ BF : προτέρᾳ a 18 θαλάττῃ aF : θαλάσση β 19 πλανηθεῖσαν : πλέουσιν F 20 ἐπ' : ἐς F || νεώς aF : νηὸς β 23 τὰ τοῦ Ὀμήρου M || τῷ στόματι secl. Mi : τῷ σχήματι Berger 24 <οὖν> post Ὀμηρικὴν Cobet || τε del. Cobet || καὶ post τε add. VF || αὐτὸν Vg : αὐτὸν cett. 25 ὅττω aG : ὅτως VgF || ἐπεχείρουν aF : ἐπεχίρει β || πρὸς : περὶ G || πρώτους EG : πρώτους cett.

ἐπελθόντας καὶ μάλα ἔρρωμένως ἀντετάξαντο· πλειόνων δὲ ἐπιπλευσάντων σκαφῶν ληστρικῶν καταδύουσι τὴν ναῦν καὶ τοὺς ἄνδρας ἐκπεσόντας ἀνήρουν. 6 λανθάνει δὴ κίστη ἐκτραπεῖσά τις <ἐν> τῷ ναυαγίῳ <καὶ> καθ' ἡμᾶς τῷ ῥοτ κομισθεῖσα, ἣν ὁ Μενέλαος ἀναιρεῖται. 5 καὶ ἀναχωρήσας ποι παρόντος ἄμα κάμου (προσεδόκα γὰρ τι σπουδαῖον ἔνδον εἶναι) ἀνοίγει τὴν κίστην, καὶ ὁρῶμεν χλαμύδα καὶ ξίφος, τὴν μὲν κώπην ἔχον παλαιστῶν τεσσάρων, τὸν δὲ σίδηρον ἐπὶ τῇ κώπῃ βραχύτατον, δακτύλων ὅσον οὐ πλεῖω τριῶν. 7 ὥς δὲ ἀνελόμενος τὸ ξίφος ὁ Μενέλαος ἔλαθε μεταστρέφας κατὰ τὸ τοῦ σιδήρου μέρος, τὸ μικρὸν ἐκεῖνο ξίφος ὥσπερ ἀπὸ χηραμοῦ τῆς κώπης κατατρέχει τοσοῦτον, ὅσον εἶχεν ἡ κώπη τὸ μέγεθος· ὥς δὲ ἀνέστρεψεν εἰς τοῦμπαιων, αἰθῆς ὁ σίδηρος εἰσω κατεδύετο. τούτῳ δ' ἄρα, ὥς εἰκός, ὁ κακοδαίμων ἐκεῖνος ἐν τοῖς θεάτροις ἐχρήτο πρὸς τὰς κιβδήλους σφαγὰς."

21. "Λέγω οὖν πρὸς τὸν Μενέλαον· Ὁ θεὸς ἡμῖν, ἂν θέλῃς χρηστὸς γενέσθαι, συναγωνίσεται. δυνησόμεθα γὰρ καὶ τὴν κόρην σῶσαι καὶ τοὺς ληστὰς λαθεῖν. ἀκουσον δὲ ποῖω τρόπῳ. 2 δέσμα προβάτου λαβόντες ὥς δι' ῥαδινώτατον συρράφωμεν εἰς σχῆμα βαλαντίου, μέτρον ὅσον γαστροῦ ἀνθρωπίνης, εἰτα ἐμπλήσαντες θηρεῖον σπλάγχων καὶ αἵματος τὴν πλαστὴν ταύτην γαστέρα ῥάφωμεν, ὥς μὴ ῥαδίως τὰ σπλάγχνα διεκπίπτει, καὶ ἐνσκευάσαντες τὴν κόρην τοῦτον τὸν τρόπον καὶ στολὴν ἔξωθεν περιβαλόντες μίτρας τε καὶ ζώμασιν ἐνδεδεμένην τὴν σκευὴν ταύτην ἐπικρύφωμεν. 3 πάντως δὲ καὶ ὁ χρησμός ἡμῖν εἰς τὸ λαθεῖν χρήσιμος· ποθήρει γὰρ αὐτὴν ἑσταλμένην διὰ ταύτης ἀνατμηθῆναι μέσην τῆς ἐσθῆτος λέγει ὁ χρησμός. ὁρᾷς τοῦτο τὸ ξίφος ὥς ἔχει μηχανῆς. 4 ἂν γὰρ ἐρείσῃ τις ἐπὶ τινος

3 καὶ post τις add. codd. praeter G 3-4 <ἐν> τῷ ναυαγίῳ <καὶ> Wifstrand : <οὖν> τῷ ναυαγίῳ Jacobs 4 ῥοτ β : ῥέει α : ῥέειρω Wmg : in F lacuna (spatium septem fere litterarum) || κομισθεῖσα : κυλισθεῖσα G 5 παρόντος ἄμα κάμου : παρόντος ἐμοῦ F 6 τὴν : τὸ F 7 ἔχον MVEF : ἔχων WG : ἀνὰ R 8 βραχύτατον : τραχύτατον M || ὅσον W || οὐ : οὐπω V || οὐ πλεῖω del. He 9 κατὰ WF : καὶ cett. || τοῦ om. β 10 τὸ μικρὸν ἐκεῖνο ξίφος om. V 12 τὸ ἐμπαιων F || καταδύεται M 15 νῦν post θέλῃς add. β 16 συναγωνίσεται : συναγωνισασθαι G : συναγωνιᾶται Cobet 18 ῥαδινώτερον G || σχῆμα : χῶμα F 20 <ἀν> post ὥς He 21 ῥαδίως : ῥαδίαν F || διεκπίπτει Vg : διεκπίπτειν G : διαπίπτει aF || τὴν κόρην β : τῇ κόρῃ aF 22 τὸν om. F || ζώμασιν aF : ζώμασιν β 23 ἐνδεδεμένην eG : ἐνδεδυμένην aVF : ἐνδεδεμένη He 24 ποθήρει Lumb : ὁ σίδηρος codd. : δλοκλήρως He : ὁ χρησμός anonymus ap. Schaefer (deleto ὁ χρησμός l. 25) : καὶ Sa 25 ταύτης aβ : ταύτην F : αὐτῆς Jacobs || μέσον F

σώματος, φεύγει πρὸς τὴν κόπην ὥσπερ εἰς κοιλεόν· καὶ οἱ μὲν δρῶντες δοκοῦσι βαπτίζεσθαι τὸν σίδηρον κατὰ τοῦ σώματος, ὃ δὲ εἰς τὸν χηραμὸν τῆς κόπης ἀνέθορε, μόνῃ δὲ καταλείπει τὴν αἰχμήν, ὅσον τὴν πλαστὴν γαστέρα τεμεῖν καὶ τὴν κόπην ἐν χρῶ τοῦ σφαζομένου τυχεῖν· κἂν ἀποσπᾷ τις τὸν σίδηρον ἐκ τοῦ τραύματος, καταρρεῖ πάλιν ἐκ τοῦ χηραμοῦ τὸ ξίφος ὅσον τῆς κόπης ἀνακονφίζεται τὸ μετέωρον καὶ τὸν αὐτὸν τρόπον τοὺς δρῶντας ἀπατᾷ. 5 δοκεῖ γὰρ τοσοῦτον καταβῆναι <ἐν> τῇ σφαγῇ, ὅσον ἀνείσιν ἐκ τῆς μηχανῆς. τούτων οὐκ ἂν εἶδειεν οἱ λησταὶ τὴν τέχνην. τὰ τε γὰρ δέρματα ἀποκέκρυπται τὰ τε σπλάγχνα τῇ σφαγῇ προση- 10 δήσεται, ἅπερ ἡμεῖς ἐξελόντες ἐπὶ τῷ βωμῷ θύσομεν. 6 καὶ τὸ ἐντεῦθεν οὐκέτι προσίσιν οἱ λησταὶ τῷ σώματι, ἀλλ' ἡμεῖς εἰς τὴν σορὸν καταθήσομεν. ἀκήκοας τοῦ ληστάρχου μικρῷ πρόσθεν εἰπόν- 15 τος, δεῖν τι τολμηρὸν ἐπιδείξασθαι πρὸς αὐτούς· ὥστε ἔστι σοι προσελθεῖν αὐτῷ καὶ ὑποσχέσθαι ταύτην τὴν ἐπίδειξιν. ταῦτα λέγων 16 ἐδεόμην Δία Ξένιον καλῶν καὶ κοινῆς ἀναμνηστικῶν τραπέζης καὶ κοινῆς ναυαγίας."

22. "Ὁ δὲ χρηστός οὗτος, 'Μέγα μὲν,' ἔφη, 'τὸ ἔργον, ἀλλ' ὑπὲρ φίλου, κἂν ἀποθανεῖν δεήσει, καλὸς ὁ κίνδυνος, γλυκὺς ὁ θάνατος.' 'Νομίζω δέ,' ἔφη, 'ζῆν καὶ Κλειτοφῶντα. 2 ἡ γὰρ κόρη πυθομένη 20 μοι καταλιπεῖν αὐτὸν εἶπε παρὰ τοῖς ἐαλωκόσι τῶν ληστῶν δεδεμένον· οἱ δὲ τῶν ληστῶν πρὸς τὸν λήσταρχον ἐκφυγόντες ἔλεγον πάντα τοὺς ὑπ' αὐτῶν εἰλημμένους τὴν εἰς τὸ στρατόπεδον ἐκπεφυγέναι· ὥστε ἀποκείσεται σοι παρ' αὐτῷ ἡ χάρις καὶ ἅμα ἐλεῆσαι κόρην 25 ἀθλίαν ἐκ τοσοῦτον κακοῦ.' 3 ταῦτα λέγων πείθω, καὶ συνέπραξεν 25

3 ἀνέθορε : ἀνέδραμε F || καταλείπει : καταλιπὼν G 4 ὅσον β : ἐς α : εἰς F || τεμεῖν β : τεμών αF 5 τις om. G 8 καταβῆναι <ἐν> Cobet : καταβαίνειν codd. || τῇ σφαγῇ αF : τῆς σφαγῆς β 9 εἶδειεν β : εἶδοιεν F : εἶδοιεν W : ἴδοιεν M 10 προσηδῆσεται β (προσ- R) : ἀποσηδῆσεται αF 11 ἐπὶ om. M || θύσομεν AG : θήσομεν MVeF : θήσωμεν W || τὸ Ja : τότε codd. (desunt MG) 11-13 καὶ ... καταθήσομεν om. MG 13 καταθήσωμεν W || οὐκ ante ἀκήκοας add. G 14 δεῖ G || τι om. M || ἐπιδείξασθαι : ἐπιδείξαντες F 16 τραπέζης om. F || καὶ χρηστὸς post τραπέζης add. codd. : καὶ χρήσεως Lumb : post χρηστῆς lac. ind. Hi : del. He 16-17 ἀναμνηστικῶν ... κοινῆς om. M 19 δεήσει M || καλὸς ὁ κίνδυνος om. β || γλυκὺς ὁ θάνατος om. αF 20 ἔφη β : ἔφη αF || τε post ἡ add. codd. : del. He || κόρη om. M || πυθομένη : πειθομένη F 21 εἶπε ante καταλιπεῖν transp. F || παρὰ : περὶ V 22 τῶν ληστῶν secl. Castiglioni || πρὸς ante πάντας add. F || μὲν ante πάντας add. E, post πάντας VRG 23 μάχην post στρατόπεδον add. codd. : del. Wifstrand 24 αὐτῶν G || ἡ deletum maluit Hercher || ἐλεῆσαι : ἐρύσῃ Jacobs

ἡ Τύχη. ἐγὼ μὲν οὖν περὶ τὴν τοῦ μηχανήματος ἡμῶν σκευήν. ἄρτι δὲ τοῦ Μενέλαου μέλλοντος τοῖς λησταῖς περὶ τῆς θυσίας λέγειν, ὃ λήσταρχος φθάσας κατὰ δαίμονα, 'Νόμος ἡμῖν ἔστιν,' ἔφη, 'πρωτομύ- 5 4 στας τῆς ἱερείας ἀρχεσθαι, μάλιστα δταν ἄνθρωπον καταθύειν δέη. 4 ὦρα τοίνυν εἰς αὐριὸν σοι παρασκευάζεσθαι πρὸς τὴν θυσίαν· δεήσει δὲ καὶ τὸν σὸν οἰκέτην ἅμα σοὶ μνηθῆναι.' 'Καὶ μάλα,' οὗτος ἔφη, 'προθυμησόμεθα μηδενὸς ὑμῶν χεῖρους γενέσθαι. 5 στείλαι δὲ ἡμᾶς αὐτοὺς δεήσει τὴν κόρην ὡς ἀρμοδίως πρὸς τὴν ἀνατομήν.' 'Υμῶν,' ὃ λήσταρχος ἔφη, 'τὸ ἱερεῖον.' 6 στέλλομεν δὴ τὴν κόρην 10 τὸν προειρημένον τρόπον καθ' ἑαυτοὺς καὶ θαρρεῖν παρεκελευσάμεθα, διεξεληθόντες ἕκαστα, καὶ ὡς μένειν εἴσω τῆς σοροῦ χρή, κἂν θᾶπτον αὐτὴν ὃ ἕπνος ἀφῇ, τὴν ἡμέραν ἔνδον μένειν. 'Εἰ δέ τι ἡμῖν ἐμποδὼν γένηται, σῶζεσαντὴν ἐπὶ τὸ στρατόπεδον.' ταῦτα εἰπόντες ἐξάγομεν αὐτὴν ἐπὶ τὸν βωμόν· καὶ τὰ λοιπὰ οἶδας." 15 23. 'Ὡς οὖν ἤκουσα, παντοδαπὸς ἐργινόμεν καὶ διηπόρουν ὃ τι ποιήσω πρὸς τὸν Μενέλαον ἀντάξιον. τὸ δ' οὖν κοινότατον, προσπε- 20 σὼν κατησπαζόμεν καὶ προσεκύνουν ὡς θεόν, καὶ μου κατὰ τὴν ψυχὴν ἀθρόα κατεχεῖτο ἡδονή. 2 ὡς δὲ τὰ κατὰ Λευκίπτην εἶχε μοι καλῶς, "Ὁ δὲ Κλεινίας," εἶπον, "τί γέγονεν;" ὃ δὲ Μενέλαος, 20 "Ὀὐκ οἶδα," ἔφη, "μετὰ γὰρ τὴν ναυαγίαν εὐθὺς εἶδον μὲν αὐτὸν τῆς κεφαλῆς λαβόμενον, ὅποι δὲ κεχώρηκεν οὐκ οἶδα." 3 ἀνεκώ- κνυσα οὖν ἐν μέσῃ τῇ χαρᾷ· ταχὺ γὰρ ἐφθόνησέ μοι δαίμων τις τῆς καθαρᾶς ἡδονῆς. τὸν δι' ἐμὲ φαινόμενον οὐδαμοῦ, τὸν μετὰ Λευκίπ- 25 πτην ἐμὸν δεσπότην, τοῦτον ἐκ πάντων κατέσχευεν ἡ θάλασσα, ἵνα μὴ 25 τὴν ψυχὴν μόνον ἀπολέσῃ, ἀλλὰ καὶ τὴν ταφήν. 4 "Ὡ θάλαττα

1 οὖν om. V || περὶ β : παρὰ αF || σκευήν : παρασκευήν G 2 μέλλοντος : λέγοντος F 3 ἡμῖν ἔστιν αF : ἡμῖν Vε : ἦν G || ἔφη post πρωτομύστας transp. G || που post ἔφη add. α : τοὺς Co 4 ἱερείας αβ : ἱερουργίας FWing. 5 ἐς G || σοι : σὺ W 6 μάλα : μάλιστα G || οὗτος αF : οὕτως β 7 προθυμη- θησόμεθα MF || ὑμῶν : ἡμῶν F : ἡμῖν G 8 ἡμᾶς : ὑμᾶς VR || αὐτοὺς om. F || δὲ post αὐτοὺς add. W || ἀρμοδίως αF : ἀρμοδίους β 9 ὑμῶν om. αF || στέλλομεν : μέλλομεν F 10 προειρημένον : ειρημένον G || ἑαυτούς : αὐτούς WF 12 ὃ ἕπνος αὐτὴν transp. β || εἰ : ἦν He || τι Cobet : τις codd. || ἡμῖν ἐμποδὼν Jacobs : ἡμῶν ἐκποδὼν codd. 13 τὸ om. F 14 αὐτὴν : τὴν κόρην M || οἶδας αF : εἶδες β 15 οὖν : γοῦν G || ἐργινόμεν αVeF : ἐργινόμεν G : ἐγενόμεν R 17-18 τὴν ψυχὴν : τῆς ψυχῆς Cobet 18 τὰ : τὸ Vs 19 δὲ om. β 20 ἔφη : ἔφη G || εἶδον μὲν αF : εἶδομεν β 21 ὅποι : ὅπου F : ὅπη G || ἀνεκώκνυσα suprascr. on F 22 οὖν : γοῦν G 23 ἐμὲ : ἐμοῦ V || δευτέρον post Λευκίπτην add. F 24 ἐκ πάντων om. β 25 μόνον α : μόνῃ βF || ὃ θάλασσα ἀργία ante ὃ add. G || θάλαττα αF : θάλασσα β

ἄγνωμον, ἐφθόνησας ἡμῖν ὀλοκλήρου τοῦ τῆς φιланθρωπίας σου δράματος." ἄπιμεν οὖν εἰς τὸ στρατόπεδον κοινῇ καὶ τῆς σκηνῆς εἶσα παρελθόντες τῆς ἐμῆς τὸ λοιπὸν τῆς νυκτός διετρίψαμεν καὶ τὸ πρᾶγμα οὐκ ἔλαθε τοὺς πολλούς.

24. "Ἄμα δὲ τῇ ἑφ' ἄγω τὸν Μενέλαον τῷ στρατηγῷ καὶ ἅπαντα 5 λέγω. ὁ δὲ συνήδετο καὶ τὸν Μενέλαον ποιεῖται φίλον, πυνθάνεται δὲ πόση δύναμις ἐστὶ τοῖς ἐναντίοις. ὁ δὲ ἔλεγε πᾶσαν ἐμπειλῆσθαι τὴν ἐξῆς κόμην ἀνδρῶν ἀπονενοημένων καὶ πολλὰ συνηθοῦσθαι ληστήριον, ὡς εἶναι μυρλούς. 2 λέγει οὖν ὁ στρατηγός: "Ἄλλ' ἡμῖν αὐταὶ πέντε χιλιάδες ἱκαναὶ πρὸς εἴκοσι τῶν ἐκείνων. ἀφίξονται δὲ ὅσον 10 οὐδέπω πρὸς τοῦτοις ἕτεροι δισχίλιοι τῶν ἀμφὶ τὸ Δέλτα καὶ τὴν Ἑλλίου πόλιν τεταγμένων ἐπὶ τοὺς βαρβάρους." 3 καὶ ἅμα λέγοντος αὐτοῦ παῖς εἰστρέχει τις, λέγων ἀπὸ τοῦ Δέλτα πρόδρομον ἦκειν τοῦ κεῖθεν στρατοπέδου καὶ πέντε λέγειν ἄλλων ἡμερῶν διατρίβειν 15 τοὺς δισχιλίους: τοὺς γὰρ βαρβάρους τοὺς κατατρέχοντας πεπαύσθαι, μελλούσης δὲ ἦκειν τῆς δυνάμεως τὸν ὄρνιν αὐτοῖς ἐπιδημῆσαι τὸν ἱερὸν, φέροντα τοῦ πατρὸς τὴν ταφὴν: ἀνάγκη δ' ἦν τὴν ἐξοδὸν ἐπισχεῖν τοσοῦτων ἡμερῶν.

25. "Καὶ τίς ὁ ὄρνις οὗτος, ὅστις τοσαύτης," ἔφη, "τιμῆς ἤξιωται; ποῖαν δὲ καὶ κομίζει ταφὴν;" "Φοῖνιξ μὲν ὁ ὄρνις ὄνομα, τὸ 20 δὲ γένος Αἰθίοψ, μέγεθος κατὰ ταῶνα τῇ χροῖᾳ ταῶς ἐν κάλλει δεύτερος. 2 κεκέρασται μὲν τὰ πτερὰ χρυσῷ καὶ πορφύρᾳ: ἀρχεῖ δὲ τὸν Ἥλιον δεσπότην, καὶ ἡ κεφαλὴ μαρτυρεῖ: ἐστεφάνωσε γὰρ αὐτὴν κύκλος εὐφροσύνης: ἡ ἄλλοι δὲ ἐστὶν ὁ τοῦ κύκλου στέφανος εἰκὼν. 3 κυανέος ἐστὶν, ῥόδοις ἐμφερής, εὐειδής τὴν θέαν, ἀκτίσι κομᾷ, 25

21-25 Cf. Eustath. Comm. in Hexaem., Migne vol. 18, col. 729

1 ἄγνωμον codd.: corr. Ja || σου: τοῦ G: om. F 5 ἄγω: προσάγω Jacobs, cf. sq. || τῷ στρατηγῷ: <πρὸς> τὸν στρατηγὸν Hi || καὶ om. G || ἅπαντα β: πάντα αF 7 πόση: πῶς ἢ W 9 <αἱ> post αὐταὶ Cobet 11 οὐδέπω: οὐπω M 12 Ἑλλίου πόλιν G: Ἑλιούπολιν cett. 14 τοῦ κεῖθεν WV: τοῦ κεῖθεν cett. || λέγειν MG: λέγων cett. 15 τοὺς³ del. Cobet || κατατρέχοντας: κατέχοντας G 17 τὴν ταφὴν: τάφον V || ἀνάγκη δ' ἦν scripsi: ἀνάγκη δ' ἦσαν codd.: ἀνάγκη δ' εἶναι He: ἀνάγκη(ν) δὲ πᾶσα(ν) Jacobs: ἀνάγκαι δ' ἦσαν Co: ἡναγκάσθησαν Götting: ἀνάγκη δέησαν Lumb 17-18 τοσοῦτων ἐπισχεῖν τὴν ἐξοδὸν ἡμερῶν transp. M 19 ὁ om. WF || ὅστις: ὅς G || ἔφη ante τοσαύτης F, post τιμῆς G 20 κομίζει: κολάζει G 21 τὴν χροῖαν MG || ἐν κάλλει del. Hercher 22 γὰρ post μὲν add. D 23 ἐστεφάνωσε Jacobs 24 εὐφροσύνης codd. (Eustath.): εὐφροσύνης Wilstrand: εὐφροσύνης Cobet 25 ῥόδοις... κομᾷ om. M

καὶ εἰσὶν αὐταὶ πτερῶν ἀνατολαί. μερίζονται δὲ αὐτοῦ Αἰθίοπες μὲν τὴν ζωὴν, Αἰγύπτιοι δὲ τὴν τελευτήν. 4 ἐπειδὴν γὰρ ἀποθάνῃ (σὺν χρόνῳ δὲ τοῦτο πάσχει μακρῷ), ὁ παῖς αὐτὸν ἐπὶ τὸν Νεῖλον φέρει, σχεδιάσας αὐτῷ καὶ τὴν ταφὴν. σμύρνης γὰρ βῶλον τῆς εὐωδιστάτης, 5 ὅσον ἱκανὸν πρὸς ὀρνίθου ταφὴν, ὀρύττει τε τῷ στόματι καὶ κοιλαίνει κατὰ μέσον, καὶ τὸ ὄρνιθον θήκη γίνεται τῷ νεκρῷ. 5 ἐνθεῖς δὲ καὶ ἐναρμόσας τὸν ὄρνιν τῇ σορῷ καὶ κλείσας τὸ χάσμα γῆνι χώματι, ἐπὶ τὸν Νεῖλον οὕτως ἵπταται τὸ ἔργον φέρων. ἔπεται δὲ αὐτῷ χορὸς ἄλλων ὀρνίθων ὥσπερ δορυφόρων, καὶ ἔοικεν ὁ ὄρνις 10 ἀποδημῶντι βασιλεῖ καὶ τὴν πόλιν οὐ πλανᾶται τὴν Ἑλλίου. 6 ὀρνίθος αὕτη μετοικία νεκροῦ. ἔστηκεν οὖν ἐπὶ μετεώρῳ σκοπῶν καὶ ἐκδέχεται τοὺς προπόλους τοῦ θεοῦ. ἔρχεται δὲ τις ἱερὸς Αἰγύπτιος, βιβλὸν ἐξ ἀδύτων φέρων, καὶ δοκιμάζει τὸν ὄρνιν ἐκ τῆς γραφῆς. 7 ὁ δὲ οἶδεν ἀπιστούμενος καὶ τὰ ἀπόρητα φαίνει τοῦ σώματος 15 καὶ τὸν νεκρὸν ἐπιδείκνυται καὶ ἐστὶν ἐπιτάφιός σοφιστής. ἱερέων δὲ παῖδες Ἑλλίου τὸν ὄρνιν τὸν νεκρὸν παραλαβόντες θάπτουσι. ζῶν μὲν οὖν Αἰθίοψ ἐστὶ τῇ τροφῇ, ἀποθανὼν δὲ Αἰγύπτιος γίνεται τῇ ταφῇ."

4 αὐτῷ β: οὕτω αF 6 τῶν νεκρῶν F || δὲ: γὰρ V 7 καὶ κλείσας He: καὶ εἰς codd.: κλείσας τε Jacobs: κλείσας Castiglioni: καὶ βύσας Hi || γῆνι: σμυρνήν Jacobs 9 δορυφόρων G: δορυφορῶν cett. || ὁ om. V 10 πλανᾶται αF: πλανᾷ β || <ζήτων> vel <προσιπτάμενος> post πλανᾶται Richards 11 σκοπῶν V: σκοποῦ cett. 12 προπόλους G 14 οἶδεν: εἶδεν G

Ἀχιλλέως λόγος γ' W

ΛΟΓΟΣ Δ'

1. Ἔδοξεν οὖν τῷ στρατηγῷ, μαθόντι τὴν τε τῶν ἐναντίων παρασκευὴν καὶ τὴν τῶν συμμάχων ἀναβολήν, εἰς τὴν κώμην ἀναστρέφει πάλιν, ὅθεν περ ἐξωρμήσαμεν, ἔστ' ἂν οἱ σύμμαχοι παραγένωνται. ἔμοι δέ τις οἶκος ἀπετέτακτο ἅμα τῇ Λευκίππῃ μικρὸν ἀνωτέρω τῆς τοῦ στρατηγοῦ καταγωγῆς. 2 καὶ ὡς εἶσω παρήλθον, περιπτύ- 5 ξάμενος αὐτὴν οἷός τε ἦμην ἀνδρίζεσθαι. ὡς δ' οὐκ ἐπέτρεπε, "Μέχρι πότε," εἶπον, "χηρεύομεν τῶν τῆς Ἀφροδίτης ὀργῶν; 3 οὐχ ὄρῳς οἷα ἐκ παραλόγου γίνεται, ναυάγια καὶ ληστοὶ καὶ θυγαῖ καὶ σφαγαί; ἀλλ' ἕως ἐν γαλήνῃ τῆς τύχης ἐσμέν, ἀποχρησώμεθα τῷ καιρῷ πρὶν ἢ χαλεπώτερα ἡμᾶς ἐπισχεῖν." ἡ δέ, "Ἄλλ' οὐ 10 θέμις," ἔφη, "τοῦτο ἤδη γενέσθαι. 4 ἡ γάρ μοι θεὸς Ἀρτεμις ἐπιστάσα πρῶν κατὰ τοὺς ἵππους, ὅτε ἔκλαιον μέλλουσα σφαγήσθαι, 'Μὴ πῦρ,' ἔφη, 'κλαῖε· οὐ γὰρ τεθνήξῃ· βοηθὸς γὰρ ἐγὼ σοι παρέσομαι. μενεῖς δὲ παρθένος, ἔστ' ἂν σε νυμφοστολήσω· ἄξεται 15 δὲ σε ἄλλος οὐδεὶς ἢ Κλειτοφῶν.' 5 ἐγὼ δὲ τὴν μὲν ἀναβολὴν ἡχθόμην, ταῖς δὲ τοῦ μέλλοντος ἐλπίσιν ἡδόμην." ὡς δ' ἤκουσα τὸ ὄναρ, ἀναμνήσκουμαι προσόμοιον ἰδὼν ἐνύπνιον. 6 ἐδόκουν γὰρ

Ἀχιλλέως λόγος δ' W : λόγος τέταρτος M : λόγος 8^{ος} R : βιβλίον 8^{ον} G³ in mg. : τῶν κατὰ Λευκίππην καὶ Κλειτοφῶντα λόγος τέταρτος F : sine inscr. VE

4 οἶκος om. V || ἀπετέτακτο aF : ἀποτέτακτο β 6 τε del. Cobet || ἐπετρέπετο F 7 μέγιστος W || τῆς om. ε 8 ναυαγία Co 10 ἡ : τι Cobet || χαλεπώτερα β : χαλεπώτερον aF || ἐπισχεῖν : ἐπιτυχεῖν F 11 τοῦτο ἤδη aF : ἡδη τοῦτο β || ἡδη om. G 12 ἔκλαιον aF : ἔκλαιον β || μέλλουσαν σφαγήσασθαι F 14 παρέσομαι : γενήσομαι G 15 τῇ .. ἀναβολῇ Cobet 17 προσόμοιον : ὁμοιον F

τῇ παρελθούσῃ νυκτὶ ναὸν Ἀφροδίτης ὁρᾶν καὶ τὸ ἄγαλμα ἐνδον εἶναι τῆς θεοῦ· ὡς δὲ πλησίον ἐγενόμην προσευξόμενος, κλεισθῆναι τὰς θύρας. 7 ἀθυμοῦντι δέ μοι γυναῖκα ἐκφανῆναι κατὰ τὸ ἄγαλμα τὴν μορφήν ἔχουσαν, καί, "Νῦν," εἶπεν, "οὐκ ἔξεστί σοι παρελθεῖν 5 εἰσω τοῦ νεώ· ἦν δὲ ὀλίγον ἀναμνήσας χρόνον, οὐκ ἀνοίξω σοι μόνον, ἀλλὰ καὶ ἱερέα σε ποιήσω τῆς θεοῦ." 8 καταλέγω δὴ τοῦτο τῇ Λευκίππῃ τὸ ἐνύπνιον καὶ οὐκέτι ἐπεχείρουν βιάζεσθαι. ἀναλογιζόμενος δὲ τὸν τῆς Λευκίππης ὄνειρον οὐ μετρίως ἐταραττόμην.

2. Ἐν τούτῳ δὴ Χαριμίδης (τοῦτο γὰρ ἦν ὄνομα τῷ στρατηγῷ) 10 ἐπιβάλλει τῇ Λευκίππῃ τὸν ὀφθαλμόν, ἀπὸ τοιαύτης ἀφορμῆς αὐτὴν ἰδὼν· ἔτυχον ποτάμιον θηρίον ἄνδρες τεθηρακότες θέας ἄξιον· ἵππον δὲ αὐτὸν τοῦ Νελλίου ἐκάλουν οἱ Αἰγύπτιοι. 2 καὶ ἔστι μὲν ἵππος, ὡς ὁ λόγος βούλεται, τὴν γαστέρα καὶ τοὺς πόδας, πλὴν ὅσον ἐν χηλῇ σχίζει τὴν ὀπλήν. μέγεθος δὲ κατὰ τὸν βοῦν τὸν μέγιστον· 15 οὐρὰ βραχεῖα καὶ ψιλὴ τριχῶν, ὅτι καὶ τὸ πᾶν τοῦ σώματος οὕτως ἔχει. 3 κεφαλὴ περιφερής· οὐς μικρόν· ἐγγὺς ἵππου παρειά. μυκτὴρ ἐπὶ μέγα κεκηνῶς καὶ πνέων πυρώδῃ καπνῶν ὡς ἀπὸ πηγῆς πυρός. γένυς εὐρεῖα, ὄση καὶ παρειά· μέχρι τῶν κροτάφων ἀνοίγει τὸ στόμα· ἔχει δὲ καὶ κυνόδοντας καμπύλους, κατὰ μὲν τὴν ἰδέαν 20 καὶ τὴν θέσιν ὡς σὺς, τὸ δὲ μέγεθος εἰς τριπλάσιον.

3. Καλεῖ δὴ πρὸς τὴν θεάν ἡμᾶς ὁ στρατηγός· καὶ ἡ Λευκίππη συμπαρήν. ἡμεῖς μὲν οὖν ἐπὶ τὸ θηρίον τοὺς ὀφθαλμούς εἶχομεν, ἐπὶ Λευκίππῃ δὲ ὁ στρατηγός· καὶ εὐθὺς ἐαλάκει. 2 βουλόμενος οὖν ἡμᾶς παραμένειν ἐπὶ πλείστον, ἴν' ἔχῃ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ χαρί- 25 ζεσθαι, περιπλοκάς ἐξήτει λόγων, πρῶτον μὲν τὴν φύσιν τοῦ θηρίου

12-20 Cf. Eustath. Comm. in Hexaëm., Migne vol. 18, col. 725

1 Ἀφροδίτης ὁρᾶν β : ὁρᾶν Ἀφροδίτης M : Ἀφροδίτης ἰδεῖν F : Ἀφροδίτης (om. ὁρᾶν) W || ταύτης post ἄγαλμα add. G 3 ἐκφανῆναι Castiglioni 4 τὴν μορφήν ἔχουσαν om. F 6 τῆς : τοῦ G 6-7 τοῦτο τὸ ἐνύπνιον τῇ Λ. transp. G 8 ἐταραττόμην : ἐτερεπόμεν Jacobs 9 ἦν : δὴ G : om. V 10 τῆς ante τοιαύτης add. R 10-11 ἰδὼν αὐτὴν transp. G 12 ἐκάλουν : καλοῦσιν F || ἔστι : ἔσται F || ὁ ἵππος W 13-14 ἐν χηλῇ : εἰς χηλὴν He 14 τὸν¹ om. aF 15 δὲ post οὐρὰ add. F || βραχεῖα : cf. Eustath. οὐρὰν παχεῖαν || πᾶν αβ Eustath. : λοιπὸν F 15-16 ὅτι... ἔχει del. He 16 οὐς μικρόν Jackson : οὐ σμικρὰ codd. 17 καπνῶ G 18 ὄση : ὅσοι G 19 κυνόδοντας : δόοντας F 20 σὺς Eustath. : ἵππος codd. 23 τὴν Λ. VE 24 ἡμᾶς om. W || περιμένειν G || ἔχῃ MVE : ἔχει WG : ἔχοι F || αὐτοῦ Sa

καταλέγων, εἰτα καὶ τὸν τρόπον τῆς ἀγρας, ὡς ἔστι μὲν ἀδηφαγώ-
 τaton καὶ ποιεῖται τροφήν δλον λήϊον, ἀπάτη δὲ πάσχει τὴν ἀγραν.
 3 ἐπιτηρήσαντες γὰρ αὐτοῦ τὰς διατριβάς, δρυγμα ποιησάμενοι,
 ἐπικαλύπτουσιν ἄνωθεν καλάμη καὶ χώματι· ὑπὸ δὲ τὴν τῶν καλά-
 μων μηχανὴν ἰστάναι κάτω ξύλινον οἰκημα τὰς θύρας ἀνεργόμενον
 εἰς τὸν δροφον τοῦ βόθρου καὶ τὴν πτώσιν τοῦ θηρός λοχῶν 4 τὸν
 μὲν γὰρ ἐπιβάντα φέρεσθαι εὐθὺς καὶ τὸ οἶκημα φωλεοῦ δίκην ὑπο-
 δέχεσθαι καὶ τοὺς κνηγέτας ἐκθορόντας εὐθὺς ἐπικλείειν τοῦ πώμα-
 τος τὰς θύρας καὶ ἔχειν οὕτω τὴν ἀγραν, ἐπεὶ πρὸς γε τὸ καρτερόν
 οὐδεὶς ἂν αὐτοῦ κρατήσῃ βίᾳ. 5 “Τὰ τε γὰρ ἄλλα ἔστιν ἀλκιμώ-
 10 τatos καὶ τὸ δέρμα, ὡς δρᾶτε, φέρει παχὺ καὶ οὐκ ἐθέλει πελθεσθαι
 σιδήρου τραύματι, ἀλλ’ ἔστιν, ὡς εἰπεῖν, ἑλέφας Αἰγύπτιος. καὶ γὰρ
 δεῦτερος φαίνεται εἰς ἀλκήν ἐλέφαντος Ἰνδοῦ.”

4. Καὶ ὁ Μενέλαος, “Ἡ γὰρ ἐλέφαντα ἤδη τεθέασαι,” ἔφη, “ποτέ;”
 “Καὶ μάλα,” ὁ Χαρμίδης εἶπεν, “καὶ ἀκήκοα παρὰ τῶν ἀκριβῶς 15
 εἰδόντων τῆς γενέσεως αὐτοῦ τὸν τρόπον ὡς παράδοξος.” 2 “Ἀλλ’
 ἡμεῖς γε οὐκ εἶδομεν εἰς ταύτην,” ἔφη ἔγώ, “τὴν ἡμέραν, ὅτι μὴ
 γραφῇ.” “Λέγοιμι” ἂν ὑμῖν,” εἶπε “καὶ γὰρ ἄγομεν σχολήν. κύει
 μὲν αὐτὸν ἡ μήτηρ χρονιώτατον· δέκα γὰρ ἐνιαυτοῖς πλάττει τὴν
 σποράν· μετὰ δὲ τοσαύτην ἐτῶν περίοδον τίκτεται, ὅταν ὁ τόκος 20
 γέρων γένηται. 3 διὰ τοῦτο, οἶμαι, καὶ γίνεται μέγας τὴν μορφήν,

1-8 Cf. Eustath. Comm. in Hexaem., Migne vol. 18, col. 725

18-21 Cf. Eustath. Comm. in Hexaem., Migne vol. 18, col. 741

1 καταλέγων : λέγων W || ἔστι μὲν ἀδηφαγώτατον M : ἔστι μὲν ἀδδηφαγόν F :
 ἔστι μὲν ἀδιφάγον W : ἔστιν ἀδδηφαγώτατον Eustath. : ὅτι μὲν ἀδδηφαγώτατόν
 ἔστι Ve : ὅτι μὲν ἀφροδικώτατον G 2 ταύτη post δὲ add. Θ : τοιαύτη Eustath.
 4 ἄνωθε F || καλάμη codd. Eustath. : καλάμοις He || χώμασιν M 5 ἰστάναι
 He, cf. Eustath. ἰστώναι : ἐστώναι codd. 6 θηρός aF : θηρίον β || λοχῶν :
 λοχῶν εG 7 μὲν om. G || καταφέρεισθαι Castiglioni 8 ἐπικλείειν : ἐπικλείον-
 τας F || πώματος : πτόματος VF 10 βίᾳ secl. He || τε om. M 11 παχὺ He :
 τραχὺ codd. 13 δεῦτερος MF : δεύτερον WD : ἐπιδεύτερον VG : ἐπὶ δεύτερον ε
 14 τεθέασαι ἤδη transp. M || ἔφη post ἐλέφαντα transp. M : om. F 15 εἶπεν :
 ἔφη F 16 τὸν τρόπον F : τὴν φύσιν cett. || παράδοξος F : παράδοξον cett.
 17 γε om. α || εἶδομεν : οἶδαμεν F || ἔφη om. M 18 καὶ post ἂν add. F ||
 ὑμῖν : ἡμῖν F || καὶ ... σχολήν om. V || κύει F 19 δέκα β : δὲ καὶ aF || γὰρ
 om. G || ἐνιαυτοῦς G || πλάττει : πέττει Eustath. 19-21 post χρονιώτατον
 δὲ καὶ F verba ita transposuit : τίκτεται ὅταν ὁ τόκος γέρων γένηται (pro
 γένηται) καὶ γὰρ ἐνιαυτοῖς πλάττει τὴν σποράν· μετὰ δὲ τοσαύτην ἐτῶν
 περίοδον γένηται (add.) 20 τίκτει Hi 21 καὶ om. α || γίνεται : ἀποτελεῖται F

ἄμαχος τὴν ἀλκήν, πολλὸς τὴν βιωτήν, βραδὺς τὴν τελευταίην· βίον γὰρ
 αὐτοῦ λέγουσιν ὑπὲρ τὴν Ἡσιόδου κορώνην. 4 τοιαύτη ἔστιν ἐλέ-
 φαντος ἡ γένος, οἷα τῶν βοῶν ἡ κεφαλὴ. σὺ μὲν γὰρ ἂν ἰδὼν
 εἰποὺς κέρας ἔχειν αὐτῷ διπλοῦν τὸ στόμα· ἔστι δὲ τοῦτο ἐλέφαντος
 5 καμπύλος ὁδός. μεταξὺ δὲ τῶν ὁδόντων ἀνίσταται αὐτῷ προβοσκίς,
 κατὰ σάλπιγγα μὲν καὶ τὴν ὄψιν καὶ τὸ μέγεθος, εὐπειθὲς δὲ τῶν
 πρὸς τὸν ἐλέφαντα· 5 προνομεύει γὰρ αὐτῷ τὰς τροφάς καὶ πᾶν ὃ
 τι ἂν ἐμποδῶν εἴη σιτίον· ἔαν μὲν ἢ ὄψιν ἐλέφαντος, ἔλαβέ τε
 εὐθὺς καὶ ἐπιπυχεῖσθαι κάτω πρὸς τὴν γένυν τῷ στόματι τὴν τροφήν
 10 διακονεῖ· ἂν δὲ τι τῶν ἀβροτέρων ἴδῃ, τοῦτω περιβάλλει, κύκλω
 τὴν ἀγραν περισφίγξας, καὶ τὸ πᾶν ἀνεκούφισε καὶ ὥρεξεν ἄνω
 δῶρον δεσπότη. 6 ἐπικάθηται γὰρ τις αὐτῷ ἀνὴρ Αἰθίοψ, καινός
 ἐλέφαντος ἱππεὺς ὢν· καὶ κολακεύει καὶ φοβεῖται καὶ τῆς φωνῆς
 αἰσθεται καὶ μαστίζοντος ἀνέχεται· ἡ δὲ μᾶστιξ αὐτῷ πέλεκυς σιδη-
 15 ροῦς. 7 εἶδον δὲ ποτε καὶ θέαμα καινόν. ἀνὴρ Ἑλλήν ἐνέθηκε τὴν
 κεφαλὴν κατὰ μέσσην τοῦ θηρίου τὴν κεφαλὴν· ὁ δὲ ἐλέφας ἐκεχίρει
 καὶ περιήσθημιν τὸν ἄνθρωπον ἐγκείμενον. ἀμφοτέρωθεν ἐθαύμαζον,
 καὶ τὸν ἄνθρωπον τῆς εὐτολμίας καὶ τὸν ἐλέφαντα τῆς φιλανθρωπίας.
 8 ὁ δὲ ἄνθρωπος ἔλεγεν ὅτι καὶ μισθὸν εἶη δεδοκὼς τῷ θηρίῳ·
 20 προσπνεῖν γὰρ αὐτῷ καὶ μόνον οὐκ ἀρωμάτων Ἰνδικῶν· εἶναι δὲ
 καὶ κεφαλῆς νοσοῦσης φάρμακον. οἶδεν οὖν τὴν θεραπείαν ὁ ἐλέφας
 καὶ προῖκα οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα, ἀλλ’ ἔστιν ἰατρὸς ἀλαζῶν καὶ
 τὸν μισθὸν πρῶτος αἰτεῖ. κἂν δῶς, πείθεται καὶ παρέχει τὴν χάριν
 καὶ ἀπλοῖ τὴν γένυν καὶ τοσοῦτον ἐκδέχεται κεχνηῶς, ὅσον ὁ ἄνθρω-
 25 πος βούλεται. οἶδε γὰρ ὅτι πέπρακε τὴν ὁδμήν.”

1 βίον : βιοῦν Cobet, cf. sq. 2 αὐτοῦ βF : αὐτῷ α : αὐτόν Cobet ||
 ἐλέφαντος aF : ἐλεφάντων β 3 τοῦ βοῦς F || ἔστιν post βοῶν add. α 4 εἰπὺς F ||
 ἔχειν : ἔχον F || αὐτῷ διπλοῦν τὸ στόμα : αὐτό τὸ στόμα διπλοῦν F : αὐτοῦ
 τὸ στ. δ. He 5 μεταξὺ δὲ desinit F || τοῦτου ante τῶν add. α || ἀνίσταται
 He : ἀνθίσταται codd. 6 τῶν Dβ : τὸ W : om. M 7 τροφάς : βοσκάς V
 7-8 δ τι ἂν εG : ὅτιον cett. 8 ἐμποδῶν : ἐν ποσὶν G || εἴη Cobet : εὐρήσει
 codd. || γὰρ post μὲν add. V 10 ἀβροτέρων Jacobs : ἀδρότερον Mβ : ἀδρο-
 τέρων W : λαροτέρων Lumb : ἀθροπέων He || ἴδῃ : ἴδῃ WV || τοῦτω : τοῦτο
 WD 10-11 κύκλω τὴν ἀγραν β : τὴν ἀγραν κύκλω α 12 τις αὐτῷ β : αὐτῷ
 τις α 14 αἰσθεται : αἰσθάνεται W 16 κεφαλὴν² : γένυν Richards || ἐκεχίρει
 MeG : κεχίρει WDV 17 ἐγκείμενον om. G 18 καὶ om. M 19 καὶ del. Cobet
 20 δὲ om. W 21 καὶ om. M 23 πρῶτος aG : πρῶτως Ve : πρῶτον Cobet
 24 ἐκδέχεται : ἀνέχεται Jacobs 25 ὁδμήν β : ὁσμήν α

5. "Καὶ πόθεν," ἔφη, "οὕτως ἀμόρφω θηρίω τοσαύτη τις εὐωδίας ἦδονή;" "Οτι," ἔφη Χαρμίδης, "τοιαύτην ποιεῖται καὶ τὴν τροφήν. Ἰνδῶν γὰρ ἡ γῆ γείτων ἡλίον· πρῶτοι γὰρ ἀνατέλλοντα τὸν θεὸν ὁρῶσιν Ἰνδοί, καὶ αὐτοῖς θερμότερον τὸ φῶς ἐπικάθηται, καὶ τηρεῖ τὸ σῶμα τοῦ πυρὸς τὴν βαφήν. 2 γίνεται δὲ παρὰ τοῖς κ "Ελληνισιν ἄνθος Αἰθίοπος χροῖας· ἔστι δὲ παρ' Ἰνδοῖς οὐκ ἄνθος ἀλλὰ πέταλον, οἷα παρ' ἡμῖν τὰ πέταλα τῶν φυτῶν· δ μὲν κλέπτει τὴν πνοήν καὶ τὴν ὁσμὴν οὐκ ἐπιδεικνύται· ἡ γὰρ ἀλαζονεύεσθαι πρὸς τοὺς εἰδότας ὀκνεῖ τὴν ἦδονήν ἢ τοῖς πολλοῖς φθονεῖ· ἂν δὲ τῆς γῆς μικρὸν ἐξοικίσῃ καὶ ὑπερβῇ τοὺς δρυς, ἀνοίγει τῆς κλοπῆς 10 τὴν ἦδονήν καὶ ἄνθος ἀντὶ φύλλον γίνεται καὶ τὴν ὁσμὴν ἐνδύεται. 3 μέλαν τοῦτο ῥόδον Ἰνδῶν· ἔστι δὲ τοῖς ἐλέφασιν σιτίον, ὥς τοῖς βοῦσι παρ' ἡμῖν ἡ πόα. ἄτε οὖν ἐκ πρώτης γονῆς αὐτῷ τραφεῖς, ὁδωδὲ τε πᾶς κατὰ τὴν τροφήν καὶ τὸ πνεῦμα πέμπει κάτωθεν εὐωδέστατον, δ τῆς πνοῆς αὐτῷ γέγονε πηγὴ."

6. Ἐπεὶ οὖν ἐκ τῶν λόγων ἀπηλλάγημεν τοῦ στρατηγοῦ, μικρὸν διαλιπὼν, ὅτι οὐ δύναται τις τρωθεὶς ἀνέχεσθαι θλιβόμενος τῷ πυρὶ, τὸν Μενέλαον μεταπέμπεται καὶ τῆς χειρὸς λαβόμενος λέγει· "Ἀγαθὸν εἰς φιλίαν οἶδά σε δι' ὃν ἔπραξας εἰς Κλειτοφῶντα, κάμῃ δὲ εὐρήσεις οὐ χεῖρονα. 2 δέομαι δὲ παρὰ σοῦ χάριτος, σοὶ μὲν ῥαδίας, 20 ἔμοι δὲ ἀνασώσεις τὴν ψυχὴν, ἂν θέλῃς. Λευκίππη με ἀπολώλεκε. σῶσον δὲ σύ. ὀφείλεται σοι παρ' αὐτῆς ζῳάγρια· μισθὸς δὲ σοὶ μὲν χρυσοὶ πεντήκοντα τῆς διακονίας, αὐτῇ δέ, ὅσους ἂν θέλῃ." 3 λέγει οὖν ὁ Μενέλαος· "Τοὺς μὲν χρυσοὺς ἔχε καὶ φύλαττε τοῖς τὰς χάριτας πιπράσκουσιν· ἐγὼ δέ, φίλος ὢν, πειράσομαι γενέσθαι σοι 25 χρήσιμος." ταῦτα εἰπὼν ἔρχεται πρὸς με καὶ πάντα καταγορεύει. ἐβουλεύομεθα οὖν τί δεῖ πράττειν. ἔδοξε δὲ αὐτὸν ἀπατήσαι. 4 τό τε γὰρ ἀντιλέγειν οὐκ ἀκίνδυνον ἦν, μὴ καὶ βίαν προσαγάγῃ, τὸ δὲ

1 τις : τῆς V 4 ἐπικάθηται α : ἀεὶ κάθηται β 5 σῶμα : στόμα V 7 δ μὲν M : δ μὲν WDVR : ἡ μὲν E : τὸ μὲν G : καὶ (ἐκεῖ) μὲν Jacobs || κλέπτειν αG : κλέπτειν Ve : κλέπτει Cobet 9 τὴν ἦδονήν β : τῆς ἦδονῆς α || ἡ τῆς ἦδονῆς transp. Jacobs 10 ἐξοικίσῃ V 13 ἡμῖν : ἡμῶν M 15 πνοῆς erasum in V 17 θλιβόμενος om. W 19 δι' : ἐξ Cobet 20 δὲ om. Ve || παρὰ : περὶ V 21 ἀνασώσεις : ἀνασωσούσης Guyet || θέλῃς : παρέχῃς Cobet : παρὰσχεῖς He 22 μισθὸς δὲ σοὶ μὲν om. α 23 μὲν post χρυσοὶ add. α || θέλῃ : θέλοι E : θέλῃ suprascr. οι R 27 ἐβουλεύομεθα αG : ἐβουλόμεθα Ve (εν suprascr. in R) || δεῖ om. β 27-28 τό τε ... τὸ δὲ codd. (τότε G; δὲ om. V) : τὸ ... τὸ δὲ vel τό τε ... τό τε Jacobs

φεύγειν ἀδύνατον, πάντῃ μὲν ληστῶν περιεχυμένων, τοσούτων δὲ στρατιωτῶν ἀμφ' αὐτὸν ὄντων.

7. Μικρὸν οὖν διαλιπὼν ὁ Μενέλαος ἀπελθὼν πρὸς τὸν Χαρμίδην, "Κατείργασται τὸ ἔργον," ἔφη· "καίτοι τὸ πρῶτον ἡρνεῖτο ἰσχυρῶς 5 ἡ γυνή, δεομένου δέ μου καὶ ὑπομνησκότος τῆς εὐεργεσίας ἐπένευσεν. 2 ἀξιοῖ δὲ δικαίαν δέξιν, ὀλίγην αὐτῇ χάρισθαι προθεσμῖαν ἡμερῶν, ἔστ' ἂν εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν ἀφίκωμαι. κώμη γὰρ αὕτη, καὶ ἐν ὅρῃ τὰ γινόμενα, καὶ πολλοὶ μάρτυρες." "Εἰς μακράν," ὁ Χαρμίδης εἶπε, "δίδως τὴν χάριν. 3 ἐν πολέμῳ δὲ τίς ἐπιθυμῖαν ἀναβάλλεται; στρατιώτης δὲ ἐν χερσὶν ἔχων μάχην οἶδεν εἰ ζήσεται; 10 τοσαῦτα τῶν θανάτων εἰσὶν ὁδοί. αἰτησαί μοι παρὰ τῆς Τύχης τὴν ἀσφάλειαν, καὶ μενῶ. ἐπὶ πόλεμον νῦν ἐξελεύσομαι βουκόλων· ἔνδον μου τῆς ψυχῆς ἄλλος πόλεμος κάθηται. στρατιώτης με πορθεῖ τόξον ἔχων, βέλος ἔχων. 4 νενίκημαι, πεπλήρωμαι βελῶν· κάλεσον, ἂν 15 θρωπε, ταχὺ τὸν ἰόμενον· ἐπελγεῖ τὸ τραῦμα. ἄφω πῦρ ἐπὶ τοὺς πολεμίους· ἄλλας δᾶδας ὁ Ἔρως ἀνῆψε κατ' ἐμοῦ· τοῦτο πρῶτον, Μενέλαε, σβέσον τὸ πῦρ. 5 καλὸν τὸ οἰώνισμα πρὸ πολέμου συμβολῆς ἐρωτικῆς συμπλοκῆς. Ἀφροδίτη με πρὸς Ἀρεα ἀποστείλατω." καὶ ὁ Μενέλαος, "Ἄλλ' ὀρᾷς," ἔφη, "ὥς οὐκ ἔστι ῥάδιον λαθεῖν 20 αὐτὴν ἐνθάδε τὸν ἄνδρα ὄντα καὶ ταῦτα ἐρῶντα." 6 καὶ ὁ Χαρμίδης, "Ἀλλὰ τοῦτό γε ῥάδιον," ἔφη, "τὸν Κλειτοφῶντα ἀποφορτίσασθαι." ὀρῶν οὖν ὁ Μενέλαος τοῦ Χαρμίδου τὴν σπουδὴν καὶ φοβηθεὶς περὶ ἐμοῦ, ταχὺ τι σκήπτεται πιθανὸν καὶ λέγει 7 "Βούλει τὴν ἀλήθειαν ἀκοῦσαι τῆς ἀναβολῆς; ἡ γὰρ αὕτη χθὲς ἀφῆκε τὰ ἔμμηνα, καὶ 25 ἄνδρῳ συνελθεῖν οὐ θέμις." "Οὐκοῦν ἀναμενοῦμεν," ὁ Χαρμίδης εἶπεν, "ἐνταῦθα τρεῖς ἡμέρας ἢ τέτταρας, αὐταὶ γὰρ ἱκαναί. 8 δ δὲ ἔξεστιν αἰτῶ παρ' αὐτῆς· εἰς ὀφθαλμοὺς ἡκέτω τοὺς ἐμούς καὶ

1 περιεχυμένων αG : παρακεχυμένων Ve 2 τῶν post στρατιωτῶν add. M 4 (σοι) post κατείργασται Castiglioni || τὸ om. β 5 μου : με V || ὑπομνησκότος β : ἀναμνησκότος α 6 ὀλίγην : ὀλίγων He || αὐτῇ : αὐτῷ W 9 εἶπεν ὁ Χαρμ. transp. G || δίδωσι Hi || δὲ : γὰρ He 10 (τίς) στρατιώτης Cobet || δὲ om. V || (οὐκ) οἶδεν Salmasius : (πῶς) οἶδεν Co 11 παρὰ : περὶ V 12 μενῶ : ἀναμενῶ Cobet : περιμενῶ Hercher 13 μου : μοι M 14 βέλος ἔχων om. W || νενίκημαι β : νενίκηκέ με α 15 ἰόμενον : ἰασόμενον Cobet 16 ἄλλας : ἀλλὰ M 17 πρὸ : πρὸς W 18 με om. M || Ἀρεαν G 19 ἔφη om. α 20 ἐνθάδε : ἐνθα W || ὄντα om. α 21 ἔφη om. E 23 σκήπτεται Cobet : σκέπτεται codd. 24 ἡ γὰρ αὕτη χθὲς scripsi : ἡ γὰρ αὕτη χθὲς codd. (αὐτῇ WG) : ἡ γὰρ; αὕτη χθὲς Lumb : αὕτη γὰρ χθὲς Cobet : ἡ γαστήρ αὐτῇ χθὲς Jacobs : ἡ γὰρ γυνὴ χθὲς Fritzsche : ἡ γὰρ αὐτόχθες anonymus ap. Schaefer 27 αἰτῶ : αἰτοῦ Hi

λόγων μεταδότω· ἀκοῦσαι θέλω φωνῆς, χειρὸς θιγεῖν, παῦσαι σώματος· αὐταὶ γὰρ ἐρώντων παραμυθία. ἔξεστι δὲ αὐτὴν καὶ φιλήσαι· τοῦτο γὰρ οὐ κεκόλυκεν ἡ γαστήρ.”

8. Ὡς οὖν ταῦτα ὁ Μενέλαος ἐλθὼν ἀπαγγέλλει μοι, πρὸς τοῦτο ἀνεβόησα, ὡς θᾶπτον ἂν ἀποθάνοιμι ἢ περιῶδω Λευκίπτης φίλημα 5 ἁλλοτριούμενον. “Ὁὐ τί γάρ,” ἔφη, “ἐστὶ γλυκύτερον; 2 τὸ μὲν γὰρ ἔργον τῆς Ἀφροδίτης καὶ ὅρον ἔχει καὶ κόρον, καὶ οὐδὲν ἐστίν, ἐὰν ἐξέλης αὐτοῦ τὰ φιλήματα· φίλημα δὲ καὶ ἀόριστόν ἐστι καὶ ἀκόρεστον καὶ καινὸν ἀεί. τρία γὰρ τὰ κάλλιστα ἀπὸ τοῦ στόματος 10 ἀνείσιν, ἀναπνοή καὶ φωνή καὶ φίλημα· 3 τοῖς μὲν γὰρ χεῖλεσιν ἁλλήλους φιλοῦμεν, ἀπὸ δὲ τῆς ψυχῆς ἢ τῆς ἡδονῆς ἐστὶ πηγὴ. πλυστευσόν μοι λέγοντι, Μενέλαε (ἐν γὰρ τοῖς κακοῖς ἐξορκήσομαι τὰ μυστήρια), ταῦτα μόνον παρὰ Λευκίπτης ἔχω καὶ γὰρ. ἔτι μένει παρθένος· μέχρι μόνων τῶν φιλημάτων ἐστὶ μου γυνή. 4 εἰ δέ τις 15 ἀρπάσει μου καὶ ταῦτα, οὐ φέρω τὴν φθοράν· οὐ μοιχεύεται μου τὰ φιλήματα.” “Ὀνόκουν,” ἔφη ὁ Μενέλαος, “βουλῆς ἡμῖν ἀρίστης δεῖ καὶ ταχίστης. 5 ἐρῶν γὰρ τις, εἰς ὅσον μὲν ἔχει τὴν ἐλπίδα τοῦ τυχεῖν, φέρει, ὡς εἰς αὐτὸ τὸ τυχεῖν ἀποτεινόμενος. ἐὰν δὲ ἀπογνῶ, τὸ ἐπιθυμοῦν μεταβαλὼν ἀντιλυπῆσαι μέχρι τοῦ δυνατοῦ τολμᾷ τὸ καλῶν. 6 ἔστω δὲ καὶ ἰσχύς, ὥστε τι δρᾶσαι μετὰ τοῦ μὴ παθεῖν 20 τοῦτο δὲ τῆς ψυχῆς τὸ μὴ φοβούμενον ἀγριαινεῖ μάλλον τὸ θυμούμενον. καὶ γὰρ ὁ καιρὸς ἐπείγει τῶν πραγμάτων τὸ ἄπορον.”

9. Σκοποῦντων οὖν ἡμῶν εἰστρέχει τις τεθορυβημένος καὶ λέγει τὴν Λευκίπτην ἄφνω βαδίζουσαν καταπεσεῖν καὶ τῷ ὀφθαλμῷ διαστρέφειν. ἀναπηδήσαντες οὖν ἐθέομεν ἐπ’ αὐτὴν καὶ ὀρῶμεν ἐπὶ τῆς 25 γῆς κειμένην. 2 προσελθὼν οὖν ἀνεπυθόμην ὃ τι πάθοι. ἡ δὲ ὡς εἶδε με, ἀναπηδήσασα παῖε με κατὰ τῶν προσώπων, ὄφαιμον βλέ-

2 ἐρώντων : ἐρώτων W || αὐτὴν β : αὐτῇ α 3 οὐ κεκόλυκεν Ve : οὐκ ἐκόλυκεν WG : οὐκ ἐκόλυκεν M : οὐκ ἂν κωλύσειεν Schmidt 5 ἢ περιῶδω Jacobs : ἢ περιῶδω β : εἴτερ εἶδω α 6 οὐ τί γάρ Ve : οὐ τί γάρ W : οὐτί γάρ M : οὐτί γάρ ἄλλο G || τούτου post ἐστὶ add. M 7 καὶ om. E 9 καινόν : καλόν Schmidt || τοῦ om. M 10 καὶ om. β 12 καὶ φανερώσω post ἐξορκήσομαι add. G 13 παρὰ : περὶ V || ταῦτα γὰρ παρὰ A. μόνον ἔχω G 14 ἐστὶ : ἐστὶ M : ἔστω E || εἰ : ἦν M 15 ἀρπάσει β : ἀρπάσῃ α || μου om. G || μοιχεύεται Cobet : μοιχεύεται codd. : μεμοιχεύεται He 17 μὲν post ἐρῶν add. E 18 ὡς Jacobs : καὶ codd. (om. M) || ἀποτεινόμενος M : ἀποτιμώμενος cett. 19 μεταβαλὼν Jackson 20 ἔστω : ἐστὶ W : ὅτω Jackson (cf. l. 21) || δὲ : δὴ Hl 21 τοῦτο : τότε Jacobs : τούτω Jackson || post θυμούμενον lac. ind. Jackson 26 ἀνεπυθόμην β : ἐπυνθάνομην α

πουσα· ὡς δὲ καὶ ὁ Μενέλαος οἶός τε ἦν ἀντιλαμβάνεσθαι, παῖε κακῆινον τῷ σκέλει. συνέντες οὖν οἱ μανία εἴη τις τὸ κακόν, βία συλλαβόντες ἐπειρώμεθα κρατεῖν ἢ δὲ προσεπάλαυν ἡμῖν, οὐδὲν φροντίζουσα κρύπτειν ὅσα γυνὴ μὴ ὀρᾶσθαι θέλει. 3 θόρυβος οὖν 5 πολλὸς περὶ τὴν σκηνὴν αἰρεται, ὥστε καὶ αὐτὸν εἰσδραμεῖν τὸν στρατηγὸν καὶ τὰ γινόμενα ὀρᾶν. ὁ δὲ τὰ πρῶτα σκῆψιν ὑπώπτευσεν τὴν ἀσθένειαν καὶ τέχνην ἐπ’ αὐτὸν καὶ τὸν Μενέλαον ὑπεβλέπετο· ὡς δὲ κατὰ μικρὸν ἑώρα τὴν ἀλήθειαν, ἔπαθέ τι καὶ αὐτὸς καὶ ἡλέησε. κομίσαντες οὖν βρόχους ἔδησαν τὴν ἀθλίαν. 4 ὡς δὲ εἶδον αὐτῆς 10 περὶ τὰς χεῖρας τὰ δεσμά, ἐδέομην Μενέλαον, τῶν πολλῶν ἀπηλλαγμένον ἦδη, “λύσατε,” λέγων, “ἱκετεύω, λύσατε· οὐ φέρουσι δεσμόν χεῖρες ἀπαλαί. ἑάσατέ με σὺν αὐτῇ· μόνος ἐγὼ περιπτυνξάμενος αὐτῇ δεσμός ἐσομαι· μαινέσθω κατ’ ἐμοῦ. 5 τί γὰρ με καὶ ζῆν ἔτι δεῖ; οὐ γνωρίζει με Λευκίπτη παρόντα· κεῖται δὲ μοι δεδεμένη, καὶ ὁ 15 ἀναιδὴς ἐγὼ λῦσαι δυνάμενος οὐ θέλω. ἐπὶ τούτῳ σέσωκεν ἡμᾶς ἐκ τῶν ληστῶν ἡ Τύχη, ἵνα γένη μανίας παιδιὰ; ὦ δυστυχεῖς ἡμεῖς, ὅταν εὐτυχήσωμεν. 6 τοὺς οἴκοι φόβους ἐκπεφεύγαμεν, ἵνα ναυάγια δυστυχήσωμεν. ἐκ τῆς θαλάττης περιγεγόνισαμεν· ἐκ τῶν ληστῶν ἀνασεσώσμεθα· μανία γὰρ ἐτηρούμεθα. 7 ἐγὼ μὲν, ἂν σωφρονήσης, 20 φιλότατη, φοβοῦμαι πάλιν τὸν δαίμονα, μή τί σοι κακὸν ἐργάσῃται. τίς οὖν ἡμῶν κακοδαίμονεστερος, οἱ φοβούμεθα καὶ τὰ εὐτυχήματα; ἀλλ’ εἰ μόνον μοι σωφρονήσεαι καὶ σεαυτὴν ἀπολάβοις, παιζέτω πάλιν ἡ Τύχη.”

10. Ταῦτά με λέγοντα παρηγόρουν οἱ ἀμφὶ τὸν Μενέλαον, φάσκοντες μὴ ἔμμονα εἶναι τὰ τοιαῦτα νοσήματα, πολλάκις δὲ καὶ ἡλικίας ζεούσης ὑπάρχειν. τὸ γὰρ αἷμα πάντῃ νεάζον καὶ ὑπὸ πολλῆς

1 τε secl. Hl 2 ἐπὶ post τις add. codd. : secl. Hl 6 γινόμενα W 6-7 τὴν ἀσθένειαν om. β 7 καὶ ... αὐτὸν om. α 8 κατὰ : μετὰ Naber || ἡλέησεν α : ἡλγησε β 9 κομίσαντες δὲ τὴν ἀθλίαν ἔδησαν (om. βρόχους) M 10 τὰ om. G || ἀπηλλαγμένους G 11 ἦδη om. M || ἱκετεύων M || δεσμόν : δεσμούς G 12 αὐτῇ· μόνος β : αὐτῇ μόνον α 13 τί γὰρ με καὶ ζῆν ἔτι δεῖ β : οὐ γὰρ φέρω ζῆν ἔτι α 14 γὰρ post οὐ add. M 15 οὐ θέλω : οὐκ ἐθέλω V || σέσωκεν ἡμᾶς α : σέσωκας ἡμᾶς G : ἡμᾶς σέσωκεν Ve 16 παιδιὰ : παιδεία W || ἡ Τύχη ante ἐκ transp. Ja 17 εὐτυχήσωμεν G : εὐτυχώμεν Jackson || ἐκπεφεύγαμεν M : ἐκπεφεύγαμαι W : πεφεύγαμεν β || ναυάγια β : ναυάγια W (deest M) : ναυάγια Jacobs 17-18 ἵνα ... δυστυχήσωμεν om. M 18 θαλάττης β : θαλάσσης α || περιγεγόνισαμεν V || post περιγεγόνισαμεν lac. ind. Jacobs, suppl. <ἵνα γενώμεθα ληστῶν> : <ἵνα λησθηρῶ περιπέσωμεν> Hercher 19 ἀνασεσώσμεθα : ἀνεσώθημεν G 20 <ἄλλο> post κακὸν Castiglioni 21 τὸ εὐτύχημα G 22 ἀπολάβης G 25 καὶ secl. Hl 26 ὑπάρχει W

ἀκμῆς ἀναζέον ὑπερβλύζει πολλάκις τὰς φλέβας καὶ τὴν κεφαλὴν
ἐνδον περικλύζον βαπτίζει τοῦ λογισμοῦ τὴν ἀναπνοήν. 2 δεῖν οὖν
ιατροὺς μεταπέμπειν καὶ θεραπείαν προσφέρειν. πρόσσειν οὖν τῷ
στρατηγῷ ὁ Μενέλαος καὶ δεῖται τὸν τοῦ στρατοπέδου ἱατρὸν μετα-
καλέσασθαι. κἀκεῖνος ἄσμενος ἐπέσθη· χαίρουσι γὰρ οἱ ἐρώντες εἰς 5
τὰ ἐρωτικά προστάγματα. 3 καὶ ὁ ἱατρὸς παρῆν καὶ λέγει· “Νῦν
μὲν ὕπνον αὐτῇ παρασκευάσωμεν, ὅπως τὸ ἄγριον τῆς ἀκμῆς ἡμε-
ρώσωμεν· ὕπνος γὰρ πάντων νοσημάτων φάρμακον. ἔπειτα δὲ καὶ
τὴν λοιπὴν θεραπείαν αὐτῇ προσοίσωμεν.” 4 δίδωσιν οὖν ἡμῖν φάρ-
μακὸν τι μικρὸν, ὅσον ὁρόβου μέγεθος, καὶ κελεύει λύσαντας εἰς 10
ἐλαιον ἐπαλεῖναι τὴν κεφαλὴν μέσσην· σκευάσειν δὲ ἔρη καὶ ἕτερον
εἰς γαστρός αὐτῇ κάθαρσιν. 5 ἡμεῖς μὲν οὖν αἱ ἐκέλευσεν ἐποιοῦμεν,
ἡ δὲ ἐπαλειφθεῖσα μετὰ μικρὸν ἐκάθενδε τὸ ἐπίλοιπον τῆς νυκτὸς
μέχρι τῆς ἑω. ἐγὼ δὲ δι’ ὅλης τῆς νυκτὸς ἀγρυπνῶν ἔκλαον παρα-
καθήμενος καὶ βλέπων ἔλεγον τὰ δεσμά· “Οἴμοι, φιλτάτη, δέδεσαι 15
καὶ καθεύδουσα· οὐδὲ τὸν ὕπνον ἐλεύθερον ἔχεις. 6 τίνα ἄρα σου
τὰ φαντάσματα; ἄρα κἂν κατὰ τοὺς ὕπνους σωφρονεῖς, ἢ μαίνεται
σου καὶ τὰ ὀνείρατα;” ἐπεὶ δὲ διανέστη, πάλιν ἄσχημα ἐβόα· καὶ ὁ
ἱατρὸς παρῆν καὶ τὴν ἄλλην θεραπείαν ἐθεράπευεν.

11. Ἐν τούτῳ δὲ ἔρχεται τις παρὰ τοῦ τῆς Αἰγύπτου σατράπου, 20
κομίζων ἐπιστολὴν τῷ στρατηγῷ. ἐπέσπευδε δὲ αὐτόν, ὥς εἰκός,
ἐπὶ τὸν πόλεμον τὰ γράμματα· ἐκέλευσε γὰρ εὐθὺς πάντας ἐν τοῖς
ὅπλοις γενέσθαι ὥς ἐπὶ τοὺς βουκόλους. 2 αὐτίκα δὲ μάλα ἐξορ-
μήσαντες εὐθὺς ἕκαστος, ὥς εἶχε τάχους, ἐπὶ τὰ ὄπλα ἐχώρουν καὶ
παρῆσαν ἅμα τοῖς λοχαγοῖς. τότε μὲν οὖν αὐτοῖς δοὺς τὸ σύνθημα 25
καὶ κελεύσας αὐτοῖς στρατοπεδεύεσθαι, καθ’ αὐτόν ἦν· τῇ δὲ ὕστε-
ρα ἅμα τῇ ἡμέρᾳ τὸ στράτευμα ἐξῆγεν ἐπὶ τοὺς πολεμίους. 3 εἶχε
δὲ αὐτοῖς οὕτω τῆς κόμης ἡ θέσις. ὁ Νεῖλος ῥεῖ μὲν ἄνωθεν ἐκ

2 δεῖν α : δεῖ β 5 ἄσμενος β : ἀσμένως α || ἐρώντες : ἐρωτες G || εἰς :
πρός Naber 6 προστάγματα W : παράγματα cett. : παράγματα Lumb 7 αὐτῇ :
αὐτὴν V || παρασκευάσωμεν M 9 αὐτῇ om. WV || φάρμακόν β : φάρμακον α
11 σκευάσειν : σκευάσω G 13 μετὰ β : καὶ α 15 βλέπων ἔλεγον τὰ δεσμά :
βλ. τ. δ. ε. He : ε. βλ. τ. δ. Hi 16 καὶ post σου add. α 18 ἐπεὶ : ἐπειδὴ W ||
διανέστη β : ἀνέστη α 21 ἐσπευδε RG 23 γενέσθαι α : γίνεσθαι Ve : γίνε-
σθαι G || μάλα : μάλλον R 25 λοχαγοῖς V || τότε anonymus ap. Schaefer :
τοῦτο codd. || αὐτοῖς : αὐτοῦ Castiglioni 27 ἡμέρα β : ἔφα α || ἐξῆγεν β :
ἐξῆλθεν α

Θηβῶν τῶν Αἰγυπτίων καὶ ἔστιν ἐς τοσοῦτον ῥέων ἄχρι Μέμφεως
καὶ ἔτι μικρόν κάτω (Κερκάσωρος ὄνομα τῇ κόμῃ <τῇ> πρὸς τῷ
τέλει τοῦ μεγάλου ῥεύματος). 4 ἐντεῦθεν δὲ περιρρήννυται τῇ γῇ
καὶ ἐξ ἐνὸς ποταμοῦ γίνονται τρεῖς, δύο μὲν ἑκατέρωθεν λευμένοι
5 καὶ τὴν γῆν εἰς τὸ σχῆμα τοῦ Δέλτα ποιοῦντες, ὁ δὲ εἰς ὥσπερ ἦν
ῥέων πρὶν λυθῇ. 5 ἀλλ’ οὐδὲ τούτων ἕκαστος τῶν ποταμῶν ἀνέχεται
μέχρι θαλάσσης ῥέων, ἀλλὰ περισχίζεται ἄλλος ἄλλη κατὰ πόλεις,
καὶ εἰσὶν αἱ σχίσσεις μελίζονες τῶν παρ’ Ἑλλήσι ποταμῶν. τὸ δὲ
ὕδωρ πανταχοῦ μεμερισμένον οὐκ ἐξασθενεῖ, ἀλλὰ καὶ πλεῖται καὶ
10 πίνεται καὶ γεωργεῖται.

12. Νεῖλος ὁ πολὺς πάντα αὐτοῖς γίνεται, καὶ ποταμὸς καὶ γῆ
καὶ θάλασσα καὶ λίμνη. καὶ ἔστι τὸ θέαμα καινόν, ναῦς ὁμοῦ καὶ
δίκελλα, κόπη καὶ ἀροτρον, πηδάλιον καὶ δρέπανον, ναυτῶν ὁμοῦ
καὶ γεωργῶν καταγωγὴ, ἰχθύων ὁμοῦ καὶ βοῶν. ὁ πέπλευκας, φυ-
15 τεῖεις, καὶ ὁ φυτεύεις, τοῦτο πέλαγος γεωργοῦμενον. 2 ἔχει γὰρ ὁ
ποταμὸς ἐπιδημίας· κάθηται δὲ αὐτόν Αἰγύπτιος ἀναμένων καὶ ἀρι-
θμῶν αὐτοῦ τὰς ἡμέρας. καὶ ὁ Νεῖλος οὐ ψεύδεται, ἀλλ’ ἔστι ποταμὸς
μετὰ προθεσμίας τὸν χρόνον τηρῶν καὶ τὸ ὕδωρ μετρῶν, ποταμὸς
ἄλῳναι μὴ θέλων ὑπερήμερος. 3 ἔστι δὲ ἰδεῖν ποταμοῦ καὶ γῆς
20 φιλονεικίαν. ἐρρίζετον ἀλλήλοις ἑκάτερος, τὸ μὲν ὕδωρ τοσαύτην γῆν
πελαγῶσαι, ἡ δὲ γῆ τοσαύτην χωρῆσαι γλυκεῖαν θάλασσαν. καὶ
νικῶσι μὲν τὴν ἴσην νίκην οἱ δύο, οὐδαμοῦ δὲ φαίνεται τὸ νικώμενον·
4 τὸ γὰρ ὕδωρ τῇ γῇ συνεκτείνεται. περὶ δὲ τὰς τῶν βουκόλων
ταύτας νομάς ἀεὶ πολὺς ἐγκάθηται. ὅταν γὰρ τὴν πᾶσαν γῆν πελα-

1 καὶ ἔστιν ἐς τοσοῦτον (ἐς τοσοῦτο RG, εἰς τοῦτο α) ῥέων codd. : καὶ
ἔστιν εἰς, τοσοῦτος ῥέων Jackson : καὶ ἔστιν εἰς, εἰς ταῦτο ῥέων Jacobs :
καὶ εἰσω εἰς ταῦτο ῥέων Lumb : εἰς ὧν He 2 ἔτι Jackson : ἔστι codd. : ἔς
τι Lumb || κάτω : ἄλλο W || post κάτω lac. ind. Ja : <κόμῃ> Wesseling ||
Κερκάσωρος Wesseling : κέρας·σῶρος codd. || <τῇ> post κόμῃ Jackson 5 καὶ
τὴν γῆν εἰς τὸ σχῆμα τοῦ Δέλτα ποιοῦντες scripsi et transposui : καὶ τὴν γῆν
εἰς τὰ σχήματα (σχίσματα Ve, χάσματα G) Δέλτα ποιῶν post ὁ δὲ εἰς codd. :
post λυθῇ transp. Ga : del. He : ἐπὶ τὰ σχίσματα pro εἰς τὰ σχίσματα Lumb
6 λυθῇ : λυθῆναι Cobet || ἀνέχεται β : ἀνέρχεται α 8 παρ’ om. W 9 πανταχοῦ :
πάντων G || καὶ¹ om. M 13 δρέπανον Naber : τρόπαιον codd. : πτόνον Knox :
κρόπαιον Salmassius 14 <νομή> post βοῶν Castiglioni 15 καὶ ὁ φυτεύεις om. M
16 ἐπιδημίας : ἀποδημίας V || δὲ om. G || αὐτόν : αὐτός M 20 φιλονεικίαν :
φιλονικίαν WG || ἑκάτερον M 21 πελαγῶσαι He || δὲ om. M 23 post συνεκ-
τείνεται lac. ind. Jackson 24 ταύτας : ταύτη Castiglioni || πολὺς codd. : πολὺ
Jacobs : πηλὸς Lobeck || πελαγῶση α : πελαγίση β

γώση, καὶ λίμνας ἐνταῦθα ποιεῖ· αἱ δὲ λίμναι, κἄν ὁ Νεῖλος ἀπέλθῃ, μένουσιν ἤττον τὸ ὕδωρ ἔχουσαι, τὸν δὲ πηλὸν τοῦ ὕδατος. 5 ἐπὶ ταύτας αὐτοὶ καὶ βαδίζουσι καὶ πλέουσιν, οὐδὲ ναῦς ἐτέρα δύναται πλέειν, ἀλλ' ὅσον ἄνθρωπον ἐπιβῆναι· ἀλλὰ πᾶν τὸ ξένον τοῦ τόπου ὁ πηλὸς ἐμπύπτων κρατεῖ. τοῖς δὲ μικρὰ μὲν καὶ κοῦφα πλοῖα, καὶ 5 ὀλίγον ὕδωρ αὐτοῖς ἀρκεῖ. εἰ δὲ τέλεον ἄνδρον εἴη, ἀράμενοι τοῖς νότοις οἱ πλωτῆρες τὸ πλοῖον φέρουσιν, ἀκρις ἂν ἐπιτύχωσιν ὕδατος. 6 ἐν ταύταις δὴ ταῖς λίμναις μέσαι νῆσοι τινὲς εἰσι σποράδην πεποιημέναι· αἱ μὲν οἰκοδομημάτων ἔρημοι, παπύροις πεφυτευμέναι. τῶν δὲ παπύρων διεστᾶσιν αἱ φάλαγγες πεπυκνωμέναι τοσοῦτον ὅσον 10 παρ' ἐκάστην ἄνδρα στήναι μόνον· τὸ μεταξὺ δὲ τοῦτο τῆς πυκνώσεως αὐτῶν ἄνωθεν ἀναπληροῦσιν αἱ τῶν παπύρων κόμαι. 7 ὑποτρέχοντες οὖν ἐκεῖ καὶ βουλευόμενοι καὶ λοχῶσι καὶ λανθάνουσι, τείχεσι ταῖς παπύροις χρώμενοι. εἰσὶ δὲ τῶν νήσων τινὲς καλύβας ἔχουσαι, καὶ αὐτοσχέδιον μεμλῆνται πόλιν, ταῖς λίμναις τετειχι- 15 σμένοι. 8 βουκόλων αὐταὶ καταγωγαί· τῶν πλησίον οὖν ἦν μία μεγέθει καὶ καλύβαις πλείοσι διαφέρουσα (ἐκάλουν δὲ αὐτὴν, οἶμαι, Νίκωχιν)· ἐνταῦθα πάντες συνελθόντες ὡς εἰς τόπον ὀχυρώτατον ἐθάρρουν καὶ πλήθει καὶ τόπῳ· εἰς γὰρ αὐτὴν διεῖργε στενωπὸς τοῦ μὴ πᾶσαν νῆσον γενέσθαι. ἦν δὲ σταδίων μὲν τὸ μέγεθος, τὸ δὲ 20 πλάτος ὀργυῶν δώδεκα. λίμναι δὲ τῆδε κάκεισε τὴν πόλιν περιέρρεον.

13. Ἐπεὶ τοίνυν ἐώρων τὸν στρατηγὸν προσπελάζοντα, τεχνάζονται τι τοιοῦτον. συναγαγόντες πάντας τοὺς γέροντας καὶ ἐπιθέοντες αὐτοῖς ἱκετηρίας ῥάβδους φοινικίνας ὀπισθεν ἐπιτάττουσι τῶν νέων τοὺς ἀκμαιωτάτους, ἀσπίσι καὶ λόγχαις ὀπλισμένους. 2 ἐμελ- 25 λον δὲ οἱ μὲν γέροντες ἀνίσχοντες τὰς ἱκετηρίας πετάλων κόμαις καλύφειν τοὺς ὀπισθεν, οἱ δὲ ἐπόμενοι τὰς λόγχας ἐπισύρειν ὑπτίας, ὡς ἂν ἤμιστα ὀφθεῖν. κἄν μὲν ὁ στρατηγὸς πεισθῇ ταῖς τῶν γερόνων λιταῖς, μηδὲν τι νεωτερίζειν τοὺς λογχοφόρους εἰς μάχην· εἰ

1 καὶ del. He 2 οὐδὲν ante ἤττον add. W 4 <ἐνα> post ἄνθρωπον Schmidt || ξένον τοῦ τόπου : ἐξέχον τ. τ. Jacobs : ξηρὸν τοῦ ποταμοῦ Schmidt 6 καὶ post εἰ δὲ add. α || τέλειον G 8 μέσας Cobet 10 διεστᾶσιν VEG : διεστῶσιν R : δῦσῶσιν M : δῦστᾶσιν W 11 τοῦτο : τοῦτων V 12 αὐτῶν : αὐτοῖς Castiglioni || αἱ τῶν : αὐτῶν M 14 ταῖς : τοῖς V 15 αὐτοσχέδιον Ga || τετειχισμένην Ga 16 πλησίον G || ἦν om. β 17 διαφέρουσαι V || οἶμαι : οἱ μὲν M 18 Νίκωχιν MVRG : Νίκωχιν E : Νικόχην W 19 τοῦ β : τὸ α 20 μὴ om. R || δὲ² om. R 23 πάντας ... ἐπιθέοντες om. β 24 ἐπιτάττουσι om. V 27 ἐπισύρειν Cobet 28 ὀφθεῖναι W

δὲ μὴ, καλεῖν αὐτὸν ἐπὶ τὴν πόλιν, ὡς σφᾶς αὐτοὺς διδόντων εἰς θάνατον. 3 ὅταν δὲ ἐν μέσῳ γένωνται τῷ στενωπῷ, τοὺς μὲν γέροντας ἀπὸ συνθήματος διαδιδράσκειν καὶ ῥίπτειν τὰς ἱκετηρίας, τοὺς δὲ ὀπλισμένους παραδραμόντας ὁ τι καὶ δύναντο ποιεῖν. 4 παρήσαν 5 οὖν ἐσκευασμένοι τοῦτον τὸν τρόπον καὶ ἐδέοντο τοῦ στρατηγοῦ αἰδεσθῆναι μὲν αὐτῶν τὸ γῆρας, αἰδεσθῆναι δὲ αὐτῶν τὰς ἱκετηρίας ἐλεῆσαι τε τὴν πόλιν· ἐδίδοσαν δὲ αὐτῷ ἰδίᾳ μὲν ἀργυρίου τάλαντα ἑκατόν, πρὸς δὲ τὰ σατραπεῖα ἄγειν ἄνδρας ἑκατόν, θέλοντας αὐτοὺς ὑπὲρ τῆς πόλεως διδόναι, ὡς ἂν ἔχοι καὶ πρὸς ἐκεῖνον λάφυρον φέρειν. 5 καὶ ὁ λόγος αὐτοῖς οὐκ ἐφειδέτο, ἀλλ' ἔδωκαν ἂν, εἰ λαβεῖν ἠθέλησεν. ὡς δὲ οὐ προσέτετο τοὺς λόγους, "Ὁδοκοῦν," ἔφασαν οἱ γέροντες, "εἰ ταῦτά σοι δέδοκται, οἴσομεν τὴν εἰμαρμένην. 6 ἐν κακοῖς σὺ πάρασχε τὴν χάριν· μὴ ἔξω φονεύσης πυλῶν μηδὲ τῆς πόλεως μακράν, ἀλλ' ἐπὶ τὴν πατρίαν γῆν, ἐπὶ τὴν τῆς γενέσεως ἐστίαν ἄγε· 15 τάφον ἡμῖν ποιήσον τὴν πόλιν. ἰδοὺ σοι πρὸς τὸν θάνατον ἡγούμεθα." ταῦτα ἀκούσας ὁ στρατηγὸς τὴν μὲν παρασκευὴν τῆς μάχης μεθήσει, κελεύει δὲ ἔρχεσθαι καθ' ἡσυχίαν τῷ στρατῷ.

14. Ἦσαν δὲ τῶν πραττομένων σκοποὶ πόρρωθεν, οὓς οἱ βουκόλοι προκαθίσαντες ἐκέλευον, εἰ διαβαίνοντας ἴδοιεν τοὺς πολεμίους, 20 τὸ χῶμα τοῦ ποταμοῦ κόψαντας ἐπαφεῖναι τὸ ὕδωρ πᾶν τοῖς ἐναντίοις. ἔχει γὰρ οὕτω τὰ τοῦ Νείλου ῥεύματα. 2 καθ' ἐκάστην διώρυχα χῶμα ἔχουσιν Αἰγύπτιοι, ὡς ἂν μὴ πρὸ καιροῦ τῆς χρείας ὑπερέχων ὁ Νεῖλος τὴν γῆν ἐπικλύσῃ. ὅταν δὲ δεηθῶσιν ἀρδεῦσαι τὸ πεδῖον, ἀνέφξαν ὀλίγον τοῦ χῶματος, εἰς δὲ σαλεύεται. ἦν οὖν τῆς 25 κόμης ὀπισθεν διώρυξ τοῦ ποταμοῦ μεγάλη καὶ πλατεῖα. 3 ταύτῃ οἱ τεταγμένοι τὸ ἔργον, ὡς εἶδον εἰσιόντας τοὺς πολεμίους, διακό-

1 σφᾶς Cobet : σφῶν codd. || αὐτοὺς WVG : αὐτοὺς ME 2 δὲ om. R 4 παραδραμόντας scripsi : περιδραμόντας codd. : προδραμόντας He : ἐπιδραμόντας Castiglioni || δύναντο β : δύνανται α 5 τοῦτον : τόνδε M 6 αὐτῶν τὰς om. M 7 τε α : δὲ β || ἐδίδοσαν : διδόναι Cobet : fortasse ἔτι δώσειν 8 τὰ σατραπεῖα ἄγειν scripsi : τὴν σατραπεῖαν ἄγειν codd. : τὰ σατραπεῖ' ἀνάγειν Jackson : τὸν σατραπὴν ἄγειν Cobet || αὐτοὺς E : αὐτοὺς cett. 9 ἐκεῖνον : ἐκεῖνους M 12 post εἰμαρμένην distinguit β, post κακοῖς α || <ὡς> post εἰμαρμένην Jacobs : <ταύτην μόνην> Jackson 13 παρέσχε G || καὶ post μηδὲ add. VEG 15 ποιήσον β : ποιήσαι M : ποιῆσαι W 16 μεθήσει WVPeG : ἀφίσει MV 19 καθίσαντες M 20 πᾶν : τοὺς πολεμίους G || ἐν τοῖς ἐναντ. R 22 ἔχουσιν : χούσιν Schmidt 24 εἰς δὲ σαλεύεται β : om. α : εἰς ὅσον (δσα Lumb) δέεται Jacobs : εἰς ὅσον ἰλύεται Knox 25 τοῦ ποταμοῦ secl. Castiglioni (cf. 82.1) || ταύτῃ Jacobs : ταύτην codd. 26 ἐπιτεταγμένοι Jacobs : προστεταγμένοι Naber

πτονσι ταχὺ τὸ χῶμα τοῦ ποταμοῦ. πάντα οὖν ὁμοῦ γίνεται· οἱ μὲν γέροντες οἱ κατὰ πρόσωπον ἄφνω διίστανται, οἱ δὲ τὰς λόγχας ἐργε-
ραντες ἐκτρέχουσι· τὸ δὲ ὕδωρ ἤδη παρῆν, καὶ ὠγκοῦντο μὲν αἱ
λίμναι πάντοθεν οἰδοῦσαι, ὁ δὲ ἰσθμὸς ἐπεκλύζετο, πάντα δὲ ἦν
ὥσπερ θάλασσα. 4 ἐμπεσόντες οὖν οἱ βουκόλοι τοὺς μὲν κατὰ
πρόσωπον καὶ τὸν στρατηγὸν αὐτὸν διαπελροῦσι ταῖς λόγχαις, ἀπα-
ρασκέυους τε ὄντας καὶ πρὸς τὸ ἀδόκητον τεταραγμένους. τῶν δ'
ἄλλων ἀδιήγητος θάνατος ἦν. 5 οἱ μὲν γὰρ εὐθὺς ἐκ πρώτης προσ-
βολῆς μὴδὲ κινήσαντες τὰς αἰχμὰς ἀπώλλυντο, οἱ δὲ οὐ λαβόντες
σχολὴν ἀμύνεσθαι· ἅμα γὰρ ἐμάνθανον καὶ ἐπασχον· ἐνίους δὲ
ἐφθανε τὸ παθεῖν πρὸ τοῦ μαθεῖν· οἱ δὲ ὑπ' ἐκπλήξεως παραλόγου
τὸν θάνατον εἰστήκεσαν περιμένοντες· οἱ δὲ καὶ κινήθέντες μόνον
κατωλισθαινον, ὑποσκελλίζοντες αὐτοὺς τοῦ ποταμοῦ· οἱ δὲ καὶ φεύ-
γειν ὁρμήσαντες εἰς τὸ βαθὺ τῆς λίμνης ἐγκυλισθέντες ὑπεσούρησαν.
6 τῶν μὲν γὰρ ἐπὶ τῆς γῆς ἐσώτων τὸ ὕδωρ ἦν ἄχρις ὀμφαλοῦ, 15
ὥστε καὶ ἀνέκρουεν αὐτῶν τὰς ἀσπίδας καὶ ἐγύμνον πρὸς τὰ τραύ-
ματα τὰς γαστέρας· τὸ δὲ κατὰ τὴν λίμνην ὕδωρ πάντῃ ὑπὲρ κεφαλὴν
ἀνδρὸς ἦν. 7 διακρίναι δὲ οὐκ ἦν, τί λίμνη καὶ τί πεδῖον· ἀλλὰ
καὶ ὁ διὰ τῆς γῆς τρέχων δέει τοῦ μὴ διαμαρτεῖν βραδύτερος ἦν
πρὸς τὴν φυγὴν, ὥστε ταχέως ἠλλίσκετο, καὶ ὁ κατὰ τῆς λίμνης
πλανηθεὶς, δόξας γῆν εἶναι, κατεδύετο. 8 καὶ ἦν καινὰ ἀνυχήματα, 20
καὶ ναύγια τοσαῦτα, καὶ ναῦς οὐδαμοῦ. ἀμφοτέρω δὲ καινὰ καὶ
παράλογα, ἐν ὕδατι πεζομαχία, καὶ ἐν τῇ γῇ ναύγια. 9 οἱ μὲν
δὴ τοῖς πεπραγμένοις ἐπαρθένης μέγα ἐφρόνουν, ἀνδρεία νομίζοντες
κεκρατηκέναι καὶ οὐκ ἀπάτης κλοπῇ. ἀνὴρ γὰρ Αἰγύπτιος καὶ τὸ 25
δειλόν, ὅπου φοβεῖται, δεδούλωται, καὶ τὸ μάχιμον, ἐν οἷς θαρρεῖ,
παρώξυνται· ἀμφοτέρω δὲ οὐ κατὰ μέτρον, ἀλλὰ τὸ μὲν ἀσθενέστε-
ρον δυστυχεῖ, τὸ δὲ προπετέστερον κρατεῖ.

15. Δέκα δὲ τῇ Λευκίπτῃ διεληλύθεσαν ἡμέραι τῆς μανίας, ἡ

1 τοῦ ποταμοῦ del. He 3 ὠγκοῦντο VRG : ὠκοῦντο E : ὠγκῶντο W :
ὠχοῦντο M 6 διαπελροῦσι ταῖς λόγχαις : λόγχαις διαπελροῦσιν V 7 τε om. β
8 <δ> θάνατος He 11 <τοῦ> παραλόγου He 12 εἰστήκεσαν β : εἰστήκεισαν
MWing. : ἰστήκεσαν W || κινήθέντες : νικήθέντες R 13 κατωλισθαινον M
14 ἐγκυλισθέντες β : ἐκκυλισθέντες α 16 τραύματα : στρατεύματα W 17 πάντῃ
He : παντός codd. (παντός G) : σπάντος Lumb || ὑπὲρ β : ἐπὶ α 18 τί
om. Wβ 20 ὥστε . . ἠλλίσκετο om. α 22 καὶ del. He 23 πεζομαχία α :
πεζομαχίαι β || τὰ ante ναύγια add. codd. praeter V || ναυαγία Ja 27 παρώξυνται
R : παρωξύνεται VEG : παρωξύνεται α 29 διεληλύθεσαν Ja : διεληλύθεισαν
WVE : διελύθεισαν MRG

δὲ νόσος οὐκ ἐκουφίζετο. ἅπαξ οὖν ποτε καθέδουσα, ταύτην ἀφίησιν
πυρπολουμένην τὴν φωνήν· “Διὰ σὲ μαίνομαι, Γοργία.” ἐπεὶ οὖν
ἡὼς ἐγένετο, λέγω τῷ Μενελάῳ τὸ λεχθὲν καὶ ἐσκόπουν εἴ τις εἴη
που κατὰ τὴν κόμην Γοργίας. 2 προελθοῦσι δ' ἡμῖν νεανίσκος
προσέρχεται τις καὶ προσαγορεύσας με, “Σωτήρ ἦκω σός,” ἔφη,
“καὶ τῆς σῆς γυναικός.” ἐκπλαγεὶς οὖν καὶ θεόπεμπτον εἶναι νομί-
σας τὸν ἄνθρωπον, “Μὴ Γοργίας,” εἶπον, “τυγχάνεις;” “Οὐ μὲν οὖν,”
εἶπεν, “ἀλλὰ Χαιρέας· Γοργίας γὰρ σε ἀπολώλεκεν.” 3 ἔτι μᾶλλον
ἐφριξα καὶ λέγω· “Τίνα ταύτην ἀπώλειαν, καὶ τίς ἐστὶν ὁ Γοργίας;
10 δαίμων γὰρ μοί τις αὐτὸν ἐμήνυσε νύκτωρ· σὺ δὲ διηγητὴς γενοῦ
τῶν θεῶν μηνυμάτων.” “Γοργίας ἦν μὲν,” ἔφη, “Αἰγύπτιος στρα-
τιώτης· νῦν δὲ οὐκ ἐστὶν, ἀλλ' ἔργον γέγονε τῶν βουκόλων. ἦρα δὲ
τῆς σῆς γυναικός· 4 ὦν δὲ φύσει φαρμακεὺς σκευάζει τι φάρμα-
κον ἔρωτος καὶ πείθει τὸν διακονούμενον ὑμῖν Αἰγύπτιον λαβεῖν τὸ
15 φάρμακον καὶ ἐγκαταμεῖξαι τῷ τῆς Λευκίπτης ποτῷ. λανθάνει δὲ
ἀκράτῳ χρησάμενος τῷ φαρμάκῳ, καὶ τὸ φίλτρον εἰς μανίαν αἴρεται.
5 ταῦτα γὰρ μοι χθὲς ὁ τοῦ Γοργίου θεράπων διηγήσατο, ὃς ἔτυχεν
αὐτῷ συστρατευσάμενος ἐπὶ τοὺς βουκόλους· ἔσωσε δὲ αὐτόν, ὥς
εἰκός, ὑπὲρ ὧν ἡ Τύχη. αἰτεῖ δὲ χρυσοῦς τέσσαρας ὑπὲρ τῆς
20 ἰάσεως· ἔχει γὰρ, φησὶν, ἑτέρου φαρμάκου σκευὴν, δι' οὗ λύσει τὸ
πρότερον.” 6 “Ἀλλὰ σοὶ μὲν,” ἔφη, “ἀγαθὰ γένοιτο τῆς διακο-
νίας· τὸν δὲ ἄνθρωπον, ὃν λέγεις, ἄγε πρὸς ἡμᾶς.” καὶ ὁ μὲν
ἀπῆλθεν· ἐγὼ δὲ πρὸς τὸν Αἰγύπτιον εἰσελθὼν τύπτων τε αὐτόν
πνέξ κατὰ τῶν προσώπων καὶ δευτέραν καὶ τρίτην, θορυβῶν δ' ἅμα
25 λέγω· “Εἰπόν, τί δέδωκας Λευκίπτῃ, καὶ πόθεν μαίνεται;” ὁ δὲ
φοβηθεὶς καταλέγει πάντα ὅσα ἡμῖν ὁ Χαιρέας διηγήσατο. τὸν μὲν
οὖν εἶχομεν ἐν φυλακῇ καθελόντες.

16. Κἂν τούτῳ παρῆν ὁ Χαιρέας, ἄγων τὸν ἄνθρωπον. λέγω οὖν
πρὸς ἀμφοτέρους· “Τοὺς μὲν τέτταρας χρυσοῦς ἤδη λάβετε μισθὸν

2 πυρπολουμένην Ve : πυρπολουμένη G : προπολουμένη α : προπολουμένη
Cobet : ὀνειροπολουμένη Lobeck || τὴν M : om. cett. 5 με om. W 6 θεόπεμ-
πτον : θεόπομπον ε 7 <ὦν> τυγχάνεις Richards || τυγχάνεις W 9 ὁ om. W
10 δαίμων β : θεῶν α || αὐτόν MV : αὐτῶν W : om. εG || διηγητὴς :
ἐξηγητὴς He 12 οὐκ : οὐκέτι Cobet 15 ἐγκαταμεῖξαι : -μῖξαι codd. || δὲ α :
δὴ β 16 ἀκράτῳ β : ἀκρατωτέρῳ α 17 ἔτυχεν β : ἔτυχε μὲν α 18 ὥς om. α
19 ὧν G R ex corr. : ἡμῶν cett. || τέσσαρας β : τέτταρας α 20 ἔχειν Ve
23 τύπτω Fritzsche || τε del. He 24 δὲ post δευτέραν add. α || δ' : θ' Jacobs
25 λέγω β : καὶ λέγω W : καὶ λέγων M || εἰπόν Ja : εἶπον codd. (εἰπέ G)
26 τὸν : τοῦ G

ἀγαθῆς μηνύσεως· ἀκούσατε δὲ ὡς ἔχω περὶ τοῦ φαρμάκου. ὁρᾶτε ὡς καὶ τῶν παρόντων τῇ γυναικὶ κακῶν αἰτίων γέγονε φάρμακον. 2 οὐκ ἀκίνδυνον δὲ ἐπιφαρμάσσειν τὰ σπλάγχνα ἥδη πεφαρμαγμένα. φέρε εἴπατε ὃ τι καὶ ἔχει τὸ φάρμακον τοῦτο καὶ παρόντων ἡμῶν σκευάσατε· χρυσοὶ δὲ ὑμῖν ἄλλοι τέσσαρες μισθός, ἂν οὕτω ποιῇτε.” 5 3 καὶ ὁ ἄνθρωπος, “Δίκαια,” ἔφη, “φοβῇ· τὰ δὲ ἐμβαλλόμενα κοινὰ καὶ πάντα ἐδώδιμα· καὶ αὐτὸς δὲ τούτων ἀπογεύσομαι τοσοῦτον, ὅσον κἀκείνη λάβοι.” καὶ ἅμα κελεύει τινὰ πριάμενον κομίζειν, ἕκαστον εἰπὼν· ὥς τε ταχὺ μὲν ἐκομίσθη, παρόντων δὲ ἡμῶν συνέ- 10 τριψε πάντα ὁμοῦ καὶ δίχα διελὼν, “Τὸ μὲν αὐτός,” ἔφη, “πίομαι πρῶτος, τὸ δὲ δώσω τῇ γυναικί. 4 κοιμηθήσεται δὲ πάντως δι’ ὅλης νυκτός λαβοῦσα· περὶ δὲ τὴν ἑω καὶ τὸν ὕπνον καὶ τὴν νόσον ἀποθήσεται.” λαμβάνει δὲ τοῦ φαρμάκου πρῶτος αὐτός, τὸ δὲ λοιπὸν κελεύει περὶ τὴν ἐσπέραν δοῦναι πιεῖν. 5 “Εγὼ δὲ 15 ἄπειμι,” ἔφη, “κοιμηθήσομενος· τὸ γὰρ φάρμακον οὕτω βοῦλεται.” 16 ταῦτα εἰπὼν ἀπῆλθε, τοὺς τέτταρας χρυσοὺς παρ’ ἐμοῦ λαβών. “Τοὺς δὲ λοιπούς,” ἔφη, “δώσω, εἰ ἴσταιεν ἐκ τῆς νόσου.”

17. Ἐπεὶ οὖν καιρὸς ἦν πιεῖν αὐτὴν τὸ φάρμακον, ἐγγέας προσ- 20 ηυχόμην αὐτῇ. “Ὡ γῆς τέκνον, φάρμακον, ὃ δῶρον Ἀσκληπιοῦ, ἀληθεύσειάν σου τὰ ἐπαγγέλματα, εὐτυχέστερόν μου γενοῦ καὶ σῶζέ μοι τὴν φιλότιμην. νίκησον τὸ βάρβαρον ἐκεῖνο καὶ ἄγριον φάρμα- 25 κον.” 2 ταῦτα δοὺς τῷ φαρμάκῳ τὰ συνθήματα καὶ καταφιλήσας τὸ ἔκπωμα δίδωμι τῇ Λευκίππῃ πιεῖν. ἡ δὲ, ὡς ὁ ἄνθρωπος εἶπε, μετὰ μικρὸν ἔκειτο καθεύδουσα. κἀγὼ παρακαθήμενος ἔλεγον πρὸς αὐτὴν ὡς ἀκούουσιν· “Ἀρά μοι σωφρονήσεις ἀληθῶς; ἀρά μέ ποτε 25 γνωρίσεις; ἀρά σου τὴν φωνὴν ἐκείνην ἀπολήψομαι; 3 μάντευσαι τι καὶ νῦν καθεύδουσα· καὶ γὰρ χθὲς τοῦ Γοργίου κατεμαντεύσω δι- 30 καλῶς. εὐτυχεῖς ἄρα μᾶλλον κοιμωμένη· γηγοροῦσα μὲν γὰρ μα-

1 δὲ : δὴ M 3 ἀκίνδυνον : ἂν κίνδυνον W || ἐπιφαρμακίσσειν G 4 φέρε : φέρετε W 5 τέσσαρες β : τέτταρες α 6 ἔφη om. G 7 πάντα : παντὶ Naber || καὶ^a om. Ve || δὲ α : τε εG : om. V 8 κἀκείνη β : καὶ ἡ γυνή α || λάβοι : λάβη He : λήφεται Hercher 9 ὡς τε Ja : ὥστε codd. : ὡς δὲ He 11 κοιμη- 12 τῆς νυκτός W 13 ἀποθήσεται : ἀπώσεται He 14 <τῇ κόρῃ> vel <τῇ Λευκίππῃ> excidisse suspicatus est Jacobs 18 πιεῖν αὐτὴν : αὐτῇ πιεῖν E 20 ἀληθεύσειάν : ἀλήθευσάν Cobet : ἀληθεύσαι ἂν Lumb || μου scripsi : 21 μοι β : μου α || τὸ φάρμ. ἐκ. τὸ βάρβ. καὶ ἄγρ. transp. E : τὸ ἄγρ. ἐκ. καὶ βάρβ. φάρμ. G 23 δ om. VG 25 σωφρονήσεις W : σωφρονήσεως cett. 26 γνωρίσεις scripsi : γνωρίσεως codd. : γνωρίεις Cobet

νίαν δυστυχεῖς, τὰ δὲ ἐνίπνια σου σωφρονεῖ.” 4 ταῦτά μου δια- 5 λεγομένου ὡς πρὸς ἀκούουσιν Λευκίππην, μόλις ἢ πολύευκτος ἡὼς ἀναφαίνεται, καὶ ἡ Λευκίππη φθέγγεται, καὶ ἦν ἡ φωνή· “Κλειτο- 6 φῶν.” ἀναπηδήσας οὖν πρόσειμι τε αὐτῇ καὶ πυνθάνομαι πῶς ἔχει. 5 ἡ δὲ ἐώκει μὲν μηδὲν ὧν ἐπραξεν ἐγνωκέναι, τὰ δεσμὰ δὲ ἰδοῦσα 7 ἐθαύμαζε καὶ ἐπυνθάνετο τίς ὁ δῆσας εἴη. 5 ἐγὼ δὲ ἰδὼν σωφρο- 8 νοῦσαν ὑπὸ πολλῆς χαρᾶς ἔλυνον μὲν μετὰ θορόβου τὰ δεσμὰ, μετὰ 9 ταῦτα δὲ ἤδη τὸ πᾶν αὐτῇ διηγούμαι. ἡ δὲ ἡσχύνετο ἀκροωμένη 10 καὶ ἡρσθρία καὶ ἐνόμιζε τότε αὐτὰ ποιεῖν. 6 τὴν μὲν οὖν ἀνελάμ- 11 βανον παραμυθούμενος, τοῦ δὲ φαρμάκου τὸν μισθὸν ἀποδίδωμι μάλα 12 ἄσμενος. ἦν δὲ τὸ πᾶν ἡμῖν ἐφόδιον ὥσιν· ὁ γὰρ ὁ Σάτυρος ἔτυχεν 13 ἔχων ἐξωσμένος, ὅτε ἐναναγήσαμεν, οὐκ ἀφήρητο ὑπὸ τῶν ληστῶν 14 οὔτε αὐτὸς οὔτε ὁ Μενέλαος οὐδὲν ὧν εἶχεν.

18. Ἐν τούτῳ δὲ καὶ τοὺς ληστὰς ἐπελθοῦσα δύναμις μελίων 15 ἀπὸ τῆς μητροπόλεως παρεστήσατο καὶ πᾶσαν αὐτῶν εἰς ἑδάφος κατέστρεψε τὴν πόλιν. ἐλευθερωθέντος δὲ τοῦ ποταμοῦ τῆς τῶν 16 βουκόλων ὕβρεως παρεσκευαζόμεθα τὸν ἐπὶ τὴν Ἀλεξάνδρειαν πλοῦν. 17 συνέπλει δὲ ἡμῖν καὶ ὁ Χαιρέας, φίλος ἤδη γενόμενος ἐκ τῆς τοῦ 18 φαρμάκου μηνύσεως. 2 ἦν δὲ τὸ μὲν γένος ἐκ τῆς νήσου τῆς Φάρου, 20 τὴν δὲ τέχνην ἀλιεύς· ἐστρατεύετο δὲ μισθῷ κατὰ τῶν βουκόλων 21 τὴν ἐν ταῖς ναυαῖς στρατείαν, ὥστε μετὰ τὸν πόλεμον τῆς στρατείας 22 ἀπήλλακτο. 3 ἦν οὖν ἐξ ἀπλοίας μακρᾶς πλεόντων πάντα μεστὰ 23 καὶ πολλή τις ὕφρεως ἡδονή· ναυτῶν ὥδῃ, πλωτῆρων κρότος, χορεία 24 νεῶν· καὶ ἦν ἅπας ὁ ποταμὸς ἐορτή, ἐώκει δὲ ὁ πλοῦς κωμάζοντι 25 ποταμῷ. ἔπινον δὲ καὶ τοῦ Νείλου τότε πρῶτον ἀνευ τῆς πρὸς οἶνον 26 ὀμιλίας, κρῖναι θέλων τοῦ πόματος τὴν ἡδονήν· οἶνος γὰρ φύσεως 27 ὕδατος κλοπή. 4 ἀρυσάμενος οὖν ὕελον τῆς διαφανοῦς κύλικα, τὸ 28 ὕδωρ ἐώρων ὑπὸ λευκότητος πρὸς τὸ ἔκπωμα ἀμιλλώμενον καὶ τὸ 29 ἔκπωμα νικώμενον. γλυκὺ δὲ πινόμενον ἦν καὶ ψυχρὸν ἐν μέτρῳ τῆς 30 ἡδονῆς· οἶδα γὰρ ἐνίοις τῶν παρ’ Ἑλλήσι ποταμῶν καὶ τιτρώ-

1 διαλεγόμενον : λεγομένου G 3 ἡ om. β 7 ὑπὸ : ἀπὸ M 11 ἄσμενος β : 12 ἔχων om. α || δ γὰρ ὁ β : δ γὰρ α 12 ἔχων om. α || δὲ post ἀφήρητο add. α || ὑπὸ τῶν ληστῶν post οὐδὲν (l. 13) transp. α 13 ὧν εἶχεν om. α 14 δὲ α : 15 δὴ β 17 παρεσκευαζόμεθα <πρὸς> Hercher || τὸν ἐπὶ τὴν Ἀλεξ. πλοῦν β : ἐπὶ 18 τὴν Ἀλεξ. πλεῖν α 19 δὲ β : οὖν α 20 μισθοῦ He : <ἐπὶ> μισθῷ Castiglioni 23 ὕφρεως β : τέφρεως α || ὥδῃ β : εἰδῃ M : ἡδῃ W 24 ἦν ἅπας om. β 26 πόματος Cobet 27 ὕελον αG : ὕαλον Ve 28 πρὸς τὸ ἔκπ. ὑπὸ λευκ. transp. E 28-29 ἀμιλλώμενον ... ἔκπωμα om. W 29-30 ἐν μέτρῳ τῆς ἡδονῆς om. M

σκοπτας· τούτω συνέκρινον αὐτοὺς τῷ ποταμῷ. 5 διὰ τοῦτο αὐτὸν ἄκρατον ὁ Αἰγύπτιος πίνων οὐ φοβεῖται, Διονύσου μὴ δεόμενος. ἐθαύμασα δὲ αὐτοῦ καὶ τὸν τρόπον τοῦ ποτοῦ. οὔτε γὰρ ἀρύσαντες πίνειν ἐθέλουσιν οὔτε ἐκπομάτων ἀνέχονται, ἐκπομα αὐτουργὸν ἔχοντες· ἐκπομα γὰρ αὐτοῖς ἐστὶν ἡ χεῖρ. 6 εἰ γὰρ τις αὐτῶν 5 διψήσειε πλέων, προκύψας ἐκ τῆς νηὸς τὸ μὲν πρόσωπον εἰς τὸν ποταμὸν προβέβληκε, τὴν δὲ χεῖρα εἰς τὸ ὕδωρ καθήκε καὶ κοίλην βαπτίσας καὶ πλησάμενος ὕδατος ἀκοντίζει κατὰ τοῦ στόματος τὸ πόμα καὶ τυγχάνει τοῦ σκοποῦ· τὸ δὲ κεχηγὸς περιμένει τὴν βολήν καὶ δέχεται καὶ κλείεται καὶ οὐκ ἐξ τὸ ὕδωρ αἰθίς ἔξω πεσεῖν. 10

19. Εἶδον δὲ καὶ ἄλλο θηρίον τοῦ Νείλου, ὑπὲρ τὸν ἵππον τὸν ποτάμιον εἰς ἀλκὴν ἐπαινούμενον· κροκόδειλος δὲ ὄνομα ἦν αὐτῷ. παρήλλακτο δὲ καὶ τὴν μορφὴν εἰς ἰχθὺν ὁμοῦ καὶ θηρίον. μέγας μὲν γὰρ ἐκ κεφαλῆς εἰς οὐδραν, τὸ δὲ εἶδος τοῦ μεγέθους οὐ κατὰ λόγον. 2 δορὰ μὲν φολλισὶ ἐνυση· πετραία δὲ τῶν νώτων ἡ χροιά καὶ 15 μέλαινα· ἡ γαστήρ δὲ λευκή. πόδες τέτταρες, εἰς τὸ πλάγιον ἡρέμα κυρτούμενοι, καθάπερ χερσαία χελώνη· οὐδρὰ μακρὰ καὶ παχεῖα καὶ εοικνῖα στερεῶ σώματι. 3 οὐ γὰρ ὡς τοῖς ἄλλοις περικεῖται θηρίοις, ἀλλ' ἐστὶ τῆς ῥάχεως ἐνὸς ὅσπου τελευτῇ καὶ μέρος αὐτοῦ τῶν ὀλων. ἐντέτμηται δὲ ἄνωθεν εἰς ἀκάνθας ἀναδεῖς, οἷαι τῶν περιόνων εἰσὶν 20 αἱ αἰχμαί. 4 αὕτη δὲ αὐτῷ καὶ μάλιστα ἐπὶ τῆς ἄγρας γίνεται· τύπτει γὰρ αὐτῇ πρὸς οὐς ἂν διαπαλαίῃ καὶ πολλὰ ποιεῖ τραύματα πληγῇ μιᾷ. κεφαλὴ δὲ αὐτῷ τοῖς νώτοις συνοφάνεται καὶ εἰς μίαν

86.12-87.7 Cf. Eustath. Comm. in Hexaëm., Migne vol. 18, col. 725

1 τούτω· τοσοῦτω V || post ποταμῷ lac. ind. Jackson 3 αὐτοῦ· αὐτῶν Hi || ποτοῦ ε· ποτῷ V· ποταμοῦ aG· πότον Hercher 4 ἐκπομάτων W 5 αὐτοῖς· αὐτῶν G 6 πλέων· πλέον G· πλέω W || νηὸς β· νεὼς α || εἰς aG· ἐς Ve 7 καθέκει Jackson 8 τὸ om. α 9 τυγχάνει τοῦ σκοποῦ Salmasius· τυγχάνει κατὰ τοῦ σκοποῦ codd.· κατατυγχάνει τοῦ σκοποῦ Sa 10 καὶ κλείεται aG· κλείει τε Ve 11 ἄλλο θηρίον β· θηρίον ἄλλο α 12 αὐτῷ om. β 13 καὶ del. He || μέγα post θηρίον add. codd.· secl. Ja 13-14 μέγας μὲν β· πέφυκεν α 14 εἰς aG· ἐς Ve 15 μὲν· δὲ M || πετραία codd. (cf. Eustath. πέτρα μελαίνη εοικεν)· πετραίαις Schneider· τετραία He || καὶ· ἡ Hercher 16 εἰς aG· ἐς Ve 17 χερσαίας χελώνης Eustath. 18 περικεῖται· ἐπικεῖται He 19 ἐνὸς ὅσπου Eustath.· ἐν ὅσπῳ β· ἐν ὅσπῳ α || αὐτοῦ τῶν ὀλων· αὐτῶν τῶν νώτων Jacobs 20 ἄνωθεν εἰς ἀκάνθας β Eustath.· εἰς ἀκάνθας ἄνωθεν α || εἰσὶν· ἐστὶν W 21 αἰχμαί· ἀχμαί Eustath. 22 οὐς· οὐν V 23 συνοφάνεται codd. (cf. Eustath. συνοφαινομένη)· συμφύεται Sa

στάθμην ἰθύνεται, ἔκλεψε γὰρ αὐτοῦ τὴν δειρὴν ἢ φύσιν· ἐστὶ δὲ τοῦ λοιποῦ βλοσυρωτέρα σώματος καὶ ἐπὶ πλεόν ἐπὶ τὰς γένυς ἐκτείνεται καὶ ἀνοίγεται πᾶσα. 5 τὸν μὲν γὰρ ἄλλον χρόνον, παρ' ὅσον οὐ κέχηρε τὸ θηρίον, ἐστὶ κεφαλὴ· δταν δὲ χάνῃ πρὸς τὰς ἄγρας, 5 ὅλον στόμα γίνεται. ἀνοίγει δὲ τὴν γένυν τὴν ἄνω, τὴν δὲ κάτω στερεὰν ἔχει· καὶ ἀπόστασις ἐστὶ πολλή, καὶ μέχρι τῶν ὤμων τὸ χάσμα, καὶ εὐθὺς ἡ γαστήρ. 6 ὁδόντες δὲ πολλοὶ καὶ ἐπὶ πλείστον τεταμένοι· φασὶ δὲ ὅτι τὸν ἀριθμὸν τυγχάνουσιν, σπας ὁ θεὸς εἰς ὅλον ἔτος ἀναλάμπει τὰς ἡμέρας. τοσοῦτον † ἔργον αἰρεῖ † τῶν γενῶν 10 πεδίων. ἂν δὲ ἐκπεράσῃ πρὸς τὴν γῆν, ὅσον ἔχει δυνάμειος ἀπιστήσεις, ἰδὼν τὴν τοῦ σώματος ὀλκήν.

1 ἰθύνεται α (cf. Eustath. ἰθινομένη)· εὐθύνεται β || δειρὴν β· δέρην W· δέρον M 2 λοιποῦ· ἵππου Hi· λίκου Lumb || βλοσυρωτέρα σώματος G· βλοσυρώτερος τὰ σώματα Ve· βλοσυρωτότερος τὰ σώματα α· βλοσυρώτερος τὰ δμματα Hi || πλεόν β· πλείον α· πλείστον He || ἐπὶ· ἐπεί Hase· ὅτε Jacobs 3 πᾶσα· πᾶς Hi 5 ὅλον G Eustath.· ὅλος cett. 8 τεταμένοι A || ὅτι· ὅτε V 9 ἀναλάμπει V || ἔργον· σπόρον He, cf. sq. || αἰρεῖ Ve· ἐρεῖ α· ἐρεῖδε G· αἰρεῖ Ga· φέρεῖ He || <τὸ> ante τῶν He 10 πεδίων V· παιδίων cett. || ἐκπεράσει W· ἐκπεράσειε G || <οὐκ> ante ἀπιστήσεις Jacobs 11 ὀλκήν Ve· ἀλκήν G· αὐλήν α

*Αχιλλέως λόγος δ' W

ΛΟΓΟΣ Ε'

1. Τριῶν δὲ πλεύσαντες ἡμερῶν εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἦλθομεν. ἀνιόντι δέ μοι κατὰ τὰς Ἥλιον καλουμένας πύλας σπηνητάτο εὐθὺς τῆς πόλεως ἀστράπττον τὸ κάλλος καὶ μου τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐγέμισεν ἡδονῆς. 2 στάθμη μὲν κίωνων ὁρθίως ἐκατέρωθεν ἐκ τῶν Ἥλιον πυλῶν εἰς τὰς Σελήνης πύλας· οὗτοι γὰρ τῆς πόλεως οἱ πυλωροί. 5 ἐν μέσῳ δὲ τῶν κίωνων τῆς πόλεως τὸ πεδῖον. 3 δόδος δὲ διὰ τοῦ πεδίου πολλὴ καὶ ἐνδημος ἀποδημία. ὀλίγους δὲ τῆς πόλεως σταδίου προελθὼν ἦλθον εἰς τὸν ἐπώνυμον Ἀλεξάνδρου τόπον. εἶδον δὲ ἐντεῦθεν ἄλλην πόλιν καὶ σχιζόμενον ταύτῃ τὸ κάλλος. 4 ὅσος γὰρ κίωνων ὀρχατος εἰς τὴν εὐθυωρίαν, τοσοῦτος ἕτερος εἰς τὰ ἐγκάρσια. 10 ἐγὼ δὲ μερίζων τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς πάσας τὰς ἀγνίας θεατῆς ἀκόρεστος ἤμην καὶ τὸ κάλλος ὅλον οὐκ ἐξήρκουν ἰδεῖν. 5 τὰ μὲν ἔβλεπον, τὰ δὲ ἔμελλον, τὰ δὲ ἡπειρόμην ἰδεῖν, τὰ δὲ οὐκ ἤθελον παρελθεῖν· ἐκράτει τὴν θέαν τὰ ὁρώμενα, εἶλε τὰ προσδοκώμενα. περιάγων οὖν ἐμαντὸν εἰς πάσας τὰς ἀγνίας καὶ πρὸς τὴν θῦν δυσερωτιῶν 15 εἶπον καμῶν· “Ὀφθαλμοί, νενικήμεθα.” 6 εἶδον δὲ δύο καινὰ καὶ παράλογα, μεγέθους πρὸς κάλλος ἀμιλλαν καὶ δῆμον πρὸς πόλιν φιλονεικίαν καὶ ἀμφοτέρω νικῶντα· ἡ μὲν γὰρ ἡπείρου μελίων ἦν, ὁ δὲ πλείων ἔθνος. καὶ εἰ μὲν εἰς τὴν πόλιν ἀπειδον, ἡπίστον εἰ πληρώσειε τις δῆμος αὐτὴν ἀνδρῶν, εἰ δὲ εἰς τὸν δῆμον ἔθεασάμην, 20

Ἀχιλλέως λόγος πέμπτος W : λόγος πέμπτος M : τοῦ αὐτοῦ λόγος πέμπτος R : βιβλίον ε' G³ in mg. : sine inscr. VE

4 μὲν : δὲ VE 6 δὲ : δὲ He 11 εἰς G 12 ὅλον β : ὅλος α || δ' οὐκ ἤθελον post τὰ add. W 16 καὶ post δὲ add. β || καινὰ καὶ : τινὰ G 17 τὸ κάλλος M 20 πληρώσει Co || εἰς secl. Cobet

ἐθαύμαζον εἰ χωρήσειε τις αὐτὸν πόλις. τοιαύτη τις ἦν ἰσότητος τρυάνη.

2. Ἦν δὲ πῶς καὶ κατὰ δαίμονα ἱερομηνία τοῦ μεγάλου θεοῦ, δν Δία μὲν Ἕλληνες, Σέραπιν δὲ καλοῦσιν Αἰγύπτιοι. ἦν δὲ καὶ πυρός 5 δαφουχία· καὶ τοῦτο μέγιστον ἔθεασάμην. 2 ἑσπέρα μὲν γὰρ ἦν καὶ ὁ ἥλιος κατεδύετο καὶ νὺξ ἦν οὐδαμοῦ, ἀλλὰ ἄλλος ἀνέτελλεν ἥλιος κατακερματίζων· τότε γὰρ εἶδον πόλιν ἐρίζουσαν περὶ κάλλους οὐρανῷ. ἔθεασάμην δὲ καὶ τὸν Μειλίχιον Δία καὶ τὸν Διὸς Οὐρανίου νεῶν. 3 προσευξάμενοι δὲ τῷ μεγάλῳ θεῷ καὶ ἱκετεύσαντες στήναι 10 ἡμῖν ποτε τὰ δεινὰ, εἰς τὴν καταγωγὴν ἦλθομεν, ἦν ἔτυχεν ὁ Μενέλαος ἡμῖν μεμισθωμένος. οὐκ ἐφίκει δὲ ἄρα ὁ θεὸς ἐπινεύειν ταῖς ἡμετέραις εὐχαῖς, ἀλλ' ἔμενεν ἡμᾶς καὶ ἄλλο τῆς Τύχης γυμνάσιον.

3. Ὁ γὰρ Χαιρέας πρὸ πολλοῦ τῆς Λευκίπτης ἐλάνθανεν ἐρῶν καὶ διὰ τοῦτο μεμνήκει τὸ φάρμακον, ἅμα μὲν ἀφορμὴν οἰκειότητος 15 ἐαυτῷ θηρώμενος, ἅμα δὲ καὶ ἐαυτῷ σώζων τὴν κόρην. 2 εἰδὼς οὖν ἀμήχανον τὸ τυχεῖν, συντίθην ἐπιβουλὴν, ληστῶν ὁμοτέχνων <ὄχλον> συγκροτήσας, ἅτε θαλάσσιος ὢν ἄνθρωπος, καὶ συνθέμενος αὐτοῖς αἰδεῖ ποιεῖν, ἐπὶ ξενίαν ἡμᾶς εἰς τὴν Φάρον καλεῖ, σκηπτάμενος γενεθλίων ἄγειν ἡμέραν. 3 ὡς οὖν προήλθομεν τῶν θυρῶν, οἰωνός 20 ἡμῖν γίνεται πονηρός· χελιδόνα κίρκος διώκων τὴν Λευκίπτην εἰς τὴν κεφαλὴν πατάσσει τῷ πτερῷ. ταραχθεὶς οὖν ἐπὶ τούτῳ καὶ ἀνανεύσας εἰς οὐρανόν, “ὦ Ζεῦ, τί τοῦτο,” ἔφην, “φαίνεις ἡμῖν τέρας; ἀλλ' εἰ τῷ ὄντι σὸς ὁ ὄρνις οὗτος, ἄλλον ἡμῖν σαφέστερον δεῖξον οἰωνόν.” 4 μεταστραφεὶς οὖν (ἔτυχον γὰρ παρεστὼς ἐργα- 25 στηρίῳ ζωγράφου) γραφὴν ὁρῶ κειμένην, ἣτις ὑπὸ γλῶττι προοίμιον Φιλομήλας γὰρ εἶχε φθορὰν καὶ τὴν βίαν Τηρέως καὶ τῆς γλώττης τὴν τομήν. ἦν δὲ ὁλόκληρον τῇ γραφῇ τὸ διήγημα τοῦ δράματος, ὁ πέπλος, ὁ Τηρέυς, ἡ τράπεζα. 5 τὸν πέπλον ἡπλωμένον εἰστίκει

1 χωρήσει Cobet 3 καὶ del. Cobet 4 Σέραπιν G 5 μέγιστον : μέγα G 7 κατακερματισθεὶς Hercher 8 Οὐρανίου Hase : Οὐράνιον codd. 9 νεώ M || μεγάλῳ om. G || στήναι : στήσαι He 15 ἐαυτῷ¹ β : αὐτῷ α || ἐαυτῷ² Wβ : αὐτῷ M 16 ληστῶν ὁμοτέχνων codd. : <ὄχλον> post ὁμ. Schmidt : <χεῖρα> post ὁμ. He : <ἀγέλην> post συγκρ. Jacobs : ληστήριον ὁμοτέχνων Scaliger : ληστὰς ὁμοτέχνους Hercher 18 ξενίαν β : ξενίας α : ξένια He : ξενία Jacobs 19 γενεθλίων β : γενεθλίων α 20-21 εἰς τὴν κεφαλὴν πατάσσει τῷ πτερῷ β : πατ. τῷ πτ. εἰς τὴν κεφ. α 22 φαίνεις ἡμῖν α : ἡμῖν φαίνεις β 23 ὁ om. V 26 Φιλομήλας He (Philomena in versione Ludovici Dulcis) : Πρόκνης codd. 27 <ἐν> ἦν Castiglioni || τῇ γραφῇ om. α

κρατούσα θεράπεινα· Φιλομήλα παρειστήκει καὶ ἐπιτίθει τῷ πέπλῳ τὸν δάκτυλον καὶ ἐδείκνυε τῶν ὄφασμάτων τὰς γραφάς· ἡ Πρόκνη πρὸς τὴν δεῖξιν ἐνενεύκει καὶ δριμύν ἐβλεπε καὶ ὠργίζετο τῇ γραφῇ· Θρᾶξ δὲ Τηρεὺς ἐνέφρατο Φιλομήλα παλαίων πάλιν Ἀφροδίσιον. 6 ἐσπάρακτο τὰς κόμας ἢ γυνή, τὸ ζῶμα ἐλέλυτο, τὸν χιτῶνα 5 κατέρρηκτο, ἡμίγυμνος τὸ στέφνον ἦν, τὴν δεξιὰν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἤρειδε τοῦ Τηρέως, τῇ λαυᾷ τὰ διεργαγῶτα τοῦ χιτῶνος ἐπὶ τοὺς μαζοὺς ἔκλειεν. <ἐν> ἀγκάλαις εἶχε τὴν Φιλομήλαν ὁ Τηρεὺς, ἔλκων πρὸς ἑαυτὸν ὡς ἐνὶ τὸ σῶμα καὶ σφίγγων ἐν χερσὶ τὴν συμπλοκήν. 7 ὧδε μὲν τὴν τοῦ πέπλου γραφὴν ἔφηρεν ὁ ζωγράφος. τὸ δὲ λοιπὸν 10 τῆς εἰκόνης, αἱ γυναῖκες ἐν κανὼ τὰ λείψανα τοῦ δείπνου τῷ Τηρεῖ δεικνύουσι, κεφαλὴν παιδίου καὶ χεῖρας· γελῶσι δὲ ἅμα καὶ φοβοῦνται. 8 ἀναπηδῶν ἐκ τῆς κλίνης ὁ Τηρεὺς ἐγέγραπτο, καὶ ἔλκων τὸ ξίφος ἐπὶ τὰς γυναῖκας τὸ σκέλος ἤρειθεν ἐπὶ τὴν τράπεζαν· ἡ δὲ οὔτε ἕστηκεν οὔτε πέπτωκεν, ἀλλ' ἐδείκνυε γραφὴν μέλλοντος πτώ- 15 ματος.

4. Λέγει οὖν ὁ Μενέλαος· “Ἐμοὶ δοκεῖ τὴν εἰς Φάρον ὁδὸν ἐπισχεῖν. ὄρεῖς γὰρ οὐκ ἀγαθὰ δύο σύμβολα, τὸ τε τοῦ θρνιθὸς καθ' ἡμῶν πτερὸν καὶ τῆς εἰκόνης τὴν ἀπειλήν. λέγουσι δὲ οἱ τῶν συμβόλων ἐξηγηταὶ σκοπεῖν τοὺς μύθους τῶν εἰκόνων, ἀν' ἐξιούσιν ἐπὶ 20 προᾶξιν ἡμῖν συντύχωσι, καὶ ἐξομειοῦν τὸ ἀποβησόμενον τῷ τῆς ἱστορίας λόγῳ. 2 ὄρεῖς οὖν ὅσων γέμει κακῶν ἢ γραφῇ ἔρωτος παρανόμου, μοιχείας ἀναισχόντου, γυναικείων ἀτυχημάτων· ὅθεν ἐπι-σχεῖν κελεύω τὴν ἔξοδον.” ἐδόκει μοι λέγειν εἰκότα, καὶ παραιτοῦμαι τὸν Χαιρέαν ἐκείνην τὴν ἡμέραν. ὁ μὲν οὖν σφόδρα ἀνιώμενος ἀπηλ- 25 λάττετο, φήσας αὐτῶν ἐφ' ἡμᾶς ἀφίξεσθαι.

5. Ἡ δὲ Λευκίππη λέγει πρὸς με (φιλόμυθον γὰρ πως τὸ τῶν γυναικῶν γένος)· “Τί βούλεται τῆς εἰκόνης ὁ μῦθος; καὶ τίνας αἱ θρνιθὲς αὐταὶ; καὶ τίνας αἱ γυναῖκες; καὶ τίς ὁ ἀναιδὴς ἐκεῖνος ἀνὴρ;”

1 παρειστήκει β : παρεστήκει α 3 τῇ γραφῇ del. He 4 Φιλομήλα MV : Φιλομήλαν cett. || Ἀφροδίσιον β : Ἀφροδίσιον α 5 ζῶμα He ex Θ 8 ἔκλειεν : ἔλκων Scalliger || <ἐν> Jacobs 10 ἔφηρεν : ἔφηρεν G 11 τῷ om. α 12 παιδίου α : τοῦ παιδὸς β 14 τὴν om. Ve 15 ἕστηκεν, πέπτωκεν : plusquamperfectum maluit Richards || γραφῇ : ῥοπήν bene Jacobs || πτώματος : σώματος M 18 δύο β : ἰδὸν α 20-21 ἐπὶ προᾶξιν ἡμῖν α : ἡμῖν ἐπὶ προᾶξιν β 22 οὖν om. β || ὅσων β : πόσων α 23 ἀτυχημάτων : ἀδικημάτων Jacobs 27 πως om. E

καὶ γὰρ καταλέγειν ἀρχομαι· “Ἀηδὼν καὶ χελιδὼν καὶ ἔπον, πάντες ἀνθρωποὶ καὶ πάντες θρνιθὲς. 2 ἔπον ὁ ἀνὴρ· αἱ δὲ δύο γυναῖκες, Φιλομήλα χελιδὼν, καὶ Πρόκνη ἀηδὼν. πόλις αὐταῖς Ἀθήναι. Τη- 5 ρεὺς ὁ ἀνὴρ· Πρόκνη Τηρέως γυνή. βαρβάρους δέ, ὡς εἰκεν, οὐχ ἱκανὴ πρὸς Ἀφροδίτην μίαν γυνή, μάλισθ' ὅταν αὐτῷ καιρὸς διδῶ 10 πρὸς ἔθρην τρυφᾶν. 3 καιρὸς οὖν γίνεται τῷ Θρᾶκι τούτῳ χρῆσασθαι τῇ φύσει Πρόκνης ἢ φιλοστοργία· πέμπει γὰρ ἐπὶ τὴν ἀδελφὴν τὸν ἀνδρα τὸν Τηρέα. ὁ δὲ ἀπῆει μὲν ἔτι Πρόκνης ἀνὴρ, ἀναστρέφει δὲ Φιλομήλας ἐραστής, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν ἄλλην αὐτῷ ποιεῖται τὴν 15 Φιλομήλαν Πρόκνην. 4 τὴν γλῶτταν τῆς Φιλομήλας φοβεῖται, καὶ ἔδνα τῶν γάμων αὐτῇ διδῶσι μηκέτι λαλεῖν καὶ κείρει τῆς φωνῆς τὸ ἄνθος. ἀλλὰ πλέον ἤρυσεν οὐδέν· ἢ γὰρ Φιλομήλας τέχνη σω- πῶσαν εὗρηκε φωνήν. 5 ὀφθαλμοὶ γὰρ πέπλον ἄγγελον καὶ τὸ δρᾶμα 20 πλέκει ταῖς κρόκαις, καὶ μιμεῖται τὴν γλῶτταν ἢ χεῖρ, καὶ Πρόκνης τοῖς ὀφθαλμοῖς τὰ τῶν ὤτων μνήσει καὶ πρὸς αὐτὴν ἂ πέπονθε τῇ κερκίδι λαλεῖ. 6 ἢ Πρόκνη τὴν βίαν ἀκούει παρὰ τοῦ πέπλου καὶ ἀμύνασθαι καθ' ὑπερβολὴν ζητεῖ τὸν ἀνδρα. ὄργαι δὲ δύο, καὶ δύο 25 γυναῖκες εἰς ἐν πνέουσαι καὶ ἔθρει κεράσασαι τὴν ζηλοτυπίαν δείπνον ἐπινοοῦσι τῶν γάμων ἀτυχεστέρον. 7 τὸ δὲ δείπνον ἦν ὁ καὶς Τη- ρεὺς, οὗ μήτηρ μὲν ἦν πρὸ τῆς ὀργῆς ἢ Πρόκνη· τότε δὲ τῶν ὠδίνων ἐπελέληστο. οὕτως αἱ τῆς ζηλοτυπίας ὠδίνες νικῶσι καὶ τὴν γαστέρα. μόνον γὰρ ἐρῶσαι γυναῖκες ἀνιάσαι τὸν τὴν εὐνὴν λελυτηκότα, κἂν 30 πάσχωσιν ἐν οἷς ποιοῦσιν οὐχ ἦττον κακόν, τὴν τοῦ πάσχειν λογί- ζονται συμφορὰν τῇ τοῦ ποιεῖν ἡδονῇ. 8 ἐδείπνησεν ὁ Τηρεὺς δείπνον 25 Ἐρινύων· αἱ δὲ ἐν κανὼ τὰ λείψανα τοῦ παιδίου παρέφερον, γελῶσαι φόβῳ. ὁ Τηρεὺς δρᾷ τὰ λείψανα τοῦ παιδίου καὶ πενθεῖ τὴν τροφὴν καὶ ἐγνωρίσεν ὦν τοῦ δείπνου πατήρ· γνωρίσας μαίνεται καὶ σπάται τὸ ξίφος καὶ ἐπὶ τὰς γυναῖκας τρέχει, ἃς δέχεται ὁ ἀνὴρ. καὶ ὁ Τηρεὺς αὐταῖς συναναβαίνει καὶ θρνις γίνεται. καὶ τηροῦσιν ἔτι τοῦ πάθους

1 χελιδὼν καὶ ἔπον β : ἔπον καὶ χελιδὼν α 2 <Θρᾶξ ὁ ἀνὴρ> post ἀνὴρ Castiglioni 4 βαρβάρους G 5 αὐτῷ : αὐτοῖς Guyet || διδῶ E R ex corr. G : δίδωσι αV 9 Φιλομήλας αV : Φιλομήλης eG (item 1. 10) || αὐτῷ e 10 γλῶσσαν Ve 12 ἤρυσεν Villosion : ὤνησεν codd. 13 ἤβηκε Hercher || ἄγγελον Wβ : ἄλλον M : λάλον Koen 14 μιμεῖται τὴν γλῶτταν α : τὴν γλ. μιμ. β || Πρό- κνης β : Πρόκνη (= η) α 20 τότε : τὸ M 21 ἐπιλέληστο MG 22 ἐρῶσαι Jacobs : ὀρῶσαι codd. || <αἱ> γυναῖκες Hi 23 οὐχ ἦττον : οὐχί W || κακόν β : κακῶς α || <οὗ> λογίζονται Hi 25 Ἐρινύων eG 26 φόβῳ β : φόβον α || τοῦ παιδίου β : τῶν κακῶν α 27 δείπνον : παιδίον G 27-28 σπάται τὸ ξίφος καὶ : σπάσας τὸ ξ. M 29 sq. τοῦ πάθους τὴν εἰκόνα α : τὴν εἰκόνα τοῦ πάθους β

τὴν εἰκόνα· 9 φεύγει μὲν ἀηδών, διώκει δὲ ὁ Τηρέυς. οὕτως ἐφύλαξε τὸ μῖσος καὶ μέχρι τῶν πτερῶν.”

6. Τότε μὲν οὖν οὕτως ἐξεφύγομεν τὴν ἐπιβουλὴν· ἐκερδήσαμεν δὲ οὐδὲν ἢ μίαν ἡμέραν. τῇ γὰρ ὑστεραίᾳ παρῆν ἔωθεν ὁ Χαιρέας· καὶ ἡμεῖς ἀλδυσθέντες ἀντιλέγειν οὐκ εἶχομεν. ἐπιβάντες οὖν σκάφους 5 ἤλθομεν εἰς τὴν Φάρον. ὁ δὲ Μενέλαος ἔμεινεν αὐτοῦ, φήσας οὐχ ὄγυως ἔχειν. 2 πρῶτον μὲν οὖν ἡμᾶς ὁ Χαιρέας ἐπὶ τὸν πύργον ἀγει καὶ δείκνυσιν τὴν κατασκευὴν κάτωθεν θαυμασίαν τινα καὶ παράλογον. 3 ὅρος ἦν ἐν μέσῃ τῇ θαλάσῃ κείμενον, ψαῦον αὐτῶν τῶν νεφῶν. ὑπέρρει δὲ ὕδωρ κάτωθεν αὐτοῦ τοῦ ποιήματος· τὸ δὲ ἐπὶ θαλάσσης 10 εἰστίηκει κρεμάμενον. ἐς δὲ τὴν τοῦ ὅρους ἀκρόπολιν ὁ τῶν νεῶν κυβερνήτης ἀνέτελλεν ἄλλος (ἥλιος). μετὰ δὲ ταῦτα ἡγεῖτο μὲν ἡμῖν ἐπὶ τὴν οἰκίαν· ἦν δὲ ἐπ’ ἐσχάτης τῆς νήσου κειμένη ἐπ’ αὐτῇ τῇ θαλάσῃ.

7. Ἐσπέρας οὖν γενομένης ὑπεξέρχεται μὲν ὁ Χαιρέας, πρόφασιν 15 ποιησάμενος τὴν γαστέρα. μετὰ μικρὸν δὲ βοή τις ἐξαίφνης περὶ τὰς θύρας ἦν· καὶ εὐθὺς εἰστρέχουσιν ἀνθρωποὶ μεγάλοι καὶ πολλοί, μαχαίρας ἐσπασμένοι, καὶ ἐπὶ τὴν κόρην πάντες ὤρμησαν. 2 ἐγὼ δὲ ὡς εἶδον φερομένην μου τὴν φιλότιμον, οὐκ ἐνεγκὼν ἱεμαι διὰ τῶν ξυφῶν· καὶ με παλεῖ τις κατὰ τοῦ μηροῦ μαχαίρα, καὶ ὤκλασα. ἐγὼ 20 μὲν ἤδη καταπεσὼν ἐρρεόμην αἵματι· οἱ δὲ ἐνθέμενοι τῷ σκάφει τὴν κόρην ἔφευγον. 3 θορόβον δὲ καὶ βοῆς οἱ ἐπὶ λησταῖς γενομένης, ὁ στρατηγὸς τῆς νήσου παρῆν· ἦν δὲ μοι γνώριμος ἐκ τοῦ στρατοπέδου γενόμενος. δείκνυμι δὴ τὸ τραῦμα καὶ δέομαι διωξάι 25 τοὺς ληστές. ὤρμη δὲ πολλὰ πλοῖα ἐν τῇ πόλει· τούτων ἐνὶ ἐπιβάς 25 ὁ στρατηγὸς ἐδίωκεν ἅμα τῇ παρούσῃ φρουρᾷ· καὶ ἐγὼ δὲ συνανέβην φοράδην κομισθεὶς. 4 Ὡς δὲ εἶδον οἱ λησταὶ προσιοῦσαν ἤδη τὴν ναῦν εἰς ναυμαχίαν, ἰσθῆσιν ἐπὶ τοῦ καταστρώματος ὀπίσω τῷ χεῖρε δεδεμένην τὴν κόρην· καὶ τις αὐτῶν μεγάλην τῇ φωνῇ, “Ἰδὼν τὸ ἄθλον ὕμῶν,” εἰπὼν, ἀποτέμνει αὐτῆς τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ λοιπὸν σῶμα ὥθει 30

2 καὶ μέχρι : μέχρι καὶ V 3 οὖν om. β 8 κάτωθεν del. He : πάντοθεν Castiglioni 10 ὕδωρ om. β || αὐτοῦ del. He 12 ἄλλος codd. : ἄλλος (ἥλιος) Hi : ἥλιος He : δαλός Jacobs || μὲν om. M 13 ἡμῖν om. β || ἐσχάτης τῆς νήσου scripsi : ἐσχάτου (ἐσχάτων W) τῆς νήσου codd. : ἐσχάτη τῇ νήσῳ Cobet 19 φερομένην μου β : μου φερομένην α : φερομένην μοι He || ἱεμαι om. R 20 καὶ ante ἐγὼ add. α 21 ἤδη : δὴ Cobet || καταπεσὼν β : πεσὼν α 24 δείκνυμι α : δείκνυ β 25 ἐνὶ : ἐνός He 26 δὲ om. β || συνανέβην Hercher 30 ὕμῶν : ἡμῶν E

κατὰ τῆς θαλάσσης. 5 ἐγὼ δὲ ὡς εἶδον, ἀνέκραγον οἰμώζας καὶ ὤρμησα ἔμμαντον ἐπαφεῖναι· ὡς δ’ οἱ παρόντες κατέσχον, ἐδεόμην ἐπισχεῖν τε τὴν ναῦν καὶ τινα ἀλέσθαι κατὰ τῆς θαλάσσης, εἴ πως κἂν πρὸς ταφὴν λάβοιμι τῆς κόρης τὸ σῶμα. 6 καὶ ὁ στρατηγὸς πείθεται καὶ 5 ἰσθῆσι τὴν ναῦν, καὶ δύο τῶν ναυτῶν ἀκοντίζουσιν ἑαυτοὺς ἔξω τῆς νεῶς καὶ ἀρπάσαντες τὸ σῶμα ἀναφέρουσιν. ἐν τούτῳ δὲ οἱ λησταὶ μᾶλλον ἐρρωμενέστερον ἤλανον· ὡς δὲ ἤμεν πάλιν πλησίον, ὀρῶσιν οἱ λησταὶ ναῦν ἑτέραν, καὶ γνωρίσαντες ἐκάλουν πρὸς βοήθειαν· πορφυρεῖς δὲ ἦσαν περικτυμένοι. 7 ἰδὼν δὲ ὁ στρατηγὸς δύο ναῦς ἤδη 10 γενομένας ἐφοβήθη καὶ πρῦμναν ἐκρούετο· καὶ γὰρ οἱ περικτυμένοι τοῦ φεύγειν ἀποτραπόμενοι προεκαλοῦντο εἰς μάχην. 8 ἐπεὶ δὲ ἀνιστρέψαμεν εἰς γῆν, ἀποβάς τοῦ σκάφους καὶ τῷ σώματι περιχυθεὶς ἔκλαον· “Νῦν μοι, Λευκίππη, τέθνηκας ἀληθῶς θάνατον διπλοῦν, γῆ καὶ θαλάττῃ διαιρούμενον· τὸ μὲν γὰρ λείψανον ἔχω σου τοῦ σώματος, 15 ἀπολώλεκα δὲ σέ. 9 οὐκ ἴση τῆς θαλάσσης πρὸς τὴν γῆν ἢ νομὴ μικρὸν μοί σου μέρος καταλείπεται ἐν ὧσιν τοῦ μελίζοντος· αὕτη δὲ ἐν ὀλίγῳ τὸ πᾶν σου κρατεῖ. ἀλλ’ ἐπεὶ μοι τῶν ἐν τῷ προσώπῳ φιλημάτων ἐφθόνησεν ἡ Τύχη, φέρε σου καταφιλήσω τὴν σφαγὴν.”

8. Ταῦτα καταθερηήσας καὶ θάψας τὸ σῶμα πάλιν εἰς τὴν Ἀλε- 20 ξάνδρειαν ἐρχομαι, καὶ θεραπευθεὶς ἄκων τὸ τραῦμα, τοῦ Μενελάου με παρηγοροῦντος, διεκαρτέρησα ζῶν. 2 καὶ ἤδη μοι γέγονεσαν μῆνες ἕξ, καὶ τὸ πολὺ τοῦ πένθους ἤρχετο μαραίνεισθαι. χρόνος γὰρ λύπης φάρμακον καὶ πεπαίνει τῆς ψυχῆς τὰ ἔλκη. μεστὸς γὰρ ἥλιος ἡδονῆς· καὶ τὸ λυπήσαν πρὸς ὀλίγον, κἂν ἢ καθ’ ὑπερβολὴν, ἀναζει μὲν, ἐφ’ 25 ὅσον ἢ ψυχὴ καλεῖται, τῇ δὲ τῆς ἡμέρας ψυχαγωγία νικώμενον καταψύχεται. καὶ μού τις κατόπιν βαδίζοντος ἐν ἀγορᾷ τῆς χειρὸς ἀφνω λαβόμενος ἐπιστρέφει καὶ οὐδὲν εἰπὼν προσπτεξάμενός με πολλὰ κατεφίλει. 3 ἐγὼ δὲ τὸ μὲν πρῶτον οὐκ ᾔδειν ὅστις ἦν, ἀλλ’ εἰστί- 30 ῳς φιλημάτων σκοπός· ἐπεὶ δὲ μικρὸν διέσχε καὶ τὸ πρόσωπον

1 οἰμώζας om. α || ὤρμησαν W 3 τινα ἀλέσθαι β : τινας ἀλλεσθαι α || θαλάττης M || κἂν : καὶ M 9 πορφυρεῖς Co : πόρφυρες codd. 10 ἐκρούετο β : ἐκρούετο α : ἀνεκρούετο Hi 11 προεκαλοῦντο β (προσ- G) : προεκαλοῦνθ’ ὡς α 16 αὕτη : αὕτη M 19 καταθερηήσας β : θερηήσας α || εἰς αR : ἐς VEG 21 με om. W || γέγονεσαν α : γέγονασι β 23 ὁ ἥλιος RG 24 λυπήσαι V || πρὸς ὀλίγον om. β || ἀναζει M : ἀναζῇ cett. 25 κάεται W 26 μού : ποτέ Jacobs 27 ἐπιστρέφει β : ἐπισχών α || προσπτεξάμενός β : περιπτεξάμενός α 30 σκοπός W : σκοπόν cett.

εἶδον, Κλεινίας δὲ ἦν, ἀνακραγὼν ὑπὸ χαρᾶς ἀντιπεριβάλλω τε αὐτὸν καὶ τὰς αὐτὰς ἀπεδίδουν περιπλοκάς, καὶ μετὰ ταῦτα εἰς τὴν καταγωγὴν ἀνήλθομεν τὴν ἐμὴν. καὶ ὁ μὲν τὰ αὐτοῦ μοι διηγείτο, ὅπως ἐκ τῆς ναυαγίας περιγένοιτο, ἐγὼ δὲ τὰ περὶ τῆς Λευκίπτης ἀπαντα.

9. "Εὐθὺς μὲν γάρ," ἔφη, "ῥαγείσης τῆς νεῶς ἐπὶ τὸ κέρασ ἦξα, 5 καὶ ἄκρον λαβόμενος μόλις, ἀνδρῶν ἤδη πεπληρωμένου, περιβαλὼν τὰς χεῖρας ἐπεχείρουν ἔχεσθαι παρακρεμάμενος. ὀλίγον δὲ ἡμῶν ἐμπελαγισάντων κύμα μέγιστον ἄραν τὸ ξύλον προσεήγγυσιν ὀρθιον ὑφάλῳ πέτρᾳ κατὰ θάτερον, ᾧ ἐγὼ ἔτυχον κρεμάμενος. 2 τὸ δὲ προσαραχθὲν βίᾳ πάλιν εἰς τοῦπίσω δίκην μηχανῆς ἀπεκρούετο καὶ με 10 ὥσπερ ἀπὸ σφενδόνης ἐξερρίπτει. τοῦντεῦθεν δὲ ἐνηχόμην τὸ ἐπίλοιπον τῆς ἡμέρας, οὐκέτι ἔχων ἐλπίδα σωτηρίας. 3 ἤδη δὲ καμῶν καὶ ἄφεις ἐμαυτὸν τῇ τύχῃ ναῦν ὀρῶ κατὰ πρόσωπον φερομένην, καὶ τὰς χεῖρας ἀνασχών, ὃν ἡδυνάμην τρόπον, ἱκετηρίαν ἐδεόμην τοῖς νεύμασιν. οἱ δέ, εἴτε ἐλέησαντές με, εἴτε καὶ τὸ πνεῦμα αὐτοῦς 15 κατήγαγεν, ἔρχονται κατ' ἐμέ, καὶ τις τῶν ναυτῶν πέμπει μοι κάλων ἅμα τῆς νεῶς παραθεούσης. κἀγὼ μὲν ἐλαβόμην, οἱ δὲ ἐφελκυσάν με ἐξ αὐτῶν τῶν τοῦ θανάτου πυλῶν. ἔπλει δὲ τὸ πλοῖον εἰς Σιδῶνα· καὶ μέ τινες γνωρίσαντες ἐθεράπευσαν."

10. "Δύο δὲ πλεύσαντες ἡμέρας ἐπὶ τὴν πόλιν ἦκομεν, καὶ δέομαι 20 τε τῶν ἐν τῷ πλοίῳ Σιδωνίων (Ξενοδάμας δὲ ὁ ἔμπορος ἦν καὶ Θεόφιλος ὁ τοῦτον πενθερός), μηδενὶ Τυρίων, εἰ περιτύχοιεν, κατεπειν ὥς ἐκ ναυαγίας περιγενομένην, ὥς ἂν μὴ μάθοιεν συναποδεδημηκότα. 2 ἡλιπίζον γὰρ λήσειν, εἰ τὰ ἀπὸ τούτων ἐν ἡσυχίᾳ γένοιτο, πάντε 25 μόνον ἡμερῶν μοι μεταξὺ γενομένων, αἷς οὐκ ἔτυχον ὀφθεῖς. τοῖς δὲ κατὰ τὴν οἰκίαν τὴν ἐμὴν, ὥς οἶδας, προσηγορεύειν <λέγειν> τοῖς πυνθανομένοις, εἰς κόμην ἀποδεδημηκέναι μέχρι δέκα ὁλῶν ἡμερῶν. 3 καὶ τοῦτόν γε τὸν λόγον εἶρον περὶ ἐμοῦ κατεσχηκότα. οὕτω δὲ

3 τὰ αὐτοῦ Ja : τὰ αὐτοῦ α : ταῦτα β 4 ἐκ om. β || ναυαγίας β : ναυμαχίας α || περιγένοιτο α : περιεγένετο β 7 ἔχεσθαι M : ἔσχεσθαι W : ἐπέχεσθαι β || παρακρεμάμενος V 8 ἐμπελαγισάντων β : ἐμπελαγισάντων α || ἄραν : ἀράμενον W 9 φ β : δ' α : οὐ He 11 ἐξερρίπτει(ν) Mβ : ἐξερρίπτει W : ἐξερρίπτει Jacobs 14 ἀνασχών β : κατασχών α || ἐδυνάμην G || ἐδεόμην : ἐθέμην Hl 15 εἴτε ... εἴτε : ἦτε ... ἦτε W || με om. α 16 κατήγαγεν α : ἦγεν β || κάλων : κάλον M 19 καὶ μέ β : καμέ α 20 δύο ... ἦκομεν om. β 21 τε del. He || τῷ om. M || Ξενοδάμας G : Ξενοδάμας cett. 22 εἰ περιτύχοιεν Salmasius : εἴπερ τύχοιεν aRG : εἴπερ τύχειν VE 25 μόνον aR : μόνων VEG || αἷς Ja : οἷς codd. 26 προσηγορεύειν β : προσηγορεύειν α || <λέγειν> Jacobs

οὐδὲ ὁ σὸς πατὴρ ἐκ τῆς Παλαιστίνης ἔτυχεν ἦκων, ἀλλὰ δύο ἄλλων ὕστερον ἡμερῶν, καὶ καταλαμβάνει πεμφθέντα παρὰ τοῦ τῆς Λευκίπτης πατρὸς γράμματα, ἅπερ ἔτυχε μετὰ μίαν ἡμέραν τῆς ἡμετέρας ἀποδημίας κεκομισμένα, δι' ὧν ὁ Σώστρατος ἐγγυᾷ σοὶ τὴν θυγατέρα. 5 4 ἐν ποικίλαις οὖν ἦν συμφοραῖς ἀναγνόνς τὰ γράμματα καὶ τὴν ἡμετέραν ἀκούσας φυγὴν, τὸ μὲν ὡς τὸ τῆς ἐπιστολῆς ἀπολέσας ἄθλον, τὸ δὲ ὅτι παρὰ μικρὸν οὕτως ἡ Τύχη τὰ πράγματα ἔθηκε· καὶ γὰρ οὐδὲν ἂν τούτων ἐγεγόνει, εἰ θάπτον ἐκομίσθη τὰ γράμματα. 5 καὶ τῶν μὲν πεπραγμένων οὐδὲν πρὸς τὸν ἀδελφὸν ἡγήσατό πω 10 δεῖν γράφειν, ἀλλὰ καὶ τῆς μητρὸς τῆς κόρης ἐδεήθη τὸ παρὸν ἐπισχεῖν 6 Τάχα γὰρ ἂν αὐτοὺς ἐξευρήσομεν· καὶ οὐ δεῖ τὸ συμβᾶν ἀτύχημα μαθάνειν Σώστρατον. ἀσμένως δέ, ὅπου ποῦ ἂν ὄντες μάθωσι τὴν ἐγγύην, καὶ ἀφίξονται, εἴγε αὐτοῖς ἐξέσται φανερώς ἔχειν ὑπὲρ οὐ πεφεύγασιν. 7 ἐπολυπραγμόνει δὲ παντὶ σθένει, ποῖ 15 κεχωρήκατε· καὶ ὡς ὀλίγον πρὸ τούτων τῶν ἡμερῶν ἔρχεται Διόφαντος ὁ Τύριος ἐξ Αἰγύπτου πεπλευκῶς καὶ λέγει πρὸς αὐτὸν ὅτι σε ἐνθάδε ἐθεάσατο· κἀγὼ μαθὼν, ὡς εἶχον εὐθὺς ἐπιβὰς νεῶς, ὀγδόῃν ταύτην ἡμέραν πᾶσάν σε περιῆλθον ζητῶν τὴν πόλιν. πρὸς ταῦτα οὖν σοὶ βουλευτέον ἐστίν, ὡς τάχα καὶ τοῦ πατρὸς ἦζοντος 20 ἐνταῦθα τοῦ σοῦ."

11. Ταῦτα ἀκούσας ἀνόμεωζα ἐπὶ τῇ τῆς Τύχης παιδιᾷ, "ὦ δαίμον," λέγων, "νῦν μὲν Σώστρατός μοι Λευκίπτην ἐκδίδωσι καὶ μοι γάμος ἐκ μέσου πολέμου πέμπεται, μετρήσας ἀκριβῶς τὰς ἡμέρας, ἵνα μὴ φθάσῃ τὴν φυγὴν. 2 ὦ τῶν ἐξώρων εὐτυχημάτων· ὦ 25 μακάριος ἐγὼ παρὰ μίαν ἡμέραν μετὰ θάνατον γάμοι, μετὰ θρήνον

1 οὐδὲ om. β 2 πεμφθέντα παρὰ om. E || παρὰ : περὶ MV || τῆς om. β 4 κεκομισμένα VR 5 οὖν ἦν G : ἦν οὖν Ve : δ' ἦν α 6 ἡμετέραν VE : ἡμετέραν aRG 6-7 τὸ τῆς ἐπιστολῆς ἀπολέσας ἄθλον β : τῆς ἐπιστολῆς ἀπολέσας τὸ ἄθλον α 7 ἡ Τύχη aG : ἡτύχει Ve 7-8 ἔθηκε ... γράμματα om. β 8 οὐδὲν ... ἐγεγόνει om. M 9 ποῦ : που M 11 γὰρ om. E || ἂν del. Cobet || δεῖ G : δεῖν cett. 12 ἀσμενοι He || ὅπου Jacobs : ὅποι codd. 12-13 ὅσον ὄντες μάθωσι codd. : ὅσον del. Valley : ὅσον ὄταν μάθωσι Hl : ὅσον ὄντες <ὄταν> μάθωσι Jacobs : ὅσον μάθωσι Cobet : ὅσι μαθόντες Castiglioni : ὅσι μαθήσονται Hercher : ὅσον εἰ μάθωσι Salmasius; cf. sq. 13 καὶ del. Jacobs 14 πολυπραγμόνει V || ἡ ante δὲ add. W 15 καὶ om. β || ὡς del. He || ὀλίγων MG || πρὸ : πρὸς M || τῶν om. α 16 Τύριος V 17 post ἐθεάσατο lac. ind. Ja 18 σε : τε M : om. G 21 τῇ om. W 22 δαίμων RG || Σώστρατός μοι α : μοι Σώστρατος β 23 γάμος ... πέμπεται : γάμους ... πέμπει He || μετρήσας ... τὰς : μετρηθείσης ... τῆς Jacobs || τὰς : τῆς V

ύμναιοι. τίνα μοι δίδωσι νόμῳ ἢ Τύχῃ, ἣν οὐδὲ δλόκληρόν μοι δέδωκε νεκράν;" 3 "Οὐ θρήνων νῦν καιρός," ὁ Κλεινίας εἶπεν, "ἀλλὰ σκεψόμεθα πότερον εἰς τὴν πατρίδα σοι νῦν ἀνακομιστέον ἢ τὸν πατέρα ἐνταῦθα ἀναμενητέον." "Οὐδέτερον," εἶπον. "ποῖω γὰρ ἴδοιμι προσώπῳ τὸν πατέρα, μάλιστα μὲν οὕτως αἰσχυρῶς φυγῶν, 5 εἶτα καὶ τὴν παρακαταθήκην αὐτοῦ τῷ ἀδελφοῦ διαφείρας; φεύγειν οὖν ἐντεῦθεν ὑπολείπεται πρὶν ἤκειν αὐτόν." 4 ἐν τούτῳ δὲ ὁ Μενέλαος ὑπεισέρχεται καὶ ὁ Σάτυρος μετ' αὐτοῦ, καὶ τὸν τε Κλεινίαν περιπτύσσονται καὶ μανθάνουσι παρ' ἡμῶν τὰ πεπραγμένα. καὶ ὁ Σάτυρος, "Ἄλλ' ἔστι σοι," ἔφη, "καὶ τὰ παρόντα θέσθαι καλῶς καὶ 10 ἐλεῆσαι ψυχὴν ἐπὶ σοὶ φλεγόμενην. ἀκουσάτω δὲ καὶ ὁ Κλεινίας. 5 ἢ Ἀφροδίτῃ μέγα τούτῳ παρέσχεν ἀγαθόν, ὃ δὲ οὐκ ἐθέλει λαβεῖν. γυναῖκα γὰρ ἐξέμηνεν ἐπ' αὐτῷ πάντῃ καλῇ, ὥστε ἂν ἰδὼν αὐτὴν εἰποῖς ἀγαλμα, Ἐφεσίαν τὸ γένος, ὄνομα Μελίτην· πλοῦτος πολὺς καὶ ἡλικία νέα. 6 τέθνηκε δὲ αὐτῆς προσφάτως ὁ ἀνὴρ κατὰ θάλασσαν· 15 βούλεται δὲ τοῦτον ἔχειν δεσπότην, οὗ γὰρ ἀνδρὰ ἐρῶ, καὶ δίδωσιν ἑαυτὴν καὶ πᾶσαν ἑαυτῆς τὴν οὐσίαν. δι' αὐτὸν γὰρ τέσσαρας μῆνας ἐνθάδε διέτριψεν, ἀκολουθήσαι δεομένη. ὃ δὲ οὐκ οἶδα τί παθὼν ὑπερηφανεῖ, νομίζων αὐτῷ Λευκίπτην ἀναβιώσεσθαι."

12. Καὶ ὁ Κλεινίας, "Οὐκ ἀπὸ τρόπου δοκεῖ μοι," φησὶν, "ὃ 20 Σάτυρος λέγειν. κάλλος γὰρ καὶ πλοῦτος καὶ ἔρως εἰ συνῆλθον ἐπὶ σέ, οὐχ ἔδρας (ἔργον) οὐδ' ἀναβολῆς· τὸ μὲν γὰρ κάλλος ἡδονήν, ὃ δὲ πλοῦτος τρυφήν, ὃ δὲ ἔρως αἰδῶ προξενεῖ. μισεῖ δὲ ὁ θεὸς τοὺς ἀλαζόνας. 2 φέρε πελοσθητὶ τῷ Σάτυρῳ καὶ χάρισαι τῷ θεῷ." κἀγὼ στενάξας, "Ἄγε με," εἶπον, "ὅσοι θέλεις, εἰ καὶ Κλεινία τοῦτο 25 δοκεῖ· μόνον ὅπως τὸ γυναικὶν μοι μὴ παρέχῃ πράγματα, ἐπείγουσα

1-2 ἦν . . . νεκράν om. M 3 σοι Cobet : σου codd. 4 ἀναμενητέον aV : ἀναμενετέον eG 5 <ἀν> ante ἴδοιμι Cobet 6 αὐτοῦ : αὐτῷ Cobet 8 ὑπεισέρχεται α : εισέρχεται β : ἐπεισέρχεται Cobet 10 σοι om. M 11 ἀκουσάτω β : ἀκούετω α || δὴ : δὲ He 12 γὰρ post ἢ add. V 13 αὐτῷ β : αὐτὸν α || πάντῃ καλῇ : παγκάλῃ Naber || αὐτὴν om. β 14 τὸ γένος aG : τῷ γένει Ve || Μελίτην G : Μελίτην α : Μελίτη Ve; hoc nomen ubique in β -τ- scriptum est (cf. II* 120.13; 121.27), in α -ττ- 15 δ' αὐτῆς προσφάτως ὁ ἀνὴρ β : δὲ αὐτῇ προσφάτως ἀνὴρ α || θάλασσαν β : θάλατταν α 17 ἑαυτῆς β : αὐτῆς α || τέσσαρας Jacobs ex 105.12 : δύο codd. 18 νῦν post μῆνας add. M || ἐνθάδε post γὰρ (l. 17) transp. G || συνέτριψεν W 20 ἀπὸ W : ἀπὸ cett. 21 λέγειν : λέγει W || εἰ : εἰς G 22 <ἔργον> Valckenaer : <ῶρα> Schmidt || οὐδ' α : οὐκ β 23 προξενεῖ G : om. cett. (δίδωσι suppleverat Cobet, δώσει Ga, ἔχει post ἡδονήν Castiglioni) 24 χάρισαι Mitscherlich : ἰδρῶσαι codd. : ἰρῶσαι Jacobs 25 τοῦτο : τούτῳ W 26 μοι om. β || παρέχῃ MVe : παρέχει WG : παρὰσχῃ He

πρὸς τὸ ἔργον, ἔστ' ἂν εἰς Ἐφεσον ἀφικώμεθα. 3 φθάνω γὰρ ἐπομοσάμενος ἐνταῦθα μὴ συνελθεῖν, ἐνθα Λευκίπτην ἀπολώλεκα." ταῦτα ἀκούσας ὁ Σάτυρος προστρέχει πρὸς τὴν Μελίτην εὐαγγέλια φέρων. καὶ μικρὸν αἰθῆς διαλιπὼν ἐπανερχεται, λέγων ἀκούσασαν τὴν γυναικα ὅφ' ἡδονῆς παρὰ μικρὸν τὴν ψυχὴν ἀφείναι, δεῖσθαι δὲ ἤκειν ὥς αὐτὴν δευπνήσοντα τὴν ἡμέραν γάμων προοίμιον. ἐπείσθην καὶ ὥχόμην.

13. Ἡ δὲ ὥς εἶδὲ με, ἀναθοροῦσα περιβάλλει καὶ πᾶν μου τὸ πρόσωπον ἐμπλήσει φιλημάτων. ἦν δὲ τῷ ὄντι καλὴ, καὶ γάλακτι 10 μὲν ἂν εἶπες τὸ πρόσωπον αὐτῆς κεχρῖσθαι, ῥόδον δὲ ἐμπεφυτεῖσθαι ταῖς παρειαῖς. 2 ἐμάρμαρεν αὐτῆς τὸ βλέμμα μαρμαρυγὴν Ἀφροδίσαιον· κόμη πολλὴ καὶ βαθεῖα καὶ κατάχρυσος τῇ χροίῳ, ὥστε ἔδοξα οὐκ ἀηδῶς ἰδεῖν τὴν γυναῖκα. 3 τὸ μὲν οὖν δειπνῶν ἦν πολυτελής· ἡ δὲ ἐφαπτομένη τῶν παρακειμένων, ὥς δοκεῖν ἐσθλῆν, οὐκ 15 ἡδύνατο τυχεῖν ὀλοκλήρου τροφῆς, πάντα δὲ ἐβλεπέ με. οὐδὲν γὰρ ἡδὺ τοῖς ἐρῶσι πλὴν τὸ ἐρώμενον· τὴν γὰρ ψυχὴν πᾶσαν ὁ ἔρως καταλαβὼν οὐδὲ αὐτῇ χώραν δίδωσι τῇ τροφῇ. 4 ἡ δὲ τῆς θέας ἡδονὴ διὰ τῶν ὀμμάτων εἰσρέουσα τοῖς στέροισι ἐγκάθηται· ἔλκουσα δὲ τοῦ ἐρωμένου τὸ εἶδωλον αἰεὶ ἐναπομάττεται τῷ τῆς ψυχῆς κατόπι- 20 τρω καὶ ἀναπλάττει τὴν μορφήν· ἡ δὲ τοῦ κάλλους ἀπορροή δι' ἀφανῶν ἀκτίνων ἐπὶ τὴν ἐρωτικὴν ἐλκομένη καρδίαν ἐναποσφραγίζει κάτω τὴν σκιάν. 5 λέγω δὲ πρὸς αὐτὴν συνελθόντα· "Ἀλλὰ σὺ γε οὐδενὸς μετέχεις τῶν σαντῆς, ἀλλ' ἔοικας τοῖς ἐν γραφαῖς ἐσθλοῖσιν." ἡ δὲ, "Ποῖον γὰρ ὄψον," ἔφη, "μοι πολυτελὲς ἢ ποῖος οἶνος τιμώ- 25 τερος τῆς σῆς ὄψεως;" καὶ ἅμα λέγουσα κατεφίλησέ με, προσιέμενον οὐκ ἀηδῶς τὰ φιλήματα· εἶτα διασχοῦσα εἶπεν· "Ἄσθη μοι τροφή."

14. Τότε μὲν οὖν ἐν τούτοις ἤμην ἐσπέρας δὲ γενομένης ἡ μὲν ἐπεχείρει με κρατεῖν ἐκεῖ κοιμηθησόμενον, ἐγὼ δὲ παρητούμην, εἰπὼν

1 τὴν Ἐφεσον V 3 προτρέχει W 4 διαλιπὼν αἰθῆς transp. He 6 <ἐκείνην> τὴν ἡμέραν Richards : τήμερον Naber 9 ἐμπλήσει : ἐμπλήσαι G 10 εἶπες : εἶποις Θ || τὸ πρόσωπον αὐτῆς β : αὐτὴν τὸ πρόσωπον α : αὐτῆς τὸ πρόσωπον Sa || ἐμπεφυτεῖσθαι Co : ἐμπεφυτεῖσθαι codd. (ἐμπεφυτεῖσθαι V) 11 ἐμάρμαρεν W || αὐτῆς β : δὲ αὐτῇ α || Ἀφροδίσαιον β : Ἀφροδίσαιον α 13 ἔδοξα β : ἔδοξεν α || ἦν om. β || πολυτελῶς W 15 τροφῆς : τρυφῆς WG || ἐβλεπέ με : ἐβλεπεν ἐμέ M 19 ἐρωμένου : ἐρωμένου ε || αἰεὶ del. Jackson || ἐναπομάττεται β : ἐναπομάσσεται α : ἐναπομάττει τε Jackson 20-21 ἀφανῶν W 22 δὴ : δὲ E 23 σαντῆς α : σῶν αὐτῆς β 24 πολυτελέστερον maluit Jacobs 25 κατεφίλησέ β : κατεφίλει α 26 ἐν post εἶτα add. G || τροφή M : τροφή suprascr. v R : τρυφή cett. 27 μὲν¹ om. M 28 κοιμηθησόμενον β : κοιμησόμενον α

α καὶ πρὸς τὸν Σάτυρον ἔτυχον προαγορεύσας. μόλις οὖν ἀφίησιν
ἀνωμένη· 2 τῇ δὲ ὕστερατα συνέκειτο ἡμῖν εἰς τὸ τῆς Ἰουδος ἱερὸν
ἀπαντῆσαι διαλεξομένοις τε ἀλλήλοις καὶ πιστωσομένοις ἐπὶ μάρτυρι
τῇ θεῷ. συμπαρήσαν δὲ ἡμῖν δ τε Μενέλαος καὶ ὁ Κλεινίας· καὶ
ὠμνύομεν, ἐγὼ μὲν ἀγαπήσειν ἀδόλως, ἡ δὲ ἄνδρα ποιήσασθαι καὶ 5
πάντων ἀποφῆναι δεσπότην. 3 “Ἀρξεί δέ,” εἶπον ἐγώ, “τῶν συν-
θηκῶν ἡ εἰς Ἐφεσον ἡμῶν ἀφιξίς· ἐνταῦθα γάρ, ὡς ἔφην, Λευκίπτη
παραχωρήσεις.” δεῖπνον οὖν ἡμῖν ἡδύρεπιζέτο πολυτελές· καὶ ὄνομα
μὲν ἦν τῷ δεῖπνῳ γάμοι, τὸ δὲ ἔργον συνέκειτο ταμιεύεσθαι. 4 καὶ
τι μέμνημαι καὶ γελοῖον παρὰ τὴν ἐστίασιν τῆς Μελῆτις· ὡς γὰρ 10
ἐπισημῶν τοῖς γάμοις οἱ παρόντες, νεύσασα πρὸς με ἡσυχῇ, “Και-
νόν,” εἶπεν, “ἐγὼ μόνη πέπονθα καὶ οἶον ἐπὶ τοῖς ἀφανέσι ποιοῦσι
νεκροῖς· κενοτάφιον μὲν γὰρ εἶδον, κenoγάμιον δὲ οὐδ’.” ταῦτα μὲν
οὖν ἐπαίξε σπουδῇ.

15. Τῇ δὲ ἐπιόσῃ στελλόμεθα πρὸς ἀποδημίαν· κατὰ τύχην δὲ 15
καὶ τὸ πνεῦμα ἐκάλεε ἡμᾶς. καὶ ὁ Μενέλαος μέχρι τοῦ λιμένος ἐλθὼν
καὶ ἀσπασάμενος, εὐτυχεστέρας εἰπὼν νῦν ἡμᾶς τυχεῖν θαλάσσης,
ἀπειτράπετο αὐθις, νεανίσκος πάνυ χρηστός καὶ θεῶν ἄξιος, καὶ ἅμα
δακρύων ἐμπεπλησμένος· καὶ ἡμῖν δὲ πᾶσι κατεφέρετο δάκρυα. 2 τῷ
δὲ Κλεινίᾳ ἐδόκει μὴ με καταλιπεῖν, ἀλλὰ μέχρις Ἐφέσου συμπλεύ- 20
σαντα καὶ τινα ἐνδιατρίψαντα τῇ πόλει χρόνον ἐπανελθεῖν, εἰ τὰ μὲν
ἐν καλῷ κείμενα καταμάθοι. 3 γίνεται δὲ κατ’ οὐρανὸν ἡμῶν ὁ ἀνεμος·
ἐσπέρα τε ἦν, καὶ δειπνήσαντες ἐκείμεθα κοιμησόμενοι. Ἰδὼ δὲ ἔμοι
τε καὶ τῇ Μελῇτι καλύβη τις ἦν ἐπὶ τοῦ σκάφους περιτετραγμένη.
4 περιβαλοῦσα οὖν με κατεφίλει καὶ ἀπῆται τὸν γάμον, “Νῦν μὲν,” 25
λέγουσα, “Λευκίπτης τοὺς δρὸν ἐξήλθομεν καὶ τῶν συνθηκῶν τοὺς
δρὸν ἀπειλήσαμεν· ἐντεῦθεν ἡ προθεσμία. τί με δεῖ νῦν εἰς Ἐφεσον
περιμένειν; ἄδελφοι τῆς θαλάσσης αἱ τύχαι· ἀπιστοὶ τῶν ἀνέμων αἱ

1 προαγορεύσας M. 2 συνέκειτο M. 3 διαλεξομένοις... πιστωσομένοις β :
διαλεξομένοις... πιστωσομένοις α. 4 καὶ om. α. 5 ὠμνύομεν β : ὠμνύομεν W :
ὠμνύομεν M || ἀγαπήσειν Ga || ποιήσασθαι Cobet. 6 ἀποφῆναι Cobet. 7 γὰρ :
δέ G : om. E || Λευκίπτη WVRG : Λευκίπτης M : Λευκίπτη E. 9 ἦν om. β ||
τὸ δεῖπνον W. 10 μέμνηται W || παρὰ : περὶ V || ἐστίασιν β : ἐστία α.
11 καινόν β : καινόν α. 12-13 καὶ... νεκροῖς exp. He. 16 τοῦ λιμένος β :
τῶν λιμένων α. 17 τῆς θαλάσσης α. 18 ἀπειτράπετο α : ἀπειτράπετο Ve :
ἀπειτράπετο G || αὐθις : εὐθις Jacobs. 21 ἐνδιατρίψαντα τῇ πόλει χρόνον β :
χρόνον διατρίψαντα τῇ πόλει α || τὰ μὲν β : τὰ ἐμὰ α. 22 ἡμῶν : ἡμῖν Castiglioni.
23 κοιμησόμενοι EG. 24 τῇ om. β. 26-27 ἐξήλθομεν... δρὸν om. W.
27 ἐντεῦθεν : ἐνταῦθα Jacobs.

μεταβολαί. 5 πίστευσόν μοι, Κλειτοφῶν, καίομαι· ὄφελον ἡδυνάμην
δεῖξαι τὸ πῦρ· ὄφελον εἶχον τὴν αὐτὴν φύσιν τῷ κοινῷ τοῦ ἔρωτος
πυρὶ, ἵνα σοι περιχυθεῖσα κατέφλεξα· νῦν δὲ πρὸς τοῖς ἄλλοις τοῦτο
μόνον τὸ πῦρ ἰδὼν ἔλπῃ ἔχει καὶ ἐν ταῖς περὶ τοὺς ἔραστὰς συμπλοκαῖς
5 ἀνακαιόμενον λάβρον τῶν συμπλεκομένων φέιδεται. 6 ὦ πυρὸς μυ-
στικοῦ, πυρὸς ἐν ἀπορρητῷ δαδονχομένου, πυρὸς τοὺς δρὸν αὐτοῦ
φυγεῖν μὴ θέλοντος. μνηθῶμεν οὖν, ὦ φίλτατε, τὰ τῆς Ἀφροδίτης
μυστήρια.”

16. Κάγῳ εἶπον· “Μὴ με βιάσῃ λύσαι θεσμόν ὁσίας νεκρῶν.
10 οὐδῶ τῆς ἀθλίας ἐκείνης τοὺς δρὸν παρήλθομεν, ἕως ἂν γῆς ἐπιβῶ-
μεν ἑτέρας. οὐκ ἤκουσας ὡς ἐν θαλάσῃ τέθηκεν; ἔτι πλέω Λευ-
κίπτης τὸν τάφον. τάχα που περὶ τὴν ναῦν αὐτῆς εἰλεῖται τὸ εἶδω-
λον. 2 λέγουσι δὲ τὰς ἐν ὕδατι ψυχὰς ἀνηρημένας μηδὲ εἰς Ἄϊδου
καταβαίνειν ὅλως, ἀλλ’ αὐτοῦ περὶ τὸ ὕδωρ ἔχειν τὴν πλάνην, καὶ
15 ἐπιστήσεται τάχα ἡμῖν συμπλεκομένοις. ἐπιτήδειον δὲ σοι δοκεῖ καὶ
τὸ χωρίον εἶναι πρὸς γάμον; γάμος ἐπὶ κόματος, γάμος ὑπὸ θαλάσσης
φερόμενος; θάλαμον ἡμῖν θέλεις γενέσθαι μὴ μένοντα;” 3 “Σὺ μὲν,”
ἔφη, “σοφίξῃ, φίλτατε· πᾶς δὲ τόπος τοῖς ἐρώσι θάλαμος· οὐδὲν γὰρ
ἄβατον τῷ θεῷ. ἐν θαλάσῃ δὲ μὴ καὶ οἰκειότερόν ἐστιν Ἐρωτι καὶ
20 Ἀφροδίσει μυστηρίοις; θυγάτηρ Ἀφροδίτη θαλάσσης. 4 χαρισώ-
μεθα τῇ γαμηλίῳ θεῷ, τιμήσωμεν αὐτῆς γάμῳ τὴν μητέρα. ἔμοι
μὲν γὰρ δοκεῖ τὰ παρόντα γάμων εἶναι σύμβολα· ζυγὸς μὲν οὗτος
ὑπὲρ κεφαλῆς κρεμάμενος, δεσμοὶ δὲ περὶ τὴν κεφαλαὶν τεταμένοι.
καλὰ γε, ὦ δέσποτα, τὰ μαντεύματα· ὑπὸ ζυγὸν ὁ θάλαμος, καὶ κάλω
25 δεδεμένοι. ἀλλὰ καὶ πηδάλιον τοῦ θαλάμου πλησίον. 5 ἰδοὺ τοὺς
γάμους ἡμῶν ἡ Τύχη κυβερνᾷ. νυμφοστολήσουσι δὲ ἡμᾶς Ποσειδῶν
καὶ Νηρηίδων χορός· ἐνταῦθα γὰρ καὶ αὐτὸς Ἀμφιτρίτην γαμέει.
λιγυρὸν δὲ σορίζει περὶ τοὺς κάλως καὶ τὸ πνεῦμα· ἔμοι μὲν ὕμέ-
ναιον ἔδειν δοκεῖ τὰ τῶν ἀνέμων ἀσλήματα. 6 ὁρᾷς δὲ καὶ τὴν

1 κάομαι W || ὄφελον Ga. 2-3 εἶχον... πυρὶ : εἶχε... πῦρ Götting (<τὸ>
ante τοῦ ἔρ. add. Jacobs). 4 περὶ : πρὸς He. 5 ἀνακαίόμενον W. 9 βιάσῃ α :
βιάσῃ β. 11 θαλάσῃ β : πελάγει α. 12 εἰλεῖται αG : εἰλεῖται Ve. 13 ἀνηρη-
μένων Castiglioni. 15 καὶ del. He. 16 γάμος ἐπὶ κόματος om. W || ὑπὸ : ἀπὸ M.
16-17 γάμος... φερόμενος : γάμος... φερόμενος W. 19 ἐν θαλάσῃ :
θάλασσα He; cf. sqq. || καὶ om. M || οἰκειότερόν : οἰκειότερός Bergler : οἰκειο-
τάτη He. 20 τῆς θαλάσσης W. 22 οὗτος β : οὕτως α. 23 κεφαλῇ V. 24 κάλω β :
κάλοι α. 26 νυμφοστολήσουσι W. 27 Νηρηίδων αV : Νηρηίδων εG. 28 κάλως
Ve : κάλως αG. 29 ἔδειν Hemsterhuis : ἄγειν codd.

δθόνην κεκυρτωμένην ὥσπερ ἐγκύμονα γαστέρα· δεξιὸν μοι καὶ τοῦτο τῶν οἰωνισμάτων· ἔση μοι ταχὺ καὶ πατήρ.” 7 ἰδὼν οὖν αὐτὴν σφόδρα ἐγκειμένην, “Φιλοσοφῶμεν,” εἶπον, “ὦ γύναι, μέχρι λαβόμεθα γῆς· δμνυμι γάρ σοι τὴν θάλασσαν αὐτὴν καὶ τὴν τοῦ πλοῦ τύχην, ὡς ἐσπούδακα καὶ αὐτός. ἀλλ’ εἰσι καὶ θαλάσσης νόμοι. 8 8 πολλάκις ἤκουσα παρὰ τῶν ναυτικωτέρων καθαρὰ δεῖν Ἀφροδισίων εἶναι τὰ σκάφη, τάχα μὲν ὡς ἱερά, τάχα δὲ ἵνα μή τις ἐπὶ τηλικούτῳ κινδύνῳ τρυφᾷ. μὴ ἐνυβρίσωμεν, ὦ φιλάττη, τῇ θαλάσσῃ· μὴ συμμείλωμεν γάμον ὁμοῦ καὶ φόβον. τηρήσωμεν ἑαυτοῖς καθαρὰν τὴν ἡδονήν.” ταῦτα λέγων καὶ μελισσόμενος τοῖς φιλήμασιν ἐπειθον, 10 καὶ τὸ λοιπὸν οὕτως ἐκαθεύδομεν.

17. Πέντε δὲ τῶν ἑξῆς ἡμερῶν διανύσαντες τὸν πλοῦν ἤκομεν εἰς τὴν Ἐφεσον. οἰκία μεγάλη καὶ πρώτη τῶν ἐκεῖ· θεραπεία πολλή καὶ ἡ ἄλλη παρασκευὴ πολυτελής. 2 κελεύει δὴ δεῖπνον ὡς οἱ ἐκπρεπέστατον ἐτοιμάζειν. “Ἡμεῖς δὲ τέως,” ἔφη, “χωρήσωμεν εἰς 15 τοὺς ἀγρούς.” ἀπειχον δὲ τῆς πόλεως σταδίους τέσσαρας. ἐπικαθίσαντες οὖν ὀχλήματι ἐξήλθομεν. 3 καὶ ἐπεὶ τάχιστα παρεγενόμεθα, διεβαλίζομεν τοὺς ὀρχάτους τῶν φυτῶν, καὶ ἐξαίφνης προσπίπτει τοῖς γόνασιν ἡμῶν γυνή, χοῖνιξι παχέλαις δεδεμένη, δίκελλαν κρατούσα, τὴν κεφαλὴν κεκαρμένη, ἐρρυπωμένη τὸ σῶμα, χιτῶνα ἀνε- 20 ζωσμένη ἄθλιον πάννυ, καί, “Ἐλέησόν με,” ἔφη, “δέσποινα, γυνὴ γυναικα, ἐλευθέραν μὲν, ὡς ἔφην, δούλην δὲ νῦν, ὡς δοκεῖ τῇ Τύχῃ” καὶ ἅμα ἐσώπησε. 4 λέγει οὖν ἡ Μελίτη· “Ἀνάστηθι, ὦ γύναι· λέγε, τίς εἶ, καὶ πόθεν, καὶ τίς σοι τοῦτον περιέθηκε τὸν σιδήρον· κέκραγε γάρ σου καὶ ἐν κακοῖς ἡ μορφή τὴν εὐγένειαν.” “Ὁ σός,” 25 εἶπεν, “οἰκέτης, οἱ αὐτῷ μὴ πρὸς εὐνὴν ἐδούλευον. 5 ὄνομα Λάκαινα, Θετταλὴ τὸ γένος· καὶ σοι προσφέρω μὲν ταύτην τὴν τύχην ἱκετηρίαν. ἀπόλυσόν με τῆς καθεστῶσης συμφορᾶς· πάρασχε δὲ μοι τὴν ἀσφάλειαν, ἔστ’ ἂν ἀποτίσω τὰς δισχιλίας· τοσούτον γάρ με ὁ Σωσθένης ἀπὸ τῶν ληστῶν ἐωνήσατο. 6 ποριούμεν δέ, εἰ ἴσθι, τὴν 30

3 μέχρις <ἂν> He 4 θάλασσαν β : θάλατταν α 7 εἶναι om. WG || ἐπὶ β : ἐν α 8 μὴ β : μὴδ α 9 συμμείλωμεν : -μείλωμεν codd. || ἑαυτοῖς α : αὐτοῖς β 11 οὕτως : τῆς νυκτός Schmidt 12 τὸν om. β 14 ἡ om. α 15 ἐκπρεπέστατον β : εὐπρεπέστατον α || χωρήσωμεν αRG : χωρήσομεν VE 16 τέσσαρας β : τέτταρας α 19 χοῖνιξι A mg. : σχοῖνοισι codd. 21 με om. α 22 ἔφην : ἔφην WR 24 <καί> ante λέγε Cobet 25 κακοῖς WG : κακοῖσιν cett. 26 δὲ post ὄνομα add. G : <μοι> Cobet 27 Θετταλὴ τὸ γένος β : τὸ γένος Θετταλὴ α 28 πάρασχε Salmasius : παρασχεῖν codd. 30 τῶν om. E || ποριούμεν α : ποριούμαι β

ταχίστην· εἰ δὲ μή, σοὶ δουλεύσομεν. ὀρθῶς δὲ καὶ πληγαῖς ὡς κατέξανέ με πολλαῖς.” καὶ ἅμα διανοήσασα τὸν χιτῶνα δείκνυσιν τὰ νῦτα διαγεγραμμένα ἐπὶ οἰκτρότερον. 7 ὡς οὖν ταῦτα ἤκούσαμεν, ἐγὼ μὲν συνεχύθην· καὶ γὰρ τι ἐδόκει Λευκίπτης ἔχειν ἡ δὲ Μελίτη 5 5 ἔφη· “Θάρρει, γύναι· τούτων γὰρ σε λύσομεν εἰς τε τὴν οἰκείαν προῖκα ἀποπέμφομεν. τὸν Σωσθένην καλεσάτω τις ἡμῖν.” 8 ἡ μὲν οὖν εὐθύς τῶν δεσμῶν ἠλευθεροῦτο, ὁ δὲ παρὴν τεταραγμένος. λέγει οὖν ἡ Μελίτη· “ὦ κακὴ κεφαλὴ, τίνα ποτὲ κἄν τῶν ἀχρειοτάτων οἰκετῶν τεθέσσαι παρ’ ἡμῖν οὕτως ἠκισμένον; τίς αὐτῇ; λέγε μηδὲν 10 10 ψευδάμενος.” 9 “Ὅκ οἶδα,” εἶπεν, “ὦ δέσποινα, πλὴν ἐμπορός τις, ὄνομα Καλλισθένης, ταύτην μοι πέπρακε, φάσκων ἐωνῆσθαι μὲν αὐτὴν ἀπὸ ληστῶν, εἶναι δὲ ἐλευθέραν. ὄνομα δὲ αὐτὴν ὁ ἐμπορὸς ἐκάλει Λάκαιναν.” 10 ἡ δὲ τὸν μὲν τῆς διοικήσεως, ἧς εἶχεν, ἀπέπασεν, αὐτὴν δὲ παραδίδωσι θεραπεύλαις, κελεύσασα λοῦσαι καὶ ἐσθῆτα 15 15 ἀμφιδάσαι καθαρὰν καὶ εἰς ἄστυ ἀγαγεῖν. διοίκησας δὲ τίνα τῶν κατὰ τοὺς ἀγρούς, ὃν ἔνεκεν παρὴν, ἐπιβᾶσα τοῦ ὀχήματος ἅμα ἐμοί, ἐπανήειμεν εἰς τὴν πόλιν καὶ περὶ τὸ δεῖπνον ἤμεν.

18. Ἐστιωμένῳ δὲ μοι μεταξὺ σημαίνει νεύσας ὁ Σάτυρος προανίστασθαι, καὶ ἦν τὸ πρόσωπον ἐσπονδακῶς. σκηφάμενος οὖν ἐπὶ τινὶ 20 20 τῶν κατὰ τὴν γαστέρα ἐπέλγειν, διανίσταμαι. καὶ ἐπεὶ προῆλθον, λέγει μὲν οὐδέν, ἐπιστολὴν δὲ ὀρέγει. 2 λαβὼν δέ, πρὶν ἀναγνῶναι με, κατεπλάγην εὐθύς· ἐγνώρισα γὰρ Λευκίπτης τὰ γράμματα. ἐγγράπτο δὲ τάδε·

“Λευκίπτη Κλειτοφῶντι τῷ δεσπότῃ μου.
25 3 Τοῦτο γὰρ σε δεῖ καλεῖν, ἐπεὶ καὶ τῆς δεσποίνης ἀνὴρ εἰ τῆς ἐμῆς. ὅσα μὲν διὰ σὲ πέπονθα, οἶδας· ἀνάγκη δὲ νῦν ὑπομνήσασθαι σε. 4 διὰ σὲ τὴν μητέρα κατέλιπον καὶ πλάνην εἰλόμην· διὰ σὲ πέπονθα ναναγλίαν καὶ ληστῶν ἠνεσχόμην· διὰ σὲ ἱερεῖον γέγονα καὶ καθαρός καὶ τέθνηκα ἤδη δεύτερον· διὰ σὲ πέπραμαι καὶ ἐδέθην 30 30 σιδήρῳ καὶ δίκελλαν ἐβάστασα καὶ ἔσκαφα γῆν καὶ ἐμαστιγώθην,

1 δουλεύσομεν α : δουλεύσομαι β || κατέξανε β : ἔξανε α : κατέξηνε HI 2 δείκνυσιν : δάκρυσι R || 5 οἰκίαν M 7 εὐθύς τῶν δεσμῶν β : τῶν δεσμῶν εὐθύς α 8 τίνα ποτὲ Ga : τοιαῦτα ποτὲ codd. : τίνα σὺ πώποτε Jacobs : τίνα ταῦτά ποτε Castiglioni 11 αὐτὴν om. V 13 ἀπέπασεν α : ἀπέσπασεν β 14 αὐτὴν : τὴν Cobet 15 ἀμφιδάσαι He 17 ἐπανήειμεν β : ἐπάνειμεν α 18 προανίστασθαι β : προανίστασθαι α 19 οὖν β : γοῦν α 19-20 ἐπὶ τινὶ . . ἐπέλγειν : ὑπὸ τινος . . ἐπέλγεσθαι He 20 ἐξανίσταμαι HI || προῆλθον β : προῆλθεν α 22 με del. Cobet 23 τάδε β : ταῦτα α 25 τοῦτο β : οὕτω α

ἵνα σὺ δὲ γέγονας ἄλλη γυναῖκα, καὶ ἐγὼ τῷ ἑτέρῳ ἀνδρὶ γένωμαι;
μὴ γένοιτο. 5 ἄλλ' ἐγὼ μὲν ἐπὶ τοσαύταις ἀνάγκαις διεκαρτέρησα,
σὺ δὲ ἄπρατος, ἀμαστίγωτος γαμείς. εἴ τις οὖν τῶν πεπονημένων
διὰ σέ κεῖται χάρις, δεήθητί σου τῆς γυναικὸς ἀποπέμψαι, ὥς ἐπη-
γελάτο· τὰς δὲ δυσχιλίας, ἃς ὁ Σωσθένης ὑπὲρ ἐμοῦ κατεβάλετο, 5
πίστευσον ἡμῖν καὶ ἐγγύησαι πρὸς τὴν Μελίτην ὅτι πέμφομεν· ἐγγὺς
γὰρ τὸ Βυζάντιον. 6 ἐὰν δὲ ἀποτίσης, νόμιζε μισθὸν μοι δεδωκέναι
τῶν ὑπὲρ σοῦ πόνων. ἔρρωσο, καὶ ὄναιο τῶν καινῶν γάμων. ἐγὼ
δὲ ἔτι σοι ταῦτα γράφω παρθένος."

19. Τοῦτοις ἐντυχὼν πάντα ἐγινόμην ὁμοῦ· ἀνεφλεγόμην, ὥχρῳ, 10
ἐθαύμαζον, ἠπίστον, ἔχαιρον, ἠχθόμην. 2 λέγω οὖν πρὸς τὸν Σάτυ-
ρον· "Πότερον ἐξ Ἄιδου ἦκεις φέρων τὴν ἐπιστολήν, ἢ τί ταῦτα
θέλει; Λευκίππη πάλιν ἀνέβῳ;" "Μάλιστα," ἔφη, "καὶ ἔστιν ἦν
εἶδες ἐν τοῖς ἀγροῖς. καὶ τότε μὲν οὖν οὐδ' ἂν ἄλλος αὐτὴν ἰδὼν
γνωρίσειεν, ἔφηβον οὕτω γενομένην· τοῦτο γὰρ ἡ τῶν τριχῶν αὐτῆς 15
κουρὰ μόνον ἐνήλλαξεν." 3 "Εἰτα ἔσθης," ἔφη, "ἐπὶ τηλικούτοις
ἀγαθοῖς καὶ μέχρι τῶν ὤτων μόνον εὐφραίνεις, ἀλλ' οὐ δεικνύεις καὶ
τοῖς ὅμμασι τὰγαθά;" "Μὴ σὺ γε," εἶπεν ὁ Σάτυρος· "ἀλλ' ἐνὸς
κάτασχε, μὴ πάντας ἀπολέσης, ἕως περὶ τούτων ἀσφαλέστερον βου-
λευσώμεθα. 4 γυναῖκα ὁρᾷς πρώτην Ἐφεσίῳν μαινομένην ἐπὶ σοί, 20
ἡμᾶς δὲ ἐρήμους ἐν μέσαις ἀρκυσιν." "Ἄλλ' οὐ δύναμαι," ἔφη·
"ἐπέρχεται γὰρ διὰ πασῶν τῶν τοῦ σώματος ὁδῶν ἡ χαρά. 5 ἄλλ'
ἰδοὺ μοι διὰ τῶν γραμμάτων ἐγκαλεῖ." καὶ ἅμα αὖθις ἐντυγχάνων
τοῖς γράμμασιν, ὥς ἐκείνην δι' αὐτῶν βλέπων, καὶ ἀναγινώσκων
καθ' ἑν ἔλεγον· "Δίκαια ἐγκαλεῖς, φιλότατη. πάντα δι' ἐμέ ἔπαθες· 25
πολλῶν σοι γέγονα κακῶν αἴτιος." 6 ὥς δὲ εἰς τὰς μάλιστα καὶ
εἰς τὰς βασάνους ἐγενόμην, ἃς ὁ Σωσθένης αὐτῇ παρετόλματο,
ἔκλαον ὥσπερ αὐτὰς τὰς βασάνους βλέπων αὐτῆς· ὁ γὰρ λογισμὸς,
πέμψων τῆς ψυχῆς τὰ ὅμματα πρὸς τὴν ἀπαγγελίαν τῶν γραμμάτων,

1 ἄλλη γυναῖκα : ἄλλης γυναικός He || τῷ ἑτέρῳ ἀνδρὶ Cobet : ἑτέρῳ ἀνδρὶ
Jacobs : τῶν ἑτέρων ἀνδρῶν codd. 6 ἡμῖν : ἐμοὶ W || πέμφομαι G 7 καὶ
post δὲ add. M || ἀποτίσης M : ἀπιστήσης cett. 10 ἐγινόμην α : ἐγενόμην β
12 ἦκεις β : ἦκες α || τὴν om. α || 14 καὶ om. α || αὐτὴν ἰδὼν β : ἰδὼν αὐτὴν α
15 γνωρίσειεν : ἐγνώρισεν He || ἔφηβον M : ἔφη cett. 16 μόνον secl. He
18 ἐνὸς V : ἐν σοὶ eG : ἐντὸς α 19 κάτασχε RG || πάντα Cobet || ἕως <ἂν>
Cobet || βουλευσώμεθα W : βουλευσώμεθα cett. 20 <τὴν> πρώτην He; πρώτην
om. W 21 μέσαις eG : μέσοις aV 22 γὰρ om. α || τῶν om. M 23 ἐτύγχανον
(sic) G 24 δι' αὐτῶν α : διὰ τούτων β 25 ἐγκαλεῖ E 27 αὐτῇ om. β
29 ἐπαγγέλλαν MG

ἐδείκνυ τὰ δρώμενα ὡς δρώμενα. πάντῳ δὲ ἡρυνθρίων ἐφ' οἷς μοι
τὸν γάμον ὠνειδίζεν, ὥσπερ ἐπ' αὐτοφώρῳ μοιχὸς κατειλημμένος.
οὕτως ἥσυχνόμην καὶ τὰ γράμματα.

20. "Οἷμοι, πῶς ἀπολογήσομαι, Σάτυρε;" ἔφη· "ἐαλώκαμεν.
5 Λευκίππη κατέγνωκεν ἡμῶν τάχα δὲ καὶ μεμισήμεθα. ἀλλὰ πῶς
ἐσώθη, φράσον σὺ καὶ τίνος σῶμα ἐθάψαμεν;" "Αὐτῇ σοι κατὰ
καιρὸν φράσει· τὸ δὲ νῦν," ὁ Σάτυρος ἔφη, "ἀντιγράψαι σε δεῖ καὶ
ἱλάσασθαι τὴν κόρην. 2 καὶ γὰρ αὐτῇ διωμοσάμην, ὥς ἄκων αὐτὴν
ἐγημας." "Εἰπας γάρ," ἔφη, "ὅτι καὶ ἐγημα; ἀπολώλεκάς με."
10 "Τῆς εὐθελείας· ὅλη γὰρ ἡ πόλις οὐκ οἶδε τὸν γάμον;" "Ἄλλ' οὐκ
ἐγημα, μὰ τὸν Ἡρακλέα, Σάτυρε, καὶ τὴν παρούσαν τύχην." 3 "Παί-
ζεις, ἀγαθὲ· συγκαθεύδεις." "Οἶδα μὲν ἄπιστα λέγων, ἀλλ' οὕτω
πέπρακται καθαρὸς εἰς ταύτην τὴν ἡμέραν Μελίτης Κλειτοφῶν.
4 ἀλλὰ τί γράφω, λέγε· σφόδρα γὰρ με ἐξέπληξε τὸ συμβάν, ὥστε
15 ἀπόρως ἔχω." "Οὐκ εἰμί σου σοφώτερος," ὁ Σάτυρος εἶπεν· "ἀλλὰ
καὶ αὐτὸς σοι ὁ Ἐρως ὑπαγορεύσει. μόνον διὰ ταχέων." ἀρχομαι δὴ
γράφειν·

5 "Χαῖρέ μοι, ὦ δέσποινα Λευκίππη. δυστυχῶ μὲν ἐν οἷς εὐτυχῶ,
ὅτι σέ παρὼν παρούσαν ὡς ἀποδημοῦσαν ὁρῶ διὰ γραμμάτων. εἰ μὲν
20 οὖν τὴν ἀλήθειαν περιμένεις, μηδὲν προκαταγινώσκουσά μου, μαθήσῃ
τὴν σὴν με παρθενίαν μεμιμημένον, εἴ τις ἔστι καὶ ἐν ἀνδράσι
παρθενία· εἰ δέ με χωρὶς ἀπολογίας ἤδη μεμίσηκας, ὁμνυμί σοι τοὺς
σώσαντάς σε θεοὺς, ὥς ἐν βραχεῖ σοι τὸ ἔργον ἀπολογήσομαι. ἔρρωσό
μοι, φιλότατη, καὶ ἱλεως γένοιτο."

21. Δίδωμι δὴ τῷ Σατύρῳ τὴν ἐπιστολήν καὶ δέομαι τὰ εἰκότα
εἰπεῖν πρὸς αὐτὴν περὶ ἐμοῦ. ἐγὼ δὲ αὖθις ἐπὶ τὸ συμπόσιον ἀπήειν,
ἡδονῆς ἅμα καὶ λύπης γεγεμισμένος. ἦδειν γὰρ τὴν Μελίτην οὐκ
ἀνήσουνσάν με τῆς νυκτὸς τὸ μὴ οὐ γενέσθαι τοὺς γάμους ἡμῖν· ἐμοὶ

1 ἐδείκνυ β : ἐδείκνυ(ν) α || πάντῳ : πάλιν W || δὲ : μὲν G || ἡρυνθρίων WR
4 ἀπολογήσομαι W 6 ἐσώθη suprascr. ἐν- V 7 δὲ om. α 8 αὐτὴν codd.
(αὐτῇ W) : ταύτην Castiglioni : ἄλλην Orelli : Μελίτην Jacobs : del. He
10 εὐθελείας aG : εὐθείας Ve 12 ὦ ἀγαθὲ W 13 Μελίτης om. E 14 ἀλλὰ τί :
ἀντι- W || γράφω Cobet 15 ἔχω om. W || ὁ om. M 16 καὶ del. He || ὑπαγορεύ-
σει Sa : ἐπαγορεύσει codd. 16-17 δὴ γράφειν : δεῖ γράφαι W 18 <Κλειτοφῶν
Λευκίππη χαίρειν> ante χαῖρέ add. Ja 20 περιμένης W 21 με : μὲν E :
om. G || μεμισημένον V || τοῖς ἀνδράσι α 24 ἱλεως G 25 δὴ : δὲ He 26 πρὸς
αὐτὴν περὶ ἐμοῦ β : περὶ ἐμοῦ πρὸς αὐτὴν α 27 λύπης β : βουλῆς α || ὥς ante
οὐκ add. M 28 οὐ γενέσθαι Cobet : συγγενέσθαι codd.

δὲ ἀδύνατον ἦν Λευκίππην ἀπολαβόντι γυναῖκα ἑτέραν κἂν ἰδεῖν. 2 τὸ μὲν οὖν πρόσωπον ἐβιαζόμην μηδὲν ἄλλοιον παρέχειν ἢ πρὶν ἦν· οὐ πάντῃ δὲ κρατεῖν ἡδυνάμην. ὥς δὲ ἐνικώμην, σκῆπτομαι φρέσιν μοι ὑποδραμεῖν. ἢ δὲ συνῆκε μὲν ὅτι κατὰ τῆς ὑποσχέσεως προοιμιάζομαι, ἐλέγχειν δὲ οὐκ ἡδύνατο τὸ προοίμιον. 3 ἐγὼ μὲν δὲ δὴ ἄδευκτος ἀνίσταμαι κοιμησόμενος, ἢ δὲ κατὰ πόδας ὥς εἶχεν ἐφ' ἡμιτελεῖ τῷ δειπνῷ συνανίσταται. ὥς δὲ εἰς τὸν θάλαμον παρήλθομεν, ἐγὼ μὲν ἔτι μᾶλλον ἐπέτεινον τῆς νόσου τὴν ὑπόκρισιν, ἢ δὲ ἐλιπαρεῖ καὶ ἔλεγε· “Τί ταῦτα ποιεῖς; μέχρι τίνος με ἀπολλύεις; ἰδοὺ καὶ τὴν θάλασσαν διεπλεύσαμεν· ἰδοὺ καὶ Ἐφεσος, ἢ προθεσμία 10 τῶν γάμων. 4 ποῖαν ἔτι περιμένωμεν ἡμέραν; μέχρι τίνος ὥς ἐν ἱερῷ συγκαθεύδομεν; ποταμὸν παρατιθεῖς πολὺν κωλύεις πίνειν. τοσοῦτον χρόνον ἔδωκε ἔχουσα διψῶ, ἐν αὐτῇ καθεύδουσα τῇ πηγῇ. τοιαύτην ἔχω τὴν ἐσθὴν, οἷαν ὁ Τάνταλος τὴν τροφήν.” 5 ταῦτα ἔλεγε καὶ ἔκλαιεν, ἐπιθεισά μου τοῖς στέρνοις τὴν κεφαλὴν οὕτως 15 ἐλεινῶς, ὥστε συμπαθεῖν μέ τι τὴν ψυχὴν. οὐκ εἶχον δὲ ὅστις γένοιμαι· καὶ γὰρ ἐδόκει μοι δίκαια ἐγκαλεῖν. 6 λέγω οὖν πρὸς αὐτήν· “Ὀμνυμί σοι, φιλάττη, τοὺς πατέρας θεοὺς, ἢ μὴν σφόδρα καὶ αὐτὸς ἐπείγῃσθαι σου τὴν σπουδὴν ἀμείψασθαι. ἀλλ' οὐκ οἶδα,” ἔφη, “τί πέπονθα· νόσος γάρ μοι ἐξαίφνης ἐνέπεσεν. 7 οἶσθα δὲ 20 ὅτι ὕγιειας χωρὶς οὐδὲν ἔστιν Ἀφροδίτη.” καὶ ἅμα λέγων ἀπέφρων αὐτῆς τὰ δάκρυα καὶ ὄρκοις ἑτέροις ἐπιστούμην, ὥς οὐκ εἰς μακρὰν ὧν θέλει τεύχεται. τότε μὲν οὖν καὶ μάλα μόλις ἠνέσχετο.

22. Τῇ δὲ ὑστεραῖα καλέσασα τὰς θεραπαινίδας, αἷς τὴν ἐπιμέλειαν τῆς Λευκίππης ἐνεχείρισεν, ἐπηρώτα μὲν τὸ πρῶτον, εἰ δεξιῶς 25 αὐτῇ κέχρηται. φασκουσῶν δὲ μηδὲν τῶν δεόντων παραλιπεῖν αὐτῇ, ἀγειν ἐκέλευσε τὴν ἀνθρωπὸν πρὸς αὐτήν. 2 ὥς δὲ ἦλθε, “Τὰ μὲν

2 ἄλλοιον : ἀλλ' οἷον WG || ἢ : ἢ M 3 ἐδυνάμην G 4 ἐπιδραμεῖν He 5 προοιμιάζομαι : προφασίζομαι He || ἐδύνατο G || τὸ προοίμιον : τὴν πρόφασιν He 7 θάλαμον : θάνατον G 8 ἐπέτεινον β : ὑπέτεινον α 10 θάλασσαν β : θάλατταν α || διεπλεύσαμεν β : ἐπλεύσαμεν α 11-12 ἐν ἱερῷ συγκαθεύδομεν Co : ἐν ἱερῶσιν συγκαθεύδομεν αG : ἐν ἱερῶσιν συγκαθεύδομεν Ve 12 παρατιθεῖς . . κωλύεις β : παρατίθης . . καὶ κωλύεις α 13 ἐν : ἐπ' Castiglioni 14 ὁ om. W || ταῦτα β : τοιαῦτα α 15 ἔκλαιεν M || μου β : μοι α 16 ὥστε : ὥς G || ὅστις α : ὁ τι β 17 μοι om. α 18 αὐτήν α : ταύτην β 19 ἐπείγῃσθαι β : ἐπείγομαι α 20 ἐνέπεσεν β : ἐπέπεσεν α 21 ὕγιειας β : ὕγιειας α 22 ἑτέροις : καρτεροῖς Ast 25 δεξιῶς : ἀξιῶς He 26 παραλιπεῖν αG : παραλείπειν Ve : ἐπιλείπειν Cobet

ἐμὰ ὅπως ἔσχεν,” ἔφη, “πρὸς σὲ φιланθρωπίας, περισσὸν εἰδυῖα σοι λέγειν. δικάα τυγχάνειν, ἀλλ' οἷς ἂν δύνῃ, τὴν ἰσὴν ἀπότισαί μοι χάριν. ἀκούω τὰς Θετταλὰς ὑμᾶς ὧν ἂν ἐρασθῆτε μαγεύειν οὕτως, ὥστε μὴ πρὸς ἑτέραν ἔτι τὸν ἀνθρωπὸν ἀποκλίνειν γυναῖκα πρὸς τε 5 τὴν μαγεύουσαν οὕτως ἔχειν, ὥς πάντα νομίζειν ἐκείνην αὐτῷ. 3 ἐμοὶ τοῦτο, ὦ φιλάττη, φλεγόμενη πάρασχε φάρμακον. τὸν νεανίσκον εἶδες τὸν ἅμα ἐμοὶ χθὲς βαδίζοντα;” “Τὸν ἄνδρα,” ἔφη, “λέγεις τὸν σόν;” ὑπολαβοῦσα πάννυ κακοήθως ἡ Λευκίππη· “τοῦτο γὰρ ἀκήκοα παρὰ τῶν κατὰ τὴν οἰκίαν.” “Ποῖον ἄνδρα;” Μελίτη εἶπεν· “οὐδὲν 10 κοινόν ἔστιν ἢ τοῖς λίθοις. 4 ἀλλ' ἐμὲ παρευδοκίμει τις νεκρά· οὔτε γὰρ ἐσθλὸν οὔτε κοιμώμενος ἐπιλαθέσθαι δύναται τοῦ Λευκίππης ὀνόματος· τοῦτο γὰρ αὐτὴν καλεῖ. ἐγὼ δέ, φίλη, μηνῶν τεσσάρων ἐν Ἀλεξανδρείᾳ δι' αὐτὸν διέτριψα, δεομένη, λιπαροῦσα, ὑπισχνουμένη, τί γὰρ οὐ λέγουσα, τί δὲ οὐ ποιοῦσα τῶν ἀρέσαι δυναμένων; 15 5 ὁ δὲ σιδηρὸς τις ἢ ξύλον ἢ τι τῶν ἀναισθήτων ἦν ἄρα πρὸς τὰς δεήσεις τὰς ἐμάς. μόλις δὲ τῷ χρόνῳ πείθεται· ἐπελῆσθαι δὲ μέχρι τῶν ὀμμάτων. ὀμνυμι γάρ σοι τὴν Ἀφροδίτην αὐτήν, ὥς ἦδη πέμπτην ἡμέραν αὐτῷ συγκαθεύδουσα οὕτως ἀνέστην ὥς ἀπὸ ἐνούχων. ζοικα δὲ εἰκόνας ἐρᾶν· μέχρι γὰρ τῶν ὀμμάτων ἔχω τὸν ἐρώμενον. 20 6 δέομαι δὲ σου γυναικὸς γυνὴ τὴν αὐτὴν δέξω, ἣν καὶ σύ μου χθὲς ἐδεήθης· δός μοι τι ἐπὶ τοῦτον τὸν ὑπερῆφανον· σώσεις γὰρ μου τὴν ψυχὴν διαρρέουσαν ἤδη.” 7 ὥς οὖν ἤκουσεν ἡ Λευκίππη, ἡσθῆναι μὲν ἐδόκει τῷ μηδὲν πρὸς τὴν ἀνθρωπὸν μοι πεπραχθαι· φήσασα δὲ ἀνερευνήσειν, εἰ συγχωρήσειεν αὐτῇ, βοτάνας γενομένη 25 κατὰ τοὺς ἀγρούς, ἀπιοῦσα ὤχετο· ἀρνούμενη γὰρ οὐκ ᾔετο πλῆστιν ἔξειν· ὅθεν οἶμαι καὶ ἐπηγγείλατο. 8 ἡ μὲν δὴ Μελίτη ῥᾶν ἐγεγό-

1 εἰδυῖα β : εἰδυῖα W : εἰδυῖα M 2 δικάα τυγχάνειν Jacobs : δικάα τυγχάνειν α : om. β : δικάα τυγχάνειν (post δύνῃ) Jackson || ἐν ante οἷς add. Ve || ἀπότισαί : ἀποτίσαι Jackson 4 τε : γε M 6 ὦ om. V || φλεγόμενη om. α || πάρασχε β : παράσχε W : παράσχε M 7 δν ante εἶδες add. β || ἐμοὶ : μοι M 8 ἀκήκοα α : ἀκήκοε β 9 παρὰ τῶν κατὰ : τῶν περὶ κατὰ V || <ἢ> Μελίτη He || <ᾤ μοι μᾶλλον> ante οὐδὲν Valckenaer; cf. sq. 10 ἔστιν ἢ : ἡμῖν ἢ Jacobs : στηλῆται Lumb : ἢ del. Helmbold || ἀλλ' ἐμὲ : ἀλλὰ με Jacobs 12 τοῦτο β : οὕτω α 13 ὑπισχνουμένη om. α 14 τί . . λέγουσα om. β || δὲ α : γὰρ β 15 σιδηρὸς α : σιδηροῦς β || ξύλον α : ξύλινος β || ἢ τι τῶν ἀναισθήτων exp. He 16 δεήσεις : αἰτήσεις V 17 γὰρ β : δὴ α 24 ἀνερευνήσειν om. V 26 ἔξειν β : ἔχειν α

νει μόνον ἐλπίσασα. τὰ γὰρ ἡδέα, κἂν μήπω παρῇ, τέρπει ταῖς ἐλπίσιν.

23. Ἐγὼ δὲ τούτων ἐπιστάμενος οὐδὲν ἡθύμουν μὲν, σκοπῶν πῶς ἂν διακρουσαίμην καὶ τὴν ἐπιούσαν νύκτα τὴν γυναῖκα καὶ πῶς ἂν συντυχεῖν Λευκίππῃ δυναίμην. 2 ἐδόκει δέ μοι κάκεινη τὴν Ἰσὴν σπουδὴν ποιεῖσθαι τοῦ ἀπελθεῖν δι' αὐτὴν εἰς τοὺς ἀγροὺς καὶ περὶ τὴν ἐσπέραν αἰθῆς ἤκειν. ἔμελλεν ἡ Μελίτη παρέξειν ὄχημα· ἡμεῖς δὲ ἐπὶ τὸν πότον ἤμεν. 3 ἄρτι δὲ κατακλιθέντων ἡμῶν θόρυβος πολὺς κατὰ τὸν ἀνδρῶνα ἀκούεται καὶ συνδρομή, καὶ εἰστρέχει τις τῶν θεραπόντων, ἀσθμαίνων ἄμα καὶ λέγων· “Θέρσανδρος ζῇ 10 καὶ πάρεστιν.” 4 ἦν δὲ ὁ Θέρσανδρος οὗτος ὁ τῆς Μελῆτις ἀνὴρ, ὃν ἐνόμιζε τεθνηκέναι κατὰ θάλασσαν. τῶν γὰρ συνόντων αὐτῷ τινες οἰκετῶν, ὡς περιετράπη τὸ σκάφος, σωθέντες καὶ νομίσαντες ἀπολωλέναι, τοῦτο ἀπαγγέλλαντες ἔτυχον. ἄμα οὖν ὁ οἰκέτης εἶπε καὶ ὁ Θέρσανδρος κατὰ πόδας εἰστρέχει· πάντα γὰρ τὰ περὶ ἐμοῦ πνύθ- 15 μενος κατὰ τὴν ὁδόν, ἔσπευδε φθάσας καταλαβεῖν με. 5 ἡ μὲν δὴ Μελίτη ἀνέθορεν ὑπὸ ἐκπλήξεως τοῦ παραλόγου καὶ περιβάλλειν ἐπεχειρεῖ τὸν ἄνδρα. ὁ δὲ τὴν μὲν ὡς εἶχεν ὥθει μάλα ἐρρωμένως, ἐμὲ δὲ ἰδὼν καὶ εἰπὼν· “Ὁ μοιχὸς οὗτος,” ἐμπεδῶ καὶ ῥαπίζει με κατὰ κόρης πληγὴν θυμοῦ γέμουσαν· ἐλκυσσας δὲ τῶν τριχῶν ῥάσσει 20 πρὸς τοῦδαφος καὶ προσπίπτων κατακόπτει με πληγαῖς. 6 ἐγὼ δὲ ὥσπερ ἐν μυστηρίῳ μὴδὲν <ῆδειν>, μὴθ' ὅστις ὁ ἄνθρωπος ἦν μὴθ' οὐ χάριν ἔτυπτεν, ὑποπτεύσας δὲ τι κακὸν εἶναι ἐδεδόλκειν ἀμύνεσθαι, καίτοι δυνάμενος. 7 ἐπεὶ δὲ ἔκαμεν ὁ μὲν τύπτων, ἐγὼ δὲ φιλοσοφῶν, λέγω πρὸς αὐτὸν ἀναστάς· “Τίς ποτε εἶ, ὦ ἄνθρωπε, καὶ 25 τί με οὕτως ῥήκισα;” ὁ δὲ ἔτι μᾶλλον ὀργισθεὶς, ὅτι καὶ φωνὴν ἀρῆκα,

1-2 Cf. Apostol., cent. XVI: 10g; Anton. Meliss., Migne vol. 136, col. 789; Arsen. cap. XLVIII, 83; Georgid. Gnomol., Anecd. Boissonade I, p. 91; Maxim. Conf., Migne vol. 91, col. 909

1 καὶ ante μόνον add. V || τῶν πραγμάτων post ἡδέα add. α : om. β Anton. Apostol. Arsen. || παρῇ W 5 δέ μοι β : μοι δέ α || post μοι lac. ind. Jacobs 7 ἡ Μελίτη scripsi : τῇ Μελίτῃ α : τῇ Λευκίππῃ β || καὶ post ὄχημα add. M || post ὄχημα [καὶ] lac. ind. Jacobs 8 πότον β : τόπον α || ἤμεν He : ἤμεν codd. 9 κατὰ α : περὶ β 12 τὴν θάλασσαν W 16 ἔσπευδε VEG : ἔσπευσε αR || φθάσας β : φθάσαι α 18 ὥθει Cobet 20 ῥάσσει WVs : ἀράσσει MG 21 <εἰδώς> post δέ Jacobs; cf. sq. 22 <ῆδειν> He || δ om. α || ἄνθρωπος : ἀνὴρ G 23 <πιστεύσας> post ὑποπτεύσας Jackson || δέ : δὴ W || τι κακὸν : μανικὸν He : ἡπίαιον Jacobs 24 ἐκάμεμεν Götting 25 ποτε εἶ β : εἶ ποτε α 26 με om. G

ῥαπίζει πάλιν καὶ καλεῖ δεσμὰ καὶ πέδας. δεσμεύουσιν οὖν με καὶ ἄγουσιν εἰς τι δωμάτιον.

24. Ἐν ᾧ δὲ ταῦτα ἐπράττετο, λανθάνει μου διαρρυσία ἡ τῆς Λευκίππης ἐπιστολή· ἔτυχον γὰρ αὐτὴν εἶσω τοῦ χιτωνίσκου προσ- 5 δεδεμένην ἐκ τῶν τῆς δόνης θυσάνων ἔχων. καὶ ἡ Μελίτη ἀναιρεῖται λαθοῦσα· ἐδεδόκει γὰρ μή τινα τῶν πρὸς με αὐτῆς γραμμάτων ἦν. 2 ὡς δὲ ἀνέγνω καθ' αὐτὴν γενομένη καὶ τὸ τῆς Λευκίππης εὔρεν ὄνομα, βάλλεται μὲν τὴν καρδίαν εὐθέως, γνωρίσασα τοῦτομα. οὐ μὴν αὐτὴν ἐνόμιζεν εἶναι τῷ πολλάκις αὐτὴν ἀκοῦσαι τετελεστη- 10 κέναι. 3 ὡς δὲ προΐουσα καὶ τοῖς λοιποῖς τῶν γεγραμμένων ἐνέ-τυχε, πᾶσαν μαθοῦσα τὴν ἀλήθειαν ἐμεμέριστο πολλοῖς ἄμα τὴν ψυχὴν, αἰδοῖ καὶ ὀργῇ καὶ ἔρωτι καὶ ζηλοτυπίᾳ. ἡσχύνετο τὸν ἄνδρα, ὠργίζετο τοῖς γράμμασιν, ὁ ἔρως ἐμάραινε τὴν ὀργὴν, ἐξήπτε τὸν ἔρωτα ἡ ζηλοτυπία, καὶ τέλος ἐκράτησεν ὁ ἔρως.

25. Ἦν δὲ πρὸς ἐσπέραν, καὶ ἔτυχε Θέρσανδρος ἐκ τῆς πρώτης ὀργῆς πρὸς ἐταῖρόν τινα τῶν ἐγγχωρίων ἐκθορόν. ἡ δὲ διαλεχθεῖσα τῷ τὴν φυλακὴν τὴν ἐμὴν πεπιστευμένῳ εἰσέρχεται πρὸς με λαθοῦσα 15 τοὺς ἄλλους, θεράποντας δύο τοῦωματίου προκαθίσασα, καὶ καταλαμβάνει χαμαὶ καταβεβλημένον. 2 παραστᾶσα οὖν πάντα ἤθελεν εἰπεῖν ὁμοῦ· τὸ σχῆμα τοῦ προσώπου τοσαῦτα εἶχεν, ὅσα εἰπεῖν ἤθελεν. “ὦ δυστυχὴς ἐγὼ καὶ ἐπὶ τῷ ἐμεινῆς κακῷ θεαμένη σε, τὸ μὲν πρῶτον ἀτέλεστα ἐρασθεῖσα καὶ μετὰ πάσης ἀνολας, ἡ καὶ μισουμένη τὸν μισοῦντα φιλῶ καὶ ὀδυνωμένη τὸν ὀδυνῶντα ἐλεῶ, καὶ οὐδὲ ὕβρις τὸν ἔρωτα παύει. 3 ὦ ζεῦγος κατ' ἐμοῦ γοήτων, 25 ἀνδρὸς καὶ γυναικός. ὁ μὲν τοσοῦτόν μου χρόνον κατεγέλα, ἡ δὲ ἀπῆλθε κομιούσά μοι φίλτρον. ἐγὼ δὲ ἡ κακοδαίμων ἡγνόουν αἰ-τοῦσα παρὰ τῶν ἐχθίστων κατ' ἐμεινῆς φάρμακον.” 4 καὶ ἄμα τὴν ἐπιστολὴν τῆς Λευκίππης μοι προσέρριπεν. ἰδὼν οὖν καὶ γνωρίσας ἔφριξα καὶ ἔβλεπον εἰς γῆν ὡς ἐληλεγμένος. ἡ δὲ ἐτραγῶδει πάλιν 30 “Ὀἷμοι δειλαῖα τῶν κακῶν καὶ γὰρ τὸν ἄνδρα ἀπώλεσα διὰ σέ, οὔτε γὰρ ἂν ἔχοιμι σε τοῦ λοιποῦ χρόνον κἂν μέχρι τῶν ὀμμάτων

1 με : δέ W 3 μου : με Cobet 5 θυσάνων Co : θυσάνων codd. 8 εὐθέως τὴν καρδίαν transp. V || ἀναγνωρίσασα Naber 9 <ἐκείνην> post ἐνόμιζεν Castiglioni 15 ὁ Θέρσανδρος M 16 ἐταῖρόν : ἑτερόν W 19 πάντα om. M 20 <καὶ> τὸ σχ. Jacobs : τὸ <δὲ> σχ. Castiglioni || τὸ προσώπου R 20-21 ἤθελεν εἰπεῖν transp. V 21 ἐγὼ om. V 25 καταγέλα W 27 κατ' ἐμεινῆς om. G 29 ἔβλεπον α : ἔβλεφα β 31 ὀμμάτων : βλεμμάτων vel φιλημάτων Wiifstrand

τῶν κενῶν, ἐπεὶ μὴ δεδόνησαι τούτων πλέον. 5 οἶδα δτι ὁ ἀνὴρ με μισεῖ καὶ μοιχείαν κατέγνωκεν ἐπὶ σοί, μοιχείαν ἄκαρπον, μοιχείαν ἀναφροδίτον, ἧς μόνον τὴν λοιδορίαν κεκέρδακα. αἱ μὲν γὰρ ἄλλαι γυναῖκες μισθὸν τῆς αἰσχύνῃς ἔχουσι τὴν τῆς ἐπιθυμίας ἡδονήν, ἐγὼ δὲ ἡ δυστυχὴς τὴν μὲν αἰσχύνην ἐκαρπώσαμην, τὸ δὲ τῆς ἡδονῆς 5 οὐδαμοῦ. 6 ἄπιστε καὶ βάρβαρε, ἐτόλμησας οὕτως ἐρῶσαν γυναῖκα κατατῆξαι, καὶ ταῦτα Ἐρωτος καὶ σὺ δοῦλος ὢν; οὐκ ἐφοβήθης αὐτοῦ τὰ μηνίματα; οὐκ ἠδέσθης αὐτοῦ τὸ πῦρ; οὐκ ἐτίμησας αὐτοῦ τὰ μυστήρια; οὐ κατέκλασέ σε ταῦτα τὰ δμματα δακρύοντα; 7 ὦ καὶ ληστῶν ἀγριώτερε· δάκρυα γὰρ καὶ ληστής αἰσχύνεται. οὐδέν 10 σε ἠρέθισεν εἰς Ἀφροδίτην κἄν μίαν, οὐ δέσεις, οὐ χρόνος, οὐχ ἡ τῶν σωμάτων συμπλοκή, ἀλλὰ, τὸ πάντων ὕβριστικώτατον, προσ- απτόμενος, καταφιῶν, οὕτως ἀνέστης ὥς ἄλλη γυνή. 8 τίς αὐτῇ τῶν γάμων ἡ σκιά; οὐ μὲν δὴ γεγηρακυῖα συνεκάθενδες, οὐδὲ ἀπο- στρεφόμενη σου τὰς περιπλοκάς, ἀλλὰ καὶ νέα καὶ φιλούση, εἶποι 15 δ' ἂν ἄλλος δτι καὶ καλῇ. εὐνοῦχε καὶ ἀνδρόγυνε καὶ κάλλους βά- σκανε, ἐπαρῶμαί σοι δικαιοσύνην ἄραν· οὕτως σε ἀμύναιτο ὁ Ἐρως εἰς τὰ σά." ταῦτα ἔλεγε, καὶ ἅμα ἔκλαεν.

26. Ὡς δὲ ἐσιώπων ἐγὼ κάτω νενευκῶς, μικρὸν διαλιποῦσα λέγει μεταβαλοῦσα· "Α μὲν εἶπον, ὦ φίλτατε, θυμὸς ἔλεγε καὶ 20 λύπη· ἃ δὲ νῦν μέλλω λέγειν, ἔρως λέγει. κἄν ὀργίζωμαι, καίνομαι· κἄν ὕβριζωμαι, φιῶ. 2 σπεῖσαι κἄν νῦν, ἐλέησον· οὐκέτι δέομαι πολλῶν ἡμερῶν καὶ γάμου μακροῦ, ὃν ἡ δυστυχὴς ὠνειροπόλων ἐπὶ σοί· ἀρκεῖ μοι κἄν μία συμπλοκή· μικροῦ δέομαι φαρμάκου πρὸς τηλικαύτην νόσον. σβέσον μοι ὀλίγον τοῦ πυρός. εἰ δὲ τί σοι προ- 25 πετῶς ἐθρασυνάμην, σύγγνωθι, φίλτατε· ἔρως ἀτυχῶν καὶ μαίνεται. 3 ἀσχημονοῦσα οἶδα, ἀλλ' οὐκ αἰσχύνομαι τὰ τοῦ Ἐρωτος ἐξαγο- ρεύουσα μυστήρια. πρὸς ἄνδρα λαλῶ μεμνημένον· οἶδας τί πάσχω. τοῖς δὲ ἄλλοις ἀνθρώποις ἀθέατα τὰ βέλη τοῦ θεοῦ, καὶ οὐκ ἂν τις ἐπιδειξῆται δύναται τὰ τοξεύματα· μόνοι δὲ οἶδασιν οἱ ἐρῶντες τὰ 30 τῶν ὁμοίων τραύματα. 4 ἔτι μόνον ἔχω ταύτην τὴν ἡμέραν· τὴν ὑπόσχεσιν ἀπαιτῶ. ἀναμνήσθητι τῆς Ἰσιδος, αἰδέσθητι τοὺς δοκούς

1 μὴ : μὴδὲν Naber 3 μόνον β : μόνην α 4 τῆς² om. G 13 ἄλλη : ἄν Naber 15 περιπλοκάς β : περιβολάς α 16 καλοῦ post κάλλους add. codd. : dittographiam suspicatus est Jacobs : del. He 18 εἰς τὰ σά : ὡς ἔδρασας Jacobs 21 κάομαι W 22 ὕβριζω G 24 κἄν om. α 30 μόνον V 32 ἀναμνή- σθητι vel ἀλλὰ μνήσθητι Jacobs : ἅμα μνήσθητι codd.

τοὺς ἐκεῖ. εἰ μὲν γὰρ καὶ συνοικεῖν ἤθελες, ὥσπερ ὤμοσας, οὐκ ἂν ἐφρόντισα μυρίων Θερσάνδρων. ἐπεὶ δὲ Λευκίπτην ἐδρόντι σοι γάμος ἀδύνατος ἄλλης γυναικός, ἐκοῦσά σοι κἀγὼ τοῦτο παραχωρῶ. οἶδα νικωμένη· οὐκ αἰτῶ πλέον ἢ δύναμαι τυχεῖν. κατ' ἐμοῦ γὰρ πάντα 5 καινά· ἀναβιοῦσι καὶ νεκροί. 5 ὦ θάλασσα, πλέουσας μὲν με διέ- σσας, σῶσασα δὲ μᾶλλον ἀπολώλεκας, δύο ἀποστείλασα κατ' ἐμοῦ νεκρούς· οὐκ ἔρκει γὰρ Λευκίπτη μόνῃ (ζησάτω, ἴνα μηκέτι λυπη- ται Κλειτοφῶν)· νῦν δὲ καὶ ὁ ἄγριος Θέρσανδρος ἡμῖν πάρεστι. 6 τετύπτησαι βλεποῦσής μου, καὶ βοηθεῖν ἡ δυστυχὴς οὐκ ἡδυνάμην· 10 ἐπὶ τοῦτο τὸ πρόσωπον πληγαὶ κατηνέχθησαν, ὦ θεοί· δοκῶ, τυφλὸς Θέρσανδρος ἦν. 7 ἀλλὰ δέομαι, Κλειτοφῶν δέσποτα (δεσπότης γὰρ εἰ ψυχῆς τῆς ἐμῆς), ἀπόδος σεαυτὸν τήμερον πρῶτα καὶ ὕστατα· ἐμοὶ δὲ ἡμέραι τὸ βραχὺ τοῦτο πολλά. οὕτω μηκέτι Λευκίπτην ἀπολέσειας, οὕτω μηκέτι μηδὲ ψευδῶς ἀποθάνοι. 8 μὴ ἀτιμάσης τὸν 15 ἔρωτα τὸν ἐμὸν, δι' ὃν τὰ μέγιστα εὐτυχεῖς. οὕτως σοι Λευκίπτην ἀποδέδωκεν· εἰ γὰρ σου μὴ ἠράσθην ἐγώ, εἰ γὰρ σε μὴ ἐνταῦθα ἤγαγον, ἦν ἂν ἔτι σοι Λευκίπτη νεκρά. 9 εἰσὶν, ὦ Κλειτοφῶν, καὶ Τύχης δωρεαί. ἤδη τις θησαυρῷ περιτυχὼν τὸν τόπον τῆς εὐρέσεως ἐτίμησε, βωμὸν ἤγειρε, θυσίαν προσήνεγκεν, ἐστεφάνωσε τὴν γῆν· 20 σὺ δὲ παρ' ἐμοὶ θησαυρὸν ἔρωτος ἐδρών ἀτιμάσεις τὰ εὐεργετήματα. 10 νόμιζέ σοι τὸν Ἐρωτα δι' ἐμοῦ λέγειν· Ἐμοὶ χάρισαι τοῦτο, Κλειτοφῶν, τῷ σῷ μυσταγωγῷ· μὴ ἀμύητον Μελίτην ἀπέλθης κατα- λιπών· καὶ τὸ ταύτης ἐμὸν ἐστὶ πῦρ· ἀκουσον δὲ ὡς καὶ τᾶλλα μοι μέλει περὶ σοῦ. 11 λυθήσῃ μὲν γὰρ ἄρτι τῶν δεσμῶν, κἄν 25 Θερσάνδρῳ μὴ δοκῇ. καταγωγῆς δὲ τεύξῃ τοσοῦτων ἡμερῶν, δσων ἐὰν θέλῃς, πρὸς ἐμὸν σύντροφον. ἔωθεν δὲ καὶ τὴν Λευκίπτην παρέ- σεσθαι προσδόκα· 12 διανυκτερεύσειν γὰρ ἔλεγεν εἰς τὸν ἀγρὸν βοτανῶν ἔνεκεν χάριν, ὡς ἐν ὅπῃ τῆς σελήνης αὐτὰς ἀναλάβοι. οὕτω γὰρ μου κατεγέλα· ἤτησα γὰρ φάρμακον παρ' αὐτῆς ὡς Θετταλῆς 30 κατὰ σοῦ. τί γὰρ ἡδυνάμην ἔτι ποιεῖν ἀποτυγχάνουσα ἢ βοτάνας

1 ὤμοσας β : ἐπηγγέλλω α 2 μυρίων Θ. β : Θ. μυρίων α 3 κἀγὼ om. V 4 ἢ : οὐ G 5 μὲν om. α 7 οὐκ om. M || ζησάτω WVe : ζήσασα MG 8 ἡμῖν post ἄγριος transp. G 9 ἐδυνάμην G 13 οὕτω W 14 ἀπολέσειας Cobet : ἀπολέσης codd. : ἀπολέσεις Valley || μηδὲ Ja : μήτε AVR : μὴ G : om. E || ἀτιμήσης R 16 ἀπέδωκεν G 20 τὰ εὐεργετήματα : τὴν εὐεργετήσασαν He 23 τὸ ταύτης : τοσαύτης MG || ἐστι om. W 26 ἐὰν : ἂν Cobet || τὴν om. α || παραστήσασθαι G 28 ἔνεκεν del. Cobet || αὐτὰς : αὐτὰ G || ἀναλαβών G || οὕτω β : οὕτως α 30 ἐδυνάμην G || ἔτι om. α

ζητεῖν καὶ φάρμακα; αὕτη γὰρ τῶν ἐν ἔρωτι δυστυχοῦντων ἢ καταφυγή. 13 ὁ Θέρσανδρος, ὡς καὶ περὶ τούτου θαρρήσης, ἐξεπήδησε πρὸς ἑταῖρον αὐτοῦ, ἐξανιστάμενος ἐμοὶ τῆς οἰκίας ὑπὸ ὀργῆς· δοκεῖ δ' ἔμοιγε θεὸς τις αὐτὸν ἐντεῦθεν ἐξεληλακέναι, ἵνα σου τὰ τελευταῖα ταῦτα δυνηθῶ τυχεῖν. ἀλλὰ μοι σαυτὸν ἀπόδος.”

27. Ταῦτα φιλοσοφήσασα (διδάσκει γὰρ ὁ Ἔρως καὶ λόγους) ἔλυσεν τὰ δεσμὰ καὶ τὰς χεῖρας κατεφίλει καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ τῇ καρδίᾳ προσέφερε καὶ εἶπεν· “Ὅρῃς πῶς πηδᾷ καὶ πάλλει πυκνὸν παλμὸν ἀγωνίας γέμοντα καὶ ἐλπίδος, γένοιτο δὲ καὶ ἡδονῆς· καὶ ἔοικεν ἱκετεύειν σε τῷ πηδήματι.” 2 ὥς οὖν με ἔλυσεν καὶ περιέβαλε κλαίονσα, ἔπαθόν τι ἀνθρώπινον καὶ ἀληθῶς ἐφοβήθη τὸν Ἔρωτα, μή μοι γένηται μῆνιμα ἐκ τοῦ θεοῦ, καὶ ἄλλως ὅτι Λευκίππην ἀπειλήφειν, καὶ ὅτι μετὰ ταῦτα τῆς Μελλίτης ἀπαλλάττεσθαι ἔμελλον, καὶ ὅτι οὐδὲ γάμος ἔτι τὸ πρᾶττόμενον ἦν, ἀλλὰ φάρμακον ὥσπερ ψυχῆς νοσοῦσης. 3 περιβαλλούσης οὖν ἡνιχόμην καὶ περιπλεκομένης πρὸς τὰς περιπλοκάς οὐκ ἀντέλεγον· καὶ ἐγένετο ὅσα ὁ Ἔρως ἤθελεν, οὔτε στρωμνῆς ἡμῶν δεηθέντων οὔτε ἄλλον τινὸς τῶν εἰς παρασκευὴν Ἀφροδισίων. 4 αὐτοῦργός γάρ ὁ Ἔρως καὶ αὐτοσχέδιος σοφιστῆς καὶ πάντα τόπον αὐτῷ τιθέμενος μυστήριον. τὸ δ' ἀπερίεργον εἰς Ἀφροδίτην ἡδίων μᾶλλον τοῦ πολυπράγμονος· αὐτοφυῆ γὰρ ἔχει τὴν ἡδονήν.

1 ἢ om. α 2 δὲ post Θέρσανδρος Amg. || θαρρήσης Co : θαρρήσας codd. (-ρσ- G) 3 αὐτοῦ Sa : αὐτοῦ codd. || ἐξανιστάμενος α : ἐξιστάμενος β 4 δ' ἔμοιγε β : δὲ μοι α || ἐντεῦθεν om. α 6 καὶ : τοὺς G 7 τοὺς ὀφθαλμούς Castiglioni 8 πῶς om. W || περιέβαλλε E 12 γένηται : γένοιτο WG 13 αὐτῇ M, αὐτῇ W add. ante ὅτι : αὐτίκα Jacobs || ἔμελλον W 14 ἔτι... ἦν β : ἐστὶ... ἡμῖν α || καὶ ante ψυχῆς add. W || 16 ἐγένετο α : ἐγένετο β 19 αὐτῷ ε : αὐτῷ cett. 19-20 εἰς Ἀφροδίτην om. V 20 ἡδίων β : ἡδὺ α

Ἀχιλλέως λόγος ε' W

ΛΟΓΟΣ ζ'

1. Ἐπεὶ οὖν τὴν Μελλίτην ἱασάμην, λέγω πρὸς αὐτήν· “Ἀλλ' ὅπως μοι τῆς φυγῆς παράσχῃς τὴν ἀσφάλειαν καὶ τᾶλλα ὡς ὑπέσχον περὶ Λευκίππης.” “Μὴ φροντίσης,” εἶπε, “τοῦ γε κατ' ἐκείνην μέρους, ἀλλ' ἤδη νόμιζε Λευκίππην ἔχειν. σὺ δὲ ἐνδοθὶ τὴν ἐσθῆτα τὴν ἐμὴν καὶ κλέπτε τὸ πρόσωπον τῷ πέπλῳ. 2 ἡγήσεται δὲ σοὶ τῆς ἐπὶ τὰς θύρας ὁδοῦ Μελανθῶ· περιμένει δὲ σε καὶ νεανίσκος ἐπ' αὐταῖς ταῖς θύραις, ᾧ προστεταγμένον ἐστὶν ἐξ ἐμοῦ κομίσαι σε εἰς τὴν οἰκίαν, οὗ καὶ Κλεινίαν καὶ Σάτυρον εὐρήσεις καὶ Λευκίππην σοὶ παρέσται.” 3 ταῦτα ἅμα λέγουσα ἐσκέυάσέ με ὡς ἑαυτήν καὶ καταφιλοῦσα, “Ὡς εὐμορφότερος,” ἔφη, “παρὰ πολὺ γέγονας τῇ στολῇ· τοιοῦτον Ἀχιλλέα ποτ' ἐθεασάμην ἐν γραφῇ. ἀλλὰ μοι, φίλτατε, σῶζοιο καὶ τὴν ἐσθῆτα ταύτην φύλαττε μνήμην· ἐμοὶ δὲ τὴν σὴν κατάλιπε, ὡς ἂν ἔχοιμι ἐνδομένη σοὶ περικεχούσθαι.” 4 δίδωσι δὲ μοι καὶ χρυσοὺς ἑκατὸν καὶ καλεῖ τὴν Μελανθῶ· θεράπαινα δὲ ἦν αὕτη τῶν πιστῶν καὶ ἐφήδρευε ταῖς θύραις. ὡς δὲ εἰσῆλθε, λέγει περὶ ἐμοῦ τὰ συγκείμενα καὶ κελεύει πάλιν ἀναστρέφειν πρὸς αὐτήν, ἐπειδὴν ἔξω γένωμαι θυρῶν.

2. Ἐγὼ μὲν δὴ τοῦτον τὸν τρόπον ὑπεκδύομαι· καὶ ὁ φύλαξ τοῦ Ἀχιλλέως λόγος ἔκτος W : λόγος ἔκτος M : τοῦ αὐτοῦ λόγος ἔκτος R : βιβλίον ζ' G² in mg. : sine inscr. VE

2 παράσχῃς Jacobs : παράσχεις codd. (παράσχεις suprascr. οι R) || ὡς : ὅσα He 5 τῷ om. β || δὲ om. β 6 τὰς : τῆς G : om. M || περιμένει M 6-7 ἐπ' αὐταῖς ταῖς Cobet : ἐπ' αὐτὰς τὰς α : ἐπὶ τὰς β 9 παρέσται β : παρέσεται α 12 μνήμην : μνήμα vel μνημεῖον Richards 13 ἔχοιμι : δοκοῖμι Jacobs 14 ἦν om. β 17 τῶν θυρῶν V

οικήματος ἀνεχώρησε, νομίσας τὴν δέσποιναν εἶναι, νευσάσης αὐτῇ τῆς Μελανθοῦς· καὶ διὰ τῶν ἐρήμων τῆς οἰκίας ἐπὶ τινα θύραν οὐκ ἐν ὁδῷ κειμένην ἔρχομαι, καὶ με ὁ πρὸς τῆς Μελίτης ταύτη προσεταγμένος ἀπολαμβάνει. 2 ἀπελεύθερος δὲ αὐτὸς τῶν συμπεπλευκῶτων ἦν ἡμῖν καὶ ἄλλως ἐμοὶ κεχαρισμένος. ὡς δὲ ἀνέστρεφεν ἡ Μελανθώ, καταλαμβάνει τὸν φρουρὸν ἄρτι ἐπικλείσαντα τὸ οἶκημα, καὶ ἀνοίγειν ἐκέλευεν αὐτῇς. 3 ὡς δὲ ἤνοιξε καὶ παρελθοῦσα ἐμῇ-
 νυσε τῇ Μελίτῃ τὴν ἔξοδον τὴν ἐμὴν, καλεῖ τὸν φύλακα. κάκεινος, ὡς τὸ εἰκός, θέαμα ἰδὼν παραδοξότατον τῆς κατὰ τὴν ἔλαφον ἀντὶ παρθένου παροιμίας, ἐξεπλάγη καὶ ἔσθη σιωπῇ. 4 λέγει οὖν πρὸς αὐτόν· “Οὐκ ἀπιστοῦσά σοι μὴ οὐκ ἐβλήσης ἀφείναι Κλειτοφῶντα ταύτης ἐδεήθην τῆς κλοπῆς, ἀλλ’ ἵνα σοι πρὸς Θέρσανδρον ἢ τῆς αἰτίας ἀπόλυσις ἢ ὡς οὐ συνεγνωκότι. 5 χρυσοὶ δὲ σοι οὗτοι δῶρον δέκα, δῶρον μὲν, ἂν ἐνταῦθα μένης, παρὰ Κλειτοφῶντος· ἐὰν δὲ νομίσης φνεῖν βέλτιον, ἐφόδιον.” καὶ ὁ Πασίων (τοῦτο γὰρ ἦν ὄνομα τῷ φύλακι), “Πάνν,” ἔφη, “δέσποινα, τὸ σοὶ δοκοῦν κάμοι δοκεῖ καλῶς ἔχειν.” 6 ἔδοξεν οὖν τῇ Μελίτῃ τὸ νῦν ἀναχωρεῖν, ὅταν δὲ ἐν καλῷ θῆται τὰ πρὸς τὸν ἄνδρα καὶ γένηται τὰ τῆς ὀργῆς ἐν γαλήνῃ, τότε μετιέναι. καὶ ὁ μὲν οὕτως ἔπραξεν.

3. Ἐμοὶ δὲ ἡ συνήθης Τύχη πάλιν ἐπιτίθεται καὶ συντίθεται κατ’ ἐμοῦ δράμα καινόν· ἐπάγει γὰρ μοι τὸν Θέρσανδρον εὐθὺς παρελθόντα. μεταπεισθεὶς γὰρ ὑπὸ τοῦ φίλου, πρὸς δὲ ὄψετο, μὴ ἀποκοίτος γενέσθαι, δειπνήσας πάλιν ἀνέστρεφεν ἐπὶ τὴν οἰκίαν. 2 ἦν δὲ τῆς Ἀρτέμιδος ἱερομηνία καὶ μεθύοντων πάντα μεστά, ὥστε καὶ δι’ ὅλης νυκτός τὴν ἀγορὰν ἀπασαν κατεῖχε πλῆθος ἀνθρώπων. 25 κάγω μὲν ἐδόκουν τοῦτο μόνον εἶναι τὸ δεινόν· ἐλελήθει δὲ καὶ ἄλλο τεχθὲν μοι χαλεπώτερον. 3 ὁ γὰρ Σωσθένης ὁ τὴν Λευκίπτην ἐωνημένος, δὴ ἡ Μελίτη τῆς τῶν ἀγρῶν ἐκέλευσεν ἀποστῆναι διωκίσεως, μαθὼν παρῆναι τὸν δεσπότην τοὺς τε ἀγροὺς οὐκέτι ἀφῆκε τὴν τε Μελίτην ἤθελεν ἀμύνασθαι. 4 καὶ πρῶτον μὲν φθάσας κατα-

2 τῆς οἰκίας om. E 4 αὐτὸς : οὗτος He 5 ἄλλος M 9-10 τῆς κατὰ... παροιμίας exp. He 11 σοι om. β 14 μένης M 16 πάνν : πάν G 16-17 δοκεῖ κάμοι transp. V 18 θῆται Cobet : θῆ codd. 19 μετιέναι : ἐπιέναι V 20 συντίθῃσι Jackson 21 εὐθὺς παρελθόντα β : εὐθὺς παραντίκα W : εὐθὺς καὶ παραντίκα M : αὐθὺς ἐπανελθόντα Jacobs : εὐθὺς προελθόντι Jackson 23 ἀνέστρεφεν V 25 <τῆς> νυκτός Cobet 26 τὸ om. α || ἐλελήθει β : ἐληλήθει α || δὲ ε : γὰρ V : γὰρ μοι G : om. α 28 ἐωνημένος α : ἐωνησάμενος Ve : ὀνησάμενος G 29 post παρῆναι G deest usque ad 114.3

μηνύει μου πρὸς τὸν Θέρσανδρον (ὁ γὰρ διαβαλὼν αὐτὸς ἦν), ἔπειτα καὶ περὶ Λευκίπτης λέγει πάνν πιθανῶς πλασάμενος. ἔπει γὰρ αὐτὸς αὐτῆς ἀπεγνώκει τυχεῖν, μαστροπεύει πρὸς τὸν δεσπότην, ὡς ἂν αὐτὸν τῆς Μελίτης ἀπαγάγοι. “Κόρην ἐωνησάμην, ὦ δέσποτα, 5 καλήν, ἀλλὰ χρῆμά τι κάλλους ἀπιστον” 5 οὕτως αὐτὴν πιστεύσειας ἀκούων, ὡς ἰδὼν. ταύτην ἐφύλαττόν σοι καὶ γὰρ ἡκηκόειν ζῶντά σε, καὶ ἐπίστευον, ὅπερ ἤθελον. ἀλλ’ οὐκ ἐξέφαινον, ἵνα τὴν δέσποιναν ἐπ’ αὐτοφώρῳ καταλάβοις καὶ μὴ σου καταγελᾷ μοιχὸς ἀτιμος καὶ ξένος. 6 ἀφῆρηται δὲ ταύτην χθὲς ἡ δέσποινα καὶ ἔμελλεν ἀπο-
 πέμψειν ἡ τύχη δὲ ἐτήρησέ σοι, ὥστε τοσοῦτον κάλλος λαβεῖν. ἔστι δὲ νῦν ἐν τοῖς ἀγροῖς, οὐκ οἶδ’ ὅπως πρὸς αὐτῆς ἀπεσταλμένη. πρὶν οὖν αὐτῇς ἐπανελθεῖν, εἰ θέλεις, κατακλείσας αὐτὴν φυλάξω σοι, ὡς ὑπὸ σοὶ γένοιτο.”

4. Ἐπήνεσεν ὁ Θέρσανδρος καὶ ἐκέλευσε τοῦτο ποιεῖν. ἔρχεται 15 δὴ σπουδῇ μάλα ὁ Σωσθένης εἰς τοὺς ἀγροὺς, καὶ τὴν καλὴν ἐωρακώς, ἔνθα ἡ Λευκίπτη διανυκτερεύειν ἔμελλε, δύο τῶν ἐργατῶν παραλαβὼν τοὺς μὲν κελεύει τὰς θεραπαινίδας, αἵπερ ἦσαν ἅμα τῇ Λευκίπτῃ παροῦσαι, περιελεῖν δόλῳ καὶ καλεσαμένους ὅτι πορρωτάτω διατρῖβειν ἔχοντας ἐφ’ ὁμίλῃ. 2 δύο δὲ ἄλλους διάγων, ὡς εἶδε τὴν 20 Λευκίπτην μόνην, εἰσπηδήσας καὶ τὸ στόμα ἐπισχὼν συναρπάζει καὶ κατὰ θάτερα τῆς τῶν θεραπαινίδων ἐκτροπῆς χωρεῖ, φέρων εἰς τι δωμάτιον ἀπόρρητον, καὶ καταθέμενος λέγει πρὸς αὐτήν· “Ἦκω σοι φέρων σωρὸν ἀγαθῶν· ἀλλ’ ὅπως εὐτυχήσασα μὴ ἐπιλήσῃ μου. 3 μὴ γὰρ φοβηθῇς ταύτην τὴν ἀρπαγὴν, μηδὲ ἐπὶ κακῷ τῷ σῷ 25 γεγονέναι δόξης· αὕτη γὰρ τὸν δεσπότην τὸν ἐμὸν ἐραστὴν σοι προξενεῖ.” ἡ μὲν δὴ τῷ παραλόγῳ τῆς συμφορᾶς ἐκπλαγεῖσα ἐσιώπησεν· ὁ δὲ ἐπὶ τὸν Θέρσανδρον ἔρχεται καὶ λέγει τὰ πεπραγμένα. ἔτυχε δὲ ὁ Θέρσανδρος ἐπαιῶν εἰς τὴν οἰκίαν. 4 τοῦ δὲ Σωσθένης αὐτῷ μηνύσαντος τὰ περὶ τῆς Λευκίπτης καὶ κατατραγωδοῦντος 30 αὐτῆς τὸ κάλλος, μεστὸς γενόμενος ἐκ τῶν εἰρημένων ὥσει κάλλους φαντάσματος, φύσει καλοῦ, παννυχίδος οὔσης καὶ ὄντων μεταξὺ

1 αὐτὸς : οὗτος Cobet 2 τι post πάνν add. M || γὰρ om. W 3 αὐτῆς del. Castiglioni 4 ἐωνησάμην α : ὀνησάμην β 5 καλήν ἀλλὰ del. He || χρῆμά τι β : χρώματι α 6 ἡκηκόειν β : ἀκηκόειν α 7 ὅπερ : διόπερ Cobet 8 καταγελῆ Jackson 11 νῦν om. α 12 αὐτὴν om. α || σοι om. α 13 καὶ ante ὑπὸ add. codd. praeter M 15 δὴ β : δὲ α || εἰς β : ἐπὶ α 18 περιελεῖν He 19 δὲ β : δὴ α || διάγων β : ἀγαγὼν α 20 συναρπάζει β : ἀρπάζει α 23 ἀλλ’ ὅπως : ἀλλά πως M || εὐτυχήσασα α : εὐτυχούσα β 31 φύσει καλοῦ β : φύσει α : del. Naber

τεσσάρων σταδίων ἐπὶ τοὺς ἀγρούς, ἡγεῖσθαι κελεύσας ἐπ' αὐτὴν χωρεῖν ἔμελλεν.

5. Ἐν τούτῳ δὲ ἐγὼ τὴν ἐσθῆτα τῆς Μελίτης εἶχον ἡμφιεσμένος καὶ ἀπερισκέπτως ἐμπύπτω κατὰ πρόσωπον αὐτοῖς, καὶ με ὁ Σωσθένης πρῶτος γνωρίσας, "Ἄλλ' ἰδοῦ," φησὶν, "οὗτος ὁ μοιχὸς βακχεύων ἡμῖν ἔπεισι καὶ τῆς σῆς γυναικὸς ἔχων λάφυρα." 2 ὁ μὲν οὖν νεανίσκος ἔτυχε προηγουμένος καὶ προῖδων ἀποφεύγει, μὴ καιρὸν λαβὼν ὑπὸ δέους κάμοι προμηνῦσαι· ἐμὲ δὲ ἰδόντες συλλαμβάνουσι, καὶ ὁ Θέρσανδρος βοᾷ, καὶ πλήθος τῶν παννυχιζόντων συνέρρεεν. 3 ἔτι μᾶλλον οὖν ὁ Θέρσανδρος ἐδεινοπάθει, ῥήτὰ μὲν καὶ ἄρρητα 10 βοῶν, τὸν μοιχόν, τὸν λαποδύτην· ἄγει δέ με εἰς τὸ δεσμοτήριον καὶ παραδίδωσιν, ἔγκλημα μοιχείας ἐπιφέρων. 4 ἐμὲ δὲ ἐλύπει τούτων μὲν οὐδέν, οὔτε ἡ τῶν δεσμῶν ὕβρις, οὔτε ἡ τῶν λόγων αἰκία· καὶ γὰρ ἐθάρρυνεν τῷ λόγῳ περιέσεσθαι μὴ μοιχὸς εἶναι, γῆμαι δὲ ἐμφανῶς. δέος δέ με περὶ τῆς Λευκίπτης εἶχεν, οὕτω σαφῶς αὐτὴν 15 ἀπολαβόντα. 5 ψυχὰι δὲ πεφύκασιν μάντις τῶν κακῶν, ἐπεὶ τῶν γε ἀγαθῶν ἥκιστα ἐκ μαντείας εὐτυχοῦμεν. οὐδὲν οὖν ὑγιὲς ἐνεόουν περὶ τῆς Λευκίπτης, ἀλλ' ἦν ὑποπτὰ μοι πάντα καὶ μεστὰ δέιματος. ἐγὼ μὲν οὖν οὕτως εἶχον τὴν ψυχὴν κακῶς.

6. Ὁ δὲ Θέρσανδρος ἐμβαλὼν με εἰς τὸ δεσμοτήριον, ὥς εἶχεν 20 ὁρμῆς ἐπὶ τὴν Λευκίπτην ἵεται. ὥς δὲ παρήσαν ἐπὶ τὸ δωμάτιον, καταλαμβάνουσιν αὐτὴν χαμαὶ κειμένην, ἐν νῷ καθεστηκυῖαν ὣν ἔτυχεν ὁ Σωσθένης εἰπὼν, ἐμφαίνουσιν τοῖς προσώποις λύπην ὁμοῦ καὶ δέος. 2 ὁ γὰρ νοῦς οὐ μοι δοκεῖ λελέχθαι καλῶς ἀόρατος εἶναι τὸ παράπαν· φαίνεται γὰρ ἀκριβῶς ὥς ἐν κατόπτρῳ τῷ προσώπῳ. 25 ἡσθεὶς τε γὰρ ἐξέλαμψε τοῖς ὀφθαλμοῖς εἰκόνα χαρᾶς καὶ ἀνιαθεὶς συνέστεϊλε τὸ πρόσωπον εἰς τὴν ὄψιν τῆς συμφορᾶς. 3 ὥς οὖν ἤκουσεν ἡ Λευκίπτη ἀνοιγομένων τῶν θυρῶν, ἦν δὲ ἔνδον λύχνος, ἀνανεύσασα μικρὸν αὐθις τοὺς ὀφθαλμοὺς κατέβαλεν. ἰδὼν δὲ ὁ Θέρσανδρος τὸ κάλλος ἐκ παραδρομῆς, ὥς ἀρπαζομένης ἀστραπῆς (μάλιστα γὰρ 30 ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς κἀθῆται τὸ κάλλος) ἀφῆκε τὴν ψυχὴν ἐπ' αὐτὴν

1 τεσσάρων β : τεττάρων α 2 ἔμελλεν β : ἠθελεν α 3 τούτῳ incipit denovo G 6 σῆς om. M 7-8 λαβὼν καιρὸν transp. V 9 συνέρρεεν β : προσέρρεεν α 11 ἀπάγει Cobet || οὔτε... οὔτε : οὐθ'... οὐθ' α : οὐδὲ... οὔτε β 13 αἰκία Salmasius : αἰτία codd. 15 εἶχεν om. M 16 ἀπολαβόντι M || <α> ψυχὰι Jacobs || μάντις β : μάντιδες α 17 γε W : τε M : om. β || εὐτυχοῦμεν : εὐστοχοῦμεν Hl 19 κακῶς exp. Cobet 21 ἵεται β : ἔρχεται α 22 αὐτὴν β : τὴν Λευκίπτην α 22-23 ὣν ἔτυχεν om. M 29 ὁ om. R

καὶ εἰστήκει τῇ θέρᾳ δεδεμένος, ἐπιτηρῶν πότε αὐθις ἀναβλέψει πρὸς αὐτόν. 4 ὥς δὲ ἐνευσεν εἰς τὴν γῆν, λέγει· "Τί κάτω βλέπεις, γύναι; τί δέ σου τὸ κάλλος τῶν ὀφθαλμῶν εἰς γῆν καταρρεῖ; ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς μᾶλλον ῥέετω τοὺς ἔμούς."

5 7. Ἡ δὲ ὥς ἤκουσεν, ἐπλήσθη δακρύων, καὶ εἶχεν αὐτῆς ἴδιον κάλλος καὶ τὰ δάκρυα. δάκρυον γὰρ ὀφθαλμὸν ἀνίστησι καὶ ποιεῖ προπετέστερον. κἂν μὲν ἄμορφος ἦ καὶ ἄγροικος, προστίθῃσιν εἰς δυσμορφίαν· ἐὰν δὲ ἡδὺς καὶ τοῦ μέλανος ἔχων τὴν βαφὴν ἡρέμα τῷ λευκῷ στεφανούμενος, δταν τοῖς δάκρυσιν ὑγρανθῇ, ῥοικε πηγῆς 10 ἐγκύμονι μαζῶ. 2 χρομένης δὲ τῆς τῶν δακρύων ἄλλης περὶ τὸν κύκλον, τὸ μὲν πιαίνεται, τὸ δὲ μέλαν πορφύρεται, καὶ ἔστιν ὁμοιον τὸ μὲν ἰω, τὸ δὲ ναρκίσσω· τὰ δὲ δάκρυα τῶν ὀφθαλμῶν ἔνδον εἰλούμενα γελᾷ. 3 τοιαῦτα Λευκίπτης ἦν τὰ δάκρυα, αὐτὴν τὴν λύπην εἰς κάλλος νενικηκότα· εἰ δὲ ἡδύνατο παγγῆναι πεσόντα, καινὸν 15 ἂν εἶχεν ἡλεκτρον ἢ γῆ. ὁ δὲ Θέρσανδρος ἰδὼν πρὸς μὲν τὸ κάλλος ἐκεχῆρει, πρὸς δὲ τὴν λύπην ἐξεμεμήρει, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς δακρύων ἐγκύους εἶχεν. 4 ἔστι μὲν γὰρ φύσει δάκρυον ἐπαγωγότατον ἔλεον τοῖς ὁρώσι· τὸ δὲ τῶν γυναικῶν μᾶλλον, ὅσῳ θαλερώτερον, τοσοῦτον καὶ γοητότερον. ἐὰν δὲ ἡ δακρύνουσα ἦ καὶ καλὴ καὶ ὁ 20 θεατῆς ἐραστής, οὐδ' ὀφθαλμὸς ἀτρεμεῖ, ἀλλὰ τὸ δάκρυον ἐμμήστατο. 5 ἐπειδὴ γὰρ εἰς τὰ ὅμματα τῶν καλῶν τὸ κάλλος κἀθῆται, ῥέον ἐκείθεν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν ὁρώντων ἵσταται καὶ τῶν δακρύων τὴν πηγὴν συνεφέλκεται. ὁ δὲ ἐραστής δεξιόμενος ἄμφω τὸ μὲν κάλλος εἰς τὴν ψυχὴν ἤρπασε, τὸ δὲ δάκρυον εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς 25 ἐτήρησεν, ὁραθῆναι δὲ εὐχεται, καὶ ἀποψήσασθαι δυνάμενος οὐκ ἐθέλει, ἀλλὰ τὸ δάκρυον ὥς δύναται κατέχει καὶ φοβεῖται μὴ πρὸ καιροῦ φύγῃ. 6 ὁ δὲ καὶ τῶν ὀφθαλμῶν τὴν κίνησιν ἐπέχει, μὴ πρὶν τὸ ἐρώμενον ἰδεῖν ταχὺ θελήσῃ πεσεῖν· μαρτυρίαν γὰρ ταύτην νενόμικεν ὅτι καὶ φιλεῖ. 7 τοιοῦτό τι καὶ τῷ Θερσάνδρῳ συμβε-

3 τὴν γῆν W 5 ἐνεπλήσθη Cobet 5-6 ἴδιον κάλλος : εἶδος κάλλιον Schmidt 10 χρομένης β : καιομένης α 11 τὸ μὲν <λευκόν> Berger : τὸ μὲν μέλαν... τὸ δὲ <λευκόν> Castiglioni 13 εἰλούμενα MG || αὐτὴν om. α 14 δὲ ἡδύνατο : δεδύνατο G 15 ἰδὼν om. α 16 ἐξεμῆρει MV 18 τὸ δὲ τῶν γυναικῶν μᾶλλον : τὸ μὲν γυναικῶν κάλλος G || <γὰρ> post ὅσῳ Hl 19 γοητικώτερον Hercher || <ὄν> post γοητότερον Jackson || ἦ καὶ : ἔστι G 20 δακρύνον Jacobs : δάκρυον codd. 22 δὲ post ῥέον add. codd. : del. He 26 ὥς : ἕως Jacobs 28 τὸ ἐρώμ. α : τὸν ἐρώμ. β || ταχὺ θελήσῃ : τάχα φθάσῃ Schmidt 29 τοιοῦτόν G || καὶ³ om. α

βήκει· ἐδάκρυε γὰρ πρὸς ἐπιδειξιν, παθὼν μὲν τι, κατὰ τὸ εἶκος, ἀνθρώπινον, καλλωπιζόμενος δὲ πρὸς τὴν Λευκίπτην, ὡς διὰ τοῦτο δεδακρυμένος, ὅτι κἀκεῖνη δακρύει. 8 λέγει οὖν πρὸς τὸν Σωσθένην προσκύνων· “Νῦν μὲν αὐτὴν θεράπευσον· ὁρᾷς γὰρ ὡς ἔχει λύπης· ὥστε ὑπεκστήσομαι καὶ μάλα ἄκων, ὡς μὴ ὀχληρὸς εἶην. 5 ὅταν δὲ ἡμερώτερον διατεθῇ, τότε αὐτῇ διαλεχθήσομαι. 9 σὺ δέ, ὦ γύναι, θάρσει· ταχὺ γὰρ σου ταῦτα τὰ δάκρυα λάσομαι.” εἰτα πρὸς τὸν Σωσθένην πάλιν, ἐξιών, “Ὅπως εἴπης τὰ εἰκότα περὶ ἐμοῦ· ἔωθεν δὲ ἦκε πρὸς με κατορθώσας,” ἔφη. ἐπὶ τούτοις ἀπηλλάττετο.

8. Ἐν ᾧ δὲ ταῦτα ἐπράττετο, ἔτυχεν ἐπὶ τὴν Λευκίπτην μετὰ 10 τὴν πρὸς με ὁμίλιαν εὐθὺς εἰς τοὺς ἀγροὺς τὴν Μελίτην νεανίσκον ἀποστείλασαν, ἐπελγεῖν αὐτὴν εἰς τὴν ἐπάνοδον, μηδὲν ἔτι δεομένην φαρμάκων. 2 ὡς οὖν ἦκεν οὗτος εἰς τοὺς ἀγροὺς, καταλαμβάνει τὰς θεραπαινίδας ζητούσας τὴν Λευκίπτην καὶ πάνυ τεταραγμένας· ὡς δὲ οὐκ ἦν οὐδαμοῦ, δρόμῳ φθάσας ἀπήγγειλε τὸ συμβάν. 3 ἡ δὲ 15 ὡς ἤκουσε τὰ περὶ ἐμοῦ, ὡς εἶην εἰς τὸ δεσμοτηρίων ἐμβληθεῖς, εἰτα περὶ τῆς Λευκίπτης, ὡς ἀφανὲς ἐγένετο, νέφος αὐτῇ κατεχύθη λύπης. 4 καὶ τὸ μὲν ἀληθὲς οὐκ εἶχεν εὐρεῖν, ὑπενόει δὲ τὸν Σωσθένην. βουλομένη δὲ φανεράν αὐτῆς ζήτησιν ποιήσασθαι διὰ τοῦ Θερασάνδρου, τέχνην λόγων ἐπενόησεν, ἥτις μεμιγμένην εἶχε τῷ σοφί- 20 σματι τὴν ἀλήθειαν.

9. Ἐπεὶ γὰρ ὁ Θέρασανδρος εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν ἐβόα πάλιν, “Τὸν μοιχὸν ἐξέκλεψας σὺ, τῶν δεσμῶν ἐξέλευσας καὶ τῆς οἰκίας ἐξαπέστειλας· σὺν τῷ ἔργον. τί οὖν οὐκ ἡκολούθεις αὐτῷ; τί δὲ ἐνταῦθα μένεις; ἀλλ’ οὐκ ἄπει πρὸς τὸν ἐρώμενον, ἵνα αὐτὸν ἰδῇς στερ- 25 ροτέροις δεσμοῖς δεδεμένον;” ἡ Μελίτη, “Ποῖον μοιχόν;” ἔφη. “τί πάσχεις; εἰ γὰρ θέλεις, τὴν μανίαν ἀφελὲς, ἀκοῦσαι τὸ πᾶν, μαθήσῃ ῥαδίως τὴν ἀλήθειαν. 2 ἐν οὖν σου δέομαι· γενοῦ μοι δικαστῆς ἴσος, καὶ καθάρας μὲν σου τὰ ὦτα τῆς διαβολῆς, ἐκβαλὼν δὲ τῆς καρδίας

1 ἐδάκρυεν α : ἐδάκρυσε β || πρὸς ἐπιδειξιν β : εἰς ἐπιδ. α : del. Ga 3 κἀκεῖνη : Λευκίπτη M 4 προσκύνων β : προσκύνων α 5 <ἀν> post ὡς He || εἶην : ἡ Jacobs 8 εἴπης : εἴπῃ (sic) V 9 ἦκε β : ἦκειν α 11 τὴν Μελ. νεανίσκον α : νεανίσκον τὴν Μελ. β; cf. sq. 11-12 ἡ Μελίτη . . ἀποστείλασα He 13 εἰς α : ἐπὶ β 15 οὐκ om. α || δρόμῳ om. α 16 ὡς¹ : ἐπεὶ M (de W cf. sq.) || ὡς ἤκουσε : ἦν οὐδαμοῦ W 17 αὐτῇ : αὐτῆς Cobet 19 τὴν ζήτησιν M 22 γὰρ β : δὲ α 23 <σὺ> ante τὸν add. He, post σὺ Hi || ἐξέκλεψας α : ἐκλεψας β 24 τὸ om. M || ἡκολούθησας G 25 ἰδῇς Jacobs : ἴδεις G : ἴδους cett. 26 καὶ ante ἡ Μελ. add. α 28 σου β : σοι α || ἴσως W

τὴν ὀργήν, τὸν δὲ λογισμόν ἐπιστήσας κριτὴν ἀκέραιον, ἀκουσον. ὁ νεανίσκος οὗτος οὔτε μοιχὸς ἦν ἐμὸς οὔτε ἀνὴρ. ἀλλὰ τὸ μὲν γένος ἀπὸ Φοινίκης, Τυρίων οὐδενὸς δεύτερος. ἔπλευσε δὲ καὶ αὐτὸς οὐκ εὐτυχῶς, ἀλλὰ πᾶς ὁ φόρτος αὐτοῦ γέγονε τῆς θαλάσσης. 3 ἀκού- 5 σασα τὴν τύχην ἠλέησα καὶ ἀνεμνήσθην σου καὶ παρέσχον ἔσταν, ‘Τάχα,’ λέγουσα, ‘καὶ Θέρασανδρος οὕτω πονεῖ πλανᾶται· τάχα,’ λέγουσα, ‘τίς κἀκεῖνον ἐλεήσει γυνή. εἰ δὲ τῷ ὄντι τέθηκε κατὰ θάλατταν, ὡς ἡ φήμη λέγει, φέρε πάντα τιμῶμεν <ὡς> αὐτοῦ τὰ νανάγια.’ πόσους καὶ ἄλλους ἔθρεψα νεναγαγκότας; 4 πόσους ἔθαφα 10 τῆς θαλάσσης νεκρούς, εἰ ξύλον ἐκ ναυαγίας τῇ γῇ προσπεσὼν ἐλάβανον, ‘Τάχα,’ λέγουσα, ‘Θέρασανδρος ἐπὶ ταύτης τῆς νηὸς ἔπλει’; 5 εἰς δὴ καὶ οὗτος ἦν τῶν ἐκ τῆς θαλάσσης σωζομένων ἐσχατος· ἐχαριζόμην σοὶ τιμῶσα τοῦτον. ἔπλευσεν ὥστερ σὺ· ἐτίμων, φίλ- 15 τατε, τῆς <σῆς> συμφορᾶς τὴν εἰκόνα. πῶς οὖν ἐνταῦθα συνεπηγό- μην; ὁ λόγος ἀληθής. 6 ἔτυχε μὲν πενθῶν γυναῖκα, ἡ δ’ ἄρα ἐλάνθανεν οὐκ ἀποθανοῦσα. τοῦτό τις αὐτῷ καταγορεύει καὶ ὡς ἐνταῦθα εἶη παρὰ τινι τῶν ἡμετέρων ἐπιτρόπων· Σωσθένην δὲ ἔλεγε. καὶ οὕτως εἶχε· τὴν γὰρ ἀνθρωπὸν ἦκοντες εὐρομεν. 7 διὰ τοῦτο ἡκο- 20 λούθησέ μοι. ἔχεις τὸν Σωσθένην, πάρεστιν ἡ γυνή κατὰ τοὺς ἀγροὺς. ἐξέτασον τῶν λεχθέντων ἕκαστον. εἰ τι ἐφυσάμην, μεμολέχ- μαι.”

10. Ταῦτα δὲ ἔλεγε, προσποιησαμένη τὸν ἀφανισμόν τῆς Λευκίπτης μὴ ἐγνωκέναι, ταμιευσαμένη αὐτῆς, εἰ ζητήσῃ ὁ Θέρασανδρος εὐρεῖν τὴν ἀλήθειαν, τὰς θεραπαίνας ἀγαγεῖν, αἷς συναπελθοῦσα 25 ἔτυχεν, ἂν <μὴ> παραγένηται περὶ τὴν ἔω, λεγούσας, ὅπερ ἦν, οὐδαμοῦ φαίνεσθαι τὴν κόρην. 2 οὕτω γὰρ αὐτῇ ἦν ἐγκεῖσθαι πρὸς τὴν ζήτησιν φανερώς, ὡς καὶ τὸν Θέρασανδρον ἐπαναγκάσαι. ταῦτα οὖν

1 δὲ om. β 3 καὶ om. Ve 4 <ἔργον> ante γέγονε Naber 5 τὴν τύχην α : τῆς τύχης β 6 λέγουσα¹ om. W || οὕτως ε || πονεῖ om. β 7-8 κατὰ θάλατταν αG : κατὰ τὴν θάλασσαν Ve 8 τιμῶμεν : τιμήσωμεν He || αὐτοῦ β : αὐτὰ α : <ὡς> αὐτοῦ Wifstrand : <ἀντ’> αὐτοῦ Jackson : αὐτῆς Jacobs : ναύτου Lumb : del. He 10 <εἶδον> post ξύλον Castiglioni 11 λέγουσα : ἔλεγον He || Θέρασανδρος post νηὸς transp. V || νηὸς β : νεὸς α 12 ἐσχατος β : ἐσχατὸς α : del. He 13 σοὶ om. α 14 <σῆς> Jacobs || συνεπηγόμεν β : συνεπειγόμεν α 16 τοῦτό : τοιοῦτό M 17 τινι : τινος W || Σωσθένην β : Σωσθένη W : Σωσθένη M 22 προσποιησαμένη V 23 μὴ om. α || ταμιευσαμένη M 24 αἷς συναπελθοῦσα α : σὺν αἷς ἀπελθοῦσα β 25 <μὴ> Jacobs 26 αὐτῇ ἦν scripti : αὐτὴν codd. : αὐτὴν ἦν Jacobs || <ἀν> ante ἐγκεῖσθαι Cobet 27 ὡς secl. Cobet 14

ὑποκριναμένη πιθανῶς κάκεινα προσετίθει· “Πιστευσον, ἀνερ· οὐδέν μου, φίλτατε, παρὰ τὸν τῆς συμβιώσεως κατέγνωκας χρόνον· μηδὲ νῦν τοιοῦτον ὑπολάβεις. 3 ἡ δὲ φήμη διαπεφοίτηκεν ἐκ τῆς εἰς τὸν νεανίσκον τιμῆς, οὐκ εἰδότες τῶν πολλῶν τὴν αἰτίαν τῆς κοινωνίας. καὶ γὰρ σὺ φήμη τέθνηκας. 4 Φήμη δὲ καὶ Διαβολὴ δύο συγγενή κακά· θυγάτηρ ἡ Φήμη τῆς Διαβολῆς. καὶ ἔστι μὲν ἡ Διαβολὴ μαχαίρας ὀξύτερα, πυρὸς σφοδρότερα, Σειρήνων πιθανώτερα, ἡ δὲ Φήμη ὕδατος ὑγρότερα, πνεύματος δρομικώτερα, πτερῶν ταχύτερα. 5 ὅταν οὖν ἡ Διαβολὴ τοξεύσῃ τὸν λόγον, ὁ μὲν δίκην βέλους ἐξίπταται καὶ τιτρώσκει μὴ παρόντα καθ’ οὗ πέμπεται· ὁ δὲ ἀκούων 10 ταχὺ πελθεῖται, καὶ ὀργῆς αὐτῷ πῦρ ἐξάπτεται, καὶ ἐπὶ τὸν βληθέντα μαίνεται. τεχθεῖσα δὲ ἡ Φήμη τῷ τοξεύματι ῥεῖ μὲν εὐθὺς πολλὴ καὶ ἐπικλύζει τὰ ὄντα τῶν ἐντυχόντων, διασπινεῖ δὲ ἐπὶ πλείστον καταγλιζούσα τῷ τοῦ λόγου πνεύματι καὶ ἐξίπταται κονφιζομένη τῷ τῆς γλώττης πτερῷ. 6 ταῦτά με τὰ δύο πολεμεῖ· ταῦτά σου τὴν 15 ψυχὴν κατέλαβε καὶ ἀπέκλεισέ μου τοῖς λόγοις τῶν ὧτων σου τὰς θύρας.”

11. Ἄμα λέγουσα χειρὸς τε ἔθιγε καὶ καταφιλεῖν ἤθελεν. ἐργόνει δὲ ἡμερώτερος, καὶ αὐτὸν ἔβαινε τῶν λεγομένων τὸ πιθανόν, καὶ τὸ τῆς Λευκίπτης σύμφωνον τῷ λόγῳ τοῦ Σωσθένους μέρος 20 τῆς ὑπονοίας μετέφερεν. οὐ μέντοι τέλεον ἐπίστευσε· ζηλοτυπία γὰρ ἀπαξ ἐμπεσοῦσα ψυχῇ δυσέκλειπτόν ἐστιν. 2 ἐθορυβήθη οὖν ὅτι τὴν κόρην ἤκουσεν εἶναι μου γυναῖκα, ὥστε ἐμίσει με μᾶλλον. τότε μὲν οὖν εἰπὼν ἐξετάσειν περὶ τῶν εἰρημένων, κοιμησόμενος ὄρετο καθ’ αὐτόν. ἡ δὲ Μελίτη κακῶς εἶχε τὴν ψυχὴν, ὥς ἐκπεσοῦσα πρὸς με 25 τῆς ὑποσχέσεως. 3 ὁ δὲ Σωσθένης παραπέμφας μέχρι τινὸς τὸν Θέρσανδρον καὶ καθυποσχόμενος περὶ τῆς Λευκίπτης, αὐθις ἀναστρέφει πρὸς αὐτὴν καὶ σχηματίζας τὸ πρόσωπον εἰς ἡδονήν, “Κατωρθώ-

21-22 Cf. Maxim. Conf., Migne vol. 91, col. 961

1 πιθανῶς β : φανερώς α || προσετίθει β : προσετίθη α 2 μου β : μοι α || κατέγνωκας α : κατεγνώκεις β 3 τοιοῦτον αG : τοιοῦτο Ve || ὑπολάβεις codd. (ὑπολάβεις G) : ὑπολάβης Cobet 5 δὲ α : γὰρ β 13 διασπινεῖ : διάττει He 15 γλώττης β : γλώσσης α || με : μὲν G 16 κατέλαβε He : κατέβαλε codd. || ἀπέκλεισε G 18 <καί> ante ἄμα He 19 τὸ πιθανόν om. α 22 δυσέκλειπτόν α Maxim. : δυσέκλειπτόν β || ἐθορυβήθη β : ἐθορυβεῖτο α || ὅτι β : ὅτε α 23 ἤκουσεν β : ἤκουεν α 24 κοιμησόμενος G 26 παραπέμφας : προπέμφας Jacobs 27 καὶ om. M 28 εἰς β : πρὸς α

σαμεν,” εἶπεν, “ὦ Λάκαινα. Θέρσανδρος ἐρᾷ σου καὶ μαίνεται, ὥστε τάχα καὶ γυναῖκα ποιήσεται σε. τὸ δὲ κατόρθωμα τοῦτο ἐμόν. 4 ἐγὼ γὰρ σου πρὸς αὐτὸν περὶ τοῦ κάλλους πολλὰ ἑτεραπευσάμην καὶ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ φαντασίας ἐγέμισα. τί κλαίεις; ἀνάστηθι, καὶ 5 θῦε ἐπὶ τοῖς εὐτυχήμασιν Ἀφροδίτῃ· μνημόνευε δὲ κάμου.”

12. Καὶ ἡ Λευκίππη, “Τοιαῦτά σοι,” ἔφη, “γένετο εὐτυχήματα, οἷά μοι κομίζων πάρει.” ὁ δὲ Σωσθένης τὴν εἰρωνεῖαν οὐ συνεί, ἀλλὰ νομίζων αὐτὴν τῷ ὄντι λέγειν, φιλοφρονούμενος προσετίθει· “Βούλομαι δὲ σοὶ καὶ τὸν Θέρσανδρον ὅστις ἐστὶν εἰπεῖν, ὥς ἂν 10 μᾶλλον ἡσθεῖης. Μελίτης μὲν ἀνὴρ, ἦν εἶδες ἐν τοῖς ἀγροῖς· 2 γένει δὲ πρῶτος ἀπάντων τῶν Ἰώνων· πλοῦτος μὲν τῶν γένους, ὑπὲρ τὸν πλοῦτον ἡ χρηστότης· τὴν δὲ ἡλικίαν οἷός ἐστιν εἶδες, ὅτι νέος καὶ καλός, ὁ μάλιστα τέρπει γυναῖκα.” 3 πρὸς τοῦτο οὐχ ὑπὴνεγκεν ἡ Λευκίππη ληροῦντα τὸν Σωσθένην, ἀλλ’· “ὦ κακὸν σὺ θηρίον, 15 μέχρι τίνος <μοι> μαίνεις τὰ ὄντα; τί ἐμοὶ καὶ Θερσάνδρῳ κοινόν; 4 καλὸς ἔστω Μελίτη καὶ πλούσιος τῇ πόλει, χρηστός τε καὶ μεγαλόψυχος τοῖς δεομένοις· ἐμοὶ δὲ οὐδὲν μέλει τούτων, εἴτε ἐστὶ καὶ Κόδρουν εὐγενέστερος εἴτε Κροίσον πλουσιώτερος. 5 τί μοι καταλέγεις σωρὸν ἀλλοτριῶν ἐγκωμίων; τότε ἐπαυέσω Θέρσανδρον ὥς 20 ἄνδρα ἀγαθόν, ὅταν εἰς τὰς ἀλλοτριὰς μὴ ἐνυβρίῃ γυναῖκας.”

13. Καὶ ὁ Σωσθένης σπουδάζας εἶπε· “Παίζεις;” “Ποῖ παίζω;” ἔφη· “ἔα με, ἄνθρωπε, μετὰ τῆς ἐμαυτῆς συντηρεῖσθαι τύχης καὶ τοῦ κατέχοντός με δαίμονος· οἶδα γὰρ οὐσα ἐν πειρατηρίῳ.” “Δοκεῖς μοι,” ἔφη, “μαίνεσθαι μανίαν ἀνήκεστον. 2 πειρατήριον ταῦτα 25 εἶναι σοὶ δοκεῖ, πλοῦτος καὶ γάμος καὶ τροφή, ἄνδρα τοιοῦτον λαβούσῃ παρὰ τῆς Τύχης, ὃν οὕτω φιλοῦσιν οἱ θεοί, ὥς αὐτὸν καὶ ἐκ μέσων τῶν τοῦ θανάτου πυλῶν ἀγαγεῖν;” εἰτα κατέλεγε τὴν ναυαγίαν, ἐκθειάζων ὥς ἐσώθη, καὶ τεραπευόμενος ὑπὲρ τὸν δελφῖνα τὸν Ἀρίονος. 3 ὥς δ’ οὐδὲν ἡ Λευκίππη οὐκέτι μυθολογοῦντα πρὸς

1 ὦ om. α 7 μοι : ἐμοὶ Cobet 8 τῷ ὄντι : τὰ ὄντα He 9 ἐστὶν om. M 11 πρῶτον G || τῶν om. β 12 εἶδες ὅτι β : εἰδέναι α 14 πληροῦντα V || σὺ om. G || <ἐφη> post θηρίον He 15 <μοι> Jacobs || ἐμοὶ M : μοι cett. 16 τε β : τοι W : σοὶ M 18 Κόδρουν : Μεγάδρουν G || <καί> ante Κροίσουν Castiglioni 19 ἐγκώμιον M 20 εἰς WVG : ἐς Me 21 ποῖ codd. (ποῦ G) : ποῖα Jacobs : πῶς Cobet : del. Castiglioni 22 με om. Ve || μετὰ : ὑπὸ He 22-24 ἔα... μοι om. G 26 λαβούσῃ β : λαβοῦσα α || ἂν post ὥς add. VR || καὶ om. β 27 ἀγαγεῖν : ἀναγαγεῖν M 28-29 τὸν Ἀρ. : τοῦ Ἀρ. M 29 Ἀρίονος Salmasius : Ἀρίωνος codd.

αὐτὸν εἶπε, “Σκέψαι,” ἔφη, “κατὰ σοῦ τί ἄμεινον, καὶ ὅπως μὴδὲν τούτων πρὸς Θέρσανδρον ἔρεῖς, μὴ παροξύνῃς χρηστὸν ἄνδρα· ὀργισθεὶς γὰρ ἀφόρητός ἐστι. 4 χρηστότης γὰρ τυγχάνουσα μὲν χάριτος ἐτι μᾶλλον αὔξεται, προσηλακισθεῖσα δὲ εἰς ὀργὴν ἐρεθίζεται. τὰ γὰρ περιττὸν εἰς φιλανθρωπίαν ἴσον ἔχει τὸν θυμὸν εἰς τιμωρίαν.” 5 τὰ μὲν δὴ κατὰ Λευκίππην εἶχεν οὕτως.

14. Κλειώας δὲ καὶ ὁ Σάτυρος πνυθόμενοι με ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ καθιέρχθαι (διηγέλλαι γὰρ πρὸς αὐτοὺς ἡ Μελίτη) τῆς νυκτὸς εὐθὺς ἐπὶ τὸ οἶκημα σπουδῇ παρήσαν. καὶ ἤθελον μὲν αὐτοῦ καταμεῖναι σὺν ἐμοί, ὁ δὲ ἐπὶ τῶν δεσμῶν οὐκ ἐπέτρεπεν, ἀλλ’ ἐκέλευεν ἀπαλ- 10 λάττεσθαι αὐτοὺς τὴν ταχίστην. 2 ὁ μὲν δὴ τούτους ἀπήλασεν ἄκον- τας, ἐγὼ δὲ ἐντειλάμενος αὐτοῖς περὶ τῆς Λευκίππης, εἰ παραγέ- νοιτο, περὶ τὴν ξω σπουδῇ πρὸς με ἦκειν, καὶ τὰς τῆς Μελίτης διηγη- σάμενος ὑποσχέσεις, τὴν ψυχὴν εἶχον ἐπὶ τρυτάνης ἐλπίδος καὶ φόβου, καὶ ἐφοβεῖτό μου τὸ ἐλπίζον καὶ ἡλπιζε τὸ φοβούμενον. 15

15. Ἡμέρας δὲ γενομένης, ὁ μὲν Σωσθένης ἐπὶ τὸν Θέρσανδρον ἐσπευδεν, οἱ δὲ ἀμφὶ τὸν Σάτυρον ἐπ’ ἐμέ. ὡς δὲ εἶδεν ὁ Θέρσανδρος τὸν Σωσθένην, ἐπινυθάνετο πῶς ἔχει τὰ κατὰ τὴν κόρην εἰς πεῖθω πρὸς αὐτόν. 2 ὁ δὲ τὸν μὲν ὄντα λόγον οὐ λέγει, σοφίζεται δὲ τι μάλα πιθανῶς. “Ἀρνεῖται μὲν γάρ,” εἶπεν “οὐ μὴν ἡγοῦμαι τὴν 20 ἄρῃσιν αὐτῆς οὕτως ἔχειν ἀπλῶς, ἀλλ’ ὑπονοεῖν μοι δοκεῖ σε χρη- σάμενον ἅπαζ ἀφήσειν, καὶ ὀκνεῖ τὴν ὕβριν.” 3 “Ἀλλὰ τούτου γε εἶνεκεν,” εἶπεν ὁ Θέρσανδρος, “θαρρεῖτω. τὸ γὰρ ἐμὸν οὕτως ἔχει πρὸς αὐτήν, ὡς ἀθάνατον εἶναι. ἐν δὲ μόνον φοβοῦμαι καὶ ἐπειγόμεναι μαθεῖν περὶ τῆς κόρης, εἰ τῷ ὄντι γυνὴ τυγχάνει τοῦ νεανίσκου γενο- 25 μένη, ὡς ἡ Μελίτη μοι διηγέσατο.” 4 ταῦτα διαλεγόμενοι παρήσαν ἐπὶ τὸ τῆς Λευκίππης δωμάτιον. ἐπεὶ δὲ πλησίον ἐγένοντο τῶν θυρῶν, ἀκούουσιν αὐτῆς ποτνωμένης. ἔστησαν οὖν ἀποφῆτι κατόπιν τῶν θυρῶν.

3-4 Cf. Apostol., cent. XVIII: 34e; Arsen. cap. LIV, 21; Maxim. Conf., Migne vol. 91, col. 973

1 κατὰ σοῦ τί ἄμεινον β : τὴν ἀμείνω α : κατὰ σέ τί ἄμεινον Cobet 2 μὴ β : μὴ καὶ W : καὶ μὴ M 3 γὰρ¹ α : δὲ β 4 ἐτι codd. Apostol. Arsen. Maxim. : ἐπὶ Jacobs 7 δεσμ[ω]τη[ρί]ω incipit Π² recto 8 πρὸς αὐτοὺς α : . . .]αυτοὺς Π² : αὐτοῖς β 11 αὐτοὺς ante ἀπαλλάττεσθαι transp. E : om. α || ἀπήλασεν : ἀπῆλλαττεν V 13 περὶ codd. : περὶς Π² || με α : ἐμὲ β || Μελίτης Π² 15 ἐλπιζόμενον G 17 δὲ εἶδεν β : εἶδεν δὲ α 18 Σωσθένην codd. : Σωσθενή Π² || τὴν om. M 19 πρὸς om. R || αὐτόν codd. : αὐτὸν Π² || τι om. G 23 ἐνεκεν WG || εἵνεκεν (?) desinit Π² recto 25 γενομένη om. V 27 αὐτῶν ante τῶν add. α

16. “Οἱμοι, Κλειτοφῶν” (τοῦτο γὰρ ἔλεγε πολλάκις), “οὐκ οἶδας ποῦ γέγονα καὶ ποῦ καθιέργμαι, οὐδὲ γὰρ ἐγὼ τίς σέ κατέχει τύχη, ἀλλὰ τὴν αὐτὴν ἄγνοιαν δυστυχοῦμεν. 2 ἄρα μὴ σε κατέλαβε Θέρ- σανδρος ἐπὶ τῆς οἰκίας; ἄρα μὴ καὶ σὺ τι πέπονθας ὕβριστικόν; 5 πολλάκις ἠθέλησα πνυθῆσθαι παρὰ τοῦ Σωσθένους, ἀλλ’ οὐκ εἶχον ὅπως πύθωμαι. εἰ μὲν ὡς περὶ ἀνδρὸς ἐμαντῆς, ἐφοβοῦμην μὴ τί σοι κινήσω κακόν, παροξύνασα Θέρσανδρον ἐπὶ σέ. εἰ δὲ ὡς περὶ ξένου τινός, ὑπόνοια καὶ τοῦτο ἦν· 3 τί γὰρ μέλει γυναικὶ περὶ τῶν οὐχ ἑαυτῆς; ποσάκις ἐμαντὴν ἐβιασάμην, ἀλλ’ οὐκ ἐπειθον τὴν 10 γλῶσσαν εἰπεῖν· ἀλλὰ ταῦτα μόνον ἔλεγον. “Ἄνερ Κλειτοφῶν, Λευκίππης μόνῃς ἄνερ, πιστὲ καὶ βέβαιε, ὃν οὐδὲ συγκαθεύδουσα πέπεικεν ἄλλη γυνή, κἂν ἡ ἄστοργος ἐγὼ πεπίστευκα· 4 μετὰ το- σοῦτον ἰδοῦσά σε χρόνον ἐν τοῖς ἀγροῖς οὐ κατεφίλησα.” νῦν οὖν ἂν Θέρσανδρος ἔλθῃ πνυθανόμενος, τί πρὸς αὐτὸν εἶπω; ἄρα ἀπο- 15 καλύψασα τοῦ δράματος τὴν ὑπόκρισιν διηγέησομαι τὴν ἀλήθειαν; μὴ με νομίσης ἀνδράποδον εἶναι, Θέρσανδρε. 5 στρατηγοῦ θυγάτηρ εἰμὶ Βυζαντίων, πρώτου Τυρίων γυνή· οὐκ εἰμι Θετταλή· οὐ κα- λοῦμαι Λάκαινα. ὕβρις αὕτη ἐστὶ πειρατική· λεληστέυμαι καὶ τοῦ- νομα. 6 ἀνὴρ μοι Κλειτοφῶν, πατὴρ Βυζάντιον, Σώστρατος πατήρ, 20 μήτηρ Πάνθεια.” ἀλλ’ οὐδὲ πιστεύσεις ἐμοὶ λεγούσῃ. φοβοῦμαι δὲ καὶ ἐὰν πιστεύσης περὶ Κλειτοφῶντος, μὴ τὸ ἄκαιρόν μου τῆς ἐλευ- θερίας τὸν φίλτατον ἀπολέσῃ. φέρε πάλιν ἐνδύσωμαί μου τὸ δρᾶμα· φέρε περιθῶμαι τὴν Λάκαιναν.”

17. Ταῦτα ἀκούσας ὁ Θέρσανδρος μικρὸν ἀναχωρήσας λέγει πρὸς τὸν Σωσθένην. “Ἦκουσας ἀπίστων ῥημάτων, γεμόντων ἔρωτος; 25 ὅσα εἶπεν· ὅσα ὠδύρατο· ὅτι ἑαυτὴν κατεμέμψατο. ὁ μοιχὸς μου κρατεῖ πανταχοῦ· δοκῶ, ὁ ληστής καὶ φαρμακεύς ἐστι. 2 Μελίτη φιλεῖ, Λευκίππη φιλεῖ. ὀφελον, ὦ Ζεῦ, γενέσθαι Κλειτοφῶν.” “Ἀλλ’ οὐ μαλακιστέον,” ὁ Σωσθένης ἔφη, “δέσποτα, πρὸς τὸ ἔργον,

6 <γὰρ> post μὲν Castiglioni 8 καὶ : κἂν haesitans Gaselee || μέλλει WVG 11 ἄνερ β : ἀνὴρ α || <ἄνερ> ante πιστὲ Jacobs 12 post πέπεικεν G deest usque ad 122.19 || κἂν β : καὶ α : καὶ <εἰ> Cobet 14 ἂν β : εἰ M : om. W 17 τῶν Τυρίων M || εἰμὶ² : εἰ μὴ M 17-19 πρώτου . . . Βυζάντιον om. W 20 μ[ή]τηρ (?) incipit Π² verso || πιστεύσεις Cobet 22 ἐνδύσωμαί Θ : ἐνδύσωμαί codd. || μου : σου W 23 φε[ρ]ε [πε]ριθ[ω]μαι Π² (inter ε et ε spatium duarum tantum litterarum interest) : φέρε πάλιν περιθῶμαι codd. 26 ὅσα² codd. : οἷα Π² || ὠδύρατο β : ὠδύρετο α || ὅτι ἑαυτὴν Ga : τί ἑαυτὴν β : τοιαύτην α : οἷα αὐτὴν Jacobs 27 Μελίτη Π² 28 γενέσθαι M : γένωμαι cett.

ἀλλ' ἐπὶ τὴν κόρην ἰτέον αὐτήν. 3 καὶ γὰρ ἂν νῦν ἐρᾷ τοῦ κατα-
 ράτον τούτου μοιχοῦ, μέχρι μὲν αὐτὸν οἶδε μόνον καὶ οὐ κεκοινωνή-
 κεν ἑτέρῳ, βόσκει τὴν ψυχὴν ἐπ' αὐτόν· ἂν δ' ἅπαξ ἐς ταῦτόν ἔλθῃς
 (πολλῶ *<γὰρ>* διαφέρεις ἐκείνου εἰς εὐμορφίαν) ἐπιλήσεται τέλεον
 αὐτοῦ. 4 παλαιὸν γὰρ ἔρωτα μαραίνει νέος ἔρως· γυνὴ δὲ μάλιστα
 τὸ παρὸν φιλεῖ, τοῦ δὲ ἀπόντος, ἕως καινὸν οὐχ εἴρε, μνημονεύει
 προσλαβοῦσα δὲ ἕτερον, τὸν πρότερον τῆς ψυχῆς ἀπὴλειψε." 5 ταῦτα
 ἀκούσας ὁ Θέρσανδρος ἠγέρθη. λόγος γὰρ ἐλπίδος εἰς τὸ τυχεῖν
 ἔρωτος ἐς πειθὼ ῥάδιος· τὸ γὰρ ἐπιθυμοῦν, σύμμαχον δὲ θέλει λαβόν,
 ἐγείρει τὴν ἐλπίδα.

18. Διαλιπὼν οὖν ὄλγιον ἐφ' οἷς πρὸς αὐτήν ἐλάλησεν ἡ Λευ-
 κίππη, ὥς μὴ δοκοῖ τι κατακοῦσαι τῶν ὑπ' αὐτῆς εἰρημένον,
 εἰσέρχεται σχηματίσας αὐτὸν εἰς τὸ εὐαγωγότερον πρὸς θεάν, ὥς
 ᾤετο. ἐπεὶ δὲ εἶδε τὴν Λευκίππην, ἀνεφλέγη τὴν ψυχὴν, καὶ ἔδοξεν
 αὐτῷ τότε καλλίων γεγονέναι. 2 θρόφας γὰρ ὅλης τῆς νυκτός τὸ
 πῦρ, ὅσον χρόνον ἀπελείφθη τῆς κόρης, ἀνεζωπύρησεν ἐξαίφνης ὅλην
 λαβὼν εἰς τὴν φλόγα τὴν θεάν, καὶ μικροῦ μὲν προσπεσὼν περιεχύθη
 τῇ κόρῃ. καρτερήσας δ' οὖν καὶ παρακαθίσας διελέγετο, ἄλλοτε ἄλλα
 ῥήματα συνάπτων οὐκ ἔχοντα νοῦν. 3 τοιοῦτοι γὰρ οἱ ἐρῶντες, ὅταν
 πρὸς τὰς ἐρωμένας ζητήσωσι λαλεῖν· οὐ γὰρ ἐπιστήσαντες τὸν λογι-
 σμὸν τοῖς λόγοις, ἀλλὰ τὴν ψυχὴν εἰς τὸ ἐρώμενον ἔχοντες, τῇ γλώττῃ
 μόνον χωρὶς ἡνιόχου τοῦ λογισμοῦ λαλοῦσιν. 4 ἅμα οὖν συνδια-
 λεγόμενος καὶ ἐπιθεὶς τὴν χεῖρα τῷ τραχήλῳ περιέβαλεν ὥς μέλλων
 φιλήσειν. ἡ δὲ προϊδοῦσα τῆς χειρὸς τὴν ὁδὸν νεύει κάτω καὶ εἰς
 τὸν κόλπον κατεδύετο. 5 ὁ δὲ οὐδὲν ἦττον περιβαλὼν ἀνέλκειν τὸ
 πρόσωπον ἐβιάζετο· ἡ δὲ ἀντικατεδύετο καὶ ἐκρυπτε τὰ φιλήματα.
 ὥς δὲ χρόνος ἐγένετο τῇ τῆς χειρὸς πάλῃ, φιλονεικία λαμβάνει τὸν

1 ἰτέον : ἰστέον W || αὐτήν β : ἐστὶν α || ἂν secl. Hi 3 βόσκει Ga : πάσχει
 codd. : ... |χει II^a || ἐπ' αὐτόν : si πάσχει retineas, legendum ἐπ' αὐτῷ (Peerl-
 kamp), ὑπ' αὐτοῦ (He), πρὸς αὐτόν (Jacobs) || ἐς ταῦτόν : ἐπ' αὐτόν W 4 πολλῶ
 codd. : οσοῖν (?) II^a || <γὰρ> Cobet : <δὲ> Jacobs || ἐπιλη]σε[ται (?) desinit
 II^a verso 5 καὶ in cān mutatum ante μάλιστα add. V 6 εἴρεν α : εἴρη β
 9 εἰς V || σύμμαχον δὲ θέλει λαβόν : οὐ θέλει σύμμαχον λαβόν Hi || λαβόν :
 λαβὼν M 11 αὐτήν : αὐτόν R 12 <ἂν> post ὥς He || κατακοῦσαι Cobet :
 κατακοῦσας codd. 13 ἐπαγωγότερον Jacobs 15 <δὲ> ante ὅλης Hercher
 17 προσπεσὼν : πεσὼν M 18 δ' οὖν E : οὖν VR : γοῦν α 19 γὰρ inc. denuo G
 20 ζητήσωσι β : ζητῶσι α 22 οὖν : γοῦν G 23 περιέβαλεν αG : περιέβαλ-
 λεν Ve 25-26 ὁ δὲ... ἀντικατεδύετο om. G 26 ἐκρυπτε : ἀπεκρούετο He
 27 ὁ χρόνος V || ἐγένετο ε

Θέρσανδρον ἐρωτική, καὶ τὴν μὲν λαϊὰν ὑποβάλλει τῷ προσώπῳ
 κάτω, τῇ δὲ δεξιᾷ τῆς κόρης λαβόμενος, τῇ μὲν ἔλκεν εἰς τοῦπίσω,
 τῇ δὲ εἰς τὸν ἀνθρεῶνα ὑπερεῖδων ἀνώθει. 6 ὥς δὲ ποτε ἐπαύσατο
 τῆς βίας, ἡ τυχὼν, ἡ μὴ τυχὼν, ἡ καμὼν, λέγει πρὸς αὐτόν ἡ Λευ-
 κίππη· "Οὔτε ὥς ἐλεύθερος ποιεῖς οὔτε ὥς εὐγενής. καὶ οὐ ἐμι-
 μήσω Σωσθένην· ἄξιος δὲ δοῦλος τοῦ δεσπότη. ἀλλὰ ἀπέχου τοῦ
 λοιποῦ, μηδὲ ἐλπίσης τυχεῖν, πλὴν εἰ μὴ γένη Κλειτοφῶν."

19. Ταῦτα ἀκούσας ὁ Θέρσανδρος οὐκ εἶχεν δοτις γένηται· καὶ
 γὰρ ἦρα καὶ ὠργίζετο. θυμὸς δὲ καὶ ἔρως δύο λαμπάδες· ἔχει γὰρ
 10 καὶ ὁ θυμὸς ἄλλο πῦρ, καὶ ἔστι τὴν μὲν φύσιν ἐναντιώτατον, τὴν δὲ
 βίαν ὁμοιον. 2 ὁ μὲν γὰρ παροξύνει μισεῖν, ὁ δὲ ἀναγκάζει φιλεῖν
 καὶ ἀλλήλων πάροικος ἡ τοῦ πυρός ἐστι πηγὴ. ὁ μὲν γὰρ εἰς τὸ
 ἦπαρ κάθηται, ὁ δὲ τῇ καρδίᾳ περιβέβληται. 3 ὅταν οὖν ἄμφω τὸν
 ἀνθρωπον καταλάβωσι, γίνεται μὲν αὐτοῖς ἡ ψυχὴ τρυτάνη, τὸ δὲ
 15 πῦρ ἐκατέρου ταλαντεύεται. μάχονται δὲ ἄμφω περὶ τῆς ῥοπῆς· καὶ
 τὰ πολλὰ μὲν ὁ ἔρως εἴωθε νικᾶν, ὅταν εἰς τὴν ἐπιθυμίαν εὐτυχῇ.
 ἦν δὲ αὐτόν ἀτιμάσῃ τὸ ἐρώμενον, αὐτὸς τὸν θυμὸν εἰς συμμαχίαν
 καλεῖ. 4 ἀκακείνος ὥς γέλτων πείθεται, καὶ ἀνάπτουσιν ἄμφω τὸ
 πῦρ. ἂν δὲ ἅπαξ ὁ θυμὸς τὸν ἔρωτα παρ' αὐτῷ λάβῃ καὶ τῆς οἰκείας
 20 ἔδρας ἐκπαισύνῃ κατὰσχῃ, φύσει γε ὦν ἄσπονδος, οὐχ ὥς φίλῳ πρὸς
 τὴν ἐπιθυμίαν συμμαχεῖ, ἀλλ' ὥς δοῦλον τῆς ἐπιθυμίας πεδήσας
 κρατεῖ· οὐκ ἐπιτρέπει δὲ αὐτῷ σπείσασθαι πρὸς τὸ ἐρώμενον, κἂν
 θέλῃ. 5 ὁ δὲ τῷ θυμῷ βεβαπτισμένος καταδύεται, καὶ εἰς τὴν ἰδίαν
 ἀρχὴν ἐκπηδήσας θέλων οὐκέτι ἐστὶν ἐλεύθερος, ἀλλὰ μισεῖν ἀναγκά-
 25 ζεται τὸ φιλούμενον. ὅταν δὲ ὁ θυμὸς καχλάζων γεμισθῇ καὶ τῆς
 ἐξουσίας ἐμπορηθεὶς ἀποβλύσῃ, κάμνει μὲν ἐκ τοῦ κόρου, καμὼν δὲ
 παύεται, καὶ ὁ ἔρως ἀμύνεται καὶ ὀπλίζει τὴν ἐπιθυμίαν καὶ τὸν
 θυμὸν ἥδη καθεύδοντα νικᾷ. 6 ὁρῶν δὲ τὰς ὕβρεις, ὅς κατὰ τῶν
 φιλιότατων ἐπαρρήνησεν, ἄλγει καὶ πρὸς τὸ ἐρώμενον ἀπολογεῖται καὶ

1 ὑποβάλλει : ὑποβαλὼν He 2 τῇ μὲν α : τὴν μὲν β 3 εἰς del. He || ἐπε-
 ρεῖδων Castiglioni 5 εὐγενεῖς W || ἐμιμήσω β : μιμή α 9 δὲ : γὰρ R || ἔχει
 γὰρ β : ἔστιν δὲ α 10 ἄλλο : ἔκδορ Schmidt || καὶ om. G || ἔστι β : ἔχει α ||
 ἐναντιώτατον β : ἐναντιωτάτην α 11 ὁμοιον β : ὁμοίαν α 13 περιβέβληται β :
 περιμάνεται α || μὲν ante οὖν add. G 14 καταλάβωσι Cobet : καταλάβῃ codd.
 15 μάχονται Cobet : μάχεται codd. 17 τὸν ἐρῶν. W 19 αὐτῷ ε : αὐτῷ cett.
 20 γε Jacobs : τε codd. : secl. Hi 22 σπείσασθαι αG : σπείσθαι Ve || τὸν
 ἐρῶν. R 24 οὐκέτι β : οὐκ α 25 καχλάζων β : κολάζων α 26 ἀποβλύσῃ :
 ὑπερβλύσῃ He 29 ἐπαρρήνησεν β : ἐπαρρήνησεν α

εἰς ὁμίλῳ παρακαλεῖ καὶ τὸν θυμὸν ἐπαγγέλλεται καταμαλάττειν ἡδονῇ. 7 τυχὼν μὲν οὖν ὧν ἠθέλησεν, ἰλεως γίνεται, ἀτιμούμενος δὲ πάλιν εἰς τὸν θυμὸν καταδύεται· ὁ δὲ καθεύδων ἐξεγείρεται καὶ τὰ ἀρχαῖα ποιεῖ· ἀτιμία γὰρ ἔρωτος σύμμαχος ἐστὶ θυμός.

20. Ὁ Θέρσανδρος οὖν, τὸ μὲν πρῶτον ἐλπίζων εἰς τὸν ἔρωτα εὐτυχῆσειν, ὅλος Λευκίπης δοῦλος ἦν· ἀνυχήσας δὲ ὧν ἤλπισεν, ἀφῆκε τῷ θυμῷ τὰς ἡνίας. ῥαπίζει δὴ κατὰ κόρρης αὐτήν, “ὦ κακὸ-δαιμον ἀνδράποδον,” λέγων, “καὶ ἀληθῶς ἔρωτιῶν· πάντων γὰρ σου κατήκουσα. 2 οὐκ ἀγαπᾷς σὺ μοι καὶ λαλῶ καὶ μεγάλην εὐτυχίαν δοκεῖς τὸν σὸν καταφιλῆσαι δεσπότην, ἀλλὰ ἀκκίλῃ καὶ σχηματίζῃ 10 πρὸς ἀπόνειαν; ἐγὼ μὲν σε καὶ πεπορνεύσθαι δοκῶ· καὶ γὰρ μοιχὸν φιλεῖς. 3 ἀλλ’ ἐπειδὴ μὴ θέλεις ἐραστοῦ μου πείραν λαβεῖν, πειράσῃ δεσπότην.” καὶ ἡ Λευκίπτη “Κἂν τυραννεῖν ἐθέλῃς, κἀγὼ τυραννεῖσθαι, πλὴν οὐ βιάσῃ.” καὶ πρὸς τὸν Σωσθένην ἰδοῦσα, “Μαρτύρησον,” εἶπεν αὐτῷ, “πῶς πρὸς τὰς αἰκίας ἔχω· σὺ γὰρ με καὶ μάλ- 15 λον ἡδέικησας.” 4 καὶ ὁ Σωσθένης αἰσχυνθεὶς ὡς ἐλληλεγμένος, “Ταύτην,” εἶπεν, “ὦ δέσποτα, ξανθῆναι μάστιγι δεῖ καὶ μυρίαὶ βασάνοις περιπεσεῖν, ὥς ἂν μάθοι δεσπότην μὴ καταφρονεῖν.”

21. “Πελοσθῆτι τῷ Σωσθένει,” φησὶν ἡ Λευκίπτη “συμβουλεύει γὰρ καλῶς· τὰς βασάνους παράστησον. φερέτω τροχόν· ἰδοὺ 20 χεῖρες, τεινέτω. φερέτω καὶ μάστιγας· ἰδοὺ ῥώτος, τυπτέτω. κομιζέτω πῦρ· ἰδοὺ σῶμα, καιέτω. 2 φερέτω καὶ σίδηρον· ἰδοὺ δέρη, σφαζέτω. ἀγῶνα θεάσασθε καινόν· πρὸς πάσας τὰς βασάνους ἀγωνίζεται μία γυνὴ καὶ πάντα νικᾷ. εἰτα Κλειτοφῶντα μοιχὸν καλεῖς, αὐτὸς μοιχὸς ὢν; οὐδὲ τὴν Ἀρτεμιν, εἰπέ μοι, τὴν σὴν φοβῆ, ἀλλὰ 25 βιάζῃ παρθένον ἐν πόλει παρθένον; δέσποινα, ποῦ σου τὰ τόξα;” 3 “Παρθένος;” εἶπεν ὁ Θέρσανδρος· “ὦ τόλμης καὶ γέλωτος· παρθένος τοσοῦτοις συννηκτερεύσασα πειραταῖς; εὐνοῦχοί σοι γεγόνασιν

1 καὶ ante καταμαλ. add. G || καταμαλάττειν β (-μαλάξειν Hercher) : καταπαλαλῶσαι α 2 ἰλεως WG || γίνεται W 4 ποιεῖ : πολεμεῖ Schmidt 5 καὶ ante ὁ Θ. add. α || ὁ om. β 7 τῷ del. Jacobs || ἡνίας Wyttenbach : ἡδονάς codd. || ὦ κακὸδαιμον : ὁ κακοδαίμων M 9 καὶ¹ om. W 10 <σε> post καταφιλήσῃ Castiglioni || καὶ post ἀλλὰ add. α 13 κἂν .. ἐθέλῃς : καὶ .. ἐθέλεις M 16 αἰσχυνθεὶς ὡς ἐλλήλ. α : αἰδεσθεὶς ὡς ἐλλήλ. Vs : ἐλλήλ. καὶ αἰδεσθεὶς G 18 μάθοι αε : μάθῃ VG 20 περιλήσῃ W || φερέτω M : φέρε W 20-21 φερέτω ... τεινέτω om. β 21 ῥώτον P ex corr. 22 καὶ ante δέρη add. V 23 θεάσασθαι WG || τὰς om. G 27 <σὺ> post παρθένος Jacobs || ὁ Θέρσανδρος : Ἀλέξανδρος W

οἱ λησταί; φιλοσόφων ἦν τὸ πειρατήριον; οὐδεὶς ἐν αὐτοῖς εἶχεν ὀφθαλμούς;”

22. Καὶ ἡ Λευκίπτη εἶπεν· “Ἡ παρθένος, καὶ μετὰ Σωσθένην· ἐπεὶ πνθοῦ Σωσθένους· οὗτος γὰρ ὄντως γέγονέ μοι ληστής. ἐκεῖνοι 5 γὰρ ἦσαν ὑμῶν μετριώτεροι, καὶ οὐδεὶς αὐτῶν ἦν οὕτως ὀβριστής. 2 εἰ δὲ ὑμεῖς τοιαῦτα ποιεῖτε, ἀληθινὸν τοῦτο πειρατήριον. εἰτα οὐκ αἰσχύνεσθε ποιῶντες ἀ μὴ τετολμήκασι οἱ λησταί; λανθάνεις δὲ ἐγκώμιόν μοι διδοὺς πλεῖον διὰ ταύτης σου τῆς ἀναισχυντίας· καὶ τις ἐρεῖ, κἂν τῶν μαινόμενος φονεύσης· ‘Λευκίπτη παρθένος μετὰ βουκό- 10 λους, παρθένος καὶ μετὰ Χαιρέαν, παρθένος καὶ μετὰ Σωσθένην.’ 3 ἀλλὰ μέτρια ταῦτα· τὸ δὲ μεῖζον ἐγκώμιον· ‘Καὶ μετὰ Θέρσανδρον παρθένος, τὸν καὶ ληστῶν ἀσελγέστερον· ἂν ὕβρισαι μὴ δυνήθῃ, καὶ φονεύει.’ 4 ὀπλίζον τοῖνον, ἤδη λάμβανε κατ’ ἐμοῦ τὰς μάστιγας, τὸν τροχόν, τὸ πῦρ, τὸν σίδηρον· συστρατευέσθω δέ σοι καὶ ὁ σύμ- 15 βουλος Σωσθένης. ἐγὼ δὲ καὶ γυμνὴ καὶ μόνη καὶ γυνή, καὶ ἐν ὄπλῳ ἔχω τὴν ἐλευθερίαν, ἥ μῆτε πληγαῖς κατακόπτεται μῆτε σιδήρῳ κατατέμνεται μῆτε πυρὶ κατακαίεται. οὐκ ἀφήσω ποτὲ ταύτην ἐγώ. κἂν καταφλέγῃς, οὐκ οὕτως θερμὸν εὐρήσεις τὸ πῦρ.”

3 ἡ Lumb : εἰ codd. : εἰμι Jacobs : καὶ Wakefield; cf. sq. 4 ἐπεὶ : ἐπ’ εἰμι Schmidt, ἐγὼ He (puncto ante hanc vocem delete) || μοι Hase : μου codd. 7 αἰσχύνεσθαι VG || δὲ : δὴ G 8 διδοὺς : δοὺς G || σου om. G 9 κἂν : ἂν Jacobs || μαινόμενος β : λυμαινόμενος α || Λευκίπτη β : Λευκίπτην α || <καὶ> ante μετὰ He || βουκόλους : παρθένους V 10 καὶ² om. G 12 τὸν καὶ : καὶ τῶν M 13 καὶ del. He || τοῖνον : τὸ τῶν W 15 καὶ ante ἐν secl. Jacobs

‘Ἀχιλλέως λόγος ε’ W

ΛΟΓΟΣ Ζ'

1. Ταῦτα ἀκούσας ὁ Θέρσανδρος παντοδαπὸς ἦν ἤχθετο, ὠργί-
ζετο, ἐβουλεύετο. ὠργίζετο μὲν ὡς ὕβρισμένος· ἤχθετο δὲ ὡς ἀπο-
τυχῶν· ἐβουλεύετο δὲ ὡς ἐρῶν. τὴν οὖν ψυχὴν διασπώμενος, οὐδὲν
εἰπὼν πρὸς τὴν Λευκίππην ἐξεπήδησεν. 2 ὀργῇ μὲν δῆθεν ἐκδραμών,
δοὺς δὲ τῇ ψυχῇ σχολὴν εἰς τὴν διάκρισιν τῆς τρικυμίας, βουλευό-
μενος ἅμα τῷ Σωσθένει πρόσεισι τῷ τῶν δεσμῶν ἄρχοντι, δεόμενος
διαφθαρεῖν με φαρμάκῳ. 3 ὡς δ' οὐκ ἔπειθεν (ἐδεόδει γὰρ τὴν
πόλιν· καὶ γὰρ ἄλλον ἄρχοντα πρὸ αὐτοῦ ληφθέντα τοιαύτην ἐργα-
σάμενον φαρμακείαν ἀποθανεῖν), δευτέραν αὐτῷ προσφέρει δέσιν,
ἐμβαλεῖν τινα εἰς τὸ οἶκημα, ἔνθα ἔτυχον δεδεμένος, ὡς δὴ καὶ 10
αὐτὸν ἓνα τῶν δεσμοτῶν, προσποιησάμενος βούλεσθαι τὰ μὲν δι'
ἐκείνου μαθεῖν. 4 ἐπελθὼν καὶ ἐδέξατο τὸν ἄνθρωπον. ἐμελλε δ'
ἐκεῖνος παρὰ τοῦ Θερσάνδρου δεδιδαγμένος τεχνικῶς πᾶν περὶ τῆς
Λευκίππης λόγον ἐμβαλεῖν, ὡς εἶη πεφονευμένη, τῆς Μελίτης συ-
σκευασαμένης τὸν φόνον. 5 τὸ δὲ τέχνασμα ἦν τῷ Θερσάνδρῳ εὐρε-
θέν, ὡς ἂν ἀπογνοὺς ἐγὼ μηκέτι ζῶσαν τὴν ἐρωμένην, κἄν τὴν δίκην
φύγοιμι, μὴ πρὸς ζήτησιν αὐτῆς ἔτι τραποίμην. 6 προσέκειτο δὲ ἡ
Μελίτη τῷ φόνῳ, ἵνα μή, τετελευτηκέναι τὴν Λευκίππην δοκῶν, τὴν

Ἀχιλλέως λόγος ζ' W : λόγος η' (sic) M : τοῦ αὐτοῦ λόγος ζ' R : sine
inscr. VEG

2 ἀτυχῶν E 4 τὴν om. V 6 οὖν post βουλευόμενος add. codd. : del. Ja ex
A mg. || τῶν om. G 7 διαφθαρεῖν : διαφθεῖραι Cobet 8-9 verbum excidisse
suspensus est Hase 9 προσφέρει α : φέρει β 11 <ἔνθα> post ἓνα Cobet
13 παρὰ β : ὑπὸ α 15 τὸ ante εὐρεθέν add. codd. : del. Cobet : <τοῦ>το
Castiglioni 16 ἔτι post ζῶσαν add. α (cf. l. 17) 17 φύγοιμι : φύγωμι He :
ἀποφύγοιμι Naber || ἔτι transp. α (v. l. 16) 18 φόνῳ : λόγῳ Naber

Μελίτην γήμας ὡς ἂν ἐρῶσαν, αὐτοῦ μένοιμι καὶ τούτου παρέχοιμι
τινα φόβον αὐτῷ τοῦ μὴ μετὰ ἀδείας Λευκίππην ἔχειν, ἀλλὰ μισή-
σας, ὡς τὸ εἰκός, τὴν Μελίτην ὡς ἂν ἀποκτείνασάν μου τὴν ἐρω-
μένην, ἀπαλλαγείην ἐκ τῆς πόλεως τὸ παράπαν.

- 5 2. Ὡς οὖν ὁ ἄνθρωπος ἐγένετό μου πλησίον, καὶ τοῦ δράματος
ἤρχετο· ἀνοιμώξας γὰρ πᾶν κακούργως, “Τίνα βλον,” ἔφη, “βιώ-
σομεν ἔτι; καὶ τίνα φυλαξόμεθα πρὸς ἀκίνδυνον ζωὴν; οὐ γὰρ αὐτάρ-
κης ἡμῖν ὁ δίκαιος τρόπος· ἐμπίπτουσαι δὲ αἱ τύχαι βαπτίζουσιν
ἡμᾶς. ἔδει γὰρ με μαρτευσάσθαι, τίς ἦν ὁ συμβαδίζων μοι καὶ τί
10 πεπραχὼς εἶη.” 2 καθ’ ἑαυτὸν δὲ ταῦτα ἔλεγε καὶ τὰ τοιαῦτα,
ζητῶν ἀρχὴν τῆς ἐπ’ ἐμὲ τοῦ λόγου τέχνης, ὡς ἂν πυθοίμην τί εἶη
παθῶν. 3 ἀλλ’ ἐγὼ μὲν ἐφρόντιζον ὧν κατὰ νοῦν εἶχον, <ὧν δ’> ὁ δ’
ᾤμωξεν ὀλίγον. ἄλλος δὲ τις τῶν συνδεδεμένων (περιεργον γὰρ
15 ἄνθρωπος ἀτυχῶν εἰς ἀλλοτρίων ἀκρόασιν κακῶν· ἐπεὶ φάρμακον
αὐτῷ τοῦτο τῆς ὧν ἔπαθε λύτης, ἡ πρὸς ἄλλον εἰς τὸ παθεῖν κοινω-
νία), “Τί δέ σοι συμβέβηκεν,” εἶπεν, “ἀπὸ τῆς Τύχης; 4 εἰκός γάρ
σε μηδὲν ἀδικήσαντα πονηρῷ περιτεσεῖν δαίμονι. τεκμαίρομαι δὲ
ἐκ τῶν ἐμαντοῦ.” καὶ ἅμα τὰ οἰκεία κατέλεγεν, ἐφ’ οἷς ἦν δεδε-
μένος. ἐγὼ δὲ οὐδενὶ τούτων προσεῖχον.
- 20 3. Ὡς δὲ ἐπαύσατο, τὴν ἀντίδοσιν ἦται τοῦ λόγου τῶν ἀτυχη-
μάτων, “Λέγοις ἂν,” εἰπὼν, “καὶ σὺ τὰ σαντοῦ.” ὁ δὲ, “Βαδίζων
ἔτυχον,” εἶπε, “τὴν ἐξ ἄστεος χθές· ἐπιούμην δὲ τὴν ἐπὶ Σμύρνης
ὁδόν· 2 προελθόντι δὲ μοι σταδίους τέσσαρας νεανίσκος ἐκ τῶν
ἀγρῶν προσελθὼν καὶ προσειπὼν καὶ πρὸς μικρὸν συμβαδίσας, ‘Ποῖ,’
25 ἔφη, ‘ἔχεις τὴν ὁδόν;’ ‘Ἐπὶ Σμύρνης,’ εἶπον. ‘Κἀγώ,’ ἔφη, ‘τὴν
αὐτήν, ἀγαθῇ τύχῃ.’ τοῖντεῦθεν ἐπορευόμεθα κοινῇ καὶ διελεγόμεθα
οἷα εἰκός ἐν ὁδῷ. 3 ὡς δὲ εἷς τι πανδοχεῖον ἤλθομεν, ἡριστώμεν

3 ὡς β : κατὰ α 5 καὶ del. He 6 ἀνοιμώξας : ἀνολέξας M || πᾶν : πᾶν
W || κακούργως α : πανούργως β || βιώσομεν codd. (βιώσωμεν W) : βιωσόμεθα
Hl 7 τίνα : τί He || φυλαξόμεθα W 8 ἐμπίπτουσαι β : πίπτουσαι α 10 ταῦτα
om. G || τὰ om. M 10-11 καθ’ ἑαυτὸν... εἶη om. E 12 κατὰ νοῦν εἶχον β :
ἔχησιν (sic) M : om. W || <ὧν δ’> Jacobs || ὁ δ’ : ὁ δ’ He : del. Ga
13 ᾤμωξεν : ᾤμωξεν V unde ᾤμωξεν He || ὀλίγον : ἑαυτὸν Jackson
14 ἀκρόασιν κακῶν α : κακῶν ἀκρόασιν β 15 τοῦτο del. He || εἰς om. V
19 τούτων β : τὸν νοῦν α 22 ἔτυχον : ἔτυχεν M || ἐπιούμην : ἐπορευόμεν
Cobet : ἐφερόμην Lumb || ἐπὶ τῆς Σμύρνης V 23 τέσσαρας β : τέτταρας α
25 τὴν¹ om. V || εἶπον α : ἔφη VR : ἔφη EG || ἔφη om. β 25-26 κἀγώ...
τύχη : κἀγὼ τὴν αὐτὴν τύχην ἀγαθῇ G 27 πανδοχεῖον M

ἄμα· κατὰ ταῦτό δὲ παρακαθίζουσιν ἡμῖν τινες τέσσαρες, καὶ προσε-
ποιούντο μὲν ἀριστὰν κάκεινοι, ἐνεώρων δὲ ἡμῖν πυκνὰ καὶ ἀλλή-
λοις ἐπένευον. 4 ἐγὼ μὲν οὖν ὑπώπτευνον τοὺς ἀνθρώπους διανοεῖ-
σθαι εἰς ἡμᾶς, οὐ μὴν ἡδυνάμην συνιέναι τί αὐτοῖς ἐθέλει τὰ νεύματα.
ὁ δὲ ὠχρὸς ἐγένετο κατὰ μικρὸν καὶ ὀκνηρότερον ἤσθιεν, ἥδη δὲ καὶ 5
τρόμος εἶχεν αὐτόν. 5 ὥς δὲ ταῦτα εἶδον, ἀναπηδήσαντες συλλαμ-
βάνουσιν ἡμᾶς καὶ ἱμάσιν εὐθὺς δεσμεύουσιν· παῖει δὲ κατὰ κόρης
τις ἐκείνων· καὶ παταχθεὶς, ὥσπερ βασιάνους παθὼν μυρίας, κατα-
λέγει μηδενὸς ἐρωτῶντος αὐτόν· “Εγὼ τὴν κόρην ἀπέκτεινα, καὶ
ἔλαβον χρυσοῦς ἑκατὸν παρὰ Μελλίτης τῆς Θερσάνδρου γυναικός· 10
αὕτη γὰρ με ἐπὶ τὸν φόνον ἐμισθώσατο. 6 ἀλλ’ ἰδοὺ τοὺς χρυσοῦς
ὑμῖν τοὺς ἑκατὸν φέρω· ὥστε τί με ἀπόλλυτε καὶ ἐαυτοῖς φθονεῖτε
κέρδους;” ἐγὼ δὲ ὥς ἤκουσα Θερσάνδρου καὶ Μελλίτης τοῦτομα,
τὸν ἄλλον οὐ προσέχων χρόνον, τῷ δὲ λόγῳ τὴν ψυχὴν ὥσπερ ὑπὸ
μύωπος παταχθεὶς ἐγείρω καὶ πρὸς αὐτόν μεταστραφεὶς λέγω· “Τίς 15
ἢ Μελλίτη;” ὁ δὲ, “Μελλίτη ἐστίν,” ἔφη, “τῶν ἐνταῦθα πρώτη γυναι-
κῶν. 7 αὕτη νεανίσκον τινὸς ἠράσθη· Τύριον, οἶμαι, φασὶν αὐτόν·
κάκεινος ἔτυχεν ἐρωμένην ἔχων, ἣν εὗρεν ἐν τῇ τῆς Μελλίτης οἰκίᾳ
πεπραμένην. ἡ δὲ ὑπὸ ζηλοτυπίας πεφλεγμένη τὴν γυναῖκα ταύτην
ἀπατήσασα συλλαμβάνει καὶ παραδίδωσι ᾧ νῦν ἔφην κακῇ τύχῃ μοι 20
συνωδευκότη, φονεῦσαι κελεύσασα. 8 ὁ μὲν οὖν τὸ ἀνόσιον ἔργον
τοῦτο δρᾷ· ἐγὼ δὲ ὁ ἄθλιος, οὔτε ἰδὼν αὐτόν οὔτε ἔργου τινὸς κοινω-
νήσας ἢ λόγον, συναπηρόμην αὐτῷ δεδεμένος, ὥς τοῦ ἔργου κοινωνός.
τὸ δὲ χαλεπώτερον, μικρὸν τοῦ πανδοχείου προελθόντες, τοὺς ἑκατὸν
χρυσοῦς λαβόντες παρ’ αὐτοῦ τὸν μὲν ἀφῆκαν φυγεῖν, ἐμὲ δὲ ἄγουσι 25
πρὸς τὸν στρατηγόν.”

4. Ὡς δ’ ἤκουσά μου τὸν μῦθον τῶν κακῶν, οὔτε ἀνῶμωξα οὔτε
ἐκλαυσα· οὔτε γὰρ φωνὴν εἶχον οὔτε δάκρυα· ἀλλὰ τρόμος μὲν
εὐθὺς περιεχύθη μου τῷ σώματι καὶ ἡ καρδιά μου ἐλέλυτο, ὀλίγον

1 κατὰ ταῦτό : κατ’ αὐτό W || τινες om. β || τέσσαρες β : τέτταρες α
2 ἡμῖν Cobet : ἡμᾶς codd. 3 ἐπένευον β : ἐνένευον α || μὲν post ὑπώπτευνον
add. α || <τι> ante διανοεῖσθαι Hl 4 ἡδυνάμην G || συνιέναι β : συνεῖναι α ||
ἐθέλοι Cobet 5 ἐγένετο G || κατὰ : μετὰ Naber 7 δεσμεύουσιν α : δεσμοῦσι β
12 ἐαυτοῦς W 13 τοῦτομα : ὄνομα G 14 προσέχων VEG : προσέχων R : προσέ-
σχον α 15 ἐγείρω : ἐγείρομαι Castiglioni : <ἐμαντὸν> add. Hercher 15-16 τίς
ἢ β : τί α 16 τις post Μελλίτη add. α 17 οἶμαι α : εἶναι β 19 πεπραγμένην W
20 ἀπατήσασα β : ἀπατήσασαν α || ᾧ νῦν ἔφην Wβ : ᾧ νῦν ἔφη M : τῷ νῦν δὲ
Cobet : τῷ νῦν ἐπὶ Lumb : ὥς νῦν ἐφάνη Jacobs 22 ἰδὼν αὐτόν β : αὐτόν ἰδὼν α
24 χαλεπώτατον Naber || πανδοχείου M 28 δάκρυον M 29 ἐλέλυτο Jackson

δέ τί μοι τῆς ψυχῆς ὑπολέλειπτο. 2 μικρὸν δὲ νήψας ἐκ τῆς μέθης
τοῦ λόγου, “Τίνα τρόπον τὴν κόρην ἀπέκτεινεν,” ἔφην, “ὁ μισθωτός,
καὶ τί πεποίηκε τὸ σῶμα;” ὁ δὲ ὥς ἄπαξ ἐνέβαλέ μοι τὸν μύωπα
καὶ ἔργον εἰργάσατο οὕτω κατ’ ἐμοῦ δι’ ὁ παρῆν, ἐσώπα καὶ ἔλεγεν
5 οὐδέν. 3 πάλιν δὲ μου πυθόμενον, “Δοκεῖς,” ἔφη, “κάμει κεκοινωνη-
κέναι τῷ φόνῳ; ταῦτα ἤκουσα μόνον τοῦ πεφονευκότητος, ὥς κτείνας
εἶη τὴν κόρην· ποῦ δὲ καὶ τίνα τρόπον, οὐκ εἶπεν.” ἦλθε δὲ μοι
τότε δάκρυα καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς τὴν λύπην ἀπεδίδουν. 4 ὥσπερ γὰρ
ἐν ταῖς τοῦ σώματος πληγαῖς οὐκ εὐθὺς ἡ σμῶδις ἐπανίσταται, ἀλλὰ
10 παραχρῆμα μὲν οὐκ ἔχει τὸ ἄνθος ἢ πληγὴ, μετὰ μικρὸν δὲ ἀνέθορε,
καὶ ὀδόντι συνός τις παταχθεὶς εὐθὺς μὲν ζητεῖ τὸ τραῦμα καὶ οὐκ
οἶδεν εὐρεῖν, τὸ δὲ ἔτι δέδυνκε καὶ κέκρυπται κατεργασμένον σχολῇ
τῆς πληγῆς τὴν τομὴν, μετὰ ταῦτα δὲ ἐξαίφνης λευκὴ τις ἀνέτειλε
γραμμὴ, προδρομος τοῦ αἵματος, σχολὴν δὲ ὀλίγην λαβὼν ἔρχεται
15 καὶ ἄθρόον ἐπιρρεῖ, 5 οὕτω καὶ ψυχὴ παταχθεῖσα τῷ τῆς λύπης
βέλει, τοξεύσαντος λόγου τέτρωται μὲν ἥδη καὶ ἔχει τὴν τομὴν,
ἀλλὰ τὸ τάχος τοῦ βλήματος οὐκ ἀνέφωξεν οὕτω τὸ τραῦμα, τὰ δὲ
δάκρυα ἐδίωξε τῶν ὀφθαλμῶν μακράν· δάκρυον γὰρ αἷμα τραύματος
ψυχῆς. ὅταν ὁ τῆς λύπης ὁδὸς κατὰ μικρὸν τὴν καρδίαν ἐκφάγη,
20 κατέρρηται μὲν τῆς ψυχῆς τὸ τραῦμα, ἀνέφωται δὲ τοῖς ὀφθαλμοῖς
ἢ τῶν δακρυῶν θύρα, τὰ δὲ μετὰ μικρὸν τῆς ἀνοίξεως ἐξεπλήθησεν.
6 οὕτω κάμει τὰ μὲν πρῶτα τῆς ἀκροάσεως τῇ ψυχῇ προσπεσόντα
καθάπερ τοξεύματα κατεσίγασε καὶ τῶν δακρυῶν ἀπέφραξε τὴν
πηγὴν, μετὰ ταῦτα δὲ ἔρρει, σχολασάσης τῆς ψυχῆς τῷ κακῷ.
25 5. Ἐλεγον οὖν· “Τίς με δαίμων ἐξηπάτησεν ὀλίγη χαρὰ; τίς μοι

1 μοι β : μου α || καὶ ante τῆς ψ. add. R || ὑπολέλειπτο αG : ὑπελέλειπτο Ve
2 ἀπέκτεινεν β : ἀπέκτεινας α || ἔφην om. M 3 πεποίηκε : πεποιήκατε M
4 <τὸ> ἔργον Richards || <πλέον> ante ἔλεγεν Naber 6 τοῦ φόνον Cobet ||
ταῦτα .. μόνον codd. (μόνον W) : τοῦτο .. μόνον He 7 ἦλθε : ἐπῆλθε Cobet
8 ἀνεδίδουν Castiglioni 9 ἐπανίσταται He 9-10 ἀλλὰ... ἀνέθορε om. G
12 κρύπτεται G 13 δὲ ante ταῦτα transp. V || 14 αἵματος Hl : τραύματος
codd., cf. l. 18 || λαβὼν β : λαβὼν α 15 <αἷμα> post ἐπιρρεῖ Hase 16 το-
ξεύσαντος λόγου Wβ (τ. τοῦ λ. G) : τοῦ λόγου τοξεύσαντος post τομὴν
transpositum M || τέτρωται : τιτρώσεται G 17 οὕτω : ἥδη V (mg. : γρ. οὕτω)
18 αἷμα τραύματος : καὶ αἷμα τραύματα M 19 ὅταν om. G || <δὲ> post ὅταν
προσπεσόντα V 23 καθάπερ : καθάπαξ G || τὰ ante τοξεύματα add. codd. :
secl. Ja || κατεσίγασε β : κατεσίγησεν α 24 τῷ κακῷ Dindorf : τῶν κακῶν
codd. : τοῖς κακοῖς Jacobs 25 ἔλεγον οὖν om. M

Λευκίπτην ἔδειξεν εἰς καινὴν ὑπόθεσιν συμφορῶν; ἀλλ' οὐδὲ ἐκόρεσά μου τοὺς ὀφθαλμούς, οἷς μόνοις ἠτύχησα, οὐδὲ ἐνεπλήσθην κἄν βλέπων. ἀληθὲς μοι γέγονεν ὀνείρων ἡδονή. 2 οἷμοι, Λευκίπτη, ποσάκις μοι τέθνηκας; μὴ γὰρ θρηγῶν ἀνεπανόσμη; αἶε σε πενθῶ, τῶν θανάτων διωκόντων ἀλλήλους; ἀλλ' ἐκείνους μὲν πάντας ἡ Τύχη 5 ἔπαιξε κατ' ἐμοῦ, οὗτος δὲ οὐκ ἔστι τῆς Τύχης ἔτι παιδιὰ. πῶς ἄρα μοι, Λευκίπτη, τέθνηκας; 3 ἐν μὲν γὰρ τοῖς ψευδέσι θανάτοις ἐκείνοις παρηγορίαν εἶχον ὀλίγην, τὸ μὲν πρῶτον, ὅλον σου τὸ σῶμα, τὸ δὲ δεύτερον, κἄν τὴν κεφαλὴν δοκῶν μὴ ἔχειν εἰς τὴν ταφήν· νῦν δὲ τέθνηκας θάνατον διπλοῦν, ψυχῆς καὶ σώματος. δύο ἐξέφυγες 10 ληστήρια, τὸ δὲ τῆς Μελίτης πεφόνευκέ σε πειρωτήριον. 4 ὁ δὲ ἀνόσιος καὶ ἀσεβὴς ἐγὼ τὴν ἀνδροφόνον σου κατεφίλησα πολλάκις καὶ συνεπλάκην μεμιασμένας συμπλοκάς, καὶ τὴν Ἀφροδίτης χάριν αὐτῇ παρέσχον πρὸ σοῦ."

6. Μεταξὺ δέ μου θρηγοῦντος Κλεινίας εἰσέρχεται, καὶ κατα- 15 λέγω τὸ πᾶν αὐτῷ καὶ ὅτι μοι δέδοκται πάντως ἀποθανεῖν. ὁ δὲ παρεμυθεῖτο. 2 "Τίς γὰρ οἶδεν, εἰ ζῇ πάλιν; μὴ γὰρ οὐ πολλάκις τέθνηκε; μὴ γὰρ οὐ πολλάκις ἀνέβιω; τί δὲ προπετῶς ἀποθνήσκεις; δ καὶ κατὰ σχολὴν ἔξεστιν, ὅταν μάθης σαφῶς τὸν θάνατον αὐτῆς." "Ληρεῖς· τούτου γὰρ ἀσφαλέστερον πῶς ἂν μάθοις; 3 δοκῶ δὲ 20 εὐρηκέναι τοῦ θανάτου καλλίστην ὁδόν, δι' ἧς οὐδὲ ἡ θεοὶς ἐχθρὰ Μελίτη παντάπασιν ἀθῶος ἀπαλλάσσεται. ἄκουσον δὲ τὸν τρόπον. παρεσκευασάμην, ὡς οἶσθα, πρὸς τὴν ἀπολογία τῆς μοιχείας, εἰ κληρωθεῖ τὸ δικαστήριον. νῦν δέ μοι δέδοκται πᾶν τούναντίον, καὶ τὴν μοιχείαν ὁμολογεῖν καὶ ὡς ἀλλήλων ἐρῶντες ἐγὼ τε καὶ Μελίτη 25 κοινῇ τὴν Λευκίπτην ἀνῆρῆκαμεν. 4 οὕτω γὰρ κἀκεῖνη δίκην δώσει, κἀγὼ τὸν ἐπάρaton βίον καταλείποιμι." "Εὐφήμεσον," ὁ Κλεινίας ἔφη· "καὶ τολμήσεις οὕτως ἐπὶ τοῖς αἰσχίστοις ἀποθανεῖν, νομιζόμενος φονεὺς, καὶ ταῦτα Λευκίπτης;" "Οὐδέν," εἶπον, "αἰσχρὸν,

1 ἔδειξεν β : ἐδίωξεν α 2 εὐτύχησα W 3 μοι om. W 4 θρηγῶν V || ἀνεπανόσμη WeG : ἀνεπανόσμη V : ἐπανόσμη M 6 ἔπαιξε α : ἔπαιξε. β || ἔτι om. β || πῶς ἄρα : πᾶσα γὰρ Jacobs 9 κἄν β : καὶ α || εἰς τὴν ταφήν : εἰς secl. Castiglioni : ὁμῶς τὴν σφαγὴν Jacobs 10 διπλοῦν om. G 11 τῆς om. α 14 αὐτῇ om. β 18 ἀποθνήσκεις : ἀποθνήσκ(ειν ἐθέλ)εις Castiglioni 19 σαφῶς om. R 20 πῶς β : ὅπως α 21 ἡ om. α 23 παρεσκευασάμενος G 25 ἡ Μελίτη α 26 ἀνῆρῆκαμεν β : ἀπεκτείνκαμεν α 27 καταλείποιμι β : καταλείποιμι α || <ἂν> post καταλ. Jacobs 28 οὕτως post αἰσχίστοις transp. β 29 εἶπον αἰσχρὸν β : αἰσχρὸν εἶπον α

ὁ λυπεῖ τὸν ἐχθρόν." 5 καὶ ἡμεῖς ἐν τούτοις ἤμεν, τὸν δὲ ἄνθρωπον ἐκείνον, τὸν μηνυτὴν τοῦ ψευδοῦς φόνου, μετὰ μικρὸν ἀπολύει <ὁ ἐπὶ> τῶν δεσμῶν, φάσκων τὸν ἀρχοντα κελεῦσαι κομίζειν αὐτὸν δώσοντα λόγον ὧν αἰτίαν ἔσχεν. 6 ἐμὲ δὲ παρηγόρει Κλεινίας καὶ ὁ Σάτυρος, 5 εἰ πῶς δύναντο πείσαι μηδὲν ὧν διανοήθηται εἰς τὴν δίκην εἰπεῖν· ἀλλ' ἐπέραινον οὐδέν. ἐκείνην μὲν οὖν τὴν ἡμέραν καταγωγὴν τινα μισθωσάμενοι κατωκίσαντο, ὡς ἂν μηκέτι παρὰ τῷ τῆς Μελίτης εἶεν συντρόφῳ.

7. Τῇ δ' ὕστεραία ἀπηγόμην ἐπὶ τὸ δικαστήριον. παρασκευὴ δὲ 10 πολλὴ ἦν τοῦ Θερασάνδρου κατ' ἐμοῦ καὶ πλῆθος ἐρητύρων οὐχ ἦττον δέκα· καὶ <ἡ> τῆς Μελίτης σπουδῇ πρὸς τὴν ἀπολογία παρεσκευάστο. 2 ἐπεὶ δὲ ἐπαύσαντο λέγοντες, αἰτήσας κἀγὼ λόγον, "Ἄλλ' οὗτοι μὲν," ἔφη, "ληροῦσι πάντες, καὶ οἱ Θερασάνδρῳ καὶ οἱ Με- 15 λίτῃ συνειπόντες· ἐγὼ δὲ πᾶσαν ὑμῖν ἐρῶ τὴν ἀλήθειαν. 3 ἦν ἐρω- μένη μοι πάλαι Βυζαντία μὲν γένος, Λευκίπτη δὲ τοῦνομα. ταύτην τεθνάναι δοκῶν (ἤρπαστο γὰρ ὑπὸ ληστῶν ἐν Αἰγύπτῳ), Μελίτῃ περιτυγχάνω, κἀκεῖθεν ἀλλήλοις συνόντες ἤκομεν ἐνταῦθα κοινῇ καὶ τὴν Λευκίπτην εὐρίσκομεν Σωσθένει δουλεύουσαν, διοικητῇ τινι τῶν Θερασάνδρου χωρίων. 4 ὅπως δὲ τὴν ἐλευθέραν ὁ Σωσθένης εἶχε 20 δούλην ἢ τίς ἢ κοινῶν τοῖς λησταῖς πρὸς αὐτόν, ὑμῖν καταλείπω σκοπεῖν. ἐπεὶ τοίνυν ἔμαθεν ἡ Μελίτη τὴν προτέραν εὐρόντα με γυναῖκα, φοβηθεῖσα μὴ πρὸς αὐτὴν ἀποκλίναιμι τὸν νοῦν, συμβουλεύεται τὴν ἄνθρωπον ἀνελεῖν. 5 κἀμοὶ συνεδόκει (τί γὰρ οὐ δεῖ τάληθ' ἰλέγειν;), ἐπεὶ τῶν αὐτῆς με κύριον ἀποφαίνειν ὑπισχεῖτο. 25 μισθοῦμαι ἕνα δὴ τινα πρὸς τὸν φόνον· ἑκατὸν δ' ὁ μισθὸς ἦν τοῦ φόνου χρυσοῦ. καὶ ὁ μὲν δὴ τὸ ἔργον δράσας οἴχεται κἄν τότε γέγονεν ἀφανής· ἐμὲ δ' ὁ ἔρως εὐθὺς ἡμίνατο. 6 ὡς γὰρ ἔμαθον ἀνῆρῆμένην, μετενόουν καὶ ἔκλαον καὶ ἤρων καὶ νῦν ἐρῶ. διὰ τοῦτο ἑμαυτοῦ κατεῖπον, ἵνα με πέμψητε πρὸς τὴν ἐρωμένην. οὐ γὰρ 30 φέρω νῦν ζῆν, καὶ μαιφόνος γενόμενος καὶ φίλων ἦν ἀπέκτεινα."

1 <μὲν> post ἡμεῖς Jacobs 2 <ὁ ἐπὶ> ante τῶν δεσμῶν anonymus ap. Schaefer : <ὁ> Götting : τις P mg. 7 κατωκίσαντο Θ : κατωκίσαντο codd. : μετωκίσαντο He 9 τῆς δ' ὕστερας Jackson 11 δέκα : δὲ Jackson (puncto post ἐρητύρων posito) || <ἡ> τῆς Μελίτης scripsi : <τὰ> τῆς Μελίτης Jacobs : ἡ Μελίτη Cobet : τῇ Μελίτῃ Hercher (et mox <τὰ> ante πρὸς); cf. sq. || <πάντα> ante παρεσκευάστο Castiglioni 18 τῷ Σωσθένει E 23 κἀμοὶ Ja : καὶ μοι codd. 24 αὐτῆς R : αὐτῆς cett. || ἀποφαίνειν Cobet 26 κἀν τότε ME : κἀν τότε cett. 28 ἔκλαον β : ἔκλαιον α

8. Ταῦτα εἰπόντος ἐμοῦ πάντας ἐκπληξίς κατέσχευεν ἐπὶ τῷ παραλόγῳ τοῦ πράγματος, μάλιστα δὲ τὴν Μελίτην. καὶ οἱ μὲν τοῦ Θερασάνδρου ῥήτορες μεθ' ἡδονῆς ἀνεβόησαν ἐπινίκιον, οἱ δὲ τῆς Μελίτης ἀνεπύθοντο τί ταῦτα εἶη τὰ λεχθέντα. 2 ἡ δὲ τὰ μὲν ἐτεθορύβητο, τὰ δὲ ἡρνεῖτο, τὰ δὲ διηγείτο σπουδῇ μάλα καὶ οὐ σαφῶς, 5 τὴν μὲν Λευκίππην εἰδέναι λέγουσα καὶ ὅσα εἶπον, ἀλλὰ τὸν γε φόνον οὐ ὥστε ἀκρίβεις διὰ τὸ τὰ πλείω μοι συνάδειν ὑπόνοιαν ἔχειν κατὰ τῆς Μελίτης καὶ ἀπορεῖν ὅτῳ χρήσαιντο λόγῳ πρὸς τὴν ἀπολογίαν.

9. Ἐν τούτῳ δὲ ὁ Κλεινίας, θορύβον πολλοῦ κατὰ τὸ δικαστήριον 10 ὄντος, ἀνελθὼν, "Κάμοι τινα λόγον," εἶπε, "συγχωρήσατε· περὶ γὰρ ψυχῆς ἀνδρὸς ὁ ἀγών." 2 ὡς δὲ ἔλαβε, δακρύων γεμισθεὶς, "Ἄνδρες," εἶπεν, "Ἐφέσιοι, μὴ προσιετῶς καταγνῶτε θάνατον ἀνδρὸς ἐπιθυμοῦντος ἀποθανεῖν, ὅπερ φύσει τῶν ἀτυχοῦντων ἐστὶ φάρμακον· κατέφευσται γὰρ ἑαυτοῦ τὴν τῶν ἀδικούντων αἰτίαν, ἵνα πάθῃ τὴν 15 τῶν δυστυχοῦντων τιμωρίαν. 3 ἃ δὲ ἡτύχησε διὰ βραχέων ἐρῶ. ἐρωμένην εἶχεν, ὡς εἶπεν. τοῦτο γὰρ οὐκ ἐφεύσατο· καὶ ὅτι ληστὰι ταύτην ἤρπασαν, καὶ τὰ περὶ Σωσθένους, καὶ πάνθ' ὅσα πρὸ τοῦ φόνου διηγῆσατο, πέπρακται τὸν τρόπον τοῦτον. 4 αὕτη γέγονεν ἐξαίφνης ἀφανής, οὐκ οἶδ' ὅπως, οὐτ' εἰ τις ἀπέκτεινεν αὐτήν, οὐτ' 20 εἰ ζῇ κλαπείσα· πλὴν ἐν τούτῳ οἶδα μόνον, τὸν Σωσθένην αὐτῆς ἐρῶντα καὶ αἰκισάμενον βασάνοις πολλαῖς ἐφ' οἷς οὐκ ἐτύγχανε, καὶ φίλους ἔχοντα ληστὰς. οὗτος οὖν ἀνῆρῃσθαι δοκῶν τὴν γυναῖκα ζῆν οὐκέτι θέλει καὶ διὰ τοῦτο ἑαυτοῦ φόνον κατεφεύσατο. 5 ὅτι μὲν γὰρ ἐπιθυμεῖ θανάτου καὶ αὐτὸς ὡμολόγησε, καὶ ὅτι διὰ λύπην τὴν 25 ἐπὶ γυναικί. σκοπεῖτε δὲ εἰ τις ἀποκτείνας τινὰ ἀληθῶς ἐπαποθανεῖν αὐτῷ θέλει καὶ ζῆν δι' ὁδὴν οὐ φέρει. 6 τίς οὕτω φιλόστοργος φονεύς, ἢ ποῖον μίσος ἐστὶν οὕτω φιλούμενον; μή, πρὸς θεῶν, μὴ πιστεύσητε, μηδὲ ἀποκτείνετε ἄνθρωπον ἐλέου μᾶλλον ἢ τιμωρίας δεόμενον. εἰ δὲ αὐτὸς ἐπεβούλευσεν, ὡς λέγει, τὸν φόνον, εἰπάτω 30 τίς ἐστὶν ὁ μεμισθωμένος, δειξάτω τὴν ἀνηρημένην. 7 εἰ δὲ μήθ' ὁ

1 ἐμοῦ aG : μου ε : om. V 3-4 τῆς Μελίτης : τὴν Μελίτην V 4 ἀνεπύθοντο β : ἀνεπύθοντο α || τί : τίνα Cobet || ἐτεθορύβητο β : τεθορύβητο W : ἐθορύβητο M 5 οὐ om. V 7 ἀλλὰ : ἄλλα, Jacobs 11 κάμοι β : καί μοι α || εἶπε : εἶπεν M 13 θάνατον : θανάτου M 15 τὴν om. V 19 <δὲ> post αὕτη Schmidt 20 οἶδ' ὅπως β : οἶδα πῶς α || εἰ : εἰς W 21 καὶ ante ζῇ add. α 24 μὲν om. G 26 ἐπὶ <τῇ> γυναικί He 29 ἐλέους G 31 sq. μήθ' ... μήθ' β : μὴ ... μηδὲ α

ἀποκτείνας ἐστὶ μήθ' ἢ ἀνηρημένη, τίς ἤκουσέ ποτε τοιοῦτον φόνον; "Ἡρῶν," φησί, "Μελίτης· διὰ τοῦτο Λευκίππην ἀπέκτεινα." πῶς οὖν Μελίτης φόνον κατηγορεῖ, ἥς ἦρα, διὰ Λευκίππην δὲ ἀποθανεῖν ἐθέλει νῦν, ἣν ἀπέκτεινεν; 8 οὕτω γὰρ ἂν τις καὶ μισοῖ τὸ φιλούμενον 5 καὶ φιλοῖ τὸ μισούμενον; ἄρ' οὖν οὐ πολὺ μᾶλλον ἂν καὶ ἐλεγχόμενος ἡρνήσατο τὸν φόνον, ἵνα καὶ σώσῃ τὴν ἐρωμένην καὶ ὑπὲρ τῆς ἀνηρημένης μὴ μάτην ἀποθάνῃ; 9 διὰ τί οὖν Μελίτης κατηγορήσεν, εἰ μηδὲν αὐτῇ τοιοῦτο πέπρακται; ἐγὼ καὶ τοῦτο πρὸς ὑμᾶς ἐρῶ, καὶ πρὸς τῶν θεῶν μὴ με νομίσητε διαβάλλειν θέλοντα τὴν γυναῖκα 10 ποιήσασθαι τὸν λόγον, ἀλλ' ὥς τὸ πᾶν ἐγένετο. 10 Μελίτη μὲν ἐπεπόνθει <τι> πρὸς τοῦτον ἐρωτικὸν καὶ περὶ τοῦ γάμου διελέκτο, πρὶν ὁ θαλάττιος οὗτος ἀνέβῳ νεκρός· ὁ δὲ οὐκ εἶχεν οὕτως, ἀλλὰ καὶ πάντῳ ἐρωμένῳ τὸν γάμον ἀπεκρούετο, κἂν τούτῳ τὴν ἐρωμένην εὐρῶν, ὡς ἔφη, παρὰ τῷ Σωσθένει ζῶσαν, ἣν ᾤετο νεκράν, 15 πολὺ μᾶλλον πρὸς τὴν Μελίτην εἶχεν ἄλλοτριώτερον. 11 ἡ δὲ πρὶν μαθεῖν ἐρωμένην οὖσαν αὐτῷ τὴν παρὰ τῷ Σωσθένει, ταύτην ἠλέησέ τε καὶ ἔλυσεν τῶν δεσμῶν, οἷς ἦν ὑπὸ τοῦ Σωσθένους δεδεμένη, καὶ εἰς τὴν οἰκίαν τε εἰσεδέξατο καὶ τὰ ἄλλα ὡς πρὸς ἐλευθέραν δυστυχῆσασαν ἐφιλοτιμήσατο. ἐπειδὴ δὲ ἔμαθεν, ἐπεμφεν εἰς τοὺς ἀγροὺς 20 διακονησομένην αὐτῇ· καὶ μετὰ ταῦτα φασὶν ἀφανῆ γεγονέναι. 12 καὶ ὅτι ταῦτα οὐ ψεύδομαι, ἢ Μελίτη συνομολογήσει καὶ θεράπαινα δύο, μεθ' ὧν αὐτὴν ἐπὶ τοὺς ἀγροὺς ἐξέπεμφεν. ἐν μὲν δὴ τοῦτο πρὸς ὑπόνοιαν ἤγαγε τοῦτον, μὴ ἄρα φονεύσασα εἶη τὴν Λευκίππην διὰ ζηλοτυπίαν αὐτῇ· ἑτερον δὲ τι αὐτῷ πρὸς τὴν τῆς ὑπονομίας βεβαίω- 25 σιν ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ συμβᾶν καὶ καθ' αὐτοῦ καὶ κατὰ τῆς Μελίτης ἐξηγγέλανε. 13 τῶν δεσμοτῶν τις ὁδυρόμενος ἑαυτοῦ τὴν συμφορὰν ἔλεγεν <ἐν> ὁδῷ τινι κεκοιωνηκέναι κατὰ ἄγνοιαν ἀνδρὶ φονεῖ, δεδρακέναι δὲ ἐκεῖνον γυναικὸς φόνον ἐπὶ μισθῷ. καὶ τὸ ὄνομα ἔλεγε· Μελίτην μὲν εἶναι τὴν μισθωσαμένην, Λευκίππην δὲ τὴν ἀνηρημένην.

1 ποτε post φόνον transp. α : πώποτε Cobet 2 οὖν β : δὲ α 3-4 νῦν ἐθέλει ἀποθανεῖν transp. V 4 οὕτω α : οὕτω β : οὐ Naber 4-5 μισοῖ ... φιλοῖ codd. (μισοῖ ... φιλεῖ V) : μισοῖ ... φιλοῖ Cobet 7 ἀνηρημένης Jacobs : ἐρωμένης codd. 8 τοιοῦτο α : τοιοῦτον β 9 θέλοντα om. G 10 προσποιήσασθαι M 11 <τι> post ἐρωτ. Mitscherlich : transp. H1 12 θαλάττιος β : θαλάσσιος α 16 ἐρωμένην οὖσαν : εὐρῶν M 17 καὶ om. M 18 τε om. G 20 διακονησομένη β : διακονησαμένη α || φασιν V : φησιν cett. 22 δὴ VRG : οὖν α : διὰ E || τοῦτο om. α 23-24 διὰ ζηλοτυπίαν αὐτῇ β : αὕτη διὰ ζηλοτυπίαν α 25 καθ' αὐτοῦ α : καθ' αὐτοῦ β 26 ἑαυτοῦ α : αὐτοῦ R : αὐτοῦ VEG 27 ἔλεγεν om. β || <ἐν> ὁδῷ Sa : ὁδεῖων Hercher : ὁδεῖοντί Ga

14 εἰ δὲ ταῦτα γέγονεν οὕτως, ἐγὼ μὲν οὐκ οἶδα, μαθεῖν δὲ ὑμᾶς ἐξέσται. ἔχετε τὸν δεδεμένον εἰσὶν αἱ θεράπαιναν· ἔστιν ὁ Σωσθένης. ὁ μὲν ἔρει πόθεν ἔσχε τὴν Λευκίπτην δούλην, αἱ δὲ πῶς γέγονεν ἀφανής· ὁ δὲ περὶ τοῦ μισθωτοῦ καταγορεύσει. πρὶν δὲ μάθητε τούτων ἕκαστον, οὔτε δοῖον οὔτε εὐσεβὲς νεανίσκον ἄβλιον ἀνελεῖν, πιστεύσαντας μανίας λόγοις. μάλιστα γὰρ ὑπὸ λύπης.”

10. Ταῦτα εἰπόντος τοῦ Κλεινίου τοῖς μὲν πολλοῖς ἐδόκει πιθανός ὁ λόγος, οἱ δὲ τοῦ Θέρσανδρου ῥήτορες καὶ ὅσοι τῶν φίλων συμπαρήσαν, ἐπεβῶν ἀνελεῖν τὸν ἀνδροφόνον τὸν αὐτοῦ κατειπόντα θεοῦ προνοίᾳ. 2 Μελίτη τὰς θεραπαινίδας ἐδίδου καὶ Θέρσανδρον ἡξίον διδόναι Σωσθένην· τάχα γὰρ αὐτὸν εἶναι τὸν Λευκίπτην ἀνηρηκότα· καὶ οἱ συναγορεύοντες αὐτῇ ταύτην μάλιστα προεφέροντο πρόκλησιν. 3 ὁ δὲ Θέρσανδρος φοβηθεὶς λάθρα τινὰ τῶν παραστατῶν εἰς τὸν ἀγρὸν ἀποστέλλει πρὸς τὸν Σωσθένην, κελεύσας τὴν ταχίστην ἀφανῆ γενέσθαι, πρὶν τοὺς ἐπ’ αὐτὸν πεμφθέντας ἦκειν· ὅς δὲ 16 δὴ ἐπιβὰς Ἰππῳ σπουδῇ μάλα πρὸς αὐτὸν ἔρχεται καὶ τὸν κίνδυνον λέγει καὶ ὥς, εἰ ληφθεὶ παρών, εἰς βασάνους ἀπαχθήσεται. 4 ὁ δὲ ἔτυχε μὲν ἐν τῷ τῆς Λευκίπτης δωματίῳ παρών, κατεπάδων αὐτῇ· κληθεὶς δὲ ὑπὸ τοῦ παρόντος σὺν βοῇ καὶ ταραχῇ πολλῇ προέρχεται, καὶ ἀκούσας τὰ ὄντα, μεστὸς γενόμενος δέους καὶ ἤδη νομίζων τοὺς 20 δημῶν ἐπ’ αὐτὸν παρεῖναι, ἐπιβὰς Ἰππῳ σπουδῇ μάλα ἐξελαύνει ἐπὶ Σμύρνης· ὁ δὲ ἄγγελος πρὸς τὸν Θέρσανδρον ἀναστρέφει. ἀληθὲς δὲ ἔστιν, ὥς ἔοικεν, ὁ λόγος, ὅτι μνήμην ἐκπλήσσειν πέφυκε φόβος· 5 ὁ γοῦν Σωσθένης περὶ ἑαυτοῦ φοβηθεὶς ἀπαξάπαντων ἐξελάθετο τῶν ἐν ποσὶν ὑπ’ ἐκπλήξεως, ὥς μηδὲ τοῦ τῆς Λευκίπτης δωματίου 25 κλεῖσαι τὰς θύρας. μάλιστα γὰρ τὸ τῶν δούλων γένος ἐν οἷς ἂν φοβηθῇ σφόδρα δειλὸν ἔστιν.

1 οἶδα : οἶμαι Lamb || ὑμᾶς codd. (ἡμᾶς E) : ὑμῖν Cobet 2 ἔχετε : ἔχεται W 3 ὁ μὲν om. V 4 καταγορεύσει β : καταγορεύει α || πρὶν : πρὸς V 5 μάθητε β : μάθετε α 8 μανίας desinit pars incorrupta codicis E : reliqua lacera 9 αὐτοῦ R : αὐτοῦ cett. 10 θεοῦ : θεῶν G || <δὲ> post Μελίτη He || θεραπαινίδας ἐδίδου β : θεραπαινίδας ἤγαγεν α 11 ἡξίον R || ἂν ante αὐτὸν add. VR 12 συναγορεύοντες β : συνηγοροῦντες α || ταύτην Cobet : ταῦτα codd. 13 παραστατῶν Salmasius : προστατῶν codd. : προσπόλων Gaselee 14 τὸν ἀγρὸν β : τοὺς ἀγρούς α 15 γενέσθαι α : γεγενῆσθαι β || ἐπ’ : ὑπ’ R 16 Ἰππου He 17 καὶ om. M || παρών del. He 18 αὐτῇ : αὐτῆς Cobet 21 δημῶν β : δημοσίους α || Ἰππῳ β : Ἰππον α || ἐξελαύνει α : ἐλαύνει β 22 <τὴν> ἐπὶ Σ. Cobet 24 γοῦν β : ὁ γοῦν α || ἐξελάθετο β : ἐπελάθετο α 26 ἐν α : ἐφ’ β 26-27 μάλιστα . . . ἔστιν post φοβηθεὶς (l. 24) transp. Schmidt

11. Ἐν τούτῳ δὲ ὁ Θέρσανδρος, πρώτης προκλήσεως ἀπὸ τῆς Μελίτης οὕτω γενομένης, παρελθὼν, “Ἰκανῶς μὲν οὗτος,” εἶπεν, “ὅστις ποτὲ ἔστι, κατελήρησε μυθολογῶν. ἐγὼ δὲ ὑμῶν θεαύμακα τῆς ἀναληγσίας, εἰ φονέα ἐπ’ αὐτοφώρῳ λαβόντες (μεῖζον γὰρ τῆς 5 φωρᾶς τὸ αὐτὸν ἑαυτοῦ κατεπειν) οὐ δὴ κελεύετε τῷ δημίῳ, καθέζεσθε δὲ γόητος ἀκούοντες πιθανῶς μὲν ὑποκρινομένου, πιθανῶς δὲ δακρύοντος· ὃν νομίζω καὶ αὐτὸν κοινωνὸν γενόμενον τοῦ φόνου περὶ ἑαυτοῦ φοβεῖσθαι· ὥστ’ οὐκ οἶδα τί δεῖ βασάνων ἔτι περὶ πράγματος οὕτω σαφῶς ἐληλεγμένου. 2 δοκῶ δὲ καὶ ἄλλον τινὰ ἐργάσασθαι 10 φόνον. ὁ γὰρ Σωσθένης οὗτος, ὃν αἰτοῦσι παρ’ ἐμοῦ, τρίτην ταύτην ἡμέραν γέγονεν ἀφανής, καὶ ἔστιν οὐ πόρρω τινὸς ὑπονοίας μὴ ἄρα τῆς τούτων ἐπιβουλῆς γέγονεν ἔργον· αὐτὸς γὰρ ἐτύγχανεν ὁ τὴν μοιχεύειν μοι κατειπὼν. ὥστε εἰκότως ἀποκτεῖναι μοι δοκοῦσιν αὐτόν, καὶ τοῦτ’ εἰδότες, ὥς ἂν οὐκ ἔχοιμι παρασχεῖν τὸν ἀνθρώπον, 15 πρόκλησιν περὶ αὐτοῦ πεποιήναι πᾶν κακούργον. 3 εἴη μὲν οὖν κἀκεῖνον φανῆναι καὶ μὴ τεθνάναι· τί δέ, καὶ εἰ παρῇ, ἔδει παρ’ αὐτοῦ μαθεῖν; εἰ τινα κόρην ἐωνήσατο; τοιγαροῦν ἐωνημένος ἔστω· καὶ εἰ ταύτην ἔσχε Μελίτη; λέγει καὶ τοῦτο δι’ ἐμοῦ. ἀπήλλακται μὲν δὴ Σωσθένης ταῦτα εἰπὼν· τοῦντεῦθεν δὲ ὁ λόγος μοι πρὸς 20 Μελίτην καὶ Κλειτοφῶντα. 4 τί μου τὴν δούλην λαβόντες πεποιήκατε; δούλη γὰρ ἦν ἐμῇ, Σωσθένης αὐτὴν ἐωνημένον· καὶ εἰ περιῆν καὶ μὴ πρὸς αὐτῶν ἐπεφόνετο, πάντως ἂν ἐδούλευεν ἐμοί.” 5 τοῦτον δὲ τὸν λόγον ὁ Θέρσανδρος πᾶν κακοήθως παρενέβαλεν, ἵνα κἂν 25 ὕστερον ἢ Λευκίπτη φωραθῇ ζῶσα, πρὸς δουλείαν αὐτὴν ἀγάγῃ. εἰτα προσετίθει “Κλειτοφῶν μὲν οὖν ὁμολόγησεν ἀνηρηκέναι καὶ ἔχει τὴν δίκην, Μελίτη δὲ ἀρνεῖται· πρὸς ταύτην αἱ τῶν θεραπαινῶν εἰσι βάσανοι. 6 ἂν γὰρ φανῶσι παρὰ ταύτης λαβοῦσαι τὴν κόρην, εἰτα οὐκέτι πάλιν ἀγαροῦσαι, τί γέγονε; τί δὲ δῶς ἐξεπέμπετο; καὶ πρὸς τίνα; ἄρ’ οὐκ εὐδελον τὸ πρᾶγμα, ὥς συσκευασάμενοι μὲν ἦσαν

1 πρώτης β : πρὸς τῆς W : πρὸς τῆς M : πρὸς τὴν (πρόκλησιν) anonymus ap. Gaselee 2 οὗτος εἶπεν αG : εἶπεν οὗτος VR 4 εἰ : εἰς V 5 φωρᾶς W : φώρας β : φωρᾶς M : φωράσεως Jacobs || ἑαυτοῦ β : αὐτοῦ α || <παραδοθῆναι> ante κελεύετε Castiglioni || κελεύετε : καταλεύετε (secl. τῷ δημίῳ Hi) || δημίῳ : δήμῳ W 8 ἑαυτοῦ β : αὐτοῦ α 9 δοκῶ : δοκοῦσι He 9-10 ἐργάσασθαι φόνον β : φόνον ἐργάσασθαι α 13 ἂν ante ἀποκτεῖναι add. α 14 οὐκ ἂν transp. Cobet 16 κἀκεῖνον W || εἰ om. M 18 ταύτην : ταῦτα G || δι’ β : δὲ α 21 Σωσθένης W || εἰ περιῆν A : εἰ περὶ ἦν α : εἰπερ ἦν β 22 αὐτῶν : αὐτὸν MG || ἐδούλευεν β : ἐδούλευεν α 25 προσετίθει β : προσετίθη α (W mg. : -ει) 26 ἔχει : ἔξει Götting : ἔχτω Naber 29 μὲν del. He

τινας ὡς κτενοῦντας; 7 αἱ δὲ θεράπαιναι τούτους μὲν, ὡς εἰκός, οὐκ ᾔδεσαν, ἵνα μὴ μετὰ πλειόνων μαρτύρων γενόμενον τὸ ἔργον κινδυνον ἔχη μείζονα· κατέλειπον δὲ αὐτὴν ἔνθα ἦν ὁ τῶν ληστῶν λόχος λανθάνων, ὥστε ἐνεχώρει μὴδὲ ἐκείνας τὸ γενόμενον ἑωρακέσαι. ἐλήρησε δὲ καὶ περὶ δεσμώτου τινός, ὡς εἰπόντος περὶ τοῦ φόνου. 8 καὶ τις ὁ δεσμώτης οὗτος, δὲ τῷ στρατηγῷ μὲν οὐδὲν εἶπε, τούτῳ δὲ μόνῳ τὰ ἀπόρητα διελέγετο τοῦ φόνου, πλὴν εἰ μὴ κοινωνοῦντα ἐγνώρισεν; οὐ παύσεσθε φληνάφων ἀνεχόμενοι κενῶν καὶ τηλικούτων ἔργων τιθέμενοι παιδιάν; οἴεσθε χωρὶς θεοῦ τοῦτον ἑαυτοῦ κατεπειν;

12. Ταῦτα λέγοντος τοῦ Θερασάνδρου καὶ διωμνυμένου περὶ τοῦ Σωσθένους οὐκ εἰδέναι τί γέγονεν, ἔδοξε τῷ προέδρῳ τῶν δικαστῶν — ἦν δὲ τοῦ βασιλικοῦ γένους καὶ τὰς μὲν φονικὰς ἐδίκαζε δίκας, κατὰ δὲ τὸν νόμον συμβούλους ἐκ τῶν γεραιτέρων εἶχεν, οὐδὲ ἐπιγνώμονας ἐλάμβανε τῆς γνώσεως — ἔδοξεν οὖν αὐτῷ διασκοπήσαντι σὺν τοῖς παρέδροις αὐτοῦ θάνατον μὲν ἑμοῦ καταγνῶναι κατὰ τὸν νόμον, δὲ ἐκέλευσε τὸν αὐτοῦ κατεπιόντα φόνον τεθνάναι, περὶ δὲ Μελλίτης κρῖσιν γενέσθαι δευτέραν ἐν ταῖς βασάνοις τῶν θεραπεινίδων, Θέρσανδρον δὲ ἐπομόσαι περὶ τοῦ Σωσθένους ἐν γραμμασιν, ἥ μὴν οὐκ εἰδέναι τί γέγονε, κάμει δέ, ὡς ἦδη κατάδικον, βασανισθῆναι περὶ τοῦ Μελλίτην τῷ φόνῳ συνεγνωκέαι. 2 ἄρτι δέ μου δεθέντος καὶ τῆς ἐσθῆτος τοῦ σώματος γεγυμνωμένου μετεώρου τε ἐκ τῶν βρόχων κρεμασμένου καὶ τῶν μὲν μαστιγὰς κομιζόντων, τῶν δὲ πῦρ καὶ τροχόν, ἀνοιμώξαντος δὲ τοῦ Κλεινίου καὶ ἐπικαλούντος τοὺς θεούς, ὁ τῆς Ἀρτέμιδος ἱερῆς δάφνην ἐστεμμένος προσιών ὁρᾶται. 3 σημεῖον δὲ τοῦτο ἐστὶν ἡκούσης θεωρίας τῇ θεῷ. τοῦτο δὲ δταν γένηται, πάσης εἶναι δεῖν τιμωρίας ἐκεχειρίαν ἡμερῶν τοσοῦτων, ὅσων οὐκ ἐπετέλεσαν τὴν θυσίαν οἱ θεωροί. οὕτω μὲν δὴ τότε τῶν δεσμῶν ἐλύθη. ἦν δὲ ὁ τὴν θεωρίαν ἄγων Σώστρατος, ὁ τῆς Λευκίπτης πατήρ. 4 οἱ γὰρ Βυζάντιοι, τῆς Ἀρτέμιδος ἐπιφανείας ἐν τῷ πο-

1 τινες... κτενοῦντας β : τινες... κτενοῦντες α 3 κατέλειπον β : κατέλειπον α || δὲ om. G 6 τῷ στρατηγῷ : τὸν στρατηγόν M 7 αὐτὸν post κοινωνοῦντα add. α 8 παύσεσθε α : παύσεσθε β || καινῶν M || τηλικούτων β : τηλικούτων (et mox ἔργων) M : τηλικόντων W 9 ἑαυτοῦ β : αὐτοῦ α 10 τοῦ om. V 11 οὐκ εἰδέναι om. V 12 βασιλικῶν : πρώτου G 14 διασκοπήσαντι β : διασκοπεύσαντι α 15 παρέδροις : προέδροις RG || ἑμοῦ om. α 16 αὐτοῦ R : αὐτοῦ cett. || κατεπιόντα φόνον α : θάνατον κατεπιόντα β || δὲ om. α 18 ἥ μὴν : ἡμῖν M 24 δάφνη VG 26 δεῖν : δεῖ He || τοσοῦτον ὅσον W 27 ἐπετέλεσαν β : ἀπετέλεσαν α || τότε : ποτε W

λέμῳ τῷ πρὸς τοὺς Θερᾶκας, νικήσαντες ἐλογίσαντο δεῖν αὐτῇ θυσίαν ἀποστέλλειν τῆς συμμαχίας ἐπινίκιον. ἦν δὲ καὶ ἰδίᾳ τῷ Σωστράτῳ νύκτωρ ἡ θεὸς ἐπιστάσα· τὸ δὲ θναρ ἐσήμαινε τὴν θυγατέρα εὐρήσειν ἐν Ἐφέσῳ καὶ τὰδελφοῦ τὸν υἱόν.

13. Παρὰ δὲ τὸν αὐτὸν χρόνον καὶ ἡ Λευκίππη, τὰς μὲν τοῦ δωματίου θύρας ἀνεωγμένας ὄρωσα, τὸν δὲ Σωσθένην μὴ παρόντα, περιεσκόπει μὴ πρὸ θυρῶν εἴη. ὡς δ' ἦν οὐδαμοῦ, θάρσος αὐτὴν καὶ ἐλπίς ἡ συνήθης εἰσέρχεται· μνήμη γὰρ αὐτῇ τοῦ πολλάκις παρὰ δόξαν σεσῶσθαι πρὸς τὸ παρὸν τῶν κινδύνων τὴν ἐλπίδα προὔξεναι ἀποχρησθαι τῇ τύχῃ. 2 καί, ἦν γὰρ τῶν ἀγρῶν πλησίον τὸ τῆς Ἀρτέμιδος ἱερὸν, ἐκτρέχει τε ἐπ' αὐτὸ καὶ ἔχεται τοῦ νεώ. τὸ δὲ παλαιὸν ἄβατος ἦν γυναιξὶν ἐλευθέραις οὗτος ὁ νεῶς, ἀνδράσι δὲ ἐπετέτραπτο καὶ παρθένοις. 3 εἰ δέ τις εἴσω παρήλθε γυνή, θάνατος ἦν ἡ δίκη, πλὴν εἰ μὴ δούλη τις ἦν ἐγκαλοῦσα τῷ δεσπότη. ταύτην δὲ ἐξῆν ἱκετεύειν τὴν θεόν, οἱ δὲ ἄρχοντες ἐδίκαζον αὐτῇ τε καὶ τῷ δεσπότη. καὶ εἰ μὲν ὁ δεσπότης οὐδὲν ἔτυχεν ἀδικῶν, αἰδῶς τὴν θεράπαιναν ἐλάμβανεν, ὁμῶσας μὴ μνησικακήσειν τῆς καταφυγῆς· εἰ δὲ ἔδοξε τὴν θεράπαιναν δίκαια λέγειν, ἔμενεν αὐτοῦ δούλη τῇ θεῷ. 4 ἄρτι δὲ τοῦ Σωστράτου τὸν ἱερέα παραλαβόντος καὶ ἐπὶ τὰ δικαστήρια προσελθόντος, ὡς ἂν ἐπίσχη τὰς δίκας, εἰς τὸ ἱερὸν ἡ Λευκίππη παρῆν, ὥστε μικροῦ τινος ἀπελείφθη τοῦ μὴ τῷ πατρὶ συντυχεῖν.

14. Ὡς δὲ ἀπηλλάγη ἐγὼ τῶν βασάνων, διελέλυτο μὲν τὸ δικαστήριον ὄχλος τε ἦν περὶ ἐμὲ καὶ θόρυβος, τῶν μὲν ἐλεούντων, τῶν δὲ ἐπιθιαζόντων, τῶν δὲ ἀναπνυθανομένων. ἔνθα καὶ ὁ Σώστρατος ἐπιστάς ὁρᾷ με καὶ γνωρίζει. 2 καὶ γὰρ, ὡς ἔφην ἐν ἀρχῇ τῶν λόγων, ἐν Τύρῳ ποτὲ ἐγεγόνει περὶ τὴν τῶν Ἡρακλείων ἐορτὴν καὶ χρόνον πολλοῦ διατρίψας ἔτυχεν ἐν Τύρῳ πρὸ πολλοῦ τῆς ἡμετέρας

7 αὐτὴν : αὐτῇ M 8 εἰσέρχεται β : ἐπισέρχεται α : ὑπισέρχεται Cobet 9 τὴν ἐλπίδα secl. He 10 ἀποχρησθαι Cobet : ἀποχρησθαι V : ἀποχρησθαι WRG : ἀποχρησθαι M : ἀποχρησθαι Castiglioni 8-10 Lumb ita distinguendum censuit : ἐλπίς... εἰσέρχεται (μνήμη... προὔξεναι) ἀποχρησθαι τ. τ. || καὶ om. α 11 ἔχεται : ἔρχεται V 12 ἄβατον G 14 τις δούλη transp. G || ταύτην : ταύτη G 16-17 τὴν θεράπαιναν : ἡ θεράπαινα Jacobs 18 τῇ θεῷ β : τῆς θεοῦ α 20 προσελθόντος WV : προσελθόντος RG : παρελθόντος M || ἐπίσχη : ἐπίσχοι W : ἐπισχολή He 21 συντυχεῖν : τυχεῖν M 23 διελέλυτο G 24 τε : δὲ G 25 ἐπιθιαζόντων : ἐπιθιαζόντων He : ἐπιθιαζόντων Hi 26 με : μὲν M 26-27 τῶν λόγων β : τῷ λόγῳ α

φυγῆς· ὥστε ταχύ μου τὴν μορφήν συνεβάλετο, καὶ διὰ τὸ ἐνύπνιον
φύσει προσδοκῶν εὐρήσειν ἡμᾶς. 3 προσελθὼν οὖν μοι “Κλειτο-
φῶν οὗτος, Λευκίπτη δὲ ποῦ;” ἐγὼ μὲν οὖν γνωρίσας αὐτὸν εἰς
γῆν κατένευσα, οἱ δὲ παρόντες αὐτῷ διηγοῦντο ὅσα εἶπον κατ’
ἑμαυτοῦ· καὶ ὃς ἀνομιώζας καὶ κοφάμενος τὴν κεφαλὴν ἐμπηδᾷ μου
τοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ μικροῦ δεῖν ἐξώρυξεν αὐτούς· οὐδὲ γὰρ ἐπε-
χείρουν κωλύειν ἐγὼ, παρείχον δὲ τὸ πρόσωπον εἰς τὴν ὕβριν. 4 ὁ
δὲ Κλεινίας προσελθὼν εἶπε παρηγορῶν αὐτὸν ἅμα καὶ λέγων· “Τί
ποιεῖς, ἄνθρωπε; τί μάτην ἐξηγρίωσαι κατ’ ἀνδρός, ὃς μᾶλλον σοῦ
Λευκίπτην φιλεῖ; θάνατον γοῦν ὑπέστη παθεῖν, ὅτι τεθνάναι ταύτην
ἔδοξεν.” ἄλλα τε πολλὰ ἔλεγε παραμυθούμενος αὐτόν. 5 ὁ δὲ ὠδύ-
ρετο καλῶν τὴν Ἀρτεμιν· “Ἐπὶ τούτῳ με, δέσποινα, ἤγαγες ἐνταῦθα;
τοιαῦτά σου τῶν ἐνυπνίων τὰ μαντεύματα; κἀγὼ μὲν ἐπίστευόν σου
τοῖς ὀνειροῖς καὶ εὐρήσειν παρὰ σοὶ προσεδόκων τὴν θυγατέρα. καλὴν
δὲ μοι δῶρον δέδωκας· εὖρον τὸν ἀνδροφόνον αὐτῆς παρὰ σοί.”
6 καὶ ὁ Κλεινίας ἀκούσας τοῦ τῆς Ἀρτέμιδος ἐνυπνίου περιχαρῆς
ἐγένετο καὶ λέγει· “Θάρρει, πάτερ, ἡ Ἀρτεμις οὐ ψεύδεται· ζῇ σοι
Λευκίπτη· πλίστευσόν μου τοῖς μαντεύμασιν. οὐχ ὀρᾷς καὶ τοῦτον
ὡς ἐκ τῶν βασάνων νῦν κρεμώμενον ἐξήρπασεν;”

15. Ἐν τούτῳ δὲ ἔρχεται τις τῶν τοῦ ναοῦ προπόλων ἐπὶ τὸν
ιερέα σπουδῇ μάλα θέων καὶ λέγει πάντων ἀκουόντων· “Κόρη τις
ἐπὶ τὴν Ἀρτεμιν ξένη κατέφυγεν.” ἐγὼ μὲν δὴ τοῦτο ἀκούσας
ἀναπτεροῦμαι καὶ τὰ ὄμματα ἀνεγείρω καὶ ἀναβιοῦν ἡρχόμην· ὁ δὲ
Κλεινίας πρὸς τὸν Σώστρατον, “Ἀληθῆ μου, πάτερ,” εἶπε, “τὰ
μαντεύματα” καὶ ἅμα πρὸς τὸν ἄγγελον εἶπε· “Μὴ καλή;” 2 “Οὐκ
ἄλλην τοιαύτην,” ἔφη, “μετὰ τὴν Ἀρτεμιν εἶδον.” πρὸς τοῦτο ἐγὼ
πηδῶ καὶ βοῶ· “Λευκίπτην λέγεις.” “Καὶ μάλα,” ἔφη· “καλεῖ-
σθαι γὰρ τοῦτο ἔλεγεν αὐτὴ, καὶ πατρίδα Βυζάντιον καὶ πατέρα
Σώστρατον ἔχειν.” ὁ μὲν δὴ Κλεινίας ἀνεκρότησε παιανίσας, ὁ δὲ

1 ταχύ He : τάχα codd. : τάχα ante καὶ transp. Castiglioni || συνεβάλετο M
2 φύσει delendum censuit Salmasius || μοι : μου W 4 κατένευσα β : ἐνευσα
M : νένευσα W || διηγοῦντο α : διηγοῦνται β 5 ἑμαυτοῦ WRG : ἐμοῦ VM ||
καὶ ὃς : ὃς καὶ G || 6 μικροῦ : μικρόν W 7 ἐς M 9 ἐξηγρίωσαι β : ἡγρί-
ωσαι α 10 γοῦν β : οὖν α || ταύτην : αὐτήν He 12 τούτῳ β : τοῦτο α ||
με om. G 13 τοιαῦτά : ταῦτά Castiglioni 14 προσεδόκων M 15 δέδωκας :
ἔδωκας M || εὖρον om. M 17 σοι om. G 20 προπόλων MR : προσπόλων VG :
προπόλων W 28 ἔφη WRG : ἔφην M : om. V || μετὰ : μὰ Castiglioni
27 λέγεις RG : λέγοις cett. || ἔφην G 28 αὐτὴ β : αὐτήν α : αὐτή Cobet

Σώστρατος ὑπὸ χαρᾶς κατέπεσεν, ἐγὼ δὲ ἐξάλλομαι μετὰ τῶν δε-
σμῶν εἰς ἀέρα καὶ ἐπὶ τὸ ἱερὸν ὡς ἀπὸ μηχανῆς βληθεὶς ἐπετόμην·
οἱ δὲ φυλάσσοντες ἔδωκον, νομίζοντες ἀποδιδράσκειν, καὶ ἐβόων τοῖς
ἐντυγχάνουσι λαβέσθαι. 4 ἀλλ’ εἶχον οἱ πόδες μου τότε πτερὰ· μόλις
5 οὖν τινες μαινομένον μου πρὸς τὸν δρόμον λαμβάνονται· καὶ οἱ φύ-
λακες ἅμα παρῆσαν καὶ ἐπεχείρουν με τύπτειν. ἐγὼ δὲ ἦδη θαρρῶν
ἡμυνόμην· οἱ δὲ εἰλκόν με εἰς τὸ δεσμοτήριον.

16. Καὶ ἐν τούτῳ παρῆν ὁ Κλεινίας καὶ ὁ Σώστρατος. καὶ ὁ
μὲν Κλεινίας ἐβόα· “Ποῖ ἄγετε τὸν ἄνθρωπον; οὐκ ἔστι φονεὺς ἐφ’
10 ἢ καταδεδίκασται.” καὶ ὁ Σώστρατος ἐν μέρει ταῦτα ἔλεγε καὶ ὡς
εἶη αὐτὸς τῆς ἀνηρῆσθαι δοκούσης πατήρ. οἱ δὲ παρόντες τὸ πᾶν
μαθόντες εὐφύμουν τε τὴν Ἀρτεμιν καὶ περιτταντό με καὶ ἄγειν
εἰς τὸ δεσμοτήριον οὐκ ἐπέτρεπον. 2 οἱ δὲ φύλακες οὐκ εἶναι κύριοι
τοῦ μεθεῖναι καταδικασθέντα πρὸς θάνατον ἄνθρωπον ἔλεγον, ἕως ὃ
15 ἱερεὺς, τοῦ Σωστράτου δεηθέντος, ἐνεγνήσατο αὐτόν· ἔχειν καὶ παρ-
εἶναι εἰς τὸν δῆμον, ὅταν δέη. οὕτω μὲν δὴ τῶν δεσμῶν ἀπολόμενοι
καὶ ἐπὶ τὸ ἱερὸν ταχὺ μάλα ἡπειγόμεν· καὶ ὁ Σώστρατος κατὰ
πόδας, οὐκ οἶδα εἰ τὰ ὅμοια ἐμοὶ χαίρων. 3 οὐκ ἔστι δὲ οὕτως ἄν-
θρωπος δρομικώτατος, ὃν οὐ τῆς φήμης φθάνει τὸ πτερόν· ἢ καὶ
20 τότε ἡμᾶς ἐπὶ Λευκίπτην προῦλαβεν, ἀπαγγέλλουσα πάντα καὶ τὰ
τοῦ Σωστράτου καὶ τὰμά. ἰδοῦσα δὲ ἡμᾶς ἐξεπήδησε τοῦ νεῶ καὶ
τὸν μὲν πατέρα περιεπτύξατο, τοὺς δὲ ὀφθαλμοὺς εἶχεν ἐπ’ ἐμέ.
4 ἐγὼ δὲ εἰστήκειν, αἰδοῖ τῇ πρὸς τὸν Σώστρατον κατέχων ἑμαυτὸν
(καὶ ἅπαντα ἔβλεπον εἰς τὸ ἐκεῖνης πρόσωπον) ἐπ’ αὐτὴν ἐκθορεῖν.
25 οὕτως ἀλλήλους ἡσπαζόμεθα τοῖς ὄμμασιν.

2 ἐπετόμην : ἡπειγόμεν Naber 4 μου τότε WV : τότε μου MRG 5 μου
om. β 5-8 καὶ ... παρῆσαν om. β 8 παρῆν : παρῆσαν Hercher 10 ταῦτά
Sa : ταῦτα codd. 11-12 τὸ πᾶν μαθόντες β : μαθόντες τὸ πᾶν α 13 οὐκ¹
om. M 15 ἐνεγνήσατο W : ἐνεγνήσατο MV : ἐνεγνήσατο R : ἡνεγνήσατο
G : ἐνεγνήσατο Sa || αὐτόν β : om. α : αὐτός Castiglioni || παρέξειν :
παράξειν Hi 18 οὕτως ἄνθρωπος WRG : οὗτος ἄνθρωπος V : ἄνθρωπος οὕτως M
19 φήμης β M mg. : μνήμης α || τὸ om. G 24 ἔβλεπον β : βλέπων α || καὶ
ἅπαντα ... πρόσωπον post εἰστήκειν (l. 23) transp. Jacobs || <ἦθελον> ante
ἐκθορεῖν Castiglioni

Ἀχιλλέως λόγος ἑβδομος W

ΛΟΓΟΣ Η'

1. Ἄρτι δὲ ἡμῶν μελλόντων καθέζεσθαι καὶ περὶ τούτων δια-
λέγεσθαι Θέρασανδρος σπουδῇ μάλα, μάρτυρας ἔχων τινάς, ἔρχεται
πρὸς τὸν νεῶν καὶ μεγάλη τῇ φωνῇ πρὸς τὸν ἱερέα, "Μαρτύρομαι,"
ἔφη, "τῶνδε ἐναντίον, ὅτι μὴ δεόντως ἐξαίρη δεσμῶν καὶ θανάτου
κατεγνωσμένον ἄνθρωπον ἐκ τῶν νόμων ἀποθανεῖν. 2 ἔχεις δὲ καὶ 5
δούλην ἐμήν, γυναῖκα μάχλον καὶ πρὸς ἄνδρας ἐπιμανῇ ταύτην
ὅπως μοι φυλάξης." ἐγὼ δὲ πρὸς τὸ δούλην καὶ γυναῖκα μάχλον
ὑπεραλγῆσας τὴν ψυχὴν οὐκ ἤνεγκα τῶν ἐρημάτων τὰ τραύματα,
ἀλλ' ἔτι λαλοῦντος αὐτοῦ, "Σὺ μὲν οὖν," ἔφη, "καὶ τριδούλος καὶ
ἐπιμανῆς καὶ μάχλος· αὕτη δὲ καὶ ἐλευθέρα καὶ παρθένος καὶ ἀξία 10
τῆς θεοῦ." 3 ὥς δὲ ταῦτα ἤκουσε, "Καὶ λοιδορεῖς," φήσας, "δε-
σμῶτα καὶ κατάδικε;" παῖε με κατὰ τῶν προσώπων μάλα βιαῶς καὶ
ἐπάγει δευτέραν· οἱ δὲ τῶν ῥινῶν αἵματος ἔρρεον κροῖνοι· ὅλον γὰρ
αὐτοῦ τὸν θυμὸν εἶχεν ἡ πληγὴ. 4 ὥς δὲ καὶ τρίτην ἀπροφυλάκτως
ἔπαισε, λανθάνει μου τῷ στόματι περὶ τοὺς δόδοντας προσπταίσας 15
τὴν χεῖρα, καὶ τρωθεὶς τοὺς δακτύλους μόλις τὴν χεῖρα συνέστειλεν
ἀνακραγών. καὶ οἱ δόδοντες ἀμύνουσι τὴν τῶν ῥινῶν ὕβριν. τιτρώ-
σκουσι γὰρ αὐτοῦ τοὺς παλόντας δακτύλους, καὶ δὲ πεποίηκεν ἔπαθεν
ἡ χεῖρ. 5 καὶ ὁ μὲν ἐπὶ τῇ πληγῇ μάλα ἄκων ἀνακραγὼν συνέστειλε

Ἀχιλλεύς Στατίου τῶν κατὰ Λευκίππην καὶ Κλειτοφῶντα λόγος ὀγδοὺς W :
λόγος ζ' (sic) M : τοῦ αὐτοῦ λόγος η' R : βιβλίον η' G³ in mg. : sine inscr. V

1 τούτων : πάντων Jacobs 2 τινάς ἄγων transp. G 3 νεῶν β : νεῶ α || φωνῇ
α : βοῇ β 4 μὴ δεόντως : μηδὲ δντως WG || ἐξαίρη W 7 μοι om. M || φυλάξεις G
11 τῆς τοῦ θεοῦ G 13 οἱ : ἐκ Jacobs 15 προσπταίσας RG : προσπταίσας cett.
17 τὴν .. ὕβριν : τῇ .. ὕβρει RG 18 αὐτοῦ : αὐτοὶ M || πεποιήκει Naber
19 μάλ' ἄκων Hercher : μαλακὸν codd. : μαλ' Cobet : μαλ' ἀλγῶν Schmidt

τὴν χεῖρα καὶ οὕτως ἐπαύσατο· ἐγὼ δὲ ἰδὼν ὅλον ἔχει κακὸν τοῦτο
μὲν οὐ προσεποιησάμην, ἐφ' οἷς δὲ ἐτυραννήθην τραγῶδων ἐνέπλησα
βοῆς τὸ ἱερόν.

2. "Ποῖ φύγωμεν ἔτι τοὺς βιαίους; ποῖ καταδράμωμεν; ἐπὶ τίνα
5 θεῶν μετὰ τὴν Ἄρτεμιν; ἐν αὐτοῖς τυπτόμεθα τοῖς ἱεροῖς· ἐν τοῖς
τῆς ἀσουλίας παιόμεθα χωρίοις. ταῦτα ἐν ἐρημίαις μόναις γίνεται,
ὅπου μηδεὶς μάρτυς μηδ' ἄνθρωπός ἐστι. σὺ δὲ αὐτῶν ἐν ὕψει
τυραννεῖς τῶν θεῶν. 2 καὶ τοῖς μὲν ποτηροῖς αἱ τῶν ἱερῶν ἀσφά-
λεια διδῶσι καταφυγὴν, ἐγὼ δὲ μηδὲν ἀδικήσας, ἱκέτης δὲ τῆς
10 Ἀρτέμιδος γενόμενος, τύπτομαι παρ' αὐτῷ τῷ βωμῷ, βλεπούσης,
οἶμοι, τῆς θεοῦ. ἐπὶ τὴν Ἄρτεμιν αἱ πληγαί. 3 καὶ σὺ μέχρι πληγῶν
ἢ παρουσία, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν προσώπων τις λαμβάνει τραύματα, ὥς
ἐν πολέμῳ καὶ μάχῃ, καὶ μεμλάνται τὸ ἔδαφος ἀνθρωπίνῳ αἵματι.
τοιαῦτα σπένδει τίς τῇ θεῷ; οὐ βάρβαροι τοῦτο καὶ Ταῦροι καὶ ἡ
15 Ἀρτεμις ἡ Σκυθῶν; ὁ παρ' ἐκείνοις μόνος ναὸς οὕτως αἱμάσσεται· τὴν
Ἰωνίαν Σκυθίαν πεποίηκας, καὶ ἐν Ἐφέσῳ ῥεῖ τὰ ἐν Ταύροις αἵματα.
4 λαβὲ καὶ ξίφος κατ' ἐμοῦ. καίτοι τί δέη σιδήρου; τὰ τοῦ ξίφους
πεποίηκεν ἡ χεῖρ. ἀνδροφόνος αὕτη καὶ μαιφόνος δεξιὰ τοιαῦτα
δέδρακεν ὅλα ἐκ φόνου γίνεται."

3. Ταῦτά μου βοῶντος <ὁ> ὄχλος συνερρήη τῶν ἐν τῷ ἱερῷ
παρόντων· καὶ οὗτοι ἐκάκιζον αὐτὸν καὶ ὁ ἱερεὺς αὐτὸς <ὅτι> οὐκ
αἰσχύνεται τοιαῦτα ποιῶν οὕτω φανερώς καὶ ἐν τῷ ἱερῷ. ἐγὼ τε
τεθαρρηκώς, "Τοιαῦτα," ἔφη, "ὦ ἄνδρες, πέπονθα, ἐλεύθερός τε ὢν
καὶ πόλεως οὐκ ἀσήμενον, ἐπιβουλευθεὶς μὲν εἰς τὴν ψυχὴν ὑπὸ τούτου,
25 σωθεὶς δὲ ὑπὸ τῆς Ἀρτέμιδος, ἡ τοῦτον ἀπέφηνε συκοφάντην. 2 καὶ
νῦν προελθεῖν με δεῖ καὶ ἀπονέμωσθαι τὸ πρόσωπον ἔξω. μὴ γὰρ

1 ἔχει : ἔχοι V 2 τραγῶδων β : ἐτραγῶδων καὶ α 4 ποῖ Jacobs : ποῦ codd. ||
ἔτι : ἔφην M || ποῖ : ποῦ V || καταδράμωμεν W : καταδράμομεν M : καταδραμοῦ-
μεν β 5 θεῶν α : θεῶν β 6 ἀσουλίας Morel : αὐλαίας codd. || μόναις : μὲν
Naber 7 μηδ' : μηδεὶς M || ἄνθρωπός : ἀνθρώπος Schmidt || ἐστι(ν) α : τις β
9 μηδὲν MVR : μηδένα G : μὴ W 13 μὲν post μεμλάνται add. codd. : del.
He 14 τίς : τίς Jacobs || τῇ om. β || τοῦτο : ταῦτα Cobet : ταύτη Castiglioni ||
καὶ Ταῦροι om. V || ἡ secl. He 15 ὁ : οὐ Hase || μόνος : μόνους Co 16 Ἰωνίαν
Σκυθίαν M 18 <ἡ> ante ἀνδροφόνος He 19 φόνου : φασγάνου Jac obs 20 <ὁ>
Ja || συνερρήη : συνερρήηκεν M 20-21 τῶν ... παρόντων om. M 21 καὶ om. M ||
οὗτοι (vel οὗτος) Salmassius : οὕτως codd. : οὗτοί τ' Jackson; cf. sqq. || <ὅτι>
Jacobs 22 αἰσχύνεται : αἰσχύνῃ Sa || ποιῶν : ποιεῖν Cobet || οὕτω β : οὕτως α ||
καὶ om. G || τε : δὲ Co 23 τοιαῦτα β : ταῦτα α || ὦ om. β 24 εἰς τὴν ψυχὴν
om. G

ἐνταῦθα τοῦτο ποιήσαιμι ἐγωγε, μὴ καὶ τὸ ἱερὸν ὕδωρ τῷ τῆς ὕβρεως αἵματι μιανθῇ.” 3 τότε μὲν δὴ μόλις ἀφελκύσαντες αὐτὸν ἐξάγουσι τοῦ ἱεροῦ. τοσοῦτον δ’ εἶπεν ἀπιών· “Ἀλλὰ τὸ μὲν σὸν ἤδη κέκρηται, καὶ ὅσον οὐδέπω πελὴν δίκην τὸ δὲ τῆς ψευδοπαρθένου ταύτης ἐταίρας ἢ σύριγξ τιμωρήσεται.”

4. Ὡς δὲ ἀπηλλάγη ποτέ, κἀγὼ ἐξελθὼν ἐκάθηρα τὸ πρόσωπον τοῦ δὲ δεῖπνον καιρὸς ἦν, καὶ ὑπεδέξατο ἡμᾶς ὁ ἱερὸς μάλα φιλοφρόνως. ἐγὼ δὲ εἰς τὸν Σώστρατον ὀρθοῖς τοῖς ὀφθαλμοῖς ἰδεῖν οὐκ ἠδυνάμην, συνειδὼς οἷα αὐτὸν διατεθείκειν· καὶ ὁ Σώστρατος δὲ τὰς τῶν ὀφθαλμῶν ὁρῶν ἀνύξεις τῶν ἐμῶν, ἃς ἔτυχον ὑπ’ αὐτοῦ παθόν, ἀντησχύνετό με βλέπειν· καὶ ἡ Λευκίππη δὲ τὰ πολλὰ εἰς γῆν ἔβλεπε· καὶ ἦν ὅλον τὸ συμπόσιον αἰδώς. 2 προϊόντος δὲ τοῦ πότου καὶ τοῦ Διονύσου κατὰ μικρὸν ἐξυλασκομένον τὴν αἰδῶ (ἐλευθερίας γὰρ οὗτος πατήρ) ἀρχεὶ λόγον πρῶτος ὁ ἱερὸς πρὸς τὸν Σώστρατον· “Τί σὺ λέγεις, ὦ ξένη, τὸν περὶ ὑμᾶς μῦθον ὅστις ἐστὶ; δοκεῖ γάρ μοι περιπλοκάς τινας ἔχειν οὐκ ἀληθεῖς· οἴῳ δὲ μάλιστα πρόπονσιν οἱ τοιοῦτοι λόγοι.” 3 καὶ ὁ Σώστρατος προφάσεως λαβόμενος ἀσμενος, “Τὸ μὲν κατ’ ἐμὲ τοῦ λόγου μέρος ἀπλοῦν,” εἶπεν, “ὅτι Σώστρατος ὄνομα, Βυζάντιος τὸ γένος, τούτου θεῖος, πατήρ ταύτης· τὸ δὲ λοιπόν, ὅπερ ἐστὶ μῦθος, λέγε, τέκνον Κλειτοφῶν, μηδὲν αἰδούμενος. 4 καὶ γὰρ εἴ τί μοι συμβέβηκε λυπηρόν, μάλιστα μὲν οὐ σὸν ἐστίν, ἀλλὰ τοῦ δαίμονος· ἐπειτα τῶν ἔργων παρελθόντων ἢ διήγησις τὸν οὐκέτι πάσχοντα ψυχαγωγεῖ μάλλον ἢ λυπεῖ.”

5. Κἀγὼ πάντα τὰ κατὰ τὴν ἀποδημίαν τὴν ἀπὸ Τύρου διηγούμεναι, τὸν πλοῦν, τὴν ναυαγίαν, τὴν Αἴγυπτον, τοὺς βουκόλους, τῆς Λευκίππης τὴν ἀπαγωγὴν, τὴν παρὰ τῷ βωμῷ πλαστὴν γαστέρα, τὴν Μενελάου τέχνην, τὸν ἔρωτα τοῦ στρατηγοῦ καὶ τὸ Χαιρέου φάρμακον, τὴν τῶν ληστῶν ἀρπαγὴν καὶ τὸ τοῦ μηροῦ τραῦμα· καὶ

1 ἐνταῦθα β : ἐνδον α || ποιήσαιμι : ποιῆσαι με W 2 μὲν om. G || ἀφελκύσαντες β : ἐλκύσαντες α || ἐξάγουσι : ἀγούσι M 3 τοσοῦτον δ’ β : ὅστις ταῦτ(α) α 5 ἐταίρας secl. Cobet || τιμωρήσεται V 6 ἐξελθὼν β : προσελθὼν α : προσελθὼν Jacobs 7 φιλοφρόνως β : φιλοφρονούμενος α 8 εἰς β : πρὸς α 9 ἠδυνάμην G || συνειδὼς β : συνείδω α || διατεθείκειν MVR : διατεθείκειν WG : διατεθείκειν Co 12 ποτοῦ W 14 λόγου : λόγους W 15 ὑμᾶς : ἡμᾶς M 16 τινας om. α 18 ἀσμενος β : ἀσμένως α || τοῦ om. M 20 τὸ : τὸν He, cf. sq. || ὅπερ ἐστὶ μῦθος : ὅστις ἐστὶ, μῦθον He : ὁ περὶ τοῦ μῦθου Jacobs || <σὺ> ante λέγε He 22 οὐκ ante οὐ add. α || τοῦ δαίμονος β : τῆς τύχης α || <τῶν> ante παρελθ. He || παρελθόντων : προελθόντων M 27 καὶ del. He

ἔδειξα τὴν οὐλήν. 2 ἐπεὶ δὲ κατὰ τὴν Μελίτην ἐγενόμην, ἐξῆρον τὸ πρᾶγμα ἑμαυτοῦ πρὸς σωφροσύνην μεταποιῶν καὶ οὐδὲν ἐρευδόμην, τὸν Μελίτης ἔρωτα καὶ τὴν σωφροσύνην τὴν ἐμὴν, ὅσον ἐλιπάρησε χρόνον, ὅσον ἀπέτυχεν, ὅσα ἐπηγγέλατο, ὅσα ὠδύρατο· τὴν ναῦν διηγησάμην, τὸν εἰς Ἐφέσον πλοῦν, καὶ ὡς ἀμφω συνεκαθεύδομεν, καὶ, μὰ ταύτην τὴν Ἀρτεμιν, ὡς ἀπὸ γυναικὸς ἀνέστη γυνή. 3 ἐν μόνον παρήκα τῶν ἑμαυτοῦ δραμάτων, τὴν μετὰ ταῦτα πρὸς Μελίτην αἰδῶ· ἐπεὶ καὶ τὸ δεῖπνον εἶπον καὶ ὡς ἑμαυτοῦ κατεψευσάμην, καὶ μέχρι τῆς θεωρίας τὸν λόγον συνεπέρανα, καὶ, “Τὰ μὲν ἐμὰ ταῦτα,” ἔφη· “τὰ δὲ Λευκίππης τῶν ἐμῶν μεῖζονα. 4 πέπραται, δεδούλευκε, γῆν ἔσκαψε, σεσύληται τῆς κεφαλῆς τὸ κάλλος· τὴν κουρὰν ὀρέξ.” καὶ καθ’ ἕκαστον ὡς ἐγένετο διεξῆεν. 5 κὰν τῷδε κατὰ τὸν Σωσθένην καὶ Θέρσανδρον γενόμενος ἐξῆρον καὶ τὰ αὐτῆς ἐτι μάλλον ἢ τὰμὰ, ἐρωτικῶς αὐτῇ χαριούμενος ἀκούοντος τοῦ πατρὸς· ὡς πᾶσαν αἰκίαν ἠνεγκεν εἰς τὸ σῶμα καὶ ὕβριν πλὴν μιᾶς, ὑπὲρ δὲ ταύτης τὰς ἄλλας πάσας ὑπέστη· “Καὶ ἔμεινε, πάτερ, τοιαύτη μέχρι τῆς παρουσίας ἡμέρας, οἷαν αὐτὴν ἐξέπεμψας ἀπὸ Βυζαντίου. 6 καὶ οὐκ ἐμὸν τοῦτο ἐγκώμιον, ὅτι φυγὴν ἐλόμενος οὐδὲν ἔδρασα ὑπὲρ ὧν ἔφυγον, ἀλλ’ αὐτῆς, ὅτι καὶ ἐν μέσοις λησταῖς ἔμεινε παρθένος καὶ τὸν μέγαν ἐνίκησε ληστήν, Θέρσανδρον λέγω, τὸν ἀναίσχυντον, τὸν βίαιον. 7 ἐφιλοσοφήσαμεν, πάτερ, τὴν ἀποδημίαν· ἐδόκῃε γὰρ ἡμᾶς ἔρως, καὶ ἦν ἔραστοῦ καὶ ἐρωμένης φυγὴ· ἀποδημήσαντες γεγόναμεν ἀλλήλων ἀδελφοί. εἴ τις ἄρα ἐστὶν ἀνδρὸς παρθενία, ταύτην κἀγὼ μέχρι τοῦ παρόντος πρὸς Λευκίππην ἔχω· ἢ μὲν γὰρ ἦρα ἐκ πολλοῦ τοῦ τῆς Ἀρτέμιδος ἱεροῦ. 8 δέσποινά ἑ ἀφροδίτη, μὴ νεμεσῆσης ἡμῖν ὡς ὕβρισμένη. οὐκ ἠθέλομεν ἀπάτορα γενέσθαι τὸν γάμον. πάρεστιν οὖν ὁ πατήρ· ἦκε καὶ σὺ· εὐμενὴς ἡμῖν ἤδη γενεῖ.” 9 ταῦτα ἀκούοντες ὁ μὲν ἱερὸς ἐκεχήρει, θαυμάζων ἕκαστον τῶν

1 Μελίτην : Μελίτης V 2 πρᾶγμα : δράμα He || ἑμαυτοῦ : ἑαυτοῦ M || <τὴν> σωφροσύνην Ja 3 τὴν ante σωφροσύνην V : om. cett. 4 ὠδύρατο β : ὠδύρετο α || <καὶ> ante τὴν ναῦν Jacobs 6 ἀνέστη β : ἀνέστην α 7 τῶν ἑμαυτοῦ : τὸν ἑαυτοῦ G || τὴν Μελίτην G 8 τὸ δεῖπνον : τὸν δεσμὸν Jacobs 10 πέπραται VR 12 διεξῆεν β : διηγούμην α 13 ἐξῆρον : καὶ ἔφη W 14 ἐτι om. G || ἐρωτικῶς Jacobs : ἐτέρως codd. : εἰδῶς Cobet || ἀκούοντος : ἀκοντος M 15 πλὴν : πρὶν M 16 ὑπέστην M 17 τοῦ Βυζαντίου V 18 φυγὴν : φυγεῖν G 22 ὁ ἔρως V || <ὁ> post ἀποδημήσαντες Schmidt 23 εἴ : ἢ W || ἄρα : γὰρ Jacobs || ἀνδρὸς om. α 24 κἀγὼ : ἐγὼ M 25 ἐκ πολλοῦ : ἐκ παιδίου Schmidt 26 ἠθέλομεν α : ἐθέλομεν β 27 ἤδη om. α (corr. in W mg.) 28 ἀκούοντες : ἀκούσαντες M

λεγομένων, ὁ δὲ Σώστρατος καὶ ἐπεδάκρυεν, εἴ ποτε κατὰ Λευκίπην ἐγεγόνει <τὸ> δράμα. καὶ ἐπεὶ ποτε ἐπανόστην, "Τὰ μὲν ἡμέτερα," εἶπον, "ἡκούσατε· ἐν δὲ αἰτῷ κἀγὼ μαθεῖν παρὰ σοῦ, ἱερεῦ, μόνον· τί ποτέ ἐστιν ὁ τελευταῖον ἀπὼν ὁ Θέρασανδρος κατὰ Λευκίπης προσέθηκε, σύριγγα εἰπών;" "Ἀλλὰ σύ γε," ἔφη, "καλῶς ἀνήρου· καὶ γὰρ εἰδότες ἡμᾶς τὰ περὶ τὴν σύριγγα τοῖς παροῦσιν οὕτως ἀρμόσασθαι προσήκει· κἀγὼ τὸν σὸν ἀμείψομαι μῦθον εἰπών."

6. "Οὐρῆς τουτὶ τὸ ἄλσος τὸ κατόπιν τοῦ νεώ. ἐνθάδε ἐστὶ σπήλαιον ἀπόρρητον γυναιξί, καθαραῖς δὲ εἰσελθούσαις οὐκ ἀπόρρητον παρθένους· ἀνάκειται δὲ σύριγξ ὀλίγον ἐνδον τῶν τοῦ σπηλαίου θυρῶν. 2 εἰ μὲν οὖν τὸ ὄργανον καὶ παρ' ὑμῖν ἐπιχωριάζει τοῖς Βυζαντίοις, ἵστε δὲ λέγω· εἰ δὲ τις ὑμῶν ἤττον ὠμίλησε ταύτῃ τῇ μουσικῇ, φέρε καὶ οἶόν ἐστιν εἶπω καὶ τὸν ταύτῃ τοῦ Πανὸς πάντα μῦθον. 3 ἡ σύριγξ αὐλοὶ μὲν εἰσι πολλοί, κάλαμος δὲ τῶν αὐλῶν ἕκαστος· αὐλοῦσι δὲ οἱ κάλαμοι πάντες ὥσπερ αὐλὸς εἷς. σύγκεινται δὲ στιχηδὸν ἄλλος ἐπ' ἄλλον ἡνωμένους· 4 τὸ πρόσσωπον ἰσοστάσιον καὶ τὸ νῶτον. καὶ ὅσοι εἰσὶ τῶν καλάμων βραχὺ μικρῷ λειπόμενοι, τούτων μελίων ὁ μετὰ τοῦτον, καὶ ἐπὶ τῷ δευτέρῳ τοσοῦτον, ὅσον τοῦ δευτέρου μελίων ὁ μετὰ τοῦτον τρίτος, καὶ κατὰ λόγον οὕτως ὁ λοιπὸς τῶν καλάμων χορὸς ἕκαστον τοῦ πρόσθεν ἴσον ἔχων, τὸ δὲ ἔσω μέσον ἐστὶ τῷ περιττῷ. 5 αἷτιον δὲ τῆς τοιαύτης τάξεως ἡ τῆς ἀρμονίας διανομή. τό<σον> μὲν γὰρ ὀξύτατον <τὸ> ἄνω ὅσον τὸ κάτω πρῶτον βαρύν<τατον>, καὶ κατὰ κέρας ἐκάτερον ὁ ἄκρος ἔλαχεν αὐλός· τὰ δὲ μεταξὺ τῶν ἄκρων τοῦ ὀρθοῦ διαστήματα, πάντες οἱ μεταξὺ

1 εἴ ποτε : ὁπότε Hi : ἢ ποτε Jacobs || τὸ ante κατὰ add. codd. : del. Ja 2 ἐγεγόνει : ἐγεγόνειν He (deleto δράμα) : ἐνεόει Jackson (servato τὸ ante κατὰ) || <τὸ> δράμα Ja 3 μαθεῖν κἀγὼ transp. V 3-4 κἀγὼ ... μόνον : κἀγὼ μόνον παρὰ σοῦ ἱερεῦ μαθεῖν G 5 γε RG : τε α || ἔφη WRG : ἔφην M 5-7 ἄλλα ... εἰπών om. V 6 οὕτως Castiglioni : ὁμῶς codd. : ἀποροῦσιν ὁλως pro παροῦσιν ὁμῶς Jacobs 7 εἰπών del. He 10 ὀλίγον del. Schmidt 11 παρ' : πῦρ M || ὑμῖν : ἡμῖν M 12 ἄρα post δέ add. α || ταύτῃ del. He 14 κάλαμος He : κάλαμοι codd. 15 σύγκεινται R 16 στιχηδὸν : στιχηδὸν suprascr.oi M : στοιχηδὸν Sa 17 τὸ VR : τὸν αG || μικρῷ α : μικρῶν β 18 <ὁ πρῶτος τοῦ δευτέρου> post καὶ add. Hi || ἐπὶ τῷ δευτέρῳ secl. Hi : ἐπιθεύτερος Salmasius 19 μελίων ... τοῦτον om. M || τρίτος secl. Hi || τοῦτον τὸν ante λόγον add. G 20 ἕκαστον : ἕκαστος anonymus ap. Gaselee || ἴσον : ἄνισον Salmasius || ἔχων : προῦχων anonymus ap. Gaselee 22 διανομή Sa : διαμομή codd. 22-23 τό<σον> ... ὀξύτατον <τὸ> ἄνω ὅσον τὸ ... βαρύν<τατον>, καὶ ... Düring : τὸ ... ὀξύτατον ἄνω καὶ ὅσον εἷς (ἐς VR) τὸ ... βαρύν ... codd.

κάλαμοι, ἕκαστος ἐπὶ τὸν πέλας τὸ ὀξὺ καταφέρει, ἵστε τῷ τελευταίῳ συνάπτει βαρεῖ. 6 ὅσα δὲ ὁ τῆς Ἀθηνᾶς αὐλὸς ἐντὸς λαλεῖ, τοσαῦτα καὶ ὁ τοῦ Πανὸς ἐν τοῖς στόμασιν αὐλεῖ. ἀλλ' ἐκεῖ μὲν οἱ δάκτυλοι κυβερνῶσι τὰ αὐλήματα, ἐνταῦθα δὲ τοῦ τεχνίτου τὸ στόμα μιμεῖται 5 τοὺς δακτύλους· κἀκεῖ μὲν κλείσας ὁ αὐλητὴς τὰς ἄλλας ὁπὰς μίαν ἀνοίγει μόνην, δι' ἧς τὸ πνεῦμα καταρρεῖ, ἐνταῦθα δὲ τοὺς μὲν ἄλλους ἐλευθέρους ἀφήκε καλάμους, μόνῳ δὲ τὸ χεῖλος ἐπιτίθουσιν, ὃν ἂν ἐθέλῃ μὴ σιωπᾶν, μεταπηδᾷ τε ἄλλοτε ἐπ' ἄλλον, ὅποι ποτ' ἂν εἴῃ τοῦ κρούματος ἡ ἀρμονία καλή· 7 οὕτως αὐτῷ περὶ τοὺς αὐλοὺς 10 χορεῦει τὸ στόμα. ἦν δὲ ἡ σύριγξ οὔτε αὐλὸς ἀπ' ἀρχῆς οὔτε κάλαμος, ἀλλὰ παρθένος εὐειδῆς οἶαν εὐχὴν κινεῖν. ὁ Πᾶν οὖν ἐδίωκεν αὐτὴν δρόμον ἐρωτικόν, τὴν δὲ ὕλη τις δέχεται δασεῖα φεύγουσαν· ὁ δὲ Πᾶν κατὰ πόδας εἰσθορὼν ὥρεγε τὴν χεῖρα ὡς ἐπ' αὐτήν. 8 καὶ ὁ μὲν ᾤετο τεθηρακέναι καὶ ἔχεσθαι τῶν τριχῶν, καλάμων δὲ κόμην 15 εἶχεν ἡ χεῖρ. τὴν μὲν γὰρ εἰς γῆν καταδύναι λέγουσι, καλάμους δὲ τὴν γῆν ἀντ' αὐτῆς τεκεῖν. 9 τέμνει δὴ τοὺς καλάμους ὑπὸ ὀργῆς ὁ Πᾶν ὡς κλέπτοντας αὐτοῦ τὴν ἐρωμένην. ἐπεὶ δὲ μετὰ ταῦτα οὐκ εἶχεν εὐρεῖν, εἰς τοὺς καλάμους δοκῶν λελύσθαι τὴν κόρην ἔκλαιε τὴν τομήν, νομίζων τετμηκέναι τὴν ἐρωμένην. 10 συμφορήσας οὖν 20 τὰ τετμημένα τῶν καλάμων ὡς μέλη τοῦ σώματος καὶ συνθεῖς εἰς ἐν σῶμα, εἶχε διὰ χειρῶν τὰς τομὰς τῶν καλάμων καταφιλῶν ὡς τῆς κόρης τραύματα· ἔστενε δὲ ἐρωτικὸν ἐπιθείς τὸ στόμα καὶ ἐνέπνει ἄνωθεν εἰς τοὺς αὐλοὺς ἅμα φιλῶν· τὸ δὲ πνεῦμα διὰ τῶν ἐν τοῖς καλάμοις στενωπῶν καταρρέον αὐλήματα ἐπολεῖ, καὶ ἡ σύριγξ 25 εἶχε φωνήν. 11 ταύτην οὖν τὴν σύριγγά φασιν ἀναθεῖναι μὲν ἐνθάδε τὸν Πᾶνα, περιορίσαι δὲ εἰς σπήλαιον αὐτήν, θαμίζειν τε αὐτοῦ καὶ

1 καταφέρει scripsi : καταφέρων codd. || ἵστε Salmasius (vel ἔστ' ἂν et mox συνάπτῃ) : ἐς τὸν codd. 2 βαρεῖ α : βάρεῖ β || ἐντὸς om. β : ἐν τοῖς <δακτύλοις> He || 3 καὶ del. He || μὲν om. α 6 μόνην β : μόνον α 7 μόνῳ α : μόνον β 8 τε : δὲ M || ἄλλοτε α : ἄλλος β || ὅποι α : ὅπου β || <αὐτὸν> post ἂν Cobet 9 εἴῃ ... καλή : ἡ ... καλῇ Jacobs || κρούματος W || ἡ ante ἀρμονία om. α 11 οἶαν εὐχὴν κινεῖν Jacobs : οἶαν εἶχε(ν) κρῖνειν codd. : οἶαν εἰς θεοὺς ἐγκρῖνειν Knox : οἶαν εἶληκεν κρῖνειν Jackson : οἶα λευκὸν κρῖνον Lumb : del. He 12 δασεῖα : βαθεῖα M 13 εἰσθορὼν β : ἐκθορὼν α 14 τεθηρακέναι : τεθαρηκέναι G 17-19 ἐπεὶ δὲ ... ἐρωμένην om. G 19 τετμηκέναι Jacobs : τετμηκέναι codd. 20 τῶν καλάμων secl. Castiglioni 21-23 ὡς ... φιλῶν om. M 24 τοῖς om. V || καταρρέον β : κατέρρεεν α || ἐπολεῖ om. α 25 φασιν ἀναθεῖναι β : φησι θεῖναι α || μὲν om. β 26 περιορίσαι β : περιορίστα α (acc. var.) || τε α : δὲ β || de καὶ cf. 146.1

τῇ σύριγγι συνήθως ἀδλεῖν. χρόνῳ δὲ ὕστερον χαρίζεται τὸ χωρίον τῇ Ἀρτέμιδι, συνθήκας ποιησάμενος πρὸς αὐτήν, μηδεμίαν ἐκεῖ καταβαίνειν γυναῖκα. 12 ὅταν οὖν αἰτίαν ἔχη τις οὐκ εἶναι παρθένος, προπέμπει μὲν αὐτήν ὁ δῆμος μέχρ' ἵνα τοῦ σπηλαίου θυρῶν, δικάζει δὲ ἡ σύριγξ τὴν δίκην. ἡ μὲν γὰρ παῖς εἰσέρχεται κεκοσμημένη 5 στολῇ τῇ νενομισμένῃ, ἄλλος δὲ ἐπικλείει τὰς τοῦ σπηλαίου θύρας. 13 κὰν μὲν ἡ παρθένος, λιγυρόν τι μέλος ἀκούεται καὶ ἔνθεον, ἥτοι τοῦ τόπου πνεῦμα ἔχοντος μουσικὸν εἰς τὴν σύριγγα τεταμιευμένον, ἢ τάχα καὶ ὁ Πάν αὐτὸς ἀδλεῖ. μετὰ δὲ μικρὸν αὐτόματα μὲν αἱ 10 θύραι ἀνεόχθησαν τοῦ σπηλαίου, ἐκφαίνεται δὲ ἡ παρθένος ἔσπεφανωμένη τὴν κεφαλὴν πίτυος κόμῃς. 14 ἐὰν δὲ ἡ τὴν παρθενίαν ἐφρυσμένη, σιωπᾷ μὲν ἡ σύριγξ, οἰμωγὴ δὲ τις ἀντὶ μουσικῆς ἐκ τοῦ σπηλαίου πέμπεται, καὶ εὐθὺς ὁ δῆμος ἀπαλλάττεται καὶ ἀφίησιν ἐν τῷ σπηλαίῳ τὴν γυναῖκα. τρίτῃ δὲ ἡμέρᾳ παρθένος ἰέρεια τοῦ τόπου 15 παρελθοῦσα τὴν μὲν σύριγγα εὗρίσκει χαμαί, τὴν δὲ γυναῖκα οὐδαμῶς. 15 πρὸς ταῦτα παρασκευάσαθε πῶς ἂν αὐτοὶ σχῆτε τύχης καὶ σύνετε. εἰ μὲν γὰρ ἐστὶ παρθένος, ὡς ἔγωγε βουλομένη, ἅπτε χαίροντες τῆς σύριγγος τυχόντες εὐμενοῦς· οὐ γὰρ ἂν ποτε ψεύσαιο τὴν κρίσιν· εἰ δὲ μή, αὐτοὶ γὰρ ἴστε οἷα εἰκὸς ἐν τοσαύταις αὐτὴν 20 ἐπιβουλαῖς γενομένην ἄκουσαν —

7. Καὶ εὐθὺς ἡ Λευκίππη, πρὶν τὸν ἱερέα εἰπεῖν τὸν ἐξῆς λόγον· “Ὡς γέ μοι δοκεῖ, μηδὲ εἴπης· ἐγὼ γὰρ ἐτοίμη εἰς τὸ τῆς σύριγγος σπήλαιον εἰσελθεῖν καὶ χωρὶς κλήσεως κατακεκλεισθαι.” “Αγαθὰ λέγεις,” ὁ ἱερεὺς εἶπε, “καὶ σοὶ συνήδομαι ὑπὲρ σωφροσύνης καὶ 25 τύχης.” 2 τότε μὲν οὖν ἐσπέρας γενομένης ἕκαστος ἡμῶν ἀπῆι κοιμηθησόμενος ἔνθα ὁ ἱερεὺς παρεσκεύασεν. ὁ Κλεινίας δὲ οὐκ ἦν ἡμῖν συνδευτνῶν, ὡς ἂν μὴ φορτικοὶ δοκολίμην εἶναι τῷ ξενοδόχῳ,

1 τῇ σύριγγι β : τὴν σύριγγα α || καὶ ante συνήθως β (deest α) : ante τῇ σύριγγι transp. Cobet 1-2 καὶ συνήθως ... μηδεμίαν om. α 5 παῖς : πῶς W 5-6 κεκοσμημένη στολῇ τῇ om. G || μόνη post κεκοσμημένη add. α 7 ἥτοι α : εἴτε β 8 τεταμιευμένον He : ταμιεῖον codd. (ταμιεῖον W) : ταμιεῖον Götting 9 αὐτόματα β : αὐτόματοι α 12 τοῦ ante μουσικῆς add. W 16 παρασκευάσασθαι W || πῶς ... σχῆτε β : πῶς ... σχοῖτε α : ὅπως ... ἔχητε Richards || τε post τύχης add. W 18 οὐ : εἰ G 19 μή α : οὐ β 21 πρὶν : πρὸς M 22 ὡς : ὡς Ga || post δοκεῖ lac. ind. Jackson || μηδὲ : μηδὲν Götting : μηδὲν ἐτι Naber; cf. sq. || μηδὲ εἴπης : μὴ δέσης Jacobs 23 εἰσελθεῖν καὶ om. α || κλήσεως Wβ : κλήσεως M : προκλήσεως H1 : κλίσεως Lumb; cf. sq. || χωρὶς προκλήσεως post ἐτοίμη (l. 22) transp. Jackson 26 κοιμηθησόμενος β : κοιμησόμενος α 27 δοκολίμην εἶναι : εἴημεν M || ξενοδόχῳ Cobet

ἀλλ' ἔνθα καὶ τὴν πρόσθεν ἡμέραν καὶ τὴν τότε. 3 τὸν μέντοι Σώστρατον ἑώρων ὑποθορυβηθέντα τῷ τῆς σύριγγος διηγῆματι, μὴ ἄρα τὰ περὶ τῆς παρθενίας δι' αἰδῶ τὴν πρὸς αὐτὸν ψευδόμεθα. 4 διανεύω δὴ τῇ Λευκίππῃ νεύματι ἀφανεῖ τὸν φόβον τοῦ πατρὸς ἐξελεῖν, 5 ἐπισταμένη οἷω δὴ τρόπῳ μάλιστα οἴεται πείσειν. κἀκεῖνη δὲ ἐδόκει μοι ταῦτ' ὑποπτεῦν, ὥστε ταχὺ μὲν συνῆκε· διανοεῖτο δὲ καὶ πρὸ τοῦ παρ' ἐμοῦ νεύματος, πῶς ἂν κοσμιώτατα προσενεχθεῖ τῷ πιστώματι. 5 μέλλουσα οὖν πρὸς ὕπνον ἀναχωρεῖν καὶ ἀσπαζομένη τὸν πατέρα ἡρέμα πρὸς αὐτόν, “Θάρρει, πάτερ,” ἔφη, “περὶ ἐμοῦ, καὶ 10 πίστευε τοῖς εἰρημένοις. μὰ τὴν γὰρ Ἀρτεμιν, οὐδέτερος ἡμῶν οὐδὲν ἐψεύσατο.” 6 τῇ δὲ ὑστεραίᾳ περὶ τὴν θεωρίαν ἦσαν ὁ τε Σώστρατος καὶ ὁ ἱερεὺς, καὶ ἡδρεπισμέναι ἦσαν αἱ θυγαῖρες παρῇν δὲ καὶ ἡ βουλή μεθέξουσα τῶν ἱερείων. εὐφημαὶ δὲ ἦσαν εἰς τὴν θεὸν πολλαί· καὶ ὁ Θέρσανδρος (ἔτυχε γὰρ καὶ αὐτὸς παρών) προσελ- 15 θὼν τῷ προέδρῳ, “Πρόγραψον εἰς ἀδριον,” ἔφη, “τὰς περὶ ἡμῶν δίκας, ἐπεὶ καὶ τὸν καταγνωσθέντα σοὶ χθὲς ἤδη τινὲς ἔλυσαν, καὶ ὁ Σωσθένης ἐστὶν οὐδαμοῦ.” προγέγραπτο μὲν οὖν εἰς τὴν ὑστεραίαν ἡ δίκη· παρεσκευαζόμεθα δὲ ἡμεῖς μάλα εὐτρεπῶς ἔχοντες.

8. Ἠκούσης δὲ τῆς κυρίας ὁ Θέρσανδρος εἶπεν ὧδε· “Οὐκ οἶδα 20 τίνας ἄρξωμαι λόγου καὶ πόθεν, οὐδὲ τίκων κατηγορήσω πρῶτον καὶ τίνων δεῦτερον. τά τε γὰρ τετολημμένα πολλὰ ὑπὸ πολλῶν, καὶ οὐδὲν οὐδενὸς τῷ μεγέθει δεῦτερον. πάντα δὲ ἀλλήλων γυμνά, καὶ ἔστιν ὧν οὐδ' ἂν ἀφαιμι κατηγορῶν. 2 ἄτε γὰρ τῆς ψυχῆς κρατούσης φοβοῦμαι μὴ ἀτελής μοι ὁ λόγος γένηται, τῆς τῶν ἄλλων μνήμης 25 τὴν γλῶτταν ἐφ' ἕκαστον ἐλκούσης. ἡ γὰρ εἰς τὸ μήπω λεχθέν ἐπειξίς τοῦ λόγου τὸ δλόκληρον τῶν ἤδη λεχθέντων παραιρεῖται. 3 ὅταν

25-26 Cf. Maxim. Conf., Migne vol. 91, col. 909

2 ἄρα om. VR 3 περὶ om. α 4 δὴ β : δὲ α || τὴν Λευκίππην M || φόβον β : τρόπον α 5 ἐπισταμένη He : ἐπισταμένη codd. : πιστωσαμένη Jackson 6 μὲν : μόν Cobet || διανοεῖτο : διενεόητο Naber 7 πῶς Cobet : ὡς codd. 8 καὶ del. He 10-11 ἡμῶν οὐδὲν : πρὸς ἡμῶν G 13 καὶ om. W || ἱερείων β : ἱερῶν α 15 πρόγραψον β : πρόγραψαι M : προγράψαι W 17 προεγέγραπτο W 18 ἡμεῖς : ἡμᾶς W || εὐτρεπῶς Jacobs : εὐτρεπῶς codd. 20 ἄρξωμαι Cobet : ἄρξομαι codd. 22 οὐδενὸς β : οὐδενὶ α || δεῦτερον : δεύτερα RG 23 ἔστιν ὧν scripsi : μεθ' ὧν codd. : μεστῶν Knox (mox probato κατηγοριῶν) || οὐδ' ἂν : οὐδὲν V || ἀφαιμι scripsi : ἀφωμαι αV : ἀφωμαι RG : ἐφωμαι Jacobs || κατηγορῶν : κατηγοριῶν Orelli || ἄτε Naber : τά τε codd. : τε del. He || <τῆς ὀργῆς> post τῆς ψυχῆς add. Naber 24 μοι ὁ λόγος β : ὁ λόγος μοι α 26 παραιρεῖται α : παρατεῖται β

μὲν γὰρ φονεύουσι τοὺς ἀλλοτρίους οἰκέτας οἱ μοιχοί, μοιχεύουσι δὲ τὰς ἀλλοτρίας γυναῖκας οἱ φονεῖς, λύουσι δ' ἡμῖν τὰς θεωρίας οἱ πορνοβόσκοι, τὰ δὲ σεμνότερα τῶν ἱερῶν μαινῶσιν αἱ πόρνοι, τὰς ἡμέρας λογιζόμεναι ταῖς δούλαις καὶ τοῖς δεσπόταις, τί δράσειε τις ἔτι, τῆς ἀνομίας ὁμοῦ καὶ μοιχείας καὶ ἀσεβείας καὶ μαιφονίας κεκε-
 5 ρασμένης; 4 κατεγνώκατέ τινας θάνατον ἐφ' αἷς δὴ ποτ' οὖν αἰτίαις (οὐδὲν γὰρ διαφέρει) καὶ δεδεμένον εἰς τὸ δεσποτήριον ἀπεστελλάτε φυλαχθισόμενον τῇ καταδίκῃ· οὗτος δὲ παρέστηκεν ὑμῖν, ἀντὶ τῶν δεσμῶν λευκὴν ἡμφιεσμένος στολὴν, καὶ ἐν τῇ τάξει τῶν ἐλευθέρων ἔστηκεν ὁ δεσμώτης. τάχα δὲ τολμήσει καὶ φωνὴν ἀφείναι καὶ ἐπι-
 10 ρητορεῦσαι τι κατ' ἐμοῦ, μᾶλλον δὲ καθ' ὑμῶν καὶ τῆς ὑμετέρας ψήφου. 5 λέγε δὲ ὧδε τῶν προέδρων καὶ τῶν συμβούλων τὸ δόγμα. — Ἀκούετε καθάπερ ἐψηφίσασθε καὶ τὴν περὶ τούτου μοι γραφὴν ἔδοξεν ἀποθήσκειν Κλειτοφῶντα. ποῦ τοίνυν ὁ δῆμιος; ἀπαγέτω
 15 τοῦτον λαβών. δὸς ἤδη τὸ κώνειον. 6 ἤδη τέθηκε τοῖς νόμοις κατὰδικός ἐστιν ὑπερήμερος. τί λέγεις, ὦ σεμνότετε καὶ κοσμιώτατε ἱερεῖς; ἐν ποίοις ἱεροῖς γέγραπται νόμοις τοὺς ὑπὸ τῆς βουλῆς καὶ τῶν πρυτάνεων κατεγνωσμένους καὶ θανάτοις καὶ δεσμοῖς παραδο-
 20 θέντας ἐξαπατᾷ τῆς καταδίκης καὶ τῶν δεσμῶν ἀπολύειν καὶ κυριώτερον σαντὸν ποιεῖν τῶν προέδρων καὶ τῶν δικαστηρίων; 7 ἀνά- στηθι τοῦ θώκου, πρόεδρε, παραχώρησον τῆς ἀρχῆς αὐτῷ καὶ τοῦ δικαστηρίου. οὐκέτι οὐδενός ἐἴ κύριος· οὐδὲν ἔξεστί σοι κατὰ τῶν
 25 πονηρῶν ψηφίσασθαι, καὶ σήμερον δ' τι δόξει λύεται. τί ἔστηκας, ἱερεῦ, σὺν ἡμῖν ὥς τῶν πολλῶν εἰς; 8 ἀνάβηθι καὶ κάθισον ἐν τῷ τοῦ προέδρου θρόνῳ, καὶ σὺ δικάζε λοιπὸν ἡμῖν, μᾶλλον δὲ κέλευε
 30 τυραννικῶς· μηδὲ ἀναγινωσκέσθω σοὶ τις νόμος μηδὲ γνῶσις δικα-

1 μὲν ante τοὺς transp. W || φονεύουσι β : φονεύουσι α || τοὺς . . . μοιχοί om. G || μοιχεύουσι VR : μοιχεύουσι M : μοιχεύουσι W 2 λύουσι δ' β : λύουσιν α 3 μαινῶσιν β : μαινῶσιν α 4 λογιζόμενοι scripsi : λογιζόμενος (-οι R) ἢ (ἢ W) codd. : <τις> ὀριζόμενος ἢ Rouse : post λογ. lac. ind. Jackson || <ἄν> post τί Jackson || δράσ(σ)ει α : δράσει β 5 τῆς β : τὰς α : secl. H1 || ὁμοῦ β : ἐμοῦ α 8 δὲ om. β 10 καὶ ante τολμήσει add. MV || καὶ om. V 11 μᾶλλον . . . ὑμῶν om. α || ὑμετέρας : ἡμετέρας G : ὑμετέρων V 12 λέγε . . . δόγμα om. M || ὧδε del. Ja ex Coll. Hamb. || τῶν προέδρων : τῶν προέδρου Salmasius : τῶν παρέδρων Dübner 13 τὴν . . . μοι γραφὴν β : τὸ . . . μοι γράφειν W : τὸ . . . φέρειν M (omisso μοι) 14 ἀπαγέτω β : ἀπαζέτω α 15 δὸς : δις V 18 πρυτάνεων : πρυτάνων V || θανάτοις : θανάτῳ Castiglioni 20 σαντὸν β : εαυτὸν α || παρέδρων Dübner 23 <ἄξιον> post λύεται Wifstrand 25 δὲ : καὶ M 26 ἀναγιν.

στηρίου, μήθ' ὅλως ἄνθρωπον σεαυτὸν ἡγοῦ. μετὰ τῆς Ἀρτέμιδος προσκυνοῦ· καὶ γὰρ τὴν ἐκείνης τιμὴν ἐξήρασας. 9 αὐτῇ μόνῃ τοὺς ἐπ' αὐτὴν καταφεύγοντας ἔξεστι σῶζειν, καὶ ταῦτα πρὸ δικαστηρίου γνῶσεως· δεδεμένον δὲ οὐδένα λέλυκεν ἢ θεός, οὐδὲ θανάτῳ παραδο-
 5 θέντα ἡλευθέρωσε τῆς τιμωρίας. τῶν δυστυχοῦντων εἰσὶν, οὐ τῶν ἀδικούντων οἱ βωμοί. 10 σὺ δὲ καὶ τοὺς δεθέντας ἑλευθεροῖς καὶ τοὺς καταδίκους ἀπολύεις· οὕτως παρευδοκίμησας καὶ τὴν Ἀρτεμιν. τίς ὦκησεν ἀντὶ δεσποτηρίου τὸ ἱερὸν; φονεὺς καὶ μοιχὸς παρὰ τῇ καθαρᾷ θεῷ· οἴμοι μοιχὸς παρὰ τῇ παρθένῳ. συνῆν δὲ αὐτῷ καὶ
 10 γυνὴ τις ἀκόλαστος, ἀποδράσα τοῦ δεσπότου. 11 καὶ γὰρ ταύτην, ὥς εἶδομεν, ὑπεδέχου, καὶ μὴ γέγονεν αὐτοῖς ἐστία παρὰ σοὶ καὶ συμπόσιον· τάχα δὲ καὶ συνεκάθενδες, ἱερεῦ· οἴκημα τὸ ἱερὸν ἐποίη- σας. ἢ τῆς Ἀρτέμιδος οἰκία μοιχῶν γέγονε καὶ πόρνης θάλαμος. 12 ταῦτα μάλιστα ἐν χαμαιτυπείῳ γίνεται. εἰς μὲν δὴ μοι λόγος οὗτος
 15 κατ' ἀμφοῖν· τὸν μέντοι ἀξιῶ τῆς αὐθαδεῖας δοῦναι τιμωρίαν, τὸν δὲ ἀποδοθῆναι κελεύσαι τῇ καταδίκῃ. δεύτερος δὲ ἐστὶ μοι πρὸς Μελλίτην μοιχείας ἄγῳ, πρὸς ἣν οὐδὲν δέομαι λόγων· ἐν γὰρ τῇ τῶν θεραπει- νῶν βασάνῳ τὴν ἐξέτασιν γενέσθαι δέδοκται. 13 ταύτας οὖν αἰτῶ, αἱ καὶ βασανιζόμεναι φήσωσιν οὐκ εἰδέναι τοῦτον τὸν κατὰδικον χρόνῳ
 20 πολλῷ συνόντα αὐτῇ καὶ ἐν ἀνδρὸς χώρῳ <ἐν> τῇ οἰκίᾳ τῇ ἐμῇ, οὐκ ἐν μοιχοῦ μόνον, καθεστηκότα, πάσης αἰτίας αὐτὴν ἀφίημι. ἂν τοίνυν τοῦναντίον, τὴν μὲν κατὰ τὸν νόμον ἀφείσθαι τῆς προικὸς φημι δεῖν ἐμοί, τὸν δὲ ὑποσχεῖν τὴν ὀφειλομένην τοῖς μοιχοῖς τιμωρίαν· θάνατος
 25 δὲ ἐστὶν αὕτη· ὥστε ὑποτέρως ἂν οὗτος ἀποθάνῃ, ὥς μοιχὸς ἢ ὥς φονεὺς, ἀμφοτέροις ἐνοχος ὢν, δίκην δεδοκῶς οὐ δέδωκεν· ἀποθανὼν γὰρ ὀφείλει θάνατον ἄλλον. 14 ὁ δὲ μοι τρίτος τῶν λόγων πρὸς τὴν δούλην ἐστὶ τὴν ἐμὴν καὶ τὸν σεμνὸν τοῦτον πατὴρ ὑποκριτὴν, δὴ

1 μήθ' : μηδ' He 3 ἐπ' αὐτὴν WG : ἐπ' αὐτῇ cett. 7 παρευδοκίμησας Hercher 9 <οἴμοι φονεὺς> post μοιχὸς add. Jacobs 10 ἀποδράσα β : ἀποδράσασα α || τὸν δεσπότην Cobet 11 εἶδομεν β : ἤδη μὲν α || ὑπεδέχου MRG : ὑποδέχου WV 12 καὶ ante οἴκημα add. W || ἐποίησας : ποιήσας V 14 ταῦτα : τοιαῦτα Jacobs || οὗτος om. α 15 μέντοι : μὲν οὖν Hercher 16 κελεύσαι α : κέλευσον β 18 αἱ om. W 19 καὶ : ἐὰν Jacobs : ἂν Cobet || φήσωσιν β : φήσουσιν α 19-20 χρόνῳ πολλῷ β : χρόνῳ πολλοῦ α 20 τῇ οἰκίᾳ τῇ ἐμῇ α (<ἐν> inseruit Ja) : τὴν οἰκίαν τὴν ἐμὴν β : glossam suspicatus est Gaselee 21 κατεσχρηκότα Wyttenbach (probato τὴν οἰκίαν) 22 φημι β : φησιν W : φῶ M 24 δέ : γάρ G || αὕτη Jacobs : αὐτῇ codd. || οὗτος ἀποθάνῃ Cobet : αὐτὸς ἀποθάνοι β : ἀποθάνοι οὗτος α || ὥς² om. M 27 ἐστὶ α : αὐτὴν β || πατὴρ α : πατέρα β

εἰς ὕστερον, ὅταν τούτων καταψηφίσῃσθε, ταμιεύσομαι.” ὁ μὲν δὴ ταῦτα εἰπὼν ἐπαύσατο.

9. Παρελθὼν δὲ ὁ ἱερεὺς (ἦν δὲ εἰπεῖν οὐκ ἀδύνατος, μάλιστα δὲ τὴν Ἀριστοφάνους ἐξηλωκὴς κωμωδία) ἤρξατο αὐτὸς λέγειν πᾶν ἀστεῖως καὶ κωμωδικῶς εἰς πορνείαν αὐτοῦ καθαπτόμενος, “Παρὰ τὴν θεόν,” λέγων, “λοιδορεῖσθαι μὲν οὕτως ἀκόσμως τοῖς ἐν βεβιωκόσι στόματός ἐστιν οὐ καθαρῶς. 2 οὗτος δὲ οὐκ ἐνταῦθα μόνον, ἀλλὰ καὶ πανταχοῦ τὴν γλῶτταν μεστήν ὕβρεως ἔχει. καὶ τοὶ γε νέος ὢν συνεγίνετο πολλοῖς αἰδοῖσι ἀνδράσι καὶ τὴν ὥραν ἅπασαν εἰς τοῦτο δεδαπανᾷ. σεμνότητα δ’ ἔδρακε καὶ σωφροσύνην ὑπεκρίνατο, παιδείας προσποιούμενος ἐρᾶν καὶ τοῖς εἰς ταύτην αὐτῷ χρωμένοις πάντα ὑποκίπτων καὶ ὑποκατακλινόμενος αἰεῖ. 3 καταλιπὼν γὰρ τὴν πατρῴαν οἰκίαν, ὀλίγον ἑαυτῷ μισθωσάμενος στενωπέειον, εἶχεν ἐνταῦθα τὸ οἶκημα, ὁμηρίζων μὲν τὰ πολλὰ, πάντας δὲ τοὺς χρησίμους πρὸς ἅπερ ἤθελε προσηταιριζέτο δεχόμενος. καὶ οὕτω μὲν 15 ἀσκεῖν τὴν ψυχὴν ἐνομίζετο, ἦν δ’ ἄρα τοῦτο κακοουργίας ὑπόκρισις. 4 ἔπειτα κἂν τοῖς γυμνασίοις ἐωρῶμεν, πῶς τὸ σῶμα ὑψηλείετο καὶ πῶς πλήκτρον περιέβαινε καὶ τοὺς μὲν νεανίσκους, οἷς προσεπάλαιε, πρὸς τοὺς ἀνδρειότερους μάλιστα συμπλεκόμενος· οὕτως αὐτοῦ κέχρηται καὶ τῷ σώματι. 5 ταῦτα μὲν οὖν ὥραϊος ὢν· ἐπεὶ δὲ εἰς 20 ἀνδρᾶς ἦκε, πάντα ἀπεκάλυπεν, ἃ τότε ἀπέκρυπτε. καὶ τοῦ μὲν ἄλλον σώματος ἕξωρος γενόμενος ἡμέλησε, μόνην δὲ τὴν γλῶτταν εἰς ἀσέλγειαν ἀκονῶν καὶ τῷ στόματι χρεῖται πρὸς ἀναισχυντίαν, ὕβριζων πάντας, ἐπὶ τῶν προσώπων φέρων τὴν ἀναίδειαν, δὲ οὐκ ἠδέσθη τὸν ὕψ’ ὕμῶν ἱερωσύνην τετιμημένον οὕτως ἀπαιδεύτως βλασφημεῖν 25 ὕμῶν ἐναντίον. 6 ἀλλ’ εἰ μὲν ἄλλη πού βεβιωκὴς ἔτυχον καὶ μὴ

1 τούτων : τούτων W || ταμιεύομαι Cobet 4 ἐξηλωκὴς β : ἐξηλώκει α 6 ἐν βεβιωκόσι β : συμβεβιωκόσιν α 8-9 γε νέος : γένος W 9 συνεγίνετο β : συνεγένετο α || αἰδοῖσι : ἀροῖσι Schmidt 10 ἐς M || τοῦτο β : τούτους α || δεδαπανῆκε Cobet || σεμνότητα β : σεμνότητα α || δ’ ἔδρακε Jacobs : δέδρακε codd. : ἔδρακε Ga : δεδόρακε He : δὲ ἄρα Jackson || ὑπεκρίνατο α : ὑποκρίνεται β : ὑπεκρίνετο He 14 τὰ om. M 14-15 τοὺς χρησίμους : τὰ χρήσιμα V 15 προσηταιριζέτο δεχόμενος : προσεταιριζόμενος He || δεχόμενος post ἤθελε transp. β || καὶ om. β 16 τὴν ψυχὴν β : τὴν ψυχὴν α || ἦν ... ὑπόκρισις secl. Ga || τοῦτο : τούτω M 17 κἂν : ἂν W 18 πλήκτρον Salmassius : πλέκτρον codd. : πρῶκτον Berger : σκάλευθρον haesitans Hercher || τοὺς μὲν νεανίσκους : πῶς τοῖς νεανίσκοις Hercher || οἷς : ὡς Salmassius 19 ἀνδρειότερους : ἀνδροπόροισι Schmidt || αὐτοῦ Sa : αὐτοῦ codd. 20 καὶ secl. Jacobs 25 τὸν ... τετιμημένον : τῶν ... τετιμημένων M || ὕμῶν : ἡμῶν M || ἱερωσύνην G || βλασφημῶν Cobet 26 ἄλλη πού : ἄλλοθι Cobet

παρ’ ὕμῖν, ἔδει μοι λόγων περὶ ἑμαυτοῦ καὶ τῶν ἐμοὶ βεβιωμένων· ἐπεὶ δὲ σύνιστέ μοι πόρρω τῶν τούτου βλασφημιῶν τὸν βίον ἔχοντι, φέρε εἶπω πρὸς ὑμᾶς περὶ ὧν ἐγκέκλημαι. 7 “Ἐλυσας,” φησί, “τὸν θανάτου κατεγνωσμένον” καὶ ἐπὶ τούτῳ πᾶν δεινῶς ἐσχετλάσας, 5 τύραννον ἀποκαλῶν με καὶ ὅσα δὴ κατετραγώδησέ μου. ἔστι δὲ οὐχ ὁ σῶζων τοὺς συκοφαντηθέντας τύραννος, ἀλλ’ ὁ τοὺς μηδὲν ἀδικούντας, μήτε βουλή, μήτε δῆμον κατεγνωκότος. 8 ἢ κατὰ πόλους νόμους, εἰπέ, τοῦτον τὸν ξένον νεανίσκον κατέκλεισας πρῶτον εἰς τὸ δεσμοτήριον; τίς προέδρων κατέγνω; ποῖον δικαστήριον ἐκέ- 10 λευσε δεθῆναι τὸν ἀνθρώπον; ἔστω γὰρ πάντα ἀδικήσας, ὅσα ἂν εἴπῃς, ἀλλὰ καὶ κριθῆτω πρῶτον, ἐλεγχθῆτω, λόγον μεταλαβὼν· ὁ νόμος αὐτόν, ὁ καὶ σοῦ καὶ πάντων κύριος, δησάτω. 9 οὐδενὸς γὰρ οὐδεὶς ἐστὶν ἄνευ κρίσεως δυνατότερος. κλείσον οὖν τὰ δικαστήρια, κάθελε τὰ βουλευτήρια, ἐκβαλε τοὺς στρατηγούς· πάντα γὰρ ὅσα σὺ 15 πρὸς τὸν πρόεδρον εἰρηκας ἔοικε δικαιοτέρον ἐρεῖν κατὰ σοῦ ἀληθῶς. ἐπανάστηθι Θερασάνδρῳ, πρόεδρε· μέχρι μόνων ὀνομάτων πρόεδρος εἶ. 10 οὗτος τὰ σὰ ποιεῖ, μᾶλλον δὲ ὅσα οὐδὲ σὺ. σὺ μὲν γὰρ συμβούλους ἔχεις, καὶ οὐδὲν ἄνευ τούτων ἔξεστί σοι· ἀλλ’ οὔτε τι τῆς ἐξουσίας δράσεως πρὶν ἢ ἔλθεῖν ἐπὶ τοῦτον τὸν θρόνον· οὐδὲ 20 ἐπὶ τῆς σῆς οἰκίας ποτὲ δεσμὸν ἀνθρώπου κατέγνω. ὁ δὲ γενναῖος οὗτος πάντα ἑαυτῷ γίνεται, δῆμος, βουλή, πρόεδρος, στρατηγός. 11 οἴκοι κολάζει καὶ δικάζει καὶ δεθῆναι κελεύει, καὶ ὁ τῆς δίκης καιρὸς ἐσπέρα ἐστὶ· καλὸς γε καὶ ὁ νυκτερινὸς δικαστής. καὶ νῦν πολ- 25 λάκις βοᾷ· “Κατάδικον ἔλυσας θανάτῳ παραδοθέντα.” ποῖω θανάτῳ; ποῖον κατάδικον; εἰπέ μοι τοῦ θανάτου τὴν αἰτίαν. 12 “Ἐπὶ φόνῳ κατέγνωσται,” φησί. πεφόνευκεν οὖν; εἰπέ μοι τίς ἐστίν; ἦν ἀπέκτεινε καὶ ἔλεγε ἀνγρηθῆσθαι, ζῶσαν βλέπει, καὶ οὐκ ἂν ἔτι τολμήσειας

1 λόγων : λόγον W 4 θανάτου M : θανάτῳ β : θάνατον W || τούτῳ : τοῦτο M 5 δὴ om. α || μου : με M 7 post ἀδικούντας lac. ind. Ja : <ἀπολλύνων> Salmassius 8 αὐτόν ante τὸν add. α 11 καὶ om. M || πρῶτον α : πρότερον β 14 κάθελε τὰ βουλευτήρια om. G 15 ἔοικε δικαιοτέρον β : ἔοικας οικειότερον α : ἔοικα δικαιοτέρον Jacobs 16 ἐπανάστηθι He || μόνων V : μόνον cett. || ὀνομάτων β : ὀμμάτων α 19 δράσεως β : δράσεις α || <ἂν> post δράσεως Cobet || πρὶν : πλὴν M || ἢ om. W || οὐδὲ : οὔτε He 20 ποτὲ δεσμὸν (om. ἀνθρώπου) V : δεσμὸν ἀνθρώπου ποτὲ α 21 ἑαυτοῦ β : ἑαυτοῦ α 25 ἐπὶ : ἐπεὶ G 26-27 τίς ἐστίν ἦν ἀπέκτεινε; ἦν μὲν γὰρ ἔλεγε... G; ita et R qui insuper inter γὰρ et ἔλεγε add. ἀπέκτεινε καὶ 27 τολμήσειας Cobet : τολμήσεις α : τολμήσης β

τὸν αὐτὸν αἰτιῶσθαι φόνου. οὐ γὰρ δὴ τοῦτο τῆς κόρης ἐστὶν εἶδωλον· οὐκ ἀνέπεμψεν δ' Αἰδωνεύς κατὰ σοῦ τὴν ἀνηρημένην. 13 δυοὶ μὲν οὖν φόνους ἐνοχος εἶ. τὴν μὲν γὰρ ἀπέκτεινας τῷ λόγῳ, τὸν δὲ τοῖς ἔργοις ἠθέλησας, μᾶλλον δὲ καὶ ταύτην ἐμελλες· τὸ γὰρ δρᾶμά σου τὰ ἐπὶ τῶν ἀγρῶν ἠκούσαμεν. ἡ δὲ Ἀρτεμις ἡ μεγάλη θεὸς ἀμφοτέρους 5 ἔσωσε, τὴν μὲν ἐκ τῶν τοῦ Σωσθένης χειρῶν ἐξαργάσασα, τὸν δὲ τῶν σῶν. 14 καὶ τὸν μὲν Σωσθένην ἐξήρπασας, ἵνα μὴ κατάφωρος γένη. οὐκ αἰσχύνῃ δέ, ὅτι κατηγορῶν τοὺς ξένους ἀμφοῖν συκοφαντῶν ἐλήλεξαι; τὰ μὲν ἐμὰ ἐπὶ τοσοῦτον εἰρήσθω πρὸς τὰς τούτου βλασφημίας, τὸν δὲ ὑπὲρ τῶν ξένων λόγον αὐτοῖς τούτοις παραδίδωμι. 10

10. Μέλλοντος δὲ ὑπὲρ ἐμοῦ καὶ τῆς Μελίτης ἀνδρὸς οὐκ ἀδόξου μὲν ῥήτορος, ὄντος δὲ <τῆς> βουλῆς, λέγειν, φθάσας ῥήτωρ ἑτερος, ὄνομα Σώπατρος, Θερσάνδρου συνήγορος, “Ἄλλ’ ἐμός,” εἶπεν, “ἐν-τεῦθεν ὁ λόγος κατὰ τούτων τῶν μοιχῶν, ὃ βέλτιστε Νικόστρατε” (τοῦτο γὰρ ἦν ὄνομα τῷ μὲν ῥήτορι), “εἰτα σός· ὁ γὰρ Θερσάνδρος 15 ἃ εἶπε, πρὸς τὸν ἱερέα μόνον ἀπετείναιο, ὀλίγον ἀφάμενος ὅσον ἐπιπαῦσαι καὶ τοῦ κατὰ τὸν δεσμώτην μέρους. 2 ὅταν οὖν ἀποδείξω δυοὶ θανάτους ἐνοχον ὄντα, τότε ἂν εἴῃ καὶ σοὶ καιρὸς ἀπολύσασθαι τὰς αἰτίας.” ταῦτα εἰπὼν καὶ τερατευσάμενος καὶ τρέψας τὸ πρόσωπον, “Τῆς μὲν τοῦ ἱερέως κωμωδίας,” ἔφη, “ἠκούσαμεν, πάντα 20 ἀσελγῶς καὶ ἀναισχύντως ὑποκρινάμενον τὰ εἰς τὸν Θερσάνδρου προσκρούσματα· 3 καὶ τοῦ λόγου τὸ προσόμιον μέμφεις εἰς Θερσάνδρου ἐφ’ οἷς <εἰς> αὐτὸν εἶπεν. ἀλλὰ Θερσάνδρος μὲν οὐδὲν ὦν εἶπεν εἰς τοῦτον ἐψεύσατο· καὶ γὰρ δεσμώτην ἔλυσεν καὶ πόρνην ὑπεδέξατο καὶ συνέγνω μοιχῶν· ἃ δὲ αὐτὸς μᾶλλον ἀναιδῶς ἐνκο- 25 φάντησε, διασύρων τὸν Θερσάνδρου βίον, οὐδεμιᾶς ἀπήλλακται συκοφαντίας. 4 ἱερεῖ δὲ ἔπρεπεν, εἴτερ ἄλλο, καὶ τοῦτο, καθαρὰν ἔχειν τὴν γλῶτταν ὕβρεως (χρῆσθαι γὰρ τοῖς αὐτοῦ πρὸς αὐτόν). ἃ δὲ

1 τὸν αὐτὸν : τοῦτον Castiglioni || αἰτιῶσθαι Ja : αἰτεῖσθαι codd. || φόνου Θ : φόνου cett. 2 οὐκ β : οὐδ’ α || ἀνέπεμψεν Ja : ἀν ἐπεμψεν codd. (ἀν ἐβλεψεν W) 3 οὖν om. α || γὰρ om. G || τὸν : τὴν V 4 σου : σὸν M || τὸ³ WG : καὶ M : om. VR 6 τοῦ om. α 8 γένη α : γένηται β 9 τοσοῦτον β : τοσοῦτοις W : τούτοις M 10 τὸν ξένον V 12 μὲν om. G || <τῆς> Jacobs 13 ἐντεῦθεν om. G 14 τοῦτον τὸν μοιχόν W 16 ἀπετείναιο α : ἀπετείνετο β || ὀλίγων Guyet 17 δεσμώτην β : δεσπότην W : δεσπότην suprascr. μ M || ἀποδείξω α : ἐπιδείξω β 20 κωμωδίας ἔφη β : ἔφη κωμωδίας α 21 τὸν om. β 22 προσκρούσματα V || μέμφεις Götting : πέμφει codd. : ἐλέγξει Knox, cf. sq. || 22-23 εἰς Θ. et αὐτὸν invertit Knox 23 <εἰς> αὐτόν He 24 τοῦτον WVG : τοῦτο MR 25-26 locum corruptum indicavit Gaselee 27 ἄλλο : ἄλλω W 28 τοῖς β : τὰ α

μετὰ τὴν κωμωδίαν ἐτραγώδησεν ἤδη οὕτω φανερώς καὶ οὐκέτι δι’ αἰνιγμάτων, σχετλιάζων εἰ μοιχόν τινα λαβόντες ἐδήσαμεν, ὑπερτε-θαύμακα τί τοσοῦτον ἴσχυσε πρῆσθαι πρὸς τὴν τοσαύτην σπουδῇν. 5 ὕπονοεῖν γὰρ τάληθές ἐστιν. εἶδε γὰρ τῶν ἀκολάστων τούτων τὰ πρόσωπα, τοῦ τε μοιχοῦ καὶ τῆς ἐταίρας. ὥραία μὲν γὰρ αὕτη καὶ νέα, ὥραϊον δὲ καὶ τοῦτο τὸ μειράκιον καὶ οὐδέπω τὴν ὄψιν ἀργαλέον, ἀλλ’ ἐτι χρήσιμον πρὸς τὰς τοῦ ἱερέως ἡδονάς. 6 ὅποτερά σε τούτων ἐωνήσατο; κοινῇ γὰρ πάντες ἐκαθεύδετε καὶ ἐμεθύετε κοινῇ, καὶ τῆς νυκτὸς ὕμῶν οὐδεὶς γέγονε θεατής. φοβοῦμαι μὴ τὸ τῆς 10 Ἀρτέμιδος ἱερὸν Ἀφροδίτης πεποιήκατε, καὶ περὶ ἱερωσύνης κρινούμεν, εἰ δεῖ σε τὴν τιμὴν ταύτην ἔχειν. 7 τὸν δὲ Θερσάνδρου βίον ἴσασιν πάντες καὶ ἐκ πρώτης ἡλικίας μετὰ σωφροσύνης κόσμιον, καὶ ὥς εἰς ἄνδρας ἐλθὼν ἐγήμε κατὰ τοὺς νόμους, σφαλῆς μὲν εἰς τὴν περὶ τῆς γυναικὸς κρίσιν (οὐ γὰρ εὔρεν ἦν ἡλπίσει), τῷ δὲ ταύτης γένει καὶ τῇ 15 οὐσίᾳ πεπιστευκώς. 8 εἰκὸς γὰρ αὐτὴν καὶ πρὸς ἄλλους τινὰς ἡμαρτηκέναι τὸν πρόσθεν χρόνον, λανθάνειν δὲ ἐπ’ ἐκείνοις χρηστὸν ἄνδρα· τὸ δὲ τελευταῖον τοῦ δρᾶματος πᾶσαν ἀπεκάλυψε τὴν αἰδῶ, πεπλήρωται δὲ ἀναισχυντίας. 9 τοῦ γὰρ ἀνδρὸς στελεαμένου τινὰ μακρὰν ἀποδημίαν, καιρὸν τοῦτον ἐνόμισεν εὐκαιρὸν μοιχείας καὶ νεανίσκον εὐροῦσα 20 πόρνον (τοῦτο γὰρ τὸ μεῖζον ἀτύχημα, ὅτι τοιοῦτον ἤρε τὸν ἐρώμενον, δς πρὸς μὲν γυναῖκας ἄνδρας ἀπομιμεῖται, γυνὴ δὲ γίνεται πρὸς ἄνδρας) οὕτως μετὰ ἀδείας οὐκ ἤρκεσεν ἐπὶ τῆς ξένης αὐτῷ συνοῦσα φανερώς, ἀλλὰ καὶ ἐνταῦθα ἤγαγε διὰ τοσοῦτον πελάγους συγκαθεύδουσα κὰν τῷ σκάφει φανερώς ἀσελγαίνουσα πάντων ὁρῶν- 25 των. 10 ὃ μοιχείας γῆ καὶ θαλάσση μεμερισμένης· ὃ μοιχείας ἀπ’ Αἰγύπτου μέχρις Ἰωνίας ἐκτεταμένης. μοιχεύεται τις, ἀλλὰ πρὸς μίαν ἡμέραν· ἂν δὲ καὶ δεῦτερον γένηται τὸ ἀδίκημα, κλέπτει τὸ ἔργον καὶ πάντα ἀποκρύπτεται· αὕτη δὲ οὐχ ὑπὸ σάλπιγγι μόνον ἀλλὰ

1 οὕτω om. α || καὶ om. M 3 καὶ ante τί add. codd. : del. Jacobs || τοσοῦτον : τοῦτον Castiglioni || <σε> ante πρῆσθαι Richards 4 εἶδε β : εἶδον α 5 ἐταίρας : ἐτέρας W || μὲν VG : om. cett. 7 καὶ ante πρὸς add. M || ὅποτερά β : ὁπότερός α 11 εἰ β : οὐ α || <ἐτι> post σε Schmidt || δὲ om. W 13 τε post ἐγήμε add. α || τοὺς νόμους α : τὸν νόμον RG : νόμον V || εἰς om. α 15 οὐσία : οὐσία Schmidt 16 λανθάνειν β : λανθάνει α || ἄνδρα α : ἄνθρωπον β 19 τοῦτον : τοῦτο Castiglioni || ἐνόμισεν β : ἐνόμικεν α || καὶ ἀτύχημα post μοιχείας add. codd. : secl. M1 : κατ’ ἀτύχημα Götting : κατ’ οἴκημα Lumb 20 τὸ om. W || ἀτύχημα : ἀτύχημα Wifstrand ex l. 19 21 δς om. α || ἀπομιμεῖται β : μιμεῖται α 22 οὕτω R 23 τοσοῦτον : τοῦ σοῦ W 25 θαλάσση β : θαλάττη α 28 σάλπιγγι β : σάλπιγγος α

καὶ κήρυκι μοιχεύεται. 11 Ἐφεσος δὴ τὸν μοιχὸν ἐγνώκεν ἡ δὲ οὐκ ἠσχύνετο τοῦτο ἀπὸ τῆς ξένης ἐνεγκοῦσα τὸ ἀγώγιμον, ὥς φορτίον κάλλους ἐωνημένη ἦλθε, μοιχὸν ἐμπεπορευμένη. "Ἄλλ' ὦμψή, φησί, τὸν ἄνδρα τετελευτηκέναι." 12 οὐκοῦν, εἰ μὲν τέθηκεν, ἀπήλα- 5 λαξαι τῆς αἰτίας· οὐδὲ γὰρ ἔστιν ὁ τὴν μοιχείαν παθὼν, οὐδὲ ὑβρί- ζεται γάμος οὐκ ἔχων ἄνδρα· εἰ δὲ ὁ γάμος τῷ τὸν γήμαντα ζῆν οὐκ ἀνήρηται, τὴν γαμηθεῖσαν διαφθείραντος ἄλλου λεληστέναι, ὥσπερ γὰρ μὴ μένοντος ὁ μοιχὸς οὐκ ἦν, μένοντος δὲ μοιχὸς ἔστιν."

11. Ἐτι τοῦ Σωπάρου λέγοντος ὑποτεμὼν αὐτοῦ τὸν λόγον ὁ Θέρσανδρος, "Ἄλλ' οὐκ," ἔφη, "λόγων <δεῖ>. δύο γὰρ προκαλοῦ- 10 μαι προκλήσεις, Μελίτην τε ταύτην καὶ τὴν δοκοῦσαν εἶναι τοῦ θεοπρόπου θυγατέρα (οὐκ ἐτι βασανίσων, ὥς μικρῷ πρόσθεν ἔλεγον), τῷ δὲ ὄντι δούλην ἐμὴν." καὶ ἀνεγίνωσκε· 2 "Προκαλεῖται Θέρ- σανδρος Μελίτην καὶ Λευκίπτην (τοῦτο γὰρ ἤκουσα τὴν πόρνην καλεῖσθαι)· Μελίτην μὲν, εἰ μὴ κεκοινώνηκεν εἰς Ἀφροδίτην τῷδε 15 τῷ ξένῳ παρ' ὃν ἀπεδήμουν χρόνον, εἰς τὸ τῆς ἱερᾶς Στυγὸς ὕδωρ εἰσβᾶσαν καὶ ἐπομοσαμένην ἀπηλλάχθαι τῶν ἐγκλημάτων, τὴν δὲ ἑτέραν, εἰ μὲν τυγχάνει γυνή, δουλεύειν τῷ δεσπότη (δούλαις γὰρ μόναις γυναιξὶν ἔξεστιν εἰς τὸν τῆς Ἀρτέμιδος ναὸν παρῖεναι), εἰ δὲ φησὶν εἶναι παρθένος, ἐν τῷ τῆς σύριγγος ἄντρῳ κλεισθῆναι." 20 3 ἡμεῖς μὲν οὖν εὐθὺς ἐδεξάμεθα τὴν πρόκλησιν· καὶ γὰρ ᾔδειμεν αὐτὴν ἐσομένην. ἡ δὲ Μελίτη θαρρήσασα τῷ παρ' ὃν ἀπεδήμει χρόνον ὁ Θέρσανδρος μηδὲν μοι κοινὸν πρὸς αὐτὴν γεγονέναι πλὴν λόγων, "Ἀλλὰ καὶ ἔγωγε," ἔφη, "ταύτην δέχομαι τὴν πρόκλησιν, καὶ ἔτι πλέον αὐτὴ προστίθημι· τὸ δὲ μέγιστον, οὐδὲ εἶδον τὸ παρὰ- 25

2 τοῦτο : τοῦτον MG || ἀγώγιμον β : ἀγώγιον α 2-3 ὥς φορτίον glossam iudicavit Salmasius 3 κάλλους ἐωνημένη scripsi : κάλλος ἐωνημένη β : κάλον ἐωνημένη H1 : ἀλλ' ὅσον ἡ μὲν α || ἦλθε secl. Ja 4 ἀπήλαξαι : ἀπήλλαξε W 5 τῆς om. β 6 οὐκ : μὴ G || τῷ : τὸ M 7 ἄλλου β : ἀλλὰ α || λεληστέναι : λήστενται W : ληστεύεται Ja ex P (sed in codice corr.) 8 δὲ : δὴ Cobet : del. Jacobs 10 ἔφη α : ἔφθη β || λόγων <δεῖ> Jacobs : λέγων codd. : λόγων <ὁ ἀγών> Jackson 12 οὐκ ἐτι ... ἔλεγον del. He : post προκλήσεις (l. 11) transp. Jacobs (coni. οὐκ ἐτι <γὰρ> βασανίσω <τὰς θεραπαινίδας> ὥς ...) || βασανίσων β : βασάνων α 14 τοῦτο : τοῦτω W 15 μὴ om. V 18 ἑτέραν : ἐταῖραν VG || γυνή om. W 19 ἔξεστι γυναιξὶν transp. V 21 ᾔδειμεν : ᾔδει μὲν VR 22 τῷ MRG : τὸ WV || θαρρήσασα RG 23 μοι om. M || πρὸς om. W 25 αὐτὴ Salmasius : αὐτὴν codd. || τὸ δὲ μέγιστον M : τὸ μέγιστον δὲ cett. : μέγιστον τότε Salmasius : τὸ γὰρ μέγιστον Jacobs || οὐδὲ εἶδον : οὐδὲν εἶσα Jackson : fortasse οὐδὲ εἶδον

παν μήτε πολίτην μήτε ξένον ἦκειν εἰς ὀμίλιαν καθ' ὃν λέγεις καιρὸν. σὲ <δὲ τί> δεῖ παθεῖν, ἂν συκοφάντης ἄλῳς;" 4 "Ὁ τι ἂν," ἔφη, "δόξῃ προστιμῆσαι τοῖς δικασταῖς." ἐπὶ τούτοις διελύθη τὸ δικαστήριον, καὶ εἰς τὴν ὕστεράν διώριστο τὰ τῆς προκλήσεως ἡμῖν 5 γενέσθαι.

12. Τὸ δὲ τῆς Στυγὸς ὕδωρ εἶχεν οὕτως. παρθένος ἦν εὐειδής, ὄνομα Ῥοδῶπις, κυνηγίων ἐρῶσα καὶ θήρας· πόδες ταχεῖς, εὐστοχοὶ χεῖρες, ζώνη καὶ μίτρα καὶ ἀνεζωσμένος εἰς γόνυ χιτὼν καὶ κατὰ 10 ἄνδρας κορυὰ τριχῶν. ὁρᾷ ταύτην Ἀρτεμις καὶ ἐπήρει καὶ ἐκάλει καὶ σύνθηρον ἐποίησατο, καὶ τὰ πλεῖστα κοινὰ ἦν αὐταῖς θηράματα. 2 ἀλλὰ καὶ ὤμοσεν αἰεὶ παραμένειν καὶ τὴν πρὸς ἄνδρας ὀμίλιαν φυγεῖν καὶ τὴν ἐξ Ἀφροδίτης ὕβρι μὴ παθεῖν. ὤμοσεν ἡ Ῥοδῶπις, καὶ ἤκουσεν ἡ Ἀφροδίτη καὶ ὀργίζεται καὶ ἀμύνασθαι θέλει τὴν κόρην τῆς ὑπεροφίας. 3 νεανίσκος ἦν Ἐφέσιος, καλὸς ἐν μειρακίῳ 15 ὅσον Ῥοδῶπις ἐν παρθένοις· Εὐθύνικον αὐτὸν ἐκάλουν· ἐθήρα δὲ καὶ αὐτὸς ὥς Ῥοδῶπις, καὶ τὴν Ἀφροδίτην ὁμοίως οὐκ ᾔθελεν εἰδέναι. 4 ἐπ' ἀμφοτέρους οὖν ἡ θεὸς ἔρχεται καὶ τὰς θήρας αὐτῶν εἰς ἐν συνάγει· τέως γὰρ ἦσαν κεχωρισμένοι· ἡ δὲ Ἀρτεμις την- καὶ τα οὐ παρῆν. παραστησαμένη δὲ τὸν υἱὸν τὸν τοξότην ἡ Ἀφρο- 20 δίτη εἶπε· "Τέκνον, ζεῦγος τοῦτο ὁρᾷ ἀναφροδίτου καὶ ἐχθρὸν ἡμῶν καὶ τῶν ἡμετέρων μυστηρίων; ἡ δὲ παρθένος καὶ θρασύτερον ὤμοσε κατ' ἐμοῦ. ὁρᾷ δὲ αὐτοὺς ἐπὶ τὴν ἔλαφον συντρέχοντας. 5 ἄρξαι καὶ σὺ τῆς θήρας ἀπὸ πρώτης τῆς τολμηρᾶς κόρης· καὶ πάντως γε τὸ σὸν βέλος εὐστοχώτερόν ἐστιν." ἐντείνουσιν ἀμφότεροι 25 τὰ τόξα, ἡ μὲν ἐπὶ τὴν ἔλαφον, ὁ δὲ Ἐρως ἐπὶ τὴν παρθένον· καὶ ἀμφότεροι τυγχάνουσι, καὶ ἡ κυνηγέτις μετὰ τὴν θήραν ἦν τεθηρα- μένη. 6 καὶ εἶχεν ἡ μὲν ἔλαφος εἰς τὰ νῶτα τὸ βέλος, ἡ δὲ παρ- θένος εἰς τὴν καρδίαν· τὸ δὲ βέλος, Εὐθύνικον φιλεῖν. δεύτερον δὲ καὶ ἐπὶ τοῦτον οἰστὸν ἀφίησι. 7 καὶ εἶδον ἀλλήλους Εὐθύνικος καὶ

1 μήτε ... μήτε : οὔτε ... οὔτε V || ξένον ... πολίτην M || <βουλόμενον> ante ἦκειν Richards 1-2 καθ' ὃν λέγεις καιρὸν. σὲ <δὲ τί> δεῖ ... Jacobs : καὶ ὃν λέγεις καὶ ὃν σε δεῖ codd. : οἷον λέγεις. καὶ τί σε δεῖ Salmasius 3 προστιμῆσαι W : προτιμῆσαι cett. 6 ὕδωρ secl. Castiglioni || ἦν om. β 7 Ῥοδῶπις β : Ῥοδόπη α (ut infra) 9 ἄνδρας α : ἄνδρα β || ἐκάλει : ἐκίλει Schmidt 10 αὐτοῖς G 11 παραμένειν : παραμενεῖν M : παρθένος μένειν Castiglioni 12 <ἂν> ante φυγεῖν Richards || ἡ om. α 13 ὀργίζεται : ὀργίζετο M 15 ἐθήρα : θηρᾷ M 16 αὐτὸς om. G 21 δὲ om. M 22 συντρέχοντας α : τρέχοντας β 24 γε om. α || ἔστιν β : ἔσται α 25-26 καὶ ἀμφ. τυγχ. post τόξα (l. 25) transp. G 28 <ἦν> post βέλος Abresch 29 <ὁ> Εὐθύνικος He

ἡ Ῥοδῶπις. καὶ ἔστησαν μὲν τὸ πρῶτον τοὺς ὀφθαλμοὺς ἑκάτεροι, μηδέτερος ἐκκλίνειν θέλων ἐπὶ θάτερα· κατὰ μικρὸν δὲ τὰ τραύματα ἀμφοῖν ἐξάπτεται, καὶ αὐτοὺς ὁ Ἔρως ἐλαύνει κατὰ τοντὶ τὸ ἄντρον, οὗ νῦν ἐστὶν ἡ πηγὴ, καὶ ἐνταῦθα τὸν ὄρκον ψεύδονται. 8 ἡ Ἀρτεμις ὀρᾷ τὴν Ἀφροδίτην γελῶσαν καὶ τὸ πραχθὲν συνήσι, καὶ εἰς ὕδωρ λυεῖ τὴν κόρην, ἔνθα τὴν παρθενίαν ἔλυσεν. καὶ διὰ τοῦτο, δταν τις αἰτίαν ἔχη Ἀφροροισίων, εἰς τὴν πηγὴν εἰσβάσκει ἀπολούεται· ἡ δὲ ἐστὶν ὀλίγη καὶ μέχρη κνήμης μέσης. 9 ἡ δὲ κρῖσις· ἐγγράψασα τὸν ὄρκον γραμματεῖω μηρίνθω δεδεμένον περιεθήκατο τῇ δέσῃ. κἂν μὲν ἀψευδῇ τὸν ὄρκον, μένει κατὰ χώραν ἡ πηγὴ· ἂν δὲ ψεύδεται, 10 τὸ ὕδωρ ὀργίζεται καὶ ἀναβαίνει μέχρι τῆς δέσης καὶ τὸ γραμματεῖον ἐκάλυψε. ταῦτα εἰπόντες καὶ τοῦ καιροῦ προελθόντος εἰς ἐσπέραν ἀπήειμεν κοιμηθησόμενοι, χωρὶς ἕκαστος.

13. Ἐπὶ δὲ τῇ ὕστεραίᾳ ὁ δῆμος μὲν ἅπας παρὴν· ἡγεῖτο δὲ Θέρσανδρος φαιδρῶ τῷ προσώπῳ καὶ εἰς ἡμᾶς ἅμα βλέπων σὺν γέλωτι. ἐστολόιστο δὲ ἡ Λευκίππη ἱερᾷ στολῇ· ποδῆρης χιτῶν, ὀθόνης ὁ χιτῶν, ζώνη κατὰ μέσον τὸν χιτῶνα, ταινία περὶ τὴν κεφαλὴν φοινικοβαφής, ἀσάνδαλος ὁ ποῦς. 2 καὶ ἡ μὲν εἰσῆλθε πᾶν κοσμίως· ἐγὼ δὲ ὡς εἶδον, εἰστήκειν τρέμων, καὶ ταῦτα πρὸς ἑμαυτὸν ἔλεγον· “Ὅτι μὲν παρθένος εἰ, Λευκίππη, πεπλοστενκα, ἀλλὰ τὸν Πᾶνα, ὦ φιλάτῃ, φοβοῦμαι. 3 θεὸς ἐστὶ φιλοπάροχος, καὶ δέδοικα μὴ δευτέρα καὶ σὺ σύριγξ γένῃ. ἀλλ’ ἐκεῖνη μὲν ἐφυγεν αὐτὸν διώκοντα ἐν πεδίῳ καὶ ἐδιώκετο ἐν πλάτει· σὲ δὲ καὶ εἰσω θυρῶν ἀπεκλείσαμεν ὡς ἐν πολιορκίᾳ, ἵνα, κἂν διώκῃ, μὴ δύνῃ φυγεῖν. 4 ἀλλ’, ὦ δέσποτα Πᾶν, ἐγνωμονήσεως καὶ μὴ παραβαίης τὸν νόμον τοῦ τόπου· ἡμεῖς γὰρ αὐτὸν τετηρήκαμεν. ἐξίτω πάλιν ἡμῖν ἡ Λευκίππη παρθένος· ταύτας πρὸς τὴν Ἀρτεμιν συνθήκας ἔχεις· μὴ ψεύσῃ τὴν παρθένον.”

14. Ταῦτά μου πρὸς ἑμαυτὸν λαλοῦντος μέλος ἐξηκούετο μουσι-

1 τοῖς ὀφθαλμοῖς V 2 κατὰ : μετὰ Naber 3 αὐτοὺς ὁ Ἔρως β : ὁ Ἔρως αὐτοὺς α 4 ψεύδονται α : ψεύδεται β 8 post κρῖσις lac. ind. Hi || ἐγγράψασα Jacobs : ἐγγράψας codd. 11 ὀργίζεται : ὀργᾷ He 12 εἰς τὴν ἐσπέραν α 13 κοιμηθησόμενοι β : κοιμησόμενοι α 14 ἐπὶ : ἐπεί W || ἐπὶ δὲ τῇ : τῇ δὲ Cobet 16 ἐστολόιστο Cobet : ἐστολόιστο codd. || δὲ ἡ : δὴ M || <τῇ> ante ἱερᾷ Cobet || <δ> χιτῶν He 17 ὁ om. M || τὸν om. β 20 ἔλεγον β : λέγων α || εἰ β : ἡ α 22 αὐτὸν διώκοντα β : διώκοντα αὐτὸν α 23 ἐν τῷ πεδίῳ G 24 κἂν : ἂν He 25 παραβαίης W 26 ἡ om. α 27 ταύτας : ταῦτα M 28 ψεύσῃς Hi 29 ἑμαυτὸν : αὐτὸν G

κόν, καὶ ἐλέγετο μηδεπώποτε λιγυρώτερον οὕτως ἀκουσθῆναι· καὶ εὐθὺς ἀνεωγμένους εἶδομεν τὰς θύρας. 2 ὡς δὲ ἐξέθορον ἡ Λευκίππη, πᾶς μὲν ὁ δῆμος ἐξεβόησεν ὅψ’ ἡδονῆς καὶ τὸν Θέρσανδρον ἐλοιδόρουν, ἐγὼ δὲ ὅστις ἐγεγόνειν οὐκ ἂν εἰποῖμι λόγῳ. μίαν μὲν δὴ ταύτην νίκην καλλίστην νενικηκότας ἀπήειμεν· ἐπὶ δὲ τὴν δευτέραν κρῖσιν ἐχωροῦμεν, τὴν Στόγα. 3 καὶ ὁ δῆμος οὕτως μετεσκευάζετο πρὸς ταύτην τὴν θέαν, καὶ πάντα συνεπεραίνετο κάκει. ἡ Μελίτη τὸ γραμματεῖον περιέκειτο· ἡ πηγὴ ἔστηκε διαγῆς καὶ ὀλίγη· ἡ δὲ ἐνέβη εἰς αὐτὴν καὶ ἔστη φαιδρῶ τῷ προσώπῳ. 4 τὸ δὲ ὕδωρ οἷον ἦν κατὰ χώραν ἔμενε, μηδὲ τὸ βραχύτατον ἀναθορόν τοῦ συνήθους μέτρον. ἐπεὶ δὲ ὁ χρόνος, ὃν ἐνδιατρίβειν ἐν τῇ πηγῇ διώριστο, παρεληλύθει, τὴν μὲν ὁ πρόεδρος δεξιωσάμενος ἐκ τοῦ ὕδατος ἐξάγει, δύο παλαίσματα τοῦ Θερσάνδρου νενικημένου. μέλλων δὲ καὶ τὸ τρίτον ἡττάσθαι, ὑπεκδὸς εἰς τὴν οἰκίαν ἐκδιδράσκει, φοβηθεὶς μὴ καὶ καταλεύσειεν αὐτὸν ὁ δῆμος. 5 τὸν γὰρ Σωσθένην εἰλκον ἄγοντες νεανίσκοι τέσσαρες, δύο μὲν τῆς Μελίτης συγγενεῖς, δύο δὲ οἰκέται· τούτους γὰρ ἐπεπόμφει ζητήσοντας αὐτὸν ἡ Μελίτη. συνεῖς δὲ ὁ Θέρσανδρος πόρρωθεν καὶ καταμνήσκειν τὸ πρᾶγμα εἰδὼς, ἂν ἐν βασάνοις γένῃται, φθάσας ἀποδιδράσκει καὶ νυκτὸς ἐπελθοῦσας τῆς πόλεως ὑπεξέρχεται. 6 τὸν δὲ Σωσθένην εἰς τὴν εἰρκτὴν ἐκέλευσαν οἱ ἄρχοντες ἐμβληθῆναι, τοῦ Θερσάνδρου φηγόντος. τότε μὲν σὺν ἀπηλλαττόμεθα, κατακρατοῦντες ἤδη γενόμενοι καὶ ὑπὸ πάντων εὐφημούμενοι.

15. Τῇ δὲ ὕστεραίᾳ τὸν Σωσθένην ἡγον ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας οἱ ταύτην ἔχοντες τὴν πίστιν. ὁ δὲ ἐπὶ βασάνους ἑαυτὸν ἀγόμενον ἰδὼν πάντα σαφῶς λέγει, ὅσα τε ἐτόλμησεν ὁ Θέρσανδρος καὶ ὅσα αὐτὸς ὑπερέστη· οὐ παρέλιπε δὲ οὐδὲ ὅσα ἰδίᾳ πρὸ τῶν τῆς Λευκίππης θυρῶν διελέχθησαν πρὸς ἀλλήλους περὶ αὐτῆς. 2 καὶ ὁ μὲν αὖθις εἰς τὴν εἰρκτὴν ἐβέβλητο, δώσω δίκην, τοῦ δὲ Θερσάνδρου

1 μηδέποτε M 2 θύρας α : πύλας β 3 ἐξεβόησεν β : ἐξεφώνησεν α 4 δὴ om. α 5 νίκην καλλίστην β : καλλίστην νίκην α 6 οὕτως He 7 καὶ ante πρὸς add. V 8 ἔστηκε διαγῆς καὶ Jacobs : διαγῆς καὶ Ja : δι’ αὐτῆς καὶ α : δὲ ἔστηκεν β || ἡ δὲ ἐνέβη : ἐνέβη δὲ G 9 ἦν om. W 10 ἔμενε G || μηδὲ G : μήτε cett. 11 καὶ ante ὁ χρ. add. M || ἐν om. α 13 καὶ om. M 14 διδράσκει W 15 καὶ om. α 16 τέσσαρες β : τέτταρες α 18 πόρρωθεν : ὡς M || καὶ om. G || καταμνήσκοντα Cobet 20 ἐξέρχεται R || τὴν om. M 22 κατακρατοῦντες scripsi : κατὰ κράτος codd. (κατακρατῆς G) || γενόμενοι β : νικήσαντες α : περιγενόμενοι Jacobs 25 ὁ α : ὡς β 26 ἰδὼν α : εἶδε β || <κατα>λέγει Castiglioni 27 οὐδὲ om. V 28 διελέχθησαν VG || αὐτῆς : ἑαυτῆς V 29 ἐμβέβλητο G

φυγὴν ἀπόντος κατέγνωσαν. ἡμᾶς δὲ ὁ ἱερεὺς ὑπεδέχετο πάλιν τὸν εἰθισμένον τρόπον. 3 καὶ μεταξὺ δειπνοῦντες ἐμυθολογοῦμεν ἃ τε τὴν προτέραν ἐτόχομεν εἰπόντες καὶ εἰ τι ἐπιδεέστερον ἦν ὢν ἐπάθμεν. ἡ Λευκίππη δέ, ἅτε δὴ μᾶλλον τὸν πατέρα μηκέτι αἰδουμένη ὡς ἂν σαφῶς παρθένος εὐρεθείσα, τὰ συμβάντα μετὰ ἡδονῆς διηγεῖται. 5 4 ἐπεὶ δὲ κατὰ τὴν Φάρον ἐγεγόνει καὶ τοὺς ληστές, λέγω πρὸς αὐτήν· “Οὐκ ἐρεῖς ἡμῖν τὸν μῦθον τῶν τῆς Φάρου ληστῶν καὶ τῆς ἀποτμηθείσης ἐκεῖ τὸ αἶνιγμα κεφαλῆς, ἵνα σου καὶ ὁ πατήρ ἀκούσῃ; τοῦτο γὰρ μόνον ἐνδέει πρὸς ἀκρόασιν τοῦ παντὸς δράματος.”

16. “Γυναῖκα,” ἔφη, “κακοδαίμονα ἐξαπατήσαντες οἱ ληστοὶ τῶν 10 ἐπὶ μισθῷ πωλουσῶν τὰ Ἀφροδίτης ὡς δὴ ναυκλήρῳ τινὶ γυναῖκα συνεσομένην ἐπὶ τοῦ σκάφους, ταύτην εἶχον ἐπὶ τῆς νεῶς, ἀγνοοῦσαν τὴν ἀλήθειαν ἐφ’ ᾧ παρῆν, ὑπομένουσαν δὲ ἡσυχῇ σὺν τινὶ τῶν πεωατῶν. 2 λόγῳ δ’ ἦν ἐραστῆς ὁ ληστής. ἐπεὶ δὲ ἀρπάσαντές με, ὡς εἶδες, ἐνέθεσαν τῷ σκάφει καὶ πτερώσαντες αὐτὸ ταῖς κώπαις ἐφυ- 15 γον, ὀρῶντες τὴν διώκουσαν ναῦν φθάνουσαν, περιελόντες τὸν τε κόσμον καὶ τὴν ἐσθῆτα τῆς τάλαιπύρου γυναϊκὸς ἐμοὶ περιτιθέασι, τοὺς δὲ ἐμοὺς χιτωνίσκους ἐκέλευν καὶ στήσαντες αὐτὴν ἐπὶ τῆς πρύμνης, ὅθεν διώκοντες ὄψεσθε, τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνουσιν αὐτῆς, καὶ τὸ μὲν σῶμα ἐρριψαν, ὡς εἶδες, κατὰ τῆς θαλάσσης, τὴν δὲ 20 κεφαλὴν, ὡς ἔπεσεν, εἶχον ἐπὶ τῆς νεῶς τότε. 3 μικρὸν γὰρ ὕστερον καὶ ταύτην ἀποσκευάσαντες ἐρριψαν ὁμοίως, ὅτε μηκέτι τοὺς διώκοντας εἶχον. οὐκ οἶδα δὲ πότερον τούτου χάριν προπαρασκευάσαντες ἔτυχον τὴν γυναῖκα ἢ διεγνωκότες ἀνδραποδίσαντες πωλῆσαι, ὥσπερ ὕστερον πεπράκασι καμέ· τῷ δὲ διώκεσθαι πρὸς ἀπάτην τῶν 25 διωκόντων ἀντ’ ἐμοῦ σφάττουσι, νομίζοντες πλεον ἐμπολήσειν ἐκ τῆς ἐμῆς πράσεως ἢ τῆς ἐκείνης. 4 διὰ τοῦτο γὰρ καὶ τὸν Χαυρέαν τὴν ἀξίαν δόντα δίκην ἐπέιδον· αὐτὸς γὰρ ἦν ὁ συμβουλευσας ἀντ’ ἐμοῦ τὴν ἀνθρωπὸν ἀποκτείναντας εἶναι. 5 ὁ δὲ λοιπὸς τῶν ληστῶν

1 φυγὴν : φυγεῖν W 2 ἃ τε β : τὰ γε α 3 προτέραν : προτεραίαν He || εἰ τι : ἔτι G 4 μᾶλλον del. He 5 διηγεῖτο ante τὰ συμβάντα transp. β 6 ἐγεγόνει post ληστές transp. β 9 ἐνδέει : ἐνδεῖ vel ἐνδεές Jacobs 10 γυναῖκα del. Jacobs 12 συνεσομένην β : ἐπισυνησομένην α : ἐσομένην Castiglioni 13 ἐφ’ ᾧ β : ἐφ’ δ α || ὑπομένουσαν scripsi : ὑποτείνουσαν β : ὑποπίνουσαν α : ὑποπίνουσαν anonymus ap. Schaefer || σὺν om. V 15 ἐνέθεσαν β : ἐνέθησαν W : ἐνέθησαν M 16 φθάνουσαν om. α 18 χιτωνίσκους β : κιθωνίσκους α || 19 ὀρῶσθε He 20 μὲν om. α || τῆς om. G 21 ἐπὶ α : κατὰ β 22 ἐρριψαν ὁμοίως desinit M 23 εἶχον : εἶδον Jacobs 24 ἢ διεγνωκότες : ἢδη ἐγνωκότες W 26 σφάττουσι om. W 29 τὴν ἀνθρωπὸν ἀποκτείναντας β : ἀποκτείναντες τὴν ἀνθρωπὸν W

ὄχλος οὐκ ἔφασάν με αὐτῷ ἀφήσειν μόνῳ· φθάνειν γὰρ ἤδη λαβόντα σῶμα ἕτερον, ὃ πραθὲν ἂν παρέσχεν αὐτοῖς ἀφορμὴν κέρδους· δεῖν δὲ ἀντὶ τῆς θανούσης ἐμὲ πραθεῖσαν κοινὴν ἅπασιν αὐτοῖς γενέσθαι μᾶλλον ἢ ἐκεῖνῳ μόνῳ. 6 ὡς δὲ ἀντέλεγε, δικαιολογούμενος δῆθεν 5 καὶ τὰς συνθήκας προφέρων, ὡς οὐκ εἰς πρᾶσιν ἀρπάσειεν αὐτοῖς, ἀλλ’ ἐρωμένην αὐτῷ, καὶ τι θρασύτερον εἶπε, τίς τῶν ληστῶν, καλῶς ποιῶν, ὅπισθεν ἐστὼς ἀποκόπτει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. 7 ὁ μὲν οὖν δίκην οὐ μεμπτήν δοὺς τῆς ἀρπαγῆς ἐρριπτο καὶ αὐτὸς κατὰ τῆς θαλάσσης· οἱ δὲ λησταί, δύο πλεῦσαντες ἡμερῶν, ἄγροσί με οὐκ οἶδ’ 10 ὅποι γε καὶ πιπράσκουσιν ἐμπόρῳ συνήθει, κακείνος Σωσθένης.”

17. Λέγει δὴ καὶ ὁ Σώστρατος· “Ἐπεὶ τοίνυν τοὺς ὑμετέρους μύθους, ὧ παιδία, κατελέξατε, φέρε ἀκούσατε,” ἔφη, “καὶ παρ’ ἐμοῦ τὰ οἴκοι πραχθέντα περὶ Καλλιγόνῃ τὴν σὴν, ὧ Κλειτοφῶν, ἀδελφὴν, ἵνα μὴ ἀσύμβολος ὧ μυθολογίας παντάπασιν.” 2 ἀγῶ 15 ἀκούσας τὸ τῆς ἀδελφῆς ὄνομα πάντῃ τὴν γνώμην ἐπεστράφη καί, “Ἄγε, πάτερ,” εἶπον, “λέγε· μόνον περὶ ζώσης λέγοις.” ἀρχεται δὴ λέγειν ἃ φθάνω προεξηκῶς ἅπαντα, τὸν Καλλισθένην, τὸν χρησμόν, τὴν θεωρίαν, τὸν λέμβον, τὴν ἀρπαγὴν. 3 εἶτα προσέθηκεν ὅτι “Μαθὼν κατὰ τὸν πλοῦν ὡς οὐκ εἴη θυγάτηρ ἐμὴ, διημαρτηθεῖ δὲ 20 τὸ πᾶν ἔργον αὐτῷ, ἥρα δὲ δμως καὶ σφόδρα τῆς Καλλιγόνῃς. προσπεσὼν αὐτῆς τοῖς γόνασι, ‘Δέσποινα,’ εἶπε, ‘μή με νομίσης ληστὴν εἶναι τινα καὶ κακοῦργον· ἀλλὰ γὰρ εἰμι τῶν εὐγεγονότων, γένει Βυζάντιος, δευτέρου οὐδενός. ἔρως δὲ με ληστείας ὑποκριτὴν πεποίηκε καὶ ταύτας ἐπὶ σοὶ πλέξαι τὰς τέχνας. δοῦλον οὖν με σεαντῆς 25 ἀπὸ ταύτης τῆς ἡμέρας νόμιζε. καὶ σοὶ προῖκα ἐπιδίδωμι, τὸ μὲν πρῶτον ἐμαντόν, ἔπειτα δσὴν οὐκ ἂν ὁ πατήρ ἐπέδωκέ σοι. τηρήσω δὲ σε παρθένον μέχρι περ ἂν σοὶ δοκῇ.” 4 καὶ ταῦτα εἰπὼν καὶ ἐτι τούτων πλεονα εὐαγαγοτέραν τὴν κόρην αὐτῷ γενέσθαι παρεσκευάσεν. ἦν δὲ καὶ ὀφθῆναι καλὸς καὶ στωμύλος καὶ πιθανώτατος· καὶ 30 ἐπειδὴ ἦκεν εἰς τὸ Βυζάντιον, συμβόλαιον ποιησάμενος προικὸς μεγί-

1 ἔφασάν : ἐφθασάν W 2 πραθὲν : πρόσθεν V 5 προσφέρων V 6 αὐτῷ Ja : αὐτῷ codd. || τίς : εἰς Jacobs 8 τῆς² om. G 10 ὅποι G : ὅπου cett. 12 ἀκούσῃ Cobet 14 ἀσύμβολος ὧ Dindorf : ἀσυμβολήσω codd. 16 ἂν post ζώσης add. codd. : del. Cobet || <σὺ> post ζώσης Castiglioni 19 εἴη W : ἦν β || ἐμὴ : ἐμοὶ G || διημαρτηθεῖ W : διημαρτήθη β || δὲ VR : τε W : γὰρ G 20 <καί> ante προσπεσὼν Jacobs 22 καὶ ante γὰρ add. G 26 ἐπέδωκέ β : ἐπιδέδωκέν W 28 πλεονα om. β || εὐαγαγοτέραν Ja : ἐπαγαγοτέραν W : ἐπαγαγοτέρα β 29 καὶ² A² : om. cett. 30 τὸ om. G

στης καὶ τὰ ἄλλα πολυτελῶς παρασκευάσας, ἐσθῆτά τε καὶ χρυσὸν καὶ ὅσα εἰς κόσμον γυναικῶν εὐδαιμόνων, περιεῖπεν εὖ καὶ καλῶς, ἄχραντον τηρῶν, ὡς ἐπηγγέλλατο· ὥστε καὶ αὐτὴν ἡγήκει τὴν κόρην ἤδη. 5 ὁ δὲ καὶ τὰ ἄλλα πάντα παρεῖχεν ἑαυτὸν κοσμιώτατον καὶ ἐπιεικῇ καὶ σώφρονα, καὶ ἦν τις ἐξαίφνης περὶ τὸν νεανίσκον θαν- 5 μαστὴ μεταβολή. ἔδρας τε γὰρ ἐξανίστατο τοῖς πρεσβυτέροις καὶ ἐπεμελεῖτο φθάνειν προσαγορεύων τοὺς ἐντυγχάνοντας, καὶ τὸ τέως ἄκριτον πολυτελές ἐκ τῆς πρὶν ἀσωτίας εἰς τὸ εὐβουλον μεταπίπτον, τὸ μεγαλόφρον ἐφύλαττε πρὸς τοὺς ἐν χρεῖα τοῦ λαβεῖν διὰ πέναν 10 ὄντας· ὥστε θαυμάζειν ἅπαντας τὸ αἰφνίδιον οὕτως ἐκ τοῦ χείρονος εἰς τὸ πᾶν χρηστὸν μετελθόν. 6 ἐμὲ δ' οὖν ἡγήκει πάντων μᾶλλον, καὶ ὑπερηγάπων αὐτὸν καὶ τὴν πρὶν ἀσωτίαν φύσεως ἐνόμιζον εἶναι θαυμαστὴν μεγαλουργίαν, ἀλλ' οὐκ ἀκράσιαν. 7 καὶ μὲν οὖν ὑπεισῆει τὸ τοῦ Θεμιστοκλέους, ὅτι κάκεινος τὴν πρώτην ἡλικίαν σφόδρα 15 δόξας ἀκόλαστος εἶναι πάντας ὑπερέβαλεν Ἀθηναίους ὕστερον σοφία 15 τε καὶ ἀνδραγαθία. καὶ δὴ μετενόουν ἀποσκοραχίσας αὐτόν, ὅτε μοι περὶ τοῦ τῆς θυγατρὸς διελέχθη γάμον· 8 καὶ γὰρ με σφόδρα ἐθερά- πευε καὶ ἐκάλει πατέρα καὶ κατὰ τὴν ἀγορὰν ἐδορυφόρει καὶ τῶν εἰς πόλεμον γυμνασίων οὐκ ἡμέλει, ἀλλὰ καὶ πᾶν ἐρρωμένως ἐν ταῖς 20 ἱππασίαις διέπρεπεν. 9 ἦν μὲν οὖν καὶ παρὰ τὸν τῆς ἀσωτίας χρόνον 20 τοῦτοις χαίρων καὶ χρώμενος, ἀλλ' ὡς ἐν τρυφῇ καὶ παιδιᾷ· τὸ δὲ ἀνδρεῖον ὁμῶς αὐτῷ καὶ τὸ ἐμπειρὸν λεληθότως ἐτρέφετο. τέλος δὲ ἦν αὐτῷ τὸ ἔργον πρὸς τὸ καρτερῶς καὶ ποικίλως διαπρέπειν ἐν τοῖς πολεμικοῖς. 10 ἐπεδίδου δὲ καὶ χρήματά ἱκανὰ τῇ πόλει. κάκεινον 25 ἅμα ἐμοὶ στρατηγὸν προεβάλλοντο· ὅθεν ἔτι μᾶλλον ὑπερησπάζετό 25 με, ὑπήκοόν μοι κατὰ πάντα παρέχων ἑαυτόν.

18. “Ἐπεὶ δὲ ἐνίκησαμεν τὸν πόλεμον ἐπιφανείᾳ τῶν θεῶν, ὑποστρέψαντες εἰς τὸ Βυζάντιον, εὐφημοῦντες τὸν Ἡρακλέα καὶ τὴν Ἀρτεμιν, ἐχειροτονήθημεν, ἐγὼ μὲν ἐνταῦθα τῇ Ἀρτέμιδι, ὁ δὲ εἰς Τύρον Ἡρακλεῖ, λαβόμενός μου τῆς δεξιᾶς ὁ Καλλισθένης 30 διηγείται πρῶτον τὰ πεπραγμένα αὐτῷ περὶ τὴν Καλλιγόνην. 2 “Ἀλλὰ

1 καὶ om. G 6 ἐξανίστατο : ἐξίστατο Hercher 7 φθάνειν προσαγορεύων W : φθάνων προσαγορεύειν β 8 εὐβουλον β : εὐολον W : εὐλογον anonymus ap. Schaefer 11 μετελθεῖν A (sed corr.) 16 αὐτόν ἀποσκοραχίσας transp. G 17 διελέχθη G || με β : ἐμὲ W 20 ἱππασίαις G 21 τοῦτοις : ἱπποῖς Naber || παιδιᾷ β : παιδιᾷ W 23 καρτερῶς β : καρτερὸν W 25 προεβάλλοντο VG : προεβάλλοντο WR 26 κατὰ om. W 28 <καὶ> ante ὑποστρ. Jacobs || ὑποστρέ- φαντες β : ὑπεστρέψαμεν W 29 καὶ ante ἐχειροτονήθημεν add. W 31 τὴν om. G

ἅπερ ἐποιήσαμεν, πάτερ, εἰπε, τὰ μὲν νεότητος φύσει πέπρακται βίᾳ, τὰ δὲ μετὰ ταῦτα προαιρέσει. παρθένον γὰρ τὴν κόρην μέχρι 5 τούτου τετήρηκα, καὶ ταῦτα πολέμοις ὁμιλῶν, ἐν οἷς οὐδεὶς ἀναβάλ- λεται τὰς ἡδονάς. 3 νῦν οὖν εἰς τὴν Τύρον αὐτὴν ἀπαγαγεῖν ἐγνώκα 5 πρὸς τὸν πατέρα καὶ νόμῳ παρ' ἐκείνου λαβεῖν τὸν γάμον. ἂν μὲν οὖν ἐθελήσῃ μοι δοῦναι τὴν κόρην, ἀγαθὴ τύχη δέξομαι· ἂν δὲ σκαιὸς γένηται καὶ δύσκολος, παρθένον αὐτὴν ἀπολήγεται. 4 ἐγὼ γὰρ προῖκα ἐπιδιδούς οὐκ εὐκαταφρόνητον ἀγαπητῶς ἂν λάβοιμι τὸν γάμον· ἀνα- γνώσομαι δὲ σοι καὶ τὸ συμβόλαιον, ὃ φθάνω πρὸ τοῦ πολέμου γρά- 10 ψας, δέδομένος συνοικίσαι τῷ Καλλισθένι τὴν κόρην, τὸ τε γένος αὐτοῦ καταλέγων καὶ τὸ ἀξίωμα καὶ τὰς ἐν τοῖς πολέμοις ἀριστείας. τοῦτο γὰρ ἔστιν ἡμῖν τὸ συγκείμενον. 5 ἐγὼ δέ, ἦν τὴν ἔφεσιν ἀγω- νισώμεθα, διέγνωκα πρῶτον μὲν εἰς τὸ Βυζάντιον διαπλεῦσαι, μετὰ 15 ταῦτα δὲ εἰς τὴν Τύρον.” καὶ ταῦτα διαμυθολογήσαντες ἐκοιμήθημεν 15 τὸν αὐτὸν τρόπον.

19. Τῇ δ' ὕστεραίᾳ παραγενόμενος ὁ Κλεινίας ἔφη Θέρσανδρον διὰ τῆς νυκτὸς ἀποδεδρακέναι τὴν γὰρ ἔφεσιν οὐχ ὡς ἀγωνιούμενον πεποιῆσθαι, βουλόμενον δὲ μετὰ προφάσεως ἐπισχεθῆναι τὸν ἔλεγχον 20 ὢν ἐτόλμησε. 2 μέιναντες οὖν τῶν ἐξῆς τριῶν ἡμερῶν, ὅσων ἦν ἡ 20 προθεσμία, προσελθόντες τῷ προέδρῳ καὶ τοὺς νόμους ἀναγνόντες, καθ' οὓς οὐδεὶς ἔτι τῷ Θερσάνδρῳ λόγος πρὸς ἡμᾶς ἦν, νεῶς ἐπι- βάντες καὶ οὐρίῳ χρησάμενοι πνεύματι κατήραμεν εἰς τὸ Βυζάντιον, 25 κάκει τὸς πολυεύκτους ἐπιτελέσαντες γάμους ἀπεδημήσαμεν εἰς τὴν Τύρον. 3 δύο δὲ ὕστερον ἡμερῶν τοῦ Καλλισθέους ἐλθόντες εὐρο- 25 μεν τὸν πατέρα μέλλοντα θύειν τοὺς γάμους τῆς ἀδελφῆς εἰς τὴν ὕστε- ραίαν. παρῆμεν οὖν ὡς καὶ συνθύσοντες αὐτῷ καὶ εὐχόμενοι τοῖς θεοῖς τοὺς τε ἐμοὺς καὶ τοὺς ἐκείνου γάμους σὺν ἀγαθαῖς φυλαχθῆναι τύχαις. καὶ διεγνώκαμεν ἐν τῇ Τύρῳ παραχειμάσαντες διελθεῖν εἰς τὸ Βυζάντιον.

1 ἅπερ ἐποιήσαμεν β : ἀπελογησάμην W || ἦν post μὲν add. W 2 βίᾳ : βιαία Schmidt 4 αὐτὴν post οὖν transp. W 6 δέξομαι W 8 ἐπιδιδούς RG : διδούς W : ἐπιδούς V 7-8 ἐγὼ . . . γάμον post δέξομαι (l. 6) transp. Castiglioni 9 πολέμον : πλοῦ Jacobs 10 συνοικίσαι β : συνοικῆσαι W || τῷ om. RG 13 τὸ om. G 14 τὴν om. β 15 τὸν αὐτόν β : τόνδε τὸν W 17 ἀγωνιούμενον W : ἀγωνισόμενον β 21 ἦν πρὸς ἡμᾶς transp. W 24 ἐλθόντες W : ἐλθόντος β 26 παρῆμεν β : παρίμεν W 26-27 τοῖς θεοῖς β : τῷ θεῷ W 28 <ῆρι> aut <θέρει> ante διελθεῖν Jacobs || διελθεῖν β : ἐπανελθεῖν W

τέλος τῶν περὶ Λευκίππην καὶ Κλειτοφῶντα ἐρωτικῶν πλασμάτων W : τέλος τοῦ Ἀχιλλέως R

Testimonia

I

ANTHOLOGIA PALATINA IX,203.

This epigram — without the lemma — is also to be found after the text of the romance in Vat. 114 (V); ll. 1—2 also before the text in Laur. c. s. 627 (F).

Φωτίου πατριάρχου Κωνσταντ. εἰς τὴν βίβλον Λευκίπης· ἄλλοι δὲ φασιν Λέοντος τοῦ φιλοσόφου.

1 Ἔρωτα πικρὸν ἀλλὰ σώφρονα βίον
ὁ Κλειτοφῶντος ὥσπερ ἐμφαίνει λόγος·
ὁ Λευκίπης δὲ σωφρονέστατος βίος
ἅπαντας ἐξίστησι, πῶς τετυμμένη
5 κεκαρμένη τε καὶ κατηχρειωμένη,
τὸ δὴ μέγιστον, τρεῖς θανοῦσ' ἐκαρτέρει.
εἴτερ δὲ καὶ σὺ σωφρονεῖν θέλεις, φίλος,
μὴ τὴν πάρεργον τῆς γραφῆς σκόπει θέαν,
τὴν τοῦ λόγου δὲ πρῶτα συνδρομὴν μάθε·
10 νυμφοστολεῖ γὰρ τοὺς ποτοῦντας ἐμφορόνως.

2 ὥσπερ ἐμφαίνει codd. : μὲν παρεμφαίνει Brunck 6 δὴ V : δὲ Anth. Pal. 7 θέλεις V : θέλης Anth. Pal. 9 πρὸς τὴν suprascr. πρῶτα Anth. Pal. 9-10 om. V

II

PHOTIUS, *Bibliotheca*, cod. 87 (ed. Bekker, t. I, p. 66).

Ἀνεγνώσθησαν Ἀλεξανδρέως Ἀχιλλέως Τατίου τῶν περὶ Λευκίπην καὶ Κλειτοφῶντα λόγοι ἡ'. ἔστι δὲ δραματικόν, ἔρωτάς τινας αἰτόπους ἐπεισάγον. καὶ λέξει μὲν καὶ συνθήκη δοκεῖ διατρέπειν εὐσήμεν τε γὰρ καὶ ἐπὶ τροπὴν οἰκείως τετραμμένη, ὅτε καὶ ταύτῃ
5 χρεῖτο· ἀφοριστικά τε καὶ σαφεῖς καὶ τὸ ἥδον φέρουσαι αἱ πλείους περὶ ὁδοὶ καὶ τὴν ἀκοὴν τῷ ἡχῷ λεαίνουσαι. ἀλλὰ τό γε λίαν ὑπέραισχρον καὶ ἀκάθαρτον τῶν ἐννοιῶν καὶ τὴν τοῦ γεγραφέως φανλίζει

γνώμην ἐν πᾶσι καὶ σπουδὴν καὶ τοῖς ἀναγινώσκειν ἐθέλουσι κατὰ-
πυστον τὴν ἀνάγνωσιν ποιεῖται καὶ φευκτὴν. πολλὴν δὲ ὁμοιότητα
ἐν τῇ διασκευῇ καὶ πλάσει τῶν διηγημάτων, πλὴν σχεδὸν τι τῶν 10
προσώπων τῆς ὀνομασίας καὶ τῆς μυσαρᾶς αἰσχρότητος, πρὸς τὰ τῶν
Ἡλιοδώρου δράματα φυλάττει.

4 ἐπὶ τροπῇ Ven. 450 : ἐπιτροπῇ cett. 5 ἡδὺ Ven. : ἡδὺ οὐ codd. plerique : ἡδύνον Jacobs 8 καὶ ante γνώμην add. Ven. || ἐν πᾶσι καὶ σπουδὴν Ven. : πάσῃ σπουδῇ cett. 10 ἐμφαίνει post διηγημάτων add. codd. plerique

III

PHOTIUS, *Bibliotheca*, cod. 94, in loco de Iamblichō (ed. Bekker, t. I, p. 73).

... ἔστι δὲ τῇ αἰσχρολογίᾳ τοῦ μὲν Ἀχιλλέως τοῦ Τατίου ἦττον ἐκπομπέων, ἀναιδέστερον δὲ μᾶλλον ἢ ὁ Φοῖνιξ Ἡλιοδώρος προσφερόμενος· οἱ γὰρ τρεῖς οὗτοι σχεδὸν τι τὸν αὐτὸν σκοπὸν προθέμενοι ἐρωτικῶν δραμάτων ὑποθέσεις ἐπεκρίτησαν, ἀλλ' ὁ μὲν Ἡλιοδώρος σεμνότερόν τε καὶ εὐφημότερον, ἦττον δὲ αὐτοῦ ὁ Ἰάμβλικος, 5 αἰσχροῦς δὲ καὶ ἀναιδῶς ὁ Ἀχιλλεύς ἀποχρώμενος. καὶ ἡ γε λέξις αὐτῷ ῥέουσα καὶ μαλακὴ, καὶ ὅσον αὐτῆς ὑπόκροτον οὐ πρὸς τόνον τινα ἀλλ' ἐπὶ τὸ γαργαλίζον, ὥς ἂν τις εἴποι, καὶ βλακῶδες παρακεκίνηται.

3 σκοπὸν : τρόπον alii 6 post Ἀχιλλεύς codd. plerique add. ὁ κατὰ Λευκίππην καὶ Κλειτοφῶντα ἐρωτικὰ ἐν βιβλίοις ἢ γράφας

IV

PHOTIUS, *Bibliotheca*, cod. 166, in loco de Antonio Diogene (ed. Bekker, t. I, p. 111).

... ἔστι δ', ὥς ἔοικεν, οὗτος (scil. ὁ Διογένης) χρόνῳ πρεσβύτερος τῶν τὰ τοιαῦτα ἐσπουδακότεων διαπλάσαι, οἷον Λουκιανῷ, Λουκίῳ, Ἰαμβλίχῳ, Ἀχιλλέως Τατίῳ, Ἡλιοδώρῳ τε καὶ Δαμασκίῳ· καὶ γὰρ τοῦ περὶ ἀληθῶν διηγημάτων Λουκιανῷ καὶ τοῦ περὶ μεταμορφώσεων Λουκίῳ πηγὴ καὶ ῥίζα ἔοικεν εἶναι τοῦτο. οὐ μόνον 5 δέ, ἀλλὰ καὶ τῶν περὶ Σινωνίδα καὶ Ῥοδάνην, Λευκίππην τε καὶ Κλειτοφῶντα, καὶ Χαρίκλειαν καὶ Θεαγένην τῶν τε περὶ αὐτοὺς πλασμάτων καὶ τῆς πλάνης ἐρώτων τε καὶ ἀρπαγῆς καὶ κινδύνων ἢ Δερκυλλίς καὶ Κήρυλλος καὶ Θρουσκανὸς καὶ Δεινίας εἰκόσσι παράδειγμα γεγονέναι. 10

V

SUIDAS, *Lexicon*, s. v. Ἀχιλλεύς Στάτιος (Adler, t. I, p. 439).

(Cf. EUDOCIA, *Violarium*, ed. J. B. de Villosion, *Anecdota graeca*, Venetiis 1781, t. I, p. 69.)

Ἀχιλλεύς Στάτιος, Ἀλεξανδρεὺς, ὁ γράφας τὰ κατὰ Λευκίππην καὶ Κλειτοφῶντα καὶ ἄλλα ἐρωτικὰ ἐν βιβλίοις ἢ. γέγονεν ἔσχατον χριστιανὸς καὶ ἐπίσκοπος. ἔγραψε δὲ περὶ σφαίρας καὶ ἐτυμολογίας καὶ ἱστορίαν σύμμικτον, πολλῶν καὶ μεγάλων καὶ θαυμασίων ἀνδρῶν μνημονεύουσαν. ὁ δὲ λόγος αὐτοῦ κατὰ πάντα ὅμοιος τοῖς ἐρωτικοῖς.

TIT. Περὶ Ἀχιλλέως τοῦ ποιητοῦ Eudocia 1 Στάτιος : Στάσιος codd. nonn. 3 δὲ : καὶ Eudocia 4 ἱστορίαν : ἱστορίας Voss.; ad haec εἴθε τούτοις προσεκρίσησιν in mg. add. codd. nonn.

VI

MICHAEL PSELLUS, *De Chariclea et Leucippe iudicium*.

Manuscripts: Vaticanus Gr. 672, saec. XIII ex., ff. 270^v—272^r; Vat. Barberinus Gr. 240, saec. XIII ex., ff. 208^v—209^v; Vossianus Gr. 8°.16, ff. 6—10. Edited (from the Voss.) by P. d'Orville, *Miscellaneae observationes in auctores veteres* (Amstelodami 1736), vol. VII, t. III, pp. 367—371, and by F. Jacobs in his edition of Achilles Tatius, pp. CIV—CXVI. The criticism of Heliodorus is also found in Colonna's edition of the *Aethiopica* (Romae 1938), pp. 363—365. I have collated the text in all the MSS.

Πολλοὺς οἶδα καὶ τῶν ἄγαν πεπαιδευμένων ἀμφισβητοῦντας περὶ τῶν δύο τούτων ἐρωτικῶν συγγραμμάτων, ὧν τῷ μὲν ἡ Χαρίκλεια, τῷ δὲ ἡ Λευκίππη ὑποθέσεις καθεστήκατον, κόραι καὶ τὸ εἶδος ἀστεῖαι καὶ τὸ ἦθος παρὰ πολὺν κρείττους. οἱ μὲν γὰρ ὄλαις ψήφοις 5 νικᾶν φασὶ τὸ τῆς Χαρίκλειας σύγγραμμα τὴν ἐρωτικὴν τῆς Λευκίππης διασκευὴν, οἱ δὲ ἐκ διαμέτρου ἐκείνην μᾶλλον ἠττάσθαι ταύτης. ἐγὼ δὲ ἀμφοτέροις τοῖς βιβλίοις ὠμολογῶ καὶ τὰς τε λέξεις ἀμφοῖν καὶ τὰς διανοὰς ἀκριβοσάμενος οὐδενὶ προστίθεμαι τῶν οὕτως κρίναντων καὶ ἀποτόμως κατὰ τῆς ἐτέρας ἀποφνημαμένων, ἀλλ' ἐκάτερον 10 τῶν συγγραμμάτων καὶ ἠττάσθαι θατέρου καὶ νικᾶν ἐκείνο παρὰ μέρος κέκρικα, κρατεῖν μέντοι γε τῷ πλείονι μέρει τὸ τῆς Χαρίκλειας. (Here follows the criticism of Heliodorus.)

Τὸ δὲ κατὰ Λευκίππην βιβλίον οἶμαι πρὸς μίμημα ἐκείνης ἀποξε-
σθῆναι· ἀλλ' οὐ πάντα ὁ ζωγράφος λόγος τὰ ἐν τῇ ἀρχετύπῳ γραφῇ
πρὸς τὸν ἴδιον χαρακτήρα μετήνεγκεν, ἀλλὰ τῶν μὲν ἄλλων ἀπολέ-
λειπται, γλυκύτερος δὲ ἐκείνου τὴν φράσιν ἐστί. μὴ γάρ τοι φροντί-
σας μεγαλοπρεπειας σαφέστερος μὲν διὰ τὴν ἔκπτωσιν γέγονεν,
ἡδύτερος δὲ διὰ τὴν λέξιν, δημοτικωτάτην οὖσαν καὶ θεατρικωτάτην
παντάπασιν· αἱ γέ τοι πλείους τῶν ἀκοῶν οὐ διότι στωμύλλεται τὰ
συγγράμματα ἀγαπῶσιν, ἀλλ' ἦν διαχέωσιν αὐτὰς αἱ τῶν λέξεων
ἡδοναὶ κατακόρως ἀσπάζονται. βούλεται δὲ ἐν τισι τῶν χωρίων
ὀρθοῦσθαι, ἀλλ' ἔοικε τοῖς τὰ τῶν ποδῶν ἄρθρα νοσοῦσι καὶ ἐπι-
λανθάνεται γὰρ ταχὺ τοῦ ὀρθίου νόμον καὶ τῶν συνήθων ἔθων ἔχεται.
διὰ ταῦτα καὶ ἰδιωτεύειν δοκεῖ τὰ πολλὰ καὶ τῆς Ἀττικῆς ὀρθο-
πειας πόρρω πον βάλλειν. ἔστι δὲ οὐδὲ νεανικὸν τὸ βιβλίον πρὸς τὰς
ὑποθέσεις, οὐδὲ παρακινδυνεύει ταῖς τούτων εἰσαγωγαῖς, ἀλλὰ κατὰ
φύσιν χρᾶται τοῖς πράγμασι καὶ τὴν χρονικὴν τάξιν τηρεῖ καὶ τὸ
εὐκρινὲς ἀποδέχεται. γλῶτταν τοῦ νοῦ προβαλλόμενος καὶ τὸ σύνη-
θες τῆς καινότητος, ἐς δημηγορίας δὲ ἀναβαίνων παρὰ πολὺ τὴν
τέχνην ἐλέγχεται. δεινότητος μὲν ἀμελῶν καὶ μεθόδου, κάλλους δὲ
καὶ συνθήκης ἐνταῦθα φροντίζων καὶ τῆς συνήθους μὲν ἐπιλανθανό-
μενος ἔξω, παραδοξοποιεῖ δὲ καὶ καινολογεῖ ὁμοῦ τὰ πραττόμενα·
ἀνατέμνει γὰρ τὴν ἐπαφροδίτον κόρην καὶ καταχώννυσι, καὶ αὖθις
ἐκ τῶν Αἰδου κευθμώνων ἀνάγει, καὶ τοιαῦτ' ἅττα ἐνιαχοῦ διατρύ-
πεται.

Ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἐκ τοῦ ἀρχετύπου πίνακος παρεμβέβληται· ἀδια-
φορεῖ δὲ ταῖς ἐρωτικαῖς ὁμιλαῖς, καὶ τὴν γλῶτταν ἔχει τοῦ τρόπου
κατήγορον· διασκευάζων δὲ ἃ κατὰ τέχνην ἔδει συνάμα εἰπεῖν, καὶ
οἷον ὑπ' αἰσθησιν ποιῶν ἃ τις ἂν ἐκ τοῦ παρατυχόντος ἰδὼν ἐπιμύσειε,
τὰ τῆς τέχνης ἀγνοεῖ παραγγέλματα καὶ διὰ τὸ τῆς καλλιλογίας ἡδὴ
ἀνέχεται καταμολύνων τὸν νοῦν. διασπᾷ δὲ καὶ τὸ ἥθος τῆς ἐρωτικῆς
συνύλης καὶ τὸν ἐραστὴν ταχὺ μεταβάλλει καὶ αὖθις ἐπανάγει, τοῦτο
μόνον καλῶς ἐνθυμηθεῖς, ὅτι καὶ τὰς ἀκμὰς τῶν ἐρώτων μαραινεν
ὁ χρόνος ἐπίσταται.

Καὶ ἵνα τὸ πᾶν συγκεφαλαιωσάμενος εἶπω, τὸ μὲν τῆς Χαρικλείας
βιβλίον καὶ τῶν ἐννοιῶν ἕνεκα καὶ τῆς καταλήλου θεαύμακα λέξεως
καὶ διόλου τῶν ἐπαίνων ἡξίωσα. τό γέ τοι κατὰ Λευκίππην ἀντ' ἄλλου
τινὸς ἐπεισοδίου ἀρκεῖν ἡγοῦμαι τῷ ῥήτορι, ἵν', εἴ πον βουληθεὶ ταῖς
ἐκεῖθεν χάρισι μέρη τινὰ τῶν ἑαυτοῦ λόγων περιανθίσαι, λαμβάνῃ ἐκ
τοῦ σχεδὸν εἴ τι ἐκείνῳ εἰς κάλλος κομμωτικὸν εἰσενήνεκται.

*Ἐχεις, ὦ φιλότης, τὴν τῶν βιβλίων διάκρισιν ἐν κεφαλαίοις πολλὰ
δυναμένοις. οὐ γὰρ τῶν κατὰ μέρος ἡφάμεθα, ἀλλὰ κεφαλαῖοις
ἐπιτομὰς τῶν χαρακτήρων σοι πεποιθήκαμεν.

ΤΙΤ. τίς ἡ διάκρισις τῶν συγγραμμάτων ὧν τῷ μὲν ἡ Χαρικλεία, τῷ δὲ ἡ
Λευκίππη ὑποθέσεις καθεστήκατον Vat. : τίς ἡ διάκρισις τῶν συγγραμμάτων
Voss. : περὶ τῶν συγγραμμάτων Χαρικλείας καὶ Λευκίππης Barb.

2-3 τῷ μὲν — τῷ δὲ Vat. : τὸ μὲν — τῷ δὲ Voss. : τὸ μὲν — τὸ δὲ Barb.
4 παρὰ : κατὰ Barb. 5 ἐρωτικὴν Vat. Barb. : διωτικὴν Voss. : ἰδιωτικὴν d'Orville
6 διασκευὴν Vat. Voss. : κατασκευὴν Barb. 8 κρινάντων Vat. Voss. : διακρινάντων
Barb. 11 γε om. Barb. || τὸ τῆς Colonna : τὸ τῆς codd.

16 φροντίσας Vat. Barb. : φροντίδας Voss. : φροντίζων d'Orville 19 αἱ γέ τοι :
αἴγε τὸ Voss. || αἱ . . . ἀκοῶν : εἴγε οἱ πλείους τῶν ἀκοῶν Jacobs : αἴγε τοι
πλείους τῶν ἀκοῶν Burmann 20 αὐτὰς : αὐτοὺς Jacobs 22 ὀρθοῦσθαι Vat. Barb. :
ὀρθοῦσαι Voss. : ὀρθῶσαι d'Orville || καὶ om. Vat. Barb. 23 ταχὺ om. Barb.
24 ὀρθοπρεπειας Barb. 28 εὐκρινὲς : ἀκριβὲς Barb. || προβαλλόμενος d'Orville :
προβαλλόμενον codd. 30 μὲν Vat. : μὴ Barb. Voss. || ἀμελῶν Vat. Barb. :
ἀμελῶς Voss. || δέ : τε Jacobs 32 παραδοξολογεῖ Voss. sed mut. 36 παρεμβέβληται
Voss. : παρεμβέβληται Vat. : περιβέβληται Barb. 39 ἐπιμύσειε Vat. Barb. :
ἐπιμύσει Voss. : ἐπιμύση d'Orville 41-42 τὸν νοῦν . . . ἐραστὴν evan. in
Barb. 42 τοῦτο om. Voss. 43 ἐνθυμηθεῖς . . . τῶν evan. in Barb. 45-46 μὲν . . .
καὶ τῶν evan. in Barb. 50 ἐκείνῳ Vat. Barb. : ἐκείνῳ Voss.

VII

EUSTATHIUS, *Comm. in Odysseam*, 14.350 (ed. Lipsiae, 1825, t.
II, p. 73).

λέμβος καὶ ἐφόλκιον, σκάφος ἢ πλοῖον. τὸ δ' αὐτὸ ἐφόλκιον καὶ
ἐφολκίδα λέγει ὁ τὰ ἐρωτικὰ παίζας Ἀλεξανδρεὺς ῥήτωρ, πλεονάσας
τῇ λέξει διὰ τὸ καίριον.

2 ἐφολκίδα : v. Ach. Tat. III,3,1; III,3,2; III,3,4; III,3,5; III,4,1; III,4,2.

VIII

GREGORIUS CORINTHIUS, *Scholia in Hermogenis* περὶ μεθόδου
δεινότητος (Walz, *Rhet. gr.*, VII: 2, p. 1236).

κβ. "Ὅσα αἰσχροῦ καὶ κακῶς κολακεύει τὴν ἀκοήν" . . . τοιαῦτα
καὶ τοῦ Ἀχιλλέως Τατίου, τοῦ τὰ κατὰ τὴν Λευκίππην γράφαντος.

2 Τατίου Vindob.

IX

INCERTUS AUCTOR (XII. saec.?), *Fragmentum rhetoricum* (Bekker, Anecd. gr., p. 1082) in cod. Ottoboniano gr. 173, f. 148^v.

Ἀνάγνωθι Λευκίπτην, Χαρίκλειαν, Λουκιανόν, Συνέσιον, Ἀλκίφρωνος ἐπιστολάς· ἡ πρώτη χαρίτων καὶ ἀνθους γέμει, ὁ δεύτερος χαρίτων μετὰ σωφροσύνης πλήρης, ὁ τρίτος παντοδαπὸν ἔχει τὸ καλόν, ὁ τέταρτος σεμνὸς καὶ ὀγκηρὸς, αἱ ἐπιστολαὶ πολὺ τὸ πιθανὸν καὶ εὐπλαστον ἔχουσι.

X

JOHANNES PHOCAS, *Descriptio terrae sanctae* (ed. Migne, vol. 133, col. 932 D).

... Ἐντεῦθεν ἡ Σιδὼν καὶ ὁ ἐν αὐτῇ λιμὴν ἄδόμενος διδυμος, οὗ τῆς θέσεως τὴν διαγραφὴν ὁ τὴν Λευκίπτην συγγράψας ἀριστως ἐξέφρασεν. Ἰδὼς γὰρ ἂν ἐπιδημήσας τῷ τόπῳ τὸν τε λιμένα καὶ τὸ προκάλπινον κατὰ τὴν τῆς γραφῆς διασωγράφησιν τῇ ἀληθείᾳ φαινόμενα.

XI

THOMAS MAGISTER, Ἐκλογὴ ὀνομάτων καὶ ῥημάτων Ἀττικῶν, s. v. ἀναβαίνω (ed. Ritschl, Halle 1832, p. 35).

Ἀναβαίνω ἵππον, οὐκ ἐπιβαίνω. Ἀχιλλεὺς ὁ ῥήτωρ ἐν Λευκίπτῃ· τούτοις ἐσκευασμένους ἀναβαίνω τὸν ἵππον· ἐπιβαίνω δὲ νεώς.

2 τούτοις... ἵππον: verba prolata in fabula nostra non exstant: cf. ἐπιβάς ἵππῳ VII, 10, 3.

XII

IOSEPHUS PINARUS RHAKENDYTES, Σύνοψις ῥητορικῆς, cap. II (Walz, Rhet. gr., III, p. 521).

... ἐν δὲ ταῖς ἀφηγηματικαῖς ῥητορικαῖς ἐννοιαῖς ἡ Χαρίκλεια, ἡ Λευκίπτη, ὁ Φιλόστρατος ἐν τοῖς περὶ τοῦ Ἀπολλωνίου, ὁ Ξενοφῶν, ὁ Καισαρεὺς Προκόπιος· ...

XIII

IDEM, *ibidem*, cap. IV (Walz, Rhet. gr., III, p. 526).

... τῆς δὲ ταπεινότερας λέξεως ἤγουν τῆς καθαρᾶς παραδειγματὰ σοι ὁ Θεολόγος, ὁ Χρυσόστομος, ὁ Μεταφραστής, ὁ Λιβάνιος, ὁ Ἰσοκράτης, ὁ Προκόπιος Γάζης, ὁ Χορίκιος, ἡ Λευκίπτη. αὕτη δὲ καὶ ἀνθους μετέχει πλείονος.

Indices

Index nominum

- Ἀγαμέμνων I, 8, 5 sqq.
 Ἀδώνης III, 7, 5 (codd.).
 Ἀερόπη I, 8, 4.
 Ἀθηναῖ II, 4, 4; II, 14, 5 sq.; VIII, 6, 6.
 Ἀθῆναι V, 5, 2.
 Ἀθηναῖοι II, 2, 3; VIII, 17, 7.
 Αἰγύπτιοι III, 25, 3; IV, 2, 1; IV, 14, 2; V, 2, 1.
 Αἰγύπτιος II, 15, 3 sq.; III, 13, 3; III, 15, 3; III, 25, 6; IV, 3, 5 et passim.
 Αἰγυπτος III, 5, 5; III, 19, 2; IV, 11, 1; V, 10, 7; VII, 7, 3; VIII, 5, 1; VIII, 10, 10.
 Αἰδῆς III, 7, 7.
 Αἰδωνεύς III, 7, 5 (cj.); VIII, 9, 12.
 Αἰθίωψ III, 9, 2; III, 25, 1, 3, 7; IV, 4, 6; IV, 5, 2.
 Ἀλεξάνδρεια II, 31, 6; III, 9, 1; IV, 7, 2; IV, 18, 1; V, 1, 1; V, 8, 1; V, 22, 4.
 Ἀλέξανδρος V, 1, 3.
 Ἀλκμήνη II, 36, 4; II, 37, 4.
 Ἀλφειὸς I, 18, 2.
 Ἀμφικρίτη V, 16, 5.
 Ἀνδρομέδα III, 6, 3; III, 7, 9.
 Ἀπόλλων I, 5, 5, 7; III, 6, 1.
 Ἀργεῖος III, 6, 4.
 Ἀρέθουσα I, 18, 2.
 Ἀρης IV, 7, 5.
 Ἀριστοφάνης VIII, 9, 1.
 Ἀρῶν VI, 13, 2.
 Ἀρτεμῖς IV, 1, 4; VI, 3, 2; VI, 21, 2; VII, 12, 2; VII, 14, 5 sqq.; VII, 15, 2; VII, 16, 1; VIII, 2, 1 et passim in libro octavo.
 Ἀσκληπιὸς IV, 17, 1.
 Ἀσσυρίων θάλασσα I, 1, 1 (codd.).
 Ἀσπάστη I, 1, 2.
 Ἀττικὸς II, 2, 3.
 Ἀφροδίτη I, 10, 3; II, 1, 3; II, 11, 4; II, 19, 1; IV, 1, 2 et passim.
 Ἀχιλλεύς I, 8, 5; VI, 1, 3.
 Βηρύτιοι II, 31, 6.
 Βηρυτός II, 31, 5.
 Βιβλῖος οἶκος II, 2, 2.
 Βουσιεῖς I, 8, 5.
 Βουζάντιοι I, 3, 6; II, 13, 1 sqq.; II, 14, 1; VI, 16, 5; VII, 12, 4; VIII, 6, 2.
 Βουζάντιον I, 3, 1; II, 24, 2 sq.; V, 18, 6; VI, 16, 6 et passim.
 Βουζάντιος I, 3, 1; VII, 7, 3; VIII, 4, 3; VIII, 17, 3.
 Γανυμήδης II, 37, 3.
 Γλαῦκος II, 3, 1.
 Γοργίας IV, 15, 1 sqq.; IV, 17, 3.
 Γοργώ III, 7, 7.
 Δανάη II, 36, 4; II, 37, 4.
 Δάρνη I, 5, 5.
 Δέλτα III, 24, 2 sq.; IV, 11, 4.
 Διαβολή VI, 10, 4 sq.
 Διώνυσος II, 2, 1; II, 2, 3 sqq.; II, 3, 2 sq.; IV, 18, 5; VIII, 4, 2.
 Διόφαντος V, 10, 7.
 Ἐκάτη III, 18, 2; III, 18, 4.
 Ἐλένη I, 8, 6.

**Ελλην* III,10,2; IV,4,7.
 **Ελληνες* I,8,5; IV,5,2; IV,11,5; IV,18,4; V,2,1.
 **Εριυνες* V,5,8.
 **Εριφύλη* I,8,4.
 **Ερμής* II,6,3.
 **Ερως* I,1,13 sqq.; II,3,3; II,4,5; IV,7,4; V,20,4; V,25,6,8; V,26,3,10; V,27,1 sqq.; VIII,12,5-7.
 **Ερωτες* I,1,13.
 **Ευάνθης* III,6,3.
 **Ευθύνκος* VIII,12,3,6-7.
 **Ευρώπη* I,1,2; (I,4,3); II,15,4.
 **Εφέσιος* V,11,5; V,19,4; VII,9,2; VIII,12,3.
 **Εφεσσος* V,12,2; V,14,3; V,15,2,4; V,17,1; V,21,3; VII,12,4; VIII,2,3; VIII,5,2; VIII,10,11.
 **Ζεύς* I,1,13; I,8,2,7; II,1,2; II,6,3; II,15,4; II,36,3 sq.; II,37,2,4; III,6,4; V,2,1; V,3,3. *Ζεύς Κάσιος* III,6,1; *Μειλίχιος Ζεύς* V,2,2; *Ζεύς Ξένιος* II,12,3; III,17,5; III,21,6; *Ζεύς Ουρανίος* V,2,2.
 **Ζέφυρος* II,1,3.
 **Ζήνων* II,17,2; II,18,1.
 **Ηβη* II,37,3 (cj.).
 **Ηλείος* I,18,1.
 **Ηλιος* III,25,2-5-7.
 **Ηλιον πόλις* III,24,2.
 **Ηλιον πύλαι* V,1,1 sq.
 **Ηρα* II,37,3.
 **Ηρακλεία* VII,14,2.
 **Ηρακλής* II,6,2; II,14,1 sq.; II,37,4; III,6,4; III,8,1,5-7; V,20,2; VIII,18,1.
 **Ησιόδος* IV,4,3.
 **Ηφαιστος* II,14,1; II,14,5 sq.
 **Ηώς* I,15,8.

**Θεμιστοκλής* VIII,17,7.
 **Θεόφιλος* V,10,1.
 **Θέρσανδρος* V,23,3 sq.; V,25,1; V,26,4 sq. et passim ad fin.

**Θετταλός* V,17,5; V,22,2; V,26,12; VI,16,5.
 **Θήβαι αι Αιγύπτιαι* IV,11,3.
 **Θηβαίοι* I,1,1.
 **Θρηαιικός* I,3,6.
 **Θρήκιος* II,2,2.
 **Θράξ* II,15,3; II,24,3; V,3,5; V,5,3; VII,12,4.
 **Ιβηρικός* II,14,8.
 **Ίάριος* II,2,3.
 **Ίκαρος* II,2,2.
 **Ίνδικός* II,14,9; IV,4,8.
 **Ίνδοι* III,9,2; IV,3,5; IV,5,1 sqq.
 **Ίνδος* III,7,5.
 **Ίππίας* I,3,1,6.
 **Ίππόλυτος* I,8,6.
 **Ίσις* V,14,2; V,26,4.
 **Ίωνες* VI,12,2.
 **Ίωνία* VIII,2,3; VIII,10,10.

**Κάδμος* II,2,1.
 **Καλλιγόνη* I,3,2; II,16,2; II,18,5; VIII,17,1-3; VIII,18,1.
 **Καλλιθένης*¹ II,13,1 sq.; II,15,1; II,16,2; II,18,1,5; VIII,17,2; VIII,18,1,4; VIII,19,3.
 **Καλλιθένης*² V,17,9.
 **Κανδαύλης* I,8,5.
 **Κερκάσωρος* IV,11,3 (cj.).
 **Κλεινός* I,7,1,3,4 et passim ad I,14,1; II,26,1 et passim ad III,23,2; V,8,3 et passim ad V,15,2; VI,1,2; VII,6,1 et passim ad fin.
 **Κλειτοφών* I,3,1; II,33,3; II,36,1; III,5,2; III,11,2 et passim.
 **Κλειώ* I,16,1; II,4,2 et passim ad II,28,1.
 **Κλυταιμήστρα* I,8,6.
 **Κόδρος* VI,12,4.
 **Κρήτη* I,1,3.
 **Κροΐσος* VI,12,4.
 **Κύκλων* II,23,3 (cj.).
 **Κύπριος* II,15,3.
 **Κώνων* II,20,1; (II,23,3); II,31,1,4.

**Λάκαινα* (= *Λευκίππη*) V,17,5-9; VI,11,3; VI,16,5 sq.
 **Λευκίππη* I,3,6; I,6,5; I,9,1; I,11,2; I,19,2 et passim.
 **Λίβρες* II,14,9.
 **Λιβυκός* II,14,9 sq.
 **Λύδιος* I,4,3.
 **Μαγνήσιος* I,17,2.
 **Μαρσύας* III,15,4.
 **Μάρων* II,2,2.
 **Μελανθώ* VI,1,2,4; VI,2,1 sq.
 **Μελίτη* V,11,5; V,12,3; V,14,4; V,15,3; V,17,4 et passim ad VIII,14,5.
 **Μέμφις* IV,11,3.
 **Μενέλαος* II,33,2; II,34,7; II,35,1 et passim ad III,5,5; III,17,1 et passim ad IV,10,2; IV,17,6; V,2,3 et passim ad V,15,1; VIII,5,1.
 **Μοΐραι* I,3,2.

**Νείλος* II,15,3; II,31,6; III,9,1; III,25,4 sq.; IV,2,1; IV,11,3; IV,12,1 sqq.; IV,14,1 sq.; IV,18,3; IV,19,1.
 **Νηρείδες* V,16,5.
 **Νικόστρατος* VIII,10,1.
 **Νίκωχis* IV,12,8.
 **Νιόβη* III,15,6.

**Ξενοδάμας* V,10,1.

**Όδονσεύς* II,23,3.
 **Όλύμπια* I,18,2.
 **Όμηρικός* III,20,4.
 **Όμηρος* II,1,1; II,15,3; II,36,3; III,20,4.
 **Όμφάλη* II,6,2.

**Παλαιστίνη* V,10,3.
 **Πάν* VIII,6,2; VIII,6,6 sqq.; VIII,13,2,4.
 **Πάνθεια* I,3,6; II,25,3; II,28,1,3; II,31,1; VI,16,6.
 **Πασίων* VI,2,5.
 **Πάτροκλος* II,34,7.

**Περσεύς* II,37,4; III,6,4; III,7,7 sq.
 **Πηλοόσιον* III,5,6; III,6,1.
 **Πηγελόπη* I,8,6.
 **Ποσειδών* III,5,4; III,6,4; V,16,5.
 **Πρόκνη* I,8,4; V,3,5; V,5,2 sq.; V,5,5 sqq.
 **Προμηθεύς* II,21,1 sq.; III,6,3; III,8,1 sq.; III,8,5-7.

**Ροδόπης τάφος* II,17,3.
 **Ροδόπις* VIII,12,1 sqq.

**Σάραπτα* II,17,2; II,18,5.
 **Σάτυρος* I,16,1; I,17,1; I,19,3; II,4,1; II,5,1 et passim ad III,20,1; IV,17,6; V,11,4 et passim ad VI,15,1.
 **Σειρήνες* I,8,2; III,10,3; VI,10,4.
 **Σελήνη* I,4,3.
 **Σελήνης πύλαι* V,1,2.
 **Σεμέλη* II,36,4; II,37,4.
 **Σέραπις* V,2,1.
 **Σθενεβόια* I,8,4.
 **Σιδών* I,1,1 sq.; II,31,5; V,9,3.
 **Σιδώνιοι* I,1,2; V,10,1.
 **Σικελικός* I,18,1; II,14,7; II,15,3.
 **Σκυθία* VIII,2,3.
 **Σκυθόι* VIII,2,3.
 **Σμύρνη* VII,3,1 sq.; VII,10,4.
 **Στύξ* VIII,11,2; VIII,12,1; VIII,14,2.
 **Συρίων θάλασσα* I,1,1 (cj.).
 **Σώπατρος* VIII,10,1; VIII,11,1.
 **Σωσθένης* V,17,5-7; V,18,5; VI,3,3; VI,4,1 et passim ad VIII,16,7.
 **Σώστρατος* I,3,1,5,6; I,4,1; II,13,1 et passim ad II,24,2; V,10,3,6; V,11,1; VI,16,6; VII,12,3 et passim ad fin.

**Τάνταλος* II,35,4; V,21,4.
 **Ταῦροι* VIII,2,3.
 **Τηρεύς* I,15,8; V,3,4 sqq.; V,5,2 sq.; V,5,7 sqq.
 **Τροία* I,8,6.
 **Τύριοι* II,2,6; II,11,4; II,17,2 sq.; V,10,1; VI,9,2; VI,16,5.
 **Τύριος* I,3,1; II,2,2; II,14,6; V,10,7; VII,3,7.

Τύρος I,3,1 sq.; II,14,2; II,15,1; II,17,1,3; VII,14,2; VIII,5,1; VIII,18,1,3,5; VIII,19,2 sq.

Τύχη I,3,3; III,22,3; IV,1,3; IV,7,3; IV,9,5,7; IV,15,5; V,2,3; V,7,9; V,10,4; V,11,1 sq.; V,16,5; V,17,3; V,26,9; VI,3,1; VI,13,2; VII,2,3; VII,5,2.

Φαίδρα I,8,6.

Φάρος V,3,2; V,4,1; V,6,1; VIII,15,4.

Φήμη VI,10,4 sq.

Φιλομήλα I,8,4; V,3,4 sqq.; V,5,2 sqq.

Φοίνικες I,1,1 sq.; II,14,2; II,33,3.

Φοινίκη I,3,1; VI,9,2.

Φοίνις III,25,1.

Φρύξ II,36,4; II,37,2.

Χαιρέας IV,15,2,6; IV,16,1 et passim ad V,7,1; VI,22,2; VIII,5,1; VIII,16,4.

Χαιρεφών II,14,6.

Χαρικλής I,7,3 sq.; I,8,9 et passim ad I,14,2; II,34,7; II,35,1.

Χαρμίδης IV,2,1; IV,4,1; IV,5,1; IV,7,1 sq.; IV,7,6 sq.

Χίος II,2,2; II,3,1.

Χρυσή I,8,5.

Index verborum

N. B. From considerations of space I have decided to limit this list to some characteristic elements of the vocabulary used by Achilles Tatius. Especially late and poetical words and constructions have been regarded. The peculiarities of the grammatical words (conjunctions, particles, prepositions etc.) will be listed in the commentary.

An asterisk (*) denotes a *ἄπαξ εἰρημένον*.

ἀγκάλισμα II,37,6.

ἀγλαίζομαι I,15,7.

ἀγριαίνω (trans.) II,7,7; IV,8,6; -ομαι II,22,4.

ἀγωνία fright V,27,1.

ἄδειπνος V,21,3.

ἀδηφαγός IV,3,2.

αἰθάλη II,14,5.

Αἰθίον black, dark IV,5,2.

αἰμάσσω II,11,6.

αἰσθομαι IV,4,6.

ἀκμαῖος IV,13,1.

ἀκοντίζω throw III,2,9; V,7,6.

ἀκόρεστος II,36,1; IV,8,2; V,1,4.

ἄκριτος indiscriminate VIII,17,5.

ἀλγιστεντος III,10,6.

ἀλουργής I,16,3.

ἀμάρα I,1,6.

ἀμαστιγωτος V,18,5.

ἀμερμνία I,7,2.

ἀμέριμνος III,7,3.

ἀμύητος V,26,10.

ἄμυνα II,29,5; III,20,3.

ἀμφιδίω V,17,10.

ἀναβαίνω : δύο ἀναβεβηκώς ἔτη τῆς

ἡλικίας τῆς ἑμῆς I,7,1.

ἀναβλύζω I,1,5; I,15,6.

ἀναθάλλω II,14,5.

ἀναιδής IV,19,3.

ἀνακωκός III,23,3.

ἀναλάμπω (trans.) IV,19,6.

ἀναπτέρω I,16,2.

ἀναφέρω (metaph., trans.) III,8,5.

ἀναφοδῖτος V,25,5; VIII,12,4.

ἀναφύχω (intr.) I,17,5.

ἀνδρίζομαι II,10,1; IV,1,2.

ἀνδροφόνος VIII,2,4; VII,14,5.

ἀνερευνάω V,22,7.

ἄνθος (metaph.) I,13,3; II,11,5; III,7,3; V,5,4.

ἀνίστημι set off VI,7,1.

ἀνοιξίς II,19,6; VII,4,5.

*ἀνταισχύνομαι VIII,4,1.

ἀντανακλάομαι I,9,4.

ἀντέρως I,9,6.

*ἀντιβομβέω III,2,2.

*ἀντικαταδύομαι VI,18,5.

ἀντιλάμπω I,15,8.

ἀντιλυπέω IV,8,5.

ἀντιπαράτατομαι II,5,2.

ἀντιπαταγέω III,2,3.

ἀντιπεριάγω I,6,3.

*ἀντιπεριβάλλω V,8,3.

ἀντιπύτω III,2,5.

ἀντιπρόσωπος II,34,3; III,2,7; III,7,6.

ἀντιτυπέω II,38,4.

ἀντιφθέγγομαι II,5,2.

ἀόρατος II,13,2.

ἀπεριεργος V,27,4.

ἀπερισκέπτως VI,5,1.

ἀπλόω I,1,13; IV,4,8; V,3,5.

ἀποβλύζω VI,19,5.

ἀποδίδωμι (refl.) V,26,7,13.

ἀπόκοιτος VI,3,1.

ἀπολαμβάνω (refl.) IV,9,7.

ἀποξύνω III,7,9.

ἀπορροή (τοῦ κάλλους) I,9,4; V,13,4.

ἀποσκορακίζω VIII,17,7.

*ἀποστολιμαῖος II,9,2.

ἀποφορτίζομαι IV,7,6.

ἀποφάω V,21,7.

ἄπρατος V,18,5.

ἀπροοράτως II,6,1.

ἀπροφυλάκτως VIII,1,4.

ἀπώλεια III,15,6; IV,15,3.

ἀρμοδίως III,22,5.

ἀρμόζομαι τινι VIII,5,9.

ἀρτάομαι (middle) I,1,12 sq.

ἀρτίτοκος I,10,1.

ἀσάνδαλος VIII,13,1.

ἀσθμαίνω II,37,9; V,23,3.

ἄσπασμα V,8,3.

ἀστράπτω I,19,1; II,1,2.

ἀστρώτος III,12,1.

*ἀσυμβολέω VIII,17,1 (codd.).

ἀυάνομαι I,17,4.

αὐτοσχέδιος III,7,2; III,15,1; IV,12,7; V,27,4.

αὐτουργός IV,18,5.

αὐτόχθων natural III,7,1.

ἀφανισμός VI,10,1.

ἀφίπταμαι II,18,4.

*ἀφοίνωτος III,7,3.

ἀχλὺς III,1,1.

ἄχραντος VIII,17,4.

βακχεύω VI,5,1; -ομαι II,2,4.

βαπτίζω (metaph.) III,10,1; IV,10,1; VI,19,5; VII,2,1.

βαστάζω V,18,4.

βεβαίως VII,9,12.

βιάζομαι (pass.) I,10,6; III,20,1.

βλασφημέω VIII,9,5.

βλοσυρός I,3,4; IV,19,4.

βοστρυχόομαι I,19,1.

βόστρυχος (metaph.) I,15,4.

βουκόλοι (robbers) III,9,2; IV,7,3 et passim.

γαλήνη (metaph.) IV,1,3; VI,2,6.

γάμους θύειν I,13,5; VIII,19,3.

γνώμης ἔχειν πρὸς τι I,10,3.

γνώρισμα I,13,3.

γότης (adj.) VI,7,4.

γρηγορέω IV,17,3.

γυμνάσιον exercise I,8,11; V,2,3.

δαδουχέω (pass.) V,15,6.

δαδουχία I,8,3; I,13,6; III,16,4; V,2,1.

δείλη : μεσημβρία δείλη III,2,2; δείλη

ἑσπέρα III,5,6.

δεινοπατέω VI,5,3.

δεῖξις V,3,5.

δεξιόομαι take by the hand I,2,3;

VIII,14,4.

διαβαδίζω I,16,1; II,7,1.

διαγράφω V,17,6.

διαέριος I,12,3; II,22,3.

- διακονέομαι = act. II,31,1.4; III, 10,2; IV,15,4; VII,9,11.
 διακρούω V,23,1.
 διαμυθολογέω VIII,18,5.
 διανίσταμαι V,18,1.
 διανοεῖσθαι εἰς τινα VII,3,4.
 διανοίγω V,17,6.
 διανικτερέω II,20,1; V,26,12; VI, 4,1.
 διανύω V,17,1.
 διαπαλαίω τινί III,3,5; πρὸς τινα IV,19,4.
 διαπρέπειν ἐν τισιν II,15,3.
 διαρρέω V,22,6.
 *διαταλαντόομαι III,1,5.
 διανγής I,2,3; VIII,14,3 (cj.).
 διαφουτῶ (metaph.) VI,10,3.
 διεκπύττω III,21,2.
 διήγημα V,3,4.
 διηγητής IV,15,3.
 δίνη I,18,2; II,14,8.
 διόρυγμα III,8,2.
 δωλόνγιος I,13,1.
 δορά IV,19,2.
 δρασμός II,26,2.
 δυσέκλειπτος VI,11,1.
 δυσερωτιάω V,1,5.
 ἐγγίζω (trans.) II,37,7.
 ἐγείρω start up VII,3,6.
 ἐγκάρσιος III,2,6.
 ἐγκαταμελύνω IV,15,4.
 ἐγκυλίνδομαι IV,14,5.
 ἐγκνος (metaph.) VI,7,3.
 ἐδνα I,18,2; V,5,4.
 ἐκθειάζω II,14,6; VI,13,2.
 ἐκκαίω (metaph.) I,5,5.
 ἐκκοφῶ III,17,2 (cj.).
 ἐκρωτίζω V,9,2.
 ἐμβάλλομαι (middle) II,27,3.
 ἐμβροτῶ III,15,6.
 *ἐμπελαγίζω V,9,1.
 ἐμπεριπατέω I,6,6.
 ἐμπηδῶ II,22,4; V,23,5; VII,14,3.
 ἐμπορεύομαι (trans.) VIII,10,11.
 ἐναγκυλόομαι II,34,4.
 ἐναπομάντω V,13,4.
 ἐναποσφραγίζω V,13,4.
 ἐνεργῶ VII,16,2.
 ἐνοράω VII,3,3.
 ἐνόω VIII,6,3.
 ἐνυβρίζω τινί V,16,8; εἰς τινα VI, 12,5.
 ἐξαγορεύω V,26,3.
 ἐξαγριάνω VII,9,12.
 ἐξαγριόομαι VII,14,4.
 ἐξανίσταμαι VIII,17,5.
 ἐξαποστέλλω VI,9,1.
 ἐξάπτω (metaph.) V,24,3; VI,10,5; VIII,12,7.
 ἐξασθενέω IV,11,5.
 ἐξομοῖω V,4,1.
 ἐξορχέομαι (trans.) IV,8,3.
 ἐπάλληλος II,11,3.
 ἐπαποθνήσκω VII,9,5.
 ἐπαρμα III,7,6.
 ἐπαφάω II,37,7.
 ἐπαφίημι I,19,2; IV,14,1.
 ἐπειξίς VIII,8,2.
 ἐπενυμῶ V,14,4.
 ἐπινύμων VII,12,1.
 ἐπιθειάζω VII,14,1.
 ἐπικατασφάττω III,16,2.
 ἐπικίμαι II,16,2.
 ἐπιμανῆς πρὸς τινα VIII,1,2.
 ἐπινύχομαι I,1,3.
 ἐπιπαροξένω I,8,1.
 ἐπίπλαστος artificial II,38,2.
 ἐπιπύσσω IV,4,5.
 ἐπιρρητορέω VIII,8,4.
 ἐπισείω I,7,2.
 ἐπισύρω IV,13,2.
 ἐπιτάφιος III,25,7.
 *ἐπιφαρμάσσω IV,16,2.
 ἐπιχωριάζω be customary II,35,3; VIII,6,2.
 *ἐπορύττω III,8,2.
 ἐποχετεύομαι I,6,6.
 ἐργάζομαι τινί τι IV,9,7.
 ἐργον = victim IV,15,3; VII,11,2; = sexual intercourse I,9,4,5; I,10,2, 4,6; II,37,5 et passim.

- ἐρευθος III,7,3.
 ἐρωτιάω VI,20,1.
 εὐαγγέλιον V,12,3.
 εὐγνωμονέω VIII,13,4.
 εὐμορφος I,7,4 et passim.
 εὐτυχέω reach VI,5,5.
 εὐφραίνω I,10,4; II,2,5; V,19,3.
 ἐφόδιον (metaph.) I,9,5; I,11,1.
 ἐφολεύς III,3,1; cf. test. VII.
 ζηλοτυπία V,5,6,7; V,24,3 et passim.
 ζηλώω VIII,9,1.
 ζυγός V,16,4.
 ζώγρια IV,6,2.
 ζώννυμαι keep in one's belt III,9,1.
 ζῶσμα I,1,7; III,21,2; V,3,6.
 ἦδω I,2,2.
 ἡλιοι days II,37,4.
 ἡμίγυμνος V,3,6.
 ἡχος III,2,3; III,13,1.
 θαλαμηπόλος II,19,2.
 θάλαμος I,13,5; II,4,2; II,19,2 et passim.
 θαλερός VI,7,4.
 θάλλω I,15,2,4.
 θέατρον I,16,2.
 θεοσκόπος VIII,11,1.
 θεραπεύω I,4,1; V,22,1; VI,4,1 et passim.
 θεωρός II,15,1; II,17,1; VII,12,3.
 θήρα prey II,22,6.
 θήραμα VIII,12,1.
 θύσανος V,24,1.
 θυσία victim II,18,3.
 ἱερομνήα V,2,1; VI,3,2.
 ἰθύνω IV,19,4.
 ἰκετήρια supplication I,10,5; III, 10,2; III,11,1; V,9,3.
 *ἱππασμα I,13,2.
 ἱππος τοῦ Νεῖλου IV,2,1.
 ἱπταμαι I,12,3; II,5,2; II,7,1 (ἱπτάσα); II,12,3; III,2,2; III,25,5.
 ἰσοστάσις VIII,6,4.
 ἰσχύω with inf. VIII,10,4.
 καθνυσιγχεῖσθαι VI,11,3.
 καμπή (mus.) II,1,2.
 καταβάλλομαι pay V,18,5.
 καταβαπτίζω I,3,3; II,31,2.
 καταγωνόσκομαι θανάτων VIII,1,1.
 κατὰ δῶκος VII,12,1; VIII,1,3; VIII, 8,6,10,13; VIII,9,11.
 καταθρηνέω V,8,1.
 καταινίζω VI,10,5.
 κατακερματίζω V,2,2.
 κατακλῶ III,4,3; (metaph.) III,10,2; V,25,6.
 καταληρέω VII,11,1.
 καταμαλάττω VI,19,6.
 καταμαντεύομαι IV,17,3.
 καταμωκάομαι II,20,3.
 καταξαίνω V,17,6.
 κατασιγάζω VII,4,6.
 κατασπάζομαι III,23,1.
 καταστοχάζομαι II,34,4.
 καταστράπτω I,4,2.
 κατατήκω (metaph.) V,25,6.
 *κατατραγωδέω VI,4,4; VIII,9,7.
 καταφλέγω V,15,5; VI,22,4.
 κατάφωρος II,17,1; VIII,9,14.
 καταχέω with dat. II,38,1; VI,8,3.
 κατάχουρος V,13,2.
 κατεπείδω II,7,5,7; II,19,2; VII,10,4.
 κατόρθωμα VI,11,3.
 κανματώδης II,37,9.
 καχλάζω VI,19,5.
 κελευσμός III,2,8.
 κελεύω τινί II,6,3; III,3,1; IV,11,2; IV,13,6; VII,11,1.
 *κενογάμιον V,14,4.
 κενστάφιον V,14,4.
 κῆδος marriage I,7,5.
 κῆτος III,6,4; III,7,2,6.
 κιδάρισμα II,1,1; II,2,1.
 κίρνημι II,8,2.
 κλάδος I,12,5; I,15,2; II,14,5.
 κλύδων I,12,4.
 κομάω (metaph.) I,1,3; II,1,3; III, 25,3.

κόμη foliage I,1,4; I,15,3; II,22,2 et passim.
 κοροπλάθος III,15,4.
 κόχλος II,11,4 sqq.
 κρατέω = hold I,1,13; I,3,4; I,6,6; III,7,7; passim; = hold fast III,7,9; IV,9,2; IV,12,5; passim.
 κροκόδειλος IV,19,1.
 κροταλλίζω II,22,6.
 κροῦμα I,5,4; VIII,6,6.
 κρουμάτων I,5,4.
 κρουνός VIII,1,3.
 κτύπος I,8,3.
 κυάνεος I,1,8; III,25,3.
 κυδοιμός I,8,3.
 κυλλομαι III,2,6.
 κυμαίνωμαι I,12,4; (metaph.) I,6,3.
 κυνηγέτις VIII,12,5.
 κυνήγιον VIII,12,1.
 κύρτωμα III,7,6.
 λάβρος V,15,5.
 λαῖος : τῇ λαῖῃ I,1,10; I,3,4; III,7,7 et passim.
 λαλέω = λέγω I,3,2; III,18,1; V,5,4 et passim.
 λάφυρον IV,13,4; VI,5,1.
 λειμών (metaph.) I,16,3; I,19,2.
 λεωφόρος I,12,5.
 λιγαίνω II,1,1.
 λιτή IV,13,2.
 λογιζομαι settle, fix VIII,8,3.
 λοιπόν then II,26,1.
 λοφία III,7,6.
 μαγγανεύω II,38,5.
 μαίδομαι I,10,2.
 μαλακίζομαι II,10,1.
 μαλακῶς ἔχειν II,16,1.
 μαρμαρίζω I,15,4; I,19,1; V,13,2.
 μαρμαρυγή V,13,2.
 μαστίζω IV,4,6.
 μαστροπεύω VI,3,4.
 μάχλος VIII,1,2.
 μεθύω with dat. I,6,1.

μειλίσσομαι V,16,8.
 μεταπηδάω III,3,2; VIII,6,6.
 μετασκενάζομαι II,31,6; III,1,3,6; VIII,14,3.
 μετοχετεύω III,11,2.
 μήριμα V,25,6; V,27,2.
 μαιφονία VIII,8,3.
 μαιφόνος VII,7,6; VIII,2,4.
 μνήμη (concr.) VI,1,3.
 μοιχεύομαι (metaph.) IV,8,4.
 μνέομαι (erot.) II,37,5; V,15,6; V,26,3.
 μυκάομαι (metaph.) III,2,2.
 μυραλουφία II,38,3.
 μυσταγωγέω II,19,1.
 νεάζω IV,10,1.
 νήμα II,22,7; III,7,5.
 νήπιος I,3,2.
 νήχομαι III,4,6; III,5,1; V,9,2.
 νικῶ εἰς VI,7,3.
 νυμφαγωγός III,10,5.
 νυμφικῶς III,7,5.
 νυμφοστολέω I,18,2; IV,1,4; V,16,5.
 νῶτος VI,21,1.
 ὀδμή II,15,2; IV,4,8; IV,5,2.
 ὀδυνάω I,6,3; V,25,2.
 ὀδύνη II,7,5; VII,9,5.
 οἰκημα = cage IV,3,3,4; = brothel VIII,8,11; VIII,9,3.
 οἰκτιστος I,13,2.
 οἶός τέ εἰμι desire, want to IV,1,2; IV,9,2.
 οἰστρέω I,12,3; I,18,3; II,37,8.
 οἶχομαι to be lost I,7,3.
 οἰώνισμα IV,7,5; V,16,6.
 ὀκλάζω V,7,2.
 ὀλκή IV,19,6.
 ὀμηρῶ (obsc.) VIII,9,3.
 ὄργια τῆς Ἀφροδίτης IV,1,2.
 ὄρχατος V,1,4.
 *ὄσφρα II,38,3.
 οὔλος I,4,3.
 οὐρανοί II,36,4; II,37,2,4.

ὄφελον II,24,3; V,15,5.
 ὀχετηγός I,1,6.
 ὄχημα support I,15,3.
 ὄψεις eyes III,15,5.
 παλαίω endeavour III,1,5.
 πάλλω II,37,10; V,27,1.
 παλμός V,27,1.
 πανδοχεῖον VII,3,3,8.
 παννυχίς VI,4,4.
 παντοδαπός (metaph.) II,29,1; III,23,1; VII,1,1.
 πάντοτε I,9,1.
 παρακαθεύδω III,10,5.
 παρασκενέω II,33,1.
 παρατρέβομαι V,19,6.
 παρενδοκίμει V,22,4; VIII,8,10.
 παρηγορέω I,13,1,3; III,16,1 et passim.
 παρηγορία I,8,8; VII,5,3.
 παφλάζω III,2,8.
 πέδιλον I,1,7; III,7,7.
 πειρατήριον VI,13,1,2; VI,21,3; VI,22,2; VII,5,3.
 πειρατής V,7,7; VI,21,3; VIII,16,1.
 πειρατικός II,17,3.
 πελαγίζω II,32,1.
 *πελαγός IV,12,3,4.
 πενθερός V,10,1.
 *περιασθμαίνω IV,4,7.
 περιβάδην I,1,10.
 περιβομβέω II,7,3.
 περιδρόντω I,12,5.
 περιέπω VIII,17,4.
 περιεργία I,6,3; II,38,1.
 περιθέω I,16,3.
 περιθράνω II,11,8.
 περιπτενέω II,22,3; III,13,7.
 περικαθίζω III,5,1.
 περικειμαι (middle) VIII,14,3.
 *περιλεγκαίνω I,1,9.
 περιμαίνομαι VI,19,2.
 περινήχομαι III,5,2.
 *περιπαύομαι III,5,5.
 περιπνικάζω I,15,3.

περιρρήγνυμαι IV,11,4.
 περιστρέφω II,3,2.
 περισφίγγω IV,4,5.
 περισχίζομαι IV,11,5.
 *περιύλακτέω II,29,2.
 περιχαίρω II,37,8.
 περιωπή I,17,4.
 πέταλον I,1,3,4,5; I,15,2; II,1,3 et passim.
 πηδάω I,12,3,4,5; III,4,1; V,27,1; VII,15,2.
 πήδημα III,3,4; V,27,1.
 πιαίνωμαι VI,7,2.
 πίδαξ I,15,8.
 πίστις commission of trust VIII,15,1.
 πίστωμα VIII,7,4.
 πλέω (trans.) V,16,1.
 πλήκτρον VIII,9,4 (cj.).
 ποδήρης III,7,5; III,13,2; III,21,3 (cj.); VIII,13,1.
 πολεμέω τινά VI,10,6.
 πολύνεκτος IV,17,4; VIII,19,2.
 *πολυτάρακτος I,13,2.
 πόμα = πῶμα II,31,2; II,35,4; IV,18,3,6.
 πορφύρα II,11,4.
 ποτινίδομαι VI,15,4.
 προαναιρέω III,4,4.
 προανίσταμαι V,18,1.
 προκατασκενάζω II,17,1.
 πρόσκλησις VII,10,2; VII,11,1; VIII,11,3.
 προκόλλισον I,1,1.
 προλοχίζω II,18,3.
 προμηνέω VI,5,2.
 προνομέω IV,4,5.
 πρόξενος go-between I,9,5.
 προοιμιάζομαι prevaricate V,21,2.
 προοίμιον V,12,3; V,21,2.
 προπηδάω II,34,3; III,21,5.
 προσαράττω I,12,5; V,9,2.
 προσεταρρίζομαι VIII,9,3.
 πρόσκρονσμα VIII,10,2.
 προσπαλαίω τιῶ IV,9,2; VIII,9,4.
 προσρεῖντω III,19,2; V,25,4.

πρόσωπον *pro* III,1,1; III,2,5.
 προτρέψαι II,2,1.
 *πρωτοκύμων I,10,1.2.
 *πρωτομύστης III,22,3.
 πρωτόπειρος *εἰς* τι II,37,5; II,38,1.
 πτερόν (*metaph.*) VIII,16,2.
 πτόρθος I,1,3; I,17,5; II,14,5.
 πύκνωσις = πυκνότης IV,12,6.
 πυλωρός V,1,2.
 πυρπολέω I,11,3; IV,15,1.
 πυρριάω II,11,3.
 ῥαδιός I,15,3; III,21,2.
 ῥαίζω IV,16,5.
 ῥάσσω V,23,5.
 ῥάων γίνομαι II,8,1; V,22,8.
 ῥέομαι V,7,2.
 ῥοιά III,6,1.
 ῥοχθέω III,2,8.
 ῥυπόω V,17,3.
 ῥυσός IV,19,2.
 σαίνω VI,11,1.
 σαίρω : σεσηρηῖαι I,1,7.
 σαλεύομαι IV,14,2.
 σεληναία III,17,1.
 σήμερον VIII,8,7.
 σνάμωρος II,38,5 (cj.).
 σκιαμαχέω II,22,6.
 σκύβαλον II,11,5.
 σπορά IV,4,2.
 *στενωπέιον VIII,9,3.
 στενωπός causeway IV,12,8.
 στεφανόμαί τι I,5,5.
 στέφομαι τι VII,12,2.
 στίλβω (*trans.*) I,19,1.
 στολλίζω III,7,5.
 συγκρίνω compare IV,18,4.
 συγκρόμαι to be greatly moved
 V,17,7.
 συλλέγω *εἰς* III,14,3.
 συμβαδίζω VII,2,1; VII,3,2.
 συμβαίνω : συμβάσσει τὸ πόδε I,1,10.
 συμβλώσις VI,10,2.
 συνάγω III,8,3.

συναβαίνω V,7,3.
 συναλίσταμαι V,21,3.
 συναντάομαι V,1,1.
 συναποδημέω V,10,1.
 συνδιαλέγομαι VI,18,4.
 συνδιατρίβω III,14,3.
 συνεκτείνωμαι IV,12,4.
 συνεκφαίνω I,15,5.
 συνεκφανέω I,12,1.
 συνηρεφής I,1,3,4.
 σύνθηρος VIII,12,1.
 συννικτερεύω VI,21,3.
 συνοδεύω VII,3,7.
 σύριγξ VIII,6,3.
 συσκευάζομαι VII,1,4.
 σφαιρίζω hurl I,12,4.
 σχεδιάζω III,25,4.
 σῶμα slave VIII,16,5.
 ταλαντεύω VI,19,3.
 ταμείον II,19,4.
 τελέσαι τὴν ἐπιθυμίαν II,13,3.
 τερατεύομαι VI,11,4.
 τερατοσκόπος II,12,2.
 τίττομαι (*middle*) IV,4,2.
 *τοιχίζω III,1,3.
 τοκετός I,10,1.
 τοξάζομαι III,6,4.
 τριδονλος VIII,1,2.
 τρίζω : ἐτετρίχεσαν III,2,3.
 τρικυμία III,2,5; (*metaph.*) VII,1,2.
 τικρλώττω πρὸς τι I,11,2.
 ὑπαινίττομαι III,7,7; V,3,4.
 ὑπαντιάζω with acc. II,10,5.
 ὑπελίσσω VIII,17,7.
 *ὑπελίσσω I,6,6.
 ὑπεραγαπάω VIII,17,6.
 ὑπεραγέω VIII,1,2.
 ὑπεράνω I,1,8.
 ὑπερασπάζομαι VIII,17,10.
 ὑπερβλύζω (*trans.*) IV,10,1.
 ὑπερηφανέω V,11,6.
 ὑπερθανμάζω VIII,10,4.
 ὑποδακνέω II,35,1.

ὑποκρίνομαι τι VIII,9,2; VIII,10,2.
 ὑπόκρισις pretence V,21,3; VI,16,4;
 VIII,9,3.
 ὑποκριτής pretender VIII,8,14; VIII,
 17,3.
 *ὑπολιγνύω I,5,4.
 ὑπομευδίαω I,1,13; II,35,2.
 ὑποπερκαίνομαι II,3,2.
 ὑποσκελλίζω IV,14,5.
 ὑποσύρω IV,14,5.
 ὑποφύβριζω I,5,4.
 ὕστερον with gen. V,10,3; VIII,19,3.
 ὕφαινειν τί τινι II,11,5.
 ὕφαλος III,4,3; V,9,1.
 ὕφανχενέω II,15,4.
 ὕρου III,2,7.
 φάλαγξ row I,1,3; IV,12,6.
 φαντάζομαι I,9,1.
 φιλόμυθος V,5,1.
 φιλοπάρεστος VIII,13,3.
 φιλοσοφέω be chaste V,16,7.
 φονικοβαφής VIII,13,1.
 φολίς III,7,6; IV,19,2.
 φωρά VII,11,1.
 φωράω VII,11,5.
 χαίρειν *εἰς* τι IV,10,2.
 χαμαιτυπείον VIII,8,12.
 χειραγωγέω II,31,3.
 χειρονομία III,10,3.
 χειροποίητος μάχη III,3,2.
 χηραμός II,11,7; III,20,7; III,21,4.
 χηρεύω be deprived of IV,1,2.
 χθαμαλός III,2,5.
 χοή III,16,5.
 χρέμα (*periphr.*) I,15,1; VI,3,4.
 χρυσός gold coin IV,6,2,3; IV,15,5
 et passim.
 ψάλλω II,7,1.
 ψευδοπάρεστος (*adj.*) VIII,3,3.
 ψυχαγωγία II,35,1; V,8,2.
 ὠλέτη III,7,4.
 ὠμηστής II,37,3,4.

Comparative Table of the Editions Jacobs-Hirschig-Hercher

Passages in the text of Achilles Tatius are usually cited by page and line in one of the editions Jacobs (Ja), Hirschig (Hi), or Hercher (He). The following table makes it possible for users of this edition to locate a passage thus cited within a paragraph.

	Ja	Hi	He		Ja	Hi	He
I,1,1	3.1	27.1	37.1	I,2,1	6.10	28.48	39.29
2	3.9	27.8	37.8	2	6.16	28.53	40.2
3	4.1	27.14	37.14	3	6.22	29.5	40.8
4	4.9	27.21	37.20	I,3,1	6.32	29.13	40.16
5	4.13	27.24	38.1	2	7.7	29.19	40.23
6	4.20	27.31	38.7	3	7.17	29.28	41.1
7	4.25	28.1	38.11	4	7.25	29.35	41.7
8	5.1	28.10	38.20	5	7.34	29.43	41.16
9	5.8	28.15	38.26	6	8.7	29.49	41.23
10	5.15	28.22	39.3	I,4,1	8.12	30.1	41.27
11	5.24	28.30	39.11	2	8.18	30.6	42.2
12	5.29	28.35	39.16	3	8.21	30.9	42.5
13	6.3	28.41	39.22	4	8.29	30.15	42.12

	Ja	Hi	He		Ja	Hi	He
I,4,5	8.32	30.18	42.15	I,11,1	17.8	34.41	50.11
I,5,1	9.8	30.26	42.23	2	17.13	34.45	50.15
2	9.14	30.31	42.28	3	17.21	34.52	50.22
3	9.17	30.34	42.31	I,12,1	17.30	35.6	50.30
4	9.23	30.39	43.4	2	18.2	35.12	51.4
5	9.30	30.44	43.10	3	18.10	35.18	51.10
6	10.1	30.49	43.14	4	18.19	35.26	51.18
7	10.7	30.54	43.19	5	18.26	35.33	51.25
I,6,1	10.12	31.5	43.24	6	19.2	35.41	52.1
2	10.19	31.11	43.30	I,13,1	19.10	35.48	52.9
3	10.24	31.16	44.5	2	19.15	35.52	52.13
4	10.33	31.23	44.12	3	19.22	36.4	52.20
5	11.4	31.27	44.17	4	19.28	36.9	52.25
6	11.11	31.33	44.23	5	19.33	36.13	52.29
I,7,1	11.20	31.41	44.31	6	20.4	36.18	53.2
2	11.26	31.46	45.4	I,14,1	20.10	36.23	53.6
3	11.30	31.50	45.8	2	20.16	36.28	53.11
4	12.5	32.3	45.16	3	20.22	36.34	53.17
5	12.14	32.10	45.23	I,15,1	20.30	36.41	53.24
I,8,1	12.18	32.14	45.27	2	21.3	36.47	53.31
2	12.22	32.18	45.31	3	21.7	36.51	54.2
3	12.30	32.22	46.6	4	21.14	37.2	54.7
4	13.2	32.27	46.11	5	21.20	37.8	54.13
5	13.7	32.32	46.16	6	21.29	37.15	54.21
6	13.12	32.36	46.20	7	22.2	37.21	54.27
7	13.17	32.40	46.24	8	22.8	37.26	54.32
8	13.24	32.46	46.30	I,16,1	22.17	37.33	55.8
9	13.30	32.51	47.4	2	22.21	37.37	55.12
10	14.3	33.4	47.10	3	22.27	37.42	55.17
11	14.8	33.8	47.13	I,17,1	23.1	37.48	55.24
I,9,1	14.14	33.13	47.19	2	23.8	37.54	55.30
2	14.21	33.19	47.25	3	23.12	38.4	56.5
3	14.27	33.24	48.1	4	23.18	38.9	56.10
4	14.33	33.30	48.6	5	23.24	38.14	56.15
5	15.7	33.36	48.13	I,18,1	23.31	38.20	56.21
6	15.13	33.42	48.19	2	24.1	38.23	56.24
7	15.22	33.50	48.27	3	24.9	38.30	57.3
I,10,1	15.30	34.3	49.3	4	24.15	38.35	57.8
2	16.3	34.9	49.9	5	24.23	38.42	57.15
3	16.10	34.15	49.15	I,19,1	24.30	38.49	57.22
4	16.15	34.18	49.19	2	25.7	39.3	57.31
5	16.23	34.32	50.1	3	25.11	39.7	58.3
6	16.30	34.32	50.1	II,1,1	26.2	39.12	58.7
7	17.3	34.37	50.7	2	26.9	39.18	58.13

	Ja	Hi	He		Ja	Hi	He
II,1,3	26.15	39.23	58.18	II,11,6	34.22	43.45	66.18
II,2,1	26.22	39.29	58.24	7	34.27	43.49	66.22
2	26.26	39.32	59.2	8	34.33	43.54	66.27
3	27.6	39.39	59.9	II,12,1	35.3	44.3	66.31
4	27.14	39.45	59.15	2	35.8	44.8	67.3
5	27.20	40.2	59.20	3	35.16	44.14	67.10
6	27.27	40.7	59.26	II,13,1	35.25	44.22	67.16
II,3,1	27.32	40.12	60.3	2	35.33	44.29	67.23
2	28.3	40.16	60.8	3	36.7	44.36	68.2
3	28.11	40.23	60.16	II,14,1	36.14	44.42	68.8
II,4,1	28.21	40.32	60.25	2	36.27	44.51	68.17
2	28.26	40.36	60.29	3	37.3	45.4	68.24
3	28.32	40.41	61.4	4	37.6	45.7	68.27
4	29.2	40.44	61.7	5	37.10	45.11	68.31
5	29.8	40.49	61.13	6	37.17	45.15	69.6
6	29.14	40.54	61.17	7	37.24	45.22	69.11
II,5,1	29.18	41.4	61.21	8	37.31	45.29	69.18
2	29.24	41.9	61.26	9	38.5	45.35	69.24
II,6,1	30.3	41.19	62.7	10	38.12	45.41	69.31
2	30.8	41.23	62.11	II,15,1	38.20	45.48	70.5
3	30.11	41.27	62.15	2	38.26	45.53	70.10
II,7,1	30.18	41.32	62.20	3	38.34	46.5	70.16
2	30.23	41.36	62.24	4	39.12	46.16	70.28
3	30.29	41.41	62.29	II,16,1	39.17	46.20	70.32
4	31.1	41.46	63.2	2	39.22	46.25	71.5
5	31.6	41.51	63.7	II,17,1	40.1	46.35	71.14
6	31.14	42.4	63.15	2	40.7	46.40	71.21
7	31.20	42.9	63.20	3	40.12	46.44	71.24
II,8,1	31.26	42.14	63.25	II,18,1	40.19	46.51	71.31
2	31.33	42.20	63.31	2	40.25	47.2	72.4
3	32.4	42.25	64.4	3	40.30	47.6	72.8
II,9,1	32.8	42.28	64.7	4	41.1	47.11	72.13
2	32.13	42.32	64.12	5	41.7	47.16	72.18
3	32.17	42.36	64.15	6	41.15	47.22	72.25
II,10,1	32.26	42.44	64.23	II,19,1	41.18	47.25	72.28
2	32.31	42.49	64.28	2	41.24	47.30	73.3
3	33.2	42.53	65.1	3	41.28	47.34	73.7
4	33.10	43.6	65.8	4	41.32	47.37	73.10
5	33.16	43.11	65.13	5	42.3	47.42	73.15
II,11,1	33.22	43.16	65.18	6	42.10	47.47	73.20
2	33.28	43.21	65.23	II,20,1	42.15	47.52	73.25
3	33.33	43.26	65.28	2	42.22	48.4	74.3
4	34.8	43.33	66.5	3	42.28	48.9	74.8
5	34.14	43.38	66.11	II,21,1	42.31	48.12	74.11

	Ja	Hi	He		Ja	Hi	He
II,21,2	43.3	48.17	74.16	II,31,5	50.28	52.31	81.25
3	43.8	48.21	74.20	6	50.34	52.36	81.30
4	43.12	48.25	74.24	II,32,1	51.8	52.43	82.5
5	43.19	48.31	74.32	2	51.14	52.48	82.10
II,22,1	43.25	48.36	75.5	II,33,1	51.23	53.3	82.18
2	43.29	48.40	75.9	2	51.28	53.7	82.22
3	44.4	48.47	75.16	3	51.31	53.10	82.25
4	44.16	49.4	75.27	II,34,1	52.1	53.14	82.29
5	44.24	49.10	76.2	2	52.6	53.18	83.1
6	44.29	49.15	76.6	3	52.8	53.20	83.3
7	44.34	49.19	76.11	4	52.15	53.26	83.9
II,23,1	45.9	49.27	76.19	5	52.21	53.31	83.14
2	45.14	49.31	76.23	6	52.28	53.37	83.20
3	45.20	49.37	76.28	7	52.34	53.42	83.25
4	45.26	49.42	77.2	II,35,1	53.6	53.47	83.30
5	45.34	49.48	77.9	2	53.12	53.52	84.5
6	46.7	50.1	77.15	3	53.16	54.1	84.9
II,24,1	46.15	50.8	77.22	4	53.20	54.5	84.13
2	46.20	50.12	77.26	5	53.23	54.8	84.15
3	46.25	50.16	77.30	II,36,1	53.29	54.13	84.21
4	46.29	50.20	78.2	2	54.3	54.19	84.27
II,25,1	47.3	50.26	78.9	3	54.8	54.24	85.1
2	47.8	50.30	78.13	4	54.16	54.32	85.9
3	47.11	50.33	78.16	II,37,1	54.25	54.40	85.17
II,26,1	47.16	50.38	78.21	2	54.30	54.44	85.21
2	47.22	50.44	78.27	3	55.3	54.49	85.26
3	47.27	50.48	78.31	4	55.9	55.2	86.3
II,27,1	47.33	50.53	79.4	5	55.16	55.7	86.9
2	48.4	51.4	79.8	6	55.22	55.12	86.14
3	48.9	51.9	79.13	7	55.27	55.17	86.19
II,28,1	48.19	51.17	79.21	8	55.34	55.23	86.24
2	48.24	51.21	79.25	9	56.6	55.28	86.29
3	48.27	51.24	79.28	10	56.11	55.33	87.4
II,29,1	48.31	51.28	79.31	II,38,1	56.19	55.40	87.11
2	49.3	51.33	80.4	2	56.23	55.43	87.14
3	49.8	51.38	80.9	3	56.30	55.49	87.20
4	49.16	51.44	80.15	4	56.33	55.52	87.24
5	49.23	51.50	80.22	5	57.6	56.4	87.29
II,30,1	49.30	52.3	80.26	III,1,1	58.2	56.13	88.6
2	50.1	52.7	81.1	2	58.7	56.17	88.10
II,31,1	50.7	52.13	81.7	3	58.13	56.23	88.16
2	50.12	52.17	81.11	4	58.21	56.30	88.23
3	50.18	52.22	81.16	5	58.24	56.32	88.25
4	50.23	52.27	81.21	6	59.3	56.38	89.4

	Ja	Hi	He		Ja	Hi	He
III,2,1	59.10	56.45	89.11	III,8,6	66.24	60.47	96.9
2	59.13	56.47	89.14	7	66.28	60.51	96.12
3	59.20	57.4	89.20	III,9,1	66.33	61.1	96.17
4	59.26	57.9	89.25	2	67.6	61.7	96.23
5	59.29	57.12	89.28	3	67.17	61.15	97.2
6	60.2	57.18	90.1	III,10,1	67.27	61.25	97.12
7	60.6	57.21	90.4	2	68.1	61.32	97.20
8	60.11	57.25	90.8	3	68.8	61.38	97.25
9	60.17	57.30	90.14	4	68.14	61.43	97.31
III,3,1	60.25	57.37	90.21	5	68.19	61.47	98.3
2	60.30	57.41	90.25	6	68.23	61.51	98.7
3	61.2	57.47	90.31	III,11,1	68.29	62.1	98.12
4	61.9	57.52	91.4	2	69.3	62.8	98.19
5	61.13	58.2	91.8	III,12,1	69.12	62.16	98.27
III,4,1	61.21	58.8	91.15	2	69.21	62.23	99.2
2	61.25	58.11	91.18	III,13,1	69.27	62.29	99.9
3	61.32	58.17	91.24	2	69.32	62.33	99.13
4	62.3	58.21	91.28	3	70.3	62.37	99.18
5	62.8	58.25	92.1	4	70.8	62.42	99.22
6	62.12	58.29	92.5	5	70.15	62.48	99.28
III,5,1	62.17	58.33	92.9	6	70.23	62.54	100.3
2	62.23	58.38	92.14	7	70.28	63.4	100.7
3	62.27	58.42	92.18	III,14,1	71.1	63.11	100.14
4	62.32	58.46	92.22	2	71.8	63.17	100.21
5	63.6	58.53	92.29	3	71.15	63.23	100.27
6	63.16	59.4	93.3	4	71.21	63.28	100.32
III,6,1	63.18	59.9	93.8	III,15,1	71.27	63.33	101.6
2	63.22	59.13	93.12	2	71.33	63.38	101.11
3	63.26	59.16	93.15	3	72.3	63.41	101.15
4	63.32	59.21	93.20	4	72.8	63.46	101.19
III,7,1	64.6	59.28	93.27	5	72.15	63.52	101.25
2	64.10	59.32	94.1	6	72.22	64.4	101.32
3	64.15	59.36	94.5	7	72.27	64.8	102.4
4	64.22	59.42	94.11	III,16,1	72.33	64.13	102.9
5	64.28	59.47	94.16	2	73.3	64.17	102.12
6	65.1	59.53	94.23	3	73.6	64.19	102.15
7	65.9	60.6	94.30	4	73.16	64.28	102.24
8	65.19	60.15	95.7	5	73.22	64.32	102.29
9	65.26	60.20	95.12	III,17,1	73.27	64.37	103.1
III,8,1	65.34	60.27	95.20	2	73.33	64.42	103.5
2	66.4	60.31	95.24	3	74.2	64.45	103.9
3	66.10	60.35	95.29	4	74.8	64.50	103.14
4	66.15	60.40	96.1	5	74.14	65.1	103.20
5	66.19	60.43	96.4	6	74.19	65.5	103.24

	Ja	Hi	He		Ja	Hi	He
III,17,7	74.23	65.8	103.27	IV,1,3	82.12	69.9	111.2
III,18,1	74.30	65.14	104.1	4	82.17	69.13	111.7
2	75.1	65.18	104.5	5	82.23	69.18	111.12
3	75.6	65.22	104.10	6	82.26	69.21	111.15
4	75.11	65.27	104.14	7	83.2	69.24	111.18
5	75.15	65.30	104.17	8	83.7	69.28	111.23
III,19,1	75.22	65.36	104.23	IV,2,1	83.11	69.32	111.26
2	75.26	65.40	104.26	2	83.16	69.36	111.30
3	75.33	65.46	105.1	3	83.21	69.41	112.2
III,20,1	76.9	65.54	105.10	IV,3,1	83.29	69.47	112.9
2	76.13	66.3	105.13	2	83.33	69.50	112.12
3	76.18	66.7	105.18	3	84.5	70.4	112.18
4	76.22	66.10	105.21	4	84.11	70.9	112.23
5	76.26	66.14	105.25	5	84.17	70.13	112.28
6	76.30	66.17	105.28	IV,4,1	84.22	70.18	113.4
7	77.4	66.24	106.3	2	84.26	70.21	113.7
III,21,1	77.13	66.32	106.11	3	84.32	70.26	113.13
2	77.17	66.35	106.14	4	85.2	70.29	113.16
3	77.25	66.43	106.22	5	85.9	70.35	113.22
4	77.29	66.46	106.26	6	85.16	70.41	113.28
5	78.6	67.2	107.4	7	85.20	70.45	114.2
6	78.12	67.6	107.9	8	85.27	70.50	114.7
III,22,1	78.21	67.14	107.16	IV,5,1	86.3	71.5	114.17
2	78.24	67.17	107.19	2	86.9	71.10	114.22
3	78.32	67.23	107.25	3	86.19	71.18	114.31
4	79.5	67.29	108.2	IV,6,1	86.25	71.24	115.4
5	79.9	67.33	108.5	2	86.31	71.29	115.9
6	79.12	67.35	108.8	3	87.3	71.34	115.14
III,23,1	79.20	67.42	108.15	4	87.9	71.39	115.19
2	79.25	67.46	108.19	IV,7,1	87.14	71.43	115.23
3	79.29	67.50	108.23	2	87.18	71.46	115.27
4	80.1	68.1	108.28	3	87.23	71.51	115.31
III,24,1	80.8	68.6	109.3	4	87.30	72.3	116.5
2	80.14	68.11	109.9	5	88.1	72.7	116.9
3	80.19	68.16	109.13	6	88.6	72.11	116.14
III,25,1	80.29	68.24	109.21	7	88.10	72.15	116.17
2	80.33	68.27	109.24	8	88.15	72.19	116.21
3	81.3	68.31	109.28	IV,8,1	88.21	72.24	116.27
4	81.7	68.34	109.31	2	88.25	72.27	116.30
5	81.14	68.40	110.5	3	88.30	72.32	117.3
6	81.20	68.45	110.10	4	89.2	72.37	117.8
7	81.25	68.49	110.14	5	89.6	72.40	117.12
IV,1,1	82.2	69.1	110.20	6	89.10	72.44	117.15
2	82.8	69.6	110.25	IV,9,1	89.15	72.48	117.20

	Ja	Hi	He		Ja	Hi	He
IV,9,2	89.19	72.52	117.24	IV,15,5	97.15	77.7	125.8
3	89.28	73.5	117.31	6	97.22	77.12	125.13
4	90.2	73.11	118.5	IV,16,1	97.32	77.20	125.22
5	90.7	73.16	118.11	2	98.5	77.25	125.27
6	90.13	73.21	118.15	3	98.9	77.29	125.31
7	90.16	73.24	118.18	4	98.17	77.36	126.5
IV,10,1	90.23	73.30	118.24	5	98.22	77.40	126.10
2	90.30	73.36	118.30	IV,17,1	98.27	77.44	126.14
3	91.1	73.40	119.3	2	99.1	77.49	126.19
4	91.5	73.44	119.7	3	99.8	77.54	126.25
5	91.10	73.47	119.10	4	99.12	78.4	126.29
6	91.16	73.53	119.16	5	99.20	78.10	127.3
IV,11,1	91.22	74.3	119.21	6	99.24	78.14	127.7
2	91.27	74.7	119.25	IV,18,1	99.31	78.20	127.13
3	91.33	74.13	120.1	2	100.7	78.26	127.19
4	92.5	74.17	120.5	3	100.11	78.30	127.23
5	92.9	74.20	120.8	4	100.18	78.36	127.30
IV,12,1	92.16	74.26	120.14	5	100.25	78.42	128.3
2	92.23	74.32	120.20	6	100.31	78.47	128.9
3	92.28	74.36	120.25	IV,19,1	101.7	79.1	128.16
4	92.34	74.41	121.1	2	101.13	79.6	128.21
5	93.6	74.46	121.6	3	101.18	79.10	128.25
6	93.14	74.52	121.13	4	101.22	79.14	128.29
7	93.21	75.4	121.20	5	101.30	79.21	129.3
8	93.26	75.9	121.24	6	102.3	79.26	129.9
IV,13,1	94.1	75.16	121.32	V,1,1	103.1	79.32	129.15
2	94.6	75.21	122.5	2	103.5	79.36	129.19
3	94.14	75.27	122.11	3	103.9	79.39	129.22
4	94.18	75.30	122.15	4	103.14	79.43	129.26
5	94.26	75.37	122.21	5	103.18	79.47	130.3
6	94.30	75.40	122.25	6	103.24	80.3	130.8
IV,14,1	95.4	75.48	123.1	V,2,1	104.6	80.10	130.16
2	95.9	75.52	123.5	2	104.10	80.13	130.19
3	95.15	76.4	123.11	3	104.15	80.17	130.23
4	95.23	76.10	123.17	V,3,1	104.22	80.23	130.29
5	95.28	76.14	123.21	2	104.26	80.26	130.32
6	95.4	76.22	123.30	3	104.31	80.31	131.5
7	96.9	76.26	124.4	4	105.4	80.37	131.11
8	96.13	76.30	124.8	5	105.10	80.42	131.16
9	96.17	76.33	124.11	6	105.17	80.48	131.22
IV,15,1	96.25	76.40	124.18	7	105.24	80.54	131.28
2	96.31	76.45	124.23	8	105.29	81.4	132.3
3	97.3	76.50	124.29	V,4,1	105.34	81.9	132.8
4	97.9	77.1	125.3	2	106.7	81.15	132.14

	Ja	HI	He		Ja	HI	He
V,5,1	106.15	81.22	132.21	V,13,2	114.14	85.38	140.2
2	106.21	81.27	132.26	3	114.17	85.41	140.5
3	106.27	81.32	132.31	4	114.23	85.46	140.10
4	106.33	81.37	133.4	5	114.30	85.52	140.16
5	107.4	81.41	133.8	V,14,1	115.4	86.5	140.23
6	107.8	81.45	133.12	2	115.8	86.9	140.28
7	107.13	81.49	133.16	3	115.15	86.14	140.32
8	107.20	82.1	133.23	4	115.20	86.19	141.5
9	107.28	82.9	133.31	V,15,1	115.27	86.25	141.11
V,6,1	107.32	82.12	134.1	2	115.34	86.31	141.17
2	108.4	82.17	134.6	3	116.4	86.34	141.20
3	108.7	82.19	134.8	4	116.8	86.38	141.24
V,7,1	108.15	82.27	134.15	5	116.14	86.43	141.29
2	108.20	82.31	134.20	6	116.22	86.49	142.6
3	108.26	82.36	134.24	V,16,1	116.26	86.53	142.10
4	108.33	82.42	135.2	2	116.32	87.4	142.15
5	109.5	82.47	135.7	3	117.5	87.10	142.22
6	109.10	82.52	135.11	4	117.9	87.14	142.26
7	109.18	83.4	135.18	5	117.17	87.20	143.2
8	109.21	83.7	135.21	6	117.23	87.25	143.7
9	109.27	83.11	135.25	7	117.26	87.28	143.11
V,8,1	109.33	83.17	135.31	8	117.30	87.32	143.15
2	110.2	83.20	136.2	V,17,1	118.6	87.40	143.23
3	110.13	83.29	136.10	2	118.9	87.43	143.26
V,9,1	110.24	83.39	136.20	3	118.13	87.47	143.32
2	110.31	83.45	136.26	4	118.22	87.54	144.6
3	111.1	83.49	136.30	5	118.27	88.4	144.11
V,10,1	111.12	84.4	137.8	6	118.33	88.9	144.16
2	111.18	84.9	137.13	7	119.3	88.13	144.21
3	111.23	84.14	137.18	8	119.8	88.17	144.25
4	111.31	84.20	137.25	9	119.13	88.22	144.30
5	112.3	84.25	137.30	10	119.18	88.25	145.1
6	112.6	84.28	137.32	V,18,1	119.26	88.32	145.8
7	112.11	84.32	138.5	2	119.31	88.37	145.12
V,11,1	112.21	84.40	138.13	3	120.3	88.39	145.17
2	112.26	84.44	138.17	4	120.6	88.41	145.19
3	112.30	84.48	138.21	5	120.13	88.48	145.24
4	113.4	84.54	138.28	6	120.21	89.5	145.30
5	113.10	85.6	139.1	V,19,1	120.26	89.9	145.33
6	113.15	85.10	139.5	2	120.28	89.11	146.1
V,12,1	113.23	85.17	139.13	3	121.2	89.17	146.7
2	113.28	85.22	139.18	4	121.7	89.21	146.12
3	113.34	85.27	139.22	5	121.11	89.25	146.15
V,13,1	114.9	85.34	139.30	6	121.16	89.29	146.20

	Ja	HI	He		Ja	HI	He
V,20,1	121.26	89.38	146.29	V,26,7	129.19	93.49	154.6
2	121.32	89.43	147.2	8	129.24	93.54	154.10
3	122.3	89.47	147.7	9	129.28	94.3	154.14
4	122.6	89.50	147.9	10	129.33	94.8	154.18
5	122.12	90.1	147.15	11	130.4	94.12	154.22
V,21,1	122.22	90.10	147.23	12	130.9	94.16	154.26
2	122.29	90.16	147.29	13	130.16	94.22	154.32
3	123.1	90.21	148.3	V,27,1	130.22	94.28	155.6
4	123.9	90.28	148.10	2	130.28	94.33	155.11
5	123.14	90.33	148.14	3	131.1	94.39	155.17
6	123.19	90.36	148.18	4	131.6	94.43	155.21
7	123.23	90.40	148.22	VI,1,1	132.1	95.1	155.26
V,22,1	123.29	90.45	148.26	2	132.7	95.6	156.5
2	123.34	90.49	148.31	3	132.13	95.11	156.9
3	124.8	91.4	149.6	4	132.19	95.17	156.15
4	124.15	91.10	149.12	VI,2,1	132.26	95.23	156.21
5	124.22	91.16	149.17	2	133.5	95.28	156.26
6	124.29	91.22	149.24	3	133.10	95.32	156.30
7	124.33	91.25	149.27	4	133.15	95.36	157.2
8	125.5	91.30	150.2	5	133.19	95.40	157.5
V,23,1	125.9	91.34	150.5	6	133.24	94.45	157.10
2	125.12	91.37	150.8	VI,3,1	133.29	95.49	157.14
3	125.16	91.40	150.12	2	134.1	96.2	157.19
4	125.21	91.44	150.15	3	134.6	96.6	157.24
5	125.29	91.51	150.23	4	134.10	96.10	157.28
6	126.3	92.4	150.29	5	134.18	96.16	158.5
7	126.6	92.7	150.32	6	134.23	96.21	158.6
V,24,1	126.13	92.13	151.6	VI,4,1	134.30	96.27	158.17
2	126.19	92.18	151.11	2	135.4	96.34	158.24
3	126.23	92.22	151.15	3	135.11	96.40	158.30
V,25,1	126.31	92.28	151.22	4	135.17	96.46	159.6
2	127.4	92.34	151.27	VI,5,1	135.25	96.52	159.13
3	127.11	92.40	152.2	2	135.30	97.2	159.17
4	127.16	92.44	152.6	3	136.1	97.6	159.22
5	127.23	92.50	152.12	4	136.5	97.10	159.25
6	127.30	93.3	152.18	5	136.10	97.14	159.30
7	128.2	93.7	152.23	VI,6,1	136.17	97.19	160.3
8	128.8	93.12	152.28	2	136.23	97.24	160.9
V,26,1	128.16	93.19	153.4	3	136.28	97.29	160.14
2	128.20	93.23	153.8	4	137.3	97.36	160.21
3	128.27	93.29	153.14	VI,7,1	137.7	97.39	160.25
4	129.1	93.34	153.20	2	137.14	97.45	160.32
5	129.10	93.42	153.28	3	137.19	97.49	161.4
6	129.15	93.46	154.2	4	137.24	97.54	161.9

	Ja	HI	He		Ja	HI	He
VI,7,5	137.30	98.5	161.14	VI,16,4	144.30	101.49	168.4
6	138.5	98.13	161.22	5	145.1	101.54	168.9
7	138.8	98.16	161.25	6	145.5	102.3	168.12
8	138.13	98.20	161.29	VI,17,1	145.13	102.10	168.19
9	138.18	98.24	162.1	2	145.18	102.15	168.24
VI,8,1	138.23	98.29	162.6	3	145.22	102.18	168.27
2	138.27	98.33	162.10	4	145.27	102.22	168.32
3	138.31	98.36	162.13	5	145.31	102.26	169.4
4	139.1	98.39	162.16	VI,18,1	146.3	102.30	169.8
VI,9,1	139.6	98.44	162.21	2	146.9	102.35	169.13
2	139.15	98.52	162.29	3	146.15	102.40	169.19
3	139.23	99.5	163.4	4	146.20	102.44	169.23
4	139.30	99.11	163.9	5	146.24	102.48	169.26
5	139.33	99.14	163.13	6	146.32	102.53	170.1
6	140.4	99.18	163.17	VI,19,1	147.5	103.7	170.8
7	140.9	99.22	163.21	2	147.9	103.11	170.12
VI,10,1	140.14	99.26	163.25	3	147.13	103.14	170.15
2	140.20	99.31	164.1	4	147.20	103.19	170.21
3	140.26	99.36	164.6	5	147.27	103.26	170.27
4	140.29	99.39	164.9	6	148.2	103.32	171.2
5	140.34	99.44	164.14	7	148.6	103.36	171.6
6	141.10	99.52	164.22	VI,20,1	148.11	103.40	171.10
VI,11,1	141.13	100.1	164.25	2	148.17	103.45	171.15
2	141.19	100.7	164.31	3	148.21	103.49	171.19
3	141.25	100.11	165.4	4	148.27	103.54	171.24
4	141.32	100.17	165.10	VI,21,1	149.1	104.4	171.28
VI,12,1	142.3	100.22	165.15	2	149.6	104.8	171.32
2	142.9	100.27	165.20	3	149.12	104.14	172.6
3	142.14	100.31	165.24	VI,22,1	149.18	104.19	172.11
4	142.17	100.34	165.27	2	149.22	104.23	172.14
5	142.21	100.38	165.31	3	149.30	104.29	172.21
VI,13,1	142.25	100.41	166.3	4	150.1	104.32	172.24
2	142.30	100.45	166.7	VII,1,1	151.1	104.40	173.1
3	143.2	100.51	166.13	2	151.6	104.44	173.5
4	143.7	101.1	166.17	3	151.10	104.48	173.9
VI,14,1	143.13	101.6	166.22	4	151.17	105.5	173.15
2	143.19	101.11	166.28	5	151.22	105.9	173.19
VI,15,1	143.27	101.18	167.3	6	151.25	105.12	173.22
2	143.31	101.22	167.7	VII,2,1	152.7	105.19	173.30
3	144.2	101.26	167.11	2	152.14	105.25	174.6
4	144.8	101.31	167.17	3	152.17	105.27	174.9
VI,16,1	144.13	101.35	167.21	4	152.24	105.33	174.14
2	144.16	101.38	167.24	VII,3,1	152.29	105.37	174.18
3	144.24	101.44	167.30	2	152.33	105.41	174.21

	Ja	HI	He		Ja	HI	He
VII,3,3	153.5	105.46	174.27	VII,10,1	161.1	110.3	182.7
4	153.10	105.49	174.31	2	161.5	110.7	182.11
5	153.14	105.53	175.3	3	161.10	110.10	182.15
6	153.22	106.6	175.10	4	161.17	110.16	182.21
7	153.30	106.13	175.18	5	161.26	110.24	182.29
8	154.3	106.18	175.23	VII,11,1	161.32	110.30	183.4
VII,4,1	154.11	106.25	175.31	2	162.10	110.40	183.15
2	154.17	106.29	176.3	3	162.20	110.48	183.23
3	154.22	106.34	176.8	4	162.27	110.54	183.29
4	154.27	106.38	176.13	5	162.31	111.4	183.32
5	155.2	106.47	176.21	6	163.3	111.9	184.6
6	155.12	107.1	176.30	7	163.8	111.13	184.10
VII,5,1	155.18	107.5	177.3	8	163.15	111.19	184.16
2	155.23	107.9	177.7	VII,12,1	163.22	111.25	184.22
3	155.29	107.14	177.12	2	164.4	111.38	185.3
4	156.2	107.20	177.18	3	164.11	111.43	185.9
VII,6,1	156.6	107.24	177.22	4	164.18	111.49	185.14
2	156.9	107.26	177.25	VII,13,1	164.25	112.1	185.21
3	156.14	107.31	177.29	2	164.33	112.7	185.27
4	156.23	107.38	178.4	3	165.4	112.11	185.31
5	156.28	107.43	178.10	4	165.13	112.18	186.7
6	156.33	107.47	178.14	VII,14,1	165.18	112.23	186.12
VII,7,1	157.6	107.53	178.20	2	165.23	112.27	186.16
2	157.10	108.2	178.23	3	165.29	112.32	186.21
3	157.14	108.6	178.27	4	166.5	112.39	186.28
4	157.21	108.12	179.1	5	166.11	112.44	187.1
5	157.27	108.17	179.6	6	166.17	112.49	187.7
6	157.33	108.22	179.12	VII,15,1	166.24	113.1	187.13
VII,8,1	158.5	108.27	179.17	2	166.32	113.8	187.20
2	158.10	108.31	179.21	3	167.5	113.12	187.24
VII,9,1	158.17	108.38	179.28	4	167.11	113.17	187.30
2	158.20	108.41	179.31	VII,16,1	167.17	113.23	188.3
3	158.26	108.46	180.4	2	167.25	113.30	188.10
4	158.31	108.50	180.8	3	168.1	113.36	188.16
5	159.5	109.2	180.14	4	168.7	113.41	188.22
6	159.9	109.6	180.18	VIII,1,1	169.1	114.2	188.26
7	159.15	109.11	180.24	2	169.7	114.8	189.5
8	159.21	109.16	180.28	3	169.15	114.14	189.11
9	159.25	109.20	181.1	4	169.20	114.18	189.16
10	159.30	109.24	181.5	5	169.27	114.24	189.23
11	160.4	109.30	181.11	VIII,2,1	170.6	114.29	189.28
12	160.12	109.37	181.18	2	170.12	114.34	190.1
13	160.19	109.44	181.25	3	170.17	114.38	190.5
14	160.25	109.49	181.30	4	170.25	114.45	190.13

	Ja	Hi	He		Ja	Hi	He
VIII,3,1	170.30	114.49	190.17	VIII,8,8	179.8	119.22	198.11
2	171.4	115.3	190.24	9	179.15	119.27	198.16
3	171.8	115.6	190.28	10	179.20	119.32	198.21
VIII,4,1	171.14	115.11	191.1	11	179.26	119.37	198.27
2	171.24	115.19	191.9	12	179.31	119.41	198.31
3	171.31	115.25	191.15	13	180.4	119.47	199.5
4	172.2	115.30	191.20	14	180.17	120.3	199.15
VIII,5,1	172.7	115.34	191.25	VIII,9,1	180.22	120.8	199.19
2	172.14	115.40	191.30	2	180.28	120.13	199.25
3	172.23	115.47	192.7	3	181.2	120.20	199.32
4	172.28	115.52	192.12	4	181.8	120.25	200.5
5	172.31	116.1	192.14	5	181.13	120.30	200.10
6	173.5	116.8	192.21	6	181.22	120.37	200.17
7	173.10	116.12	192.25	7	181.27	120.41	200.22
8	173.16	116.17	192.31	8	181.33	120.47	200.27
9	173.20	116.21	193.3	9	182.7	120.53	201.1
VIII,6,1	173.32	116.31	193.13	10	182.13	121.5	201.7
2	174.2	116.35	193.16	11	182.20	121.11	201.13
3	174.6	116.38	193.20	12	182.26	121.16	201.18
4	174.10	116.41	193.23	13	182.32	121.21	201.24
5	174.17	116.48	194.2	14	183.4	121.26	201.29
6	174.24	116.54	194.8	VIII,10,1	183.10	121.32	202.3
7	175.1	117.10	194.17	2	183.19	121.40	202.11
8	175.8	117.15	194.23	3	183.26	121.45	202.17
9	175.12	117.19	194.26	4	183.33	121.51	202.24
10	175.17	117.23	194.30	5	184.6	122.3	202.30
11	175.25	117.30	195.7	6	184.12	122.8	203.3
12	175.32	117.35	195.12	7	184.17	122.13	203.8
13	176.3	117.40	195.17	8	184.23	122.18	203.13
14	176.10	117.46	195.23	9	184.28	122.22	203.17
15	176.17	117.51	195.29	10	185.3	122.31	203.26
VIII,7,1	176.24	118.4	196.3	11	185.10	122.36	203.32
2	176.30	118.9	196.8	12	185.14	122.40	204.3
3	177.2	118.13	196.12	VIII,11,1	185.22	122.46	204.10
4	177.5	118.16	196.15	2	185.28	122.51	204.14
5	177.12	118.21	196.21	3	186.4	123.6	204.24
6	177.16	118.25	196.25	4	186.14	123.14	205.5
VIII,8,1	177.29	118.36	197.3	VIII,12,1	186.18	123.18	205.9
2	178.1	118.41	197.8	2	186.25	123.24	205.15
3	178.7	118.46	197.13	3	186.30	123.28	205.19
4	178.15	118.53	197.20	4	186.34	123.32	205.23
5	178.24	119.6	197.27	5	187.8	123.39	205.30
6	178.29	119.11	197.32	6	187.14	123.44	206.3
7	179.3	119.17	198.6	7	187.17	123.47	206.6

	Ja	Hi	He		Ja	Hi	He
VIII,12,8	187.24	123.54	206.12	6	191.10	125.53	209.30
9	187.30	124.4	206.17	7	191.15	126.3	210.4
VIII,13,1	188.3	124.11	206.24	VIII,17,1	191.21	126.8	210.9
2	188.9	124.16	206.30	2	191.26	126.12	210.13
3	188.14	124.20	207.2	3	191.32	126.17	210.18
4	188.19	124.24	207.6	4	192.10	126.28	210.31
VIII,14,1	188.24	124.29	207.11	5	192.20	126.37	211.6
2	188.27	124.32	207.14	6	192.31	126.46	211.16
3	188.33	124.37	207.19	7	192.34	126.49	211.19
4	189.3	124.41	207.23	8	193.5	126.54	211.24
5	189.12	124.48	207.31	9	193.9	127.3	211.27
6	189.19	124.54	208.5	10	193.15	127.8	212.1
VIII,15,1	189.24	125.5	208.10	VIII,18,1	193.19	127.12	212.5
2	189.31	125.11	208.16	2	193.26	127.18	212.11
3	189.34	125.14	208.19	3	193.31	127.22	212.15
4	190.5	125.19	208.24	4	194.1	127.27	212.20
VIII,16,1	190.11	125.24	208.30	5	194.8	127.33	212.26
2	190.16	125.29	209.5	VIII,19,1	194.13	127.37	212.31
3	190.28	125.38	209.14	2	194.18	127.41	213.3
4	191.1	125.45	209.22	3	194.25	127.47	213.10
5	191.4	125.48	209.25				

»La aventuroj de Leucipe kaj Klitofono«

de Akilo Tacio

Eldonis Ebbe Vilborg

Tiu greka romano (el la 2-a jarcento p. K.) estas konservita al nia epoko en 23 manuskriptoj, el kiuj 12 estas kompletaj. La plej multaj el la manuskriptoj estas el la 16-a jarcento, la plej malnova el la 12-a (vidu la kronologian tabelon sur p. xvii). Krome oni trovis tri papirusajn fragmentojn, kiuj enhavas malgrandajn erojn de la romanteksto (p. xv—xvii) kaj kies datoj estas 2-a kaj 3-a jarcento p. K.

Komparado inter la teksto de la papirusoj kaj tiu de la manuskriptoj montras, ke ili havas malsaman originon (p. xxxv—xlvi). La teksto de la plej granda papiruso, *II*¹, ne estas senerara, sed ghi tamen superas la manuskriptojn rilate perfektecon (p. xxxviii). Pri la ceteraj du papirusoj estas neeble jughi certe, ĉar iliaj tekstfragmentoj estas tro mallongaj (p. xliii).

Gravan problemon konsistigas la tekstordo en *II*¹, ĉar ghi en la dua libro enmetas la ĉapitrojn 2 kaj 3 (§§ 1—2) inter ĉ. 8 kaj 9. La ordo de la papiruso prezentas fluan rakonton kaj povus esti akceptata, se oni fortranchus ĉ. 1 (p. xli). Mi tamen konsideris pli certe konservi la ĉapitrordon de la manuskriptoj.

Pere de la manuskriptaj libroj estas eble sufiche ekzakte rekonstrui la arketipon, kiu enhavis kelkajn gravajn koruptojn (p. xlv). La manuskripta tradicio dividighas en tri branĉojn, el kiuj du ampleksas plurajn kodeksojn: la α -familio (ĉefaj manuskriptoj: W M) kaj la β -familio (ĉefaj manuskriptoj: V E R G). La libro F sola formas la trian branĉon. La lokoj distingigaj inter α kaj β estas registritaj sur p. xlviii, la specialaj variantoj de F sur p. lxvii.

Komparado evidentigas, ke la familio β prezentas tekston pli bonan ol α . Interne de la familio β trovighas tri grupoj de manu-

skriptoj: V, ER, G. El ili ER shajnas esti la plej bona, kvankam tiuj du libroj estas relative novaj (p. LXI). Ankau V estas fidinda, sed G enhavas tekston plenan de konjektoj (p. LXIII).

El la α -manuskriptoj W estas iom pli bona ol M (p. LI); tiu lasta montras multajn lakunetojn. Kiam W kaj M malakordas, oni povas foje rekonstrui la frazon de α pere de la tria libro de tiu familio, D (p. LVII).

La libro F havas t. n. miksitan tekston, jen konkordante kun α , jen kun β . Krome ghi enhavas multajn shanghojn en la teksto, ofte por plifaciligi la komprenon. Mia opinio pri F estas ke ghi prezentas bizancan redakton de la originala arketipa teksto (p. LXX). Ghia teksto do ne estas fidinda.

Mia eldono, kontraste al la antaŭaj, estas bazita sur la teksto de β (p. LXXXV). Nur malofte mi enkondukis proprajn konjektojn en la tekston. Ankau ortografie mi klopodis konservi la skribon de la arketipo.

Aperos ankau komentario pri Akilo Tacio, kiu traktos chiujn kritikajn kaj faktajn problemojn, kiujn aktualigas la teksto de lia romano.